

సమాధిలోకి సామ్రాజ్యవాదం

డి. పాపారావు

సమాధిలోకి - సామ్రాజ్యవాదం

డి. పాపారావు

క్రిష్ణా పబ్లికేషన్స్
హైదరాబాద్

సమాధిలోకి సామ్రాజ్యవాదం

డి. పాపారావు

© రచయిత

మొదటి ముద్రణ : జూలై, 2012

క్రిష్టా పబ్లికేషన్స్

ముఖ చిత్రం : మోహన్

డి.టి.పి. : సౌమ్య గ్రాఫిక్స్

ముద్రణ : ప్రజాశక్తి డైలీ ప్రింటింగ్ ప్రెస్, హైదరాబాద్.

ప్రతులకు

డి. పాపారావు

ఫ్లాట్ నెం. 302, ఆర్.కె. రెసిడెన్సీ,

ఫ్లాట్ నెం.8-3-318/11/16, 16/ఏ, 16/ఏ1,
ఎల్లారెడ్డిగూడ, జె.పి.నగర్, హైదరాబాద్ - 500 073.

ఫోన్ : 9866179615

డిస్ట్రిబ్యూషన్

విశాలాంధ్ర బుక్ హౌస్ అన్ని బ్రాంచీలు,

ప్రజాశక్తి బుక్ హౌస్ అన్ని బ్రాంచీలు,

నవోదయ బుక్ హౌస్, హైదరాబాద్,

దిశ పుస్తక కేంద్రం, హైదరాబాద్.

వెల : రూ॥ 200/-

విషయ సూచిక

● ముందుమాట	7
● పెట్టుబడిపై పెను తిరుగుబాటు	9
● 'కాగితం పులి' కరవక తప్పుదా?	13
● కోలుకో లేని 'ఊబి'లో అమెరికా!	18
● సంక్షోభాల సుడిగుండంలో యూరప్!	22
● మీడియా తీరు జనానికి రూడ్లీ అవుతోంది!!!	26
● ఉద్ధిపన వున్నా లేకున్నా... ఊబిలో అమెరికా!!	29
● పిచ్చివాడి చేతిలో రాయి..! అమెరికా సరికొత్త చట్టం!!	32
● సంక్షోభానంతర పరిస్థితుల్లో చైనా	35
● అమెరికా దూకుడుకు చైనా చెక్!	38
● అంతరిస్తున్న పెట్రో నిక్షేపాలు	42
● అసాంజే నేడు అరుదైన ఘటన కాదు...! వికీలీక్స్ వింతేమీ కాదు!!	45
● మారిన కాలంలో మారని అలవాటు	48
● ఆడలేక మద్దెలోడు - ఇదీ చైనాపై అమెరికా తీరు	51
● జ్ఞానమార్గం కాగితం - మరణమార్గం అవుతోందా?	54
● ఒబామా మంచివాడే, కానీ...!	57
● నోబుల్ 'అన్వేషణ' ఎవరికోసం!	62
● ఆడలేక మద్దెలోడు... అమెరికా తీరు...	65
● ఒబామా తెగేదాకా లాగితే చివరకు మిగలేది...	68
● అమెరికా ఔట్! 'సోర్సింగ్' ఇన్!	73
● డాలర్‌యుగం పతనంలో పొంచివున్న అణయ్యుద్ధభూతం	76
● పెనం మీంచి కుంపట్లోకి..! దిగుజారుతున్న అసమానతలు	80
● భద్రం! బాల్టిక్ ఇండెక్స్ బలహీనపడుతోంది!!!	84
● బిడ్డ అడ్డం తిరిగింది! ఉషోదయం జాప్యం అవుతోంది!! ...	84
● 'నీరో' డాలర్ - జీరో యూరో	88
● గ్రీన్ ప్రజలు హీరోలు అయ్యేరా?	92
● పెట్టుబడిదారి వ్యవస్థ నిర్మూలనే ప్రజల కర్తవ్యం	97
● మానవాళి అస్థిత్వం కోసం అంతిమ పోరాటం	100
● ప్రపంచం దశమారింది - మన దిశమారేనా?	103
● విదూషకులు అప్పుడు - విజ్ఞత చూపండి	106
● ప్రాప్తకాలజ్ఞతా? దీర్ఘదర్శనమా?	109
● ఇది 'రిస్కో' కాదు... ఉన్మాదం	112
● చీకటిని చేధించే చైనా "ఎత్తుగడ"?	115
● మార్క్సిజానికి ప్రాణం పోస్తోన్న మితవాద ప్రచారం	120
● ఆచరణ ద్వారా పైచేయి సాధించిన చైనా	124
● యథార్థవాది అమెరికా విరోధి	128
● విశ్వంఖల 'మార్కెట్' వినాశనహేతువు	131
● దావోస్ 'ఆవేశం' ఆయాసంగానే మిగలేనా? పెట్టుబడి పద్మవ్యూహంలో ఒబామా	136
● "నిజ" ఘర్షణ కాలంలోకి అడుగిడుతున్నాం!	139
● ఒక దేశం - రెండు కరెన్సీలు	144
● ఉన్మాదికి ఉపదేశం సాధ్యమా?	144

● నూతన ఉత్పత్తి సంబంధాలు - నేటి అగత్యం	148
● అందరం పరాజితులమే	152
● ఆశ నిరాశల నడుమ జపాన్	155
● అంతఃసారం లేని అభివృద్ధి అర్థరహితం	158
● అమెరికా మేధా దివాళా!	162
● చైనాతో అమెరికా “డబుల్ గేమ్”	165
● సోషలిస్టు ఉషోదయం	168
● “అత్యత్యాగం” దిశగా ద్రవ్యనిధి	171
● అలెండీ నుంచి జెలియా వరకు	173
● ధనికులున్న పేదదేశం - అమెరికా	177
● నోబెల్ బహుమతులు - చరిత్ర “చరమాంకం”	180
● సంక్షోభంలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ	183
● ఒబామా మరో రూజ్ వెల్ట్ కాగలడా?	187
● పనిచేసే ప్రజాస్వామ్యం.. మాట్లాడే ప్రజాస్వామ్యం	190
● డాలర్ కు వీడ్కోలు... ..	193
● ఎన్నికల తర్వాతైనా జపాన్ జవనత్వాలు వుంజుకుంటుందా?	196
● మతం - మార్క్సిజం - సమకాలీన పరిణామాలు	201
● ఆయుధాలతో ఆర్థిక సంక్షోభ పరిష్కారాలు	205
● అమెరికా “ఆఖరి కల”	208
● వ్యవస్థ మూలాలను ప్రశ్నిస్తున్న సంక్షోభం	211
● తూర్పు యూరప్ : మరో సంగ్రామానికి	215
● జనరల్ మోటార్స్ పతనం- జగతికిస్తోన్న సంకేతం	219
● వేతనం లేకుండా పని చేస్తాం	223
● ఇక రాజకీయ సంక్షోభమా?	227
● ఇది పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ సంక్షోభమా?	230
● ఇది పెట్టుబడిదారీ చరమాంకమా?	239
● అమెరికా - మళ్ళీ 1930 ల వెనక్కు	243
● చైనా బాట అనుసరణీయం	247
● పెట్టుబడిదారీ మానసపుత్రుడు మిల్టన్ ఫ్రీడ్ మన్	251
● ప్రపంచీకరణ చివరి పాదం	255
● భవిష్యత్తే సోషలిజం	261
● ‘మహాసామ్రాజ్య మరణవేదన	272
● మళ్ళీ ఫ్రెంచి విప్లవం	276
● పతన దిశగా అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ	280
● ఆటుపోట్లలో ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ విధానం	283
● వర్గ రాజకీయాలలో కరుకుదేలుతున్న కార్మికవర్గం	288
● ఆర్థిక సంక్షోభం దిశగా “పురోగమిస్తున్న” ప్రపంచం	291
● సంక్షోభంలో ‘డాలరు స్వర్గం’	295
● క్షీణిస్తున్న మధ్య తరగతి	298
● అమెరికా సృష్టించిన ఆటవికులే తాలిబాన్లు	301
● పతన దిశగా పెట్టుబడి విధానం?	304
● ఆర్థిక సంక్షోభం వైపు అమెరికా అడుగులు?	308
● ‘విప్లవం’ వెలుగులో పొంచి ఉన్న చీకట్లు	312

ముందుమాట

2008, సెప్టెంబర్ - ప్రపంచ ఆర్థిక రంగానికి గుణాత్మక మార్పును నిర్దేశించిన ముహూర్తం. 2012లో ఈ గుణాత్మక మార్పు వేగం పుంజుకొని - పెద్దగంతులో - ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలను కబళిస్తోంది. మరింతగా కబళించనుంది. వ్యవస్థ పతనం తాలుకూ ఈ పెద్దగంతులో 2008 పూర్వ "అమెరికా కల" ఇగిరి ఆవిరైపోయింది. ఈ కల ప్రపంచానికి పంచిన, వినియోగదారీ సంస్కృతి కూడా, దానికి తగిన స్థానమైన చరిత్ర చెత్తకుప్పలోకి వెళ్ళనుంది.

ఒకవైపు కఠిక దారిద్ర్యం, ఆకలి, అన్నార్తులూ... ఒకమాటలో - చరిత్ర చీకటి కోణం కింద నలిగి నశించిపోయిన, పోతోన్న కోటానుకోట్ల - మెజారిటీ జనసామాన్యం, శ్రమ జీవులూ... మరోప్రక్కన రాత్రికిరాత్రే కోట్లకూ, బిలియన్లకూ పడగలెత్తిన నయా ధనవంతులు... ఇదే; గత పలు దశాబ్దాలుగా వికృతరూపం దాల్చిన దోపిడీ వ్యవస్థల... చరమాంకం కథ! నిజానికి నేటి కథ తాలూకు ముగింపు, కేవలం ఈ కొద్ది దశాబ్దాలదే కాదు, అది 5000 సంవత్సరాల పీడిత, తాడిత జనఘోష తాలూకు... తిరుగుబాట్లూ, పోరాటాలకు గెలుపుకు, తెరతీస్తున్న మరో మహాయుగానికి నాంది!! అదే; 21వ శతాబ్దం సోషలిజం కథకు ఇతివృత్తం. 'విప్లవాల యుగం మనది, విప్లవిస్తే జయం మనది' అని 20వ శతాబ్దపు రష్యా, చైనా విప్లవాలు నిలదీయించాయి. నేటి 21వ శతాబ్దం, ఈ విప్లవం పవనాలను ప్రపంచ వ్యాప్తం చేస్తుంది. కార్మికుల రష్యా కూలిపోయినా, కర్షకుల చైనాలో ఎన్నిమార్పులు జరిగినా - అంతిమంగా ఇవన్నీ తనకు గుణపాఠాలు మాత్రమేనని - ప్రపంచ జనసామాన్యం ట్యూనీషియా వీధుల నుంచి, ఆక్యుపై వాల్ స్ట్రీట్ వరకూ ఏక గొంతుకతో నినదిస్తోంది. పెట్టుబడిదారీ డొల్ల ప్రజాస్వామ్యం మేడిపండు గుట్టు విప్పి - సోషలిస్టు ప్రజాస్వామ్యం తన జనస్వామ్యం కోసం వేగంగా అడుగులు వేస్తుంది. నేటి జనజాగృతి స్థాయి ఇక ఎంతమాత్రమూ 1789 నాటి ఫ్రెంచి విప్లవంలో దగాపడి - పెట్టుబడి రథచక్రానికి కూలిబానిసగా కట్టివేయబడిన - శైశవ కార్మికవర్గానిది కాదు. పెట్టుబడిదారీ దోపిడీలో; తరతరాలుగా, శతాబ్దాలుగా అనుభవాలను రంగరించుకొని;

‘ఇంతింతై వటుడింతై’నటువంటి ‘మేము 99శాతం మందిమి’ నినాదమిచ్చిన కొత్త తరంగా... ఎదిగిన నేటి కథ ఇది!!! ‘రాబోయే రోజుల్లో రాజయ్యే మొనగాడా, ఈ రోజు పేదోడో, ఇంకా నిదరోయేవా’ (పులిపుల శివయ్య గారి కవిత) కాలాన్ని దాటుకొని వచ్చి... అవును నిజం... నేటి రోజు నీది... అంతర్గత వైవిధ్యాలతో దోపిడీ పాలకులు దుల్లిపోతున్నారు... కాలం అనే ‘టైటానిక్’ స్టీరింగును ఇక తక్షణం నీవే చేతిలోకి తీసుకోవాలని... శ్రమ జీవులకూ, సామాన్యులకూ - సోషలిజం పిలుపునిస్తోన్న శకంలోకి మనం అడుగుపెట్టాం.

ఈ క్రమం తాలూకు గత దశాబ్ద కాల పర్యావలోకనం, విశదీకరణలే నీ చేతిలో ఈ పుస్తకం వని. ఈ పుస్తకానికి రెండు పునాదులు ఇంతకుముందే పడ్డాయి. అవి : (1)అంతర్గత పతనం, అంతర్జాతీయ పెత్తనం - ఇదీ అసలు అమెరికా! (2003); (2)మహాసామ్రాజ్య- మరణ వేదన - ఇదీ నేటి అమెరికా! (2007) అనే రెండు చిన్న పుస్తకాలు. పాఠకుల సౌలభ్యం కోసం గతం తాలూకు ఈ రెండు ప్రచురణల నుంచి కొన్ని వ్యాసాలను కూడా ప్రస్తుత రచన చివరిలో పొందుపరిచాను. సామ్రాజ్యవాదాన్ని సమాధిలోకి పంపే నేటి కాలంలో మీరు కూడా మీ వంతుగా- ఇక ఇటుక రాయిని, కట్టెముక్కను పేర్చేందుకు... కరదీపిక కావడమే ఈ పుస్తకం లక్ష్యం... అది రచయితగా నా ఆకాంక్ష... ఈ కల నెరవేరాక, కృషి పూర్తయ్యాక : మహాకవి మాటలలో చెప్పుకుంటే, ‘గోడలు లేవు మాకు, గోడలు పడగొట్టడమే మా పని’ అన్నతీరున వసుదైక కుటుంబంలో త్వరలోనే మనందరి పండగ రోజు కావాలి. తెల్లారేముందే కదా... చీకటి మరింత చిక్కనయ్యేది - అనంత విశ్వంగా విస్తోటనం చెందే ముందే కదా పదార్థం తనలోకి తాను కుంచించుకు పోయేది... నాడు 1917 రష్యా విప్లవనేత లెనిన్ 1916లో ఒంటరి అవ్వలేదా... అందుకే మిత్రులారా మరో చరిత్ర తాలూకు ఉపోదయానికి ముందరి... ఈ కాల పరీక్షను... తట్టుకుని నిలబడమని - చరిత్ర మనల్ని పిలుస్తోంది... నిజానికి అది మనలను పరీక్షిస్తోంది... రానున్న తన కొత్త యుగానికి మనం తగినవారమో, కాదో అది పట్టిపట్టి చూస్తోంది... గుడ్ మార్నింగ్ !!!

- డి. పాపారావు

పెట్టుబడిపై పెను తిరుగుబాటు

ప్రపంచ 'పెట్టుబడి'కి కాపిటల్ 'వాలస్ట్రీట్' గోడలు వణుకుతున్నాయి. నేరం జరిగిన ప్రదేశం చుట్టూరా పసుపుపచ్చ టేపును చుట్టటం అమెరికా పోలీసుల ఆనవాయితీ. ప్రస్తుతం, మొత్తం ప్రపంచంలోని పీడితులందరి తరపున అమెరికా ప్రజలు వాలస్ట్రీట్ చుట్టూరా అదే ఎల్లో టేపును చుట్టే సమయం ఆసన్నమైంది. "ఇప్పుడు మనం ఏకమయ్యే సమయం వచ్చింది. పెట్టుబడిదారులు వినాల్సిన సమయం వచ్చింది. ప్రపంచ ప్రజలారా వెల్లువెత్తండి" అనేది నేడు ప్రపంచాన్ని వాయు వేగంతో కమ్ముకుంటున్న నినాదం.

"ఇప్పటివరకూ జరిగింది చాలని మేము ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఉన్న ప్రజలకు చెబుతున్నాం" లండన్లో జరిగిన 'పెట్టుబడి', 'కార్పొరేట్ల' వ్యతిరేక ప్రదర్శనలలో పాల్గొన్న ఒకరి మాటలివి. ప్రపంచంలోని డజన్ల కొద్దీ దేశాల్లోని ప్రజలు ఇస్తున్న నినాదాల సారం నేడు ఇదే. సెప్టెంబర్ 17న అమెరికాలోని వాలస్ట్రీట్ను కొద్ది వందల మంది చుట్టు ముట్టడంతో ఆరంభమైన 'పెట్టుబడి' వ్యతిరేక నిరసనలు ఒక్క నెలరోజుల్లోనే విశ్వవ్యాప్తం అవుతున్నాయి. అక్టోబర్ రెండో వారాంతరం నాటికి సుమారు 80 దేశాలలోని 750కి పైగా నగరాలు ఈ నిరసనలతో హోరెత్తాయి. అమెరికాలోని పలు నగరాలకు సైతం వ్యాపించి అంతిమంగా ఆ దేశ 'అధ్యక్షుడు' ఒబామా కూడా ఈ నిరసనలకు వత్తాసు పలకాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది.

మిరుమిట్లు గొలిపే, అబ్బురపరచే ఈ చైతన్యదీప్తి పరివ్యాప్తమవుతున్న క్రమాన్ని కనులారా తిలకిస్తున్న వర్తమాన సంక్షుభిత సన్నివేశంలో మహా మనిషి కార్ల మార్క్సను గుర్తు చేసుకోవాలి. జర్మనీలో జన్మించి, జగత్తుకంతటికీ దారి చూపే 'శాస్త్రీయ సోషలిజాన్ని' ప్రతిపాదించిన వాడాయన. నాడు తన 30 సంవత్సరాల యువ్వన ప్రాయంలోనే ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ తో కలిసి రచించిన 'కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక' లోని మాటలు ఇక్కడ ప్రస్తావనార్హం. "సమాజంలో పాలకవర్గంగా ఉండటానికి బూర్జువా వర్గానికి ఎంత మాత్రమూ యోగ్యత

లేదు. తన జీవిత విధానాన్ని అత్యున్నత శాసనంగా సమాజం మీద ఏకపక్షంగా రుద్దడానికి దానికి ఎంత మాత్రమూ అర్హత లేదు. సమాజాన్ని పాలించడానికి అది అనర్హం. ఎందుకంటే, తన బానిసకు బానిస బతుకునైనా నమ్మకంగా చూపించగల సామర్థ్యం లేదు దానికి, తన బానిస బిచ్చమెత్తుకోవలసిన దుస్థితికి దిగజారిపోతే, బానిస శ్రమ మీద తాను బతకడానికి బదులు తన బిచ్చం మీద బానిస బతకవలసిన దుస్థితి సంభవిస్తే, ఏమి చేయడానికీ పాలుపోని దుస్థితి దానిది. ఈ బూర్జువా వర్గం కింద సమాజం ఇక ఎంత మాత్రమూ మనలేదు. సమాజానికీ, బూర్జువా వర్గం ఉనికికీ ఇక ఎంత మాత్రం పొత్తు కుదరదు". నేడు వాల్స్టీట్లోనూ, ఆ మాటకొస్తే ప్రపంచంలోని ప్రతీ వ్యాపార వీధిలోనూ అనునిత్యం సంభవిస్తున్న పరిణామం ఇదే. నిన్నటి మధ్యతరగతీ, చిరుద్యోగులూ, కార్మికులూ, జనసామాన్యం నేడు - ఉపాధి రాహిత్యం, నిరంతర అభద్రతల నడుమ దిక్కుమొక్కు లేనివాళ్లుగా మారిపోతున్నారంటే అతిశయోక్తి కాదు. ఈ వాస్తవం వెలుగులోనే "మేము 99 శాతం మందిమి" అంటూ ఈ ప్రజానీకం యావత్తు నేడు పెట్టుబడి కోటలపై వెల్లువెత్తుతున్నారు. నిన్నటి మధ్య తరగతి, ధనిక పెట్టుబడిదారీ దేశాలలోని కులీన కార్మికవర్గం కూడా నేడు బుక్కాపకీరులుగా మారిపోవటమో, జన సామాన్యం స్థితికి దిగజారడమో జరుగుతోంది. రోజురోజుకీ మధ్య తరగతి పతనం వేగం పుంజుకొంటోంది.

ఈ విధంగా మధ్యతరగతి పతనమయ్యే పరిణామక్రమాన్ని మార్ప్లొ, ఎంగెల్స్లు ముందే ఖచ్చితంగా అంచనా వేశారు. "కానీ, బూర్జువాయుగానికి ఒక విశిష్టమైన లక్షణం ఉంది. అది వర్గ వైరుధ్యాలలోని సంకీర్ణతను తొలగించింది. అంతకంతకూ మొత్తం సమాజమంతా బూర్జువా వర్గం, కార్మికవర్గం అనే రెండు శత్రు శిబిరాలుగా, పరస్పరాభిముఖాలైన రెండు మహావర్గాలుగా చీలిపోతున్నది". ఉత్పత్తిశక్తుల అభివృద్ధి క్రమం శ్రుతిమించి రాగానపడి, తానిక ఎంత మాత్రమూ ప్రజలకు ఉపాధిని కల్పించలేని స్థితిలోకి నేడు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పడిపోయింది. ఈ క్రమంలో నూటికొక్కరూగా ఉన్న ధనవంతులు, పెట్టుబడిదారులతో నేడు 99 శాతం మంది సామాన్య ప్రజానీకం ఎదురుబొదురుగా నుంచొని ఉన్నారు. మూడు నాలుగు శతాబ్దాల క్రితం ఆరంభమైన పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ యుగం తాలూకు నేటి నిజం ఇది.

మార్ప్లొ ఈ మాటలను, ఇటువంటి నిఖార్సయిన నిజాలను కల్లలేనంటూ ప్రపంచ కార్పొరేట్ మీడియా, పెట్టుబడిదారీ మేధావులు నాటి నుంచి నేటి దాకా పెదవులు విరిచేస్తూనే ఉన్నారు. కానీ కాలం మారింది. 2008 నుంచి ఫ్రెంచ్ అధ్యక్షుడు, జర్మన్ ఆర్థిక అమాత్యులు వగైరాలు మార్ప్లొ 'పెట్టుబడి'గ్రంథాన్ని ఆబగా అధ్యయనం చేస్తున్నారు. తాము నమ్ముకున్న వ్యవస్థను కాపాడుకునేందుకు అందులో ఏవైనా చిట్కాలు దొరుకుతాయేమోనని అన్వేషిస్తున్నారు. కానీ మార్ప్లొ పరిహసిస్తున్నాడు. మీ కథ అయిపోయిందని

పెదవుల మాటున నప్పుకుంటున్నాడు. అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లో ముందుగా సోషలిస్టు విప్లవాలు వస్తాయని మార్క్సిజం ఘోషించింది. కానీ కాలక్రమంలో 1917లో వెనుకబడిన రష్యాలో, 1948లో అంతకంటే వెనుకబడిన చైనాలో కమ్యూనిస్టు విప్లవాలు వచ్చాయి. 'ఇదేంటి కామ్రేడ్స్ మీమార్క్స్ ఇంత పొరబడ్డారు' అంటూ పెట్టుబడి వర్గాల మేధావులు పగలబడి నవ్వారు. కానీ నేడు వారి ఆ చింత కూడా తీరిపోయింది. నేడు సోషలిస్టు రష్యా లేదు, చైనాలోనూ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తిష్ట వేస్తున్నది. కానీ అత్యంత అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ, సామ్రాజ్యవాద దుర్గం అమెరికా వాల్స్టీట్ మాత్రం ప్రజాశ్రేణుల ముట్టడిలో ఉంది. అందుకే అమెరికా మీడియా వాల్స్టీట్లోనూ, ఇతర అమెరికా నగరాల్లోనూ జరుగుతోన్న సామాన్యుల నిరసన ప్రదర్శనలను 'కమ్యూనిస్టుల కుట్ర' అంటున్నది.

ఈ నేపథ్యంలోనే అంటే 50 ఏళ్ల నాటి చరిత్రను ఓసారి గుర్తుకు తెచ్చుకోవాలి. 1959లో క్యూబా ఫైడల్ క్యాస్ట్రో నాయకత్వంలోని విప్లవకారుల బృందం నియంత బాటిస్టా ప్రభుత్వాన్ని కూల్చేసి అధికారంలోకి వచ్చింది. కాగా నాడు క్యాస్ట్రో తన చిన్న దేశం క్యూబాలో ప్రజలకు వెలుగులు పంచాలనీ, వారి సమస్యలు పరిష్కరించాలనీ కలలు కన్నాడు. ఇదే అమెరికాకు కంటగింపయింది. తనకు సహజ వనరులను దోచిపెడుతూ, తన దోపిడీని పల్లెత్తుమాట అనకుండా సహించవలసిన తన పెరటి దొడ్డిలోని ఒక దేశం ఇలా తిరగబడటమా. ఇంకేం అది చాలు. అగ్గి అంటుకుంది. క్యూబాపై రకరకాల దాడులు మొదలయ్యాయి. అనంతరం రెండేళ్లకే క్యాస్ట్రో తనను తాను మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టుగా ప్రకటించుకున్నాడు. క్యూబాని సోషలిస్టు దేశంగా ప్రకటించాడు. నేడు ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ పెద్దన్న అమెరికా స్వయానా, తన ప్రజల నిరసనలకు వేస్తోన్న ముద్ర కూడా అంతిమంగా బహుశా అదే పరిణామానికి నాంది పలుకుతున్నది. ప్రజల పక్షం వహించిన వారిని, వారికి గొంతునిచ్చిన సకల పక్షాలనూ కమ్యూనిస్టులుగా ముద్ర వేయడం పెట్టుబడికి పుట్టిన పత్రికలకు ఆనవాయితీగా వస్తున్నదే. ఈ ముద్రలు ప్రతీసారిలాగానే ఈసారి మరింత బెడిసికొడతాయి. ఈ జన సామాన్యం లోని అత్యధికులు కమ్యూనిస్టులు కాదన్నది దాచేస్తే దాగని సత్యం. కానీ, వారు కూడా ఆలోచించే రోజు రాకపోదు. కమ్యూనిస్టులపై, ఆ పేరు లేకుండా ఇతరత్రా పేర్లతో తమ తరపున నిలుస్తున్న వారిపై పెట్టుబడికి, దాని ప్రచార మాధ్యమాలకు ఇంత ద్వేషం ఎందుకో వారు ఆలోచించి తీరతారు. మళ్ళీ మార్క్స్ మాటలు... "అధికారంలో ఉన్న పార్టీ చేత కమ్యూనిస్టులని తిట్టుతినని ప్రతిపక్ష పార్టీ ఎక్కడైనా ఉందా? ప్రతిపక్షంలో ఉన్న పార్టీ అదే తిట్టను తనకుంటే పురోగాములైన ఇతర ప్రతిపక్ష పార్టీల మీదా, తిరోగామి శక్తులుగా ఉన్న తన శత్రువుల మీదా విసరకుండా ఎక్కడైనా ఉందా?"

వాలెన్టీర్ నిరసనకారులు ఒకానొకదశలో గాంధీజీ సూక్తులను గోడలపై రాశారు. విశేషమేమిటంటే ఈ శాంతియుత నిరసనలు అమెరికా పాలకులకు మింగుడు పడటం లేదు. 150 ఏళ్ల నాటి చట్టాలను బయటకు తీసి ఈ నినాదాలు రాసిన వారిని అరెస్టు చేశారు. కానీ మరో పక్కన భారత పార్లమెంటుతో సహా అవకాశం దొరికిన ప్రతిచోటా గాంధీజీ తనకు ఆదర్శమంటూ అమెరికా అధ్యక్షుడు ఒబామా వాగాడంబరం ప్రదర్శిస్తాడు. అంటే గాంధీజీ నినాదాలు కేవలం పాలకపక్షం ఉల్లేఖించుకోవటానికేన్న మాట. అవి, ప్రజల కార్యచరణకు ఊతం కారాదు. బహుశా గాంధీజీ సూక్తులలో కూడా వారిని భయపెట్టే కమ్యూనిజం జాడలు ఉండే ఉంటాయి.

విదేమైనా అంతిమంగా మార్ప్ - ఎంగెల్స్ చెప్పిన ఈ మాటలు నేడు అక్షర సత్యమని రుజువువుతున్నాయి. “ఉత్పత్తి శక్తుల విశ్వజనీన అభివృద్ధి మాత్రమే మనుషుల మధ్య విశ్వజనీన సంబంధాన్ని నెలకొల్పుతుంది. ఇది ఒకేసారి అన్ని దేశాలలోనూ ఆస్తి లేని ప్రజాసమూహాన్ని సృష్టిస్తుంది. ఫలితంగా వివిధ దేశాలలో విప్లవాలు పరస్పరాశ్రితాలై వస్తాయి. కమ్యూనిజం అనేది మెజారిటీ ప్రజలందరూ ఏక కాలంలో చేపట్టే చర్య ద్వారా మాత్రమే సాధ్యం....”. మన మహాకవి మాటల్లో చెప్పాలంటే...

“సుప్త కంకాళాలు మేలుకొంటున్నాయి!

ప్రపంచం పడగెత్తి బుసకొట్టి లేచింది!

కార్మికులు, కర్షకులు, తాడితులు, పీడితులు,

కెరటాలుగా పొంగి తిరగబడుతున్నారు”!

20.10.2011

సాక్షి

'కాగితం పులి' కరవక తప్పదా?

నేటి వాణిజ్య ప్రపంచంలో, అంతర్జాతీయ ఆర్థిక - రాజకీయ రంగంలో పెద్ద స్థాయిలో వినపడుతున్న కొత్త పదం 'కరెన్సీ యుద్ధం'. అనతికాలంలో వివిధ దేశాల భవిష్యత్తునూ, వ్యవస్థల మనుగడనూ నిర్దేశించ గల, నిర్ణయించగల స్థాయికి నేటి ప్రపంచ ఆర్థిక వాతావరణం వేడెక్కుతోంది. ఈ క్రమంలో ఒక కీలక మలుపు ఈ కరెన్సీ యుద్ధం.

సుమారు మూడు నాలుగు శతాబ్దాల క్రితం ప్రపంచం పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి దశలోకి ప్రవేశించింది. ఈ క్రమంలో ప్రపంచ వ్యాప్తంగా వ్యవసాయ, చేతి వృత్తుల ఆధారిత భూస్వామ్య వ్యవస్థ చాలా మేరకు వెనుకతట్టు పట్టింది. ఈ పెట్టుబడిదారీ సరుకు ఉత్పత్తి వ్యవస్థ క్రమేపీ ప్రపంచ వ్యాప్తం అయింది. అంతర్జాతీయ దేశాల సరుకు వాణిజ్యం, ఎగుమతి దిగుమతులు, పరస్పరాశ్రిత స్థితి భారీగా పెరిగాయి. దీనితో, ఆ లావాదేవీలకు ఉమ్మడి, అంగీకృత మధ్యవర్తి పాత్రను పోషించగల కరెన్సీ లేదా డబ్బు పాత్ర పెరిగింది.

ఆ క్రమంలోనే ముఖ్యంగా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం అనంతరం అంతర్జాతీయ లావాదేవీల ఆమోదిత కరెన్సీగా అమెరికా డాలర్ పెద్ద పేరును సముపార్జించుకుంది. బలమైన అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థా, దాని సైనిక పాటవం, అంతర్జాతీయ ఆధిపత్యం వంటివి డాలర్ కు వెన్నుదన్నయ్యాయి. అంటే, డాలర్ అనేది నాటి నుంచీ అంతర్జాతీయంగా, దరిదాపుగా బంగారంతో సమానమైన హోదాను పొందింది. ఇది, సుమారుగా నిన్న మొన్నటి వరకూ ఉన్న స్థితి.

కాగా, 2000 అనంతర కాలంలో మెల్లమెల్లగా డాలర్ ప్రాభవం తగ్గసాగింది. దానికి కారణం, ఎదిగిపోతున్న తన అంతర్గత, అంతర్జాతీయ అవసరాల దృష్ట్యా - అమెరికా ఫెడరల్ బ్యాంక్ శృతిమించి డాలర్లను ముద్రిస్తూ రావడమే. నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో, అంటే పారిశ్రామిక, సేవారంగంలో ఔట్ సోర్సింగ్ వలన తన ప్రాభవాన్ని కోల్పోయిన

అమెరికాకు, ఈ విధంగా ఫైనాన్స్ పరంగా డాలర్లను ముద్రించి 'అప్పు చేసి పప్పుకూడు' చందంగా పబ్లింగడువు కోవడం 'తప్పనిసరి' అయింది. అయితే, ఈ కాగితం డబ్బుల ఫైనాన్స్ ప్రాభవం బుడగ పేలిపోవడం, అంతిమంగా 2008 సెప్టెంబర్లో అందరి అనుభవంలోకి వచ్చింది. ఈ విధంగా, కాగితం డబ్బుతో లావా దేవీలు నడిపి, అప్పులు ఇచ్చి రియల్ ఎస్టేట్ బూమ్ సృష్టించిన అమెరికా వాల్స్ట్రీట్ బ్యాంకులు దివాలా తీయడం కూడా 2008 సెప్టెంబర్లో మొదలైంది.

కాలగమనంలో అమెరికాకు పారిశ్రామిక చౌక (ఖరీదుపరంగా) ఎగుమతుల ద్వారా చైనా 2.5 లక్షల కోట్ల డాలర్లను సంపాదించింది. తద్వారా రుణగ్రస్త దేశంగా అమెరికా, రుణదాతగా చైనా అవతారం ఎత్తాయి. అయితే, 2008 ఫైనాన్స్ సంక్షోభం అనంతరం - ఇక, ఈ స్థితి ఎంత మాత్రమూ పొసగని స్థితి అమెరికాకు ఏర్పడింది. అది నిరవధికంగా చైనా తదితర దేశాల నుంచి దిగుమతులు చేసుకుంటూ విలాస జీవితం గడపగలస్థితి పోయింది. దీనితో, ఇక తానే స్వయంగా ఎగుమతులు చేసే దేశంగా ఎదగాలన్నది అప్పటి నుంచీ అమెరికా వ్యూహంగా మారింది. అయితే, ఇది జరగాలంటే - అమెరికా, తాను కూడా నాణ్యమైన సరుకులను చౌకగా తయారు చేయగలగాలి. కాగా, నాణ్యత దీనిలో అసలు సమస్య కానేకాదు. ఇక, మిగిలింది ధరపరంగా చౌకగా తయారు చేయడం ఎలా అన్నదే!

ఇప్పటి కరెన్సీ యుద్ధాలుగా చెప్పుకుంటున్న వాటికి మూలం ఈ చౌక ధరల వ్యవహారంలోనే ఇమిడి ఉంది. చౌకగా సరుకును తయారు చేసి అంతజాతీయ మార్కెట్లో పోటీపడగలగడం నేడు ప్రతి దేశానికీ అవసరం. అందునా, ముఖ్యంగా ఎగుమతులపై ఆధారపడే దేశాలకు ఇది మరీ ముఖ్యం.

ప్రపంచంలో, అతిపెద్ద సరుకు ఎగుమతిదారుగా చైనా, సేవల ఎగుమతిదారుగా భారత్ ఎదగడానికి ఈ చౌక శ్రమశక్తి మూలం. కాగా, నేడు - అమెరికా తన దిగుమతులు కుదించుకుని, ఎగుమతిదారుగా మారాలంటే, చౌకశ్రమశక్తి లేమి ప్రధాన సమస్య. వాస్తవం ఏమిటంటే, ఈ సమస్య పరిష్కారం అంత సులువు కాదు. సమస్య పరిష్కారం కాకుంటే, నేడు అమెరికాలో రికార్డు స్థాయిలో 10.4శాతాన్ని చేరుకుని, అమెరికా రాజకీయ వ్యవస్థకే సవాలుగా మారుతోన్న నిరుద్యోగ సమస్య పరిష్కారం కాదు.

ఎగుమతులను పెంచుకుంటే అమెరికాలో తిరిగి పారిశ్రామికవృద్ధి వుంజుకుంటుంది, తద్వారా నిరుద్యోగ సమస్య పరిష్కారమవుతుంది. కానీ, చౌక శ్రమశక్తి తయారీకి కార్మికుల, ఉద్యోగుల వేతనాలను అమెరికా ఉన్న పశాన భారీ ఎత్తున కుదించలేదు. ఇక, మిగిలిన పరిష్కారం వేతనాలు చెల్లించే కాగితం డబ్బును, అంటే కరెన్సీ విలువను

తగ్గించి వేయడం. అంటే, చైనా రెనింబీ లేదా ఇతరతర ప్రధాన దేశాల కరెన్సీలతో పోలిస్తే అమెరికా డాలర్ విలువలన క్షీణింప చేస్తే అమెరికా దానంతటదే చౌక శ్రమశక్తి దేశంగా మారగలదన్నది వ్యూహం.

అయితే, కరెన్సీల విలువలు సాపేక్షం అన్నది తెలిసిందే. అలాగే, వాటి విలువలు ఎంత అన్నది, అవి వేరొక దేశం కరెన్సీతో పోల్చి చూసినప్పుడే తెలుస్తుంది. ఈ కారణం చేతనే, అమెరికా గత పలు సంవత్సరాలుగా తన కరెన్సీ డాలర్ కంటే, బాగా విలువ తక్కువగా ఉన్న తన ప్రధాన వాణిజ్య లావాదేవీల దేశం చైనా కరెన్సీ రెనింబీ విలువపై గొడవ పడుతోంది. అంటే, చైనా తన ఎగుమతులను పెంచుకునేందుకు, తన కరెన్సీ విలువను కృత్రిమంగా తగ్గించి ఉంచుతోందనేది అమెరికా ఆరోపణ.

దీనిలో భాగంగానే రెనింబీ విలువ పెంపుదల దిశగా చైనాపై ఒత్తిడి తెచ్చేందుకు అమెరికా పాలకులు ఎడతెగని యత్నాలు చేశారు. అయితే, ఆ ప్రయత్నాలు కొద్దిమేరకు మాత్రమే ఫలించాయి. అయితే, పరిమితంగా రెనింబీ విలువ పెరుగుదల అమెరికా సమస్యలకు పరిష్కారం కాలేకపోయింది. ఇక 2009లో ఆర్థిక వ్యవస్థను గట్టిక్రించేందుకు ఇచ్చిన భారీ ఉద్దీపన కూడా అమెరికా నిరుద్యోగ సమస్య పరిష్కారంలో విఫలమైంది. మరో ప్రశ్న - యూరప్ లో కూడా పలు దేశాలకు దేశాలే ఇదే ఫైనాన్స్ పతన క్రమంలో భారీగా దెబ్బతినసాగాయి. ఇక ప్రపంచ మార్కెట్ వ్యవస్థల మరో పట్టుగొమ్మ అయిన జపాన్ పరిస్థితి 1980 దశకం నుంచే ఆర్థికంగా అగమ్యగోచరంగా ఉంది. కాగా, ఈ ప్రధాన ధనిక దేశాలలో ప్రతిదీ తాను ఆర్థికంగా కోలుకునేందుకు తన దేశీయ కరెన్సీ విలువలను క్షీణింపచేసుకోవడం మినహా గత్యంతరం లేని స్థితి ఏర్పడింది.

అమెరికా, చైనాల మధ్యన కరెన్సీ విలువల పరోక్ష యుద్ధం మొదలు కావడంతో జపాన్ స్థితి మెల్లమెల్లగా అడకతైరలో పోకచెక్కలా అయింది. 2010లో గ్రీన్ ఫైనాన్స్ సంక్షోభం... దానితోపాటు ఫ్రాన్స్, స్పెయిన్, బ్రిటన్, ఇటలీ వంటి యూరప్ దేశాల ఆర్థిక వ్యవస్థలు తీవ్రంగా దెబ్బతినడంతో 'యూరో' కరెన్సీ విలువ కూడా సన్నగిల్ల సాగింది. ఫలితంగా అంతర్జాతీయ మార్కెట్ లో మదుపుదారులు, సట్టా వ్యాపారులు, కరెన్సీ లావాదేవీలలో వున్న వారూ జపాన్ కరెన్సీ యెన్ వైపు మొగ్గుచూపారు. దానితో, కొద్దికాలంగా జపాన్ యెన్ కరెన్సీ విలువ శృతిమించి పెరగసాగింది.

అయితే, జపాన్ ఎంతో కాలంగా ఎగుమతుల ఆధారిత దేశం. పైగా 2-3 దశాబ్దాల ఆర్థిక సంక్షోభం ఫలితంగా నేడు జపాన్ లో తీవ్ర నిరుద్యోగం నెలకొనివుంది. దానికి 'యెన్' విలువ పెరుగుదల తోడయింది. అంతర్జాతీయ మార్కెట్లలో జపాన్ పారిశ్రామి కులు ధర పరంగా పోటీ పడలేని స్థితి ఏర్పడింది. ఈ ఒత్తిడి కింద 2010 సెప్టెంబర్

ఆరంభంలో జపాన్ ప్రభుత్వం తన మిత్ర దేశాలకు కూడా సమాచారం ఇవ్వకుండా, ఏకపక్షంగా తన కరెన్సీ విలువను క్షీణింపచేస్తూ లక్ష కోట్ల యెన్లను మార్కెట్లోకి విడుదల చేసింది. తద్వారా, తన కరెన్సీ విలువను కొంతమేర క్షీణించేలా చేయగలిగింది. ఈ క్రమాన్ని మరింతగా కొనసాగిస్తామని జపాన్ పాలకులు చెబుతున్నారు.

మొత్తంగా జపాన్ చేపట్టిన ఈ ఆర్థిక చర్య నేటి ప్రత్యక్ష కరెన్సీ యుద్ధాలకు నాంది పలికింది. ఇదే క్రమంలో ఎగుమతులపై ప్రధానంగా ఆధారపడిన దేశాలైన బ్రెజిల్, దక్షిణ కొరియా వంటి దేశాలు వేగంగా పావులు కదుపుతున్నాయి. మరోవైపు మొదటి దఫా భారీ ఉద్దీపన పథకం విఫలం కావడంతో, అమెరికా నేడు తిరిగి మరింత భారీ ఉద్దీపన గురించి మాట్లాడుతోంది. ఇదేగనుక ఖరారైతే, డాలర్ల ముద్రణ, చలామణి మరింత పెరుగుతాయి.

దాంతో డాలర్ విలువ (సరఫరా అధికమై) క్షీణించడం ఖాయం. అలాగే, కరెన్సీ విలువను కృత్రిమంగా తగ్గించి ఉంచుతోందన్న చైనా తన దేశంలోకి చేస్తోన్న ఎగుమతుల పై కూడా భారీ సుంకాలకు అమెరికా సిద్ధం అవుతున్న దాఖలాలు కనపడుతున్నాయి. అమెరికాకు చేదోడువాదోడుగా ఈ కరెన్సీ విలువల తగ్గింపు యత్నంలో జర్మనీ నేతృత్వం లోని యూరప్ కూడా ముందుకు సాగుతోంది. ఈ దేశాలన్నీ కలిసికట్టుగా చైనా కరెన్సీ విధానాన్ని ఈ రోజున దుయ్యబడుతున్నాయి.

కానీ, నిజానికి ఈ కరెన్సీ యుద్ధాలకు మూలం అమెరికాలోనే ఉందంటున్నారు ప్రఖ్యాత ఆర్థిక నోబెల్ గ్రహీత జోసెఫ్ స్టిగ్లిట్జ్. ఏదేమైనా 2008 సెప్టెంబర్ ఫైనాన్స్ సంక్షోభం అనంతరం కలిసికట్టుగా వ్యవహరించిన ధనిక దేశాల ప్రయత్నాలు విఫలమై, నేడు మొత్తానికి మొత్తంగా తమ పునాదులే కదిలిపోతుండటంతో ఎవరికివారు విడివిడిగా వ్యవహరిస్తున్నారు. ఇక ఇప్పుడు ఈ కరెన్సీ యుద్ధాలను నివారించగలది ఎవరు? అన్నదే ప్రశ్న.

అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధిపై ధనిక దేశాలు కడపటి ఆశను పెట్టుకున్నాయి. కానీ, 1997-98 ఆసియా ఫైనాన్స్ సంక్షోభ కాలంలో ద్రవ్యనిధి పాశ్చాత్య దేశాలకు అనుకూలంగా పక్షపాతంతో వ్యవహరించిన తీరును అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలు ఇంకా మరిచిపోలేదన్నది ఒక చేదునిజం. కాబట్టి, పిట్టపోరు పిట్టపోరు పిల్లి తీర్చిన చందంగానే దాని వ్యవహార శైలి ఉండగలదన్న అపప్రధ ద్రవ్యనిధికి మిగిలే ఉంది.

ఇక, భారత్ మాటకు వస్తే, వివిధ దేశాల మధ్య రగులుతున్న ఈ కరెన్సీ విలువల యుద్ధం మూలంగా సట్టావ్యాపారులు, షేర్ మదుపుదారుల పెట్టుబడులు మన మార్కెట్లోకి ధారాపాతంగా వచ్చిపడతాయి. ఇది ఇప్పటికే కొంతమేర జరుగుతోంది. దాంతో

రూపాయి విలువ పెరిగిపోయి, దేశీయ ఎగుమతులకు విఘాతం కలుగుతుంది. మిన్నంటే షేర్ మార్కెట్ జూదంతో జనజీవితమూ 'దినదినగండం నూరేళ్లాయుష్షు' అవుతుంది.

ఈ విధంగా వివిధ దేశాలు పోటాపోటీగా తమ కరెన్సీ విలువను క్షీణింపచేసుకునే ప్రక్రియ ఫలితంగా తీవ్రంగా నష్టపోయేది ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పేదలు, కార్మికులు, సామాన్యులే. క్షణక్షణానికీ దేశాల కరెన్సీల విలువలు మారుతూపోతే, 1930 దశకంలో జర్మనీ, ఈ మధ్య కాలంలో జింబాబ్వే వంటి దేశాలలో జరిగిన విధంగా ప్రజల జీవితాలు అతలాకుతలం కావడం తథ్యం. ఒక దేశం కరెన్సీని తార్చితే అనివార్యంగా ఆ దేశం వినాశనం పాలవుతుంది. సుమారు నూరేళ్లనాడు సోవియట్ విప్లవనేత లెనిన్ అన్న ఈ మాటలు నేడు నిక్కంగా నిజమవుతున్నాయి.

బ్రెజిల్ ఆర్థికశాఖామాత్యులు గత నెలలో పేర్కొన్నట్లుగా “మనం నేడు అంతర్జాతీయ కరెన్సీ యుద్ధం నడిమధ్యలో వున్నాం. కరెన్సీలను కృత్రిమంగా క్షీణింపచేసుకోవడం నేడొక అంతర్జాతీయ వ్యూహం”. ఇదీ కథ... కాగా, ఈ కరెన్సీ యుద్ధాల వెనుక ఆయా దేశాల రాజకీయ అస్తిత్వ సంక్షోభం దాగివుండటం - ఈ కథలో కొసమెరుపు. దేశీయంగా పెరిగిపోతున్న నిరుద్యోగంతో సంక్షోభంలో పడిపోతున్న జపాన్, అమెరికా వంటి దేశాల పాలకులకు ఈ యుద్ధం అంతిమ పరీక్ష. బహుశా, వారు నమ్ముకున్న వ్యవస్థకు కూడాను.

19.10.2011

సాక్షి

కోలుకో లేని 'ఊబ'లో అమెరికా!

అమెరికా కల అప్పుల పాలై ఆవిరైపోతోంది. ఈ కల నిన్నమొన్నటి వరకూ అమెరికా లోని జన సామాన్యాన్ని, ఎండమావుల వెంట ఎండతెరిపి లేకండా పరిగెత్తించింది. అనంతరం ప్రపంచీకరణ రూపంలో యావత్ ప్రపంచాన్ని 'డాలర్ డ్రీమ్స్'తో కిర్రెక్కించింది. కడకు కాలం అడ్డం తిరిగితే, అంతే వేగంగానూ నేడు కుదేలవుతోంది. 'పాలు, తేనెల' అమెరికా పగటి కల కాస్తా 'భవతీ భిక్షాందేహి' స్థితికి దిగజారి, నేడు ప్రపంచం ముందర దీనంగా నిలుచుంది.

2011, ఆగస్టు 2న సూర్యాస్తమయం లోపుగా అమెరికా రిపబ్లికన్, డెమోక్రటిక్ పార్టీలు ఒక అంగీకారానికి రావాలి. దేశం అప్పటికే చేసి ఉన్న 14.3 లక్షల కోట్ల డాలర్ల తాలూకు రుణ పరిమితిని మరింతగా పెంచేందుకు సంబంధించిన అంగీకారం అది. ఈ విధంగా రుణం తీసుకోవడంపై తనకు తాను విధించుకున్న పరిమితిని అమెరికా పెంచుచూడటం ఇప్పటికి ఇది దాదాపు 140వ సారి, కాదు, కాదు 141వ సారి. ఎందుకంటే 2011 ఆగస్టు 2 గడువుకు ముందు, చావుతప్పి కన్నులోట్టబోయినట్లు, అమెరికా పాలక, ప్రతిపక్షాల నేతలు, తమ సిగపట్లను వీడి మరో దఫా రుణ పరిమితి పెంపునకు రాజీ చేసుకున్నారు. ఈ తంతు అంతా రాజీలతో కూడిందే.

ఈ ఒప్పందం లేదా రాజీ ప్రకారం అమెరికా తన పార్లమెంటు ఆమోదించగానే 2013 వరకూ మరో దఫా 2.1 లక్షల కోట్ల డాలర్లు అప్పు తీసుకోవచ్చు. కాకుంటే రానున్న దశాబ్ద కాలంలో అమెరికా పాలకపక్షం ఒక లక్ష కోట్ల డాలర్లను పొదుపు చేయాలి. అంటే ఆ మేరకు అది ఖర్చులను లేదా వ్యయాలను తగ్గించుకోవాలి. ఈ పొదుపులు ఏ ఏ ఖాతాలలో చేయాలో చూచాయగా అంగీకారం కుదిరింది. అవి దేశీయ అంతర్గత వ్యయాలు, రక్షణ రంగ (పెంటగాన్) వ్యయాలు ఈ రెండింటిలోనూ భారీ

కోతలు పెట్టేందుకు ఒక రాజీ కుదిరింది. ఇంతేకాకుండా మరో 1.5 లక్షల కోట్ల దాలర్ల మేర పొదుపు ఎలా చెయ్యాలనే అంశం ఇంకా ఉభయ పక్షాల పరిగణనలో ఉంది. దీని కోసం 2011 నవంబర్ 23లోగా నివేదిక తయారీకి అంగీకారం కుదిరింది. ఈ నివేదికను అమెరికా పార్లమెంటులో 2011, డిసెంబర్ చివరిలోగా ఆమోదించ చేసుకోవాలని నిర్ణయించారు. ఇంతా చేసి ఈ ఉభయ పక్షాల నేతల నడుమ కడపటి క్షణంలో కుదిరిన ఈ రాజీ ఇంకా నేటికైతే థియరీనే. ఈ థియరీ ఆచరణలోకి రావాలంటే, అది కొద్ది రోజులలో అమెరికా పార్లమెంటు తాలూకు రెండు సభలలో ఆమోదం పొందాల్సి ఉంటుంది. ఇక్కడే ఉంది అసలు సమస్య. ఇప్పటికే ఈ రాజీకి ముందు అప్పు పరిమితి పెంపునకు సంబంధించి జరిగిన 'టగ్ ఆఫ్ వార్' ఆ దేశం పార్లమెంటులో ఉభయ పక్షాల వారు నాక్ అవుట్ అవడంతో ముగిసింది. కాంగ్రెస్ లో అధిపత్యం ఉన్న రిపబ్లికన్ల ఊపుకు, సెనేట్ లో డెమోక్రాట్లు చెక్ పెట్టడంతో ఇది జరిగింది.

మరి ఇప్పుడు రెండు పక్షాల నేతలు రాజీ కుదుర్చుకున్నా... చట్ట సభలలోని వారి అనుయాముల బృందాలు దీనికి ఆమోద ముద్ర వేయాలి కదా? ఇప్పటికే ఈ వివాదాల క్రమంలో అమెరికా పాలనా విధానం, భవిష్యత్తుకు సంబంధించిన అంశాలలో డెమోక్రాట్లు, రిపబ్లికన్లలోనే తీవ్ర అంతర్గత విభేదాలు నెలకొని ఉన్నాయి. రిపబ్లికన్లలోని పచ్చి మితవాద బృందానికి డెమోక్రాటిక్ పార్టీ తాలూకు ఆలోచనల పొడే గిట్టడం లేదు. ఈ బృందం యావత్తూ నేడు డెమోక్రాట్లతో రాజీ కుదుర్చుకున్న తమ నేతలను పరత్యజించవచ్చు. ఓటింగులో తమ దారి తాము చూసుకోవచ్చు! ఇక, డెమోక్రాట్లతో కూడా కాస్తంత మధ్యేవాదులూ, మరింత ఉదారవాదుల (ఒక విధంగా వామపక్షీయులు) బృందాలు ఉన్నాయి. ఈ ఉదారవాద బృందానికి ఉన్న మద్దతు చిన్నాచితకదేమీ కాదు. మీరు తమ నేత ఒబామా తరపున రిపబ్లికన్లతో కుదిరిన రాజీని అంగీకరించవచ్చు. ప్రజా సంక్షేమ పథకాలపై కోతలు విధించడం ఈ ఉదారవాదుల ఎజెండాకు ఏ మాత్రం పొసగనిది. కాగా ఇప్పుడు నేతల మధ్య కుదిరిన రాజీలో అంతర్గతంగా దేశీయ ఖాతాకు సంబంధించిన అంశంలో విభేదాలు తలెత్తి అవకాశం ఉంది. సంక్షేమంపై విధించే కోత ఉభయుల మధ్య చిచ్చురేపడం ఖాయం. అలాగే, ఒబామా ఎంత గీపెట్టినా, దేశంలోని ధనికులపైన పన్నులు పెంచడం కుదరని పని. ఉదారవాద డెమోక్రాట్లు, ధనికులపై అధిక పన్నులకు బాగా అనుకూలురు. కాగా ఈ విషయంలో రిపబ్లికన్లలోని మితవాద బృందానికీ, ఈ ఉదారవాద బృందానికీ మధ్య పచ్చగడ్డి వేస్తే భగ్గున మండుతుంది. కాబట్టి ఆగస్టు 2కు ముందు, ఆఖరి క్షణంలో కుదిరిన రాజీ ఒప్పందం కేవలం థియరీ మాత్రమే. ఇది ఆచరణ రూపం ధరించాలంటే రెండు పార్టీలలోని భిన్నవాదనలున్న బృందాలనూ లేదా వర్గాలనూ, మధ్యేవాద నేతలు సముదాయించు కోవాలి. ఇదంత సులువులు కాదు!

ఈ నేపథ్యంలోనే అమెరికా దేశ రుణ పరిమితిని పెంచేందుకు కుదిరిన ఒప్పందానికి, 'పురిట్లోనే సంధికొట్టే' అవకాశం కూడా అధికమే! ఈ స్థితిలో ప్రత్యామ్నాయాలను ఊహించవచ్చు. వీటి ప్రకారం, ఆ పరిస్థితి లేదా ప్రత్యామ్నాయ ప్రభావం అటు అమెరికాపై, తద్వారా మొత్తం ప్రపంచంపై ఎలా ఉంటుందో అంచనా కట్టవచ్చు. ఈ మూడు ప్రత్యామ్నాయాల్లో మొదటిది - రాజీ ఒప్పందం ఆమోదం పొందడం, రెండవది - తిరస్కృతి పాలవడం, మూడవది - ఒప్పందం ఆమోదం పొందినా పొందకున్నా అనివార్యంగా ఉండే దుస్థితి. ఇప్పుడు వీటిని పరిశీలిద్దాం.

ఒప్పందం ఆమోదం పొందితే....

ఒకవేళ ఒప్పందం కుదిరినా.... అది కేవలం సమస్యను కొద్దికాలం వాయిదా వేయగలదు. దాని ఇంటిగుట్టు ఇప్పటికే రోడ్డుకెక్కింది. దీనితో, ఆ దేశం తనకు తాను రుణం తీసుకొనే పరిమితిని పెంచుకోగలిగినా, నిజానికి ఇప్పుడు దానికి రుణాలను ఇచ్చేందుకు ఏ దేశం సిద్ధంగా ఉంటుందన్నది జవాబు లేని ప్రశ్న. పైగా ఈ వివాదం, అది వీధికెక్కించిన ఆర్థిక వివరాల దృష్ట్యా మొత్తంగా ప్రపంచంలోని పలుదేశాలు తమ వద్ద ఇప్పటికే ఉన్న ట్రెజరీ బాండ్లను వదిలించుకునేందుకు అమ్మకాలకు దిగే ప్రమాదం ఉంది. గతంలో 2001, సెప్టెంబర్ పైనాన్స్ సంక్షోభంలో వివిధ కంపెనీలు మాత్రమే దివాలా తీశాయి. వాటి విలువలు దారుణంగా పడిపోయాయి. కాగా ఈ ట్రెజరీ బాండ్ల అమ్మకాలు జోరందుకుంటే నేడు కంపెనీలే కాక, ఏకంగా అమెరికా దేశమే గ్రీన్ దేశంలాగా, ఐర్లాండ్లాగా, స్పెయిన్, పోర్చుగల్ దేశాలలాగా సార్వభౌమాధికారం కోల్పోయి అనూహ్యంగా దివాలా తీసే అవకాశం లేకపోలేదు.

ఇక ఒప్పందం బిల్లుగా మారి పెద్ద ఒడిదుడుకులు లేకుండా కొంతకాలం సాగిందను కుండా... అయినా దాని ఫలితాలు అసాధారణంగానే ఉంటాయి. ఇప్పటికే 5 కోట్ల మేర పేదల సంఖ్య మరింత పెరుగుతుంది. సంక్షేమ పథకాలలో కోతలు అమెరికాను ఒక నిరుపేద ఆఫ్రికా దేశం స్థాయికి నెట్టివేయగలవు. ఇది అమెరికా ప్రజలలో తీవ్ర ఆందోళనకూ, అసంతృప్తికీ కారణం అవుతుంది. ప్రపంచంలోని ధనికదేశం అమెరికా ప్రజలూ, పెద్ద వేతనాలూ పొందినవారూ, 'అత్యున్నత' వినియోగదారీ జీవనశైలి గల మధ్యతరగతి వర్గాలు ఈ దుస్థితిని సహించరు. అది దేశంలోని రాజకీయ సంక్షోభాన్ని మెల్లమెల్లగానైనా తీవ్రతరం చేస్తుంది. దీనితో ప్రపంచ ఆర్థిక రాజకీయ ముఖచిత్రం మారిపోతుంది. ప్రపంచం యావత్తూ కొంతకాలమైనా అనిశ్చితి, ఆందోళన మిన్నంటు తాయి.

ఇక ఈ క్రమంలోనే నేటి రాజీ ఒప్పందం విద్యా పరిశోధనా రంగాలను మాత్రం పొందుపు నుంచి మినహాయించింది. అమెరికా తాలూకు నేటి ఆశాకీరణం అక్కడ అత్యున్నత విద్యావంతులు తయారు కావడమే. కాగా విద్య పరిశోధనా రంగాల ఫలితాలు చేతికి అందివచ్చేందుకు సుదీర్ఘకాలం పడుతుంది. కానీ అంతకాలం పాటు, అనిశ్చితిని తట్టుకొని తన స్థానాన్ని తిరిగి పొందేందుకు అమెరికా ఎదురుచూగలదా? నివృత్తగా మాట్లాడవలసి వస్తే అసాధ్యం అనేదే జవాబు! ఈ ఒప్పందం పార్లమెంటు ఆమోదాన్ని పొందినా, దానిని రోజువారీ ఆచరణలో పెట్టడం ఒబామాకు తలకుమించిన భారమే. ఒప్పందం దాని నిజమైన స్ఫూర్తిమేర అమలు జరుగుతుందా లేదా అన్నది - అటు రిపబ్లిక్ లు, ఇటు డెమోక్రాట్లకు నడుమ యుద్ధవాతావరణాన్ని సృష్టిస్తుంది. మొత్తం మీద ఈ ప్రత్యామ్నాయం ద్వారా కొంతమేర 'సమ స్వయం' కుదురుతుంది. అయితే, సంక్షేమంపై వేటు, నిరుద్యోగం, పేదరికం వంటి సమస్యల పెరుగుదల వల్ల, అట్టడుగు జనజీవితం నుంచి అసంతృప్తి అరాచకాల కార్చిచ్చు రగులుకుంటుంది.

ఇక ఒప్పందం ఆమోదం పొందకుంటే....

ఇది అమెరికాకు మరింత దుర్భర స్థితి. రాజకీయ సంక్షోభం అప్పుడు అత్యున్నత రాజకీయ స్థాయి నుంచి ఆరంభమై పరాకాష్ఠకు చేరుకుంటుంది. ఫలితంగా అమెరికా జనజీవనంలో అశాంతి కూడా మరింత వేగిరం అవుతుంది. రాజకీయ సమీకరణాలు మారిపోతాయి. డెమోక్రాట్లలోని అతివాదులు మరింత అతివాదం దిశగా సాగవచ్చు. ఇక మితవాద రిపబ్లికన్ లలోని పచ్చి మితవాద వర్గం బహుశా తమను బలంగా సమర్థించే సంపన్న వర్గాల కోసం రాయితీలను పొందేందుకు అమెరికాను హైజాక్ చేసేందుకు తీవ్రంగా ప్రయత్నం చేయవచ్చు. ఇక మూడవ బృందం నేడు రుణ పరిమితి విషయంలో రాజీకి వచ్చిన మధ్యేవాద రిపబ్లికన్లు, డెమోక్రాట్ల సముహం. ఏదేమైనా ఈ క్రమంలో రాజకీయ - ఆర్థిక విచ్ఛిత్తి వేగవంతం కావడం ఖాయం.

ఒప్పందం ఆమోదం పొందినా పొందకున్నా...

అమెరికా అగ్రరాజ్యం హోదా చేజారిపోతుంది. దానికి గౌరవనీయతను కల్పించే ట్రిపుల్ 'ఎ' క్రెడిట్ రేటింగ్ ను కోల్పోతుంది. ఒప్పందం కుదిరితే అమెరికాలో సంక్షోభం ముదురుపాకాన పడటం, మరికొన్ని మాసాలు మాత్రమే వాయిదా పడుతుంది. కుదరకుంటే సంక్షోభం తక్షణం బద్దలవుతుంది. 'ఏ రాయి అయితేనేం పళ్లూడగొట్టు కోవడానికి' అన్నట్లు ఉంది నేటి అమెరికా స్థితి.

2.8.2011

సాక్షి

సంక్షోభాల సుడిగుండంలో యూరప్!

అది 1789. బాస్టిల్ జైలుపై ప్రజాస్వామ్య ఆకాంక్షలతో సామాన్య జనం విరుచుకుపడ్డ సందర్భం. ఆధునిక చరిత్రకు రూపుదిద్దిన ఫ్రెంచ్ విప్లవం ఆరంభమైన సంవత్సరం అది. ఆనాటి విప్లవ నినాదం 'స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సోదరభావం'. దానికి నాయకత్వం వహించింది నాటి నవ్యనూతన పెట్టుబడిదారీ వర్గం. భవిష్యత్తుపట్ల శతకోటి ఆశలతో దానిని అనుసరించింది నాటి పారిశ్రామిక కార్మికవర్గం. భావాల బూర్జువాలవి, వాటి ఆచరణకు దారిని పరిచింది కార్మికవర్గ శ్రేణులు. కానీ, ఆ విప్లవాన్ని తన సహ విప్లవ మెజారిటీ అయిన కార్మికవర్గం నుంచి పెట్టుబడిదారులు లిప్తపాటులో 'కనికట్టు'తో దొంగిలించారు. అంతే, అది మాటలలో ప్రజాస్వామిక, సమానత్వ, సోదర భావాల విప్లవంగానూ, ఆచరణలో కొత్తయుగపు వేతన బానిసత్వానికి నాందీ ప్రస్తావనగానూ పరిణమించింది.

ఈ పరిణామాన్ని అవగతం చేసుకునే చైతన్యస్థాయికి చేరుకోవడానికి కార్మిక వర్గానికి రెండు శతాబ్దాల కాలం పట్టింది. ఈ కారణం చేతనే నేడు ప్రపంచమంతా విస్తరించిన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలలోని కార్మికులు, జన సామాన్యం 2008 సెప్టెంబర్ అనంతర కాలంలో మరింతగా ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలతో అట్టుడుకుతోంది. పెరిగిపోయిన నిరుద్యోగం, పేదరికాలను మించి ప్రజల ఆకాంక్షలస్థాయి పెరగడం దీనికి మూలం. అందుకే మధ్యప్రాచ్యంలోని ఈజిప్ట్ లో కొద్దిమాసాల క్రితం తిరగబడ్డ ప్రజలు అనంతరం ఆరు నెలల కాలంలోనే వేగంగా తమ విప్లవాన్ని 'సైన్యం' దొంగిలించిందని గుర్తించగలిగారు. నిజమైన దొంగలనీ, ద్రోహులనూ వేగంగా గుర్తించగల స్థాయికి ప్రపంచ జనసామాన్యంలోని మెజారిటీ తాలూకు చైతన్యం పెరిగింది. రోజురోజుకూ మరింతగా పెరుగుతోంది. అందుచేతనే ఈజిప్ట్ ప్రజలు నేడు మా 'విప్లవం దొంగిలించబడ్డది' అని తీవ్రంగా ప్రతిస్పందిస్తున్నారు.

ఇక, ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ విప్లవాల పురిటి గడ్డ యూరప్ లోని స్పెయిన్ దేశంలో కార్మికవర్గం 'నిజమైన ప్రజాస్వామ్యం' కావాలనే నినాదంతో, మొత్తంగా యూరప్

శ్రమజీవులను ఆకట్టుకుంటోంది. నేతిబీరకాయ చందం అయిన పెట్టుబడిదారీ ప్రజాస్వామ్య రీతిని అది పరిహసిస్తోంది. అసలు సిసలు ప్రజాస్వామ్యం అనేది కేవలం ఊకదంపుడు నినాదాలలో ఉండదనీ, లేదనీ అది వ్యవస్థ తాలూకు ఆర్థికసారంలో ఉండాలనీ కార్మికులు, జనసామాన్యం వేగంగా గుర్తించగలుగుతున్నారు. ప్రపంచీకరణ, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలోని వినియోగదారీ తత్వాలు ఆర్థిక మూలం దిశగా జనాలను మరింత భారీ స్థాయిలో చూసేలా చేయగలిగాయి. వాటి తాలూకు సానుకూల అంశం ఇది. ఈ కారణం చేతనే నేటి యుగం శ్రామికవర్గం, ఫ్రెంచ్ విప్లవ నినాదం అయిన 'స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సోదరభావం' అనే పంచరంగుల డబ్బాను, ఈ నినాదం తాలూకు అసలు సిసలైన సారంతో నింపమంటోంది. ఈవ్యవస్థలో డాలర్లుగానో, యెన్లుగానో, పౌండ్లుగానో, యూరోలుగానో, రూపాయలుగానో బిలియన్ల సొమ్ములు లేని జనానికి 'స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సోదరభావం' అనేవి వట్టి పగటి కలలేనని కార్మికవర్గం వేగంగా గుర్తిస్తోంది. పెట్టుబడిదారీ తరహా సరుకు ఉత్పత్తి, వినియోగదారీ యుగంలో ప్రజలకు (డబ్బులుంటే) ఉన్న ఏకైక స్వేచ్ఛ 'షాపింగ్ చేసే స్వేచ్ఛ' మాత్రమేనని, అది తన అనుభవంలో తెలుసుకుంది.

పెట్టుబడిదారీ సమాజం తన లాభార్జన అవసరానికై ప్రజల నెత్తిన, దేశాల నెత్తిన రుద్దిన 'అమెరికా కల' తాలూకు వినియోగదారీ వ్యవస్థలు నేడు దేశాలకు దేశాలనే దివాలా తీయిస్తున్నాయి. ఈ లాభాల కోసం ప్రవేశించిన 'ఉత్పాదకతను' పెంపుచేయగల యాంత్రీకరణ యుగం అనేది ప్రజలను గణనీయ సంఖ్యలో నిరుద్యోగులుగా, చిరుద్యోగులుగా మార్చేస్తోంది. అప్పులపాలు చేసి దివాలా తీయిస్తోంది. నిజానికి 2007లో స్పెయిన్ దేశంలో 8 శాతం మేర ఉన్న నిరుద్యోగుల సంఖ్య 2010 నాటికి 20 శాతం దాటిపోయింది. ప్రజలతో పాటుగా దేశాలకు దేశాలే అప్పులపాలై కూర్చున్నాయి.

ఈ నిరుద్యోగం, పేదరికం, దివాలాల క్రమంలో ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ కోటలైన అమెరికా, యూరప్, జపాన్లు ఆర్థిక సంక్షోభాలూ, తదనంతరం రాజకీయ పోరాటాలతో వేడెక్కుతున్నాయి. నిన్నటి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు పురిటిగడ్డ యూరప్, ఆ వ్యవస్థకు పదునుదేర్చిన అమెరికా నేడు పోటాపోటీగా పతనం దిశగా అడుగులేస్తున్నాయి. 2010లో గ్రీస్ దివాలాతో రగులుకొన్న కార్పిచ్చు యావత్ యూరప్ కు విస్తరించుచుంది. వరస పరంపరగా స్పెయిన్, పోర్చుగల్, ఇటలీ, ఐర్లాండ్.. ఇంకా చెప్పాలంటే బ్రిటన్ తో సహా ప్రతీ యూరోపియన్ దేశం నేడు ప్రత్యక్షంగానే ఆర్థిక ఊబిలోకి వెళ్లేందుకు సిద్ధమవుతోంది. వివిధ పెట్టుబడిదారీ దేశాల తాలూకు స్థూల జాతీయ ఉత్పత్త కంటే, వాటి తాలూకు రుణ భారం అనేది విపరీతంగా పెరిగిపోయింది. అంటే, ఆయా దేశాలు మొత్తంగా తమ దేశంలోని సంవత్సర కాలపు సరుకులు, సేవల ఉత్పత్తిని (అసలు ఏమీ సొంతానికి వినియోగించుకోకుండానే) దఖలు చేసినా అవి చేసిన అప్పు మొత్తం

తీరదుగాక తీరదు. ప్రస్తుతం సమస్య ఈ అసలు మొత్తాలు కట్టడం కాదు. ఈ అసలుపై కొనరుగా వడ్డీలు కట్టలేని దుస్థితిలో ఆయా దేశాలు పడిపోవడటం. ఈ కొనరులూ, అసలు చెల్లింపుల కోసం తమతమ దేశాల కార్మికులనూ, ఉద్యోగులనూ, జనసామాన్యాన్ని, వస్తులుండమనీ, వేతనాల కోత పెట్టుకోమనీ, సదుపాయాలు వదులుకోమనీ పలు రుణగ్రస్త దేశాల ప్రభుత్వాలు ఒత్తిడి పెడుతున్నాయి. అంటే, కార్లమాస్టర్లు, ఎంగెల్స్ ల మాటలలో చెప్పాలంటే : “బానిస (కూలీ)కు, కనీసం ఆ బానిస బతుకునైనా సమ్మతంగా హామీ ఇవ్వలేని స్థితిలో బూర్జువా వ్యవస్థకు ఇక ఎంత మాత్రమూ మనుగడ సాగించే అర్హత ఉండదు”. ఈ ఒత్తిడికి ముద్దు పేరే వ్యయ నియంత్రణ చర్యలు. ఇది చాలదన్నట్టు మెజారిటీ రుణగ్రస్త దేశాలు తమ తమ దేశాల సంపదనూ, ఆస్తులనూ ఈ అసలు కొనరు క్రింద తమ విదేశీ ఫైనాన్షియల్లకూ, బ్యాంకర్లకూ కట్టబెడుతున్నాయి. వడ్డీలు కట్టడానికీ, రోజువారీ పరిపాలన సాగించగలగడానికీ, కాస్తంత కుదురుగా ఉన్న జర్మనీ, ఫ్రాన్స్ వంటి దేశాల నుంచి ‘బెయిల్ అవుట్’ల పేరిట మరిన్ని రుణాల కోసం దేబరిస్తున్నాయి. తద్వారా పెరిగిన రుణభారంతో తమతమ దేశ ప్రజలకు ప్రతీ ‘బెయిల్ అవుట్’ అనంతరమూ, ఒక డోస్ ‘వ్యయ నియంత్రణా చర్యల’ విషయ గుళికలను అవి ఇస్తున్నాయి. నిన్నుగాక మొన్న రుణగ్రస్త గ్రీస్ దేశం మరో దఫా పొందిన ‘బెయిల్ అవుట్’ సారం ఇదే.

అయితే ఈ బెయిల్ అవుట్ల కేవలం తాత్కాలిక ఉపశమనమే. సమస్యను వాయిదా వేయడమే. అంటే ఇది నిన్నటివరకూ అరువు తెచ్చుకున్న డబ్బుపై జీవించి, నేడు అరువుతెచ్చుకున్న కాల వ్యవధిపైన జీవించటం మాత్రమే. గ్రీస్ విషయంలో కూడా ఇది పచ్చి నిజం. రెండు మూడు రోజుల కిందట అది పొందిన ‘బెయిల్ అవుట్’ రుణం అనేది సమస్యను కొద్ది వారాలూ, మాసాలు మాత్రమే వాయిదా వేయగలదని రుణదాతలే చెబుతున్నారు. నేడీ దుస్థితిలో యూరప్ లోని పలు దేశాలు ఉన్నాయి.

ఈ క్రమంలోనే ఈ వినియోగదారీ అవసరాల కోసం జనాలకు అపరిమిత లాభాపేక్షతో వెనుకాముందూ చూసుకోకుండా పాశ్చాత్య బడా ఫైనాన్స్ సంస్థలూ, బ్యాంకులూ రుణాలను ఇచ్చాయి. ఫలితం, ఇటువంటి అప్పులు తీసుకున్న వారిలో పెద్ద సంఖ్యలో జనం అంతిమంగా రుణం తీర్చలేని స్థితిలో పడిపోవడం. దీని పర్యవసానమే వరుస పరంపరగా రుణదాత సంస్థల దివాలాలు. 2008 సెప్టెంబర్ లో లెహెమన్ బ్రదర్స్ అనే వాల్ స్ట్రీట్ కు చెందిన అతి పెద్ద అయిదు ఫైనాన్షియల్ సంస్థలలో ఒకానొకటి దివాలా బాట పట్టింది. అనంతరం, ఈ దివాలాలు ఒక అంటువ్యాధిలా మొత్తం వాల్ స్ట్రీట్ నే ముంచేశాయి. తరువాత రెండున్నర సంవత్సరాల కాలంలో వందల సంఖ్యలో మిగతా బ్యాంకులూ దివాలా తీశాయి. ఈ క్రమం నేటికీ కొనసాగుతోంది. కాగా ఇదంతా ఇంతటితో ఆగలేదు. విడివిడి బ్యాంకుల దివాలాలుగా ఆరంభమైన ఈ

వెల్లువ అంతిమంగా మొత్తంగా నేడు దేశాలకు దేశాలే దివాలా బాటపట్టే స్థాయికి దిగజారింది. అంటే నేడిది పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాలూకు వ్యవస్థాగత సంక్షోభంగా మారిపోయింది. మోతాదులలో తేడాతో మొత్తం వ్యవస్థనే ఈ రోగం ఆవరించింది.

యాంత్రికరణ, వ్యయ నియంత్రణ చర్యలూ, రుణ సంక్షోభం అన్నీ కలగలిసి నేడు ప్రపంచంలో కోట్లాది సంఖ్యలో ఉపాధి దొరకక 'కోల్పోయిన తరం'గా ముద్రపడిన యువతరం, నిరంతర ఉపాధి అభద్రతా, లే-ఆఫ్ లూ, వేతన - సదుపాయాల కోతలతో సతమతం అవుతున్న మధ్య వయస్కులూ, జీవితకాలం వేతన కూలీగా పనిచేసి కడకు తమకు చేతికందాల్సిన పింఛన్ దబ్బులతో ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి షేర్ల జూదం ఆడటంతో సమస్తం కోల్పోయిన వృద్ధతరం నేడు వేగంగా విస్తరిస్తోంది. నాడు 1848లో 'కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక'లో కారల్ మార్క్స్, ఎంగెల్స్ లు అన్నమాటలు ఈ రోజున కూడా అన్వయిస్తాయి. "నేడు యూరప్ ను ఒక భూతం ఆవహించింది. అది కమ్యూనిజం అనే భూతం. ఈ భూతాన్ని ఉచ్చాటన చేసేందుకు యూరప్ లోని శక్తులన్నీ ఒక పవిత్ర కూటమిగా ఏర్పడ్డాయి..". కాగా నేడు, 1848ల నాటి సంక్షోభ కాలంలో లాగా, ప్రజల పోరాటాలను అణచి వేసేందుకు ఒక 'పవిత్ర' కూటమిగా ఏర్పడగల సమర్థతను కూడా వివిధ ధనిక దేశాల పాలకులు కోల్పోయారు. సమస్యలకు మీరు కారణమంటే, మీరే కారణం అంటూ పరస్పర నిందలతో కాలం గడుపుతున్నారు. ఇళ్లు కాలుతుంటే, బొగ్గలేరుకునే వారిలా ఈ సంక్షోభంలో పడ్డ దేశాలలో టూరిజాన్ని కారుచౌక చేసి లాభాలు దండుకొనే వారూ తయారయ్యారు. ఇలా సంక్షోభ సమయంలో లాభాలు గడిచేందుకు కొత్త పథకాలూ, వ్యాపారాలు ఎన్నెన్నో పుట్టుకొస్తున్నాయి. కల్లోల జలాలలో చేపలు పట్టడం అంటే ఇదే!

అయితే మెజారిటీ శ్రామిక జనం, జన సామాన్యం ఒక్క వెల్లువగా, చైతన్యంతో ప్రపంచంలోని ప్రతీ మూలా ఉద్యమాల బాటపడుతున్నారు. యూరప్ లోని పలు దేశాలు మొదలుకొని, మధ్య ప్రాచ్యం మీదుగా వీస్తున్న విప్లవ పవనాలు ఇవి. ఈ ఉద్యమాలకు ప్రేరణ నేటి దుర్భర స్థితిలో కూడా భవిష్యత్తు తమదే అన్న 'ఆశను కోల్పోని మెజారిటీ జనసామాన్యం. మరింత మెరుగైన మనిషి మనుగడ కోసమే ఈ చారిత్రక ప్రస్థానం! సరైన సమయంలో మార్పు కోసం ముందడుగు వేస్తూ, గతంలోని మంచినీ పదిలపరుచుకోగలిగేదే ఆశ. యూరప్ అంతటా రగులుతున్న ప్రజా ఉద్యమ వెల్లువ ఈ ఆశకు ప్రతిఫలనం.

ప్రజా కవి కాశోజీ నారాయణరావు అన్నట్లు -
 ఉదయించిన సూర్యుడు అలాగే ఉండిపోవాలనుకోవటం దురాశ!
 అసలు సూర్యుడు ఉదయించనే ఉదయించడనుకోవడం నిరాశ!!

01.08.2011

సాక్షి

మీడియా తీరు జనానికి రూఢి అవుతోంది!!

ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ లోతైన వ్యవస్థాగత సంక్షోభంలో చిక్కుకొని వుంది. సమస్యల పరిష్కారానికి లేదా కనీసం వాటిని వాయిదా వేయగలిగేటందుకుగాను, దాని వద్దన వున్న అస్త్రాలు రోజురోజుకూ హరించుకుపోతున్నాయి. ఈ క్రమంలోనే, అది మొత్తం వ్యవస్థలోని జనసామాన్యాన్నీ, మధ్యతరగతినీ కూడా వేగంగా తనకు దూరం చేసుకుంటోంది. కాగా, నిజానికి ఈ వ్యవస్థ ఇప్పటికే సర్వవిధాలా సంపూర్ణంగా దివాళా తీసింది. కానీ, నేటికీ మేకపోతు గాంభీర్యాన్ని ప్రదర్శిస్తోంది.

ఈ మొత్తం పరిణామంలో, దానివద్ద మిగిలివున్న ఏకైక అస్త్రం, దశాబ్దాలుగా (బహుశా శతాబ్దాలుగా) అది పదును పెట్టుకున్న - ప్రచార సాధనాలు అనేవి. ఈ ప్రచార మాధ్యమాలు - వ్యవస్థలో పటుత్వం, ఆర్థిక బలిమి మిగిలి వున్నంతకాలం తమవంతు పాత్రను సమర్థంగా నిర్వహించాయి. మించి; తమ “శక్తి”యుక్తులకు రోజురోజుకూ మరింతగా సానపెట్టుకున్నాయి. మానసిక యుద్ధంలో ఆరితేరాయి. కాగా, పాశ్చాత్యదేశాలలోని మెజారిటీ జనసామాన్యం కూడా స్థూలంగా, తమ అవసరాలు తీరిపోతున్నాయి గనుక, సామాజిక ఊర్ధ్వ చలనశీలత పేరట - ఈ వ్యవస్థ తమకు కూడా అవకాశాలు కల్పిస్తోంది గనుక, మొత్తంమీద దాని విలువలనూ, జీవనశైలినీ గుడ్డిగా అనుసరించారు. ఫలితంగా వ్యవస్థ తాలూకు వర్గ స్వభావం దాని తీరుతెన్నులూ అనేవి వారికి పెద్దగా అనుభవంలోకి రాలేదు. వ్యవస్థ మూలాలనూ, దాని చలన నియమాలనూ వారు సందేహించలేకపోయారు. అవి, అంతిమంగా ఎటు దారితీస్తాయో అనే విషయాన్ని, గ్రహించగలిగే, ప్రశ్నించే గుణాన్ని అలవరచుకోలేకపోయారు. నిశ్చల, నిశ్చితంగా జీవితాలు గడిచిపోయాయి. మొత్తంగా ఈ పరిస్థితిలోని సానుకూల అంశాలు; పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు ఇన్నాకుళ్ళా మనుగడను ఇచ్చాయి.

కానీ, విశ్వం యావత్తు అనివార్యంగా పనిచేసే తీరే, నియమమే - ఈ వ్యవస్థ విషయంలోనూ నేడు పనిచేస్తోంది. అదే; మార్పు లేదా మార్పు తాలూకు శాశ్వతత్వం. విశ్వంలోని ప్రతీ పదార్థం చలనశీలమైనది. మార్పుకు లోనయ్యేది. దానిలో నిశ్చల, నిశ్చితాలకు తావులేదు. కాబట్టే; ఈ మార్పు క్రమం అనేది ఒక గుణాత్మక దశను చేరుకుని, నేడు వ్యవస్థకు సవాలుగా మారింది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ మౌలిక లక్షణం; దాని వస్తు చలామణి, దానిని సాధికారపరచే డబ్బు అనేవి. “ధనమూలం ఇదం జగత్తు” దాని ధర్మసూత్రం. ఈ వ్యవస్థ మనుగడ సాగంచగలగాలంటే... ఈ మౌలిక ధర్మంలో మార్పు రాకూడదు. కానీ, ముందరే చెప్పుకున్నట్లుగా మార్పుమాత్రమే శాశ్వతం... అంటే, మానవాళి పరిణామక్రమంలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అనే మజిలీ కూడా అశాశ్వతమైనదిగా నేడు రుజువు అవుతోంది.

అందుచేతనే, ఈ ప్రయాణం పరిపూర్తి అయ్యి, అది దాని తాలూకు వస్తుమారకం అనే అనివార్య అవసరానికి కావల్సిన ద్రవ్య (డబ్బు) చలామణి అనేది విశ్వరూపం ధరించి; నేడు విస్ఫోటనానికి లోనవుతోంది. అంటే, “తోకే కుక్కను ఊపిన” సామెతగా, వ్యవస్థలోని ఒక అంగం అయిన డబ్బు, మొత్తం వ్యవస్థ స్వరూపంగా మారిపోయింది. పెరుగుట విరుగుట కొరకే అన్నట్లుగా వ్యవస్థలోని సరుకు ఉత్పత్తి అనే మౌలిక నియమాన్నే కుదిపేసేదిగా మారింది. గత 40 సంవత్సరాలుగా (1973-79 ప్రాంతం నుంచీ) విస్ఫోటనంలా “వటుడింతై” అన్న చందంగా పెరిగిపోయిన కేవలం డబ్బుప్రభావం అనే తీవ్రత, నేడు గాలి బుడగలా పగిలిపోతోంది. వస్తువులూ, సరుకుల ఉత్పత్తి నియమం కన్నా, డబ్బు చలామణి లక్షణం ఉధృతమై అంతిమంగా, నేడు ఆ డబ్బు విలువకే ఎసరు వస్తోంది. అప్పుచేసి పప్పుకూడుగా గడిపిన డబ్బు ఆధారిత దేశాల కరెన్సీలు దివాళాదిశగా పయనిస్తున్నాయి. తన ఆర్థిక శరీరం శక్తికి మించిన స్థాయిలో, డబ్బు సంచలను నెత్తికెత్తుకున్న దేశాలు - ఆ మేరకు పతనక్రమంలో ముందువరుసలో వున్నాయి. ఈ మొత్తం ఘటనాక్రమంలో బహుశా చివరి క్యాజువాలిటీ ఈ వ్యవస్థను తలకెత్తుకునే ప్రచారమాధ్యమాలు.

చారిత్రకంగా, నేటికీ దివాళా తీసిన ఈ వ్యవస్థను దాని చరమదశలో కొంతకాలం అధికంగా కాపాడింది - ఈ మాధ్యమాలే! అయితే, ఇవి సంక్షోభం తాలూకు తాత్కాలికత; “అనివార్యమైన” రికవరీల గురించి చేసిన ప్రచారహోరు; 2008లో సంక్షోభం మొదలై, రెండున్నర సంవత్సరాలు గడిచిపోయినా వాస్తవరూపం ధరించడం లేదు. పైగా, సంక్షోభం రోజు రోజుకూ ముదిరిపాకాన పడుతోంది. ప్రజానీకం పరిస్థితి పెసం మీద నుండి పొయ్యిలో పడ్డట్లుగా మారిపోతోంది. అంతిమంగా, “డబ్బుంటే కొండమీద కోతినైనా దించవచ్చు” నన్న సూత్రాన్ని బాగా డబ్బు సంపాదించడమే జీవిత పరమావధి అన్న

వ్యవస్థ నియమాన్ని గుడ్డిగా నమ్మిన జనసామాన్యం, మధ్యతరగతి వర్గాలు - వాస్తవాన్ని గమనించే స్థితి మరింతగా ఏర్పడుతోంది. జనంబలం తోటి జనంలోనే వుంది; ధనంలో కాదన్న అంతిమ నియమం - మరోసారి వారికి రూఢీ అవుతోంది. దానితో, వారిలో ప్రశ్నలకూ, సందేహాలకూ జాగా ఏర్పడింది. ప్రశ్నించడం మొదలుపెట్టిన ప్రజలు; అంతిమంగా వ్యవస్థ తాలూకు ప్రచార మాధ్యమాలనూ సందేహించనారంభిస్తున్నారు. ఇప్పటికే, పాశ్చాత్య పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలతో సహా ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ శిబిరం యావత్తులోనూ దాని రాజకీయనేతల విశ్వసనీయత విధ్వంసం పాలయ్యింది. ఇక, ఇప్పుడు ప్రచార సాధనాల వంతు.

ఈ పరిణామంలోని బీటలు వారిన విశ్వసనీయత అనే నేలలోంచి మొలకెత్తుకొచ్చిన తొలి మొలక అనేది వికీలీక్స్. సందేహభావులుగా మారి, ప్రశ్నించటం నేర్చుకుంటున్న జనం మెదళ్ళకు వికీలీక్స్ కావల్సినంత మేత పెట్టింది. అనంతరక్రమంలో, నేడు మర్డోక్ అనే మీడియా అధిపతి ప్రచార సామ్రాజ్యానికి బ్రిటన్ లో చిల్లిపడింది. ఆయన ఆధ్వర్యంలోని ఒక బ్రిటన్ పత్రిక తాలూకు - “టెలిఫోన్ ట్యాపింగ్” కథ నేడు కంచెకి చేరుతోంది. అగ్గరగులుకుంది. ఈ అగ్గి అదే మర్డోక్ తాలూకు పేరుమోసిన పత్రిక “దిసన్”కు కూడా అంటుకుంటోందన్న సంకేతాలు నేడు కనపడుతున్నాయి.

ఏదేమైతేనేం, తన తాలూకు తాత్వికత, ఆలోచనల జోరు అనే హోరుతో పెట్టుబడి దారీ విధానం మొట్టమొదటగా ప్రపంచ రంగస్థలంపై కాలిడింది. రూసో, వోల్టెయిర్ వంటి వారి ప్రచారం, రచనలూ ఈ వ్యవస్థకు తొలి ఊపిరులు ఊదాయి. తరువాతే, ఫ్రెంచ్ విప్లవం ద్వారా పెట్టుబడి విధానం జన్మనెత్తింది.

కాగా, మొదటగా పెట్టుబడి శిశువుకు ఊపిరిలు అందించిన, ఆ ప్రచారమే మరణ దశలో దాని శరీరాన్ని వీడిపోతున్న ఆఖరి ఊపిరిగా వుండగలదు. “పిదపకాలం బుద్ధులు” అన్నట్లుగా నేడు వ్యవస్థ “డెయిలీ మిర్రర్” వంటి ప్రగతిశీల పత్రికలను బ్రిటన్ మీడియా లోని ప్రభుత్వ రంగం అయిన బిబిసిలోని వార్తావ్యాఖ్యలలో కనబడే అవకాశాన్నుంచి వెలివేసింది. కాగా, నేడు మర్డోక్ వంటి వారి మీడియా సామ్రాజ్యాలు వదిలివెళ్లిన జాగాను ఆక్రమించునున్నది మరోతరహా మర్డోక్ ప్రచార సామ్రాజ్యం కానేకాదు. అది; అనివార్యంగా డెయిలీ మిర్రర్ వంటి, నేటి ప్రధానస్రవంతి వెలివేతకు గురైన బడుగుజనం భావజాల వేదికలే. మార్కుకు గొంతునిచ్చే ప్రజల గుండె చప్పుళ్ళ ప్రతిబింబాలు అయిన ప్రచార వేదికలే అన్నది నిజం!!!

19.07.2011

విశాలాంధ్ర

ఉద్దీపన వున్నా లేకున్నా... ఊబిలో అమెరికా!!

అమెరికా ప్రభుత్వం నేడు తీవ్రమైన రుణ భారం, బడ్జెట్ లోటు, ద్రవ్యలోటులతో సతమతం అవుతోంది. 2008 సెప్టెంబర్ లో ఫైనాన్స్ సంక్షోభం మొదలయ్యాక అది రెండు దఫాలుగా ఆర్థిక ఉద్దీపనను ఇచ్చింది. రెండవ దఫా ఇచ్చిన ఉద్దీపన తాలూకు మొత్తం అయిన 600 బిలియన్ల డాలర్ల ప్రభావం అనేది అనతికాలంలో హరించుకు పోబోతోంది.

ఈ రెండు పర్యాయాల ఉద్దీపనలూ అమెరికాలో నిరుద్యోగం పెరుగుదలను నిలువరించలేకపోయాయి. నేడు, అమెరికాలో నిరుద్యోగం 9.1 శాతంగా వుంది. అంటే సుమారుగా వందమంది ఉద్యోగార్థులలోనూ - 9 మందికి పైగా ఉపాధి మృగ్యంగా వుంది. ఇక అమెరికా యువతలో నిరుద్యోగం శాతం మరిన్ని రెట్లు అధికంగా వుంది. అంటే, అది 24 శాతంగా వుంది. అమెరికా యువతలో నేడు, తీవ్ర నిరాశా, నిస్పృహలు అలుముకొని ఉన్నాయి. ఈ తరం యువజనుల గురించి - “కోల్పోయిన తరం” వంటి మాటలు నేడు అమెరికాలో సర్వసాధారణం అయ్యాయి. అదృష్టం బాగుండి, ఈ నిరుద్యోగులకు ఉపాధి లభించినా (యువతలోని) రాసున్న 15-29 సంవత్సరాల కాలంలో, వారి ఆదాయ స్థాయి, నేడు ఉద్యోగాలను కలిగివున్నవారు వారు యువకులు గా వున్నప్పుడు పొందిన స్థాయి కంటే 20 శాతం మీద తక్కువగానే వుండగలదని అంచనాలు చెబుతున్నాయి. పైగా సుదీర్ఘకాలం నిరుద్యోగం అనేది కూడా ఉద్యోగాన్ని సముపార్జించుకోవడంలో ఈ యువతకు పెద్ద ప్రతికూల అంశం కాగలదు.

ఈ మొత్తం నేపథ్యంలోనే నేడు అమెరికా ఫెడరల్ బ్యాంక్, ప్రభుత్వాలు మరలా మరో దఫా (మూడవ దఫా) ఉద్దీపన పథకాన్ని ప్రవేశపెడతాయా అనే చర్చ జోరుగా సాగుతోంది. అంటే, అమెరికా ప్రభుత్వం మరో దఫా భారీ స్థాయిలో డాలర్ కరెన్సీని

ఆర్థిక వ్యవస్థలోకి ప్రవేశపెడుతుందా అనేది నేటి చర్చ సారం. కాగా ఈ విధంగా మూడవదఫా భారీ ఉద్దీపన డాలర్లను ఇవ్వగలగడం అమెరికా పాలకులకు అంత సులువైన నిర్ణయం ఏమీ కాదు. ఇప్పటికే రెండు దఫాలుగా ఇచ్చిన సుమారు 1400 బిలియన్ల డాలర్ల ఉద్దీపన కరెన్సీ వలన అమెరికా డాలర్ విలువ పలు తీవ్ర ఒడిదుడుకు లకు లోనవుతుంది.

అమెరికా ఈ విధంగా ఉద్దీపనల పేరిట డాలర్లను అపరిమితంగా ముద్రించి, చలామణిలోకి తేవడం అనేది పలువురికి మింగుడు పడని సమస్య అయ్యింది. ఉదాహరణకు చైనా, జపాన్ వంటి దేశాల వద్ద విపరీతంగా అమెరికా డాలర్ నిల్వలు వున్నాయి. సుదీర్ఘకాలం తరబడి వాణిజ్యపరంగా అమెరికాకు చేసిన ఎగుమతుల ద్వారా ఆ దేశాల వంటివి భారీగా డాలర్లను సముపార్జించాయి. కాగా, ఇప్పుడు అమెరికా దేశం ఉద్దీపనల పేరిట, విపరీతంగా డాలర్లను ముద్రిస్తే అది మొత్తంగా ఈ (రుణదాత) దేశాల వద్ద ఉన్న డాలర్ల విలువను కూడా గురించి వేయగలదు.

కాగా, ఇప్పటికే డాలర్లను భారీగా కలిగి వున్న పలు దేశాలు, వాటిని వదిలించు కుంటున్నాయి. అమెరికా ఇప్పటికే వచ్చిన రెండు భారీ ఉద్దీపనల నేపథ్యంలో ఇది జరుగుతోంది. డాలర్ విలువ పడిపోతుండడం, అది చివరికి 'చిత్తుకాగితం'గా (ఇరాన్ నేత మాటలలో) మారే ప్రమాదం తీవ్రతరం అవుతుండడంతో ఇదంతా జరుగుతోంది. ఇక, నేటికే పలు దేశాలు తమ విదేశీ మారకాన్ని కేవలం డాలర్ రూపంలోనే వుంచకుండా (గతంలో లాగా) దానిని వివిధ కరెన్సీల సమాహారంగా మార్చుకుంటున్నాయి.

ఈ మొత్తం నేపథ్యంలో మరో దఫా 'డాలర్ల వైద్యం' అమెరికాకు మొదటికే మోసం తెస్తుంది. అది, కొండనాలుకకు మందు వేస్తే ఉన్న నాలుక పోయిన తీరుగా అమెరికా విషయంలో పరిణమించగలదు. మరో ఉద్దీపన అనేది అమెరికా ఆర్థిక సమస్యలను పరిష్కరించ లేకపోగా వాటిని మరింత జటిలం చేయగలదు. మరో ఉద్దీపన యత్నమే జరిగితే అమెరికా డాలర్లను అధికంగా కలిగి వున్న దేశాలు డాలర్ విలువ పతనానికి జంకి భారీగా డాలర్లను వదిలించుకోచూస్తాయి. ఫలితంగా, అమెరికా డాలర్ విలువ చిటికలో విపరీతంగా పతనం అవుతోంది. ఈ పరిణామం అమెరికా ఆర్థిక రంగానికి, అణ్యాయుధ విపత్తు వంటిది. ఎందుచేతనంటే, అది అమెరికా డాలర్ అయినా, లేక పెట్టుబడిదారీ యుగంలో ఉత్పత్తి చేయబడే మరో సరుకు అయినా వాస్తవానికి దాని విలువ అనేది డిమాండ్ సరఫరాల సూత్రం పైసనే ఆధారపడి వుంటుంది. మార్కెట్ వ్యవస్థ తాలూకు ప్రాథమిక సూత్రం ఇది. అందుచేతనే, తన దేశంలో గోధుమలు అధికంగా ఉత్పత్తి అయ్యి (సరఫరా పెరిగి) అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో దాని ధర పడిపోతే తిరిగి ధరను పెంచుకునేందుకై, అమెరికా పాలకవర్గం, ఆ గోధుమలలోని కొంత భాగాన్ని

సముద్రంలో పారేసిన ఉదాహరణలు వున్నాయి. తద్వారా, వారు సరఫరాను కృత్రిమంగా కుదించి, సరుకు డిమాండ్‌ను (ఇక్కడ గోధుమలు) పెంచుకుని, అధిక, ధర పొందేవారు. దాలర్లకూ ఇదే సూత్రం వర్తిస్తుంది. చలామణిలోని దాలర్లు (సరఫరా) శృతిమించితే వాటి ముఖ విలువ అనేది పడిపోతోందన్నది పచ్చి నిజం. ఇప్పటికే తన దేశంలో సరుకుల, సేవల ఉత్పత్తి కంటే కేవలం కాగితం డబ్బు అయిన డాలర్‌ను విపరీతంగా అమెరికా ముద్రించడానికి అలవాటు పడింది. తన డాలర్ బలంతో ఇతర చౌక శ్రమశక్తి దేశాల నుంచి సరుకులు, సేవలూ దిగుమతి చేసుకుని అప్పుచేసి పప్పుకూడుగా బ్రతికేసింది. ప్రస్తుతం అంటే ఇక మీదట ఈ పరిస్థితి కొనసాగే అవకాశం లేకుండా పోయింది. విపరీతమైన కాగితం డబ్బు చెలామణి, జూదం (స్పెక్యులేషన్)లపై ఆధారపడిన అమెరికా డాలర్ సామ్రాజ్యం, ఆర్థిక రంగాలు - 2008 సెప్టెంబర్‌లో కుదేలవ్వడం మొదలయ్యింది. నేడీ స్థితి పరాకాష్ఠకు చేరుకుంది. ఇక మీద, అప్పులు పుట్టని స్థితి, అలాగే మరింతగా దాలర్లను ముద్రించలేని దుస్థితిలో అమెరికా పడిపోయింది. అంటే, అమెరికా ఆర్థిక రంగం స్థితి ముందు నుయ్యి వెనుక గొయ్యిగా మారిపోయింది.

ఇక ముందర తన దేశీయ ఆర్థిక వ్యవస్థకు ఇప్పటివరకూ వెన్నుదన్ను అయిన ఆయుధాల కంపెనీల లాభాల కోసమే యుద్ధాలు చేయగల సామర్థ్యాన్ని కూడా, అమెరికా నేడు కోల్పోయినట్లుగా వుంది. లిబియా యుద్ధం విషయంలో అమెరికా పాల్గొంటేలో ఒబామాకు చుక్కెదురవ్వడం దీనికి చిన్న మచ్చుతునక. అలాగే అమెరికా రక్షణ మంత్రిగా పనిచేసిన రాబర్ట్ గేట్స్ తాను ఆ పదవిని విడిచి పెడుతున్నప్పుడు చేసిన వ్యాఖ్యలు పరిస్థితికి అద్దంపడుతున్నాయి. “అమెరికా ప్రపంచ రంగస్థలంపై తన ఆధిపత్యాన్ని కోల్పోయి తీవ్ర ప్రమాదంలో పడిపోయిందంటూ, ఆయన వ్యాఖ్యానించాడు!! మిగతా ప్రపంచాన్ని మనం అదుపు చేయలేని స్థితిలో పడిపోతున్న తరుణంలో నేను పదవీ విరమణ చేయడమే సరైనది అంటూ ఆయన ముక్తాయించారు. “అమెరికా అగ్రరాజ్యంగా వున్న దశలో నా జీవితంలో అధికభాగం గడిచింది. అలాగే దాని తాలూకు (అమెరికా) ఆ స్థానాన్ని పదిలపరుచుకోవడానికి, దానికి డబ్బును వెచ్చించడంలో వెనుకడుగు వేయవలసిన స్థితి (అప్పుడు) లేదు... ఆర్థిక వ్యవస్థ బాగా బలంగా వుండడం వలన అది (అమెరికా) వెనుకాముందూ చూసుకోవాల్సిన అవసరం రాలేదు. కానీ, నేటి పరిస్థితి అది కాదు...” అని గేట్స్ వ్యాఖ్యానించారు. అదీ డాలర్ కథ! ముగిసిపోయిన డాలర్ శకం కథ! ఇక మూడవ ఉద్దీపన యత్నం అంటూ జరిగితే ఈ కథ అనివార్యంగా కంచికి చేరుతుంది! కాకుంటే, మూడవ ఉద్దీపన లేకున్నా; కథ ముగింపు అదే కావడం అనేది అమెరికా పాలకుల విధిరాత!!!

28.06.2011

విశాలాంధ్ర

పిచ్చివాడి చేతిలో రాయి..!

అమెరికా సరికొత్త చట్టం!!

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం దాని అధిపత్యం తగ్గుతున్న కొద్దీ విధ్వంసకరంగా తయారవుతోంది. ఈ క్రమంలో అది తన పతన మూలాలు, వ్యవస్థలో ఏర్పడిన దివాళా కోరుతునం, స్వయంకృత అపరాధాలేనని మరిచిపోతోంది. గాయపడ్డ రాకాసిబల్లిలా నేడది విచ్చలవిడిగా వ్యవహరిస్తోంది.

దీనంతటిలో భాగంగానే తాజాగా అమెరికా ఒక సరికొత్త చట్టాన్ని ముందుకు తెస్తోంది. ఈ చట్టం 9/11 దాడుల అనంతరం ముందుకు వచ్చిన దుర్మార్గమైన పంథా అంటే మరింత వినాశకర పంథా దిశగా అమెరికాను నడిపించగలదు. ఈ సూతన చట్టం ప్రకారంగా, అమెరికాకు సందేశం వస్తే చాలు, తనకు, ఏ అంశం ప్రమాదకరంగా గోచరించినా చాలు, అది ప్రపంచంలో ఏ దేశంలో ఐనా, ఏ ప్రాంతంలోనైనా, ఎవరినైనా ఉగ్రవాది అని అనుమానిస్తే వారిపై నిరాటంకంగా యుద్ధం ప్రకటించగలదు.

ఈ చట్టానికి ఇప్పటికే అమెరికా ప్రతినిధుల సభ ఆమోదముద్ర వేసిందట. అంటే, అమెరికా పాలకవర్గం నేడు ప్రపంచ దేశాలు, పౌరులపై ఒక అప్రకటిత యుద్ధానికి దిగుతోంది. స్వయానా అమెరికా దేశంలోనే, ఈ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా తీవ్ర నిరసనలు ఎదురవుతున్నాయి. ఇప్పటికే, ఇరాక్, ఆఫ్ఘన్, లిబియా యుద్ధాల రూపంలో మూల్యం చెల్లించిన, చెల్లిస్తోన్న అమెరికా సామాన్య ప్రజానీకం కూడా ఇక ముందర, తమ పాలకుల దుందుడుకుతనానికీ, అమానుష చర్యలకు మూల్యం చెల్లించేందుకు సిద్ధంగా లేరు అనేది స్పష్టం.

ఈ మొత్తం అంశానికి జోడింపుగా, ఈ మధ్య కాలంలో ఒక ప్రముఖ అమెరికా పత్రిక ప్రచురించినముఖచిత్ర కథనాన్ని చూడవచ్చునేమో? ఆ కథనంలోని ప్రధాన

ఇతివృత్తం అమెరికా, లాడెన్‌ను అంతమొందించిన అనంతరం కనీసం అతడి ఫోటోలను కూడా ప్రపంచానికి ఎందుకు విడుదల చేయలేదన్నది. దీనికి, కారణంగా ఈ కథనం చెప్పిన 'సారూప్యత' గమనార్హం! ఈ కథనం గతంలో, ప్రఖ్యాత విప్లవకారుడు, అమెరికా గూఢచారి సంస్థ చేత హత్యకు గురైన లాటిన్ అమెరికా నేత - ఛే గువేరా ఉదంతంతో ప్రస్తుతం లాడెన్ మరణ ఉదంతాన్ని పోల్చిచూసే యత్నం చేసింది. అంటే, అప్పటి ఛే గువేరా హత్య అనంతరం ఫోటోలు విడుదల చేయడం - అన్నది అప్పట్లో జరిగిపోయిన పెద్ద తప్పిందం అట! ఆ ఫోటోల వలన - నేడు ఛే గువేర అంతర్జాతీయంగా అమెరికా వ్యతిరేక - చిహ్నంగా మారి కూర్చున్నాడనేది దీని సారాంశం! కాబట్టి, నేడు మరలా - లాడెన్ విషయంలో అదే పొరపాటు చేయకూడదు. అందుచేతనే, చనిపోయిన లాడెన్ కూడా అమెరికా వ్యతిరేక శక్తులకు - ఒక చిహ్నంగా మారిపోయే అవకాశం ఇవ్వరాదు. అందుకే, అతని ఫోటోలు విడుదల చేయలేదు.

ఇది, పరిహాసాస్పదం! ప్రమాదకర తర్కం! నిజానికి ఛే గువేరాకు, లాడెన్‌కు సారూప్యతలకంటే, తేడాలే ఎక్కువ. లాడెన్, కమ్యూనిజానికి వ్యతిరేకతతో, స్వయానా అమెరికా పాలకులే పెంచి పోషించిన శక్తి. అంతకుమించి లాడెన్‌ది ఎటువంటి సైద్ధాంతిక పునాది లేనటువంటి గుడ్డి అమెరికా వ్యతిరేకత (దీనిని విశ్వసించగలిగితే). 9/11 దాడులుగా పిలిచే వాటిలో మరణించిన వారంతా అమెరికా పాలకవర్గాలతో ఎటువంటి సంబంధంలేని సామాన్య జనం. కాగా, మరో ప్రక్కన ఛే గువేరా తీరవేరు! ఆయన, కేవలం గుడ్డి అమెరికా వ్యతిరేకి కాదు. ఆయన పోరాటానికి ఒక శాస్త్రీయ ప్రాతిపదిక ఉంది. ఛే గువేరా సహచరుడైన క్యూబా నేత ఫిడెల్ కాస్ట్రో 9/11 దాడుల సందర్భంలో చూపిన మానవీయ కోణం దీనికి సజీవతార్కాణం. ఛే గువేరా, ఫిడెల్‌లు కలిసి నడిపిన క్యూబా విప్లవాన్ని చిదిమివేసేందుకు గత 51 సంవత్సరాల కాలంలో, అమెరికా చేయని కుట్రలు, ప్రయత్నాలు అంటూ ఏమీ లేవు. విప్లవం విజయవంతమైన కొద్ది సంవత్సరాలకు జరిగిన బే ఆఫ్ పిగ్స్ దాడి మొదలుకొని, ఫిడెల్‌పై సుమారు 630 పైబడిన హత్యాయత్నాల వరకూ అన్నీ ఇందులో భాగమే. ఇంత జరిగినా క్యూబా ఏనాడూ అమెరికాపట్ల, దాని ప్రజలపట్ల గుడ్డి ద్వేషం, అసహనాలను పెంచుకోలేదు. నిజానికి 2011 సెప్టెంబర్ 11 దాడుల అనంతరం, తానున్నానంటూ క్యూబా అమెరికా ప్రజలకు ఆపన్నహస్తం చాపింది. ఆ దాడుల అనంతరం, అమెరికా విమానాశ్రయాలలో విపరీతమైన ల్యాండింగ్ ఇబ్బందులు ఏర్పడ్డాయి. పెద్ద సంఖ్యలో అమెరికాకు వచ్చి ఉన్న విమానాలు వాటిలో ఇంధనం అయిపోయేలోపు సజావుగా విమానాశ్రయాలలో దిగగలిగే పరిస్థితి లేకుండా పోయింది. ఈ క్రమంలో, అమెరికాకు కేవలం 90 మైళ్ళ

దూరంలోనే ఉన్న క్యూబా ఆదుకునేందుకు ముందుకు వచ్చింది. తన దేశ రాజధాని హవానా వంటి ప్రాంతాలలోని విమానాశ్రయాలను రద్దీలో చిక్కుకుని, అమెరికా గగనతలం పైన (దిగేందుకు చూస్తూ) చక్కర్లు కొడుతున్న విమానాలు దిగేందుకై సంసిద్ధం చేసింది. ఇలా, చెబుతూపోతే, ఛే గువేరా, కాస్ట్రోలు నాయకత్వం వహించిన క్యూబా దేశం తాలూకు మానవీయ కోణం తారాణాలు కోకొల్లలు.

మరి, ఇప్పుడు అమెరికా పాలకులు ఛే గువేరా మరణ ఉదంతం, దాని తాలూకు ఫోటోలతో, లాడెన్‌ను అంతమొందించడాన్ని ఎందుకు సరిపోల్చుకుంటున్నారు. బహుశా, దీనంతటి వెనుక నడిచిన కథ ఒకటే. అది, ఒక ప్రక్కన ప్రపంచంలోని మానవీయ, ప్రగతిశీల శక్తులందరినీ కూడా లక్ష్యంగా చేసుకుంటూ ముందుకు వచ్చిన చట్టం. ఆ చట్టం నేపథ్యంలోనే మతభాండసవాద సిద్ధాంతాల లాడెన్‌ను, కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతాలను విశ్వసించిన ఛే గువారాతో సరిపోల్చిచూపే యత్నం. తద్వారా ప్రపంచంలోని ప్రగతిశీల ఉద్యమాలకు నైతం ఉగ్రవాద రంగు పులిమే క్రూరమైన ప్రయత్నం. అదీ సంగతి!

అమెరికా సామ్రాజ్యవాద రక్కసి నేడు తీవ్రంగా గాయపడి మరణవేదన పడుతోంది. దొరికిన ఏ గడ్డిపోచవైనా అది పట్టుకుని, లోతైన అగాధం నుంచి బయటపడ చూస్తోంది. ఈ మొత్తం ఈ క్రమంలోనే, దానికి ఎటుచూసినా తన చుట్టూరా శత్రువులు ఉన్నారన్న భ్రాంతి ఏర్పడుతోంది. తన, దివాళాకోరుతనానికీ, పతనానికీ కారణాలను అమెరికా నేడు గమనించుకోలేకపోతోంది. తన స్వంత వ్యవస్థ తాలూకు అపరిష్కృత వైరుధ్యాలే తనకు మరణ శాసనం కానున్నాయని అమెరికా పాలకులు మరచిపోతున్నారు. కాబట్టి, ఈ ఉన్నత ప్రేలాపనల సంధి స్థితిలోని సామ్రాజ్యవాద వ్యవస్థ బారి నుంచి, మొత్తంగా ప్రపంచాన్ని మరో ప్రపంచ యుద్ధం తాలూకు వినాశనం నుంచి కాపాడుకునే కర్తవ్యం, బాధ్యత నేడు మానవాళి అంతటిపైనా ఉంది. వామపక్ష, ప్రగతిశీల శక్తులపై అది మరింతగా ఉంది.

31.05.2011
విశాలాంధ్ర

సంక్షోభానంతర పరిస్థితుల్లో చైనా

2010 వ సంవత్సరంలో చైనాలోకి వచ్చిన విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు భారీగా పెరిగాయి. ఈ మొత్తం 105.7 బిలియన్ల డాలర్లుగా వుంది. అంటే అది 2009లో కంటే 20 శాతం అధికం. కాగా, దీనిలోని 14 బిలియన్ల డాలర్ల రికార్డు మొత్తం కేవలం, 2010 డిసెంబర్ మాసంలోనే చైనాలోకి వచ్చింది. ఈ క్రమం యావత్తూ, మరోప్రక్కన మొత్తం ప్రపంచం ఆర్థిక సంక్షోభంలో కొట్టుమిట్టాడుతుండగా జరగడం గమనార్హం. అది కూడా చైనాలో కార్మికుల, రైతాంగం తాలూకు వేతనాలు, ఆదాయాలు గణనీయంగా వృద్ధి చెందుతోన్న తరుణంలో ఇది జరుగుతోంది.

2009లో పలు ఒడిదుడుకుల అనంతరం, చైనా ప్రభుత్వం దాని స్థానిక ప్రభుత్వాల చొరవతో ఆ దేశంలో కార్మికుల వేతనాలు పెరిగాయి. అవి మరింతగా వృద్ధి చెందే అవకాశాలే మెండు. అలాగే 2008 సెప్టెంబర్ అనంతరం ప్రభుత్వ విధాన నిర్ణయాలూ, చర్యల వలన చైనాలోని రైతాంగం జీవన స్థితిగతులు మరింత మెరుగుదల దిశగా నేడు సాగుతున్నాయి. ఉదాహరణకు 2010వ సంవత్సరంలో చైనా గ్రామీణ ప్రజల ఆదాయాలు 10.9 శాతం పెరిగాయి. కాగా అదే కాలంలో నగర ప్రాంత ఆదాయాల పెరుగుదలకంటే ఇది అధికం. 1983 అనంతరం ఇటువంటి సానుకూల పరిణామం చోటు చేసుకోవడం చైనాలో ఇదే ప్రప్రథమం. చైనా ప్రభుత్వం తీసుకున్న గ్రామీణ, నగర ప్రాంతాల ఆదాయాలలోని వ్యత్యాసాలను తగ్గించే కార్యక్రమం తాలూకు చొరవలు ఫలిస్తున్నాయనడానికి ఇది తార్కాణం. అయితే, గ్రామీణ, నగర ప్రాంతాల నడుమన ఆర్థిక వ్యత్యాసాలు చాలా హెచ్చుగానే వున్నాయి. ఉదాహరణకు చైనా నగర ప్రాంతాలలో, ఆ దేశంలోని గ్రామీణ ప్రాంతాల కంటే ఆదాయాలు (కనీస అవసరాలు పోగా, ఇతర ఖర్చులకై మిగిలే ఆదాయంగా) మూడు రెట్లు అధికంగా వున్నాయి. కాగా గ్రామీణ

ప్రజల ఆదాయాలు చాలా మేర మెరుగొస్తోన్నప్పటికీ గ్రామీణ ప్రాంతాలలో పేదరికం చైనాలో ఇంకా ఒక ప్రధాన అంశంగానే మిగిలివుంది. అయితే, ఈ సమస్యను చైనా నేతలు కేవలం ఒక సమస్యగానే కాక దానిని పరిష్కరించే క్రమంలో ఆ సమస్యను నేటి ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభంలో ప్రజల ఆదాయాలు పెంచే ఒక మంచి అవకాశంగా తీసుకోవడం గమనార్హం. తద్వారా చైనా తన దేశీయ మార్కెట్లో కొనుగోలు శక్తిని పెంచుకోగలుగుతుంది. ఫలితంగా, విదేశీ ఎగుమతులపై ఆధారపడే పరిస్థితి గణనీయంగా తగ్గుముఖం పడుతోంది.

అలాగే, మరోప్రక్కన తన దేశీయ తీర ప్రాంతాలూ (పారిశ్రామికాభివృద్ధి భారీగా జరిగిన ప్రాంతం) లోతట్టు ప్రాంతాల నడుమన ఏర్పడిన ఆదాయ, ఆర్థికవృద్ధి వ్యత్యాసాలను కూడా చైనా నేడు వేగంగా పరిష్కరించుకుంటోంది. తద్వారా కార్మికుల వేతనాలు భారీగా పెరిగిన తీర ప్రాంతాల నుంచి లోతట్టు ప్రాంతాలకు విదేశీ పెట్టుబడులు, స్వదేశీ పెట్టుబడులను మళ్ళిస్తోంది. అయితే, ఈ క్రమంలో తీర ప్రాంతాలలో సరుకు ఉత్పత్తి రంగం దెబ్బతినకుండా చూసేందుకు చర్యలు తీసుకుంటోంది. అంటే తీర ప్రాంతాలకు వస్తోన్న సరుకు ఉత్పత్తి రంగం పరిశ్రమల తాలూకు పెట్టుబడులు, నేడు లోతట్టుకు తరలినా, తీర ప్రాంతాలలో ఉపాధి అవకాశాలు వృద్ధి చెందుతూనే వుండేందుకు జాగ్రత్తలు, చర్యలు తీసుకుంటోంది. దీనికోసరమై సేవారంగ పరిశ్రమలలో పెట్టుబడి అవకాశాలకు ప్రోత్సాహాన్ని ఇస్తోంది. జనవరి 2011లో చైనాలోని సేవారంగం 4.69 బిలియన్ల డాలర్ల పెట్టుబడులను ఆకర్షించగలిగింది. ఇది 2010 జనవరి కంటే 31.8 శాతం వృద్ధిగా వుంది.

అంటే, ఇకముందు చైనాలో ఆర్థికరంగం సరుకు ఉత్పత్తి రంగంతో పాటుగా, సేవారంగాన్ని కూడా వృద్ధి చేసుకోగలదు. ఇవన్నీ చైనా సోషలిస్టు మార్కెట్ వ్యవస్థలోని ప్రభుత్వ ప్రణాళికాబద్ధ వైఖరి తాలూకు సానుకూల పరిణామాలు. పైగా, సేవారంగానికి అవసరమైన ఆంగ్లభాష నిపుణత కల్గిన మానవ వనరులను ఆ దేశం చాలా కాలం కిందటినుంచే ప్రణాళికా బద్ధంగా తయారు చేసుకుంటూ వచ్చింది. వ్యూహాత్మకంగా మానవ వనరులను సంసిద్ధం చేసుకొని, నేటి తన దేశీయ అవసరాలనూ, అంతర్జాతీయ పెట్టుబడుల అగత్యాన్ని అది నేడు మేళవించగలుగుతోంది.

ఇక, నేడు 2010 చివరి నుంచే మొదలుకొని, చైనాలోని షేర్ మార్కెట్లు కూడా గణనీయంగా వృద్ధి చెందుతున్నాయి. 2010 సంవత్సరంలో చైనా దేశంలో నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ (విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులూ, ఉపాధి అవకాశాల వృద్ధి, కొనుగోలు శక్తి పెరుగుదల రూపంలో) భారీగా పుంజుకోవడం దీనికి నేపథ్యం. అంటే, అసతికాలంలో, చైనా చాలా

మేర సమగ్ర వృద్ధిని (మార్కెట్ సోషలిజం తరహా) పరిపూర్తి చేసుకునే అవకాశాలు అధికం. ఇదంతా, మరోప్రక్కన ప్రపంచ ఆర్థిక మాంద్యం సునామీ మాదిరి ఎగిసిపడుతోన్న తరుణంలో జరగడం మరువరానిది.

ఇదే స్థితిలో 2008 అనంతరం నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థను నిర్లక్ష్యం చేసి, ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులకు పెద్దపీట వేయచూసిన మన దేశంలో కడకు ఫైనాన్స్ పెట్టుబడుల తాలూకు షేర్ మార్కెట్లు కూడా పతనం అవుతుండడం గమనార్హం. అలాగే ప్రపంచ సేవారంగానికే కేంద్రంగా, ఇప్పటివరకూ నిలిచిన మనదేశం, ఇకముందు సేవారంగంలో పెట్టుబడుల విషయంలో కూడా చైనా నుంచి తీవ్ర పోటీని ఎదుర్కొనున్నది. అంతిమంగా నేటి చైనా వృద్ధి స్థాయిని ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వాణిజ్య పత్రికలు దానికి ఇస్తోన్న ప్రాధాన్యత నుంచి కూడా గమనించవచ్చును. ఒక అంతర్జాతీయ వాణిజ్య పత్రిక నేడు క్రమం తప్పకుండా చైనా వృద్ధి చెందుతోన్న తీరును గురించిన ప్రత్యేక కథనాలను ఇస్తుండడమే దానికి మచ్చుతునక. ఈ యావత్తు పరిణామాలు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా నేడు ప్రతి దేశమూ, ప్రణాళికాబద్ధ, ప్రభుత్వ నియంత్రణల, ఆర్థిక అభివృద్ధి నమూనాను చేపట్టవలసిన అగత్యాన్ని అనివార్యంగా సూచిస్తోంది. ముందుకాలం, సోషలిస్టు సిద్ధాంతాలదేననేందుకు ఇది సూచిక...

28.02.2011
ప్రజాశక్తి

అమెరికా దూకుడుకు చైనా చెక్!

“(మనలను మనం తక్కువ స్థాయిలోనే వుంచుకోవడం, ముందు వరసలో నడవకపోవడం, జరుగుతోన్న పరిణామాలను సహనంగా గమనించడం (మన) శక్తి సామర్థ్యాలను నిగూఢంగానే వుంచుకోవడం...” డెంగ్ సియావో పింగ్ ప్రతిపాదించిన 4 సూత్రాలు)

మావోసెటుంగ్ మరణానంతరం, చైనా ఆరంభించిన ఆర్థిక సంస్కరణలూ, అనంతరకాలం తాలూకు చైనా ఆర్థికవృద్ధికి పైన పేర్కొన్న - డెంగ్ మాటలు ప్రధాన ప్రాతిపదిక. ఈ నేపథ్యంలోనే, చైనా దేశీయంగా తాను అమలు జరుపుతోన్న ఆర్థిక సంస్కరణలను దశాబ్దాల తరబడి మౌనంగా చేసుకుంటూపోయింది. తద్వారా, కొద్ది సంవత్సరాల కాలంలో అనూహ్యమైన ఆర్థికవృద్ధిని సాధించింది.

2008 సెప్టెంబర్ అనంతరకాలం వరకూ, అంటే ప్రపంచంలో పెట్టుబడిదారీ ఫైనాన్స్ సంక్షోభం ఆరంభం వరకూ చైనా ఆర్థికసత్తా ప్రపంచానికి పెద్దగా అవగతం కాకపోవడం వెనుకగా డెంగ్ సూత్రాలకు సంబంధించిన వ్యూహమే వుంది. ఫలితంగానే, 2008 అనంతర కాలంలో చైనా దేశం ఎగుమతులలో వృద్ధి జర్మనీ, జపాన్లను అధిగమించగలిగేటంత వరకూ దాని ఆర్థిక పాటవం ప్రపంచానికి అంతగా తెలియలేదు. కాగా, నేడు చైనా తాలూకు ఆర్థిక రాజకీయ- సైనిక పాటవం, శక్తిసామర్థ్యాల ప్రపంచానికి అనివార్యంగా అవగతం అవుతున్నాయి. అయితే, ఇప్పటికీ కూడా ఈ మేరకు చైనా ప్రకటనలు చేసుకోవడం లేదు! నిజానికి, ఈ విషయంలో నేడు అమెరికా ఆందోళనల నుంచే ప్రపంచమంతటికీ చైనా సామర్థ్యం ఏమిటో విశదం అవుతోంది. అమెరికా నేతలు, ప్రపంచంలోని దేశాలలో నేడు చైనాకు ఇస్తోన్న ‘ప్రాధాన్యత’, దానిపట్ల నేటి వారి దుందుడుకు వైఖరి పరిస్థితికి అద్దం పడుతున్నాయి.

ప్రపంచ అగ్రరాజ్య హోదాను కోల్పోతున్న 'ఉక్రోషం', ఆక్రోశాల నుంచి నేడు అమెరికా వ్యవహారశైలి వెల్లడి అవుతోంది. ఫలితంగానే, అది ఎలాగైనా అన్ని విధాల చైనా ఎదుగుదలను ఆటంక పరచాలని చూస్తోంది. ఈ క్రమంలోనే కొరియా ద్వీప కల్పంలో ఉద్రిక్తతలు సృష్టించడం, ఇతరేతర ఆసియా దేశాల సాయంతో చైనాకు చెక్ పెట్ట చూడడం వంటి యత్నాలు చేస్తోంది. తన రోజువారీ వైఫల్యాల నుంచి, చైనాపై నిరంతర ద్వేషం వెళ్ళగక్కుతోంది.

ఈ క్రమంలోనే అమెరికా ప్రపంచంలో యుద్ధ వాతావరణానికి, ఉద్రిక్తతలకు కారణం అవుతోంది. ఫలితంగానే కొరియాల నడుమన తీవ్ర ఉద్రిక్తత, ఇరాన్ పై అది ఒంటికాలుపై లేవడం వంటివి జరుగుతున్నాయి. అంటే, నేటి సామ్రాజ్యవాద పతన యుగంలో అమెరికా తీరు మరింత దుందుడుకుగా తయారు అయ్యింది. ఈ క్రమం యావత్తు మన భూగోళాన్ని పరిపరివిధాలుగా వినాశనం దిశగా నెడుతోంది. ఒక ప్రకృత పర్యావరణ విపత్తు తీవ్రతరం కావడం, మరో ప్రకృత యుద్ధ ఉద్రిక్తతతో భూగోళం విపత్తుల ముంగిట వుంది.

ఇటువంటి స్థితిలోనే, చైనా నేడు కొన్ని కొన్ని అనివార్య సందర్భాలలో తన శక్తి సామర్థ్యాలను కాస్తంతగా పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచానికి ప్రకటిస్తోంది. నిన్నుగాక మొన్న కోపెన్ హాగన్ పర్యావరణ సదస్సులో చైనా నాయకత్వం ప్రపంచంలోని అభివృద్ధి చెందుతోన్న దేశాల తరపున అమెరికాకు ప్రతిగా ధృఢవైఖరిని తీసుకుంది. అలాగే, అంతర్జాతీయ రాజకీయంలో, అందునా ముఖ్యంగా ఆసియా - పసిఫిక్ ప్రాంతంలో చురుకైన పాత్రను పోషిస్తుంది. తన దేశీయ కరెన్సీ "రెనింబీ"ని వివిధ వాణిజ్య భాగస్వాములతో లావాదేవీలకు (డాలర్ కు బదులుగా) ప్రత్యామ్నాయంగా చేసుకుంటోంది.

ఇక, నేడు కొత్తగా వెలువడిన వార్తల ప్రకారంగా చైనా తన సైనిక పాటవపరంగా కూడా శక్తివంతంగా పురోగమించింది. నూతన ఆయుధ సంపత్తిని అందిపుచ్చుకోవడంలో అమెరికా కన్నా చైనా ముందంజలో వుందని అమెరికా రక్షణ మంత్రి రాబర్ట్ గేట్స్ జనవరి 8, 2011న పేర్కొన్నారు. ఇంకా, అమెరికా ముందుగా ఊహించిన దానికన్నా ఎక్కువగా ఆయుధాలను సమకూర్చుకున్నదని ఆయన అన్నారు. "మా సామర్థ్యాలను కొన్నిటిని ఇబ్బంది పెట్టే విధంగా చైనా ఆయుధాలను సమకూర్చుకున్నది" అని గేట్స్ వివరించారు. మించి అమెరికా నిఘాకు కూడా అందకుండా అత్యాధునిక యుద్ధ విమానాలైనా, స్టీల్ బాంబర్లను చైనా సమకూర్చుకోగలిగిందట. అదీ, నేటి చైనా ఆర్థిక - రాజకీయ - సైనిక స్థితి. మెల్లమెల్లగా తన పని తాను మౌనంగా చేసుకుపోతూ, తన అంతర్గత ఆర్థిక శక్తిసామర్థ్యాలను పెంచుకోవడం అనే పద్ధతి ద్వారా చైనా దీనిని

సాధించింది. పైకి పెద్దగా పటాటోపం, మాటలు లేకుండానే ఈ పని పూర్తయ్యింది. ఫలితమే, నేటి ఆధునిక చైనా - ప్రపంచంలోని “నిన్నటి” అగ్రరాజ్యం అమెరికాకు కునుకు లేకుండా చేయగలుగుతోంది.

మించి, నేడు చైనా క్రమంగా, ఒక్కొక్కటిగా అవసరం అయిన మేర తన సామర్థ్యాలను ప్రపంచానికి వెల్లడిస్తోంది. గత వారంలో చైనా జరిపిన ప్రోటోటైప్ స్టీల్ ఫైటర్ పరీక్షలను వీడియో చిత్రీకరణ జరిపి వెబ్సైట్లో పెట్టడం అమెరికాకు మరింత కంటగింపుగా వుండటం. మరి నిన్నా మొన్నటివరకూ డెంగ్ సూత్రీకరణల మేరకు వ్యవహారిస్తూ పెద్దగా ఆడంబరం లేకుండా ఎదిగిన చైనా నేడు ఈవిధంగా తన యుద్ధ పాటవాన్ని ప్రపంచం ముందర విస్తారంగా ఎందుచేత వుంచుతోంది? అది తన వ్యూహాన్ని మార్చుకుందా? అనేవి మన ముందర వున్న ప్రశ్నలు. లేదనేదే సరళమైన జవాబు! నేడు మానవజాతి సామ్రాజ్యవాద పతనయుగంలో తీవ్ర వినాశనం, యుద్ధం అంచున వుంది. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పతనదిశగా సాగుతోన్న పెట్టుబడిదారీ ధనిక దేశాలు ఆయుధాల అమ్మకాలు, చైనాను నియంత్రించడం కొరకై యుద్ధం, ఉద్రిక్తతలను రెచ్చగొట్టడం చేయ చూస్తున్నాయి. ఫలితమే నేడు ఉత్తరకొరియా పదే పదే పలు శాంతి ప్రతిపాదనలు చేస్తున్నా, దక్షిణ కొరియా అమెరికా వెన్నుదన్నుతో యుద్ధానికి పదేపదే కాలుదువ్వు తుండడం. అలాగే ఇరాన్ విషయంలోనూ అమెరికా తీరు దరిదాపు ఇదే.

ఇక ఇప్పుడు తమను తీవ్రంగా ప్రతిఘటించగల శక్తి, సామర్థ్యం గల దేశం ఒకటి వుందని అమెరికాకు, దాని సామ్రాజ్యవాద మిత్రులకు తెలిసి రావడం అనివార్యం. లేకుంటే, అవి నేడు ఎంతకైనా తెగించగలవు. ఈ క్రమంలోనే చైనా నేడు ఆత్మరక్షణ, ప్రపంచంలో శాంతియుత వాతావరణాలకై తన పంజాలో దాచుకున్న గోళ్ళను వెలికిచూపింది. ఇదే జరగకుంటే నేడు ఉద్రిక్తంగా వున్న ఆసియా పసిఫిక్ ప్రాంతం, కొరియా ద్వీపకల్పాలలో పరిస్థితి దారుణంగా చేయదాటిపోయే పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. అమెరికా, దాని మిత్ర సామ్రాజ్యవాద శక్తులకు “ప్రతి ముప్పు” వుందనే అభిద్రతను కల్పించడం అనేది నేటి ప్రపంచంలో అనివార్యం అయ్యింది. అధునాతన యుద్ధ విమానాలు, మిలటరీ ఆయుధాలను చైనా సమకూర్చుకోవటం బాధాకరంగానే వుందని కూడా అమెరికా రక్షణ మంత్రి తన మాటలలో పేర్కొనడం ఇక్కడ గమనార్హం. అమెరికా పాలకుల ఈ బాధకు మూలం, నేడు గతంలోలాగా వారి ఆటలు ఎటువంటి ఆటంకం లేకుండా ముందుకు సాగకపోవడమే. ప్రపంచాన్ని యుద్ధం అంచున వుంచి, ఆయుధాలు అమ్ముకొని పెట్టుబడిదారీ శిబిరాన్ని (రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం, అనంతర ప్రాంతీయ యుద్ధాలలో లాగా) నిరవధికంగా కాపాడుకోలేని దుస్థితి నేడు అమెరికాకు దాపురించింది. అదీ కథ.

మించి, కొసమెరుపుగా నేడు సరిక్రొత్తగా తన సైనిక పాటవాన్ని మరింత పెంచుకో గలగడం, ఆధునీకరించుకోవడం అమెరికాకు తలకు మించిన భారంగా మారింది. నేడు అమెరికా వద్ద తగినమేర ఆర్థిక పాటవం లేకపోవడం అనేది దీనికి కారణం. అమెరికా తాలూకు నేటి ఈ స్థితి గతంలో అది నాటి సోవియట్ రష్యాపై స్వయంగా తానే రుద్దిన స్థితిని పోలింది. నాడు సాపేక్షంగా బలహీన సోవియట్ సోషలిస్టు రాజ్యాన్ని, ఆయుధాల పోటీలోకి దించటం ద్వారా అమెరికా పాలకులు రష్యా అంతర్గత ఆర్థిక పాటవాన్ని దెబ్బతీయగలిగారు. ఫలితంగా, 1990లలో సోవియట్ల రాజ్యం పతనం అయ్యింది. కానీ నేడు అమెరికా దేశం గతంలో తాను సోవియట్ పైన రుద్దిన స్థితినే స్వయానా తాను ఎదుర్కొంటోంది. చైనా ఎత్తుగడలూ, వ్యూహం ముందు అది చిత్తయ్యింది. తాను శతాబ్ద కాలం చరిత్రలో నమ్ముకున్న అమానవీయ ఆయుధాల తయారీ అనే వ్యాపారాన్ని కూడా అమెరికా నేడు నిర్వహించుకోలేని స్థితిలో పడిపోయింది. మొత్తం మీద, మూడు దశాబ్దాల క్రితం వ్యూహాత్మక వైఖరితో ముందుకు సాగిన చైనా ఎత్తుగడలు నేడు ఫలితాలను ఇస్తున్నాయి. అంటే సామ్రాజ్యవాద పతన యుగంలో దానికి తలకొరివి పెట్టడం అనే ప్రపంచ శ్రామిక జనం కర్తవ్యానికి చైనా తన పరంగా అగ్రగామిగా సాగుతోంది.

11.01.2011
విశాలాంధ్ర

అంతరిస్తున్న పెట్రో నిక్షేపాలు

ఆధునిక పారిశ్రామిక విప్లవాలకు తొలుత ఇంధనంలో వచ్చిన పెను మార్పులు పునాది అయ్యాయి. నేడు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ప్రధాన ఇంధన వనరు చమురు లేదా పెట్రోలియం అని తెలిసినదే. అయితే, 20వ శతాబ్దారంభంలో చమురుకు ప్రాధాన్యత లభించాక అప్పటివరకూ ఉన్న ఇంధన వనరులు వాయుశక్తి, బొగ్గు వెనుకతట్టుపట్టాయి. మధ్య యుగంలో మానవ పురోగమానికి ప్రధాన చోదకశక్తి వాయుశక్తి. ఈ వాయుశక్తి లేదా విండమిల్లుల నుంచి జనించే శక్తి నాడు ప్రధాన ఇంధన వనరుగా ఉన్నాయి. నాడు వాయుశక్తి విషయంలో ప్రపంచంలో డచ్ దేశం అగ్రస్థానంలో కొనసాగింది. అప్పట్లో ఆ దేశం అతి పెద్ద ఆర్థిక శక్తి. అనంతర కాలంలో ఈ వాయుశక్తి స్థానాన్ని బొగ్గు ఆక్రమించింది. బొగ్గు ఆధారిత పరిశ్రమలు, రవాణా తదితరాలు రంగ ప్రవేశం చేశాయి. బొగ్గు ఇంధన వనరుగా ఆవిష్కృతం కావడంతో ప్రపంచంలోని అగ్రరాజ్య హోదా గ్రేట్ బ్రిటన్ కు మారింది. బొగ్గు ఆధారిత పారిశ్రామిక విప్లవం ద్వారా బ్రిటన్ ప్రపంచాన్ని ఏలింది. 'రవి అస్తమించని' బ్రిటన్ సామ్రాజ్యం ఏర్పడింది. అయితే, ఈ బొగ్గు కూడా శాశ్వతంగా ఏకైక ఇంధన వనరుగా కొనసాగలేకపోయింది. అనంతరం 20వ శతాబ్ద ఆరంభంలో పెట్రోలియం వాడుకలోకి వచ్చింది. దీనితో ప్రపంచంలో మరలా అగ్రరాజ్యం హోదాలో మార్పులు వచ్చాయి. ఈ దఫా పెట్రోలియం యుగంలో అమెరికా ప్రపంచ అగ్రరాజ్యం అయ్యింది. ఇదే పరిస్థితి దాదాపు 2008 వరకూ కొనసాగింది. చమురు రాజకీయాలు 20వ శతాబ్దం యావత్కూ, 21వ శతాబ్దం ఆరంభంలో నేటివరకూ ప్రపంచ రాజకీయాలను ప్రభావితం చేశాయి. చమురు నిల్వలు అధికంగా ఉన్న మధ్యప్రాచ్యం సదా ఉద్రిక్తతలతో నిప్పుల కుంపటిలా ఉండంటే కారణం ఈ రాజకీయాలే. చమురునిల్వల మీద, వాటి తాలూకు భౌతిక కేంద్రాల మీద ఆధిపత్యమే ఒక దేశం తాలూకు ప్రపంచ అగ్రరాజ్య హోదాకు తప్పనిసరి అవుతోంది.

అయితే, కాలక్రమేణా పరిస్థితిలో మరలా వేగంగా మార్పులు వస్తున్నాయి. చమురు లేదా పెట్రోలియం ప్రాధాన్యత నేడు వేగంగా తగ్గిపోతున్నది. ఇందుకు ప్రధాన కారణాలు రెండు. అవి - భూగర్భంలో చమురు నిల్వలు (విశృంఖల వినియోగం వల్ల) అడుగంటి పోతుండడం, రెండవది - చమురు ఆధారిత వ్యవస్థల వల్ల కలిగిన తీవ్ర పర్యావరణ విపత్తుల ప్రమాదాలు. ఈ మొదటి కారణాన్ని 'పీక్ ఆయిల్' సిద్ధాంతంగా పిలుస్తారు. ఈ సిద్ధాంతాన్ని 1950లలో డా॥ మేరియాన్ కింగ్ హ్యూబ్బర్ట్ అనే భూగర్భ శాస్త్రవేత్త ప్రతిపాదించాడు. ఆయన అంచనాలు నేడు సరైనవని రుజువువుతున్నాయి. చమురు నిల్వలు అడుగంటుతున్న క్రమంలో మానవ జాతికి ప్రత్యామ్నాయ, కాలుష్య రహిత ఇంధన వనరుల అగత్యం ఏర్పడింది. దానిలో అంతర్భాగంగానే నేడు ప్రత్యామ్నాయ హరిత ఇంధన వనరులుగా - సౌరశక్తి, వాయుశక్తి ముందుకు వస్తున్నాయి. ఈ దిశగా వివిధ దేశాలలో ఇప్పటికే విశేష పురోగతి జరుగుతోంది.

దీనంతటివల్ల చమురు, ఆధారిత అగ్రరాజ్యం అమెరికా అందుకు సంబంధించిన హోదా కోల్పోయే పరిస్థితి వేగంగా ఏర్పడుతోంది. ఇందుకు డాలర్ విలువ పతనం, పరిశ్రమల, సేవా రంగాల ఔట్సోర్సింగ్ వంటివి తోడయ్యాయి. ఒక అగ్రరాజ్యం, ఆధిపత్య దేశం తన ఆ హోదాను కోల్పోతున్న వాస్తవంతో అంత సులువుగా రాజీ పడుతుందా? పడదు గాక పడదు! పర్యవసానంగా నేడు కొత్త ఇంధన వనరులైన - సౌరశక్తి, వాయుశక్తిల అభివృద్ధిలో కూడా తానే అగ్రగామిగా ఉండాలని అమెరికా తాపత్రయ పడుతున్నది. మరోవైపు నేటి తన దీనస్థితిలో - కొరియా ద్వీపకల్పంలోను, ఇరాన్ వ్యవహారంలోను దూకుడుగా వ్యవహరిస్తోంది.

సరికొత్త ఇంధన వనరులుగా వృద్ధి చెందుతున్న - సౌరశక్తి, వాయుశక్తి విషయంలో అమెరికా నిజంగా ఆధిపత్యం సాధించగలదా అనేది నేటి మౌలిక ప్రశ్న. లేదనేదే జవాబు! అమెరికాతోనూ, ఇతరేతర అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడి దేశాలతోనూ పోటీలో వేగంగా చైనా ముందుకు పోతున్నది. ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన విషయంలో కూడా దానికే విజయావకాశాలు మెండు. ఆ పరిస్థితి ఇప్పటికే బలంగా కనపడుతోంది.

సాంకేతికంగా బాగా అభివృద్ధి చెందిన అమెరికా, చైనాతో ఈ పోటీలో ఎందుకు వెనుకబడిపోతోంది? ఇందుకు కారణం సుస్పష్టం. అదే - అమెరికా గతం! ఈ గతంలో అది చమురు లేదా పెట్రోలియం ఆధారిత అగ్రరాజ్యం. ఆ క్రమంలోనే అమెరికాలో చమురు లాబీ దాని ఆధారిత ఆటోమొబైల్ లాబీలు ఏర్పడ్డాయి. ఇప్పుడు ఈ తరహా రంగాలూ, లాబీలూ అమెరికాకు పెను శాపం అవుతున్నాయి. చమురు ఇంధన వనరుగా, లాభాలను గడించడానికి అలవర్డ లాబీలూ, పరిశ్రమలూ నేడు సరికొత్త ఇంధన వనరులైన - సౌరశక్తి, వాయుశక్తిలకు దారి వదిలేండుకు సిద్ధంగా లేవు. అవి తమ పరిశ్రమలలోని కార్మికులనూ, పరిసరంలోని ఆధారిత కమ్యూనిటీలను సమీకరించి ఈ ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన కార్యక్రమాలకు అడ్డుపడే పనిలో నిమగ్నమవుతున్నాయి. చమురు ఇంధన వనరుగా లేకుండా పోతే - కార్మికులకు, ఉద్యోగులకు ఉపాధికి ముప్పు ఏర్పడుతుందనీ,

పరిసర కమ్యూనిటీల జీవనాధారాలు పోతాయని ఈ పరిశ్రమ లాబీలు రెచ్చగొడు తున్నాయి.

ఫలితంగా అమెరికా పరిస్థితి ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల విషయంలో పురోగతి లేనిదిగా మారిపోయింది. దాని చమురు ఆధిపత్య ఆర్థిక వ్యవస్థ అనే అమెరికా గతమే, నేడు దానికి శాపం అవుతోంది. ఈ స్థితిలో ఇటువంటి లాబీలూ, గతం తాలూకు భారంలేని, ప్రభుత్వానికి ఆర్థిక రంగంలో అధికపాత్ర ఉన్న చైనా ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల విషయంలో కూడా వేగంగా పురోగమిస్తోంది.

ఈ నేపథ్యంలోనే అమెరికా తీరు నేడు 'ఆడలేక మద్దెల ఓడు' అన్నట్టుగా మారుతోంది. చైనా ప్రపంచ వాణిజ్య సంస్థ నిబంధనలకు వ్యతిరేకంగా తన దేశీయ సౌరశక్తి, వాయుశక్తి పరిశ్రమలకు సబ్సిడీలిస్తోందని అమెరికా ఆరోపణలకు దిగింది. ఈ ప్రాతిపదికన చైనా ఎగుమతులకు వ్యతిరేకంగా యాంటీ డంపింగ్ చట్టాలు చేస్తానంటూ బెదిరిస్తోంది. నిన్నటివరకూ అమెరికా తన అంతర్గత ఆర్థిక డొలలతనాన్ని మరచి చైనా కరెన్సీ యువాన్ విలువ మరీ తక్కువగా ఉండంటూ యాగీ చేయడం అందరికీ తెలిసిందే. ఇప్పుడు అమెరికా దృష్టి చైనా ఇంధన సబ్సిడీలపైకి మళ్ళింది. కాని ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన పరిశ్రమకు అమెరికా తనకంటే అధికంగానే సబ్సిడీలు ఇస్తోందని చైనా ఇప్పటికే అమెరికా వాదనను తిప్పికొట్టింది. ఈ విషయంలో అమెరికా వాదనలు పరిశీలనకు నిలబడవని పలువురు అంతర్జాతీయ ఆర్థిక నిపుణులు చెబుతున్నారు. ఈ మొత్తం వ్యవహారంలో అమెరికా ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన పరిశ్రమలకు భారీగా ఇస్తోన్న (నిప్రయోజకంగా కూడా) సబ్సిడీల అంశం మాత్రమే ముందు ముందు మరింత వివాదాస్పదం కాగలదు. అంటే నేడు అగ్రరాజ్య హోదా కోల్పోవడం వల్ల అసహనం, దిక్కుతోచని స్థితిలో అమెరికా తన గోతులు తానే తవ్వుకుంటోంది.

ఇదంతా రానున్న కొద్ది మాసాల కాలంలో ప్రపంచంలో, ముఖ్యంగా ఆసియా ఖండంలో మరింతగా ఉద్రిక్తతలు, యుద్ధ వాతావరణాలకు కూడా దారితీయవచ్చు. అమెరికా జోక్యందారీ విధానాల వల్ల ఇప్పటికే ఇరాన్, ఉత్తర కొరియాలతో ఈ వాతావరణం కనపడుతోంది. అణ్ణాయుధాల యుగంలో ఇది ప్రమాదకర పరిస్థితి, మరో ప్రపంచ యుద్ధమే జరిగితే ఈ మారు మానవ జాతి సమూలంగా తుడిచిపెట్టుకు పోగలదు.

ఈ ప్రమాదాన్ని అరికట్టగలిగింది ప్రపంచ శాంతి కాముక ప్రజానీకమే! శాంతి కోసం విస్తరంగా ప్రజలను చైతన్య పరచగలగడం నేటి అవసరం. అంటే పీకీ ఆయిల్ యుగంలో అమెరికా సామ్రాజ్యవాద చరిత్ర కూడా బహుశా పరాకాష్ఠకు చేరుకుని తిరిగి పతనంలోకి సాగుతోంది. అందువల్ల నేటి స్థితిలో అగ్రరాజ్యం అమెరికా అసహనం నుంచి ప్రపంచాన్ని కాపాడుకునే బాధ్యత ప్రపంచ ప్రజలందరిపైనా ఉన్నది.

28. 12. 2010

సూర్య

అసాంజే నేడు అరుదైన ఘటన కాదు...! వికీలీక్స్ వింతేమీ కాదు!!

సుమారుగా 2004 ప్రాంతంలో విశాలాంధ్ర దినపత్రికలోనే ఈ రచయిత “లెనిన్ నేడు ఒంటరి కాడు...” అనే వ్యాసం రాశాడు. అది ఇరాక్ పై అమెరికా దాడి నేపథ్యంలో వ్రాసినది. నాడు (అమెరికాతో సహా) ఇరాక్ పై అమెరికా యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా శాంతి ప్రదర్శనలూ, ఉద్యమాలు జరిగాయి. కాగా 1917లో నాటి మొదటి సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచ యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా లెనిన్ దరిదాపు ఒంటరిగా, ఇటువంటి వైఖరినే తీసుకున్నాడు. అది సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం అనేదీ, దానితో ప్రపంచంలోని (ముఖ్యంగా రష్యాలోని) సైనికులూ, కార్మికులూ, రైతాంగం, సామాన్యజనం ఇక్కట్లపాలు కావల్సిన అవసరం లేదనేది లెనిన్ విధానం.

అలాగే వియత్నాం యుద్ధం (1960లలో) ఒక దశను చేరుకున్న అనంతరం కూడా అమెరికాలో కూడా శాంతి ఉద్యమం వెల్లువెత్తింది. కాగా, ఇరాక్ యుద్ధ సమయంలో చరిత్రలోనే తొలిసారిగా యుద్ధం ఆరంభం అయ్యా కాకమునుపే అమెరికాతో సహా ప్రపంచమంతటా శాంతి కాముకుల ఆగ్రహం ఊపందుకుంది. అదీ, 2004 “లెనిన్ నేడు ఒంటరి కాడు” వ్యాసం సారాంశం. అంటే 1917లో లెనిన్ సాగించిన ఒంటరి పోరుకు నేడు ఆ సైద్ధాంతిక పరిజ్ఞానం వున్నా లేకున్నా కోట్లాది మంది వారసులు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా వున్నారు.

ఇక నేడు 2010లో జరుగుతోన్న పరిణామాలు ఇదే విషయాన్ని మరింత బలంగా ధృవపరుస్తున్నాయి. నేడు, “వికీలీక్స్” పేరిట ప్రపంచంలోని వివిధ సంకుచిత ప్రయోజనాల గుట్టును అసాంజే అనే అతి సాధారణ ఆస్ట్రేలియా పౌరుడు ప్రపంచం

ముందు, బహిరంగ పరచాడు. మరింతగా బహిరంగ పరుస్తున్నాడు. దీనికి గాను అతను నేడు అక్రమంగా నిర్బంధించబడి వున్నాడు. అలాగే, మనదేశంలో కూడా “నీరా రాడియా” టేపులు సంచలనాలూ, వివాదాలూ సృష్టిస్తున్నాయి. నేటి సమాకాలీన ప్రపంచంలో ఇటువంటి, సామాన్యల సాహసగాధలు కోకొల్లలు. వీటన్నింటి వెనుకన వున్నది ఏమిటి? అది, అనివార్యంగా ఆధునిక సమాచార, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ముందుకు తెచ్చిన ప్రజాస్వామీకరణ. అయితే, ఈ సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని సృష్టించిన పెట్టుబడిదారీ సమాజమే స్వయంగా ఈ సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని నేడు తనలో (సంకుచితత్వంలో, దగాలో) ఇముడ్చుకోలేక నానా ఇక్కట్లు పడుతోంది.

అందుచేతనే, నేటి ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞాన యుగంలో దాని తాలూకు ప్రజాస్వామీకరణ సామర్థ్యాన్ని అణచిపెట్టాలని చూస్తోన్న అసమానతల, దోపిడీ వ్యవస్థపై తిరుగుబాట్లు చేస్తూ అంగుళానికి ఒక ఆధునిక ‘లెనిన్’లు పుట్టుకువస్తున్నారు. ఇది, వెనుక్కు మళ్ళించ వీలులేని పరిణామం. అంటే, నేడు మనది అయిన ఈ 21వ శతాబ్దం నిఖార్సుగా లెనిన్ స్థు ప్రజాస్వామ్య యుగం. తాను సృష్టించిన, సాంకేతిక జ్ఞానాన్ని ‘స్వేచ్ఛా’ భావజాలాన్నీ తానే తన పరిధిలో ఇముడ్చుకోలేక సతమతం అవుతోన్న సామ్రాజ్యవాద యుగం అంతిమ కాలం ఇది. అందుచేతనే తాను పదే పదే ప్రవచించిన ప్రజాస్వామ్య ఉపదేశాలే, నేడు పెట్టుబడిదారీ విధానానికి అమెరికా పెరటి దొడ్డి లాటిన్ అమెరికాలోనే అడ్డం తిరుగుతున్నాయి. ప్రజాస్వామ్యయుతంగా ఎన్నికైన వెనిజులా వంటి లాటిన్ అమెరికా దేశాల ప్రభుత్వాలు నిఖార్సయిన ప్రజాస్వామ్య నిర్ణయాల ద్వారా అమెరికాకు కంటి మీద కుసుకు లేకుండా చేస్తున్నాయి.

ఇలా మొత్తంగా అటు భావజాలపరంగానూ ఇటు ఉత్పత్తి శక్తుల పరంగానూ తాను సృష్టించిన శక్తులను తానే అదుపులో పెట్టుకోలేని స్థితిలో నేడు సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిదారీ విధానం పడిపోయిందన్నది నిజం. అందుకే, నేడు ఒక అసాంజేను నిర్బందిస్తే వేలాదిమంది అసాంజేలు పుట్టుకువచ్చే భౌతిక వాస్తవికత పెద్ద స్థాయిలో నెలకొని వుంది.

ఇక, 1917 అక్టోబర్ విప్లవం అనంతరం లెనిన్ నాయకత్వంలోని బోల్షివిక్ ప్రభుత్వం నాటి వరకూ అధికారంలో వున్న జారుల ప్రభుత్వం తాలూకు రహస్య పత్రాలను బహిరంగ పరిచింది. ఇది జారులతో లావాదేవీలు వున్న ప్రపంచంలోని అన్ని పెట్టుబడిదారీ ప్రభుత్వాలను కుదిపేసింది. ఒక సోషలిస్టు ప్రభుత్వం తాను నమ్మిన ప్రజల పట్ల నిజాయితీగా వ్యవహరించడం అనే సూత్రీకరణకు అనుగుణంగానే ఇది జరిగింది. పెట్టుబడిదారీ దేశాల తాలుకు అవినీతినీ, ద్వంద్వనీతినీ, కుటలీత్వాన్ని ఈ బోల్షివిక్కుల

రహస్య పత్రాల వెల్లడి ప్రపంచం ముందు బహిరంగపరిచింది. ఈ బోల్షివిక్ విప్లవాన్ని ఆదిలోనే చిదిమివేసేందుకు 21 పెట్టుబడిదారీ దేశాలు రష్యాపై బోల్షివిక్లకు వ్యతిరేకంగా జమకావడానికి ఈ రహస్య పత్రాల వెల్లడి కూడా ఒక మూలకారణం అనేది గమనార్హం.

కాగా, నాడు బోల్షివిక్ రష్యా ఒంటరిది. లెనిన్ అనే చారిత్రక క్రమం తాలూకు సృజన అరుదైనది. కానీ, నేడలా కాదు! లెనిన్ నేడు ఒంటరికాదు!! లెనినిస్టు ఆశయాలు నేడు విస్తార ప్రజారాసులలోకి ఇంకి వున్నాయి. ఈ పరిణామం ఫలితమే వారు కమ్యూనిస్టులు అయినా, కాకున్నా అసాంజే వంటి వారి తాలూకు వ్యక్తీకరణలు. కాలం మారింది. ఇక, పాలకవర్గ రహస్యం కూడా దాగదు. అలాగే; ప్రజా జీవితంలో కూడా ఇది నిజం. పాత పద్ధతిలో వ్యవహరించే, పాలించే ప్రతీ రాజకీయనేత, పాలకపక్షం ఆలోచించాల్సిన పరిణామాలు ఇవి. ప్రపంచం నేడు “స్వేచ్ఛా, సమానత్వం, సోదరభావాల”ను నిజంగా ఆచరణలో చూడాలని కోరుకుంటోంది. ఈ క్రమాన్ని ఎవ్వరూ ఆపలేరు...!

14.12.2010

విశాలాంధ్ర

మాలిన కాలంలో మారని అలవాటు

ప్రత్యామ్నాయ ఇంధనం విషయంలో, చైనా మిగతా ప్రపంచం కంటే ముందుకు వెళ్ళింది. తద్వారా అది కర్షనం తక్కువ (ఇంధన) విభాగంలో నూతన ప్రపంచ వ్యవస్థను, నిర్మాణాన్ని సృష్టించింది.

- “నూతన పరిశోధన సారం (ఫైనాన్షియల్ టైమ్స్, నవంబర్ 30, 2010)”

ఏదైనా ఒక దేశం తన ఆర్థిక వ్యవస్థను బలంగ ఉంచుకోవాలంటే ఇంధన వనరులపై దానికి పట్టు ఉండాలని ఇప్పటికే అనేక మార్లు రుజువయ్యింది. ప్రస్తుత సమకాలీన ప్రపంచంలో కూడా ఇది అనివార్యంగా ఉంది. మరో మాటలో, ఇంకా స్పష్టంగా చెప్పుకోవాలంటే, గత శతాబ్దాల తాలూకు చరిత్రలో మాదిరిగానే, ప్రపంచ పటంలో ఒక దేశ స్థానాన్ని నిర్ణయించేది దానికి ఆనాటి ఇంధన వనరులపై ఉన్న ఆధిపత్యమే.

దానికి తార్కాణమే, శతాబ్దాల క్రితం వాయుశక్తి, ప్రధాన ఇంధన వనరుగా వున్న కాలంలో తన విండ్ మిల్స్ (గాలి మరలు) ద్వారా డచ్ దేశం, ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలలోనే అగ్రగామిగా ముందుకు వచ్చింది. అనంతరం, వాయుశక్తి స్థానంలో మరింత సమర్థ వంతం (కాలుష్య రహితం కాకున్నా) శక్తివంతం అయిన ఇంధన వనరు అయిన బొగ్గు అమ్మకం జరిగింది. ఈ క్రమంలో డచ్ దేశం స్థానంలో బ్రిటన్ ప్రపంచ అగ్రరాజ్యంగా ఎదిగింది. తరువాత పరిణామాలలో 20వ శతాబ్దం ఆరంభంలో బొగ్గు స్థానంలో చమురు లేదా పెట్రోలియం ప్రపంచంలో విలువైన, మరింత శక్తివంతం అయిన ఇంధన వనరు అయ్యింది. ఆ క్రమంలో అమెరికా దేశం ప్రపంచ అగ్రరాజ్యంగా అవతరించింది. కాగా, నేడు పలు కారణాల వల్ల, ఈ పెట్రోలియం, ఇంధన వనరుకు ఉన్న ప్రాధాన్యత కూడా వేగంగా క్షీణించిపోతోంది. దీని స్థానంలో ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరులైన సౌరశక్తి, వాయుశక్తి వంటి వాటి ఆవిష్కరణ, ఎదుగుదల వేగంగా జరిగిపోతున్నాయి.

ఈ మొత్తం పరిణామాలు రానున్న కాలంలో అమెరికా అగ్రరాజ్యం పాత్రపై సందేహాలను ముసిరేలా చేయసాగాయి. మరోపక్కన ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరులూ లేదా హరిత సాంకేతిక పరిజ్ఞానంలో చైనా శరవేగంగా ముందుకు దూసుకుపోతోంది. ఇందుకు నిదర్శనమే ఈ వ్యాసం మొదట్లో ఉటంకించిన 'ఫైనాన్షియల్ టైమ్స్' పత్రిక చేసిన ఆ చిన్న విశ్లేషణ. ఈ విశ్లేషణ ప్రకారం ప్రపంచంలో ఆర్థికంగానూ, రాజకీయంగానూ తిరిగి ఎవ్వరూ కాలాన్ని వెనక్కి మళ్ళించలేని స్థాయిలో మార్పులు జరిగాయి. "నూతన ఇంధన ప్రపంచ వ్యవస్థనూ, లేదా నిర్మాణాన్ని ఇప్పటికే చైనా మార్కెట్ సోషలిజం సాధించింది." అంటే, నిజానికి జరిగింది కేవలం నూతన ఇంధన వనరుల ప్రపంచ నిర్మాణమే కాదు, వాస్తవానికి అది నేలబారు ఆర్థిక వాస్తవాల విషయంలో కూడా అమెరికా పెట్టుబడిదారీ విధానం విఫలం కావడం, పతనం చెందడం కూడాను.

ఈ పతన దశకు సంబంధించిన పలు అవలక్షణాలు నేడు కంటికి కనిపిస్తున్నాయి. ప్రయివేటు ఆస్సినీ, దాని యజమాని హక్కులనూ మాత్రమే గౌరవించగల్గిన సంకుచిత, స్వార్థపూరిత పెట్టుబడిదారీ నిర్మాణం రంగు కూడా నేడు సామాన్య జనాల కళ్ళ ముందర వేగంగా ఆవిష్కృతం అవుతోంది. ప్రతీదీ తన స్వంతం కావాలనీ, స్వంతం కానిదేదీ తనకు సంబంధం వున్నది కాదనడం నేటి పెట్టుబడిదారీ ప్రైవేటు ఆస్తి సమాజం ప్రజలకు నేర్పిన సారం. ఈ క్రమంలోనే వినియోగదారీ విష సంస్కృతి విపరీతంగా పెరిగి పోయింది. పర్యావరణం పట్ల ఉదాసీనత, నిర్లక్ష్య ధోరణులు ప్రబలాయి. ఇటువంటి పరిస్థితి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాలూకు 4-5 శతాబ్దాల పరిణామ క్రమంలో రోజు రోజుకూ వేగం వుంజుకుంది. నేడది పరాకాష్ఠనూ, పతనాన్నీ చవిచూస్తోంది.

కాగా నేడు స్థూలంగా పెట్టుబడిదారీ వినిమయ సంస్కృతి విలువలూ, సంకుచిత వ్యవస్థకు కాలం చెల్లినప్పటికీ ఈ విలువలూ వాటి తాలూకు స్వార్థ సంకుచిత మనస్తత్వం, విశాల జనరాసులలో విస్తరించే వున్నాయి. దీనికి తార్కాణమే స్పెయిన్ కు చెందిన మహిళ ఏంజెలిస్ ద్యూరాన్ "సూర్యుడు నా సొంత ఆస్తి, దాన్ని వాడుకొని లబ్ధిపొందాలని అనుకునేవారు యజమానినైన నాకు తగు మూల్యం చెల్లించాలి" అంటూ వితండవాదన తో ముందుకు రావడం. ఆమె గారి ఈ వాదనకు పెట్టుబడిదారీ సొంత ఆస్తి మనస్తత్వాన్ని వ్యవస్థీకరించి, విస్తరింపచూసే ప్రైవేట్ ఆస్తుల రిజిస్ట్రేషన్ తంతే ఆసరా అయ్యింది. ఆమె ఏకాఎకిన దశాబ్దాల క్రితమే సూర్య నక్షత్రాన్ని తన పేరిట రిజిస్ట్రేషన్ చేయించుకుందట. అదీ కథ. ప్రయివేట్ ఆస్తి, దాని దురాశా, సంకుచిత పరిధులలోనికి పెద్దగా కూరుకుపోని వారికి ఇది ఖచ్చితంగా ఆశ్చర్యకరమే. అయితే ఈ విలువలు బాగా వంటబట్టిన వారికి ఏంజెలిస్ ద్యూరాన్ వితండం ఈర్ష్య కల్గించే అంశం మాత్రమే.

పతన దశలో వున్న పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వునాదుల బలం నేటికీ ఇంకా ఈ మనస్తత్వంలోనే వున్నది. వ్యవస్థకు కాలం చెల్లింది. కానీ ఆ వ్యవస్థ తన యుగంలో పలువురిలో సృష్టించిన విలువలలో, ఆలోచనలో ఇంకా మనుగడ సాగిస్తూనే ఉంది. వాస్తవానికి, నేడు పెట్టుబడిదారీ సామ్రాజ్యవాద శకం మరణాన్ని అధికారికంగా, ప్రకటించలేకపోవడానికి ఈ వ్యక్తుల మనస్తత్వంలోని పాత కాలం ప్రభావం, అలవాటు బలాలే ఆసరాగా వున్నాయి. మారిన ఆర్థిక వునాదుల కాలంలో, మారని పాత ఆలోచనల కథ ఇది. ఈ నేపథ్యంలో, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పెట్టుబడిదారీ సంకుచిత ఆర్థిక ఆలోచనల మానసిక వునాదుల గురించి ముమ్మర ప్రచారం అనివార్యం. ప్రచారంలోని ఈ విజయమే నేడు వివిధ దేశాలలోని ప్రగతిశీల శక్తుల విజయానికి అనివార్య హామీ. ఈ తరహా, నూతన విశాల దృక్పథం గల మనస్తత్వాలను గణనీయమైన స్థాయిలో, సామాన్య ప్రజానీకంలో సాధించగలగడం ముందరి కాలంలో, సోషలిజం వునాదులకు తప్పనిసరి. మానవాళి మనుగడకు కూడా ఇది మాత్రమే నిజమైన భరోసా. పాత పద్ధతులనూ, ఆలోచనలనూ మార్చుకోవడంలో ఒకానొక వ్యవస్థకు దాని చరిత్ర, ఆ వ్యవస్థనే నమ్ముకున్న వ్యక్తులకు వారి తాలూకు గతం (అలవాటు బలం, అహంకారం వంటివి) అనేవి ప్రధాన ఆటంకాలుగా వుంటాయి. ఈ వాస్తవాన్ని గమనించి సున్నితమైన, నచ్చచెప్పే రీతిలో (ఆజ్ఞల ద్వారాకాక) విస్తృత ప్రజారాసులను, నూతన ఆర్థిక నిర్మాణాలకై మళ్ళించడం నేటి కర్తవ్యం. ఈ కర్తవ్య పరిపూర్తి, సమాప్తి ప్రగతిశీల శక్తుల బాధ్యతా, విధి!!!

06.12.2010

ప్రజాశక్తి

ఆడలేక మద్దెలోడు - ఇది చైనాపై అమెరికా తీరు

అమెరికా నేడు ఆర్థిక సంక్షోభంలో పీకల దాకా కూరుకుపోయిన విషయం తెలిసిందే. ఈ సంక్షోభ కాలంలోనే అమెరికా తాలూకు ద్వంద్వ ప్రవృత్తి, అవకాశవాదం, ఆధిపత్య ధోరణులు మరింత బలంగా వెలుగు చూస్తున్నాయి. ఎలాగైనా సమస్యల నుంచి గట్టెక్కాలనే తాపత్రయం ఈ ధోరణుల వెనుక ఉంది. అందుకే, ఇంతకాలం పాటు అది బోధించిన ఆచరణాత్మక వాదం (ప్రాగ్మటిజం పేరిట) అసలు రంగు బహిర్గతం అవుతోంది. ఈ ఆచరణాత్మక వాదం అనేది అంతిమ సారంలో కేవలం పచ్చి అవకాశవాదంగా ప్రపంచానికి వెల్లడి అవుతోంది. దానికి మచ్చుతునక చైనా పట్ల అమెరికా అనుసరిస్తున్న వైఖరి, తీరుతెన్నులే.

ప్రపంచంలో తాను అగ్రరాజ్య హోదాను, సైద్ధాంతిక బలిమిని కోల్పోతున్నాననే వాస్తవాన్ని అమెరికా దిగుమింగుకోలేక పోతోంది. తన స్థానంలోకి అగ్రగామిగా (అగ్రరాజ్యం కాదు) దూసుకొస్తున్న సోషలిస్టు దేశం చైనాను చూసి ఓర్వలేక అమెరికా సతమతం అవుతోంది. ఎలాంటి హేతుబద్ధత లేకుండా, ఉన్మాదపూరితంగా చైనాపై ఆరోపణలు చేయనారంభించింది. వీటిని తన బాకాల ద్వారా ప్రచారంలో పెడుతోంది. చైనా కరెన్సీలోనూ, ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల విధానంలోనూ, మొత్తానికి చైనా చేసే ప్రతి పనిలోనూ, ప్రతి కదలికలోనూ తప్పులు దొరకబట్టాలని ప్రయత్నిస్తోంది.

ఇన్నాళ్ళూ దిగుమతి ఆధారిత ఆర్థిక వ్యవస్థ అమెరికాలో నడిచింది. ఇప్పుడు ఈ స్థితి నుంచి అది మారాలనుకుంటోంది. ఎగుమతుల ఆధారిత ఆర్థిక వ్యవస్థగా మారాలను కుంటోంది. దానికోసం అమెరికా తన కరెన్సీ డాలర్ విలువను తగ్గించుకోవాలని ప్రయత్నిస్తోంది. చాపకింద నీరులాగా పలు ప్రయత్నాలను ఆరంభించింది కూడా. గతంలో బిలయన్ల డాలర్ల ఉద్దీపనను ఇందుకు ఉపయోగించుకుంది. ఇప్పుడు మరో భారీ ఉద్దీపనకు పథకాన్ని రచిస్తోంది. అంటే, మార్కెట్లో భారీ స్థాయిలో కాగితం కరెన్సీ

'డాలర్ల' సరఫరాను పెంచబోతోంది. ఈ విధంగా తన కరెన్సీ విలువను పరోక్షంగా తగ్గించు కోవాలనుకుంటోంది. కాని డాలర్ విలువ ఎంత తగ్గినా చైనా (అమెరికాకు ప్రధాన ఎగుమతిదారు) తదితర దేశాల కరెన్సీల విలువకు సమతుల్యతలోకి రావట్లేదు. అమెరికా ఆశ నెరవేరటం లేదు. అందుకే తన కరెన్సీ విలువను తగ్గించేందుకు ప్రయత్నిస్తూనే, మరోవైపు యధాశక్తి (హీనత) మేరకు చైనాపై విరుచుకుపడుతోంది. దాని కరెన్సీ విలువను పెంచాలని ఒత్తిడిని తీసుకువస్తోంది.

ఇక, ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల అంశంలో చైనాపై అమెరికాదాడి మరొక అంశం. ఇది, మరింత సమకాలికం. నిన్నా మొన్నటి వరకూ పెట్రోలియం లేదా చమురు ఆధారిత ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థకు పెద్దన్న అమెరికాయే. ప్రపంచ ఇంధన (చమురు) వనరులలో అది దరిదాపు పావు భాగం అంటే 25 శాతం మేర వినియోగించు కునేది. కానీ, నేడు ఇది సాధ్యం కావడం లేదు. ఒకపక్కన ఈ చమురు వనరులు భూమిలో అడుగంటి పోతుంటే, మరోపక్క పర్యావరణ కాలుష్య సమస్య జటిలమైపోతోంది. చమురు వినియోగం పరిమితులను కూడా మానవాళి గ్రహిస్తోంది. చమురు వనరుల పరాకాష్ఠ వినియోగంతో ముమ్మందు కొరత ఏర్పడుతుందని 1950లలోనే షెల్ సంస్థకు చెందిన భూగర్భ శాస్త్రజ్ఞుడు డాక్టర్ మేరియాన్ కింగ్ హబ్బర్డ్ హెచ్చరించారు. ఆయన అంచనాల ప్రకారంగా ఈ పరిస్థితి 2000 సంవత్సరం కాలం నాటికి తీవ్రతరం అవుతుంది. వాస్తవానికి హబ్బర్డ్ అంచనాలు నిజమయ్యాయి. అయితే, ఆయన అంచనాలతో పాటుగా, ఆయన బహుశా ఊహించని విధంగా వాస్తవ రూపం ధరించిన మరో అంశం చమురుతో పాటుగా అమెరికా పతనం. 20వ శతాబ్దంలోని పలు దశాబ్దాలు మధ్యప్రాచ్యం వంటి ప్రాంతాలలోని చమురు వనరులపై అమెరికా పట్టును బిగించి ఉంచగలిగింది. దీంతోనే అమెరికాకు ప్రపంచం మీద అదుపు, ఆర్థిక బలిమి చేకూరింది. ప్రపంచ అగ్రరాజ్యంగా ప్రపంచ దేశాలపై జూలుం సాగించింది. కానీ ఇరాక్, ఆఫ్ఘనిస్తాన్ లలో చావు దెబ్బ తినడం, చమురు నిల్వలు పుష్కలంగా ఉన్న ఇరాన్ వంటి దేశాలు ఎదురుతిరగడం, డాలర్ బలిమి క్షీణించడం అప్పు చేసి పప్పుకూడు వ్యవహారం ఎంత మాత్రమూ సాగకపోవడం అనే బలహీనతలతో నేడు అమెరికా కొట్టుమిట్టాడుతోంది.

ఈ క్రమంలోనే ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల అంశం భారీ స్థాయిలో తెరపైకి వచ్చింది. కాగా, ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల (సౌరశక్తి, వాయుశక్తి వంటివి)ను ఆచరణలోకి తేగలగడంలో అమెరికాకు అంతర్గతంగానే సమస్యలు ఎదురవుతున్నాయి. దశాబ్దాల తరబడి పేరుకుపోయి 50 మంది బడా పెట్టుబడిదారుల చేతిలో కేంద్రీకృతం అయివున్న అమెరికా చమురులాబీ ప్రయోజనాలు దానికి ప్రధాన విఘాతంగా మారాయి. కొత్త ఇంధన వనరులు ముందుకు వస్తే తమ లాభాలు, ప్రయోజనాలకు భంగం వాటిల్లుతోందనేది ఈ లాబీ తాలూకు భయం. అందుకే, ఈ చమురు లాబీ యధాశక్తి ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వృద్ధికి అమెరికాలోనే మోకాలు అడ్డుతోంది. కాగా, ప్రజాహితం

అంతిమంగా సోషలిజం ప్రయోజనాలకు కట్టుబడి ఉన్న చైనా మాత్రం వేగంగా ముందుకు సాగుతోంది. ఈ పరిస్థితి అమెరికా పాలక వర్గాలకు అశనిపాతంగా మారింది. అందుకే నేడు ఈ అంశంలో కూడా తన అంతర్గత సమస్యలను మరచిపోయి చైనా విధానాలపై అమెరికా విరుచుకుపడుతోంది. చైనా ప్రభుత్వం తన దేశంలోని ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల రంగానికి ప్రపంచ వాణిజ్య సంస్థ నిబంధనకు వ్యతిరేకంగా సబ్సిడీలను ఇస్తోందని అది శల్యపరీక్షలు మొదలుపెట్టింది. తన దేశంలోని ఐక్య ఉక్కు పరిశ్రమ కార్మికుల సమాఖ్యను ప్రేరేపించి చైనాపై అమెరికా దాడికి దిగింది. ఆ సమాఖ్య ఆరోపణలు సాకుగా చూపి అమెరికా చైనాకు చెందిన హరిత (ప్రత్యామ్నాయ) సాంకేతికరంగంపై విచారణకు సిద్ధమయ్యింది.

అయితే, చైనా వాణిజ్యశాఖ, జాతీయ ఇంధన బ్యూరో చైర్మన్ ఇప్పటికే దీనిపై స్పందించారు. చైనా జాతీయ ఇంధన బ్యూరో చైర్మన్ అయిన జారిన్ గువ్ బామ్ ప్రకారంగా అమెరికా నేడు ఇంధన విషయంలో తనకు తానే గొయ్యి తవ్వుకుంటుంది. స్వయానా తన దేశీయంగా 2010 మొదటి తొమ్మిది నెలల కాలంలో కొత్త ఇంధన సంస్థలకు అమెరికా 4.6 బిలియన్ల డాలర్లు అందించింది. స్థూలంగా మొత్తం 2300 ఇంధన సంబంధిత కార్యక్రమాలకు అమెరికా ప్రభుత్వం సబ్సిడీలు ఇస్తోంది. కాగా నేడు అమెరికా ఆరోపించినట్లుగా చైనా ఈ రంగాలకు ఇస్తోన్న సబ్సిడీ మొత్తాలు దానితో పోలిస్తే తక్కువే. అంతేకాకుండా అమెరికా తాను ప్రపంచాధిపత్యానికై సృజించిన ప్రపంచ వాణిజ్య సంస్థ నిబంధనలు కూడా చైనా వాదనకు అనుకూలమైనవిగానే కనపడుతున్నాయని పలువురు నిపుణులు అభిప్రాయం. అంటే అమెరికా తాను ప్రపంచ అగ్రరాజ్యంగా ఉన్న నిన్నటి కాలంలో అది సృష్టించిన ఆట తాలూకు నిబంధనలే నేడు దాని కాళ్లకు అడ్డుపడుతున్నాయి.

తాను ప్రవచించిన స్వేచ్ఛా వాణిజ్యం సూత్రాలనే అమెరికా నేను దిగమింగుకోలేని దుస్థితి దానికి ఏర్పడింది. ఇక, ఇప్పుడది ప్రపంచీకరణ, స్వేచ్ఛావాణిజ్యం, నయా ఉదారవాదాలను మరచిపోయి రక్షిత ఆర్థిక విధానాల వైపు సాగుతోంది. దీనినంతటినీ దాచి పెట్టుకోవడానికై కూడా నేడు చైనాపై కరెన్సీ విలువ, ఇంధన సబ్సిడీల వంటి పలు ఆరోపణలు చేస్తోంది. 'ఆడలేక మద్దెలోడు' అంటే ఇదే మరి. అయితే ఆ మద్దెలోడు నిన్నటి అమెరికాకే నేడు ఈ దుస్థితి రావడం అమెరికా, పాలకులలాగా అవకాశ వాదానికి ఆచరణాత్మకత ముసుగు వేసి పెట్టుబడిదారీ నేతలందరికీ తప్పనిసరిగా గుణపాఠం కావాలి. అయితీరుతుంది. ఒకవేళ వారు నేర్చుకోకుంటే సూత్రబద్ధ వైఖరి గల ప్రపంచ శ్రామిక శక్తి వారికి ఈ పాఠాన్ని అనివార్యంగా నేర్పుతుంది. విప్లవాల యుగం 20వ శతాబ్దం... అది నేటికీ 21వ శతాబ్దంలోనూ కొనసాగుతోంది. ఏ శిఖండీ దీనిని అడ్డుకోలేదు. రాహుకేతువులు దీనిని కమ్ముకోలేవు.

22. 11. 2010

ప్రజాశక్తి

జ్ఞానమార్గం కాగితం - మరణమార్గం అవుతోందా?

క్రీస్తు శకం 2వ శతాబ్దంలో చైనాకు చెందిన సాయిలూన్ కాగితాన్ని ఆవిష్కరించాడు. ఈ ఆవిష్కరణ జ్ఞాన సంపదకు, విజ్ఞాన వీచికలకూ, ఆధునిక నాగరికతకు మూలం అయింది. అయితే అదే కాగితం, దాని తదనంతర సమకాలీన పరిణామం అయిన ఎలక్ట్రానిక్ మీడియాలోని పెద్ద భాగం నేడు మానవ వినాశనానికి పునాది అయ్యే పరిస్థితి ఏర్పడుతోంది. ఆశ్చర్యపోతున్నారా! నిన్నుగాక మొన్న క్యూబానేత పైడల్ కాస్ట్రో చెప్పిన మాటల అంతరార్థమిదే. సమకాలీన ప్రపంచంలో సామ్రాజ్యవాద ఆధిపత్య మీడియా సాగిస్తోన్న దౌష్ట్యం గురించి ఆయన వివరించింది ఇదే.

నిజానికి నేటి 21వ శతాబ్దం తొలి దశకం ముగింపునాటికే ప్రపంచ వ్యాప్తంగా, పెట్టుబడిదారీ, సామ్రాజ్యవాద వ్యవస్థల ఆర్థిక పునాదులు శిథిలమైపోయాయి. ఈ శిథిల సామ్రాజ్యాల కాలికింద నేల రోజు రోజుకు భారీగా కంపిస్తోంది. 2008 సెప్టెంబర్ లో అమెరికాలో ఈ క్రమం ఆరంభం అయ్యింది. అయితే, అంతకు ముందర సుమారు దశాబ్దంన్నర క్రిందన మొదలైన జపాన్ ఆర్థిక పతనం దీనికి మార్గం సుగమం చేసింది. కాగా నేడు అమెరికా ఆర్థికరంగం రోజువారీ అధఃపాతాళానికి కృంగిపోతుండగా, మరోప్రక్కన యూరోపియన్ యూనియన్ లోని డజనుకు పైగా దేశాల పరిస్థితి మరింత అగమ్యగోచరంగా మారుతోంది. నిన్నుగాక మొన్న గ్రీస్ లో, అనంతరం కాస్తంత బ్రేక్ తర్వాత నేడు ఐర్లాండ్ లో ఈ పతనం ప్రపంచంలోని ఆర్థిక నిరక్షరాస్యులకు కూడా అవగతం అయ్యే రీతిలో వెల్లడి అవుతోంది. పతన ఆర్థికరంగ పరిజ్ఞానాన్ని ప్రపంచ ప్రజలకు పంచేందుకు రేపటి రోజుకోసం పోర్చుగల్, స్పెయిన్, బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్ ల వంటి

వరస పరంపర - నిన్నటి 'పెట్టుబడిదారీ' భూతలస్వర్గాలు - నేడు కాగితం ఆవిష్కరిస్తున్నే వున్నాయి.

మరి ఈ కథకూ, మన కాగితం ఆవిష్కరణకూ, అది నేడు మానవాళికి రాస్తోన్న మరణశాసనానికి సంబంధం ఏమిటి? అక్కడే వుంది అసలు పీటముడి. కాగితాన్ని ఆవిష్కరించిన చైనా నేడు నిజమైన, వాస్తవమైన, నిర్దిష్ట సత్యమైన ప్రజల సంక్షేమం అనే ఆచరణ దిశగా వేగంగా ముందడుగులు వేస్తోంది. కానీ, దానికి తగినంత కాగితం ప్రచారం లేదు. కాగా దానికి భిన్నంగా కేవలం ఆచరణరహిత కాగితం బలం మాత్రమే నేడు పెట్టుబడిదారీ సామ్రాజ్యవాద వ్యవస్థకు మిగిలింది. అంటే నిజంగా కాగితం పులిగా బహిరంగ రూపం తీసుకుంటుంది. కానీ ఈ కాగితం పులి నేడు కరుస్తోంది ఎలా? అది తన ప్రచార రూపంలో...

నిన్నా మొన్నటి తమ ఉచ్చదశలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలు తమ ఆర్థిక ప్రాభవంతో ప్రచార పటాటోపం పెంచుకొని ప్రజల మెదళ్లపై అడుపును సంపాదించగలిగాయి. ఈ ప్రచార హోరు కింద స్వయంకృత అపరాధాల భారం కింద నిన్నటి సోవియట్ యూనియన్ కుప్పకూలింది. కాగా, సోవియట్ పతనాన్ని సంబరంగా జరుపుకొన్న పెట్టుబడిదారులకు నేడు కేవలం, ఈ సంబరాల వేదిక అయిన కాగితం మాత్రమే మిగిలిపోయింది. అది కూడా దీని రెండు రూపాలలో ఒకటి కాగితం కరెన్సీలు, రెండవది తెలుపును నలుపు, నలుపును తెలుపు చేసే కాగితం రాతల ప్రచారం.

కరెన్సీ యుద్ధాలతో, పోటాపోటీ కరెన్సీ ముద్రణతో డబ్బు రూపంలోని కాగితానికి ఒక పక్కన గౌరవనీయతా, విలువా పడిపోతున్నాయి. మరో పక్కన నిన్నటివరకూ ఈ కాగితం కరెన్సీ విలువల, గౌరవనీయత ఆధారంగా ఆర్భాటం సాగించిన పెట్టుబడిదారీ ప్రచార మాధ్యమాల జోరు ఇంకా నేటికీ కొనసాగుతూనే వుంది. కాబట్టి నేడు సామ్రాజ్యవాదం పతన యుగంలో కాగితం తాలూకు ఈ రెండవ రూపం తీవ్రంగా ప్రమాదకరంగా మారింది. దీనిని ఎదుర్కోగలిగేది కూడా కాగితం తాలూకు ప్రత్యామ్నాయ ప్రచార రూపమైన వామపక్ష మీడియా మాత్రమే. నేడు సంపూర్ణంగా అబద్ధాలతో, సహజీవన చేస్తోన్న సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిదారీ జీవనశైలికీ, దానికి ప్రజల మెదళ్లపైన మిగిలేవున్న అడుపుకు ఇది మాత్రమే సరైన విరుగుడు. ఈ విరుగుడును సమర్థవంతంగా వినియోగించడం ద్వారా ప్రస్తుతం ప్రపంచ షేర్ మార్కెట్లలో పతనానికి కారణం ఉభయ కూటముల మధ్యన ఉద్రిక్తత యుద్ధవాతావరణం కాదనీ; దానికి అసలు కారణం రోజువారీ (నేడు ఐర్లాండ్ సంక్షోభం రూపంలో) కదిలిపోతున్న పెట్టుబడి దారీ వ్యవస్థ పునాదులలో

వుందనే నిజం ప్రజలకు చేర్చగలం. నిజానికి షేర్ మార్కెట్లలో నేటికంటే తీవ్ర ఒడిదుడుకులు 2008 సెప్టెంబర్ అనంతరం కూడా పలుమార్లు ఏర్పడ్డాయి.

ఇక బిన్‌లాడెన్‌ను పెంచి పోషించింది స్వయానా మేమేనని అమెరికా పాలక బృందమే చెప్పుకోవాల్సిన అగత్యం నేడు ఏర్పడింది. ఈ నేపథ్యంలో, సెప్టెంబర్ 11, 2001లో అమెరికాపై తీవ్రవాదుల దాడిని నేడు ప్రపంచం సందేహంగా చూస్తున్నట్లే, నేటి కొరియాల మధ్యన ఉద్రిక్తతనూ, ఇరాన్‌పై అమెరికా దూకుడునూ కూడా చూడక తప్పదు. కాబట్టి, నిన్నటివరకూ షేర్ మార్కెట్ల పతనం అనేది బడా మదుపుదారులకు ఇబ్బందికరం. కాగా నేడు ఆ మార్కెట్లకు కాస్తంత 'పతనం' అనే 'ఆటవిడుపు'ను ఇచ్చి, దీర్ఘకాల ప్రాతిపదికన వ్యవస్థను కాపాడుకోవడం నేడు సామ్రాజ్యవాద యుగానికి బహుశా అవసరం. ఈ నేపథ్యంలో మానవ జాతి మనుగడకోసం కాగితాన్ని వాడే ప్రతీ ఒక్కరూ ఆసియాలో కమ్ముకుంటున్న ఉద్రిక్తలూ, పచ్చ కామెర్ల అమెరికా నౌకాదళం తీరును మరింత బహిర్గతం చేయాల్సిన అవసరం ఉంది.

29.11.2010

ప్రజాశక్తి

అమెరికాతో ప్రయాణం భారత్ తిరోగమనానికేనా?

ఒబామా మంచివాడే, కానీ...!

“ప్రపంచంలోని ఇతరేతర ప్రాంతాలు అభివృద్ధి చెందకుండా అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ కోలుకోదు, ఎదగదు.” భారత్ పర్యటనకు బయలుదేరే ముందు వాషింగ్టన్ లో ఒబామా స్వయంగా చేసిన నిర్ధారణ ఇది. 3 వేల మంది మార్షలం, 200 మంది అమెరికా బహుళజాతి సంస్థల సీఈఓలతో కలిసి మన దేశంలో ఒబామా మూడు రోజుల పాటు సాగించిన పర్యటన ఈ నిర్ధారణకు అనుగుణంగానే సాగింది. అందుకే అనుకున్న విధంగానే భారత్ తో స్వేచ్ఛా; వాణిజ్య ఒప్పందాలు విరివిగా చేసుకున్నారు. అమెరికా పాలక వర్గాల దృష్టిలో ఈ పర్యటనకు మున్నెన్నడూ ఎరుగని ప్రాధాన్యత సమకూరడం ఇందుకే.

2008 సెప్టెంబర్ సంక్షోభం వరకూ అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ, దాని వినయోగదారి జీవనశైలి ప్రధానంగా దిగుమతులపై ఆధారపడి కొనసాగాయి. నేటికి చాలా మేర పరిస్థితి అదే. అమెరికా డాలర్ కు అంతర్జాతీయంగా ఉన్న గౌరవనీయతా, ఆమోద యోగ్యతలతో పాటుగా శక్తిమంతమైన సైనిక వ్యవస్థ ఉండటం వంటివి అన్నీ కలగలసి అమెరికాకు నిరవధికంగా అప్పుల ప్రాతిపదికన దిగుమతులు చేసుకోగల అవకాశం కల్పించాయి. అయితే, కొద్ది సంవత్సరాలుగా జరిగిన పరిణామాలలో ‘అగ్రరాజ్యం’ ఘనత ఏమిటో ఇరాక్ లో అది తిన్న చావుదెబ్బలూ, ఆఫ్ఘాన్ లో దాని సంకట స్థితి అనంతరం ప్రపంచానికి అవగతం అయ్యాయి. అలాగే, డాలర్ పటాటోపం చెదిరిపోయి, ఇరాన్ నేత మాటలలో చెప్పాలంటే అది ఒక ‘చిత్తు కాగితం’గా మారిపోయే దుస్థితి నేడు మరింత వేగం అవుతోంది.

కానీ, మన పాలకులకు ఈ నిజం బోధపడినట్లు లేదు. లేకుంటే “మా యింటికి వస్తే ఏం తెస్తావు? మీ ఇంటికి వస్తే ఏం ఇస్తావు?” లాగా ఒబామా పర్యటన సాగేందుకు ఆస్కార్లం లేదు. రెండవ పక్షాన్ని పణంగా పెట్టి తన సొంత పబ్లిం గడుపుకునే అమెరికా పాలకుల ఏకపక్ష వైఖరి మన పాలకుల లొంగుబాటు తోడవకుండా సాధ్యమయ్యేది కాదు. ‘ప్రాటోకాల్’ను సైతం తోసిరాజని అమెరికా అధ్యక్షుడికి న్యూఢిల్లీలో ఆహ్వానించేందుకు విమానాశ్రయానికి వచ్చి స్వాగతించిన మన్మోహన్ తీరు బహుశా ఈ పరిస్థితికే సూచన కావచ్చు.

కాగా, ‘ఎదురుగా ముఖస్తుతి, వెనుకన పరిహాసం’ మన దేశం పట్ల అమెరికా తీరుగా ఉందనేది గమనార్హం. టిబెట్ వ్యవహారంలో జరిగిన దాన్ని ఈ వైఖరికి మచ్చుగా చూడవచ్చు. ఒబామా కొంతకాలం క్రితం తన వైనా పర్యటన సందర్భంలో టిబెట్ చైనాలో అంతర్భాగమేనంటూ అంగీకరించారు. ‘గౌరెతోక పట్టుకొని గోదారి ఈదిన’ తీరులా ఈ విషయంలో వ్యవహరించిన మన పాలకులకు ఇది చెంపపెట్టు. అలాగే, తాను స్వయంగా జీ -8 ని నట్టేట ముంచి, శరవేగంగా ఎదుగుతున్న చైనాతో కలిసి జీ-2 ని ఏర్పరచుకోవాలని అమెరికా పాలక వర్గాలు నిన్నటి వరకూ కోరుకోవడం, ఆ మేరకు పంచ రంగుల కల కనడం మరువరానిది. కానీ, నేడు మన దేశ పర్యటనలో భారతదేశం ఇప్పటికే ‘ఎదిగిన శక్తి’ అని కితాబిచ్చారు ఒబామా. చైనాతో కలిసి కన్నజీ - 2 కలను కాస్తంత విస్తరించి భారత్‌ను కూడా కలిపి జీ -3 ఏర్పరచగలరా? అవుట్ సోర్సింగ్ విషయంలో, దేశీయ ఎన్నికల సందర్భంలో ఒక మాట చెప్పి భారత్‌లో అడుగిడినాక లౌక్యంగా మౌనం పాటించడం విడనాడగలరా? ఇటువంటి సవాలక్ష ప్రశ్నలకు ఒబామా నోటివెంట జవాబు రాదుగాక రాదు.

బహుశా, మనలో చాలా మందికి ‘రాజు నగ్నంగా వున్నాడు’ అనే ఒక చిన్నపిల్లవాడి కథ తెలిసే ఉంటుంది. తాను దుస్తులు ధరించి వున్నాననే భ్రమలో ఉన్న ఓ చక్రవర్తి వీధులలో ఊరేగుతుంటే, ఒక చిన్న పిల్లవాడు మినహా జనాలందరూ రాజు భ్రమకు అనువుగానే ప్రతిస్పందిస్తుంటారు. కాగా, నేడు దీనికి కాస్తంత భిన్నంగా యావత్ ప్రపంచం అమెరికా ద్వంద్వ నీతిని, సంకుచిత ధోరణిని, దాని ఆర్థిక డొలలతనాన్ని నగ్నంగా గమనిస్తోంది. కానీ, ‘మన్మోహనామిక్స్’ రంగుటద్దాలు ధరించిన వారికి మాత్రం అమెరికా చక్రవర్తి శోభాయమానంగా వెలిగిపోతూనే ఉన్నాడు.

మనపాలకుల తీరులో వంచన, ఆత్మవంచన పాళ్లు ఎంతెంత అన్నది పక్కన పెట్టినా, గమనించక తప్పని కొన్ని నిష్ఠుర సత్యాలు ఉన్నాయి. పదే పదే ఒబామానే స్వయంగా అమెరికా ‘అగ్రరాజ్యం’ హోదా గురించి సందేహాలు వ్యక్తం చేస్తుండగా, నేడు అమెరికాతో

జరిగిన లావాదేవీలలో మన పాలకులు రాజును మించిన రాజభక్తిని కనబరచడం గమనార్హం. ఇక, విద్యారంగంలో అమెరికా విద్యార్థుల కంటే భారత్, చైనాల విద్యార్థులు చాలా మెరుగ్గా ఉన్నారని ఒబామా నిర్విరామంగా వాపోతున్నా. మన పాలకులు మాత్రం, అమెరికా విశ్వవిద్యాలయాలకు భారత్ లో రెడ్ కార్పెట్ పరిచేందుకు అర్రులు చాస్తున్నారు. ఈ కారణం చేతనే, నేటి పర్యటనలో పార్లమెంటులోని ప్రసంగంతో పాటుగా, ఇతర సందర్భాలలో కూడా ఒబామా పదే పదే విద్యారంగంలో 'వ్యాపారాత్మక' సహకారం గురించి మాట్లాడారు.

అదే విధంగా మన అన్నదాతకు 'హరిత విప్లవం' తాలూకు కితాబిచ్చిన ఒబామా, మన దేశ వ్యవసాయ రంగాన్ని అమెరికన్ కార్పొరేట్ రంగపరం చేయించే దిశగా కూడా పావులు కదిపాడు. అందుకే, ఆయన భారత రైతాంగం, తమ కంటిని తమ వేలితోనే పొడుచుకునేలా చేసేందుకు వారికి సోకాల్డ్ ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అందిస్తానని కూడా పార్లమెంటు ప్రసంగంలో సెలవిచ్చారు. అమెరికా ఇవ్వనున్న ఈ ఆధునిక వ్యవసాయ సాంకేతిక పరిజ్ఞానం కోసమేమో మన దేశ రైతాంగం ఆ మేరకు దివాలా తీసి సిద్ధంగా ఉంది. లేకుంటే, సంవత్సరానికి 100 రోజులు పని కల్పించే గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథకం పనులు, ఆన్ సీజన్ లో కాక వ్యవసాయం తాలూకు ముమ్మర పనుల సీజన్ లో తరచుగా ఉండటం ఏమిటి? ఎరువులు, విత్తనాలు, పురుగు మందుల విషయంలో నకిలీలూ, కొరతలు ఎందుకు? బ్యాంకులు వ్యవసాయ రుణాల విషయంలో చూపుతున్న శీతకన్ను వైఖరి ఎందుచేత? దేశంలోని రైతాంగంలో 2003-04 నాటికే 40 శాతం మంది వ్యవసాయం చేయడం వృథా అనుకునే పరిస్థితి ఎందుకు దాపురించింది? మార్కెట్ తప్పిదమా? లేదా దాని ముసుగు మాటున పాలకుల వైఖరా? ఇవన్నీ నేటి ఒబామా కార్పొరేట్ సాగు తాలూకు ప్రతిపాదనలు ముందుకు తెచ్చే ప్రశ్నలు! వ్యవసాయాన్ని వ్యతిరేకించే దుర్బర మానసిక స్థితికి చేరివుంటే తప్ప విదేశీ, స్వదేశీ, స్వదేశీ పెట్టుబడిదారుల కార్పొరేట్ వ్యవసాయానికి తలోగ్గి రైతాంగం భూమిని వదులుకోరు కదా!

అమెరికా కార్పొరేట్ సంస్థలకు భారత్ ను చందన తాంబూలాది సత్కారాలతో నైవేద్యంగా సమర్పించిన సందర్భాలు అనేకం నిన్నమొన్నటి అణు ఒప్పందం మొదలు... నేటి దాని కొనసాగింపు... అణు ప్రమాదాల నష్ట పరిహారంపై పరిమితుల బిల్లు యత్నం వరకూ వ్యవసాయంతో ఆరంభించి రిటైల్ రంగంలో విదేశీ బడా సంస్థల పెట్టుబడిదాకా... సరైన వ్యూహాత్మక దృక్పథం, వైఖరి లేకుండానే అమెరికా నుండి ఇబ్బడి ముబ్బడిగా ఆయుధాలు కొనేందుకు ఒప్పందాలు... వెంపర్లాటలు... అమెరికాకు గిట్టుకుంటే ఇరాన్

నుంచి చౌక సహజవాయువు ఫైవ్‌లైన్ విషయంలోనూ మన పాలకులు వెనుకంజ వేస్తారు... దానిక పలు 'సాంకేతిక' కారణాలు లభిస్తాయి!

గతంలో 'సోవియట్ రష్యాలో వానపడితే, కమ్యూనిస్టులు భారత్‌లో గొడుగులు పడతార"ని వ్యంగ్య వ్యాఖ్యలు వినబడేవి. కానీ, నేడు అమెరికాకు జలుబు చేస్తే మన పాలకులకు తుమ్ములు వస్తున్న తీరు ప్రస్ఫుటం అందుకే, నేడు అమెరికాతో చేసుకున్న ఆర్థిక ఒప్పందాలు - మన పాలకులలోని ఒక వర్గం, అమెరికాకు ఇచ్చిన ఏకపక్ష రాయితీలేనని అనిపించక మానదు. ఈ ప్రక్రియ జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ మంత్రివర్గంలోని విదేశాంగ మంత్రి కృష్ణమీనన్ మాటలను గుర్తు చేస్తోంది. "... మన విదేశాంగ విధానం నిజంగానే విదేశీయమైనది. ఎందుకంటే, అది విదేశాలలోనే తయారవుతుంది కనుక.." అదీ కథ. కాకుంటే కాలం మారింది కనుక ఆ కథను నేడు మన ఆర్థిక విధానాలకు అన్వయించుకోవచ్చు.

ఇక ఒబామా భారత పార్లమెంటులో చేసిన ప్రసంగం - 'మార్పు'ను వాగ్దానం చేసి, అమెరికా అధ్యక్ష పీఠం అధిరోపించిన నాటి శైలి విన్యాసానికి చేరువగా ఉంది. ఉపన్యాసాలు ఇవ్వడం, వాటికి స్థానీయత తేవడంలోని ఆయన సహజ ప్రతిభ, మన పార్లమెంటులో చేసిన ప్రసంగంలోనూ కనపడింది. అయితే ఈ ప్రసంగం సారాంశం యావత్తూ, ఆయన మన దేశ పర్యటనలో సాగించిన అమెరికా స్వీయ వ్యాపార యాత్రకు, 'మానవీయ' ముసుగు తొడిగే ప్రయత్నం మాత్రమే. అందుకే ఒక పక్కన మానవ హనన ఆయుధాలు మనకు భారీగా అమ్ముతూనే మరో పక్కన మహాత్మాగాంధీ తనకు ఆదర్శమనడం.

చరిత్రలో సుమారు శతాబ్ద కాలం పాటు ప్రపంచ 'ప్రజాస్వామ్యం' కంచుకోటగా వ్యవహరిస్తూ గతంలో లాటిన్ అమెరికా నుంచీ... నిన్నటి ఇరాక్ వరకూ 'ప్రజాస్వామ్యం' కోసమే తన తపన యావత్తూ అని జపించిన అమెరికా మేకవన్నెపులి రంగులు నేడు భారత్ వ్యవహారంలోనే కాక మొత్తం ప్రపంచం విషయంలో ఎందుకు వెలిసిపోతున్నాయి? 160 సంవత్సరాల క్రితమే కార్లమార్క్స్ చెప్పిన ఈ మాటలు ప్రస్తుత అమెరికా స్థితికి అద్దం పడతాయి..."... పెట్టుబడిదారీ వర్గం స్వేచ్ఛా, సమానత్వం, సౌభ్రాతృత్వాలను గురించి గొప్పలు పోతుంది. కానీ, ఆ మాటల అసలు అర్థం పదాతిదళం, ఫిరంగి దళం, ఆశ్విక దళం మాత్రమే." అంటాడు ఆయన వ్యంగ్యంగా. నేడు బహిర్గతం అవుతున్న అమెరికా నేతి బీరకాయ ప్రజాస్వామ్యం తాలూకు సంపూర్ణ నిజం ఇదే. 35 కోట్ల అమెరికా జనాభాలో అయిదు కోట్ల మంది నిరుపేద జనాల సాక్షిగా... అమెరికా, పాలక వర్గ పదఘట్టన కిందపడి దశాబ్దాలుగా నలిగి పేదరికం, నియంతృత్వ పాలన,

తీవ్రవాదం వంటి రుగ్మతలతో విసిగి వేసారిన భూగోళం పైన ఉన్న ప్రతి ఖండంలోని వెనుకబడిన దేశాల తాలూకు కోటాను కోట్ల సామాన్య ప్రజల కడగండ్లు సాక్ష్యం పలుకుతున్న నిజం!

వ్యవస్థలో వృద్ధి, అవకాశాలూ మెరుగ్గా ఉండగా అమెరికా ప్రజాస్వామ్యం అనే మేడిపండు - ఈ నిజాలను దాచగలిగింది. కానీ, కాలం నేడు అమెరికాకు అడ్డం తిరుగుతోంది. సాంకేతిక పరిజ్ఞానం తాలూకు విపరీత అభివృద్ధి, చౌక శ్రమశక్తి వేటలో పెట్టుబడుల పలాయనంతో అమెరికాలో నిరుద్యోగం నేడు నింగినంటుతోంది. 1930 నాటి ఆర్థిక మాంద్యం వలెనే నేడు అమెరికా మరోసారి కోలుకునే స్థితి కనబడటం లేదు. అప్పటిలా తిరిగి సాంకేతిక పరిజ్ఞానం మరో అడుగు ముందుకు వేస్తే నిరుద్యోగ సమస్యను పరిష్కరించుకోగల స్థామత వ్యవస్థాగతంగానే అమెరికాకు ఉండదు. మరింత సాంకేతిక వృద్ధి మరింత నిరుద్యోగాన్ని పెంచే స్థితే దీనికి కారణం. విస్తరించడానికి కావాల్సినన్ని మార్కెట్లు నేడు లేవు కాగా, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ కాలాన్ని మించి పోగుపడిన ఆయుధ, పారిశ్రామిక సముదాయం మాత్రమే నేడు అమెరికాకు అక్కరకు వస్తుందనేదే ఆ దేశ పాలకుల కడపటి ఆశ... ఎటొచ్చీ ఈ చరమాంకంలో “శ్వేతగీతం”తో కోరస్ కలిపే పనికి మన పాలకులు పూనుకోవడం దేశ ప్రజల దౌర్భాగ్యం. ‘రాచ పీనుగ ఒంటరిగా పోదు’ అన్న తీరులోనే అమెరికా వ్యవహరిస్తోంది. కాగా, మునిగే ఈ ‘టైటానిక్’ నౌకలోకి మనదేశ ప్రజలను కూడా ఎక్కించ చూడటం మన దురదృష్టం. ‘గాడ్ సేవ్ ఇండియా!’

11.11.2010

సాక్షి

నోబుల్ 'అన్వేషణ' ఎవరికోసం!

2010 వ సంవత్సరానికిగాను, ఆర్థిక శాస్త్ర రంగంలో, నోబెల్ బహుమతులను, స్విడీష్ అకాడమీ ప్రకటించింది. ఈ బహుమతిని ముగ్గురు 'ఆర్థికవేత్తలు' పంచుకున్నారు. మసాచుసెట్స్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ టెక్నాలజీకి చెందిన ఆచార్యుడు పీటర్ ఎ డైమండ్స్, నార్త్ వెస్ట్రన్ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన ఆచార్యుడు డేల్ టి. మోర్డెనెస్, లండన్ స్కూల్ ఆఫ్ ఎకనామిక్స్ కు చెందిన ఆచార్యుడు క్రిస్టోఫర్ ఎ. పిస్సరెడ్జ్ లు ఈ ముగ్గురు ఆర్థికవేత్తలు. ఆర్థికశాస్త్రం శిథిలాల కిందనపడి, తన కాలం తనకు వస్తుందని, ఎదురుచూసే "అన్వేషణ సిద్ధాంతం" అనే సూత్రీకరణ చేసినందుకు గాను వీరికి నోబెల్ లభించింది.

ఈ 'అన్వేషణ సిద్ధాంతం' అనేది ఉపాధి మార్కెట్లో ఆశావహుల ప్రవర్తనా, వినియోగదారులు, సరుకులు, సేవలను కొనుగోలు చేసేటప్పుడు చూపే ప్రవర్తనకు సంబంధించినదట! కాగా, నోబెల్ బహుమతి పొందిన ఈ ఆర్థికవేత్తలు ప్రతిపాదించిన ఈ సిద్ధాంతం లోతుల్లోకి వెళ్లి చూస్తే అది ఎంత 'నోబుల్' ఉద్దేశ్యాలతో వండి, నేడు వార్షికబడిందో స్పష్టమవుతుంది. మొదట (పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో) ఉపాధి అన్వేషకుల ప్రవర్తనకు సంబంధించిన సూత్రీకరణను లోతుగా గమనించాలి. ఈ ఆర్థికవేత్తల అంచనాల ప్రకారంగా నిరుద్యోగంతో వున్న వారికి భృతినీ చెల్లించే సదుపాయం ఉదారంగా, మెండుగా వుంది. అటువంటప్పుడు వారు దొరికిన ఉపాధిలోకి వేగంగా చేరిపోవడానికి మొగ్గు చూపేట్లేదు. పలురకాలుగా ప్రయత్నించి, చివరకు తమకు అత్యంత అనువైన, మెరుగైన ఉపాధి దొరికిన తరువాత మాత్రమే వారు నిరుద్యోగ భృతినీ వదిలివేసి ఉపాధిలోకి వెళ్ళేందుకు ఇష్టపడతారు. ఇదీ సూత్రీకరణ. ఇక దీని కొనసాగింపుగా చూస్తే ఒకపక్కన పెద్ద స్థాయిలోని నిరుద్యోగులు మార్కెట్లో వుండడం, రెండోపక్కన పెద్ద స్థాయిలోనే కార్మికుల, ఉద్యోగుల అవసరం ఉన్న పరిశ్రమలు ఉండడం అనేవి జరుగుతాయి.

స్వేచ్ఛా మార్కెట్లో అన్ని రకాల ఎంపికలకు జీవితంలో అవకాశం వుందని, నిన్నటి వరకూ ఘనంగా ప్రకటించుకున్న పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాలూకు దివాళాకోరుతనానికీ, దిగజారుడుకూ, పతనానికీ నేడీ అన్వేషణ సిద్ధాంతం పరాకాష్ఠ మాత్రమే. 'సోషలిజం కింద ప్రభుత్వం మీ జీవితాలను సర్వసంపూర్ణంగా నియంత్రించి వేస్తుంది. కాగా పెట్టుబడి వ్యవస్థలో వ్యక్తులు, ఇష్టారాజ్యంగా, కోరుకున్న వృత్తి, పనీ చేసుకోవచ్చు' అని నిన్నటిదాకా బీరాలు పలికిన పెట్టుబడిదారీ మేధావుల అసలు రంగు బయట పడుతుందనడానికి ఈ 2010 ఆర్థిక నోబెల్ బహుమతే చిన్న మచ్చుతునక. నేటి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ఉత్పత్తి 'ఎదుగుదల' క్రమంలో ఉపాధి అవకాశాలు కుంటుపడడం ఒక ప్రక్కనూ, భారీ బడ్జెట్ లోటులూ, ద్రవ్యలోటులూ మరో పక్కన వున్న తరుణంలో అన్వేషణ సిద్ధాంతం దానికి అనువైనదీ. అవసరం అయినదీ కూడాను! అమెరికా పెట్టుబడిదారీ విధానం ఎన్నో సంవత్సరాలుగా ప్రవచిస్తోన్న తత్వం, ఆచరణాత్మకవాదం అనేది తెలిసిందే. అంటే, ఈ ఆచరణాత్మక వాదానికి ఎటువంటి సూత్రాలూ, నియమాలతో పనిలేదు. దానికి కావల్సిందల్లా అప్పటి అవసరాన్ని అప్పటికి ఏదో ఒక రీతిలో గడుపుకుపోవడమే. ఇది పచ్చి అవకాశవాదం లక్షణం. కానీ వ్యవస్థలో ఎదుగుదల బాగా వుండి, అది జనాలకు అవసరాలను (అమెరికా పేరిట) దండిగా, మెండుగా పరిపూర్తి చేయగలిగినంత కాలం (నిన్నటివరకూ 2008 సెప్టెంబర్) అది అవకాశవాదమా? సూత్రబద్ధమైఖలా? అన్న విషయం పట్టించుగా వున్నది కేవలం వామపక్ష శక్తులూ, ప్రగతిశీల మేధావులకు మాత్రమే! కాగా, నేడు ఆ స్థితి లేదు. వ్యవస్థ కడగండ్లలో పడింది. తనతోపాటుగా, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా కోటానుకోట్ల శ్రామికులనూ, ఉద్యోగులనూ, నేడది అగాధంలోకి బుక్కా పకీరుతనంలోకి ఈడుస్తోంది. ఫలితంగా, మేల్కొన్న (కలలు పటాపంచలై) సామాన్యజనం పాలకులను నేడు తీవ్రస్థాయిలో నిలదీస్తున్నారు. నిరుద్యోగంతో రగులుతోన్న అనేకానేక యూరప్ దేశాలు మొదలుకొని, అమెరికా, జపాన్ వరకూ ఇదే స్థితి వుంది. కాబట్టి, తక్షణం మరొక తరహా ఆచరణాత్మకవాదం నేటి పెట్టుబడిదారీ పాలకులకు అవసరం. ఈ నేటి భారీ నిరుద్యోగ యుగం తాలూకు ఆచరణాత్మక వాదమే "అన్వేషణ సిద్ధాంతం". ఈ సిద్ధాంతం రెండంచుల కత్తివంటిది. భారీస్థాయి నిరుద్యోగానికి కారణం వున్న ఉపాధి అవకాశాలను, నిరుద్యోగులు సరిగా వినియోగించుకోక పోవటమనేది, దీని తాలూకు ఒక పడునైన అంచు. కాగా ఎటూ బడ్జెట్, ద్రవ్యలోటులో వున్న పెట్టుబడిదారీ ప్రభుత్వాలు నేడు నిరుద్యోగ భృతి వంటి సదుపాయాలను కల్పించగల తమ ఆర్థిక స్థోమతను కోల్పోయాయి. కాబట్టి మెరుగైన, మెండైన నిరుద్యోగ భృతి సదుపాయం వుండడం వలన నిరుద్యోగులు, ఉద్యోగాన్వేషణలో అధిక సమయం

తీసుకుంటారని ఆరోపించడం ఈ ప్రభుత్వాలకు కలిసివచ్చే కత్తి (అన్వేషణ సిద్ధాంతం) తాలూకు రెండవ అంచు.

అంటే, అంతిమంగా, వ్యవస్థాగతంగా ఏర్పడిన భారీ నిరుద్యోగానికి ఉపాధి రాహిత్యం అనేది పూర్తిగా కారణం కాదనీ, దానికి మూలం భారీ నిరుద్యోగ భృతులు పొందుతోన్న నిరుద్యోగుల తాత్కాలిక మాత్రమేనని ఈ సిద్ధాంతం తేల్చింది. ఈ సూత్రీకరణలో వివిధ పెట్టుబడిదారీ దేశాల (దివాలా తీసిన) ప్రభుత్వాలకు నేడు నిరుద్యోగ భృతిని రద్దు చేసేందుకు లేదా దానిలో భారీగా కోతలు విధించేందుకు అవకాశం లభించింది. మరోప్రక్కన వీరు నిరుద్యోగంలో వుండడానికి, బాధ్యత, తప్పు వీరిదేనని నిరుద్యోగులపైన భారాన్ని తోసేసే ఆస్కారమూ ఏర్పడింది. అంటే వ్యవస్థాగత లోపాలకూ, దాని దివాలాకూ నేడు నిరుద్యోగ సైన్యాన్నీ, సామాన్యజనాన్ని బలిపెట్టే ఘనమైన ఎత్తుగడకు మేలిముసుగే 2010 ఆర్థిక నోబెల్ ప్రకటన. ఈ నోబెల్ పొందడం ద్వారా శవాలపై పేలాలూ ఏరుకున్న రీతిగా ఈ ముగ్గురు ఆచార్యులకు భారీ నజరానాలు లభిస్తాయనేది తెలిసిందే. దీనికి తోడుగా, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా వివిధ చోట్ల ఉపన్యాసాల అవకాశాలూ, కీర్తి, గౌరవం నేడు వారికి దక్కుతాయి.

కానీ అంతిమంగా కాలం తన తీర్పును ఇచ్చిన రోజున, దాచేస్తే దాగని సత్యాలు వెలుగును చూసిన రోజున, వ్యవస్థ తాలూకు ఈ సర్కస్ ఫీట్లు, అవకాశవాదం భావితరాల ఛీత్కారానికి మాత్రమే అర్హులైనవి. ఇది కఠోరవాస్తవం. కాగా, నోబెల్ కు ఎంపికైన వారి రెండవ అంశం అయిన సరుకులూ, సేవల కొనుగోలు విషయంలోని అన్వేషణ సిద్ధాంత సూత్రీకరణలు జీవచ్ఛవంలా వున్న నేటి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు కేవలం శవాలంకరణ మాత్రమేనన్నది కూడా నిజం.

25.10.2010

ప్రజాశక్తి

ఆడలేక మద్దెలోడు... అమెరికా తీరు...

అమెరికా కరెన్సీ డాలర్ తో పోలిస్తే చైనా కరెన్సీ “రెనింబీ” (యువాన్) మారకం విలువ కృత్రిమంగా తక్కువగా వుంచబడుతోందంటూ అమెరికా గత పలు సంవత్సరాలుగా పదే పదే ఆరోపణలు చేస్తోంది. ఈ కరెన్సీ విలువల్లో తేడాల కారణంగా తమ దేశం ఆర్థికంగా, పలు విధాలుగా నష్టపోతుందనేది అమెరికా వాదన. దీని ఫలితంగా అమెరికాకు చైనా చేసే ఎగుమతుల తాలూకు ధరలు చౌకగా వుంటున్నాయని, చైనాకు తాను చేసే ఎగుమతుల విలువ లేదా ధర అనేవి అధికంగా వుండడం జరుగుతుందనేది అమెరికా మాటల సారం. దీంతో చైనా నుంచి తన దేశంలోకి కుప్పలు తెప్పలుగా కారు చౌకైన దిగుమతులు వచ్చి పడుతుండడంతో తమ దేశంలో పరిశ్రమలు మూతపడుతున్నాయనేది అమెరికా తర్కం. అంటే తాను నేడు నాడు ఎదుర్కొంటున్న నిరుద్యోగ సమస్యకు కారణం చైనా కరెన్సీ విధానమనేది - అమెరికా వాదన.

కాగా నేడు అమెరికా కాంగ్రెస్ కు (పార్లమెంటుకు) మధ్యంతర ఎన్నికలు సమీపిస్తోన్న నేపథ్యంలో ఈ కరెన్సీ విలువల తేడా వివాదం మరోసారి ముందుకు వస్తోందనేది గమనార్హం. అంతేకాకుండా ఇదే నేపథ్యంలో భారతదేశం వంటి దేశాలకు ఐటీ అవుట్ సోర్సింగ్ గురించి కూడా అమెరికా అధ్యక్షుడు ఒబామా పదేపదే ప్రస్తావిస్తున్నారు. అమెరికాలోని ఒక రాష్ట్రం అయిన “ఓహియో” ఈ విషయంలో అవుట్ సోర్సింగ్ పై నిషేధం విధించే వరకూ వెళ్ళింది. కడకు, కొద్ది రోజుల క్రితం ఒబామా ప్రతిపాదిస్తోన్న ఈ అవుట్ సోర్సింగ్ వ్యతిరేక బిల్లు అమెరికా సెనేట్ లో ఓడిపోయింది.

ఒకానొక దేశంలోని పరిస్థితులు ఒక దేశీయ పాలకులకు ఇబ్బందికరంగా మారినప్పుడు అందుకు కారణాలుగా పొరుగు దేశాలు లేదా విదేశాలేనంటూ ప్రచారం చేయడం తరచుగా చరిత్రలో జరిగిన విషయమే. ఇది, తాను అంతర్గతంగా పరిష్కరించు

కోలేని సమస్యల మూలాలను వెలుపల చూడడం అనే పలాయనవాదం. ఇటువంటిది గతంలో పలు దేశాల విషయంలో జరిగిందే. కానీ ఇటువంటి పలాయనవాద ధోరణి, ఏనాడూ ఏ దేశానికీ తన దేశీయ సమస్యల పరిష్కారంలో సాయపడలేదన్నది కఠోర వాస్తవం. ఇప్పుడు అమెరికా చేస్తోంది అదే. నిన్నుమొన్నటివరకూ విపరీతంగా దిగుమతులపై ఆధారపడి అప్పు చేసి పప్పు కూడుగా సాగించిన తమ జీవిత విధానం బోర్లా పడడంతో అమెరికా పాలకులకు నేడు ఏర్పడిన దుస్థితి ఇది.

2008 సెప్టెంబర్ సంక్షోభం ఆరంభం అయిన అనంతరం ఈ అప్పుచేసి పప్పుకూడు జీవన రీతిని ఇక ఎంత మాత్రమూ కొనసాగించలేమని అమెరికాకు అవగతం అయ్యింది. అందుకే అప్పటి నుంచీ తమ దేశం దిగుమతులపై ఆధారపడడం తగ్గాలని, స్వయానా అమెరికాయే పెద్ద స్థాయిలో విదేశాలకు ఎగుమతులు చేసేదిగా మారాలని ప్రవచనాలు మొదలయ్యాయి. కానీ సుమారు రెండు సంవత్సరాలు ఈ దిశగా ఎంత “ప్రయత్నించినా” అమెరికా ఈ విషయంలో పెద్దగా ప్రగతిని సాధించలేకపోయింది. ఈ క్రమంలో 2009 ఆరంభపు కాలంలో ఇచ్చిన 700పైబడిన బిలియన్ల డాలర్ల ఉడ్డిపనల ప్రభావం కూడా నేడు అడుగంటుతోంది. దాంతో నిరుద్యోగం, పేదరికం వంటి మౌలిక సమస్యలు నేడు అమెరికాను మునుపెన్నడూ కనీవినీ ఎరుగని స్థాయిలో చుట్టుముడుతున్నాయి. మరో ప్రక్కన చైనా ప్రపంచీకరణ యుగంలోని ఆర్థిక నియమాలను సానుకూలంగా వినియోగించుకొని అప్రతిహతంగా ముందుకు సాగుతోంది. అనతికాలంలో ప్రపంచంలో అమెరికాను వెనుకకు త్రోసి చైనా ముందుకు వెళుతుందనే అంచనాలకు పలువురు నిపుణులు వచ్చేశారు. కాబట్టి నేడు తన సమీప ప్రత్యర్థి, పోటీదారు అయిన చైనాపై అమెరికా అసహనాన్ని పెంచుకుంది. తన దేశీయ సమస్యలకు చైనాయే కారణమంటూ రోజుకో సాకు చూపుతోన్న అమెరికా నేడు మరలా చైనా కరెన్సీ విలువ అంశంలో యాగీ చేస్తోంది. ఈ అంశంలో చైనాపై వత్తిడిని తెచ్చేందుకు ఆ దేశం నేడు అమెరికాకు చేస్తోన్న ఎగుమతుల విషయంలో భారీ టారిఫ్ల వడ్డనకు తన చట్టసభలో బిల్లుపై ఓటింగ్కు సిద్ధం అవుతోంది.

కాగా ఇదంతా కేవలం అదలేక మద్దెలోడు అన్న చందంగా సాగుతోన్న తంతు మాత్రమే. ఈ క్రమంలో వాస్తవ రూపంలో తన దేశీయ ఆర్థిక సమస్యలను పరిష్కరించు కోలేకపోగా, అంతర్జాతీయంగా అమెరికా ఉద్రిక్తతలకూ, సమస్యలకూ మరింతగా కారణం అవుతోంది. స్వయంగా తానూ, తన సన్నిహిత ధనిక పెట్టుబడిదారీ దేశాలు నిర్దేశించు కున్న ప్రపంచీకరణ విధానాలే నేడు అమెరికాను నట్టేట్లో ముంచాయి. అందుచేతనే చైనాపై నేడు అమెరికా విసుర్లు, ఆరోపణలు పసలేనివనీ, అవి అంతర్జాతీయ వాణిజ్య

నియమాల ముందర నిలబడలేనివనీ పలువురు అమెరికా నేతలూ, ఆర్థిక నిపుణులే చెబుతున్నారు. అంటే అంతిమంగా ప్రపంచీకరణ పేరిట అమెరికా తన కాళ్ళకు తానే బంధాలు వేసుకుందనేది నిజం. మరోప్రక్కన చైనా ఈ ప్రపంచీకరణ నిబంధనలూ, నియమాలను తన దేశీయ ఆర్థిక పురోగతికీ సానుకూలంగా తనదైన పద్ధతిలో వినియోగించుకోగలిగింది.

కాబట్టి నేడు అమెరికా తన సమస్యలకు ఎవ్వరిని నిందించే ప్రయోజనం లేదు. ప్రపంచీకరణ అనే నయా ఉదారవాద క్రీడకు తాను స్వయంగా చోదకశక్తిగా వ్యవహరించి నిర్దేశించిన నియమాలే, నేడు దానికి అశనిపాతం అవుతున్నాయి.

ఎవరు తీసుకున్న గోతిలో వారే పడడం అంటే ఇదేనేమో! కాగా ఈ క్రమంలో అమెరికా తన వ్యవహార శైలిని, ఇలాగే కొనసాగించి, తన సమస్యలకు ఇతరదేశాల ప్రవర్తనలలో కారణాలు వెతికినంత కాలం దానికి మోక్షం లేదు. మించి దాని ఆర్థిక సమస్యలు మరింత జటిలం అవుతూనే వుంటాయి.

04.10.2010

ప్రజాశక్తి

ఒబామా తెగేదాకా లాగితే చివరకు మిగిలేది..

అమెరికా ఔట్! 'సోర్సింగ్' ఇన్!

'ఔట్సోర్సింగ్' అగ్ని రగులుకుంటోంది. అమెరికాలోని ఒహాయో రాష్ట్రం ఔట్సోర్సింగ్ రూపంలో ఇతరేశ్వర దేశాలకు ఉద్యోగాలను తరలించడాన్ని నిషేధించింది. అమెరికా అధ్యక్షుడు ఒబామా తన ప్రసంగాలలో ఔట్సోర్సింగ్పై నిప్పులు చెరుగుతున్నాడు. కాగా, సేవారంగంలో, ఈ ఔట్ సోర్సింగ్ పైన ఆధారపడిన భారతీయ కంపెనీలు, ఉద్యోగులలో ఇప్పటికే తీవ్ర భయాందోళనలు ముసురుకుంటున్నాయి.

అయితే ఈ వేడి-వాడి మాటలన్నీ అమెరికాలో నవంబర్లో జరగనున్న కాంగ్రెస్ (అమెరికా పార్లమెంట్) ఎన్నికల నేపథ్యంలో వెలువడుతుండటం గమనార్హం. ఈ ఎన్నికలలో అధిక స్థానాలలో గెలవవలసిన ఆగత్యం, ఒబామా నాయకత్వంలోని డెమోక్రటిక్ పార్టీకి నేడు ఉంది. లేని పక్షంలో ముందు ముందు తాను కాంగ్రెస్లో ప్రవేశపెట్టే బిల్లులను ఆమోదించేసుకోలేని దుస్థితిలో డెమోక్రాట్లు, ఒబామా పడిపోతారు. 'అగ్రరాజ్యం' అమెరికా నేత ఒబామాకు ఉన్న సున్నిత పరిస్థితి ఇది. పైగా నేడు అమెరికాను పట్టిపీడిస్తోన్న అతిపెద్ద సమస్య నిరుద్యోగం. దరిదాపు రెండంకెల స్థాయిలో, ఈ నిరుద్యోగం నేడు అమెరికాలో రికార్డులను తిరగరాస్తోంది. ఉపాధి కల్పన జరగకుండా నిరుద్యోగాన్ని పరిష్కరించకుండా, దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ కోలుకునే అవకాశాలు లేవని ఈ దేశ ఆర్థిక నిపుణులే సెలవిస్తున్నారు. ఒబామా 'రాజకీయ' ఉపన్యాసాలకు తక్షణ నేపథ్యం ఇది.

అమెరికా పాఠశాల విద్యార్థులను ఉద్దేశించి సెప్టెంబర్ 14, 2010న ఒబామా ఇచ్చిన సందేశం ఈ సందర్భంగా గమనార్హం. "బీజింగ్, బెంగళూరు విద్యార్థులు బాగా కష్టపడి చదువుతున్నారు. మీరు వారితో పోటీపడి బాగా చదవాలి. దీని కోసం గణితం,

శాస్త్ర విజ్ఞానరంగాలలో ప్రత్యేక శ్రద్ధ పెట్టాలి. ఇదంతా, 21వ శతాబ్దంలో మీ భవిష్యత్తునే కాక, అమెరికా ఆధిపత్యాన్ని కూడా నిర్ణయించనుంది". ఇదీ ఒబామా మాటల సారాంశం. అమెరికా విద్యా రంగంలో మెరుగుదల గురించి ఈ సందర్భంలోనేకాక ఒబామా గతంలో కూడా పలుమార్లు ప్రముఖంగా మాట్లాడారు. అమెరికా జనాభాలోని అత్యధికుల జీవనాధారం సేవారంగమే! ఈ సేవా రంగంలో పనిచేసే వారికి ఉన్నత సాంకేతిక విద్య, నైపుణ్యం కావాలి. మరీ ముఖ్యంగా గణితం, శాస్త్ర విజ్ఞానరంగాలలో సామర్థ్యం తప్పనిసరి. కానీ, నేడు అమెరికా విద్యార్థులు ఈ అంశాలలోనే వెనుకబడి వున్నారు.

సేవారంగం తాలూకు ఔట్సోర్సింగ్ రూపంలో శ్రమశక్తి ఖరీదు లేదా వేతనాలు తక్కువగా ఉన్న భారతదేశం వంటి దేశాలకు, అమెరికా తన సాంకేతిక శాస్త్ర రంగ ఉద్యోగాలను తరలించడం వల్లే అమెరికా ఈ రంగంలో మనుగడ సాగిస్తున్నది. దీనికి సమాచార, సాంకేతిక విప్లవాలు తోడ్పడ్డాయి. మరైతే ఇంతటి స్థాయిలో తన దేశంలోని శాస్త్ర సాంకేతికరంగ ఉద్యోగాలను ఇతర దేశాలకు తరలిస్తూ ఇన్నాళ్ళూ అమెరికాలోని ప్రజలు ఏవిధంగా జీవించగలిగారు?

గతంలో అంటే 2001-2008 వరకూ అమెరికా పాలకుల చూపులు ఆకాశంలో ఉన్నాయి. తమ దేశ ప్రజలు తక్కువ వేతనాల సాఫ్ట్వేర్, తదితర సాంకేతిక రంగాలలోని ఉద్యోగాలు చేయరాదన్నది వారి భావన. వారి దృష్టిలో అవి డర్టీజాబ్స్... చౌకరకం లేదా నాసిరకం ఉద్యోగాలు. కాగా, తమ జాతీయులు ఈ సాంకేతిక నిపుణులపై పెత్తనం చేసే కులీన ఉద్యోగాలలోనే ఉండాలన్నది వారి ఆశ. ఫలితంగా అధిక స్థాయిలో అమెరికా నుంచి సేవారంగంలోని ఉపాధి వనరులు చౌక శ్రమశక్తి దేశాలకు తరలిపోయాయి. దీనికి తోడుగా ఫైనాన్స్, పెట్టుబడుల రంగంలో కాగితం డబ్బు సాయంతో అప్పుచేసి పప్పుకూడు తినే రీతిని అమెరికా ప్రజలకు వారి పాలకులు ఇంతకాలం అలవర్చారు. అధికశాతం అమెరికా ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని షేర్ మార్కెట్ బుడగ (డాట్కామ్ బుడగ), రియల్ ఎస్టేట్ బూమ్ ద్వారా కృత్రిమంగా నిలబెట్టి ఉంచారు. కాగా, 2001-2008 సెప్టెంబర్ మధ్యన ఈ రెండు కృత్రిమ బుడగలు బద్దలయ్యాయి. అమెరికా ప్రజల చేతిలో డబ్బు ఆడటం ఆగిపోయింది. ఫలితంగా, నేడు ఒబామా తిరిగి గతంలో లాగా కేవలం కాగితం డాలర్లతోకాక నిజమైన, నిలకడైన, స్థిరమైన ఉపాధి అవకాశాల కల్పన ద్వారా తన దేశీయ ఆర్థిక పాటవాన్ని నిలబెట్టుకునే యత్నంలో పడిపోయారు. అయితే, ఇది ఉపన్యాసాలు ఇచ్చినంత తేలికకాదు.

శాస్త్ర, సాంకేతిక రంగాలలో నిపుణుల తయారీ రాత్రికిరాత్రే జరిగిపోదు. అయితే, అమెరికా విద్యార్థులతో సహా, ఆ దేశపౌరులు అత్యధికులు విలాసంగా బతికేయడానికి

అలపడ్డారు. గతంలో వారి పాలకులు, వారికి నేర్పిన 'అమెరికా కల' తాలూకు జీవనశైలి ఇది. మరి ఇటువంటి తరంలోని అమెరికన్లు నేడు అకస్మాత్తుగా శ్రమ చేయండి! బీజింగ్, బెంగళూరులతో పోటీ పడండి అంటే, అది అంత సులువా! ఇది ఒబామా ఔట్ సోర్సింగ్ వ్యతిరేక ఉపన్యాసాలకు ఉన్న మొదటి ఆటంకం.

ఇక రెండవది - యాంత్రికీకరణ ఫలితంగా ఉత్పత్తులు, సేవల నాణ్యతలో సమస్యితి ఏర్పడటం వలన పెట్టుబడిదారులు పరస్పరం మార్కెట్ల కోసం పోటీపడేందుకు వస్తువు ధర ప్రధానమైపోయింది. ఈ మార్పుల వల్లే చౌక ధరలకు (కార్మికులు, ఉద్యోగుల వేతనాలు తక్కువ గనుక) సరుకులు, సేవలను అందించగల చైనా, భారతదేశం వంటి దేశాల ప్రాముఖ్యం, ప్రాధాన్యత పెరిగాయి. సమాచార, సాంకేతిక విప్లవాలు, రవాణా రంగ మార్పులు దీనికి అనుకూలించాయి. కనురెప్పపాటులో సేవారంగం 'సరుకుల'ను క్లయింట్కు చేరవేయగల అవకాశం, శరవేగంగా ఒక దేశంలో ఉత్పత్తి అయిన సరుకును ప్రపంచంలోని ఇతర దేశాల మార్కెట్లకు తరలించగలగడం దీనికి ఉత్ప్రేరకాలు అయ్యాయి.

దీనిమూలంగా ప్రపంచంలోని అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాల నడుమ, చౌక శ్రమశక్తిని అందించడంలో పోటీ ఆరంభమైంది. సాఫ్ట్వేర్, బీపీఓల వంటి రంగాలలోని మన దేశ ఉద్యోగుల వేతనాలు మనకు బాగా గొప్పవిగా అనిపిస్తాయి. ఊహకందనివిగా ఉంటాయి. కానీ, అది దేశీయంగా, నూటికి 77 శాతం మంది రోజుకు కేవలం 20 రూపాయలతో బతుకుతున్న వాస్తవిక జీవన చిత్రానికి సాపేక్షం మాత్రమే! అమెరికా వంటి 'ధనిక' దేశాల ప్రజలు, కులీన ఉద్యోగుల వేతనాలూ, ఆదాయాలతో పోలిస్తే ఈ వేతనాలు బహు తక్కువ. మరి ఈ చౌక శ్రమశక్తి కోసం పెట్టుబడిదారుల మధ్య పోటీ పెరిగిన క్రమంలో ప్రపంచంలోని ఉపాధి రంగంలో పెనుమార్పులు జరిగాయి. కాగా, నేడు స్వయానా, ఈ ఔట్సోర్సింగ్కు నాందిపలికిన అమెరికాలోనే 2008 సెప్టెంబర్ అనంతరం, వేగంగా నిరుద్యోగం పెరుగుతోంది. మరిప్పుడు ఒబామాకు ఈ నిరుద్యోగ సమస్య పరిష్కారానికి కనిపిస్తున్న ఏకైక మార్గం.. తన దేశీయ ఉద్యోగాలు తరలిపోకుండా కాపాడుకోవడమే. అంటే, ఔట్సోర్సింగ్ను నిలువరంచడమే. దాని కోసమే అమెరికా వీసా ఫీజుల పెంపుయత్నం, ఒహాయో రాష్ట్రం ఔట్సోర్సింగ్ను నిషేధించడం, ఒబామా పలవరింతులు... అన్నీకూడాను.

కానీ, ఇది మాటల ప్రపంచం మాత్రమే. చేతల, ఆచరణాత్మక ప్రపంచం తీరు ఇది కాదు. ఆచరణలో పెట్టుబడికి కావలసింది లాభాలు మాత్రమే. ఇప్పటికీ శ్రమశక్తి ఖరీదు అధికంగా ఉన్న అమెరికాలో పెట్టుబడులు పెట్టి ఉపాధిని కల్పించడం 'పెట్టుబడి'కి తలకుమించిన భారం. 2008 సెప్టెంబర్ ఫైనాన్స్ సంక్షోభం అనంతరం, దివాలా

తీసిన పలు దేశీయ ఆటోమొబైల్ కంపెనీలకు అమెరికా ప్రభుత్వం ధన సాయం చేసింది. తద్వారా, అవి తిరిగి కోలుకుని అమెరికాలోని ప్రజలకు ఉపాధిని కల్పిస్తాయనుకున్నారు. కానీ, పరిస్థితి భిన్నంగా ఉంది. ప్రభుత్వం డబ్బుతో (అమెరికా పన్ను చెల్లింపుల డబ్బుతో) తిరిగి కోలుకున్న ఈ ఆటోమొబైల్ కంపెనీలు నేడు, చౌక శ్రమశక్తిని అందించగల మెక్సికో దేశానికి తరలిపోతున్నాయి. ఒబామా దేశభక్తి, ఉపన్యాసాలు, పెట్టుబడి తాలూకు ఈ తర్కాన్ని నిలువరించలేక పోయాయి.

మరిప్పుడు ఔట్సోర్సింగ్ కు వ్యతిరేకంగా ఒబామా ఉపన్యాసాలు, పెట్టుబడి తాలుకు చౌక శ్రమశక్తి వేలును నిలువరించగలవా? లేదన్నది సూటి జవాబు. ఔట్సోర్సింగ్ చేసే కంపెనీలకు సబ్సిడీలు విరమించినా, వీసా ఫీజులు పెంచినా అప్పటికీ భారతదేశం వంటి దేశాలతో పోలిస్తే, అమెరికా ఉద్యోగుల వేతనాలు అధికంగానే ఉంటాయి. కాబట్టి 'పెట్టుబడి'కి భారత్ లో, చైనాలో కార్యాలయాలూ, కర్మాగారాలూ నెలకొల్పడమే లాభసాటి అన్నది తిరుగులేని సత్యం.

అందుచేత, ఈ నేపథ్యంలో ఒబామా కనుక, శ్రుతిమించిన రాజకీయ ఒత్తిడితో చట్టాలు తెస్తే గుండుగుత్తగా మొత్తం సేవారంగం కంపెనీల కేంద్ర కార్యాలయాల్ని, ఔట్సోర్సింగ్ ఆధారిత కంపెనీలు సహా ఇతర దేశాలకు తరలిపోయినా ఆశ్చర్యం లేదు. ఆర్థిక సంక్షోభాల కాలంలో (1930లోనూ, 2008 అనంతరం కూడా) రక్షిత ఆర్థిక విధానాలవైపు మళ్ళి చూసే బలహీనత ధనిక దేశాలకు సహజమే. అయితే, 1930లలో కూడా పాక్షికంగా మాత్రమే పని చేసిన ఈ రక్షిత ఆర్థిక విధానాలు, నేటి సమాచార, సాంకేతిక యుగంలో ఎంతమాత్రం పనిచేయవన్నది ఒక చేదు నిజం. ఈ నేపథ్యంలో చూస్తే ఒబామా తీవ్ర స్వరం నవంబర్ ఎన్నికలకై అమెరికా నిరుద్యోగులను మాటలతో సంతృప్తిపరిచేది మాత్రమేనని చెప్పవచ్చు. ఈ మాటలు కోటలు దాటితే, అది, అమెరికాలో ఉపాధికి మొదటికే మోసం తెస్తుంది.

ఇక, చివరగా సేవారంగంలో ఔట్సోర్సింగ్ పైన ఒబామా ఇంతగా ఎందుకు దృష్టి పెడుతున్నారు? దీనికి జవాబు సరళం. అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థలో అధిక వాటా సేవారంగానిది. వ్యవసాయం, వస్తూత్పత్తి రంగాల్లో అమెరికాలోని జనాభాలో పరిమిత శాతం మంది మాత్రమే ఉపాధిని పొందుతున్నారు. కాబట్టే తమ దేశ ఆర్థిక సౌష్ఠవానికి మూలంగా ఉన్న సేవారంగంలో ఉపాధికల్పనపై ఒబామా దృష్టి సారించాడు.

కాగా, మన దేశ ప్రధాన ఉపాధి రంగం వ్యవసాయం. దేశ జనాభాలోని 55 నుంచి 60 శాతం మందికి వ్యవసాయమే నేటికీ జీవనాధారం. అంటే, నేటి ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభం, తగ్గుతున్న మన దేశీయ ఎగుమతులు, పెరిగిన నిరుద్యోగం నేపథ్యంలో

దృష్టిని నిలుపవలసింది ప్రధానంగా ఈ వ్యవసాయ రంగంపైనే! కానీ, మన పాలకులకు ఇది పట్టడం లేదు! సుదీర్ఘ కాలంగా, దేశంలోని వ్యవసాయ రంగం నిర్లక్ష్యం పాలవుతోంది. 2008 సంక్షోభం అనంతరం కూడా ఈ విషయంలో మన ప్రభుత్వం పాఠాలు నేర్చుకున్నట్లుగా కనపడటం లేదు. ఇది వినాశకరం. సేవారంగంలో ఉపాధిని పొందుతున్నవారు మన దేశంలో అతిస్వల్పం కానీ, ఔట్‌సోర్సింగ్ అంశంలో పాలకులు వేగంగానే స్పందించగలిగారు. మంచిదే. కానీ, దానికంటే, మరిన్ని రెట్లు శ్రద్ధతో దేశీయ ప్రధాన జీవనాధారం వ్యవసాయంపై దృష్టిని నిలపాలి.

2008 సెప్టెంబర్ సంక్షోభం మనకు సమస్యలతో పాటు అవకాశాలను కూడా తెచ్చిపెట్టింది. సమస్యల వెనక దాగివున్న ఆ అవకాశాలను సద్వినియోగపరుచుకునే క్రమంలో మనం విఫలమయ్యాం. ఇప్పటికీ, మన విధానాలు, ఆకాశంలో మబ్బులు చూసి, ముంత పారబోసుకునే తీరులోనే ఉన్నాయి. అమెరికా వంటి ఇతర దేశాల విధానాలు, నిర్ణయాలు మనల్ని ఆందోళనకు, సందిగ్ధానికి గురి చేయడం అందుచేతనే.

మనం, మన ప్రధాన జీవన వనరు అయిన వ్యవసాయంపై దృష్టి పెట్టకుండా ఇతర దేశాల ఆర్థిక, రాజకీయ నిర్ణయాలపై ఆధారపడినంత కాలం మనకు ఈ దుస్థితి తప్పదు. పౌర అణు ఒప్పందం వంటి వాటి విషయంలోనూ, విద్యా, వ్యవసాయ రంగాలలోనూ అమెరికాతో ఆర్థిక ఒప్పందాల విషయంలోనూ మనం మన కంటిని మన వేలితోనే పొడుచుకుంటున్నామన్నది కాదనలేని కఠోర వాస్తవం.

18.09.2010

సాక్షి

డాలర్‌యుగం పతనంలో పాంచివున్న అణుయుద్ధభూతం

2009, సెప్టెంబర్- అక్టోబర్ ప్రాంతంలో అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ మాంద్యం నుంచి కోలుకుంటోందంటూ అమెరికా అధ్యక్షుడు ఒబామా ప్రకటించారు. “పచ్చని మొలకలు” మరలా వస్తున్నాయన్నది ఆయన వాదన. కాగా, ప్రస్తుతం ఇది 2010 - గత రెండు, మూడు నెలలుగా ఒబామా పేర్కొన్న ఆ ‘పచ్చటి మొలకలు’ మొలచీ మొలవకుండానే ఎండిపోతున్న దాఖలాలు స్పష్టంగా కనపడుతున్నాయి. అమెరికా, ఆర్థిక వ్యవస్థలోని పెట్టుబడిదారీ విధానం తాలూకు ప్రస్తుత చరమయుగం బలహీనతలు తీవ్రరూపంలో వెల్లడయ్యే పరిస్థితి బలంగా కనపడుతోంది. పచ్చనోట్లతో (గ్రీన్ బాక్స్)గా పిలిచే డాలర్ కరెన్సీ) వాయిదా వేసిన అమెరికా సామ్రాజ్యవాద యుగం పతనం నేడు సుస్పష్టం.

2009 ఫిబ్రవరిలో ఒబామా అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థను మాంద్యం నుండి ‘గట్టెక్కించేందుకు’ 770 బిలియన్ డాలర్లమేర ఉద్దీపన పథకాన్ని ప్రకటించారు. అంటే, ఈ మేర ‘డాలర్’ కరెన్సీని అమెరికా ఆర్థిక శరీరంలోకి చొప్పించారు. పన్ను రాయితీలు, సబ్సిడీలు, కార్ల వంటి వాటి కొనుగోళ్ళకు పలు రకాల రాయితీల వంటి వాటిరూపంలో ఈ ఉద్దీపన సొమ్మును వెచ్చించారు. ఫలితంగా ప్రజల కొనుగోలుశక్తి కొద్దిమాసాలపాటు కృత్రిమంగా వృద్ధిఅయ్యింది. కానీ, నిజానికి వ్యవస్థను దీర్ఘకాల ప్రాతిపదికన సజీవంగా ఉంచగల ఉద్యోగ కల్పనలో మాత్రం అమెరికా ఆశించిన స్థాయి ఫలితాలను సాధించుకోలేక పోయింది. దానితో తాత్కాలికంగా ఉద్దీపన సొమ్ముతో కొద్దిమాసాల క్రితం వరకూ పెరిగినట్లుగా కనపడిన ప్రజల కొనుగోళ్ళు నేడు మళ్ళా వేగంగా కుదేలు అవుతున్నాయి.

అయితే, నేడు అమెరికాలో మరలా ఎన్నికల సీజన్ వచ్చేసింది. మరో 2 నెలల్లో అమెరికా కాంగ్రెస్ లోని పలు స్థానాలకు ఎన్నికలు జరుగనున్నాయి. ఈ కారణం చేతనే, ఒబామా మరలా “ధృఢ”మైన మాటలు మాట్లాడుతున్నారు. ఔట్ సోర్సింగ్ ను అంతం చేస్తానంటూ మాట్లాడుతున్నారు. భారతీయ ఉద్యోగుల నుండి అమెరికా వీసాకోసం వసూలు చేసే మొత్తాన్ని భారీగా పెంచే ఆలోచనల వంటివి చేస్తున్నారు. అయితే గొప్ప ‘దేశభక్తి’ గల అమెరికా బహుళజాతి సాఫ్ట్ వేర్ సంస్థల వంటివి స్వయానా ఈ ప్రతిపాదనను వివక్ష పూరితం అయినదిగా పేర్కొంటున్నాయి. కాగా ఒబామా మాత్రం రానున్న కాంగ్రెస్ (పార్లమెంట్) ఎన్నికలు అయిపోయే వరకూ ఇటువంటి కఠినమైన మాటలు మాట్లాడక తప్పని స్థితిలో వున్నారు. ఇప్పటికే, సంవత్సరన్నరకాలంలోనే ఒబామాకు అమెరికా ప్రజానీకంలో వున్న జనాదరణ విపరీతంగా పడిపోయిందని సర్వేలు తెలియచేస్తున్నాయి.

గత మూడు మాసాలకాలంలోనే అదనంగా మరో 10 లక్షల మంది మేర నిరుద్యోగ సైన్యంలో చేరిపోయారు. మించి 99 వారాల పాటు నిరుద్యోగులకు ఇచ్చే దబ్బు రూపంలోని ‘ప్రయోజనాన్ని’ లేదా సాయాన్ని కూడా పలువురు అమెరికన్లు ప్రస్తుతం కోల్పోతున్నారు. దీనికి కారణం వారు ఇప్పటికి 99 వారాల పైబడిన కాలానికి గాను ఇంకా నిరుద్యోగులుగా మిగిలిపోవడమే. ఇక, ఎప్పటికైనా తమకు ఉపాధి దొరుకుతుందనే ఆశలను వదులుకున్న వారి సంఖ్య దరిదాపుగా 55 లక్షలకు పైబడే వుంది. నేటి అధికారిక నిరుద్యోగుల సంఖ్య (9.5 శాతం)కు ఈ సంఖ్య అదనం.

వివిధ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కూడా ఉద్యోగులను కుదించే పనిలో నేడు ముమ్మరంగా నేడు నిమగ్నం అయ్యారు. ప్రజలకు విద్య, వైద్యం కల్పించలేని దుస్థితిలో అమెరికా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు నేడు పీకలలోతు కూరుకుపోయాయి. దీనంతటి ఫలితంగా రానున్న పార్లమెంట్ రీ (కాంగ్రెస్) ఎన్నికలలో వాగాడంబరం ఒబామాకు ఎటువంటి ఫలితాలనూ తెచ్చిపెట్టలేదు. ఆయన మాటలు అమెరికా ప్రజల కడగండ్లను తీర్చలేవు గనుక ఇది అనివార్యం. అయితే, ఈ పెద్దమాటలు ఆయనకు ప్రజాదరణను కొత్తగా పెంచలేకపోగా వాస్తవానికి అవి, కులీనలోని ఒక పెద్ద వర్గాన్ని (ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిదారుల వంటి) ఆయనకు శత్రువులుగా మారుస్తున్నాయి. అంటే, ముందుముందు అటు విస్తార జనసామాన్యం మద్దతు, ఇటు కులీన ధనవంతుల మద్దతును కూడా కోల్పోయే తీవ్ర ముప్పులో ఒబామా నేడుపడిపోయారు. 2010 కాంగ్రెస్ ఎన్నికల అనంతరం ఈ పరిస్థితి మరింతగా స్పష్టం కాగలదు.

మరోప్రక్కన అమెరికాలో నేడు నేరాల సంఖ్య విపరీతంగా పెరిగిపోతోంది. ఎటువంటి జీవనాధారంలేని, వ్యవస్థ మార్పు తాలూకు అవకాశాలు కనపడని స్థితిలో పలువురు నేరస్థులుగా మారుతున్నారు. ప్రత్యామ్నాయ వ్యవస్థ లేదా కనీసం విధానాలు

సాధ్యం అనే ఆలోచననే, మొగ్గలోనే పలు దశాబ్దాలుగా అమెరికా పాలకులు తమ ప్రచార ఆర్జాంటం ద్వారా చిదిమివేసిన దాని తాలూకు అంతిమ ఫలితం ఇది. 'అమెరికా కల' అనేది పెట్టుబడిదారీ విధానం శాశ్వతం అయినదనీ, దానికి 'తిరుగులేదనీ' ప్రజలకు నూరిపోసిన విధానాల తాలూకు దుస్థితి ఇది. 1990లలో సోవియట్ పతనంతో సోషలిజానికి కాలం చెల్లినదనీ, ఇక 'చరిత్ర తన చివరి దశ' అయిన పెట్టుబడి విధానంలో ఎల్లకాలం వుండిపోతుందనీ ఫ్రాన్సిస్ పుకుయామా వంటి కుహనా మేధావులు 'మహా' రచనలు చేసారు. అయితే అటువంటి వారు నేడు నిన్నటి తమ మాటలను అలవోకగా మార్చేసుకుంటున్నా, నిన్న కాక మొన్న ఈ 'మేధావుల' మాటల విషగుళికలను మింగిన అమెరిక ప్రజలు మాత్రం ఇంకా కోలుకోలేకపోతున్నారు. ఫలితమే, అమెరికాలో నేరాల పెరుగుదల, గందరగోళ స్థితి తీవ్రస్థాయిలో నెలకొంది.

దీనంతటివలన నేడు అమెరికా సామాజికంగాను, ఆర్థికంగానూ, రాజకీయంగానూ తీవ్రస్థాయిలో అరాచకంలో పడిపోయే అవకాశాలు అధికంగా ఏర్పడ్డాయి. భారీస్థాయిలో అణ్ణాయుధాలు వున్న 'అగ్రరాజ్యం'లో ఏర్పడుతోన్న ఈ పరిస్థితి అత్యంత ప్రమాదకరం. అది, యావత్ మానవాళికే విపత్తు కాగలదు. ఇరాన్, ఉత్తర కొరియాలపై అమెరికా నిరంతరం బెదిరింపులకు దిగుతోన్న స్థితిలో ఇది మరింత నిజం! పలు దశాబ్దాల క్రితం - సిగ్మండ్ ఫ్రాయిడ్ (మానసిక విశ్లేషణకు ఆద్యుడు) - అమెరికాలో 'డాల్' గనుక పతనం అయితే ఇటువంటి అరాచక స్థితి రాగలదనే అంచనాకు వచ్చారు. అమెరికా వ్యవస్థలో మనుష్యుల నడుమ ఏకైక సంబంధం వ్యవస్థ తాలూకు 'కాంట్రాక్టు' లను నడిపించే డాల్ లావాదేవీయే. కాగా, డాల్ కరెన్సీ దెబ్బతింటే, అంటే అమెరికా ఆర్థికంగా పతనం అయితే ఆ దేశంలోని ప్రజలనడుమ ఈ ఏకైక సంబంధం విచ్ఛిన్నం అయిపోతుందనేది ఫ్రాయిడ్ భావన.

కాగా నేడు 1970లలో ఫ్రాయిడ్ వేసిన అంచనా వాస్తవరూపం ధరిస్తోంది. అయితే, అమెరికా ప్రస్తుతం ఆర్థికంగా 'అగ్రరాజ్యం' స్థాయి కోల్పోయినా, అది ఆయుధపరంగా అగ్రరాజ్యమే. నేటి ప్రపంచంలోని అత్యంత పెద్ద వినాశకర ముప్పు అమెరికా తాలూకు ఈ పరిస్థితే. కాగా, ప్రపంచ ప్రజల యుద్ధ వ్యతిరేకతను సమీకరించడం నేడు తప్పనిసరి. మించి ఇటువంటి మనోస్థితిని అమెరికా ప్రజలలో కల్పించగలగడం మరింత అనివార్యం. క్యూబా నేత ఫిడల్ కాస్ట్రో తన వ్యాసాలు, ఉపన్యాసాలలో ఈ విషయాన్ని పదేపదే ప్రస్తావించడం ముఖ్యంగా గమనార్హం! రాసున్న కొద్ది మాసాలూ, సంవత్సరాలూ ప్రపంచ మానవాళి భవిష్యత్తుకూ, అలాగే అమెరికా ప్రజల భవిష్యత్తుకూ అగ్ని పరీక్ష అనేది కఠోర వాస్తవం. ఇది ప్రస్తుతం ప్రపంచంలోని ప్రగతిశీల శక్తులకే కాక, మానవుడు ఈ భూమిపై జీవించి వుండాలని కోరుకునే అందరికీ పెనుసవాలే!

17.08.2010

విశాలాంధ్ర

పెనం మీంచి కుంపట్లోకి..! దిగుజారుతున్న అసమానతలు

గత పలు దశాబ్దాలుగా, ప్రపంచవ్యాప్తంగా పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థలలో పెరిగిపోతున్న అసమానతలను గురించిన పెద్ద స్థాయి చర్చ జరుగుతోంది. వీటిలో ప్రధానమైంది ఆర్థిక అసమానతల అంశం. ప్రతి విజయానికీ లేదా సామాజిక రాజకీయ గుర్తింపుకు డబ్బు అనేదే ఏకైక కొలబద్దగా మారిన తరువాత ఆర్థిక అంశం ఖచ్చితంగా కీలకమే అవుతుంది.

కాగా, కొద్ది దశాబ్దాల క్రితం నుంచి ఈ తరహా అసమానతల గురించిన చర్చ అత్యంత పెద్దస్థాయిలో వ్యవస్థను విశ్వసిస్తోన్న మేధావుల నుంచి కూడా ముందుకు ఎందుకు వస్తోంది? ఈ మధ్యకాలంలో, మన ప్రధాని మన్మోహన్ సింగ్ కు ఆర్థిక అంశాలపై గౌరవ సలహాదారుగా ఉన్న ప్రఖ్యాత ఆచార్యుడు, రఘురామ్ రాజన్ కూడా ఈ అంశంపైన దృష్టిసారించడం గమనార్హం! “ఫాల్ట్ లైన్స్” పేరిట ఆయన వ్రాసిన కొత్త పుస్తకంలో అమెరికాలో పెరిగిపోయిన అసమానతల ప్రస్తావన వుండటం.

అయితే, గతంలో కొద్ది సంవత్సరాల క్రితం వరకూ అసలు సమాజంలో అసమానతలు వుండడమే దాని సజీవతకూ, ఎదుగుదలకూ అనివార్యం అయిన అవసరంగా భావించడం జరిగేది. పలువురు పెట్టుబడిదారీ మేధావుల విషయంలో ఇటువంటి విశ్వాసాలు ఉండడం అనేది నిజం. ఈ ఆర్థిక అసమానతల వలననే ఆర్థికంగా బలహీనంగా ఉన్నవారు పోటీతత్వంతో ఎదిగేందుకు ముమ్మర కృషి ప్రయత్నం చేస్తారు అనేది, దీనివెనకన ఉన్న తర్కం. ఇటువంటి కృషి, ప్రయత్నాల వలన, అంతిమంగా మొత్తం సమాజానికి మంచి జరుగుతుందనేది దీని సారాంశం. అంటే, అసమానత నుంచి అందలం ఎక్కే క్రమంలో, ఆర్థికంగా బలహీనులు కొత్త ఆవిష్కరణలు చేస్తారని, కొత్త ఆలోచనలను

మార్కెట్లోకి తెస్తారనీ, మరింతగా వ్యవస్థలో సంపదను సృష్టిస్తారనేది దీని అర్థం. అంటే, ఆర్థిక అసమానతలు సమాజంలోని మనుష్యుల మధ్యన సృష్టించే పోటీ వాతావరణం (ఎదుగుదల కోసం) అంతిమంగా ఆయా వ్యక్తులకూ, మొత్తం సమాజానికీ కూడా మంచిదే అనేది!

కాగా, ఎవరూ ఎటువంటి వాదనలు చేసినా ఈ తర్కంలో కొంతమేర వాస్తవికత ఉంది. అయితే, అది స్థల కాలాలకు లోబడిన, పరిమిత వాస్తవికత మాత్రమే అనేది గమనార్హం! గతంలో మార్కెట్ వ్యవస్థలో ఈ పోటీతత్వం, పోటీ అవకాశాలు మెండుగానే ఉన్నాయి. ఫలితంగా, సమాజ సంపద వృద్ధి చెందింది. పలువురు ఆర్థికంగా క్రిందిస్థాయిలో వున్నవారు ప్రపంచ కుబేరులు అయ్యారు. ఇటువంటి, “విజయ” గాధలనే మార్కెట్ వ్యవస్థలు “ర్యాగ్స్ టు రిచెస్” గాధలుగా చెప్పుకుంటూ ఉంటాయి. పెట్టుబడి వ్యవస్థలో జీవం ఉట్టిపడినంతకాలం ఇటువంటి పలు విజయగాధలు ప్రపంచంలోని ప్రతి దేశంలోనూ, నెలకొన్నమాట నిజం. మన దేశంలో కూడా పలువురు ఆర్థికంగా అత్యంత క్రిందిస్థాయి నుంచి పైకి “ఎదిగి” బిలియనీర్లు అయిన, ఈ “విజయ” గాధలు మనకు తెలుసును. కాగా, ఈ “విజయ” గాధలు సజీవంగా ఉన్నంతకాలం, అవి అట్టడుగు ఆర్థిక వర్గాలకు “ఎదిగే” అవకాశాలు కల్పించగలిగినంత కాలం అసమానతల అంశంపై జరిగిన చర్చ లేదా చర్చలు అంతిమంగా, దానిని నిజరూపంలో, అధిగమించ లేకపోయాయి. అసమానతలను వ్యతిరేకించే, వాటిపై పోరాడే, రాజకీయ భావాలు ఎటువంటి వాదనలను ముందుకు తెచ్చినా, అసమానతలు లేని సమాజం తాలూకు కలలు నెరవేరలేదు. విస్తృత సామాజిక పొరలకూ, అందునా ఆర్థికంగా బలహీనులకూ మార్కెట్ వ్యవస్థ పరిధిలోనే “ఎదిగే” అవకాశాలు మెండుగా ఉండడం దీనికి కారణం. అందుచేతనే, గతంలో యావత్తు పలురకాల అసమానతలను అధిగమించే పోరాటాలూ, ప్రయత్నాలూ కూడా కొత్తరకాల అసమానతల సృష్టితోనే ముగిశాయి.

కాగా, నేడు 2008 సెప్టెంబర్ ప్రపంచ ఫైనాన్స్ సంక్షోభం అనంతరం మరలా, “అసమానతల” గురించిన చర్చకు ప్రాధాన్యత మరింత పెరిగింది. అయితే అసమానతల విషయంలో ప్రపంచంలో నెలకొంటున్నది గుణాత్మకమైన భిన్నమైన దశ. గతంలో, మార్కెట్ వ్యవస్థలలో ఇంకా మిగిలివున్న “సోషల్ మొబిలిటీ” (సామాజిక ఎదుగుదల) అవకాశాలు నేడు కనుమరుగు అవ్వడం ఈ దశ తాలూకు “విలక్షణత”! ఇంతకు మునుపటి వరకూ, అమెరికా వంటి దేశాలలో అత్యంత అట్టడుగుస్థాయి వ్యక్తి కూడా, అత్యంత ఉన్నత స్థానాలకు (సరైన ఆలోచనలు ఉంటే) ఎదిగే అవకాశాలు పుష్కలంగా వుండేవి. ఈ క్రమంలోనే అబ్రహం లింకన్ వంటి కట్టెలు కొట్టేవారి పిల్లవాడు అమెరికా అధ్యక్షుడు కాగలిగాడు. బిల్ గేట్స్ ప్రపంచంలో ధనవంతుడు అయ్యాడు. నిన్నటివరకూ అమెరికా చరిత్రలో ఇటువంటి “విజయ”గాధలు కోకొల్లలు.

కాగా, నేడు మారిన, కాల, మాన పరిస్థితుల తాలూకు గుణాత్మక పరిణామాన్ని మనం, ఇక్కడ గమనించాలి. గతంలో, ఈ విజయగాధలలో అత్యధికం పెట్టుబడి వ్యవస్థల ప్రాథమిక, ఉచ్చదశలలో జరిగాయి. ఆయా దశలలో, ఇంకా, వ్యవస్థలో ఎదిగే అవకాశాలు మిగిలి ఉన్నాయి. దీనికి మూలం, నాటి ఆ వ్యవస్థలలో వ్యక్తులు క్రింది నుండి పైకి ఎదగగలిగేందుకై అవసరం అయిన “పనిముట్లు” అందుబాటు ప్రజాస్వామ్యయుతంగానూ, విస్తారంగానూ ఉంది. అంటే, వ్యవసాయిక దశ నుంచి పారిశ్రామిక సరకు ఉత్పత్తి దశ (మార్కెట్ దశ)కు ఎదిగే క్రమంలో నగర, పట్టణ ప్రాంతంలో పనిచేయగలిగేటందుకు గాను క్రొత్తగా, నగరాలకు వచ్చిన శ్రామికులు పెద్దగా నిపుణుతలు అవసరం లేకపోయాయి. పైగా, కాస్తంత అవసరం అయిన నిపుణుతలను సముపార్జించుకునేందుకై ఉచిత విద్య, లేదా పెద్దగా వ్యయభరితం కాని విద్యావకాశాలు అందుబాటులో ఉన్నాయి. దీనితో, మార్కెట్ వ్యవస్థ కల్పించిన పెట్టుబడిదారీ తరహా “ఎదుగుదల” అవకాశాలను అందుకోవడం అనేకమందికి పెద్దగా కష్టం కాలేదు. మించి, తొలిదశలో, పారిశ్రామిక సరకు ఉత్పత్తి రంగంలోని సాంకేతిక అంశాలు దీనికి దోహదపడ్డాయి. నాటి, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అనేది పెద్దగా సంక్లిష్టం కానిది. అంటే, కొద్దిపాటి శిక్షణతో నేర్చుకోగలిగింది. అలాగే, శ్రమ విభజన పేరుతోనూ అసెంబ్లీ లైను విధానం పేరుతోనూ వచ్చిన సాంకేతిక పరిణామాలు కొద్దిపాటి నిపుణుతల, సముపార్జనతో ఎదిగే అవకాశాలను సులభతరం చేశాయి.

కానీ, కాలక్రమేణ 1970-80ల నాటికి, పరిస్థితులు వేగంగా మారిపోయాయి. పారిశ్రామిక సరకు ఉత్పత్తి రంగం స్థానంలో సేవారంగం భారీగా పెరగసాగింది. ఈ సేవారంగం వృద్ధి నేపథ్యంలోనే “విజ్ఞాన సమాజం” వంటి భావనలు ముందుకు వచ్చాయి. అంటే, శారీరకశ్రమ ద్వారా, కాస్తంత యంత్రాల వినియోగంతో చేసుకుపోయే పారిశ్రామిక సరకు ఉత్పత్తిరంగం స్థానంలో, ప్రధానంగా మెదడుతో పనిచేసే “విజ్ఞాన సమాజం” ఆవిర్భావం మొదలయ్యింది. పైగా, గతంలోని శ్రమవిభజనా, అసెంబ్లీ లైన్ స్థానంలో “ప్రాసెస్ తరహా” పని విధానం రూపంలోకి “సేవారంగం” (విజ్ఞాన సమాజం) పనితీరు మారింది. దీనిలో విడివిడిగా కార్మికులు శ్రమ విభజన రూపంలో ఒకే “గుండుగుత్త” పనిని చేసే శ్రమవిభజనకు తావులేదు. దీనితో, మొత్తం పనిని సమగ్రంగా ఒకే వ్యక్తి నిర్వహిస్తాడు. ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానం దీనిని సాధ్యం చేసింది. అయితే, ఇటువంటి తరహా “ప్రాసెస్” పని విధానానికి ఉద్యోగులూ లేదా కార్మికులకు అత్యంత అధిక స్థాయి విద్య తప్పనిసరి! కాగా, ఇదే ప్రాసెస్ పనివిధానం ప్రవేశించిన కాలంలో విద్య ఖరీదైనదిగా మారిపోసాగింది. గతంలోని, ప్రభుత్వ ఆర్థిక సాయం ఉన్న విద్యావిధానాలు సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ పేరిట ధ్వంసం అయ్యాయి. దీనిలో భాగమే, మన దేశంలోని “సెల్ఫ్ ఫైనాన్స్డ్” చదువుల వంటివి. పైగా, నేటి ప్రభుత్వాల విధానాలు

విద్యను మరింతగా కార్పొరేటికరించే దిశగానే సాగుతున్నాయి. విద్యవుండడం, అందునా ఉన్నత విద్య వుండడం వ్యక్తి సామాజిక ఆర్థిక ఎదుగుదలకు మరింతగా అనివార్యం అయిన దశలో ఈ పరిణామం జరుగుతోంది. ఇక, గతంలోని “ఎదుగుదల” తాలూకు దరిదాపు పలు అవకాశాలు ఉన్న మార్కెట్ ప్రజాస్వామిక దేశాలు అయిన అమెరికా వంటి దేశాలలో కూడా విద్యావకాశాలు క్రింది వర్గాలకు అందనివి అవుతున్నాయి. ఈ మధ్యకాలంలో, వైద్య విద్యను అభ్యసించేందుకై ఒక హంగేరి దేశం యువతి తన ‘కన్యత్వాన్ని’ వేలం వేసుకోవలసి రావడమే దీనికి అతి చిన్న మచ్చుతునక. మించి, నేటి ఆర్థిక సంక్షోభ కాలంలో అమెరికావంటి మార్కెట్ వ్యవస్థల దేశాలు ప్రభుత్వ వ్యయాలను తగ్గించుకునే పేరిట సామాన్యులు చదువుకునే ప్రభుత్వ పాఠశాలలు పైన కూడా కోతల భారాన్ని వేస్తున్నాయి. అమెరికాలో, నేడు పలు రాష్ట్ర ప్రభుత్వ పాఠశాలల దుస్థితే దీనికి సజీవ తార్కాణం. కాగా, “ఎదుగుదలకు” ఉన్నత విద్య అనివార్యం అయిన నేటి విజ్ఞాన సమాజంలో ఈ ప్రతికూల మార్పులు అట్టడుగు ఆర్థిక వర్గాల, సామాజిక ఆర్థిక ఎదుగుదల మూలాలపైనా దెబ్బకొడుతున్నాయి. అంటే, ముందుగానే పేర్కొన్న రఘురామ్ రాజన్ వంటివారు ప్రతిపాదిస్తోన్న అవకాశాలలో సమానత్వం (ఆర్థిక పరిపుష్టిలో కాదు) అనే భావనకు నేడు ఆస్కారం లేకుండా పోయింది. అంటే, నేడు క్రింది వర్గాలకు ఎదిగేందుకు అవకాశాన్ని ఇవ్వగల విద్య అనేది ఆర్థిక అసమానత్వాల తాలూకు విషవలయంలో చిక్కుకుంది. చదువును “కాన”గలిగితేనే నేటి “విజ్ఞాన సమాజంలో” ఎదుగుదల వుంటుంది. ఆ చదువును కొనగలిగేటందుకు ఆర్థిక పరిపుష్టి నేడు అనివార్యం. కాగా, ఆర్థిక పరిపుష్టి వుంటే బహుశా చదువు అవసరం, ఇంకేముంది అనుకునే వారి పరిస్థితి మన సమాజాలలో వుంది. అందుచేతనే, గత పలు సంవత్సరాలుగా అమెరికా మార్కెట్ ప్రజాస్వామ్యంలో ఈ సామాజిక ఎదుగుదల అంశంపై భారీ చర్చ జరుగుతోంది. నిన్ను మొన్నటివరకూ తమ జీవితంలోని పలు చిన్న, అప్రస్తుత అంశాలనూ చర్చించు కునేందుకు మక్కువ చూపిన అమెరికా ప్రజలు నేడు ఆ అంశాలపై విముఖతను చూపుతున్నారు. తాము, ఏనాటికీ ఆ కులీనులలాగా అవ్వలేమనే నిరాశా భావనే ఈ మార్పుకు మూలం! నిన్నా మొన్నా జరిగిన బిల్ క్లింటన్ కుమార్తె చెల్నియా వివాహం విషయంలో కూడా ప్రజలు అంతే నిరాశక్తత చూపడం గమనార్హం. అది, పెద్దవాళ్ళ వ్యవహారం. మాకు సంబంధం లేనిది అనే ఆలోచనే దీని వెనుకన వున్నది. మరోప్రక్కన మార్కెట్ వ్యవస్థలకు వెన్నెముకగా, నిన్నటివరకూ వున్న మధ్యతరగతి వర్గమూ నేడు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా క్షీణదశలో ఉంది.

11.8.2010

ఆంధ్రప్రభ

భద్రం! బాలిక్ ఇండెక్స్ బలహీనపడుతోంది!!!

ప్రాచీన గ్రామీణ, వ్యవసాయ ఆధారిత వ్యవస్థల ప్రధాన లక్షణం వాటి స్వావలంబన. అంటే... గ్రామస్థుల జీవితం తాలూకు అన్ని నిత్య జీవిత అవసరాలు కూడా స్థానికంగానే ఉత్పత్తి అయ్యేవి. వివిధ, గ్రామాల నడుమ వస్తుమార్పిడి, లేదా కొనుగోళ్ళ కోసమై సంతల వంటి ఏర్పాట్లు జరిగేవి. అంటే గ్రామీణ లేదా భూస్వామ్య సంబంధాల జీవిత విధానంలో వివిధ ప్రాంతాలు ఒకదానికి ఒకటి “సూదూరంగా” బలహీనమైన రవాణా, సమాచార వ్యవస్థలతో అవి కూడా పరిమితంగా మాత్రమే వున్న విధంగా వుండేది.

కానీ, సుమారు 300 సంవత్సరాల క్రితం జరిగిన పారిశ్రామిక విప్లవంతో వేగంగా పరిస్థితి మారిపోయింది. ఆవిరి యంత్రాల రంగప్రవేశం వీటిలో తొలిమెట్టు. అనంతరం, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం పలు కొత్తపుంతలు తొక్కింది. రవాణా, సమాచార రంగాలలో పలుమార్పులు వచ్చాయి. సరుకుల ఉత్పత్తి భారీస్థాయిలో, చౌకగా జరపగల సామర్థ్యం ఏర్పడింది. రవాణా, సమాచార రంగాలలో 20వ శతాబ్దం చివరి అర్థభాగం మరింత కీలకమైంది. అలాగే, సరకు ఉత్పత్తి రంగంలో కూడా.

ఈ నేపథ్యంలోనే వివిధ దేశాల తాలూకు, ‘సాపేక్ష అనుకూల అంశాలు’ అనే భావన ముందుకు వచ్చింది. అంటే, ఒక్కో దేశంలో మానవాళికి అవసరమైన ఒక్కో రకమైన సరకుల తయారీకి మెరుగైన అవకాశాలు ఉండడం. ఈ స్థితిలోనే చౌకైన మానవ వనరులు మెండుగా వున్న చైనా దేశం 1980 దశకం నుంచి సరుకు ఉత్పత్తి రంగంలో ప్రపంచ కేంద్రంగా ఎదిగింది. అలాగే, ఆంగ్లభాష మాట్లాడగలవారు, అధికంగా వున్న భారతదేశం ప్రపంచంలో సాఫ్ట్వేర్, బిపిఓల వంటి సేవారంగాలకు హబ్గా

ఏర్పడింది. చైనాలో చౌకగా తయారైన సరకులను అక్కడి నుంచి ప్రపంచంలోని ఏమూలకైనా వేగంగా చేరవేయగల రవాణా వ్యవస్థ ఏర్పడడం దీనికి మూలం. ఇక ఇంటర్నెట్ వంటి సమాచార సాంకేతిక రంగ పరిజ్ఞాన 'విప్లవం' వలన భారతదేశం నుంచి సేవలను కనురెప్పపాటులో ప్రపంచంలోని ఏ మూలకైనా అందించగలం. ఈ మొత్తం పరిణామాల వలన నేడు ప్రపంచం ఒక 'కుగ్రామం'గా అయ్యింది. అయితే, ఈ కుగ్రామానికి నాడీ వ్యవస్థ, రక్తప్రసరణ వ్యవస్థ వంటివి సేవా, సరకు రవాణా రంగంలోని సాంకేతిక మార్పులు.

అంటే, ఈ ప్రపంచ కుగ్రామం (ఆర్థిక) ఆరోగ్యానికీ, మనుగడకూ ఈ నాడీ వ్యవస్థ (సమాచార పరిజ్ఞానం), రక్తప్రసరణ వ్యవస్థ (రవాణా) ప్రధానం. ఇది జాతీయం గానూ, అంతర్జాతీయం గానూ కూడా నేటి వాస్తవం. కర్మాగారాలలో సరకుల ఉత్పత్తికి అవసరమైన ముడిసరకు రవాణా, అనంతరం ఉత్పత్తి అయిన ఈ సరకుల రవాణాలే ఆర్థిక వ్యవస్థలకు జీవనాడి. అందుచేతనే, మనం ఒక దేశంగా కానీ, అంతర్జాతీయంగా కానీ సరకు రవాణా వ్యవస్థనూ, దాని చురుకుదనాన్ని పరిశీలించడం, గమనించడం ద్వారా ఆ దేశం లేదా ప్రపంచం తాలూకు ఆర్థిక ఆరోగ్యాన్ని నిర్ధారించుకోవచ్చును. నేటి ప్రపంచీకరణ యుగంలోని ప్రపంచ కుగ్రామంలో అటువంటి ఒక రవాణా వ్యవస్థ తాలూకు చురుకుదనం సూచికే 'బాల్టిక్ డ్రై ఇండెక్స్' అనేది. ఇది అంతర్జాతీయ స్థాయిలో నౌకా రవాణాకు సంబంధించిన కార్యకలాపాలకు సంబంధించినది. ఈ సూచిక, తన ప్రధాన కొలబద్దలుగా బొగ్గు, ఇనుప ఖనిజం, ధాన్యాల వంటి సరకుల రవాణా స్థాయిలను పరిగణనలోనికి తీసుకుంటుంది. అంటే ఈ కొలబద్దలలో రవాణా జోరుగా సాగుతూ ఉంటే ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థ ఆరోగ్యం బాగా వున్నట్లు. ఈ సూచీని లండన్ నగరంలో వున్న బాల్టిక్ ఎక్స్చేంజ్ రోజువారీగా విడుదల చేస్తుంది. ఇది, అంతర్జాతీయం గా సరకు రవాణాను పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది. 2008 ఫైనాన్స్ సంక్షోభం ముందర కాలంలో ఈ సూచీ ప్రమాద ఘంటికలను మ్రోగించింది. 2008 మే మాసం మొదలుకొని, అనంతర కాలపు 6 మాసాలలో ఈ సూచీ 90 శాతం పైగా పతనం అయ్యింది. 2008, సెప్టెంబర్ లో ప్రపంచ ఫైనాన్స్ సంక్షోభం ఏర్పడడం తెలిసిందే.

కాగా, 2008 సెప్టెంబర్ అనంతర కాలంలో వివిధ దేశాలు ఇచ్చిన ఉద్దీపన పథకాల వలన డబ్బు చలామణి పెరిగి మరలా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా కాస్తంత వాణిజ్యం, వ్యాపారాలు పుంజుకున్నాయి. అయితే, ఈ ఉద్దీపనల తాలూకు "డబ్బు" ప్రభావం నేడు మరలా బలహీనపడుతోంది. ఇక, తిరిగి మరో దఫా ఉద్దీపనల రూపంలో డబ్బు చలామణిని పెంచే సామర్థ్యం పలు దేశాలకు లేదు. దీనికి, కారణం 'డబ్బు'నూ లేదా కాగితం

కరెన్సీని శ్రుతిమించి ముద్రిస్తే ఆ కరెన్సీ చిత్తుకాగితం లాగా విలువను కోల్పోతుంది. నేటి, ప్రపంచంలో శ్రుతిమించిన ద్రవ్యోల్బణానికి ప్రధాన కారణం 2008 సెప్టెంబర్ అనంతరం ఇలా విపరీతంగా చలామణీలోకి వచ్చిన 'కాగితం' డబ్బే.

అంటే, ప్రపంచంలోని పలు దేశాలు నేడు తమ దేశంలో ప్రజలకు ఉపాధి కల్పించలేక, కేవలం కాగితం కరెన్సీ చలామణీపై ఆధారపడిన స్పెక్యులేషన్ రంగాలను ఆశ్రయిస్తున్నాయి. రియల్ ఎస్టేట్, షేర్ మార్కెట్ల వంటివి ఇటువంటి రంగాలే. వివిధ ప్రభుత్వాలు ప్రజలకు సంపూర్ణ స్థాయిలో ఉపాధిని కల్పించలేకపోవడానికి ప్రధాన కారణంగా నేడు యాంత్రికరణ ఉంది. విపరీతంగా వృద్ధి చెందిన సాంకేతిక పురోగమనం వలన నేడు సాఫ్ట్వేర్, రోబోట్లు (మర మనుషులు) వంటివి పెద్దగా మనుషులతో పనిలేకుండానే పరిశ్రమలను నడవగలుగుతున్నాయి. కానీ, నేటి మార్కెట్ వ్యవస్థ, లాభాలు, అమ్మకాలపై ఆధారపడింది. కానీ, నేడు ఈ మార్కెట్ను, సజీవంగా నడవ గలిగింది, ప్రపంచ జనాభాలోని అత్యధికులైన సామాన్యులే. అంటే ఉద్యోగులూ, కార్మికుల వంటివారు. కానీ నేడు యాంత్రికరణతో ఉపాధి క్షీణత వలన నిరుద్యోగం పెరుగుతోంది. ఫలితంగా, కోటాను కోట్ల (మెజారిటీ) సామాన్యజనం నిరుద్యోగం, చిరుద్యోగాలతో కొనుగోలుశక్తిని కోల్పోయారు. ఇప్పుడు యాంత్రికరణ ద్వారా, మనుషుల ప్రమేయం లేకుండానే తయారవుతోన్న వస్తువుల కొనుగోలుకు ప్రజల వద్ద ఆదాయం లేదు. కాగా, పెట్టుబడిదారులు లాభాలను వదులుకొని, వ్యయాలను తగ్గించుకొని పాతతరహా యంత్రాల ద్వారా ప్రజలకు ఉపాధి కల్పించలేరు. దీనికి, వారి నడుమ చౌకగా, నాణ్యత కలిగిన సరకుల తయారీకై వున్న విపరీతమైన పోటీ కారణం. ఇదే నేటి డైలమా. పెట్టుబడిదారుడికి కావల్సింది లాభాలు. మరే ఇతర కారణంతోనూ అతను పరిశ్రమను స్థాపించలేడు. అది, ఆచరణ సాధ్యంకాదు. కాగా, అతనికి లాభం కావాలంటే యాంత్రికరణ పేరుతో చౌక, నాణ్యత గల వస్తువులు తయారు చేయాలి. అలా చేస్తే ఉపాధి కల్పన వుండదు! ఇదీ నేటి ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలోని అడకతైర సమస్య.

ఈ మొత్తం, నేపథ్యంలోనే నేడు ఇక ఉద్దీపనల రూపంలో అదనపు డబ్బు చలామణీకి అవకాశం లేకుండా పోయింది. 2008 సెప్టెంబర్ అనంతరం ఇచ్చిన ఉద్దీపన 'డబ్బు' ప్రభావం నాడు బలహీనపడుతోంది. ఈ స్థితిలోనే, నేడు మరలా 'బాల్టిక్ డ్రై ఇండెక్స్' ప్రతికూల దిశగా సాగుతోంది. అంటే, ప్రపంచంలో మరలా సరకు రవాణా చురుకుదనం కోల్పోతోంది. 2010 మే మాసంలో ఉచ్చస్థితికి చేరిన అనంతరం, గతమాసం రోజులుగా మరలా పతన దిశగా అది పయనిస్తోంది. 2010 చివరి లోపుగా మరలా రానున్న మరో దఫా పెను ఆర్థిక ఉపద్రవానికి ఇది ఖచ్చితమైన సూచిక. ఇక ఇప్పుడు 2008

సెప్టెంబర్ అనంతర కాలంలోలాగా ప్రభుత్వాలు ఉద్దీపన రూపంలో 'డబ్బు'ను కూడా వ్యవస్థలోకి కుమ్మరించలేవు. అంటే ఇది నేటి మార్కెట్ వ్యవస్థలకు విషమపరీక్ష! మరి, దీనికి పరిష్కారం ఏమిటి? దీనికి, ఏకైక అంతిమ పరిష్కారం ఉత్పత్తి అనేది కేవలం లాభాల కోసం కాక ప్రజలందరి హితం కోసం జరగాలి. అంటే కొనుగోలు దారులు లేక ఈగలు తోలుకుంటున్న దుకాణాలు ఒక వైపున, డబ్బులేక నిత్యావసరాలకు ముఖం వాస్తోన్న కోట్లాది జనం మరోవైపున ఉండే స్థితి మారాలి.

ఈ పరిస్థితి సాధనకు ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రభుత్వం పాత్ర తప్పనిసరి. ప్రజల జీవితాలను కేవలం మార్కెట్ల దయాదాక్షిణ్యాలకు వదిలివేయడం తగని పని. ఇలాంటి, విశ్వంఖల మార్కెట్ విధానాలూ లేదా యా ఉదారవాద విధానాలను 1980ల నుంచే ప్రపంచం నిరాటంకంగా అమలు జరపడం వలననే నేడు ప్రపంచంలో ఆర్థిక సంక్షోభం ఏర్పడింది. నేడు, మరలా 'డబ్బుల్ డిప్' రూపంలో మరోమారు ప్రమాదం ముంచుకు వస్తోంది. ఈ విషయంలో ఆర్థిక రంగంలో ప్రభుత్వం పాత్ర భారీగా ఉన్న చైనా సంకట స్థితి నుంచి వేగంగా కోలుకోవడం తెలిసిందే. అలాగే, మిశ్రమ ఆర్థిక విధానాలు అమలు జరిగిన భారతదేశం కూడా 2008 సెప్టెంబర్ సంక్షోభం బారిన అంత తీవ్రంగా పడలేదు. కానీ, నేడు చైనా తన ఆర్థిక రంగంలో ప్రభుత్వం పాత్రను మరింత పెంచుకుంటుండగా, మన దేశంలో మాత్రం మరింతగా ప్రైవేటీకరణ జపం పెరిగింది. ఇది వినాశకరం. ప్రపంచ మార్కెట్ వాటి లాభాలకు ఎడారిగా మారిన, ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులు లేదా స్పెక్యులేటివ్ పెట్టుబడులకు, ఒక విశ్వంఖల జూదగృహంగా మాత్రమే ఇది మన దేశాన్ని మార్చివేయగలదు.

22.7.2010
ఆంధ్రప్రభ

బడ్డ అడ్డం తిరిగింది! ఉపోదయం జాప్యం అవుతోంది!!

నేడు, మానవజాతి ఒక సంధి యుగంలో జీవిస్తోంది. ప్రపంచ వ్యాప్త ఆర్థిక, సామాజిక, రాజకీయ, సామాజిక, అనిశ్చిత పరిస్థితులే దీనికి తార్కాణం. ఈ పరిస్థితులలో ప్రస్తుతం కమ్యూకున్న, మరింతగా కమ్యూకుంటోన్న అంధకారం నుంచి బయట పడగలిగేటందుకు ప్రస్తుతం నెలకొని ఉన్న పరిస్థితుల పట్ల సరైన అవగాహన తప్పనిసరి. లేని పక్షంలో, పుణ్యకాలం కాస్తా చీకటిలో తచ్చాడటంలోనే గడిచిపోతుంది. సమస్యను సరిగా అర్థం చేసుకోగలగడం దాని పరిష్కారం దిశగా అసలైన, పెద్ద ముందడుగు అనేది మనందరికీ తెలిసిందే.

కాగా, నేటి ఈ సమస్యలు అన్నింటికీ అసలు మూలం ఎక్కడ ఉంది? దీనికి జవాబే అది 20వ శతాబ్దం యావత్తు ఆర్థిక, సైనిక, సాంస్కృతిక పరిస్థితులలోనే ఉంది అనేది. సుమారుగా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ అనంతర కాలం నుంచీ, నిన్నుమొన్నటి వరకూ అమెరికా ఆర్థిక నమూనా, జీవనశైలి ప్రపంచాన్ని శాసించాయి. కానీ, 1973ల అనంతరకాలం నుంచే అమెరికా తాలూకు ఈ శక్తి, పాటవాలు అంతర్గతంగా, డొల్లగా మారసాగాయి. నాటినుంచీ, 2008 సెప్టెంబర్ పైనాన్స్ పతనం దాకా అమెరికా ఆర్థికంగా బలహీనపడుతూ వచ్చింది. అయితే 1973 అనంతర దశాబ్దాలలో, అంటే 2008 సెప్టెంబర్ వరకూ కేవలం 'తాతలు నేతలు తాగిన' ఆత్మబలం లేదా పైపై పటాటోపాలతో అది ప్రపంచంలో తన ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగించగలిగింది. కాగా, ఈ పైపై ఆడంబరాల లోపలి గుట్టు 2008 సెప్టెంబర్ నుంచీ ప్రపంచం ముందు వెల్లడి కాసాగింది.

నేడు అమెరికాకు 12 లక్షల కోట్ల డాలర్ల పైబడిన రుణభారం ఉంది. 1973 ల అనంతరం నుంచీ "అప్పు చేసి పప్పుకూడు"గా సాగిన వినియోగదారీ సంస్కృతి ఫలితం ఇది. నిజానికి దేశీయంగా ఎటువంటి పెద్దస్థాయి సరుకు ఉత్పత్తి వంటి ఉపాధి కల్పనా

రంగాలు లేని స్థితిలో కేవలం కాగితం డబ్బుబలంతో ఈ కాలంలో యావత్తు అమెరికా బ్రతికింది. అమెరికా ఆయువుపట్టు దాని కరెన్సీ 'డాలర్'లో వుంది. 1945 అనంతరం బ్రిట్టన్ ఉడ్స్ ఒప్పందం ద్వారా అమెరికా 'డాలర్'కు దరిదాపు బంగారంతో సరిసమానమైన ప్రతిపత్తి దక్కింది. 1973 తర్వాత అంతర్గత ఆర్థిక బలాన్ని కోల్పోయిన ఆ దేశం కేవలం తన డాలర్ పట్ల ప్రపంచానికి వున్న అపారమైన ఆదరణ అనే వాపు అండతో మనుగడ సాగించింది. ఈ క్రమం లోనే, తన డాలర్ బలాన్ని ఎరగావేసి, ప్రపంచంలోని పలు దేశాల నుంచి అప్పులు పొందింది. పైగా ఈ డాలర్ బలానికి అమెరికా సైనిక శక్తి తోడుగా ఎటు వుండనే వుంది. కానీ నేడు ఆర్థికశక్తి లేని స్థితిలో సైనిక ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగించగలగడం కూడా అసాధ్యం.

2008 పతనం అనంతరం డాలర్ డొల్లతనం మెల్లమెల్లగా ప్రపంచానికి బోధపడ సాగింది. దానితో, పలు అమెరికా ప్రభావం కింద ఉన్న దేశాలు కూడా మెల్లమెల్లగా తలలు పైకెత్త సాగాయి. దీనికి తోడుగా 2003లో ఆరంభించిన ఇరాక్ యుద్ధంలో అమెరికా పరాజయస్థితి కూడా ప్రపంచం ముందు కనపడసాగింది. అలాగే, ఇప్పటికే ఆఫ్ఘన్ నుంచి కొన ఊపిరితో 'నీరసంగా' బయటపడే మార్గాలను అది అన్వేషించు కుంటోంది. కాబట్టి, నేడు అటు 'డాలర్' తాలూకు లోన లొటారం స్థితి బహిర్గతం కావడం, డాలర్ అండ, ఆసరా లేకుండా ప్రపంచంలో సైనిక పెత్తనం సాగించలేని స్థితి కూడా అమెరికాకి అశనిపాతం అవుతున్నాయి.

ఈ కారణాల చేతనే, నేడు సైనికంగా చిన్న చిన్న సాంద్రీకృత ఘర్షణలకు మాత్రమే పరిమితం కావాలనేది అమెరికా యుద్ధ వ్యూహం అవుతోంది. అలాగే, ప్రతిష్టాత్మకమైన తన అంతరిక్ష కార్యక్రమాల వ్యయాలలో కూడా ఆ దేశం భారీ కోతలు పెట్టుకుంది. ఇక నిన్నటి దిగుమతులపై ఆధారపడే పరాధీన (అప్పు చేసి పప్పు కూడు) స్థితి నుంచి ఇప్పుడు బయటపడి తానే మళ్ళీ అంతర్గత ఆర్థిక పటిష్ఠతను పెంచుకోవాలనేది అమెరికా ఆలోచన. అంటే, ఉపాధి కల్పనావకాశాల మెరుగుదలకై దేశీయ పారిశ్రామిక రంగాన్ని తిరిగి వునరుద్ధరించుకొని తానే స్వయంగా, ఇతరేశాల దేశాలకు ఎగుమతి దారు అవ్వాలనేది నేటి 'సంకల్పం'.

కానీ, ఇదేమంత సులువు కాదు. దానికి, ప్రధాన కారణం అమెరికా స్వయం కృతం. తన ఉచ్చదశలో అమెరికా ఒక వినియోగదారీ స్వర్గాన్ని సృష్టించుకుంది. ఈ స్వర్గానికి పునాదులు ప్రపంచంలోని ఇతరేశాల దేశాల కరెన్సీలతో పోలిస్తే ఎక్కువ విలువ వున్న "డాలర్", భారీ వేతనాలు తద్వారా భారీ కొనుగోలు శక్తి ఉన్న జనాభాలు. ఈ రెండు, పునాదుల ప్రాతిపదికన అమెరికా ఒక 'ఖరీదైన' ఆర్థిక వ్యవస్థను నిర్మించు కుంది.

అంటే, అక్కడ ప్రపంచంలోని ఇతరేతర దేశాల కంటే కార్మికులు, ఉద్యోగుల వేతనాలు కూడా చాలా ఎక్కువే. మరో మాటలో చెప్పాలంటే అమెరికా ఒక 'కులీన ఉద్యోగ, కార్మిక వ్యవస్థను' ఏర్పరుచుకుంది. పరిస్థితి ఆర్థికంగా సానుకూలంగా వున్నంతకాలం ఇది సజావుగానే సాగింది. కానీ, నేటి ఆర్థిక దుర్బల స్థితిలో నిన్నటి రోజున తాను సృష్టించిన ఈ డాలర్ స్వర్ణమే, నేడు అమెరికాకు పచ్చివెలక్కాయ అయ్యింది. దానికి కారణం ఇతరేతర దేశాలకు నేడు స్వయంగానే తాను ఎగుమతిదారుగా అవతారం ఎత్తి ఆర్థికంగా కోలుకోగలగాలంటే, అది దేశీయంగా వేతనాలు తక్కువగా వుంటేనే సాధ్యం. తద్వారా మాత్రమే చౌక శ్రమశక్తితో సరసమైన ధర వస్తువులను, ఏ దేశమైన, ఇతర మార్కెట్లకు ఎగుమతి చేయగలడు. సరుకు ఉత్పత్తి రంగంలో చైనా బాగా ఎదగగలిగిందన్నా, సేవారంగానికి భారత్ 'హబ్' అయ్యిందన్నా దానంతటి ఈ చౌకైన శ్రమశక్తి కారణం. మరి నేడు, ఇటువంటి చౌకైన శ్రమశక్తి లేకుండా ఏ దేశమూ ప్రపంచంలో రాణించలేదు. కాగా, అమెరికా పరిస్థితి దీనికి పూర్తి విరుద్ధం. అక్కడ శ్రమశక్తి ఖరీదు దరిదాపు ప్రపంచంలోనే అత్యధికం.

ఈ కారణాల చేతనే, మేం మీకు ఎగుమతులు చేసుకుంటాం మీ కరెన్సీ విలువను పెంచుకోవడం అమెరికా చైనాను పదే పదే అభ్యర్థిస్తోంది. అంటే, చైనా కరెన్సీ 'యువాన్' విలువ (డాలర్ తో పోల్చినపుడు) పెరిగితే చైనా చేసే ఎగుమతుల ఖరీదు లేదా వెల కూడా పెరుగుతుంది. తద్వారా, సరకు అమెరికాలో ఉత్పత్తి అయినా లేదా చైనా వంటి దేశంలో ఉత్పత్తి అయిన సరుకుల 'ధరల' మధ్యన తేడా లేకుండా పోగలదు. ఇదీ కథ. అంటే, అంతర్గతంగా ఆర్థిక పతనం పూర్తయి, అంతర్జాతీయంగా సైనిక జులుం కూడా ఇక ఎంత మాత్రమూ సాగించలేని స్థితిలోకి అమెరికా వెళ్ళింది. దానర్థం, నేడది సర్వ సంపూర్ణంగా 'కాగితం పులి'. అయితే, నేడు ఈ 'కాగితం పులి' బలం ఇంకా ఒక రంగంలో మిగిలే వుంది. అదే, సమాచార, ప్రచార సాధనాల రంగం. అంటే, ప్రజల మెదళ్ళను అదుపు చేసే రంగం. అన్ని విధాల పతనం పూర్తయి, దివాలా తీసిన అమెరికా నేడు తన ప్రచారార్జాటుపు బింకం ద్వారా నెట్టుకువస్తోంది.

ఈ కారణం చేతనే, ఈ ప్రచార హోరును ఎదిరించేందుకు లాటిన్ అమెరికాలోని, అమెరికా (గత చరిత్ర!) బాధిత దేశాలు నేడు తమ సొంత, ప్రత్యామ్నాయ ప్రచార సాధనాలను రూపొందించుకుంటున్నాయి. ఈ క్రమంలోనే, 'మెర్కోసుర్' వంటి టెలివిజన్ ప్రసార సంస్థలను అవి ఏర్పాటు చేసుకున్నాయి. చారిత్రకంగా అప్పటికి అనుకూల స్థితి లేకపోయినప్పటికీ పలు దశాబ్దాల క్రితమే 'సమాచార సామ్రాజ్యవాదం' అనే మాట వాడుకలోకి వచ్చింది. దీనికి, ప్రతిగా "నూతన అంతర్జాతీయ సమాచార వ్యవస్థ" అనే

దానిని నిర్మించే యత్నం కూడా జరిగింది. కానీ, కాలక్రమంలో అంతర్గత బలహీనతలూ, అననుకూల అంతర్జాతీయ స్థితిలో ప్రామాణికతనూ, ఆమోద్యయోగ్యతనూ ఈ ప్రత్యామ్నాయ మీడియా పొందలేకపోయింది. దీని ఫలితమే, నేటి దుస్థితి. పరాజయం పాలైన పాత 'అమెరికా నమూనా' నాడు కేవలం తన ప్రచార పటాటోపంతో మిణుకు మిణుకు మంటోంది. కాగా, వాస్తవానికి దాని స్థానాన్ని నేడు ఆక్రమించే అవకాశం వున్న వ్యవస్థలూ, నిర్మాణాలూ తగిన ప్రచార, సమాచార ఎదురుదాడి చేయగల స్థితిలో లేక ప్రత్యామ్నాయంగా ముందుకు రాలేకపోతున్నాయి. నెలలు నిండాయి. కొత్త తరహా ఆర్థిక, సామాజిక వ్యవస్థల జననానికి సమయం వచ్చింది. కానీ, బిడ్డ అడ్డం తిరిగింది... ఇదీ, స్థూలంగా నేటి ప్రపంచం స్థితి... 'జాతి వైద్యులే కోతకోసినా నిజం బ్రతకలేదు' అనే సంశయం నుంచి బయటపడి నిజాయితీగా, స్థిర చిత్తంతో జరిపే కృషి, ప్రయత్నాలే మానవాళి మనుగడకు నేటి ఆశాదీపాలు.

14.07.2010

ఆంధ్రప్రభ

‘నీరో’ డాలర్ - జిరో యూరో

గ్రీస్ ప్రజలు హీరోలు అయ్యారా?

“**యూరప్** రోగగ్రస్తుడు” (సిక్ మ్యాన్ ఆఫ్ యూరప్) అన్నది టర్కీదేశానికి ఒకనాడు ముద్దుపేరు. అయితే, ప్రస్తుతం పాశ్చాత్య ప్రపంచం - గ్రీస్ దేశానికి ఆ ముద్రను స్థిరపరిచే ప్రయత్నంలో ఉంది. గ్రీస్ దేశానికి అప్పులు చేయడం, దివాలా తీయడం అలవాటేనని చరిత్ర నుంచి దాఖలాలు చూపిస్తున్నది. రెండు వందల సంవత్సరాల చరిత్రలో గ్రీస్ దేశం దరిదాపు 5 మార్లు పెద్ద ఎత్తున దివాలా తీసిందని సెలవిస్తోంది. లాటిన్ అమెరికా దేశాల కంటే గ్రీసు అభివృద్ధిని తేల్చేస్తూ పాశ్చాత్యులు పుస్తకాలు రాసేస్తున్నారు.

అయితే, ఏమిటీ గ్రీస్ దేశం కథా కమామిషు? ఎందుకు ఆ దేశం ఇంతగా నేడు వార్తల్లోకి ఎక్కుతోంది? యూరోప్ ను కుదిపేస్తోంది? అసలు, నిజానికి నేడు దివాలా తీసింది గ్రీస్ దేశమా? లేదా దానిపై ఏకపక్షంగా రుద్దిన పాశ్చాత్య ‘అభివృద్ధి’ నమూనానా? నేడు, ఈ దుస్థితి కేవలం గ్రీస్ దేశానికే పరిమితమా? పతనం అంచున ఉన్న ఇతరేశాల ‘రోగగ్రస్త’ దేశాలు ఏవేవి? అసలు ఇన్ని దేశాలు వరుసగా ఎందుకు దివాలా తీస్తున్నాయి? ఇది, వ్యవస్థ బలహీనతా లేక వ్యాధిగ్రస్త దేశాల విడివిడి సమస్యా? ఐస్లాండ్, బుబాయ్ దేశాల ఫైనాన్స్ సంక్షోభాల అనంతరం, తిరిగి మరోమారు గ్రీస్ రూపంలో వ్యవస్థ మనముందుకు తెచ్చిన మౌలిక ప్రశ్నలు ఇవన్నీ.

2008, సెప్టెంబర్ లో అమెరికాలో ఆరంభమైన ఫైనాన్స్ భూకంపం ప్రకంపనలు మనమందరికీ తెలిసినవే. అనంతరం, ఈ వ్యాధి తీవ్రతకు పలు ఫైనాన్స్ ఆధారిత వ్యవస్థలు కంపించాయి. అమెరికా, యూరప్, జపాన్ లు పోటాపోటీగా కుదేలవసాగాయి.

ఐస్‌ల్యాండ్, దుబాయ్ లు ఈ ప్రకంపనల తీవ్రతకు అద్దం పట్టాయి. అయితే, మరింతగా - డాలర్లు యూరోలు, యెన్ లు వెదజల్లడం ద్వారా 'పచ్చటి మొలకల' (ఒబామా మాటలలో) పగటి కలను పాలకులూ, బ్యాంకర్లు ప్రజలకు పంచ రంగులలో చూపారు. కానీ, రెండేళ్లు తిరక్కుండానే 2010లో ఈ కల కరిగిపోయింది. మళ్ళీ ఫైనాన్స్ భూకంపం! ఈ సారి అది యూరప్ అంచున వున్న గ్రీస్ దేశంలో.

2001 జనవరిలో పలు ఆశలతో గ్రీస్ దేశం యూరోపియన్ యూనియన్ లో సభ్యదేశంగా చేరింది. యూరో జోన్ అంతటా యూరో పేరిట కొత్త కరెన్సీ విడుదల అయింది. అంటే, ఇక యూరోప్ జోన్ లో భౌగోళిక సరిహద్దులు వేరైనా కానీ, ఆర్థిక లావాదేవీల కరెన్సీ ఒక్కటే. అదే 'యూరో' కాగా, ఇతరేశతర ఆర్థిక కార్యకలాపాలలో వీరిది ఎవరి తోవ వారిదే. అయితే, యూరో జోన్ లోని దేశాలు వేటికవి తమ వార్షిక బడ్జెట్ లనూ, ఇతరేశతర కార్యకలాపాలను నిర్వహించుకుంటాయి. ద్రవ్య విధానాలలో ఐక్యత, కోశ విధానాలలో స్వతంత్రత దీని సారం.

అయితే, ఇలా ఏకమైన యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలన్నింటి ఆర్థిక స్థితిగతుల స్థాయి ఒకే తరహాది కాదు. ఆర్థిక పటిమలో తరతమ భేదాలు మిగిలే ఉన్నాయి. అత్యంత పేదదేశంలో ఒకటైన గ్రీస్ మొదలుకుని, ధనిక దేశాలైన ఫ్రాన్స్, జర్మనీల వరకూ ఇదో కలగూరగంప. మరింకేం. ఈ ధనిక దేశాల సరసన చేరాలని అనుకున్నందుకు - నేడు గ్రీస్ 'దివాలా' రూపంలో మూల్యం చెల్లిస్తోంది. మరిన్ని బలహీన దేశాలు పోర్చుగల్, స్పెయిన్ వంటివి క్యూలో సిద్ధంగా ఉన్నాయి. ధనిక యూరప్ దేశాలు అరచేతిలో చూపిన వైకుంఠానికి ఆశపడి గ్రీస్ దేశం అప్పులకు చేయి చాచింది. తమ దేశీయ సామాన్యాలను ప్రచారార్జాటంలో ముంచెత్తిన 'పేద' యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాల ధనిక ఫైనాన్షియర్లు దీనికి మధ్యవర్తులు. 2004లో తమ దేశ స్థాపనను చాటే ఒలింపిక్ క్రీడల అతిథ్య 'షో'ను గ్రీస్ ప్రభుత్వం నిర్వహించింది. ఇబ్బడిముబ్బడిగా అప్పులు పుట్టాయి. గ్రీస్ దేశం టోకుగా అమ్మకంలోకి వచ్చింది. ఫలితంగా 2009లో గ్రీస్ దేశపు (వార్షిక) స్థూల సంపద సృష్టికంటే దాని అప్పుల స్థాయి అధికంగా ఉంది. 2009లో గ్రీస్ దేశం అప్పులు స్థూల జాతీయోత్పత్తి నిష్పత్తి 113.4 శాతం. ఈ కఠోర సత్యాన్ని 2009, అక్టోబరులో కొత్తగా ఎన్నికైన జార్జ్ పాండ్రు ప్రభుత్వం ప్రపంచానికి వెల్లడించింది. 2010లో ఈ నిష్పత్తి మరింత దిగజారుబోతున్నది. అంటే, గ్రీస్ దేశపు కార్మికులూ, సామాన్యులూ శ్రమించి సృష్టించిన ఏదాది కాలపు సంపద అంతా కలగలిపినా అది వార్షికంగా అప్పులు తీర్చడానికి సరిపోని స్థితి. ఈ నేపథ్యంలోనే "మన దేశం తాలూకు దీప్వాలను అమ్మేద్దాం. అప్పు కింద జమ కట్టేద్దాం!" అని పాలకవర్గంలోని పెద్దలు కొందరు ఉచిత సలహాలు ఇస్తున్నారు.

ఈ అప్పులు తీర్చేందుకు గాను మరో దఫా 'సంస్కరణలు' మొదలయ్యాయి. అయితే, ఈ సంస్కరణల వేటు గ్రీన్ దేశ కార్మికులు, సామాన్యుల పైనే. వారి వేతనాలు, ఉపాధి, పంచస్లు, విద్య, వైద్య సౌకర్యాలపై కోతపడుతోంది. పైగా, సంపద సృష్టికన్నా అప్పులే ఎక్కువగా ఉన్నాయి. కనుక నిత్య జీవితం గడిచేందుకు కొత్త అప్పులు కావాలి. కాగా, దివాలా తీసిన గ్రీన్ ఇప్పుడు అప్పులు ఇచ్చేదెవరు? పిండుకున్నంత పిండుకోగా ఇక మిగిలింది పిప్పేనని ప్రధాన రుణదాతలు జర్మనీ, ఫ్రాన్స్ లు భావించాయి. అయితే, ఇక్కడ ఈ రుణదాతలకూ సమస్య ఉంది. అలా, గ్రీన్ దేశాన్ని దాని తోవన దాన్ని వదిలేయడం సాధ్యపడలేదు. అదే జరిగితే, తమ యూరోపియన్ యూనియన్ లోని ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిదారులు తీవ్రంగా భయపడిపోతారు. దానితో గ్రీన్ దేశంలాగానే సంపదకన్నా అప్పులు ఎక్కువగా ఉన్న స్పెయిన్, పోర్చుగల్ దేశాల నుంచి పారిపోతారు. ఫలితంగా, ప్రస్తుత 'యూరప్ రోగగ్రస్తుని' వ్యాధి మొత్తం యూరప్ ను యూనియన్ ను తక్షణం కబళిస్తుంది. అందుచేతనే "గ్రీన్ దివాలా తీస్తే అది యూరో జోన్ కు ఒక సమస్య, స్పెయిన్ కూడా అదే బాటపడితే, అది వినాశనమే" అని వ్యాఖ్యానించారు. మరి, ఈ వ్యాధి వైరస్ ను ఎలాగైనా కట్టడి చేయాలి. అందుకు గాను గ్రీన్ ను 'క్వారంటైన్'లో పెట్టాలి. పైగా, గ్రీన్ దివాలా తీస్తే యూరోపియన్ యూనియన్ పరువుపోతుంది. ప్రతిష్ఠకు భంగం వాటిల్లుతుంది. 2008 సెప్టెంబర్ సంక్షోభంలో అమెరికా, డాలర్ దెబ్బతింది. యూరోవోల్ లోని యూరోకు గౌరవనీయత పెరిగింది. తమను మించిన వారు లేరని నాడు కొందరు యూరోపియన్ యూనియన్ నేతలు అమెరికాకు పలు ఉచిత సలహాలు పడేశారు. మరిప్పుడు గ్రీన్ దివాలాతో 'యూరో' కరెన్సీ విలువ వేగంగా దెబ్బతింటోంది. వ్యాధి ముదిరి విస్తరిస్తే అది మొదటికే మోసం తెస్తుంది. ఈ క్రమంలోనే నేడు తిరిగి అమెరికా డాలర్ పుంజుకుంది. యూరోను వెనక్కు నెడుతోంది.

అయితే, ఇదంతా సాపేక్ష బలహీనత మాత్రమే, వాస్తవానికి అమెరికా డాలర్, యూరో కరెన్సీ, జపాన్ యెన్ లు-మూడూ చాలాకాలంగా అగాధంలోకి జారిపోతున్నాయి. వాటి, ఆర్థిక వ్యవస్థలు పోటాపోటీగా దెబ్బతింటుండటమే దీనికి కారణం. కాగా, వాటి వ్యవస్థలను దెబ్బతీస్తోన్న ఫైనాన్స్ భూకంప కేంద్రం ఒక్కోమారు ఒక్కోచోట తన ప్రతాపాన్ని చూపుతోంది. మొన్న అది అమెరికాలో, నిన్న ఐస్ ల్యాండ్ లో, దుబాయ్ లో, నేడది గ్రీన్ లో...! ఫైనాన్స్ భూకంపం వరుసగా ఈ ఆర్థిక వ్యవస్థల పునాదిని తుడిచేసే పనిని చేసుకుపోతోంది. ఈ క్రమంలోనే ఆ రోజుకు ఏ భూభాగాన్ని ఇది తొలిస్తే అది బలహీనం. ఆ రోజుకు ప్రకంపనలకు లోను కానిది శక్తిమంతం. ఇంతేతేదా! అందుచేత ఇది సాపేక్ష బలహీనత మాత్రమే. నేడు, ఎవరికంటే ఎవరు ఎక్కువ బలహీనంగా

ఉన్నారన్నది సమస్య. అయితే, ఈ వాస్తవాన్ని నేడు యూరప్ యూనియన్ దేశాలు గ్రీస్ సంక్షోభం ఆరంభంలో అంగీకరించలేకపోయాయి.

ఈ కారణాలన్నింటి వలన కొంతకాలంపాటు గ్రీస్ను 'అదుకోవడంలో' జాప్యం జరిగింది. పైగా రెండో పక్కన అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి రంగంలోకి దిగచూస్తోంది. ద్రవ్యనిధిలోనూ పైచేయి అమెరికాదే అన్నది తెలిసింది. గ్రీస్ను వదులుకోలేక, అలా వదులుకొని ఆ దేశంపై అమెరికా పరోక్ష పెత్తనాన్ని అంగీకరించలేక జర్మనీ ప్రాన్స్ దేశాలు సతమతమయ్యాయి. కడకు, ఎలాగైతేనేం ఒప్పుందం కుదిరింది. గ్రీస్కు మళ్ళీ అప్పులు పుట్టాయి. ఈ అప్పులలో 70 శాతం మేర యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలూ, 30 శాతం మేర ఐ.ఎం.ఎఫ్ సమకూరుస్తాయి. మరి, ఇది దివాలా తీసినవారికి ఇస్తున్న అప్పుకదా... దీనితో వడ్డీరేట్లు భారీగా పెరిగాయి. ఇప్పటికే పీకలదాకా అప్పులలో ఉంది కనుక ఈ అప్పులు (కొత్తవీ, పాతవీ) తీర్చగలిగేందుకు గ్రీస్ దేశ కార్మికులూ, సామాన్యులూ మరింతగా పస్సులుండటం తప్పనిసరి చేశారు. వారి వేతనాలపై కోతలు విధించారు. పింఛన్లు తగ్గాయి. ఉపాధి ఇగిరిపోతోంది. ఇలా లెక్కకు మించిన షరతులు.

దీనితో గ్రీస్ దేశ సామాన్యుడు నేడు ఉద్యమబాట పట్టాడు. నిరసనలతో, గ్రీస్ దేశ వీధులూ, ఫ్యాక్టరీలూ, అన్ని పని ప్రదేశాలూ వేడెక్కుతున్నాయి. 'డాలర్ - యూరో' అధిపతులు చిక్కి శిథిలమైన గ్రీస్ దేశ కంకణాన్ని ఆరగించేందుకు ఇప్పుడు సిద్ధంగా ఉన్నారు. ఈ విందులో వడ్డించే పని కొత్త సోషలిస్టు ప్రధాని పపాండ్రూ పాలపడటం అసలు విషాదం. డాలర్ లేదా యూరో రక్కసిని ఎంచుకునే అవకాశం నేడు గ్రీస్ ప్రజలకు మిగలలేదు. ప్రాన్స్ అధ్యక్షుడు సర్కోజీ దావోస్లో ఉపదేశించిన కొత్త తరహా పెట్టుబడిదారీ విధానం రూపం ఇదే. సుమారు వందేళ్ళనాటి యూరప్ సోసల్ డెమోక్రసీ (ప్రజాస్వామిక సోషలిజం) మానసపుత్రిక - థర్డ్ వే (మూడవ మార్గం) కడపటి 'అవతార్' బహుశా ఇదే కావచ్చు. అందుచేతనే, గ్రీస్ నేత పపాండ్రూ 2010 జనవరి 28న 3-డి రంగుటద్దాలు పెట్టుకుని 'అవతార్' సినిమాను చూసే 'పలాయనం'లో పడిపోయారు.

అలనాటి గ్రీస్లో పాలకులు సోక్రటీస్కు మాత్రమే 'హెమ్లాక్' గరళాన్ని ఇచ్చారు. నేటి ఆధునిక ప్రజాస్వామ్యంలో పైనాన్స్ చక్రవర్తులు యావన్ముంది గ్రీస్ సామాన్యులకు సరిసమానంగా 'హక్కు భుక్తం'గా 'అప్పుల' గరళాన్ని పంచుతున్నారు. సంపద 'అమృతాన్ని' యూరప్, అమెరికా, గ్రీస్ దేశాల పైనాన్స్ బ్యాంకర్లు ధనవంతులు సొంతం చేసుకుంటున్నారు. అంతే తేడా.

సనాతన గ్రీక్ తత్వవేత్తలు అక్కడ మనిషి అంతరాత్మనూ, అంతరాంతరాలనూ అన్వేషించారు. మధ్యయుగాల మౌనం తర్వాత సమకాలీన పెట్టుబడిదారీ యుగంలో

తన అంతరంగానికి వెలుపలి బాహ్య ప్రపంచంలోనే సౌఖ్యాలు అన్నీ వున్నాయన్న ఎండమావుల వేటలో, మిగతా యావత్ ప్రపంచం మాదిరిగానే కేవలం భౌతిక సంపత్తిలోనే అన్నీ వున్నాయన్న మోజులో గ్రీస్ దేశం కూడా పడింది. నేడు ఆ మోజు తాలూకు భ్రూమాజనిత స్వప్నం చెదిరిపోయింది. ఈ కలకు ధర్మకర్తలు కొద్దిపాటి మంది గతితప్పిన పాశ్చాత్య బ్యాంకర్లు, ఫైనాన్స్ ధనవంతులూ, దేశీయ దళారులూ మాత్రమేనని గ్రీస్ సామాన్యుడు గుర్తిస్తున్నాడు. భౌతిక సంపత్తి వృద్ధి తాలూకు కొత్త ఆర్థిక శక్తుల స్థాయిలో గ్రీస్ దేశం తిరిగి తన అంతరాత్మనూ అంతరాంతరాలనూ వెదుక్కుంటోంది. రేపటి కొత్త ప్రపంచం కోసం 'అప్పుత' మధనానికి గ్రీస్ దేశ సామాన్యుడు నేడు తన నేలపై విత్తనాలు నాటుతున్నాడు. ముందుకాలపు నూతన మనిషి కోసం తాత్విక చింతనాఫలాల విందు భోజనం ఏర్పాటు చేస్తున్నాడు. సంపద పందేరంలో పరిగెత్తడం ఆపి ఎందుకు? ఏ వైపుగా.... పరిగెడుతున్నామో స్థిమితంగా ఆలోచించే, అత్యావలోకన చేసుకునే రేపటి యుగ నిర్మాతలు అందరూ ఈ విందు భోక్తలు.

21.5.2010

సాక్షి

పెట్టుబడిదారి వ్యవస్థ నిర్మూలనే ప్రజల కర్తవ్యం

కెనడాలోని టోరంటో నగరంలో జి-20 దేశాల సమావేశాలు ఆరంభమయ్యాయి. టోరంటోలోని 'మెట్రో కన్వెన్షన్ సెంటర్'లో జరుగుతోన్న ఈ శిఖరాగ్ర సమావేశానికి - నిరసన సెగలు తగులుతున్నాయి. పలు స్వచ్ఛంద సంస్థలు, నిరసన బృందాలు - ఈ నిరసనలో పాల్గొంటున్నాయి. జూన్ 27వ తేదీ ఆదివారం నాడు ఈ సదస్సును ఉద్దేశించి మన దేశ ప్రధాని మన్మోహన్ సింగ్ ప్రసంగించారు.

ఈ సందర్భంగా ఆయన అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలోని కొన్ని ఉద్దీపన పథకాలను కొనసాగించవలసిన అవసరాన్ని వక్కాణించారు. ఈ దేశాలు అన్నీ ఒకేమారుగా ఉద్దీపనలను ఉపసంహరించుకుంటే - ప్రపంచం మరోమారు 2008 సెప్టెంబర్ తరహా ఫైనాన్స్ షాక్ కు గురవుతుందనేది ఆయన ఉద్దేశ్యం. వివిధ పెట్టుబడిదారీ దేశాలు - తమ తమ విడి, విడి ఆర్థిక పరిస్థితులకు అనుగుణంగా నిర్ణయం తీసుకోవాలి అని ఆయన ప్రవచించారు. కానీ, స్వయానా మన దేశీయ పాలకులు మాత్రం దేశ ప్రయోజనాల కంటే, అమెరికా ప్రయోజనాలే మనకు ముఖ్యం అన్నట్లుగా వ్యవహరిస్తున్నారు.

దీనికి తార్కాణమే నిన్నా మొన్నటి, పెట్రోలియం ఉత్పత్తుల ధరల పెంపుదల. బహుశా, పలువురు ఇది కేవలం, దేశంలో - పాలకులు చెబుతోన్న, చమురు కంపెనీల తాలుకూ "నష్టాల" వలన జరిగిన నిర్ణయం అని భావించవచ్చును. కానీ, ఈ నిర్ణయం వెనుక, అంతకుమించిన 'కథ' దాగి ఉంది. నిజానికి, ఆదివారం (27జూన్) నాడు టోరంటో జి -20 దేశాల సమావేశంలో - ప్రపంచ దేశాలలో పెట్రోలియం సబ్సిడీలు ఎత్తివేయాలనే అంశం కూడా చర్చకు వచ్చింది. పెట్రోలియం ఉత్పత్తులపై సబ్సిడీలను ఎత్తివేయాలనే - ఈ చర్చకు ఆద్యం అమెరికా ఆలోచనలతో పుట్టుకు వచ్చింది. దీనికి, అమెరికా పాలకవర్గాలకు ఉన్న కారణాలు అనేకం.

20వ శతాబ్దం ప్రారంభంలో ప్రపంచంలో 'అసెంబ్లీ వరుస' లేదా 'లైవ్' అనే పద్ధతి శ్రమ విభజన ద్వారా పారిశ్రామిక రంగంలో అమెరికా పెద్ద 'ముందుడుగులు' వేసింది. నాటి, ప్రఖ్యాత కార్ల కంపెనీ యాజమాని ఫోర్డ్ ఈ 'అసెంబ్లీ వరుస' పని విధానానికి ఆద్యుడు. ఈ పని పద్ధతి వలన - అమెరికా కార్ల కంపెనీలలో ఉత్పాదకత శరవేగంగా వృద్ధి చెందింది. తక్కువ ఖర్చుతో కార్లను తయారు చేయగలిగారు. తద్వారా కార్ల వంటి రవాణా సాధనాలు - అమెరికాలోని అత్యధికులకు అందుబాటులోకి వచ్చాయి. అవసరం ఉన్నా, లేకున్నా కృత్రిమంగా 'మానసిక' అవసరాలను పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ప్రజలలో పెంచి పోషించగలిగింది. ఈ కార్ల రవాణా 'విప్లవం'తో అమెరికా మొత్తం ఆర్థిక-సామాజిక స్వరూపమే మారిపోయింది. పెద్ద పెద్ద రోడ్లు, రకరకాల వాహనాలు, పెట్రోలియంపై ఆర్థిక వ్యవస్థ ఆధారపడడం వంటివి అన్నీ ఒక దాని వెనుకన ఒకటి వచ్చి చేరాయి. ఈ కారణం చేతనే, 20వ శతాబ్దం నుంచి 21వ శతాబ్దం ఆరంభం వరకూ - అమెరికా భూ భౌగోళిక ఆర్థిక, రాజకీయ వ్యూహాలు అన్నీ దరిదాపుగా ప్రపంచంలోని ఇతరేశ్వర దేశాల పెట్రోలియం వనరులపై పట్టును సంపాదించేందుకే నడిచాయి. నిన్నుమొన్నటి ఆప్టనిస్టాన్, ఇరాక్ యుద్ధాలు, నేడు అమెరికా ఇరాన్పై కాలుదువ్వడం వెనుకన ఈ ప్రయత్నాలను మనం చాలా మేరకు గమనించ వచ్చును.

అయితే, ప్రపంచంలో పర్యావరణ కాలుష్యం పట్ల పెరుగుతోన్న అవగాహనా, ఆందోళనలు, తాను ప్రపంచ పెట్రోలియం నిల్వలపై పట్టును కొనసాగించుకోగల అవకాశాలు సన్నగిల్లడం, అంతేకాకుండా - పెట్రోలియం (భూగర్భ) నిల్వలే ప్రపంచమంతటా తరిగిపోతుండడం, 2008 సెప్టెంబర్ ఫైనాన్స్ సంక్షోభం అనంతరం ప్రపంచ ఆధిపత్యాన్ని చాలామేర కోల్పోవడంతో నేడు అమెరికా వ్యూహం మరలా మారుతోంది. తాను, 20వ శతాబ్దం ఆరంభంలో ప్రపంచానికి 'అందించిన' పెట్రోలియం ఆధారిత రవాణా సాధనాల వ్యూహం ఇక ముందు సాగదని అది గుర్తించింది. దీనితో, నేడు అమెరికాలో కొత్త తరహా సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఆధారిత పారిశ్రామిక రంగం తాలూకు తప్పనిసరి అవసరం ఏర్పడింది. అంటే, ఇప్పుడున్న తరహా ఉత్పత్తి శక్తులలో మార్పు రావాలి. తద్వారా మాత్రమే నూతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానంతో అమెరికా మరలా ప్రపంచంపై పెత్తనం చేయగలదు.

ఈ నేపథ్యంలోనే తన ఈ అసలు ఉద్దేశ్యాన్ని దాచిపెట్టి పెట్రోలియం వనరులు దుర్వినియోగం పేరిట - నేడు తన ప్రయత్నాలు సాగిస్తోంది. అంటే, పెట్రోలియం ధరలు తక్కువగా ఉంటే, ప్రపంచ దేశాల ప్రజలు వాటిని విపరీతంగా వాడేస్తారనీ

వాదన చేస్తోంది. కాబట్టి, తాను స్వయానా పెంచి పోషించిన పెట్రోలియం ఆధారిత ఆర్థిక గమనాన్ని నేడు తన అనివార్య అవసరాల మేరకు - పక్కకు తోసివేయచూస్తోంది. నిజానికి, అమెరికాకు ప్రపంచంలోని పర్యావరణంపై ప్రేమలేదు. వాస్తవానికి, దాని ఆలోచన తన ప్రపంచ ఆధిపత్యాన్ని (సాంకేతిక ఆధిపత్యం ద్వారా) కొనసాగించుకో గలగడమే. దీని కోసం, ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల “కొంగజపాన్ని” నేడు అమెరికా పదే పదే చేస్తోంది. అయితే, చైనా ఇప్పటికే మాటలకంటే చేతలకు అధిక ప్రాధాన్యతను ఇచ్చి ఆ విషయంలో చాలా ముందుకు వెళ్ళగలిగింది.

ఈ క్రమంలోనే, మనదేశంలోని యు.పి.ఎ. ప్రభుత్వం అమెరికా అవసరాలకు అనుగుణంగా దేశంలో - ఆర్థిక రంగం అనే నేలను చదునుచేసే పనిలో పడింది. అంటే, అది నేడు పెట్రోలియం ఉత్పత్తుల ధరలు పెంచడం వెనుకన మరో ప్రధాన కారణం కూడా ఇదే. ఇలా, పెట్రోలియం ఉత్పత్తుల ధరలుపెరిగితే, ప్రజలు మెల్లమెల్లగా ప్రత్యామ్నాయ ఇంధనాలతో (విద్యుత్ కార్ల వంటి) నడిచే రవాణా సాధనాలు దిశగా చూస్తారు. తద్వారా విదేశీ బహుళజాతి సంస్థలకు చేతనిండా పని దొరుకుతుంది. ఎలక్ట్రిక్ కార్ల వంటి వాటిని తయారు చేసే బహుళజాతి సంస్థలకు చేతనిండా పని దొరుకుతుంది. ఎలక్ట్రిక్ కార్లవంటి వాటిని తయారు చేసే బహుళజాతి కంపెనీలు అమెరికా వంటి దేశాలలో వృద్ధి చెందుతాయి. తద్వారా, ఆయా దేశాలలో మరలా ప్రజలకు ఉపాధి అవకాశాలు మెరుగవుతాయి. అంటే, చావు బ్రతుకుల్లో ఉన్న అమెరికా పెట్టుబడిదారీ విధానానికి మరలా ఊపిరిలు ఊదవచ్చును. దానికోసం, నేడు మనదేశాన్ని మన్మోహన్ సింగ్, పరిపరివిధాల అమెరికాకు ప్రయోగశాలగా మార్చ చూస్తున్నారు. ఈ క్రమంలో అమెరికా వ్యవస్థ కోలుకోవడం మాట అటుంచి - మన దేశీయ ఆర్థిక వ్యవస్థ పూర్తిగా పతనం అయ్యే పరిస్థితి క్రమేణా ఏర్పడుతోంది. నిజానికి, నేడు - 2008 సెప్టెంబర్ సంక్షోభం అనంతరం - రెండవ దఫా (డబుల్ డిప్) సంక్షోభం ఏర్పడే ముప్పు అనేది అసలు సమస్య కాదు. ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ దేశాలు గతంలో ఇచ్చిన ఉద్దీపన పథకాల ప్రభావం సన్నగిల్లుతుండడంతో ఈ రెండవ దఫా సంక్షోభం మాట నిజమే. అయితే, నేడు మరిన్ని దఫాల ఉద్దీపనలు ఇచ్చే ఆర్థికశక్తి పెట్టుబడిదారీ దేశాలకు సన్నగిల్లడంతో ప్రపంచం పలు దఫాల ఆర్థిక ‘మూర్చలతో’ సతమతం అయ్యే పరిస్థితి ఉంది. అందుచేతనే ఈ దుస్థితిని సాధ్యం అయినంతకాలం వాయిదా వేసుకుంటూ పోవాలనేది జి -20 సదస్సు అసలు ఉద్దేశ్యం. తద్వారా అరువు తెచ్చుకున్న సమయం, ఊపిరిలతో ముందు, ముందు, ముందు ఎలాగైనా బ్రతికి బట్టకట్టగలమనేది నేటి

పెట్టుబడిదారీ దేశాల కడపటి ఆశ. ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరులు కచ్చితంగా అవసరమే. పర్యావరణ కాలుష్యం దృష్ట్యా ఇది కఠోరవాస్తవం. అయితే, ప్రపంచంలోని మానవాళి మనుగడతో ముడిపడిన ఈ అవసరాన్ని నేడు ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తన మనుగడ అవసరాలకై మునుగుగా ధరించ చూస్తోంది.

కాబట్టి, మానవాళి నిజమైన భవిష్యత్తు; ఉత్పత్తి అనేవి పెట్టుబడిదారుల లాభాల కోసం కాక, ప్రజల అవసరాల కోసం జరగడంలోనే ఉన్నాయి. ప్రపంచంలోని ప్రజల జీవితాలలో ప్రస్తుత స్థాయి అభద్రతనూ, సందిగ్ధతను తెచ్చిన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను వదిలించి వేసుకోగలగడం ప్రజలందరి కర్తవ్యం! ఇది, ప్రపంచ మనుగడకూ, భావితరాల శ్రేయస్సుకూ తప్పనిసరి!

29.06.2010

విశాలాంధ్ర

మానవాళి అస్థిత్వం కోసం అంతిమ పోరాటం

నేడు, ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు జీవాధారం దాని తాలూకు ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులు. ఆ వ్యవస్థ తాలూకు నిజ ఆర్థిక రంగం శక్తులు ఉడిగిపోయాయి. అంటే సరుకు ఉత్పత్తి, సేవా రంగాలలో మెజారిటీ ప్రజలకు ఉపాధి కల్పించగల శక్తిని వ్యవస్థ కోల్పోయింది. దీనికి ప్రధాన కారణం ఉత్పత్తి శక్తుల వేగవంతం అయిన అభివృద్ధి. మరో రకంగా చెప్పుకోవాలంటే ఉపాధి, పని ప్రదేశాలలో యాంత్రికరణ స్థాయి విపరీతంగా పెరిగిపోవడం. ఉత్పత్తి శక్తులు వృద్ధి చెంది యాంత్రికరణ జోరందు కోవడంతో ఉపాధికి వున్న అవకాశాలు తగ్గాయి.

దీనికి మూలం పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ఉత్పత్తి అనేది కేవలం లాభాల కోసం మాత్రమే జరగడం. ఫలితంగా ఈ వ్యవస్థలో యాంత్రికరణ తాలూకు సాంకేతిక వృద్ధి ఫలాలు కేవలం లాభార్జనకు ఉద్దేశించినవిగానే వుంటాయి. అంటే, ప్రాణం లేని పెట్టుబడి లేదా డబ్బు లేదా లాభాలు అనేవి ప్రాణం వున్న మనుష్యుల కంటే విలువైనవిగా మారాయి. దీనితో, తగిన లాభాలు లేకుంటే వృద్ధి చెందిన సాంకేతిక ఫలాలు ఉత్పత్తి ప్రక్రియలోకి రావు. 1973-79 కాలం నుంచీ మొదలుకొని ఈ ప్రక్రియ ఊపందుకుంది. మరమనుష్యులు, సాంకేతికతల ప్రాధాన్యత పెరిగి పరిశ్రమలలో మనుష్యుల (కార్మికుల, ఉద్యోగుల) అవసరం తగ్గిపోతుంది. ఈ క్రమంలోనే ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ముఖ్యంగా అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో క్రమేణా నిరుద్యోగం ప్రబలింది. చిరుద్యోగులు, నిరుద్యోగులతో మెజారిటీ సామాన్యుల కొనుగోలు శక్తి దారుణంగా పడిపోయింది.

ఈ తాకిడి నుంచి పెట్టుబడిదారుల లాభాలను 1977 -79 అనంతర కాలంలో కాపాడింది ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులు, 1980ల కాలంలో రుణాల మంజూరు (క్రెడిట్ కార్డుల వంటిది). 1990-2000 కాలంలో షేర్ మార్కెట్ వృద్ధి (డాట్ కామ్, బుడగ), 2002 -

2008 సెప్టెంబర్ కాలం వరకూ రియల్ ఎస్టేట్ బుడగల రూపంలో ఈ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులు రంగులు మార్చాయి. కడకు, 2008 సెప్టెంబర్ లో రియల్ ఎస్టేట్ కుదేలుతో ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులు పెద్దకుదుపుకు లోనయ్యాయి. ఈ వివిధ ఫైనాన్స్ రంగులూ లేదా రూపాంతరాలు వాస్తవానికి కొత్తగా తెచ్చిన నిజ ఉత్పత్తిగానీ, సాంకేతిక జ్ఞానం గానీ ఏమీలేదు. ఇవన్నీ, కేవలం డబ్బును విపరీతంగా ముద్రించి చలామణి చేయడంపై ఆధారపడిన వ్యాపార కార్యకలాపాలు.

పై స్థితిలోనే పలు ధనిక దేశాల ఆర్థికవ్యవస్థలలో గుణాత్మక మార్పులు జరిగాయి. ఉదాహరణకు 1996-2008 కాలం మధ్య అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థలో సరుకు ఉత్పత్తి రంగం (నిజ ఆర్థికవ్యవస్థ) ప్రాధాన్యత తగ్గిపోయి, క్రమేణా ఫైనాన్స్ (డబ్బు) చలామణి ప్రాధాన్యత విపరీతంగా పెరిగింది. 1996-2008 కాలంలో, అమెరికాలో ద్రవ్య చలామణి (డాలర్ల చలామణి) ఆ దేశం తాలూకు స్థూల జాతీయోత్పత్తి (నిజ ఆర్థికం) కంటే 40 శాతం వేగంగా పెరిగింది. కాగా, 2008 సెప్టెంబర్ ఫైనాన్స్ కుదుపుల అనంతరం కొద్ది వారాల కాలంలోనే అమెరికా కేంద్ర బ్యాంకు మొత్తం ద్రవ్య చలామణిని రెట్టింపు చేసివేసింది. 2000 సంవత్సరం నుంచీ ప్రపంచంలోని దరిదాపు అన్ని దేశాలు ఇదే బాటలో వున్నాయి. అలాగే ఈ ఇతరేతర దేశాలు అన్నింటిలోనూ 2008 చివరి నాటికి ద్రవ్య ముద్రణ, చలామణి వేగం ఉధృతం అయ్యింది.

ప్రజలకు ఉపాధి కల్పించి తద్వారా వారికి జీవనాధారాన్ని కల్పించలేని నేటి పెట్టుబడిదారీ దేశాల దుస్థితి ఇది. కేవలం సట్టా వ్యాపారం డబ్బుతో కొందరు బిలియనీర్లు కావడం, మిగతా కోటానుకోట్ల యాజమాన్యం ఆ బిలియనీర్ల మోచేతి నీళ్ళు తాగి బ్రతకడం ఇదీ నికరంగా నేటి పెట్టుబడిదారీ దేశాల దుస్థితి. కాగా, 2008 సెప్టెంబర్ అనంతరం నేడు 2010లో మరలా ఆ మోచేతి నీళ్ళు కూడా సామాన్యులకు దక్కని స్థితి ఏర్పడుతోంది. 2008 ఫైనాన్స్ సంక్షోభం అనంతరం ఇచ్చిన ఉద్దీపన పథకాల ప్రభావం నేడు పలు పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో దారుణంగా తరిగిపోతుండడమే దీనికి మూలకారణం.

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో వచ్చే ఇటువంటి సంక్షోభాల తీరు తెన్నులను కారల్ మార్ష్, ఎంగెల్స్ లు తమ “కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళికలో” అత్యద్భుతంగా వివరించారు. నేటి ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ దేశాల దుస్థితిని 1848లో రాసినవారి మాటలలోనే చూద్దాం: అవి (వాణిజ్య సంక్షోభాలు) వచ్చినప్పుడల్లా అంతకంతకూ మరింత ప్రమాదకరంగా మొత్తం బూర్జువా సమాజానికే చావు బతుకుల సమస్యను తెచ్చిపెడుతున్నాయి. ఈ సంక్షోభాలు వచ్చినప్పుడల్లా ఉత్పత్తి అయిన సరుకుల్లోనే కాక, గతంలో సృష్టించిన

ఉత్పాదక శక్తులో కూడా పెద్ద భాగాన్ని నాశనం చేయడం జరుగుతుంది. గత యుగాల్లో అసంభవంగా కనిపించే ఒక అంటురోగం ఈ సంక్షోభాలలో చెలరేగుతుంది. అది మితిమీరిన ఉత్పత్తి అనే అంటురోగం. బూర్జువా సమాజపు నియమాలు తాము సృష్టించిన సంపదను ఇముడ్చుకోవడానికి తామే ఇరుకైనాయి....” ఇదీ, సూక్ష్మంగా మార్క్స్, ఎంగెల్స్ లు పెట్టుబడిదారీ వాణిజ్య సంక్షోభాలను వివరించిన తీరు. సామాజిక చలన సూత్రాలను శాస్త్రీయంగా అధ్యయనం చేసి వారు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాలూకు భవిష్యత్తు, తీరుతెన్నులను విపులంగా వివరించారు. అందుచేతనే, నేడు వారి మాటలు ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ ఫైనాన్స్ వ్యవస్థ సంక్షోభం రూపంలో నిజాలకు నిగ్గదేలుస్తున్నాయి.

అంటే, నేడు మనం ఒక సంధి దశలో వున్నాం. ఇప్పుడు ముందుకు సాగడమంటే ప్రజల సుఖ, సౌఖ్యాల కోసం ఉత్పత్తి శక్తులను వినియోగించుకోగల వ్యవస్థలోకి వెళ్ళగలగడమే. కేవలం లాభాల కోసం జరిగే పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి విధానానికి చరమగీతం పాడడమే నేటి అగత్యం. కాబట్టి నేడు కాలం చెల్లిన పాత ఉత్పత్తిని సృష్టి (పంపిణీ) విధానాలకు కాలం చెల్లింది. ప్రాణం లేని “పెట్టుబడి” (డబ్బు) కోసం సజీవ మానవులనూ, ప్రకృతిని ధ్వంసం చేసే, దోపిడీచేసే విధానాలు, ఇప్పుడిక ఆచరణలో ఫలితాలను ఇవ్వవు. ఇవ్వలేవు. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలోని మానవ సంబంధాలయిన పెట్టుబడిదారుడు - కూలి బానిసల పర్వం ముగియడం తప్పనిసరి. మనిషికి, మనిషికి మధ్యన సమానత్వం, మానవత్వాతో కూడిన క్రాంగొత్త సంబంధాల ఆవిష్కరణ జరిగే సోషలిజం ఏర్పడనిదే ప్రస్తుత సంక్షోభాలు పరిష్కారం కావు. హైగా, అవి రోజు రోజుకూ మరింత తీవ్రతరం అవుతాయి. ఇప్పటికే ప్రపంచ భవిష్యత్తుకు దిక్సూచిగా నిలుస్తోన్న పలు లాటిన్ అమెరికా దేశాలు, పోరుబాటపట్టిన వివిధ తీవ్ర సంక్షుభిత పెట్టుబడిదారీ దేశాల కార్మికులు మానవాళికి ఇస్తోన్న సందేశం ఇదే!!

15.06.2010
విశాలాంధ్ర

ప్రపంచ దశమాలింబి - మన దశమారేనా?

గ్రీస్ దేశంలో ఫైనాన్స్ సంక్షోభం తీవ్రంగా ఏర్పడిన విషయం అందరికీ తెలిసిందే. ఈ సంక్షోభ ప్రభావం క్రింద -యూరో కరెన్సీ విలువ గత గురువారం నాడు-2009 మార్చి మాసం అనంతరపు కనిష్ట స్థాయికి పడిపోయింది. మొత్తం మీద యూరోపియన్ యూనియన్ ఆర్థిక పరిస్థితి, యూరో కరెన్సీ విలువ, అగాధం అంచున వున్న దాఖలాలు కపపడుతున్నాయి. 2008 సెప్టెంబర్ లో అమెరికాలో ఫైనాన్స్ సంక్షోభం అనంతరం - ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు - ఇదే యూరోపియన్ యూనియన్, యూరోలు ఆశారేఖలుగా కనబడ్డాయి. కాగా నేటి యూరో విలువ పతన నేపథ్యంలో అమెరికా డాలరే మెరుగునే స్థితి ఏర్పడింది.

కాగా వాస్తవానికి అమెరికా డాలరూ, యూరోపియన్ యూనియన్, యూరో కరెన్సీ, జపాన్ - ఎన్లు మూడు బలహీనంగానే వున్నాయి. అయితే, నేటి కరెన్సీలూ - వాటి విలువలూ పరస్పర ఆధారితం అని మనం గుర్తించాలి. అంటే, ఈ కరెన్సీల విలువలు గతంలోలాగా బంగారంతో ముడిపడిలేవు. వివిధ దేశాల, మార్కెట్లలోని బలాలకు అనుగుణంగా ఆయా దేశాల కరెన్సీ విలువలు - ఇతరేతర దేశాల కరెన్సీల విలువలతో సాపేక్షంగా విలువను కలిగి వుండే స్థితి నేటిది.

స్థూలంగా నేడు యూవత్ ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ బలహీనంగా వుంది. ఈ వ్యవస్థ తాలూకు మూడు ప్రధాన కేంద్రాలు అయిన అమెరికా, జపాన్, యూరోపియన్ యూనియన్లు అన్నీ బలహీనంగానే ఉన్నాయి. ఈ దుర్బల స్థితి రోజు రోజుకూ తీవ్రతరం అవుతోంది. అయితే, ఈ దుర్బలత్వం పలు అసమానతలతో 'వృద్ధి' చెందుతోంది. సంక్షోభాలు - అన్నిచోట్ల ఒకేసారిగా కాక రోజుకొకచోట బ్రద్దలు అవుతున్నాయి.

మొదటగా, అమెరికా ఈ సంక్షోభాలకు కేంద్రం అయ్యింది. అనంతరం సంక్షోభ కేంద్రం - ఐస్‌ల్యాండ్ వైపు మళ్ళింది. పిదప దుబాయ్ వంతు వచ్చింది. నేడు గ్రీన్ దేశంలో ఇది బ్రద్దలయ్యింది. కాగా, ముందు ముందు - ఈ సంక్షోభం పోర్చుగల్, ఇటలీ, ఐర్లాండ్, స్పెయిన్, బ్రిటన్, మరలా మరోమారు (మరింత తీవ్రంగా) అమెరికాలో బ్రద్దలయ్యే పరిస్థితి వుంది. అంటే ఫైనాన్స్ ప్రకంపనల కేంద్రం వేగంగా దాని 'లక్ష్యాల'ను ఎంపిక చేసుకుంటోంది. ఆధునిక కమ్యూనికేషన్ల వ్యవస్థ సాయంతో ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులను మనోవేగంతో ఇతరేశ్వర దేశాల మార్కెట్లలోకి మళ్ళించగల అవకాశం, మదుపు దారులకు వుంది. అయితే ఇదే 'సదవకాశం' నేడు అంతర్జాతీయ పెట్టుబడిదారీ సంక్షోభాన్ని కూడా అంత వేగంగా వ్యాపింపజేస్తోంది.

అంటే నేడు - యూరో బలహీనపడడం అనేది డాలర్ బలపడడం వలన కాదు. ప్రస్తుత ప్రపంచంలో వివిధ దేశాల కరెన్సీల - బలాలు, బలహీనతల కేవలం సాపేక్షం అయినవి మాత్రమే. వాస్తవానికి, 2008 సెప్టెంబర్ నాటి కంటే నేడు ప్రపంచంలోని పెట్టుబడిదారీ దేశాల కరెన్సీలు అన్నీ తీవ్రంగా బలహీనంగానే వున్నాయి. అయితే వాటి విలువ పరస్పరం సాపేక్షంగా నిర్ణయించబడడం వలన వాటిలో కొన్ని ఇతరేశ్వర కరెన్సీల కంటే అడపాదడపా బలంగా కనపడుతున్నాయి. దీనర్థం, నేటి ప్రధాన కరెన్సీల స్థితి సాపేక్షంగా బలంగా వుండడం కాదు. అది సాపేక్షంగా ఏ కరెన్సీ మరింత బలహీనంగా వున్నదనేది మాత్రమే.

స్థూలంగా, ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ విధానం అడుగులేని అగాధంలోకి జారిపోతోంది. కాగా, ఈ పతనంలో ఏ దేశం ఎక్కువ లోతుకు వెళ్ళిందనే దానిని బట్టి ఇతరేశ్వర దేశాలు బలంగా వున్నాయని చెప్పుకుంటున్నారు. "గుడ్డి కంటే మెల్ల నయమేనేది" దీనిలోని తర్కం. అయితే రేపటి రోజున అందరం గుడ్డివారమేననేది ఈ లాభాలవేటలో గుడ్డిగా, దుందుడుగా వ్యవహరిస్తోన్న ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిదారులకు బోధపడని సత్యం.

కాగా, ఈ క్రమంలో గ్రీన్ దేశ సంక్షోభం ప్రభావం భారతీయ మార్కెట్లపై పడదనే వాదనలు వినిపిస్తున్నాయి. కానీ ఇప్పటికీ ఇది సంపూర్ణ వాస్తవం కాదు. గతవారంలో మన కరెన్సీ అయిన రూపాయి విలువ 2.5 శాతం పడిపోవడమే దానికి తార్కాణం. మరోవైపున మన స్టాక్ మార్కెట్లు దీనినే సూచిస్తున్నాయి. అయితే గ్రీన్ దేశ సంక్షోభం మరింత ప్రగాఢమై మొత్తం యూరోప్‌ను కమ్ముకోకుంటే మన పరిస్థితి "గారెల బుట్టలో పడ్డట్టేనని" మన పాలకులు భావిస్తున్నారు. తద్వారా ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులు మన మార్కెట్లోకి వస్తాయనేది వారి భావన. కాగా, సంక్షోభం (యూరోప్‌లో) పరిమిత స్థాయిలో వున్నంత వరకూ ఇది నిజమే. కానీ సంక్షోభం ముదిరిపాకాన పడి - యూరోప్‌లోని ఇతరేశ్వర

దేశాలను కమ్ముకుంటే ఇది వాస్తవదూరం. అటువంటి స్థితిలో తీవ్ర ఆందోళనకు గురైన మదుపుదారులు మొత్తంగా, అన్ని దేశాల స్టాక్ మార్కెట్ల నుండి సొమ్మును వేగంగా వెనక్కు తీసుకోవచ్చును. ఇతరేతర మదుపుమార్గాలు అయిన బంగారం వంటి వాటిదిశగా వారు మళ్ళీ అవకాశం మెండు. ఈ సూచనలు ఇప్పటికే కనపడుతున్నాయి. బంగారం ధరలు గత కొద్దికాలంగా రికార్డు స్థాయిలను చేరు తున్నాయి. మరి మన విధాన నిర్ణయాలు సరైనదిశలోనే సాగుతున్నాయా? ప్రపంచ ఫైనాన్స్ వ్యవస్థ తాలూకు జూదరి మనస్తత్వం మనలను ఆవహించలేదా? ఇది యావత్ దేశ భవిష్యత్తుకూ వినాశనకరం కాదా? ఈ ప్రశ్నలకు జవాబు దొరికేందుకు అట్టేకాలం పట్టదు. కాంతి వేగంతో మార్పులు జరుగుతోన్న కాలంలో మనం జీవిస్తున్నాం. ఇది, ఒక గుణాత్మకమార్పు దశ...

“స్థిరపడి ఘనీభవించినదంతా గాలిలో కలిసిపోయే” దశ... పాత ఆలోచనలూ, విధానాలూ, పద్ధతులూ, నమూనాలు - విఫలం అవుతున్న దశ... మానవాళి మనుగడో లేదా వినాశనమో... అంతిమంగా.... నిర్ణయించబడే దశ ఇది..మానవజాతి మనుగడ కోసం ప్రతీ చైతన్యవంతుడూ/ వంతురాలూ అయిన వ్యక్తి నడుంబిగించాల్సిన - సరికొత్త దశ...

11.05.2010

విశాలాంధ్ర

విదూషకులు అవ్వదు - విజ్ఞత చూపండి

గ్రీస్ సంక్షోభం పాఠం ఇదే!!

యూరప్ ను ఒక భూతం వెంటాడుతోంది. అది, గ్రీస్ దేశ పైనాస్ సంక్షోభ భూతం. యూరప్ లో రోగ గ్రస్థ దేశంగా గ్రీస్ అవమానం పాలయ్యి వుంది. చిరకాల యత్నం అనంతరం యూరోపియన్ యూనియన్ లో సభ్యత్వం పొందగలిగింది. తద్వారా, తన - పాత రోగగ్రస్థ ముద్రను చెరిపేసుకుని 'గౌరవనీయ' యూరోపియన్ ధనవంతుల శ్రేణిలో సభ్యత్వం పొందగలిగామని గ్రీస్ పాలకులు నిన్నమొన్నటి వరకూ సంబరపడ్డారు. అయితే, ఈ ఆనందం అట్టే కాలం నిలువలేదు. యూరోపియన్ యూనియన్ తాలూకు ఇతరేశ "ధనిక" దేశాలలోని కులీనుల పరాన్న భుక్కు జీవనశైలి గ్రీస్ ను కూడా అపరిమితంగా కబళించింది. దీనితో, వనరులకు మించిన -ధనవంతుల జీవనశైలి ఫలితంగా నేడు గ్రీసు దేశం కుదేలయ్యి వుంది. బడ్జెట్ లోటు విపరీతంగా పెరిగి పోయింది.

కాగా, తన దేశంలోని ధనికుల ఈ అరాచకానికి నేడు గ్రీసు పాలకులు దేశంలోని సామాన్యులను బలిపీఠం ఎక్కించ చూస్తున్నారు. తమ దుస్థితికి కారణం అయిన ప్రపంచ బ్యాంకు, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి విధానాలనే - వారు మరింతగా అమలు చేయచూస్తున్నారు. గ్రీస్ దేశంలోని సామాన్య జనం తమ పాత అనుభవా దృష్ట్యా ద్రవ్యనిధి నుంచి "బెయిల్ అవుట్" ను తీవ్రంగా గర్హిస్తున్నారు. "ఐ.ఎమ్.ఎఫ్.హంతక ముఠామాకు వద్దు" అని నినదిస్తున్నారు. ద్రవ్యనిధి నుంచి "బెయిల్ అవుట్" రుణాన్ని తీసుకుంటే దాని తాలూకా పలు షరతులకు తలొగ్గాలి. వాటిలో భాగంగా పెద్ద సంఖ్యలో కార్మికులూ, ఉద్యోగులూ ఉపాధి కోల్పోతారు. సామాన్యులపై పన్నులు పెరిగిపోతాయి. సంక్షేమ కార్యక్రమాలకు గండి పడుతుంది. వేతనాలు కుదించుకుపోతాయి.

ఫించనుదారుల పరిస్థితి దిగజారుతుంది. ఇలా పలు “పొదుపు” చర్యలు అన్నీ కలగలసి సామాన్యుడిని పీల్చి పిప్పి చేసివేస్తాయి. నేడు గ్రీన్ దేశంలోని సామాన్య జనం ద్రవ్యనిధి సలహాలూ. అప్పులు మా కొద్దని నినదించడానికి ఇదే కారణం.

అయితే గ్రీన్ దేశ పాలక వర్గాలు ద్రవ్యనిధి నుంచి అప్పుల కోసం, ఆదరణ కోసం ఆరులు చాస్తున్నారు. తద్వార దేశంలోని సామాన్యుల రక్తం పిండి - మరింతగా కార్పొరేట్ ధనస్వామ్య జలగలకు విందులు ఏర్పాటు చేయ చూస్తున్నారు. కడకు, నిన్నామొన్నటి వరకూ మా వద్ద అప్పు చేయడం మీకు గొప్ప సదవకాశం అని ఘనంగా బింకంగా వున్న ద్రవ్యనిధి గొంతుకలోనూ మార్పు వచ్చింది. దయచేసి, అప్పులను తీసుకోండి. మేము మీ “శ్రేయోభిలాషులం” అని దిగజారి - ద్రవ్యనిధి - గ్రీన్ ప్రజలను అభ్యర్థిస్తున్నది. కాగా ఈ శ్రేయోభిలాషుల - రంగు, రుచి, వాసనలను గ్రీన్ ప్రజానీకం గతంలోనే చవిచూసి వున్నారు. 1967 నుంచి 1974 దాకా గ్రీన్ దేశాన్ని ఏలిన సైనిక ముఠా గ్రీన్ దేశ ప్రజలకు ద్రవ్యనిధి ‘తడాఖా’ను రుచి చూపించింది. దీనితో నేడు ఆ దేశ సామాన్యులు - ద్రవ్యనిధితో పాటుగా దాని “మంచితనం” గురించి చెప్పచూసే వారిని కూడా నమ్మే స్థితి లేదు. పైగా, అసధికారికంగా - ద్రవ్యనిధి అంచనాల ప్రకారమే - తన ‘భేషేన’ జిషడాలతో గ్రీన్ దేశం కోలుకోవడానికి 10 సంవత్సరాలు పడుతుందట.

మరి, గ్రీన్ పాలకులు ద్రవ్యనిధి తాలూకు చిటావైద్యం కోసం, ఇంతగా ఎందుకు ఆత్రుత పడుతున్నారు. తమ ప్రజలు ఇంతగా వ్యతిరేకిస్తున్నా అదే ప్రయత్నంలో ఎందుకు వున్నారు. దీనికి కారణం - చిన్న దేశం గ్రీన్ దాని స్థాయిని మించి చాలాపెద్దది. నేటి గ్రీన్ సంక్షోభం మొత్తం యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలలోని పెట్టుబడిదారీ పైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థకే ముప్పుగా మారింది. నేటి చిన్నదేశం గ్రీన్ పైనాన్స్ దివాలా - రేపు - యావత్ పెట్టుబడిదారీ యూరప్ సంక్షోభంగా మారే స్థితి వుంది. పైగా, నేడు ఒక్క గ్రీన్ మాత్రమే - ఈ దుస్థితిలో లేదు. పలు ఇతర యూరప్ దేశాల పరిస్థితి ఇదే. స్పెయిన్, పోర్చుగల్, ఇటలీల ఆర్థిక స్థితి అగాధం అంచున వుందట. అంటే, 2008 సెప్టెంబరులో కొన్ని పైనాన్స్ కంపెనీల దివాలాతో మొదలైన నిప్పురవ్వలు నేడు యావత్ పెట్టుబడిదారీ దేశాలనే కబళించే కార్పొచ్చుగా మారుతున్నాయి. దీనితో, ద్రవ్యనిధి వంటి సంస్థలు హడావిడిగా ఈ అగ్ని ప్రమాదాన్ని ఆపే పనిలో పడ్డాయి. అయితే ఈ క్రమంలో అనతి కాలంలోనే ద్రవ్యనిధి కూడా దివాలా తీసినా ఆశ్చర్యం లేదు. దానివద్ద వున్న నిధుల స్థాయి 750 బిలియన్ల డాలర్లని అంచనా. నేడు గ్రీన్ దేశ సంక్షోభాన్ని తక్షణం చల్లార్చగలిగేందుకే 160 బిలియన్ల డాలర్లు అవసరం. మరి, రేపు వరుస పరంపరగా మరింత పెద్ద దేశాలూ, ఆర్థిక వ్యవస్థలు రగులుకుంటే పరిస్థితి ఏమిటి? అప్పుడు ద్రవ్యనిధికే “బెయిల్ అవుట్” అవసరం అవుతుంది.

ఈలోగా నేడు గ్రీన్ దేశంలోని కార్మికవర్గం భగ్గుమంటోంది. నిరసన జ్వాలలు నింగినంటుతున్నాయి. యూరోపియన్ యూనియన్ తాలూకు ధనికుల ఫైనాన్స్ రోగానికి మేమెందుకు మూల్యం చెల్లించాలని వారు ప్రశ్నిస్తున్నారు. మొన్న ఐస్‌ల్యాండ్, నిన్న దుబాయ్‌లు కేంద్రంగా రగిలిన యూరోపియన్ ఫైనాన్స్ భూకంపం నేడు గ్రీన్ తీరాన్ని తాకింది. ఇది రోజు రోజుకూ ఉధృతమవుతోంది. అయితే, ఈ ఫైనాన్స్ ప్రకంపనలు మొత్తం పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ నిజ స్వభావం గురించి కార్మిక జనాన్ని చైతన్య పరుస్తున్నాయి. ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిదారీ కొలిమిలో రాటుదేలిన వర్గ చైతన్యం నేడు యూరోపియన్ పటంపై నిద్రలేస్తోంది. దీనిని ఆపడం ఎవరి తరం కాదు. అది పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ వ్యవస్థలను నేడు శక్తికి మించిన పని. మార్క్స్‌ని సమాధి చేశాం. మరి కమ్యూనిజాన్ని మరిచిపోండని నిన్న సెలవచ్చిన మార్గరెట్ థాచర్, లెచవలేసా (పోలెండ్)లు నేడు తమ వర్గ భావనలు తమ కళ్ళముందే - సమాధి కావడాన్ని నిస్సహాయంగా చూడవలసిందే. అజేయసత్యం కమ్యూనిజం ఆవిష్కర్త - మార్క్స్ నేడు చిరుమందహాసం చేస్తున్నాడు. మార్క్స్ ఆయన కుటుంబం - చరిత్ర సృష్టికర్త కార్మికవర్గం కోసం చేసిన అనుపమాన త్యాగాలతో కూడిన కృషి నేడు ఫలాలను ఇస్తోంది. మార్క్స్ మరణానంతరం సుమారు శతాబ్దంన్నర పైబడిన తరువాత - ఆయన చుట్టూ పెట్టుబడిదారులు అల్లిన పరదాలను ఒకదేశ కార్మికవర్గం తరువాత మరొకటి చీల్చివేస్తోంది. 2004-05లో పారిస్‌లో తిరగబడ్డ నిరుద్యోగ యువత మొదలుకుని నేడు గర్జిస్తోన్న గ్రీన్ కార్మిక శ్రేణుల వరకూ వరుస పరంపర ఇదే. “మార్క్సిజం అజేయం! ఎందుచేత నంటే అది సత్యం గనుక” అన్న లెనిన్ మాటలు నేడు ప్రపంచ కార్మిక వర్గానికే మార్గదర్శకం.

కాగా, నేడు - మనదేశ పాలకులు ఇప్పటికైనా నిజాలను అంగీకరించవలసిన పరిస్థితి మరింతగా ముందుకు వస్తోంది. ప్రపంచ యావత్తు దివాలా తీస్తోన్న ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిదారీ నమూనాకు భారత్‌లో ప్రాణం పోయాలని కలలు గంటోన్న మన్మోహన్‌సింగ్‌కు ఇది పునరాలోచన కలిగించగలదా? ప్రపంచ ప్రఖ్యాత ఫైనాన్స్ ఇన్వెస్టర్ - వారెన్‌బఫెట్ - భారత్‌ను మంచి మదుపు అవకాశంగా ఎందుకు చూస్తున్నారో ఆయనకు బోధపడుతుందా? మన్మోహన్‌సింగ్ ఆర్థిక విధానాలు - గేట్లు తెరిచే అంతర్జాతీయ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులు రేపటి రోజున మనలనూ ఒక ఐస్‌ల్యాండ్‌గానో దుబాయ్‌గానో, గ్రీన్ దేశంగానో మార్చేందుకు, ఉబలాటపడుతున్నాయి. దీనిని అనుమ తిద్దామా? అంత్యనిష్ఠారం కంటే ఆదినిష్ఠారం మేలు అని ముందే ప్రతిఘట్టిద్దామా? చేతులు కావిన తరువాత ఆకులు పట్టుకోవడం విజ్ఞతకాదు. యూరప్ పాలకవర్గ ముఠాల విదూషకత్వం నేడు - చెబుతోన్న సత్యం ఇదే!

04.05.2010

విశాలాంధ్ర

ప్రాప్తకాలజ్ఞతా? తీర్పుదర్శనమా?

2010 ఏప్రిల్ మాసం చివరిలో అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి, ప్రపంచ బ్యాంకుల సంయుక్త సమావేశం వాషింగ్టన్ లో జరిగింది. ఈ సమావేశంలో మనదేశం తరపున పాల్గొన్న ఆర్థికశాఖ కార్యదర్శి అశోక్ చావ్లా కూడా ప్రసంగించారు. ఆయన అభిప్రాయం ప్రకారం పలు అభివృద్ధి చెందుతోన్న దేశాలు ఆర్థిక సంక్షోభం నుంచి కోలు కుంటున్నాయి. అయితే, ఈ కోలుకోవడం అన్ని దేశాలలోనూ ఒకేలా లేదు. మించి ఈ మెరుగుదల ఇంకా తొలిదశలోనే వుంది. కాగా, ఈ మెరుగుదల తాలూకు ఫలితాలు తేలికగా తల్లక్రిందులయ్యే అవకాశం కలవి. అంటే చిన్న ఒడిదుడికులు కూడా ఈ ఫలితాలను మరలా దెబ్బతీయగలవు.

కాగా ఈ కోలుకోవడం అనేది ప్రధానంగా ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులపై పైననే ఆధారపడి వుందనేది కూడా చావ్లా మాటలలో స్పష్టం అవుతుంది. అంటే, ఈ ఆర్థిక వ్యవస్థల మెరుగుదల అనేది నిజ ఆర్థిక రంగంలో ఉపాధి కల్పనపై ఆధారపడి సాగినది కాదు. దీని పునాది కేవలం డబ్బు లేదా కరెన్సీ చలామణి పెంపుదలపై మాత్రమే ఆధారపడినది. ఈ కారణం చేతనే, ప్రపంచ చిత్రపటంపై ఈ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడుల చలనం లేదా కదలికలు అనేవి ప్రధానంగా వివిధ దేశాల స్థితిగతులను నిర్ణయిస్తున్నాయి. 2008 సెప్టెంబర్ ఫైనాన్స్ సంక్షోభం అనంతరం ఈ పెట్టుబడులు పెద్దగా రిస్క్ తీసుకోవడానికి సిద్ధంగా లేవు. పైగా ఈ ఆందోళనలకు అనంతర కాలపు ఐస్ ల్యాండ్ దివాళా, దుబాయ్ ఫైనాన్స్ సంక్షోభం, నేటి గ్రీకు దేశం స్థితి తోడయ్యాయి. ఫలితంగా ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులు ఆచితుచి వ్యవహరిస్తున్నాయి. లాభసాటిగానూ, స్థిరంగానూ వున్న దేశాల మార్కెట్లను ఎంచుకుంటున్నాయి. ఫలితంగా పలు 'అభివృద్ధి' చెందుతోన్న దేశాలు ఈ పెట్టుబడులపై

ఆధారపడలేకపోతున్నాయి. అందునా ముఖ్యంగా ఫైనాన్స్ పెట్టుబడుల ఆధారిత అమెరికా తరహా ఆర్థిక నమూనాను అనుసరిస్తోన్న దేశాల పరిస్థితి ఇదే. మనదేశ ఆర్థిక కార్యదర్శి చావ్లా ఆందోళనల వెనుకన వున్న కారణం ఇదే.

మనదేశం కూడా నేటికీ ప్రధానంగా స్టాక్ మార్కెట్లూ, రియల్ రంగం వంటి వాటి తాలూకు ఫైనాన్స్ లేదా స్పెక్యులేటివ్ వృద్ధిపైనే ఆధారపడుతోంది. స్వావలంబన తో కూడిన విధానాల ద్వారా మనం దేశంలో ఉపాధి అవకాశాలను పెంపొందించుకునే ప్రయత్నం చేయడం లేదు. అందుచేతనే నేడు దేశంలో ధనిక, పేద వ్యత్యాసాలు విపరీతంగా పెరిగిపోతున్నాయి. మధ్యతరగతి కుదేలు అవుతోంది. ఫైనాన్స్ ఆధారిత 'అభివృద్ధి' నమూనాపై ఆధారపడిన దేశాలు అన్నింటి దుస్థితి ఇదే. ఒక ప్రక్క బిలియనీర్లు మరింత ఎడగడం, మరో ప్రక్కన పేదలు మరింత పేదలవ్వడం, దీనితో పాటుగా డబ్బు చలామణి శృతిమించి పెరిగి ద్రవ్యోల్బణం నింగినంటడంతో స్వయంగా చావ్లాగానే తన ఉపన్యాసంలో మనం మన పేదరికం తగ్గింపు లక్ష్యాలను చేరుకోగలగడం దుర్లభం అని అంగీకరించవలసి రావడం గమనార్హం. అంటే ఐక్యరాజ్యసమితి నిర్దేశిత సహస్రాబ్ది అభివృద్ధి లక్ష్యాలను మనం నిర్దేశిత సమయ వ్యవధిలో చేరుకోలేం అనేది సుస్పష్టం. పైగా 2008 సంక్షోభం తాలూకు ప్రభావం పేదలపైనే అత్యధికంగా పడిందని కూడా చావ్లా తన ఉపన్యాసంలో అంగీకరించారు.

కాగా, ఈ సమస్యలకు ఆయన చూపిన లేదా కోరిన పరిష్కారం విచిత్రమైనది. ఐక్యరాజ్యసమితి పేదరిక నిర్మూలన (సహస్రాబ్ది అభివృద్ధి లక్ష్యాలు) లక్ష్యాల సాధనకు ప్రపంచ బ్యాంకు వంటి సంస్థల ఆర్థిక (ఫైనాన్స్) పాత్ర కీలకం అని ఆయన సెలవిచ్చారు. అయితే, ఈ సంస్థలు (అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి - ప్రపంచ బ్యాంకులు) ఈ వివిధ దేశాలపై గతంనుంచీ రుద్దిన విధానాలే ఆయా దేశంలో పేదల, కార్మికుల, సామాన్యుల కడగండ్లకు ఒక ప్రధాన కారణం అని ఇక్కడ మరువరాదు. ఈ కారణం చేతనే, ఈసంస్థల విధానాల పదఘట్టన క్రిందన నలిగిన గ్రీన్ దేశం సామాన్యులు నేటి తమ దేశ సంక్షోభ కాలంలో మరలా సాయం తీసుకోమంటూ, తమలను అభ్యర్థిస్తోన్న అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధిని భీకృడుతున్నారు. గ్రీన్ దేశపు పాలకులు మాత్రం ద్రవ్యనిధి 'సాయం' కోసం వెంపర్లాడుతుండగా, ఆ దేశంలోని ప్రజలు ద్రవ్యనిధి సాయాన్ని దృతరాష్ట్ర కౌగిలిగా భావిస్తున్నారు.

ఈ నేపథ్యంలోనే అశోక్ చావ్లా మాటలను గమనించాలి. ద్రవ్యనిధి, ప్రపంచబ్యాంకు ఆదేశిత విధానాలూ, వాటి నమూనా అనుసరణ వలననే మనదేశంలో కూడా ధనిక పేద వ్యత్యాసాలు పెరిగాయి. పలు ఆర్థిక అసమతుల్యతలు ఏర్పడ్డాయి. మనం 2008 సంక్షోభాన్ని తట్టుకోగలిగామంటే దానికి పునాది ఈ విధానాల పొడ (నాటికీ) సోకని

మన జాతీయ బ్యాంకులూ, వ్యవసాయ రంగాలలోనే వున్నది. కానీ నేడు ఆ సంస్థల 'సాయంతో' (సాయం పేరిట) ఈ కాసిన్ని మన బలాలను కూడా నీరసపరిచే 'కృషి' మొదలవుస్తుంది. వాషింగ్టన్ సమావేశంలో చావ్లా మాటలే దీనికి తారాణం. పైగా మన యు.పి.ఎ. పాలకులు ఇప్పటికే ఈ దిశగా చాలా ముందుకు సాగారు. అమెరికాతో వ్యవసాయ, విద్యా, వైద్య రంగాల వంటి వాటితో ఒప్పందాలు చేసుకున్నారు. ప్రస్తుతం చావ్లాగారి అభ్యర్థన సారం ఈ ఒప్పందాలను వాస్తవీకరించేందుకు జవనత్వాలను కోరేది. అంటే ఆయన మన దేశంలోని పేదలూ, సామాన్యుల తరపున కాక బిలియనీర్ల తరపున వాషింగ్టన్ లో ఉపన్యసించారు. దీనిసారం, ఈ సంస్థల ముమ్మర విధానాలు, నమూనాల అమలు అంతిమంగా మనలను కూడా ఒక ఐస్ ల్యాండ్, దుబాయ్, గ్రీన్ దేశాల జాబితాలలో చేర్చేదే. ఈ మూడు దేశాలే కాక, పోర్చుగల్, స్పెయిన్, ఇటలీ... ఇతరేతర పలు బడా దేశాలు కూడా దివాలా పరంపరలో వున్నాయనేది సుస్పష్టం. అంటే ఈ మూడు దేశాల దివాలా అనేది ఏదో అరుదైన విషయం కాదు. అది ముందు ముందు తామరతంపరగా వ్యాపించనున్న 'అంటువ్యాధి'. ఫైనాన్స్ ఆధారిత అభివృద్ధి నమూనాపై ఆధారపడే వ్యవస్థలూ, దేశాలకు అనివార్యం సోకే అంటువ్యాధి. అయితే ఈ వ్యాధి తాలూకు ప్రభావం ఆయా దేశాల సామాన్యులపైనే పడడం తప్పనిసరిగా గమనార్హం. దీనికి కారణం ఈ వ్యాధి మూలాలే ధనస్వామ్యంలో వున్నాయి. మరింతగా విడిగే ఉన్నాడంతో 'పెట్టుబడి' ఆయా దేశాల ప్రజలపై రుద్దుతోన్న కడగండ్ల వ్యాధి ఇది. అంతిమంగా పెట్టుబడి (అందునా ముఖ్యంగా ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి) అభివృద్ధి నమూనాను పరిత్యజిస్తే మినహా మనం కోలుకునే అవకాశం లేని పరిస్థితి ఇది. గ్రీక్ దేశ ప్రజానీకం నేడు దీనిని అనుభవంలో గుర్తించారు. మరి మనం ఇతరుల అనుభవం నుంచి నేర్చుకోగలమో లేదా మనకే ఈ స్వీయానుభవం కావాలో కాలమే తేల్చాలి.

03.05.2010

ప్రజాశక్తి

ఇది 'రిస్క్' కాదు... ఉన్నాదం

ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభం పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలోని పలువురిలో పలు మార్పులను తీసుకువచ్చింది. ప్రధానంగా మధ్యతరగతి మనోస్థితి విషయంలో ఇది మరింత నిజం. గతంలో సాధారణంగా మధ్యతరగతి జీవి 'సహజ' ఆకాంక్ష మరింతపైకి ఎదగడంగా వుండేది. అంటే ఏదో ఒకనాటికి తానో లేకుంటే తన సంతతో ధనవంతులు కావాలనేది ఈ ఆకాంక్ష.

కాగా, 2008 సెప్టెంబర్, అంతకుముందరి నుంచీ ప్రపంచ ఆర్థిక రంగంలో పేరుకుపోతూ వచ్చిన మార్పులు ఈ మనోస్థితిని నేడు గణనీయంగా ప్రభావితం చేస్తున్నాయి. అంటే, పరుగెత్తి పాలు తాగాలనేది నిన్నామొన్నటి వరకూ మధ్యతరగతి మనోస్థితిలోని ప్రధాన కోణం. కాగా నేడు పరుగెత్తినా ముందుకు (పై వర్గాలలోకి) పోగలమనే ఆశలపై సంక్షుభిత పరిస్థితులు నీళ్ళు చల్లాయి. పైగా నేటి స్థితి పైవర్గాలలోకి ఎదగడం మాట అటువుంచి వున్నచోట వుండాలన్నా పరుగెత్తవలసి రావడం. కాళ్ళ క్రింద భూమి వేగంగా కదిలిపోతోంది. దానితోపాటు నిన్నటి పంచరంగుల కలలు ఆవిరైపోతున్నాయి.

నిన్నామొన్నటి వరకూ "రిస్క్" తీసుకోవడం అనేది పెట్టుబడిదారీ పదజాలంలో ఘనత వహించిన మాట. వ్యాపారంలో "రిస్క్" తీసుకుంటే - లభించే ప్రీమియం అనేవే - లాభాలు.. ఆర్థిక ఎదుగుదల... సామాజికంగా ఉన్నతీ... తదితరం. ఈ "రిస్క్" అనే మాటను సూక్ష్మ ఆర్థికశాస్త్ర గ్రంథాలు ఒక ఫ్యాషనబుల్ పదంగా మార్చే సాయి. వ్యాపారం లేదా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ దాని పరిణామదశలో వున్నంతకాలం ఈ ధోరణి వెర్రితలలు వేయలేదు. అసహజమే అయినా మనుషుల మధ్యన సహకారం ఆవశ్యకతను పూర్వపక్షం చేసిన పోటీ మనస్తత్వం మనుగడ సాగించగలిగింది. కానీ

1973-79 నుంచీ వ్యవస్థ గుణాత్మక తీరులోనే మార్పు వచ్చింది. ఈ మార్పు పేరే ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి ఆధిపత్యం. ఉపాధికల్పనా రంగంలోని అంటే నిజ ఆర్థిక రంగంలోని పెట్టుబడుల కాలంలో లాభాలకై పెట్టుబడిదారుల నడుమా, కెరీర్లకై ఉద్యోగుల నడుమా నడిచిన పోటీ వ్యవహారం వ్యవస్థ పురోగతికే ఉపయోగపడింది. కానీ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడుల అంటే కేవలం డబ్బు చలామణి వ్యవస్థ ఆధిపత్యం రావడంతో పరిస్థితిలో గుణాత్మక మార్పు వచ్చింది. రిస్క్ తీసుకోవడానికి అర్థం మారిపోయింది. రిస్క్ తీసుకోవడం పేరిట జూదం మొదలయ్యింది. ఈ జూదంలో మనుషుల జీవితాలకు, ఆర్థిక భద్రతకూ విలువ శూన్యం అయ్యింది. మెకలాండ్ సూత్రీకరణను ఇక్కడ ప్రస్తావించాలి. ఆయన మోటివేషన్ (ప్రేరణ) సిద్ధాంతం ప్రకారం మనిషికి “రిస్క్” తీసుకోవడం ఒక మానసిక అవసరం. అయితే, ఈ “రిస్క్” అనేది 50-50గా వుండాలి. 100-0గా కాదు. అంటే రిస్క్ తీసుకునే అంశాలలో పరాజయ అవకాశాలూ, విజయం అవకాశాలు 50-50గా వుండాలి. అది మాత్రమే ఆరోగ్యవంతుడు తీసుకునే హేతుబద్ధమైన రిస్క్. రిస్క్ అనేది జూదంగా మారనంతవరకూ సరిగానే పని చేస్తుంది. కాగా ఫైనాన్స్ జూదం (షేర్ మార్కెట్లలాంటి) ఆధిపత్యం పెరిగిపోయి జీవితంలో ఎదగడం, డబ్బు సంపాదన కేవలం జూదంగా మారడంతో పరిస్థితి మారిపోయింది. ప్రపంచం మొత్తాన్ని జూదగృహంగా మార్చిన ఫైనాన్స్ వ్యవస్థ, మానవుల జీవితాలలో 100 శాతం అభద్రతను తెచ్చిపెట్టింది. అంటే పరుగులో వుండాలంటే ప్రతిక్షణం 100 శాతం రిస్క్ గా తయారయ్యింది.

కాగా 2008 సెప్టెంబర్ వరకూ ఈ జూదం తాలూకు ప్రభావం విడివిడిగా పలువురు వ్యక్తులపై మాత్రమే పడుతూ వచ్చింది. అయితే అనంతరం ఈ విష పరిణామం యావత్తు వ్యవస్థనూ అలముకుంది. పలువురు వ్యక్తుల పరాజయాలకు వారి వారి “రిస్క్” తీసుకోవడం తాలూకు లోపాలు కాక ఈ ఫైనాన్స్ ఆధారిత వ్యవస్థనేదీ పలువురికి అర్థం అయ్యింది. దీనితో ప్రాథమిక స్థాయిలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ మౌలిక సైద్ధాంతిక పునాది చాలా మేర పటాపంచలు అయ్యింది. జూదం స్థానంలో పలువురికి ఖేదం మిగిలింది. దీనితో తెలిసో తెలియకో వ్యవస్థలోని వారిలోని మౌలిక అవగాహన లోనే పెనుమార్పులు వస్తున్నాయి.

ఫలితమే నేడు పలువురు మధ్యతరగతి, కొందరు ఉన్నత వర్గీయులు కూడా జీవితంలో స్థిమితత్వాన్ని భద్రతను కోరుకోవడం. పెట్టుబడిదారీ పరిభాషలో చెప్పాలంటే వీరు ‘రిస్క్ ఎవర్స్’ (రిస్క్ పట్ల విముఖత) అయ్యారు. దానితో వారు మక్కువ చూపే ఆదాయ మార్గాలు, ఉపాధి అవకాశాలలో కూడా మార్పు వస్తోంది. నికరమైన, స్థిరమైన రాబడిని ఇచ్చే విదేశీ మారకం బాండ్ల మార్కెట్లో మదుపులు పెరుగుతున్నాయి. కాలం కలిసొస్తే (కాటేయక) వచ్చే ‘విండెవోల్’ లాభాల షేర్ మార్కెట్లపై మోజు తగ్గుతోంది. అలాగే,

ఉపాధి అవకాశాల విషయంలో కూడా గతంలో విపరీతమైన వేతనాలు, అదనపు చెల్లింపులూ, బోనస్ ల సాఫ్ట్ వేర్ రంగం వైపు మక్కువ చూపిన పలువురు ఉన్నత విద్యావంతుల మనస్థితిలో మార్పు వస్తోంది. బ్రతికుంటే బలుసాకు తినచ్చు అన్నట్లుగా వేతనాలు తక్కువైనా జీవితంలో భద్రత వుంటుందనే విశ్వాసంతో ప్రభుత్వ ఉద్యోగాల వేటలో వారిలోని పలువురు వుంటున్నారు. నిన్నా మొన్నటి ట్రెండ్ మాటలు కార్పొరేట్, కన్సల్టెన్సీ, కట్టింగ్ ఎడ్జ్ టెక్నాలజీ రంగం వంటివి నేడు తమ జిలుగులను కోల్పోయాయి.

కాగా, ఫైనాన్స్ పెట్టుబడుల యుగంలో ప్రాధాన్యత కోల్పోయిన ఎందుకూ కొరగాని సామాజిక, శాస్త్ర రంగాల అధ్యయన లోటు నేడు సమాజంలో భారీగా కనపడుతోంది. ఒక ప్రక్కన ఈ శాస్త్రాల అధ్యయనం, అవగాహన మరోప్రక్కన నిన్నటి లక్షల రూపాయల వేతనాల ఉద్యోగాలు లేక యువత దశ దిశా లేనిదిగా అయిపోయింది. నిస్తేజంలో వుంది. జరుగుతున్న పరిణామాలకు కారణాలు, అర్థాలు వెతుక్కునే పనిముట్లు, ఆలోచనలూ లేని దుస్థితిలో పడిపోయింది. ఫలితమే ప్రపంచంలోని పలు దేశాలలో నెలకొన్న అస్థిరత. నిన్నటివరకూ (ఫైనాన్స్ వ్యవస్థ బలంగా వున్నంతకాలం) డబ్బు అనేది (కాంట్రాక్టు రూపంలో) మానవ సంబంధాలలో సిమెంట్ లా పనిచేసింది. నేడు ఆ డబ్బు బంధాలలోకి కూడా ప్రవేశించే అవకాశాలు లేని యువత స్థితి మానవ శరీరంలోని గతి తప్పిన ఫ్రీరాడికల్స్ అనే కణలూ తయారయ్యింది.

మరోరకంగా “మనోస్థిమితం” కోల్పోయి గతి తప్పిన ఈ కణాలు శరీరంలో కాన్సర్ కారకాలు. అందుకే నాటి కారల్ మార్ప్పె పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అంతిమధ్యలో రెండే ప్రత్యామ్నాయాలు అన్నాడు. అవి ఒకటి సోషలిజం, రెండవది అరాచకం. కాబట్టి నేడు ఏ కోణం నుంచి (పర్యావరణ, రాజకీయ, ఆర్థిక, సామాజిక) చూసినా భూమ్మీద మనిషి మనుగడకు ఏకైక మార్గం సోషలిజం స్థాపనే!

27.04.2010

ప్రజాశక్తి

బీకటిని చేధించే చైనా “ఎత్తుగడ”?

చైనా ప్రభుత్వం తన కరెన్సీ, రెనింబీ విలువను అమెరికా డాలర్ తో పోలిస్తే పెరగనివ్వనున్నదనే వార్తలు వస్తున్నాయి. పలు సంవత్సరాలుగా అమెరికా, చైనా దేశాల నడుమ ఈ చైనా కరెన్సీ విలువ అంశం ప్రధాన ఇతివృత్తంగా వుంది. చైనా తన కరెన్సీ విలువను కృత్రిమంగా తొక్కిపెట్టిందనేది ఇన్నాళ్ళూ అమెరికా వాదన. తద్వారా, చైనా అమెరికాకు చేసే ఎగుమతులు కారుచౌకగా వుండి అమెరికా దేశీయ కంపెనీలు, చైనా ఉత్పత్తులతో పోటీ పడలేకపోతున్నాయనేది దీనిసారం. కాగా చైనా తన కరెన్సీ విలువను నిర్ణయించుకోవడం తన సార్వభౌమాధికార హక్కుగా భావించింది. అయితే, మరి నేటి ఈ పరిస్థితిలో రానున్న మార్పుకు అసలు కారణం ఏమిటి? చైనా కడకు, అమెరికా ఒత్తిళ్ళకు తల ఒగ్గిందా? అంతిమంగా, అమెరికాది పైచేయి అయ్యిందా! ఖచ్చితంగా కాదు. తన కరెన్సీ విలువలో మార్పును అంగీకరించాలన్న నేటి చైనా నిర్ణయం కూడా విజ్ఞతతో కూడినదే.

ఇప్పటికే, అమెరికాతో వ్యాపారం ద్వారా చైనా భారీ స్థాయిలో డాలర్లను సముపార్జించింది. చైనా వద్ద వున్న ఈ డాలర్ రూపంలోని విదేశీ మారకం విలువ సుమారు 2.5 లక్షల కోట్ల డాలర్లు. అయితే ఇదంతా నిన్నామొన్నటి వరకు డాలర్ స్థానం బలంగానూ, అమెరికా కొనుగోళ్ళ స్థాయి పెద్దదిగానూ వున్నప్పుడు చైనాకు అనుకూలించింది. కానీ నేడు డాలర్ స్థితి డోలాయమానంలో పడింది. అమెరికా, అప్పుచేసి పప్పుకూడుకు స్వస్తి పలకవలసి వస్తోంది. కాబట్టి ముందు ముందు చైనా ఇదే స్థాయిలో డాలర్లను కలిగి వుండడం లేదా సముపార్జించడం వినాశకరం. పైగా ఇప్పటికే ప్రపంచంలోని పలు దేశాలు తమ వద్ద వున్న డాలర్లను వదిలించుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

అయితే అదే సమయంలో డాలర్ తో పాటుగా ప్రపంచంలోని పలు ఇతర ప్రభుత్వ కరెన్సీల పరిస్థితి అగమ్యగోచరంగానే వుంది. నిన్నామొన్నటి వరకు డాలర్ కు ప్రత్యామ్నాయం కాగలదని పలువురు ఆశించిన యూరో కరెన్సీ స్థితి నేడు డాలర్ కంటే దారుణంగా దిగజారింది. ఇక జపాన్ కరెన్సీ “యెన్”ల దుస్థితిని చెప్పనవసరం లేదు. కాబట్టి నేడు కరెన్సీల స్వేచ్ఛా విఫణిలో వివిధ దేశాల కరెన్సీల విలువ, పరిస్థితి రోజుకోలాగా వుంటోంది. ఇక వాటిని ప్రత్యామ్నాయం అయ్యే స్థితిలో వుండనుకున్న బంగారం కూడా నేడు తన తక్కుకుబెక్కుల అంతిమ హద్దును చేరుతోంది. దాని విలువ కూడా ప్రపంచ కమోడిటీస్ స్పెక్యులేషన్ మార్కెట్ లో పలు ఒడిదుడుకులకు లోనవుతోంది.

ఈ మొత్తం నేపథ్యంలో చైనా (బహుశా) తీసుకోనున్న నిర్ణయం విజ్ఞతతో కూడింది. అది ఒక్కమారుగా డాలర్ ను (నేడు) వదిలించుకొని ప్రత్యామ్నాయాలను స్వీకరించే స్థితి లేదు. కాబట్టి, డాలర్ నుంచి క్రమేణా ఆరోగ్యవంతంగా, హేతుబద్ధంగా వైదొలగేటందుకు ఈ “రెనింబీ” విలువ పెంపుదల చైనాకు ఉపకరించగలదు. పైగా నేడు చైనా తన ఎగుమతుల ఆధారిత స్థితిని మార్చుకుంటోంది. ముఖ్యంగా ప్రధాన దిగుమతిదారు అమెరికా మార్కెట్ పై ఆధారపడడాన్ని గణనీయంగా కుదించుకుంటోంది. దీనికి ప్రత్యామ్నాయంగా దేశీయ మార్కెట్ లో డిమాండ్ పెంపుదలకు కృషి చేస్తోంది. ఈ స్థితిలో గతంలో లాగా డాలర్ తో రెనింబీ మారకం విలువ గురించిన పట్టింపుకు పోవాల్సిన అవసరం చైనాకు నేడు లేదు. పైగా అది పాత విధానం. చైనాకు నష్టదాయకం కూడా. దీనికి మరో కోణం అమెరికాలో పడిపోయిన కొనుగోలు శక్తి. 2008, సెప్టెంబర్ “ఫైనాన్స్” సంక్షోభం అనంతరం అమెరికా ప్రజల కొనుగోలు శక్తి దారుణంగా పడిపోయింది. నిరుద్యోగం భారీగా పెరిగిపోయింది. వ్యవస్థాగత సంక్షోభం ఏర్పడింది. స్థూలంగా అమెరికా అప్పుచేసి పప్పుకూడు విధానాలను కొనసాగించలేని స్థితిలో పడిపోయింది. పైగా ఒబామాతో సహా పలువురు అమెరికా నేతలు అమెరికా ముందు ముందు దిగుమతుల ఆధారిత స్థితి నుంచి బయటపడాలని చెబుతున్నారు. మించి, ముందు ముందు తామే ఇతరేతర దేశాలకు ఎగుమతులు చేసే స్థితికి చేరాలనేది నేటి అమెరికా పాలకుల లక్ష్యం. ఇక మరో పక్కన అమెరికన్లు తమ పొదుపును కూడా పెంచుకోవాలని వారు పిలుపునిస్తున్నారు. 2008 సెప్టెంబర్ సంక్షోభం ముందర అమెరికన్లు పొదుపుస్థాయి ప్రతికూల (నెగిటివ్) స్థితిలో వుంది. సంక్షోభం అనంతరం అమెరికన్లు విశ్రంభల కొనుగోళ్ళు తగ్గించారు. దీంతో అమెరికన్లు పొదుపు స్థాయి మరలా సానుకూలంగా (పాజిటివ్) మారింది. ఇది నేడు సుమారు 5-6 శాతం స్థాయిలో వుండటం. అంటే నేడు అమెరికా క్రమేణా ప్రపంచ “సరుకుల, సేవల” ప్రధాన దిగుమతి

దారు స్థానాన్ని కోల్పోతోంది. నికరంగా ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ రైలింజన్ తాలూకు చోదక స్థితి నుంచి అది వైదొలుగుతోంది.

ఈ నేపథ్యంలో, అమెరికాతో వాణిజ్యం ఇక చైనాకు పొసగనిది. పైగా తన వద్ద వున్న డాలర్ల (విదేశీ మారక) స్థాయిని కూడా నేడు చైనా సురక్షితమైన పద్ధతిలో తగ్గించుకోవాలి. అయితే, ఈ “రెనింబీ” విలువ పెంపుదల వలన చైనా అమెరికా మార్కెట్ను సంపూర్ణంగా కోల్పోదు. రెనింబీ విలువ గణనీయంగా పెరిగినా అంటే చైనా ఎగుమతుల ఖరీదు అమెరికా మార్కెట్లో పెరిగినా అవి అమెరికా సరుకుల ఖరీదుతో పోలిస్తే తక్కువగానే ఉంటాయి. దీనికి కారణం అమెరికాలో ఉత్పత్తి అయ్యే సరుకుల విలువ లేదా ఖరీదు ఇప్పటికీ బాగా అధికంగానే వుండడం. అయితే, ఇతరతర వర్ణమాన దేశాల నుంచి అమెరికాకు ఎగుమతి అయ్యే సరుకుల విషయంలోనే చైనాకు అసలు చిక్కు. కాగా డాలర్ విలువ, అమెరికా కొనుగోళ్ళూ రోజురోజుకూ దిగజారు తున్నాయి.

ఈ స్థితిలో, ఇతరతర వర్ణమాన దేశాలు కూడా మున్ముందు అమెరికాను తమ ఎగుమతులకు ప్రధాన లక్ష్యంగా చేసుకోలేవు. డాలర్లను పోగు చేసుకోవడంపై మెలమెల్లగా, ఆయా ఎగుమతిదారుల ఆసక్తి తగ్గడం ఖాయం. కాబట్టి, ప్రపంచ వాణిజ్య భవిష్యత్తును నిర్ణయించే స్థితిని అనతికాలంలో అమెరికా మార్కెట్ కోల్పోగలదు.

అంటే, నేడు “రెనింబీ” విలువలో పెంపుదల లేదా మార్పుకు చైనా నిర్ణయం తీసుకుంటే అది అమెరికా ఒత్తిళ్ళకూ, బేరసారాలకూ తల ఒగ్గి కాదు. అది చైనా తన దేశీయ, సార్వభౌమాధికార ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా తీసుకొనే నిర్ణయమే. పైగా సోషలిస్టు దేశాలు సామ్రాజ్యవాద దేశాలను ఆర్థిక పోటీలోనే ఓడించాలన్న లెనినిస్టు ఎత్తుగడకు ఇది మరోరూపం. పతన దశలో సామ్రాజ్యవాదం మరింత వినాశకరంగానూ, విపరీతంగానూ వ్యవహరించగలదు. తెల్లవారే ముందు చీకట్లు అధికం అవుతాయి అనేది నిజం. అంటే, తన మరణ అవస్థలో సామ్రాజ్యవాదం మరింత ప్రమాదకరమైనది. అణ్ణాయుధ యుగంలో ఈ సత్యాన్ని సోషలిస్టులు విస్మరించరాదు. కాబట్టి నేటి పరివర్తన దశలోని సరైన ఎత్తుగడ సామ్రాజ్యవాదాన్ని మరింతగా ఆర్థిక పోటీలో ఓడించగలగడం. ఆ దేశాలను రెచ్చగొట్టి, సవాళ్ళకు దిగేకంటే, ఓపిక వహించి పరిస్థితులపై పట్టును సాధించడమే సరైన నిర్ణయం. ఇది మాత్రమే విజ్ఞత. సర్వం కోల్పోయినా సాయుధంగా వున్న సామ్రాజ్యవాదాన్ని దాని అంతిమ దశలో ఎదుర్కొనే సరైన వ్యూహం ఇదే. చైనా ఆర్థిక విధానాలు (ఎత్తుగడలు) ఈ ఫలితాన్ని విజయవంతంగా సాధిస్తాయని ఆశిద్దాం...

12.04.2010

ప్రజాశక్తి

మార్క్సిజానికి ప్రాణం పోస్తోన్న మితవాద ప్రచారం

“అధికారంలో” ఉన్న పార్టీ చేత కమ్యూనిస్టులని తిట్టుతనని ప్రతిపక్ష పార్టీ ఎక్కడైనా ఉందా? ప్రతిపక్షంలో వున్న పార్టీ అదే తిట్లను తనకంటే పురోగాములైనా ఇతర ప్రతిపక్ష పార్టీలమీదా, ప్రగతి వ్యతిరేకులైన తన శత్రువులమీదా వినరకుండా ఎక్కడైనా వుందా?”

- మార్ప్లె ఎంగెల్స్ : “కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక”

1848 ఫిబ్రవరిలో కారల్ మార్ప్లె, ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ లు రచించిన “కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక”లోని మాటలు ఇవి. అప్పటికి ఇంకా - పలు దేశాలలో కమ్యూనిస్టుపార్టీలు శైశవదశలో ఉన్నాయి. కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతం విస్తృతంగా ప్రచారంలోకి రాలేదు. చరిత్ర తెరపైకి కొత్తగా వచ్చిన కార్మికవర్గం తప్పటడుగులు వేస్తున్న దశ అది. అంటే, కమ్యూనిస్టులు కేవలం ప్రతిపక్షంగా మాత్రమే వున్న చారిత్రక యుగం అది.

అయితే, అనంతర కాలక్రమంలోని 162 సంవత్సరాల కాలంలో చాలా పెద్ద ప్రయాణమే జరిగింది. రెండు ప్రపంచ యుద్ధాలు, సోషలిస్టు దేశాల జననం, పెట్టుబడి దారీ దేశాలలో పలు పెను ఆర్థిక సంక్షోభాలు, ప్రచ్ఛన్నయుద్ధం, ప్రాంతీయ ఘర్షణలు, సోషలిస్టు రష్యా తెరమరుగవ్వటం, నయా ఉదారవాద ప్రపంచీకరణ... ఇలా ఎన్నో మజిలీలు. అయితే పలు ఒడుడుడుకులలో కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతం... అప్రతిహతంగా పురోగమించింది.

1848 నాటి ప్రతిపక్ష పాత్ర నుంచి పలు దేశాలలో పాలకపక్షం స్థాయికి కమ్యూనిస్టు పార్టీలు ఎదిగాయి. వర్గపోరాట రణరంగంలో కార్మికవర్గం కాకలు తీరింది. మరింతగా తీరుతోంది. కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతం కరదీపికగా సోషలిస్టు వైనా ప్రపంచ గమనాన్ని, శాశించగల స్థాయికి ఎదిగింది. రోజురోజుకీ మరింతగా ఎదుగుతోంది. స్థూలంగా,

కాలం చాలా మారిపోయింది. నేడు కేవలం ప్రతిపక్ష స్థానంలో కూర్చుని మాత్రమే ఒక రాజకీయ పక్షం.. కమ్యూనిస్టుగా “నిందించబడే” స్థితి లేదు. ప్రగతిశీల, పాలకవర్గాన్ని కమ్యూనిస్టు పక్షంగా నిందించే ప్రగతివిభూత - ప్రతిపక్షాల కాలం కూడా కొన్ని చోట్ల నేడున్నది.

ఇదే, నేడు అమెరికాలోనూ జరిగింది. నిన్న గాక మొన్న అమెరికాలో ప్రజల ఆరోగ్యరక్షణ బిల్లు ఆమోదం పొందింది. దీనిని ప్రతిపాదించింది, పాలక డెమోక్రటిక్ పార్టీ నేత, అమెరికా అధ్యక్షుడు బారక్ ఒబామా. ప్రధానంగా ఈ బిల్లును వ్యతిరేకించింది ప్రతిపక్ష మితవాద రిపబ్లికన్లు. పలు ఒడుదుడుకుల అనంతరం కొద్దిరోజుల క్రితం ఈ బిల్లు ఆమోదం పొందింది. దీనితో, పలువురు మితవాద భావాలు వున్న అమెరికా పార్లమెంటు సభ్యులు అగ్రహంతో ఊగిపోయారు. పార్లమెంటు వెలుపల బిల్లుకు అనుకూలంగా ఓటువేసిన సభ్యులకు కార్పొరేట్ బెదిరింపులూ, శాపనార్థాలూ ఎదురయ్యాయి. అంతేకాదు, బిల్లుకు మద్దతుగా నిలిచిన పార్లమెంటు సభ్యులను “సోషలిస్టులు, కమ్యూనిస్టులు” అని అంటూ పలువురు వ్యతిరేకులు శాపనార్థాలు కురిపించారు. ఇదీ కథ. కాలం మారింది. ప్రతిపక్షంగా వున్న ప్రగతిశీలురు కమ్యూనిస్టులుగా తిట్టుతినేది 1848 నాటి కాలం. ప్రగతిశీల భావాలు అప్రతిపాతంగా విజయం సాధిస్తూ పాలకపక్షమే కమ్యూనిస్టుగా నిందించబడేది 2010 నాటి యుగం. అయితే దీనర్థం నేడు రాత్రికి రాత్రి ఒబామా, ఆయన మద్దతుదారులు కమ్యూనిస్టులుగా అయిపోయారనేది ఏమీ కాదు. వారు, మితవాద (అమెరికన్) రిపబ్లికన్ల కంటే ప్రగతి శీలంగా వున్నందుకే నేడు వారిపై ఇంత ఆక్రోశం.

దీనంతటి వెనుక మరో కోణం కూడా నేడు దాగి వుంది. సామ్రాజ్యవాద యుగంలో ప్రధాన పెట్టుబడిదారీ దేశంగా వెలుగొందిన అమెరికా కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక ప్రచారం లోనూ అగ్రగామి. అమెరికా పాలకులు, మీడియా, ఈ కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక ప్రచారాన్ని ప్రపంచ వ్యాప్తంగానూ, స్వదేశంలోనూ నిర్వహించారు. కమ్యూనిజాన్ని వారు ఒక పెనుభూతంగా చిత్రీకరించారు. కమ్యూనిస్టు అంటే దేశ ద్రోహి అనీ, అమెరికా ప్రజల వ్యతిరేకి అనే స్థాయిలో ఈ ప్రచారం జరిగింది. నిజానికి అమెరికా కార్మికవర్గం కూడా, నిన్న మొన్నటివరకూ ఈ ప్రచార వెల్లువలో మునిగిపోయింది. అదంతా, నిజమే ననుకుంది. అందుచేత అమెరికా కార్మికులలో, సామాన్యులలో తాము సృష్టించిన ఈ మనోస్థితిని మరలా సొమ్ము చేసుకునేందుకు మితవాదులు సిద్ధపడ్డారు. ఒబామాను, ఆయన మద్దతుదారులనూ ‘కమ్యూనిస్టులు’ అని ‘నిందిస్తే’ తమ పని సులువవుతుందనేది మితవాదుల ఆశ. తద్వారా ఒబామాను దేశంలోని మెజారిటీ సామాన్యుల నుంచి దూరం

చేయాలనేది వారి ఆలోచన. కానీ ఇది ప్రస్తుత చారిత్రక యుగంలో బెడిసికొట్టే ప్రయత్నమే. వాస్తవానికి, దీని ఫలితాలు మితవాదులు ఆశించిన దానికి పూర్తిగా విరుద్ధంగా వుంటాయి. అమెరికా, సామన్యుడికి నేడు తన నిజమైన ప్రయోజనాలు ఏమిటో తెలుసును. 2008 సెప్టెంబర్ ఆర్థిక సంక్షోభ నేపథ్యంలో కనీవినీ ఎరుగని పలు కడగండ్ల పాలవుతోన్న అమెరికా ప్రజలు జాగృతులు అవుతున్నారు. వాస్తవానికి నేడు అమెరికాలో కూడా కమ్యూనిస్టు అనుకూల సాహిత్యం, భారీ ప్రజాదరణను పొందుతోంది. మించి ఈ వాదనను నిర్ధారించుకునేందుకు గత చరిత్రలోని ఉదాహరణ లను కూడా మనం చూడవచ్చును.

1953లనాటి అమెరికాలో 'బైమ్' పత్రిక విలేకరి పర్యటనలో అతను విన్న, చూసిన అంశాలు దీనికి ఒక తార్కాణం. 1930ల నుంచీ సుమారు 1940ల మధ్య వరకూ అమెరికా దేశం పెను ఆర్థిక మాంద్యం ప్రభావంలో వుంది. 1930ల వరకూ అనుసరిస్తూ వచ్చిన విశ్వంఖల స్వేచ్ఛా మార్కెట్ విధానాల ఫలితమే ఈ సంక్షోభం. అయితే 1933 అనంతరం డెమోక్రటిక్ పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చింది. అమెరికాలో, సంక్షేమ రాజ్య విధానాలు ఆరంభం అయ్యాయి. వీటిని "న్యూడీల్" విధానాలు అని పిలుస్తారు. "న్యూడీల్" అంటే "కొత్త ఒప్పందం" (లేదా రాజీ) అని అర్థం. అంటే, ఇది - "శ్రమశక్తికీ, పెట్టుబడి"కీ కుదిరిన రాజీ. ఈ రాజీ ప్రకారం కాస్తంత కార్మిక, సామాన్యుల అనుకూల విధానాలు అమలులోకి వచ్చాయి. నిరుద్యోగం అదుపులోకి వచ్చింది. కార్మిక కుటుంబాలకు, విద్యా, వైద్య పరిరక్షణ లభించింది. ఈ "న్యూడీల్" కాలంలోనే - అమెరికా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో "స్వర్ణయుగం"గా పిలిచేది ఆరంభం అయ్యింది. ఈ స్వర్ణయుగం సుమారు 1973-79ల వరకూ నడిచింది. ఈ కాలంలోనే అంటే 1953లో 'బైమ్' పత్రిక విలేకరి, అమెరికాలో విస్తారంగా పర్యటించారు. ఆయన దేశంలోని గ్రామీణ ప్రాంతాల వారిని కలుసుకున్నప్పుడు వారు చెప్పిన మాటలు ఇవి : "సబ్బిడీలే సోషలిజం అయితే, మేమంతా ఇప్పుడు సోషలిస్టులమే" ఇదీ సారం. అయితే, ఇక్కడ గమనించవలసింది ఈ 1953 నాటికే అమెరికాలో కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక ప్రచారం "మెకార్టీజం" రూపంలో భారీగా జరుగుతోంది. కాగా, ఇవి కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక నేపథ్యంలో అమెరికా రైతులు మాట్లాడిన మాటలు. అంటే వారు "ముద్రలకు" ప్రాధాన్యతను ఇవ్వలేదు. అనుకూల, వ్యతిరేక ప్రచారానికి ప్రాధాన్యతను ఇవ్వలేదు. వారు, గమనిస్తున్నదల్లా వాస్తవిక విధానాలు తమ దైనందిన జీవితంపైన చూపిన, చూపుతోన్న ప్రభావాన్ని, విధానాలు, అవి ఏ "ముద్ర"తో "పేరు"తో సాగినా సామన్యుడు గమనిస్తున్నది వాటి నిజమైన సారాన్నే ఊకదంపుడు మాటలను, ప్రచారాన్నీ వారు పట్టించుకోలేదు. "సోషలిజం" అనే మాటను

నిందాపూర్వకంగా మార్చివేసిన అమెరికా పాలకులు, మీడియా ఆ దేశంలోని సామాన్యులు తమ నిజ ప్రయోజనాలను మరచి పోయేలా చేయలేకపోయింది. 1930ల నాటి స్వేచ్ఛావిఫణి తాలూకు దుష్పరిణామాలను వారు “చవిచూసారు”. అనంతరకాలపు ప్రభుత్వ జోక్యం తాలూకు సత్ఫలితాలను వారు చూసారు. అదుపులో లేని మార్కెట్ పనికిమాలినదని వారు తెలుసుకున్నారు. కాబట్టి, మెజారిటీ సామాన్యుల అనుకూల విధానానికి పెట్టే పేరు ఏదైనా వారు దానిని అభ్యంతరపెట్టరు. ప్రజలకు కావల్సింది విధానాలు అనే ప్యాకేజీలో వున్న సారం. దానిపైన వున్న లేబెల్ లేదా ముద్ర కాదు. అందుకే వారు సోషలిస్టు, కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక ప్రచారం జోరుగా సాగుతోన్న కాలంలో పైన పేర్కొన్న తరహా సోషలిజం అనుకూలతను వెలిబుచ్చారు.

ఇక, నేటి కాలపు స్థితి అదే. 2008 సెప్టెంబర్ సంక్షోభం అనంతరం మరో దఫా - నయా ఉదారవాదం, ప్రపంచీకరణ ముసుగులోని స్వేచ్ఛా మార్కెట్ విధానాల రంగు వెలిసింది. కాబట్టి, నేడు అమెరికా ప్రజలు ఆ విధానాలతో విరక్తిచెంది ఉన్నారు. ప్రత్యామ్నాయాన్ని కోరుకుంటున్నారు. ఆ ప్రత్యామ్నాయానికి పెట్టే పేరు వారికి అభ్యంతరకరం కాబోదు. అది నిఖార్షయినదా కాదా అన్నదే నేడు వారి ముందున్న ప్రశ్న. కాబట్టి నేడు ఒబామాను, ఆయన మద్దతుదారులను, “సోషలిస్టులూ, కమ్యూనిస్టులూ” అని చేసే ప్రచారం మితవాదులకు తప్పనిసరిగా బెడిసికొడుతుంది. ప్రజానుకూల విధానాలే సోషలిజం అయితే, వాటిని అమెరికా ప్రజలు స్వాగతిస్తారు. మితవాద కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక ప్రచారాన్ని తిప్పికొడతారు. పైగా, మరో ప్రచారం దానితో పాటు సాగుతోంది. అదే, ఈ ఆరోగ్యబిల్లు మద్దతుదారులు - “లెనిన్, స్టాలిన్లు గర్వపడేలా చేస్తున్నారు” అని. ఇక, ఇప్పుడు ఈ మితవాదులు తాము నిన్నటివరకూ నిందించిన లెనిన్, స్టాలిన్లకూ అమెరికా సామాన్యుల మనసులో స్థానాన్ని సంపాదించి పెడుతున్నారు. ప్రజానుకూల విధానాన్ని లెనిన్, స్టాలిన్లతో అన్నివార్షంగా ముడిపెట్టి, అమెరికా ప్రజలకు లెనిన్, స్టాలిన్ల గురించి నిఖార్షయిన పరిచయాన్ని చేస్తున్నారు.

కాలం మారింది. కొత్తయగం ఆరంభం అవుతోంది. బహుశా ఈ మితవాదులు తమ ప్రచారంతో నిజంగానే ఒబామాను అమెరికా ప్రజల దృష్టిలో “కమ్యూనిస్టుగా” మార్చేయగలరు. ఇది, నిజానికి జరగకపోవచ్చును. అయితే గతంలో 1959లో క్యూబా విప్లవనేత ఫిడెల్ కాస్ట్రో విషయంలో ఈ మితవాదులు సాధించింది అదే. విప్లవ విజయం నాటికి (1959) కాస్ట్రో కమ్యూనిస్టు కాదు. కానీ, ఆయన ప్రగతిశీల విధానాలు నచ్చని అమెరికా పాలకులు కాస్ట్రోపై రకరకాల దాడులకు దిగారు. ఈ నేపథ్యంలోనే నాటి సోవియట్ నేత నికితా కృశ్చేవ్ ఇలా అన్నారు. “ఇప్పటికి అయితే కాస్ట్రో, కమ్యూనిస్టు

కాదు. కానీ అనతికాలంలో, అమెరికా ఆయనను కమ్యూనిస్టుగా మారుస్తుంది”. అమెరికా చూపిన కాస్ట్రో విధానాల వ్యతిరేకత సరిగ్గా ఇదే ఫలితాన్ని ఇచ్చింది. 1961-62 నాటికల్లా ఫిడెల్ కాస్ట్రో తనను తాను కమ్యూనిస్టుగా ప్రకటించుకన్నాడు. క్యూబాను, మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు రాజ్యంగా ప్రకటించారు. ఇదీ అంతిమంగా కార్మిక, వర్గ వ్యతిరేక విధానాల ద్వారా అమెరికా మితవాదులు సాధించింది. తమకు తెలియకుండానే, తమ ప్రజా వ్యతిరేక విధానాలూ, కమ్యూనిజం వ్యతిరేక ప్రచారం ద్వారా వారు కొత్త కమ్యూనిస్టులను తయారు చేసుకుంటున్నారు. అందుకే, నేటి ఒబామా చూపుతోన్న పిసరంత ప్రజానుకూల విధానాలకు కూడా “కమ్యూనిజం, సోషలిజం” ముద్రవేసి వారు సాధించేది ఖచ్చితంగా ఇదే. ఒబామా కమ్యూనిస్టు కాలేడు. ఇది నిజం. చింతచచ్చినా, పులుపు చావని అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ఫలితం ఇది. అయితే అమెరికా ప్రజలకు ఆ దేశ మితవాదం కమ్యూనిజాన్ని పరిచయం చేస్తోంది. ఇది మరింత నిజం. సోషలిజం, కమ్యూనిజాలకు వ్యతిరేకంగా అమెరికాలోనూ, యూరప్ లోనూ సాగుతోన్న భారీ వ్యతిరేక ప్రచారం అనతికాలంలో దానికి పూర్తిగా విరుద్ధమైన ఫలితాలను అనివార్యంగా తెచ్చిపెట్టగలదు. ఇది, చరిత్ర గతి తర్కం. నూతన యుగం తాలూకు అనివార్యత.

06.04.2010

విశాలాంధ్ర

ఆచరణ ద్వారా పైచేయి సాధించిన చైనా

అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ నానాటికీ మరింతగా పతనం అవుతోంది. కాగా, నేడు యూరోపియన్ యూనియన్ లో అంతకుమించిన సమస్యలు వుండటం వలన అమెరికా తాలూకు సమస్యలు కాస్తంత తెరమరుగున పడ్డాయి. అయితే, మొత్తం మీద ఆర్థిక సంక్షోభం తాలూకు లోలకం ఎటు కదలాడినా అంతిమంగా అగ్రరాజ్యంగా అమెరికా తన స్థానాన్ని కోల్పోయినట్లే. కానీ అంతిమంగా అగ్రరాజ్యంగా అమెరికా తన స్థానాన్ని కోల్పోయినట్లే గానీ ప్రపంచ చరిత్రలో గతంలో ఏనాడు ఒక అగ్రరాజ్యం పెనుగులాడ కుండా తన ఆధిపత్య స్థానాన్ని వదులుకోలేదు. ఇది తాతలు నేతులు తాగిన సామెతను పోలినది. నేటి అమెరికా స్థితి ఇదే.

ఈ నేపథ్యంలోనే అంతర్గత, దేశీయ ఆర్థిక పటిష్టత కలిగిన చైనా వేగంగా ముందుకు సాగుతోంది. నిన్నటివరకూ ప్రపంచాన్ని తిరుగులేకుండా శాసించిన అమెరికా నేడు ప్రపంచ దేశాలు చైనా వైపు చూస్తుండడాన్ని సహించలేకపోతోంది. ఈ కారణం చేతనే నేడు అది తన అంతర్గత ఆర్థిక సమస్యలను పరిష్కరించుకునేకంటే చైనాకు చెక్ పెట్టేందుకే ఎక్కువగా తాపత్రయపడుతోంది. ఈ క్రమంలోనే అటు అంతర్గత ఆర్థిక స్థితిని మెరుగుపరుచుకోలేక, మరో ప్రక్కన అంతర్జాతీయ ఆధిపత్యాన్ని కాపాడుకోలేక రెంటికీ చెడ్డ రేపడి అవుతోంది. కాగా, ఈ క్రమంలోనే అది రెండు కొనల మధ్యన ఊగిసలాడు తోంది. ఒక్కో సందర్భంలో అమెరికా, చైనాతో సుహృద్భావాన్ని చూపడం, మరోవారు కయ్యానికి కాలు దువ్వడం వంటి వాటికి మూలం ఇదే. గూగుల్ వివాదం విషయంలో అమెరికా తీరు ఒక తరహాది. చైనా పర్యటనలో టిబెట్ పై చైనా సార్వభౌమాధికారాన్ని అంగీకరించిన ఒకామా తీరు మరో తరహాది. ఇలా పలు అంశాలలో అమెరికా చైనాతో తాను వ్యవహరించదలచిన తీరును స్పష్టంగా నిర్ణయించు కోలేకపోతోంది. దీనికి కారణం

ముందే చెప్పినట్లుగా రెండు కొసల మధ్యన ఊగినలాట. అంటే పాత ఆధిపత్య మనస్తత్వం, ధోరణులు, కొత్త పరిస్థితి అయిన కాలం చేజారిపోయిన స్థితుల మధ్యన నేడు అమెరికా వున్నది.

అయితే, పరిస్థితిలో మెల్లమెల్లగా స్పష్టత వస్తోంది. నిన్నుకాకమొన్న అమెరికాలో “ఆరోగ్యబిల్లు” ఆమోదం పొందడం దీనిలో మరో అంశం. 2010, ఫిబ్రవరిలో జరిగిన దావోస్ ధనిక దేశాల సమావేశం అనంతరం పరిస్థితిలో స్పష్టత పెరుగుతుండడం దీనికి మూలం. ఈ సమావేశం అనంతర కాలం నుంచే ఒబామా తీరులో భారీ మార్పు వచ్చింది. ఆయన తాను అధికారంలోకి వచ్చేందుకు చేసిన ఎన్నికల వాగ్దానాల అమలుకై అమీతుమీకి సిద్ధమైనట్లు స్పష్టపడుతోంది. ఈ దిశగా జరిగిన కృషి తాలూకు మొదటి (ఒబామా) విజయమే అమెరికా “ఆరోగ్యబిల్లు” ఆమోదం పొందడం. దీనితో, ఒబామాలోనూ, అమెరికాలోని కాస్తంత ప్రజాస్వామికంగా వుండే శక్తులలోనూ ఆత్మ విశ్వాసం ఇనుమడించింది. తమ దేశ భవిష్యత్తును తాము తీర్చిదిద్దుకోగలమన్న నమ్మకం వారికి కుదిరింది. అలాగే ఇక ముందు తాము ప్రపంచ అగ్రరాజ్యంగా వుండలేమన్న ఇంగితం కూడా బోధపడింది. అందుచేతనే అమెరికా అధ్యక్షుడు ఒబామా గత కొంతకాలంగా అమెరికా ‘అగ్రరాజ్య’ స్థాయి, కొనసాగడంపై పదేపదే సందేహాన్ని ప్రకటిస్తున్నారు. ఈ క్రమంలోనే ఆయన తమ దేశ సమస్యలకు చైనాను నిందించే పాత వ్యవహారశైలిని వదులుకుంటున్నాడు.

ఈ మార్పుకు, ముందుస్తు సూచికలే అమెరికాలోని మేధావి వర్గంలో స్పష్టంగా గోచరిస్తోన్న భావజాల వైరుధ్యాలు. ఈ వైరుధ్యానికి ప్రతీకలే అమెరికాకు చెందిన పాల్ క్రుగ్ మన్, స్టీఫెన్ రోచ్ లు. అమెరికా సమస్యలకు మౌలిక కారణం ఏమిటనే విషయం లో వీరిద్దరి నడుమా నేడు తీవ్ర విభేదాలు నెలకొని వున్నాయి. వీరిలో పాల్ క్రుగ్ మన్ ప్రిన్స్ టన్ విశ్వవిద్యాలయ ఆచార్యుడూ, నోబల్ బహుమతి గ్రహీత. కాగా, స్టీఫెన్ రోచ్, మోర్గాన్ స్టాన్లీ ఆసియా విభాగం చైర్మన్. వీరివురి మధ్యనా మౌలిక విభేదానికి కేంద్ర బిందువు చైనా కరెన్సీ విధానం. దానిపట్ల అమెరికా ప్రతిస్పందన వుండవలసిన తీరు. చైనా దేశం కరెన్సీ అయిన యువాన్ ను ‘కృత్రిమంగా’ తొక్కిపట్టి వుంచడమే ప్రపంచంలోని ఆర్థిక సమస్యలకు కారణం అనేది క్రుగ్ మన్ వాదన. ఇది అమెరికా సమస్యలకు కారణాలను అమెరికా దేశం వెలుపల అంటే, ఇక్కడ చైనా విధానాలలో చూడడం తాలూకు మచ్చుతునక. మరోరకంగా చెప్పాలంటే క్రుగ్ మన్ తీరు చైనా సార్వభౌమాధికారాన్ని ప్రశ్నించేదే! ఇంకోరకంగా ఇది “ఆడలేక మద్దలోడు” సామెతను పోలిన వ్యవహారశైలి. అమెరికా, తన సుదీర్ఘకాలపు “అప్పుచేసి పప్పుకూడు” విధానాల ఫలితాన్ని నేడు

అనుభవిస్తోంది. కాగా, తమ నేటి సమస్యలకు చైనాయే కారణం అని, క్రుగ్మన్ వంటివారు నిందించడం, కేవలం పలాయనవాదమే.

అయితే, మరో ఆర్థిక వేత్త స్టీఫెన్ రోచ్ ఆలోచనలు, వాస్తవానికి దగ్గరగా వున్నాయి. ఆయన మాటలలోనే చెప్పాలంటే - “పాల్ క్రుగ్మన్ పై మనం బేస్ బాల్ క్రరను జోడించాలి. అంటే (ఆయన) సలహా పూర్తిగా పొరపాటుది. మన సమస్యలు మనం పరిష్కరించుకోకుండా, మనం (నేడు) చైనాపై విరుచుకుపడుతున్నాం....” రోచ్ మాటలు ప్రస్తుత అమెరికా తాలూకు వాస్తవ స్థితికి ప్రతిబింబం. రోచ్, అభిప్రాయం ప్రకారం అమెరికా నేడు, చైనాను నిందించడం మాని, తన స్వదేశంలో ప్రజల పొదుపు మొత్తాలను పెంపొందించుకునేందుకు కృషి చేయాలి. అంటే అది అప్పులు చేసి జల్నాలు చేయడాన్ని కూడా మానివేయాలి. తన వనరులతో తాను బ్రతకడం నేర్చుకోవాలి.

ఈ ఇరువురు ఆర్థిక వేత్తల మధ్యన నడుస్తోన్న మాటల యుద్ధం నేటి అమెరికాలోని రెండు మనోస్థితులకు తార్కాణం. అమెరికా నిలువునా చీలిపోయి వున్నది. తమ పాత పెత్తందారీ, సామ్రాజ్యవాద లక్షణాలను వదులుకోనిది నేడు అమెరికాలోని ఒకవర్గం. కాగా వాస్తవాలను గమనించి మార్పుని అంగీకరిస్తోంది మరోవర్గం. ఈ రెండు భిన్నవర్గాల తాలూకు మనోప్రతినిధులే పాల్ క్రుగ్మన్, స్టీఫెన్ రోచ్ లు. కాగా ఒబామా విధానాలు, ఆలోచనలు గతంలో క్రుగ్మన్ కు దగ్గరగా వుండేవి. కానీ నేడు వీరిద్దరి తీరులోనూ కొట్టవచ్చినట్లు దూరం పెరుగుతోంది. ఒబామా మెల్లమెల్లగా ప్రపంచంలోని కొంగ్రాత్త రియల్ పొలిటిక్స్ ఆమోదిస్తున్నట్లు కనపడుతోంది. దీనితో, అమెరికా రాజకీయ పోకడలలో కూడా కొద్దిపాటిగా తేడా వచ్చింది. కనీసం నేడు బలమైన శక్తిగా వున్న చైనా విషయంలో ‘రాజీ’ ధోరణి వ్యక్తం అవుతోంది. అయితే ఇప్పటికీ ఇరాన్ వంటి చిన్న చిన్న దేశాలపై పెత్తనం చేసే ఉబలాటం తగ్గినట్లుగాలేదు. అయితే, ఈ విషయంలో కూడా మార్పులకు మరింత సమయం పడుతుంది. అంటే అంతిమంగా మారిన వాస్తవాలను దిగజారిన తన స్థితిని ఆమోదించక అమెరికాకు తప్పేదికాదు. ఈ క్రమంలో ముందరి దిశగా నేడు పలు మాసాల ఉద్రిక్తల అనంతరం చైనా అమెరికాల మధ్యన సయోధ్య ఏర్పడుతోంది. 2010, మార్చి 30వ తేదీన చేసిన ప్రకటనలో అమెరికా అధ్యక్షుడు ఒబామా “చైనాతో సానుకూల సంబంధాలను పెంపొందించాలని” పిలుపును ఇచ్చాడు. మరోప్రక్కన చైనా అమెరికాకు తన కొత్త దౌత్యవేత్తగా రూంగ్ యెనూయిని నియమించింది. ఈ కొత్త దౌత్యవేత్త నియామకం అనంతరం ఒబామా మాట్లాడుతూ “ఉమ్మడి సవాళ్ళను ఎదుర్కొనేందుకు చైనాతో మెల్లమెల్లగా భాగస్వామ్యం కోసమై పటిష్ఠమైన చర్యలను అమెరికా తీసుకుంటుంది” అని అన్నాడు.

ఏదేమైతేనేం నేడు ప్రపంచం ఒక కొత్త గుణాత్మక దశ ముంగిట్లో నిలిచివుందనేది సుస్పష్టం. ఈ దశలో అంతిమంగా పాత వాసనలు పోని ఆలోచనలు డుల్లిపోవడం ఖాయం. ఈ దిశగా ఇప్పటికే సూచనలు ప్రస్తుతం అవుతున్నాయి. ప్రపంచం నేడు కోరుతున్నది దేశాల నడుమ ఒక నూతన ప్రజాస్వామిక అవగాహనను. ఒక దేశంపై వేరొక దేశం పెత్తనం చేయగల సామ్రాజ్యవాద యుగానికి కాలం చెల్లిపోయింది. కొద్ది దశాబ్దాల క్రితం “మార్కెట్ సోషలిజం” రూపంలో నూతన ఆర్థిక చొరవలకు తెరలేపిన చైనా కమ్యూనిస్టునేతల దార్శనికత ఈ నూతన యుగానికి పట్టుగొమ్మ. దేశాలు, ప్రాంతాలు, వ్యక్తుల నడుమ “స్వేచ్ఛా, సమానత్వం, సౌభ్రాతృత్వపు” కొత్త యుగానికి ఇది నాంది కాగలదు. సంపూర్ణ రూపంలో సోషలిజం నిర్మాణం దిశగా ఇది పెద్ద ముందడుగు. తమ మాటల ద్వారా కాక; తమ ఆచరణాత్మక విధానాల ద్వారా, ఆర్థిక నిర్మాణం ద్వారా సామ్రాజ్యవాదం మెడలు వంచిన చైనా కమ్యూనిస్టుల దార్శనికతకు, ముందు చూపుకు ఇది గొప్ప విజయం. యావత్ ప్రపంచంలోని ప్రగతిశీల శక్తులకూ నేడు చైనా విజయాలు ఆదర్శం కావాలి.

05.04.2010

ప్రజాశక్తి

యథార్థవాది అమెరికా విరోధి

లోటు బడ్జెట్ అంటే పలువురికి తెలిసిందే. ఒక ఆర్థిక సంవత్సర కాలంలో ఒక దేశ ప్రభుత్వపు వ్యయం గనుక దాని ఆదాయం కంటే ఎక్కువగా ఉంటే దానినే మనం ఆ దేశం తాలూకు లోటుబడ్జెట్ అంటాము. అంటే, ప్రభుత్వానికి, పన్నులు, ఇతరేతర ఆదాయ మార్గాల ద్వారా లభించే డబ్బు కంటే కూడా అది రానున్న సంవత్సర కాలంలో తన కార్యకలాపాలకు అదనంగా వెచ్చించవలసి రావడమే లోటు బడ్జెట్. ప్రభుత్వాలు మరి, ఈ ఆదాయ లోటును భర్తీ చేసుకునే మార్గం లేదా? వుంటే ఏమిటి?

ఈ మార్గాలలో ఒకటి ప్రధానమైనది రుణాలపై ఆధారపడడం, మరొకటి, తన అధీనంలో ఉన్న కేంద్ర బ్యాంకు సాయంతో మరింతగా కరెన్సీని ముద్రించడం. నేడు, ప్రపంచ ఆర్థిక మాంద్యం నేపథ్యంలో ప్రపంచంలోని పలు దేశాలు ఈ లోటుబడ్జెట్ సమస్యలోనే ఉన్నాయి. వీటిలో అమెరికా కూడా ఒకటి. ఈ ద్రవ్య (డబ్బు) లోటును గతంలో అమెరికా ప్రధానంగా - ట్రెజరీ బాండ్ల అమ్మకాల ద్వారా పూడ్చుకుంది. అంటే, తన దేశ కరెన్సీ డాలర్ కు ప్రపంచంలో ఉన్న గౌరవనీయ స్థానాన్ని అమెరికా సొమ్ము చేసుకుంది. ఉదాహరణకు పలు దేశాలు చాల పెద్ద స్థాయిలో అమెరికాకు సరుకులనూ, సేవలను (నిన్నా మొన్నటి వరకూ) అమ్ముకున్నాయి. అంటే ఎగుమతి చేశాయి. ప్రపంచంలోని సరుకుల, సేవల వినియోగంలో అమెరికాది సింహభాగం వాటా. దానికి, కారణం అమెరికా దేశం, తన ప్రజానీకంలో పెంచి పోషించిన వినియోగ దారీ మనస్థత్వం. ఈ కారణం వలన, పలు దేశాలు తమ తమ ఆర్థిక వ్యవస్థలను అమెరికాకు ఎగుమతులు చేసే ఉత్పత్తి విధానం దిశగా మలుచుకున్నాయి. ఈవిధంగా, అమెరికా ప్రజలు తమకు కావాల్సిన సరకులు, సేవలను ఇతర దేశాల నుంచి పొందారు. కాగా, ఈ కొనుగోళ్ళకు వారి చెల్లింపులు డాలర్ల రూపంలో జరిగాయి. నిన్నా మొన్నటివరకూ ప్రపంచంలో

బంగారంతో దరిదాపు సరిసమానంగా డాలర్ కు కూడా ఆమోదయోగ్యత ఉండడం తెలిసిందే. అయితే, ఇలా అమ్మకాలు లేదా ఎగుమతుల ద్వారా తాము సముపార్జించుకున్న డాలర్లను, మరలా ఆయా దేశాలు తిరిగి, అమెరికా లోనే పెట్టుబడులుగా పెట్టాయి. పలు సందర్భాలలో, ఈ డాలర్లను అవి అమెరికా ట్రెజరీ బాండ్లు కొనేటందుకు వాడాయి. అంటే, అవి అమెరికా ప్రభుత్వానికి అప్పులు ఇచ్చాయి. ఈ డాలర్ అప్పులకు ప్రతిగా వడ్డీ చెల్లింపు హామీ పత్రాలను పొందాయి. ఇదంతా డాలర్ (2008 సెప్టెంబర్ వరకూ) స్థానం చెక్కుచెదరకుండా ఉన్నంతకాలం బాగానే సాగింది. దీనివల్ల, అమెరికా ప్రభుత్వం తన బడ్జెట్ లోని ద్రవ్యలోటును ఇలా ఇతరేతర దేశాల నుంచి రుణ రూపంలో తిరిగి వెనక్కు వచ్చిన డాలర్ల ద్వారా నిన్నా మొన్నటివరకూ పరిష్కరించుకుంది. 1969వ సంవత్సరం మొదలుకొని ఇదే పరిస్థితి. అంటే, 1969 నుంచి నేటి వరకూ అమెరికా ప్రభుత్వ బడ్జెట్ లో ఆదాయం కంటే, ఖర్చుల శాతమే అధికంగా ఉంది.

అయితే, 2008 సెప్టెంబర్ ఆర్థిక సంక్షోభం వరకూ ఈ అధిక వ్యయాల అంశం లేదా బడ్జెట్ లోని ద్రవ్యలోటు అంశం పెద్ద సమస్యగా కనపడలేదు. కాగా, అనంతరం ఇది ఒక పెద్ద సమస్య అయ్యింది. దీనికి, కారణం సంక్షోభం అనంతరం అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థా, దాని తాలూకు కరెన్సీ (డాలర్)ల గౌరవనీయత, విశ్వసనీయత దెబ్బతినడమే. అంటే, అంతిమంగా సుమారు 4 దశాబ్దాల (1969) విశృంఖల “అప్పుచేసి పప్పుకూడు” అనంతరం అమెరికా ఆర్థిక దౌర్జతనం బయట పడిపోయింది. దానితో, పలు దేశాలు అమెరికా ట్రెజరీ బాండ్లను కొనడం మానేయసాగాయి. ఈ స్థితి, 2008కి ముందర నుంచే ఏర్పడుతూ వస్తోంది. 2001లో ఏర్పడిన డాట్ కామ్ బుడగ బ్రద్దలు కావడం అనంతరం నుంచే పలు దేశాలు డాలర్ ను సందేహించనారంభించాయి. ఈ నేపథ్యంలోనే పలు చమురు ఎగుమతి దేశాలు డాలర్ కు ప్రత్యామ్నాయాన్ని ఎన్నుకో సాగాయి. అంటే, తమ చమురు ఎగుమతులకు అవి (డాలర్ కాక) ఇతరేతర కరెన్సీలలో చెల్లింపులు కోరసాగాయి. డాలర్ కు ఎదురయిన ఈ సవాళ్ళ నేపథ్యంలోనే ఇరాక్ యుద్ధం జరిగిందనేది పలువురి వాదన. డాలర్ ను అంతర్జాతీయ కరెన్సీగా సవాలు చేశాడు కనుకనే వారి పాత మిత్రుడు సద్దాం 2003 యుద్ధం నాటికి అకస్మాత్తుగా బద్ద శత్రువైపోయాడు. ఇక, నేటి ఇరాన్ దేశం పరిస్థితి ఇదే. నేడు, ఇరాన్ ఆంక్షలకు అమెరికా కాలుదువ్వుతోంది. సాధ్యమైతే ఇరాక్ కు తాను పట్టించిన గతే, ఇరాన్ కు పట్టించగలనని కలలు కంటోంది. ఏదేమైతేనేం, నేడు అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థదీ, దాని యుద్ధనౌక ‘డాలర్’ది అగమ్య గోచరమైన పరిస్థితి.

ఈ మొత్తం నేపథ్యంలోనే - భారీగా డాలర్ లను సముపార్జించుకున్న వివిధ దేశాలు డాలర్ పై నమ్మకం సడలి అమెరికా ట్రెజరీ బాండ్లను కొనడం మానేసాయి. మరింతగా

మానేస్తున్నాయి. తమ డాలర్ నిల్వలను భారీ స్థాయిలో ఇతరేతర కరెన్సీలలోకి లేదా బంగారం కొనుగోళ్ళలోకి అవి మళ్ళించసాగాయి. దీనితో, అమెరికాకు ఇక అప్పులు పుట్టడం లేదు. ఫలితంగానే, అమెరికా బడ్జెట్ లో ద్రవ్యలోటు నేడు పెద్ద అంశంగా ముందుకు వచ్చింది. ఈ పరిస్థితికి పరిష్కారంగా పలు సంవత్సరాల క్రితం నుంచే అమెరికా ప్రభుత్వం తన దేశ కరెన్సీ 'డాలర్'ను భారీగా ముద్రించుకునే కుటీర పరిశ్రమను పెట్టుకుంది. డాలర్ ముద్రణా యంత్రాలు నిరవధికంగా పనిచేయసాగాయి. దీనితో, డాలర్ల ముద్రణ విపరీతంగా పెరిగిపోయింది. ఫలితంగా, డాలర్ దాని గౌరవనీయతను మరింతగా కోల్పోసాగింది. ఈ కారణంచేతనే ఇరాన్ అధినేత డాలర్ ను 'చిత్తుకాగితంగా' అభివర్ణించారు. అంటే, అంతిమంగా - ఏ రకంగా చూసినా డాలర్ తన విలువనూ, విశ్వసనీయతను దారుణంగా కోల్పోయింది.

ఈ స్థితిలోనే, నేడు అమెరికా బడ్జెట్ లోటు దాని స్థూల జాతీయ ఉత్పత్తిలో 12.3 శాతానికి (2009) చేరుకుంది. అమెరికా దేశం మొత్తం రుణభారం స్థాయి 12.5 లక్షల కోట్ల డాలర్లకు పెరిగిపోయింది. మరి, ఇప్పుడు ఏం చేయాలి? పరిస్థితి ఎలా చక్కపడుతుంది? దీనికోసమే, అమెరికా పాలకులు తమ ప్రజలకు 'హితబోధలు' చేస్తున్నారు. ఖర్చులను తగ్గించుకొమ్మంటున్నారు. పొదుపును పెంకుకోమంటున్నారు. అయితే, ఈ అప్పు చేసి పప్పుకూడు విద్యను అమెరికా ప్రజలకు నేర్పింది అమెరికా పాలకులు, ఆ దేశపు బహుళజాతి సంస్థలే. మరిప్పుడు అమెరికా ప్రజానీకం తమకు సోకిన ఈ విషజ్వరం నుంచి అంత త్వరగా బయటపడగలరా? పడలేదు అన్నది జవాబు... ఎందుచేతనంటే, నేడు అమెరికా సామాన్య జనానికి అప్పులు చేయడం మినహా మరో మార్గాంతరం లేదు. నేడు, అమెరికాలో నిరుద్యోగం రికార్డుస్థాయిలో ఉంది. మొత్తం నిరుద్యోగ స్థాయి 17 శాతం మేర ఉందట. కొత్త ఉద్యోగాలను కల్పిస్తానన్న ఒబామా మాటలు ఇప్పటికయితే నీటి మూటలే. కొత్త ఉద్యోగాల మాట అటువుంచి ఉన్న ఉద్యోగాలు పోకుండా కాపాడడం నేడు ఒబామాకు తలకుమించిన భారం అయ్యి కూర్చుంది. మరి, మెజారిటీ ప్రజలు (ఏ దేశంలోనైనా) తమ ఆదాయాలకూ, కొనుగోళ్ళకూ ఉపాధి పైననే ఆధారపడి ఉంటారు. అంటే, నేటి భారీస్థాయి నిరుద్యోగంలో అమెరికా ప్రజల కొనుగోళ్ళు దారుణంగా దెబ్బతిన్నాయి. రోజువారీ జీవితం గడవడమే కనా కష్టం అవుతోంది. మరి, వారికి అప్పులు చేయడం మినహా మార్గాంతరం ఏముంది? అలానే, ప్రభుత్వ సంక్షేమ కార్యక్రమాలపై ఆధారపడడం మినహా వారికి గత్యంతరం ఏముంది.

అయితే, నేడు అమెరికా ప్రభుత్వమే అప్పుల ఊబిలో ఉంది. మరి, అది సంక్షేమాన్ని ఎలా కొనసాగించగలదు? నేటి, అమెరికాలో చర్చ అంతా ఇదే... ప్రభుత్వం, వద్ద ఉన్న కాస్తంత వనరులను ఎలా ఖర్చు పెట్టాలన్నదే అమెరికా పార్లమెంటులో వివాదం. కొందరు, అమెరికా నేతలు, మెజారిటీ ప్రజల కోసమై సంక్షేమ కార్యక్రమాల దిశగా వున్న కొద్దిపాటి వనరులనూ ఖర్చు పెట్టాలని అంటున్నారు. కాగా, ఈ దబ్బునూ లేదా వనరులను మితవాదుల హయాంలో లాగానే ధనవంతులకు అనుకూలమైన పన్ను రాయితీల వంటివి ఇచ్చేందుకు ఖర్చు పెట్టాలని మరికొందరు వాదిస్తున్నారు. నేటి, అమెరికా కాంగ్రెస్ (పార్లమెంట్)లో ప్రధాన వివాదం ఇదే. కాగా, ఈ రెండు తరహాల వాదనలు చేస్తోన్న వారి బలాల పొందిక కాంగ్రెస్ లో దరిదాపు సరిసమానంగా ఉంది. దీనితో, ప్రతీ వ్యయ బిల్లునూ, ప్రణాళికనూ ఆమోదించేందుకు పెద్ద స్థాయి చర్చా, జాప్యం జరుగుతున్నాయి. ఈ చర్చల ప్రతిష్టంభన నేపథ్యంలో అమెరికా సామాన్యుల స్థితి అగమ్యగోచరంగా మారింది.

అంటే, నేడు అమెరికా బడ్జెట్ లోటు, ద్రవ్యలోటూ, నిరుద్యోగం, మార్కెట్ డిమాండ్ పతనం, డాలర్ విలువ క్షీణత వంటి ఆర్థిక సమస్యలతో పాటుగా రాజకీయ సమస్యల సుడిగుండంలో కూడా చిక్కుకొని ఉంది. ఈ క్రమంలోనే, మధ్య మధ్యలో యధావిధిగా తన పాత అలవాటు ప్రకారం అంతర్జాతీయంగా తన పెద్దన్న పాత్రను పోషించేందుకు ప్రయత్నిస్తోంది. అయితే, నేడు అమెరికా పాలకులు అమెరికా సామాన్యులకు నిజంగా చేయగలిగిన మేలు ఒకటే... వారు, తాతలు నేతులు తాగిన తమ నిన్నటిని, పక్కన పెట్టి నేటి యధార్థాన్ని అంగీకరించుకోగలగాలి. ప్రపంచ పెత్తనం కోరికను మరిచిపోయి తమ అంతర్గత ఆర్థిక, రాజకీయ పరిస్థితులను అమెరికా పాలకులు చక్కదిద్దుకోవాలి. అది, అటు అమెరికాకు, ఇటు యావత్ ప్రపంచానికీ శ్రేయోదాయకం.

23.03.2010

విశాలాంధ్ర

విశ్వంఖల 'మార్కెట్' వినాశనహేతువు

2008, సెప్టెంబరులో ఆరంభం అయిన ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక సంక్షోభం అనంతరం ప్రపంచంలోని దరిదాపు అన్ని పెట్టుబడిదారీ దేశాలలోను నిరుద్యోగం నిరవధికంగా పెరుగుతూనే ఉంది. సంక్షోభం నుండి బయటపడేందుకు ఆయా దేశాలు, పలు ఆర్థిక సంబంధిత అంటే ద్రవ్యచలామణిని పెంచే తాలూకు ఉద్దీపనలను ఇచ్చాయి. చైనావంటి అతికొద్ది దేశాలు మాత్రం తమ ఉద్దీపన పథకాలను మౌలికంగా ఉపాధికల్పన దిశగా మళ్ళించాయి. కాగా, ఫైనాన్స్ పెట్టుబడుల తరహా ఉద్దీపనల ద్వారా సంక్షోభం నుండి గట్టెక్కగలమనే ఆలోచన విఫలం చెందిందని నేడు స్పష్టం అయింది. ఫలితమే ఈ తరహా ప్రతిస్పందన చూపిన అమెరికా, యూరప్ లలోని దేశాలలో నిరుద్యోగం ఆప్రతిహతంగా పెరిగిపోతూనే ఉంది. పాత 'రికార్డు'లను తిరగరాస్తోంది.

అంతిమంగా, 2008లో సంక్షోభంతో కేవలం బడా ఫైనాన్స్ సంస్థలు మాత్రమే దివాళా తీసాయి. అయితే, నేడు ఆ వ్యాధి ఏకంగా సార్వభౌమాధికార రాజ్యాలకూ లేక దేశాలకే విస్తరించసాగింది. మొదటగా సంవత్సరం క్రిందట ఐస్ ల్యాండ్ దేశం దివాళా తీసింది. అనంతరం నేడు 2009-10 నాటికి దుబాయ్ ఫైనాన్స్ సంక్షోభం, గ్రీస్ దేశం దివాళాల దాకా ఇది వచ్చింది. ఇప్పుడు స్పెయిన్ వంటి ఇతరేశర యూరప్ దేశాలు దివాళా అనే శిఖరాగ్రాన్ని పట్టుకుని వేలాడుతున్నాయి. అమెరికా, జపాన్, బ్రిటన్ వంటి పెద్ద ప్రపంచ ఆర్థిక శక్తుల పరిస్థితి కూడా నివురుగప్పిన నిప్పులా వుంది. ఆయా దేశాల తాలూకు రుణభారం, వాటి స్థూల జాతీయ ఉత్పత్తిస్థాయిని దాటిపోయే స్థితి ఏర్పడింది. అంటే, నేడు పలు ఆర్థిక అగ్రరాజ్యాలు తమ పాత ఘనత తాలూకు కరెన్సీల పేరు గొప్ప (మచ్చుకు "దాలర్"కు ప్రపంచంలో వున్న ఆమోదయోగ్యత) పై బ్రతుకును వెళ్ళదీస్తున్నాయి. అయితే, పరిస్థితి ఇక తమ చేయిదాటిపోతుందని సంపూర్ణంగా గ్రహించిన - ఒబామా వంటి కొద్దిమంది నేతలు, విధానాలలో మార్పు దిశగా 2010

ఫిబ్రవరి మొదటి నుండి అడుగులు వేయ ప్రయత్నిస్తున్నారు. కాగా, ఇదంతా చేతులు కాలిన తరువాత ఆకులు పట్టుకున్న చందం అవుతుందా? వేచి చూడాలి.

ఈ క్రమంలో సంక్షోభానికి భిన్నమైన ప్రతిస్పందన చూపినది చైనావంటి అతికొద్ది దేశాలేనని, ముందుగానే చెప్పుకున్నాం. ఈ భిన్న ప్రతిస్పందన, అంటే ఉద్దీపన పథకాలను కేవలం డబ్బు చలామణి పెంపుదలకు మాత్రమే వినియోగించనిది. ఇది నేడు విజయం సాధించిన దాఖలాలు, బలంగా కనపడుతున్నాయి. దీనర్థం, ఉద్దీపనల డబ్బును, ప్రధానంగా ఉపాధి కల్పనకు వాడిన దేశాలలోనే నిజమైన, “పచ్చని మొలకలు” చిగురించాయి. కాగా, ఈ ‘పచ్చని మొలకలు’ తిరిగి సాధించానని చెప్పుకున్న ‘పచ్చనోట్ల’ (డాలర్స్ అంగ్లంలో ‘గ్రీన్ బ్యాంక్’ అంటారు) దేశం అమెరికా, అంతిమంగా దిశా నిర్దేశం కోల్పోయింది. అమెరికా అధ్యక్షుడు ఒబామా పేర్కొన్న ఈ “పచ్చని మొలకలు” ఆ దేశం భూమిలోంచి జన్మించిన - ఉపాధి కల్పనగాకాక కేవలం ఫెడరల్ బ్యాంక్ ఛైర్మన్ బెర్నాంకే హెలికాప్టర్ నుండి వెదజల్లిన “గ్రీన్ బ్యాంక్”లుగా మాత్రమే మిగిలాయి. (బెర్నాంకేకు అమెరికాలో ప్రఖ్యాత మారుపేరు - “హెలికాప్టర్ బెన్”)

మరి, దీనికి తార్కాణమే నేడు చైనాలో ఉపాధి కల్పనలో విజయాలూ. పలు వార్తా కథనాల ప్రకారంగా, నేడు చైనాలో మరలా 2008 సెప్టెంబర్ పూర్వపు స్థితి అయిన శ్రామికుల కొరత ఏర్పడింది. అంటే, ప్రపంచంలో ఉద్దీపన పథకాలను స్పెక్యులేషన్ దిశగా లేదా కేవలం ద్రవ్య చలామణి దిశగా మళ్ళించిన అమెరికా వంటి దేశాల నేటి తీవ్ర నిరుద్యోగ పరిస్థితికి ఇది పూర్తిగా భిన్నమైనది. దీనర్థం, చైనా ప్రభుత్వం ఇచ్చిన 586 బిలియన్ల డాలర్ల ఉద్దీపన పథకం నేడు ఫలాలను ఇస్తోంది. మించి ఈ ఉద్దీపనల క్రమంలో చైనా మరో విజయాన్ని కూడా సాధించింది. అది, అభివృద్ధి క్రమంలో ఏర్పడే ప్రాంతీయ అసమానతలను అధిగమించగలగడం. సర్వసంపూర్ణంగా, ఆర్థిక వ్యవస్థను మార్కెట్ కు వదిలివేసిన దేశాలలో సాధ్యంకాని తరహా విజయం ఇది. పెట్టుబడులకు మార్గదర్శకత్వం వహించడం ద్వారా - “సోషలిస్టు మార్కెట్” పయనం నమూనా సాధించిన విజయం ఇది. అంటే, గతంలో అభివృద్ధి తాలూకు తొలిదశలలో - చైనాలో కూడా ప్రాంతీయ అసమానతలు ఏర్పడ్డాయి. కానీ, ప్రణాళికాబద్ధ నియంత్రణ ద్వారా - చైనా నేడు దానిని కొంతమేర అధిగమిస్తోంది. ఈ క్రమంలో భాగంగానే, నేడు గతంలో అభివృద్ధి చెందిన తీరప్రాంతంతో పాటుగా దేశంలోని మధ్య (భౌగోళికంగా) ప్రాంతంలో కూడా వేగంగా పురోగతి జరుగుతోంది. దీనితో, గతంలో తీరప్రాంత పారిశ్రామిక సంస్థలలో పని చేసిన వారిలో కూడా కొందరు నేడు ‘మధ్యచైనా’ దిశగా మెరుగైన ఉపాధికి మళ్ళుతున్నారు. ఈ మధ్యనే చైనాలో కొత్త సంవత్సర వేడుకలు జరిగాయి. ఈ వేడుకలకు పలువురు నగర ప్రాంత చైనీయులు - తమ స్వస్థలాలకు వెళ్ళారు. అలాగే, అభివృద్ధి చెందిన తీర ప్రాంతానికి చెందిన చైనా ఉద్యోగులూ తమ

తమ స్వస్థలాలకు వెళ్ళారట. అయితే, ఇలా వెళ్ళిన ప్రతి 12 మందిలో ఒకరు నేడు తిరిగి తమ పాత ఉపాధి ప్రాంతానికి (తీరప్రాంతం) కాక దేశంలో, నేడు అభివృద్ధి వేగం పుంజుకుంటోన్న మధ్య చైనాకు మరలుతున్నారు. కాగా, కార్మికుల కనీస వేతనాన్ని కూడా 7.5 రెనింబీ నుండి 8.0 రెనింబీకి ఈ తీర ప్రాంతంలోని కర్మాగారాలు నేడు పెంచుతున్నాయి. రెండేళ్ళ క్రితం ఈ కనీసం వేతనం 5.5 రెనింబీగా వుంది. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పలు దేశాలలో వేతనాల పెరుగుదల నిలిచిపోవడం లేదా కొన్నిమార్లు తగ్గిపోవడం జరిగిన తరుణంలో ఈ మార్పులు గమనార్హం.

కాబట్టి, నేటి ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభ నేపథ్యంలో సరైన విధానం ప్రభుత్వ నియంత్రిత పెట్టుబడులు మాత్రమేనని సుస్పష్టం. అలాగే, ప్రాంతీయ అసమానతలను విచ్చలవిడిగా పెంచివేసే విశృంఖల పెట్టుబడిదారీ విధానాలు కూడా తగవని చైనా నిరూపిస్తోంది. పెట్టుబడికి కావల్సింది కేవలం లాభం మాత్రమే. కాబట్టి అది తనకు అత్యధిక లాభాలను సమకూర్చగలచోటుకే వెళ్తుంది. దీనర్థం రవాణా సాధనాల మంచి అందుబాటు, మార్కెట్ కు దగ్గరగా వుండగలగడం, శ్రమశక్తి అందుబాటు, ముడిసరుకు అందుబాటు వంటివి మాత్రమే పెట్టుబడి ఎక్కడికి వెళ్తుందనే దానిని నిర్ణయిస్తాయి. ఈ క్రమంలో ఇప్పటికే పలు పరిశ్రమలు వున్న ప్రాంతాలలోకే మరింతగా పెట్టుబడిదారులు వెడతారు. తద్వారా మెరుగైన శ్రమశక్తి అందుబాటు, ఇతరేతర (సంబంధిత) పరిశ్రమలకి చేరువలో వుండడం ద్వారా ముడిసరుకు అందుబాటు, పారిశ్రామిక సాంద్రత వలన పెరిగిన ఒక ప్రాంతపు కొనుగోలు శక్తి (మార్కెట్ అందుబాటు) వంటివి అన్నీ కలగలసి కొన్ని ప్రాంతాలలో పారిశ్రామిక కేంద్రీకరణకు దారితీస్తాయి. దీనితో ప్రాంతీయ అసమానతలు తీవ్రంగా తలెత్తుతాయి. కాబట్టి, విశృంఖల మార్కెట్ సమస్యలను పరిష్కరించకపోగా అది వాటిని మరింత జటిలం చేస్తుంది. ఇటువంటి మార్కెట్లో ప్రాంతీయ అసమానతలు, నిరుద్యోగం, ఉద్యోగులు, కార్మికుల జీవితాలలో అభద్రతాభావం నేడు సర్వసహజం.

అందుచేతనే, డిమాండ్ సరఫరాలుగా పిలిచే మార్కెట్ శక్తులను అదుపులో ఉంచి వాటిద్వారా అత్యధిక శాతం ప్రజలకు మేలు చేయడం గురించిన చైనా పాఠాలు గమనార్హం. విశృంఖల మార్కెట్ లక్షణం “కుత్తుకలు కత్తిరించుకునే పోటీ” మాత్రమే. దానికి దయాదాక్షిణ్యాలు లేవు. హృదయం లేదు. ఇటువంటి మార్కెట్లో జీవం ఉన్న మానవ శ్రమ శక్తిని, నిర్ణీతమైన పెట్టుబడి (దబ్బు) శాసిస్తుంది. కాబట్టి ఈ దిశగా ఆలోచించగలగడం మాత్రమే విశృంఖల పెట్టుబడిదారీ విధానాల సమర్థకులందరికీ నేడు చైనా ఇవ్వగల సందేశం.

02.03.2010
విశాలాంధ్ర

దావోస్ 'ఆవేశం' ఆయాసంగానే మిగిలేనా?

పెట్టుబడి పద్మవ్యూహంలో ఒబామా

“పాత అంతర్జాతీయ ఫైనాన్స్ వ్యవస్థ చిన్నాభిన్నమైంది కాబట్టి ఆ వ్యవస్థపై నూతన నియంత్రణ అవసరం”

- జార్జ్ సోరోస్, ఫైనాన్స్ రంగ బిలియనీర్

గత నెల చివరి వారంలో దావోస్‌లో ప్రపంచ ధనిక దేశాల నేతలూ, ఆర్థికవేత్తలూ, ప్రముఖుల సమావేశం జరిగింది. 2008, సెప్టెంబర్‌లో ఆరంభం అయిన అంతర్జాతీయ ఫైనాన్స్ సంక్షోభం నేపథ్యంలో - ఈ సమావేశాలు ప్రాధాన్యతను సంతరించుకున్నాయి. ఈ సమావేశాలకు హాజరైన ప్రపంచ ప్రఖ్యాత మదుపుదారు జార్జ్ సోరోస్ చేసిన పై వ్యాఖ్యలు వర్తమాన పరిస్థితికి అద్దంపడతాయి.

ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థకు రెండు ముఖాలు వున్నాయని మనం పదే పదే వింటూనే వున్నాం. వీటిలో, మొదటిది - నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ. రెండవది, ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థ. నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ అనేది - ఒక ఆర్థిక వ్యవస్థలో సరకులు, సేవల ఉత్పత్తి ద్వారా మెజారిటీ ప్రజలకు ఉపాధిని కల్పించేది. తద్వారా వ్యవస్థలో డిమాండ్‌ను, కొనుగోలు శక్తిని కల్పించేది. కాగా, మూడు దశాబ్దాల కిందట వరకూ ఈ నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థకు అవసరమైన పెట్టుబడులను సరఫరా చేసేదిగా ఫైనాన్స్ ఆర్థిక ముఖం పాత్ర ఉండేది. అంటే - నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలోని పారిశ్రామికలకు పెట్టుబడులను సమకూర్చే పాత్రనే ఇది చాలా కాలం పోషించింది. 1973-79 కాలం వరకూ ఈ రెండు ముఖాల మధ్యనా, శ్రమ విభజన ఇలాగే సాగింది. అనంతరం, వ్యవస్థలో గుణాత్మక మార్పు

వచ్చింది. ఉత్పత్తి శక్తులు, అంటే యంత్రాలు, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం కొత్త పుంతలు తొక్కడం దీనికి మూలం. ఈ సాంకేతిక వృద్ధిని ఆటోమేషన్ లేదా యాంత్రికరణగా పిలుస్తున్నాం. ఈ సాంకేతిక వృద్ధిలో భాగంగా వచ్చిన కమ్యూనికేషన్, రవాణా విప్లవాలు కూడా పరిస్థితిలో గుణాత్మక మార్పును తెచ్చాయి. ఆటోమేషన్ వలన లాభాలే ప్రధానంగా నడిచే వ్యవస్థలో ఉపాధి అవకాశాలు క్షీణించాయి. ఇక కమ్యూనికేషన్స్, రవాణా విప్లవాల వలన అభివృద్ధి చెందిన అమెరికా వంటి అగ్రదేశంలోని (యూరప్ కూడా) వస్తు ఉత్పత్తి, సేవారంగ పరిశ్రమలు చౌక శ్రమశక్తిని వెతుక్కుంటూ వెనుకబడిన దేశాలకు తరలి వెళ్ళాయి. చౌక శ్రమశక్తితో ఉత్పత్తి సాగిస్తే వేతన వ్యయం తగ్గి పరిశ్రమల యజమానుల లాభాలు మరింత ఇనుమడిస్తాయి కాబట్టి ఇది జరిగింది.

ఈ సేవధ్యంలోనే 1980ల నుంచీ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ స్వభావంలో మార్పు వచ్చింది. ప్రజలకు సేవ, సరుకు ఉత్పత్తి రంగాలలో ఉపాధి కల్పించగల సామర్థ్యాన్ని పలు అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు కోల్పోయాయి. దీనితో, నిరుద్యోగం, చిరుద్యోగాలతో ప్రజల కొనుగోలు శక్తి పడిపోయే ప్రమాదం ఏర్పడింది. ఈ స్థితిలోనే నిజ ఆర్థిక ముఖం, ఫైనాన్స్ ఆర్థిక ముఖాల పొందికలో మార్పు వచ్చింది. నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ సత్తా సన్నగిల్లడంతో, 1973-79కి ముందులాగా దానికి మద్దతుగా మాత్రమే ఉండాల్సిన ఫైనాన్స్ ముఖం తోక జూడించింది. అభివృద్ధి చెందిన దేశాల కంపెనీలు నిజ ఆర్థిక రంగంలో, స్వదేశంలో పెట్టుబడులకు అవకాశం లేక, ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిని ఆసరా చేసుకోసాగాయి. 1980 దశాబ్దం యావత్తూ తమతమ దేశాలలో ప్రజలకు విపరీతంగా అప్పులు ఇచ్చి, లాభాలు దండుకున్నాయి. 1990-2001 మధ్యకాలంలో షేర్ మార్కెట్ బూమ్ ద్వారా లాభాలు సముపార్జించాయి. 2002-2008 మధ్య రియల్ ఎస్టేట్ రుణాలు ఇచ్చి పబ్లిం గడుపుకున్నాయి. అయితే, ఇదంతా కేవలం కాగితం డబ్బు చలామణి మాత్రమే. అంటే, అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో, సరుకులూ, సేవల ఉత్పత్తి తాలూకు నిజ ఆర్థికరంగం నిర్వీర్యం అయింది. చౌక శ్రమశక్తి దేశాలకు పరిశ్రమలను అవుట్సోర్స్ చేసిన అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు తమ ధనబలంతో, దిగుమతులపై ఆధారపడి బతికాయి. అయితే, 2008 సెప్టెంబర్ ఫైనాన్స్ సంక్షోభం, ఈ ధన బలాన్ని కూడా నిర్వీర్యపరిచింది. తమ తమ దేశాల ప్రజలకు ఇష్టానుసారం రుణాలు ఇచ్చిన అమెరికా, యూరప్ బ్యాంకులు, ఆ రుణాలు వసూలుకాక దివాళా బాటపట్టడం మొదలైంది. దీనితో, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ రెండో ముఖం కూడా డీలాపడింది.

కాగా, 2008 సంక్షోభం అనంతరం కూడా అమెరికా వంటి పెట్టుబడిదారీ దేశాలు, నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థపై దృష్టి సారించలేదు. అవి ఫైనాన్స్ చిక్కాలకే పరిమితం అయ్యాయి.

విపరీతంగా డబ్బును ముద్రించి, మార్కెట్ డిమాండ్ కాపాడుకునేందుకు యత్నించాయి. దీనితో, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ద్రవ్యోల్బణం పెరిగి ధరలు నింగినంట సాగాయి. విపరీతమైన ముద్రణ చలామణితో డాలర్, ఇతర కరెన్సీల విలువలు పతనమై కుప్పకూలే దిశగా సాగాయి. 2009, జనవరి చివరలో అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థను ఉత్తేజపరిచే దిశగా, నూతన అధ్యక్షుడు బరాక్ ఒబామా ఇచ్చిన ఉద్దీపన పథకం స్వభావం కూడా ప్రధానంగా ద్రవ్య చలామణిని పెంచేదే. దీనితో, డబ్బు చలామణి పెరిగి, ఆడపాదడపా ఆర్థిక వ్యవస్థలు పుంజుకున్నట్టు కనబడ్డాయి. అయితే, నిజ ఆర్థిక రంగ బలహీనత వలన ఉపాధి కల్పన స్థితి మెరుగుకాలేదు. అమెరికాలో మొత్తం నిరుద్యోగం, సుమారు 17 శాతం మేర చేరుకున్న స్థితి దాపురించింది. కాగా, వాస్తవానికి, ప్రపంచంలోని ప్రతి ఆర్థిక వ్యవస్థలోనూ, మార్కెట్ డిమాండ్ కు నికరమైన పునాది మెజారిటీ ప్రజలకు ఉపాధి కల్పనే. అయితే, యాంత్రికరణ వలన ఉపాధికల్పన అవకాశాలు సన్నగిల్లి సమస్య మరింత జటిలమైంది. ఇక, ఇప్పుడు కావాల్సింది మరిన్ని సాంకేతిక ఆవిష్కరణలు, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం మరో మెట్టు ఎక్కాలి. తద్వారా, నూతన ఉపాధి రంగాలు ఏర్పడాలి. దానితో, మరో ఉన్నత సాంకేతిక స్థాయిలో, కొత్త రంగాలలో ప్రజలకు ఉపాధి దొరుకుతుంది. అయితే, ప్రముఖ ఆర్థికవేత్త రఘురామ్ రాజన్ ప్రకారం అమెరికాలోని సిలికాన్ వ్యాలీలో అత్యాధునిక రంగాలకు కావాల్సిన సాంకేతిక ఆవిష్కరణలు సిద్ధంగా ఉన్నాయి. కానీ, ఈ అత్యాధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని ఉత్పత్తి క్రమంలోకి తీసుకురాగల సుశిక్షిత నిపుణులు లేరు. తాత్కాలిక లాభాపేక్షతో అవుట్ సోర్సింగ్ కు వెళ్లి, సుదీర్ఘ కాలంపాటు, సుశిక్షిత నిపుణుల తయారీకి మూలా ధారమైన విద్యా రంగాన్ని చిన్నచూపు చూడటమే ఈ స్థితికి మూలం. అందుచేతనే, ఒబామా పదేపదే అమెరికా విద్యారంగం తాలూకు లోపాల గురించి మాట్లాడుతున్నారు. భారతదేశం, చైనాల విద్యార్థులు ముందంజ వేస్తున్నారంటూ వాపోతున్నాడు.

మరి ఇప్పుడు ఏం చేయాలి? సుశిక్షితులైన మానవ వనరుల తయారీ ఒక్క రోజులో జరిగేదా? కాదనేది జవాబు! మరి ప్రపంచం రైలుబండిని, దాని ఇంజను అమెరికా... ఇప్పుడు ఇక ఎలా ముందుకు తీసుకెళుతుంది? అమెరికా తన అగ్రరాజ్య హోదాను, ఇతరేశాల దేశాలకు వదులుకునే ప్రమాదం పొంచి ఉందా? పరిస్థితి చూస్తే అవుననే అనిపిస్తోంది. దీనికిగాను, ఒబామా ఈ మధ్యన, తన దేశం అగ్రరాజ్య హోదాను వదులుకోలేదంటూ చేసిన నిరాశాపూరిత వ్యాఖ్య ఒక మచ్చుతునక. పదేపదే తన దేశ ఆధిపత్యానికి సవాలు చైనా, భారత్ లేననడం దీనికి మరో కోణం. అలాగే, ప్రతిష్టాత్మక అంతరిక్ష ప్రయోగాల వ్యయాలపై కూడా నేడు అమెరికా కోతపెట్టుకుంది. విదేశాలతో

యుద్ధక్రీడకు స్వస్తి చెప్పాలని నిర్ణయించుకుంటోంది. చైనాతో కాస్తంత 'డబుల్ గేమ్' ఆడినా, అంతిమంగా దానితోనే కలిసి జి-2 దేశాల కూటమి కలలను కూడా తరచుగా కంటోంది. చైనా పర్యటనలో ఒబామా టిబెట్ సమస్యపై రాజధోరణి ప్రదర్శించడమూ మనకు తెలిసిందే. ఇక, స్వదేశంలో అప్పుచేసి పప్పుకూడు తినే సంస్కృతిని విడనాడాలని ఆర్థికవేత్తలు అమెరికా ప్రజలకు ఎడతెరిపి లేకుండా బోధిస్తున్నారు. ఇన్నాక్షుల్ల డాలర్ బలంతో, దిగుమతులతో సాగించిన విలాసాలు వదలి ఇక ముందు ఎగుమతులు పెంచుతూ, ప్రజలు పొదుపును పెంచుకోవాలని ఉపదేశిస్తున్నారు. మంత్రాలకు చింత కాయలు రాలని స్థితి ఏర్పడిందనడానికి ఇదొక తిరుగులేని దాఖలా.

ఈ నేపథ్యంలోనే దావోస్ అంతర్జాతీయ ధనిక దేశాల ఆర్థిక సమావేశం (2010) జరిగింది. 2008, సెప్టెంబర్ నాటి ఫైనాన్స్ సంక్షోభం అనంతరం ఇప్పటివరకూ మార్పురాని అమెరికా పాలకులు, ఆర్థికవేత్తల మనోస్థితిలో ఈ సమావేశాలతో కాస్తంత ఆలోచన మొదలైంది. మొదటి నుంచీ, ఎంతో కొంత వాస్తవాన్ని మాట్లాడుతున్న ఫ్రాన్స్ అధ్యక్షుడు సరోజీ తీరు దానికి ఒక తార్కాణం. 2008, సెప్టెంబర్ నాటి ఫైనాన్స్ సంక్షోభం అనంతరం ప్రపంచం ఆర్థిక వ్యవస్థ రూపురేఖలు గుణాత్మకంగా మారాయని ఆయన దావోస్ సమావేశంలో వాదించారు. ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులను నియంత్రించాలనే ఆలోచన దావోస్ లో పలువురి నోట వినబడింది.

ఈ క్రమంలో భాగంగానే బ్యాంకింగ్, ఫైనాన్స్ సంస్థలకు పగ్గాలు వేయాలంటూ ఒబామా పదే పదే మాట్లాడుతున్నారన్నది గమనార్హం. అంటే, ఫైనాన్స్ ముఖాన్ని అదుపుచేసి, ఉపాధి కల్పనకు మూలం అయిన నిజ ఆర్థిక ముఖాన్ని ముందుకు తేవాలనేది నేటి ఒబామా ఆలోచన. అయితే, ఫైనాన్స్ పెట్టుబడుల ముఖం అనేది ఇప్పటికీ లాభాల రుచి బాగా మరిగింది. దానిలో చలామణీలో ఉన్న డబ్బు, నిజ ఆర్థిక రంగంలో కంటే, వందల, వేల రెట్లు ఎక్కువ. సహజంగానే తనకు ఉన్న సానుకూల స్థితిని, ఆధిపత్యాన్ని వదులుకునేందుకు, ఫైనాన్స్ ముఖం ఒప్పుకోదు. ప్రస్తుత ప్రపంచంలో ప్రధాన ఘర్షణ ఇదే. మెజారిటీ ప్రజలకు ఉపాధికల్పన ద్వారా లాభార్జన చేసే నిజ ఆర్థిక ముఖం; స్పెక్యులేషన్, డబ్బు చలామణి ద్వారా లాభాలు గడించుకునే కొద్దిమంది బిలియనీర్ల ఫైనాన్స్ ముఖం నేడు పరస్పర శత్రు శిబిరాలుగా మోహరించి ఉన్నాయి. ఇదే పరిస్థితి అమెరికా పార్లమెంట్ లోనూ కనపడుతోంది. ఈ రెండు ముఖాల ప్రతినిధుల మధ్య ఘర్షణ వలన బిల్లులు ఆమోదం పొందకపోవడంతో నేడు అమెరికా సెనేట్ లో ప్రతిష్టంభన నెలకొని ఉంది. ప్రజల ఆరోగ్య సంక్షేమ బిల్లు, జాతీయ కార్మిక సంబంధాల బోర్డుకు ఎవరిని నియమించాలనే అంశం, ఇంధన విధాన ప్రతిపాదన... అన్నింటినీ ఇదే స్థితి.

ఇక నిరుద్యోగం తారస్థాయికి చేరిన ప్రస్తుత పరిస్థితిలో, ఉపాధి కల్పనకు ప్రతిపాదించ నున్న ఉద్యోగాల బిల్లుపై ఇప్పటికే విపరీతంగా మంతనాలు సాగుతూ ఉన్నాయి. దీనంతటి వెనుక ఉన్నది - ప్రభుత్వం వెచ్చించే డబ్బును కొద్దిమంది ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిదారులు భారీగా నొల్కకోచూడడమే. దీనితో విసిగిపోయిన ఒబామా ఈ మధ్యన “నేను మరో దఫా అమెరికా అధ్యక్షుడిగా గెలవకున్నా ఫరవాలేదు” అన్నట్లుగా మాట్లాడటమూ మనకు తెలిసిందే. అంటే, ఆయన పదవిలో ఏదాది కాలం ఓపిక పట్టాక, ఇక గత్యంతరం లేనిస్థితిని ఎదుర్కొంటున్నాడు. తాను ప్రజలకు వాగ్దానం చేసిన ఉపాధి కల్పన హామీని, నిలబెట్టు కునేందుకు ఫైనాన్స్ పెట్టుబడితో ఘర్షణకు సిద్ధం అవుతున్నాడు.

అయితే, ఇక్కడ మరో సమస్య ఉంది. అది, అమెరికా ప్రజల డబ్బు వ్యవసం. దశాబ్దాల పాటు అమెరికా వ్యవస్థ ప్రజలకు విపరీతంగా విలాసాలు అలవాటు చేసింది. తన లాభాల కోసం, ప్రజల జీవిత విధానాన్ని ‘వినిమయ సమాజం’ దిశగా నడిపింది. వ్యక్తివాద అమెరికాలో, సమష్టి లోపించి, మనిషికి, మనిషికి మధ్యన డబ్బు లావాదేవీయే బంధంగా మారింది. మరిప్పుడు, ఆ డబ్బుకే ముప్పువస్తే, అమెరికా ప్రజల మనోస్థితి ఎలా ఉండబోతోంది? డబ్బు మినహా తమ మధ్యన మరో ‘కాంట్రాక్టు’ మిగలని వారు, డబ్బుకు అతీతంగా, తమ మధ్యన ఐక్యతనూ, సమష్టి భావనను ఎలా సాధించగలరు? తమ దేశం, ప్రపంచ అగ్రరాజ్యంగా, వినిమయ కేంద్రంగా ఉండే స్థితి చేజారిపోతే, తమ జీవిత విధానంలో అనివార్యంగా వచ్చే మార్పును వారు భరించగలరా? చేజారిని ‘అమెరికా కల’ వారి పాలిట పీడకల అవదా? ఇలా నేడు ప్రపంచం, అమెరికాల ముంగిట్లో ఎన్నో జవాబులు లేని ప్రశ్నలు. మరి, ఇటువంటి మనోస్థితిలో ఉన్న ప్రజలు, ఒబామా వైపు మొగ్గుతారా? లేదా ఈజీ మనీని ‘వాగ్దానం’ చేసే ఫైనాన్స్ భ్రమలకు లొంగుతారా? ఇది నేటి అమెరికా ప్రపంచం ముందుంచిన డైలమా.

అయితే, విప్లవానికి ఇదేమీ పొడుపు కథ కాదు. అణ్ణాయుధాలు కుప్పులు తెప్పలుగా పేరుకుపోయిన నేటి ప్రపంచంలో ప్రపంచ ప్రజల జీవన్మరణ సమస్య ఇది. అమెరికా తన అంతర్గత సమస్యలు పరిష్కరించుకోలేక, అంతర్జాతీయ ఆధిపత్యాన్ని వదులుకోలేక, వినాశకరంగా మారణహోమానికి దిగితే, దానికి బిలియనీర్లు, బికారులూ అనే తేడా ఉండదు. నిజ ఆర్థికం, ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి అనే వ్యత్యాసం ఉండదు. కాబట్టి “లావోస్ ఆవేశంలో, ఆయాసం మిగిలిపోవు” అని శ్రీశ్రీ మరో సందర్భంలో నుడివిన నాటి మాటల స్థానంలో నేడు మనం “దావోస్లో పుట్టిన ఆవేశం ఆయాసంగా మిగిలి పోకూడదు” అని కోరుకుందాం.

13.02.2010

సాక్షి

“నిజ” ఘర్షణ కాలంలోకి అడుగిడుతున్నాం!

ప్రస్తుతం ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రతిష్ఠంభన నెలకొని వుంది. ఈ ప్రతిష్ఠంభన వలన - కోట్లాది మంది సామాన్య ప్రజల జీవితాలు కకావికలం అయ్యేస్థితి ఏర్పడింది. స్పెయిన్ వంటి దేశాలలో నిరుద్యోగం 42% మేర వుంది. అలాగే, తూర్పు యూరప్ దేశాల స్థితి కూడా. ఇక, ఇలా చెబుతూ పోతే నిరుద్యోగం ఏదో ఒక స్థాయిలో భారీగా పెరగని దేశం అంటూ దరిదాపుగా ప్రపంచంలో లేని పరిస్థితి దాపురించింది. దీనితో, నిరుద్యోగం, చిరుద్యోగాల స్థితి వలన ప్రజల కొనుగోలు శక్తి దారుణంగా దిగజారింది. దీనికి, ప్రతిస్పందనగా పలు పెట్టుబడిదారీ దేశాలు కూడా తాము తరచుగా విమర్శించే “ప్రజాకర్షక” ఆర్థిక విధానాలకే దిగుతున్నాయి. అయితే, ఇది సమస్యకు తాత్కాలిక ఉపశమనం మాత్రమే. శాశ్వత పరిష్కారం కాదు. ఈ ‘ప్రజాకర్షక’ విధానాల పేరిట విపరీతంగా ముద్రిస్తున్న డబ్బు వలన వివిధ దేశాల కరెన్సీల విలువ దారుణంగా దెబ్బతిననుంది.

దీనంతటికీ, మూలం ఏమిటి? అసలు ఈ పరిస్థితి మూలాలు ఎక్కడ వున్నాయి. దీనికిగాను, మనం ప్రధానంగా రెండు కారణాలను చెప్పుకోవచ్చు. మొదటిది, వివిధ దేశాలలో కోట్లాది మంది ప్రజలకు ఉపాధిని కల్పించే సరుకులు, సేవల ఉత్పత్తి తాలూకు నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థకు సంబంధించినది. రెండవది, ఈ నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఫైనాన్స్ పెట్టుబడుల పాత్ర. కాగా, నేటి నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలు పలు దేశాలలో ఉపాధి కల్పనా సామర్థ్యాన్ని కోల్పోయాయి. దీనికి కారణం కేవలం ఉత్పత్తిశక్తులు అయిన కొత్త ఆవిష్కరణలు, యంత్రాల విషయంలో పురోగతి లేకపోవడం అనేది సంపూర్ణ వాస్తవం కాదు. ఇది పాక్షిక సత్యం. ఉదాహరణకు ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానపు పురిటిగడ్డ సిలికాన్ వ్యాలీలో భారీ ఆవిష్కరణలు ఇప్పటికీ జరుగుతూనే వున్నాయని చికాగో విశ్వ

విద్యాలయానికి చెందిన రఘు రామరాజన్ అభిప్రాయం. కాగా, జరుగుతున్నది, నేటి అసలు సమస్య. ఈ నూతన ఆవిష్కరణలను (ఉత్పత్తిశక్తులను) వాస్తవరూపంలో ఉత్పత్తిలో వినియోగించేందుకు తద్వారా ఉపాధి కల్పనకూ అవసరం అయిన నిపుణులైన మానవ వనరులు లేకపోవడమే. ఇంతకాలం, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తక్షణ లాభాల బాటలో పని చేస్తూవచ్చింది. అనుకున్నదే తడవుగా లాభాలను గడించేయాలనే, ధనవంతులు అయిపోవాలనే భ్రమలలోకి కొత్తతరం వారిని, అది భారీగా నెట్టివేసింది. దాని సామాజిక ప్రతిబింబమే ఫాస్ట్‌ఫుడ్ సంస్కృతి వంటిది. ఈ క్రమంలో, వ్యవస్థ తన దీర్ఘకాలిక ప్రయోజనాలను తానే దెబ్బతీసుకుంది. అమెరికా వంటి దేశాలు సాంకేతిక ఆవిష్కరణల తో ముందుకు సాగినా, వాటిని వినియోగించగల మానవ వనరులకై (తక్షణ లబ్ధి దృష్టితో) విదేశీ ఔట్‌సోర్సింగ్ దిశగా వెళ్ళాయి. ఫలితం నేడు అక్కడ అభివృద్ధి చెందిన సాంకేతిక ఆవిష్కరణలు ముందుకు వస్తున్నాయి. కానీ, వాటిని ఉపయోగించగల నిపుణత గల, మానవ వనరులు దరిదాపు శూన్యం.

మరి, ఈ పరిస్థితికి పరిష్కారంగా ఇప్పుడు తక్షణం (మరలా తక్షణ ప్రయోజనాల తాత్కాలిక భ్రమే) విద్యారంగంలో మెరుగుదలల గురించిన చర్చ వస్తోంది. అయితే, విద్యా రంగంలో - అందునా ప్రపంచ స్థాయి నిపుణుల తయారీ అనేది - ఒక్క రోజులో జరిగేది కాదా. దీనికి దీర్ఘకాలిక ప్రణాళిక తప్పనిసరి. మరి, అంతవరకూ నిరుద్యోగంతో, అప్పుల బాధతో, కృంగిపోతున్న సామాన్యులు పరిస్థితిని సహిస్తారా? లేదు, అనేది ఖచ్చితం. కాబట్టి, ఇప్పుడు కావాల్సింది రేపు ఎప్పుడో ఉపాధిని కల్పించి ఎల్లుండి కొనుగోలు శక్తిని పెంచే విద్యా సంస్థలపైన మాత్రమే దృష్టికాదు. ప్రజల తక్షణ ప్రయోజనాలను వారి రోజువారీ తప్పనిసరి అవసరాలను పరివృత్తి చేసే దిశగా కూడా ప్రణాళికలు అవసరం. దీని కోసం, కొంతమేర “ప్రజాకర్షక” విధానాలు వినా మార్గం లేదు. అయితే ఈ ప్రజాకర్షక విధానాలు అనేవి కేవలం డబ్బును ముద్రించడంగా వుండరాదు. ఇటువంటి చర్యలు ప్రజల ఇక్కట్లను మరింత పెంచుతాయి. కాబట్టి ప్రజానీకంలోని కోట్లాది మంది సామాన్యుల కుటుంబాలకు తప్పనిసరి అవసరమైన విద్య, వైద్య రంగాలలో ప్రభుత్వాలు భారీ చొరవలు చూపాలి. సాధ్యమైనంతగా వాటిని ప్రజలకు ఉచితంగా లేదా తక్కువ వ్యయంతో అందించాలి. దీనితో, ప్రజానీకంలోని అత్యధికులలో తమ పిల్లల భవిష్యత్తు, తమ కుటుంబాల వైద్య వ్యయాల గురించిన ఆందోళన తొలగిపోతోంది. ఫలితంగా వారు ధైర్యాన్ని పుంజుకుంటారు. దీనితో వారిలోని కొనుగోలు శక్తి వున్నవారు అభివ్రతాభావాన్ని విడిచి వ్యయాలకు దిగగలరు. అంటే, కాస్తంత స్వేచ్ఛగా తమ వద్ద వున్న డబ్బును వ్యయం చేయగలరు. అలాగే, మనదేశం

వంటి దేశాలలో మరో ప్రధాన అదనపు జోడింపు ఆహారభద్రత. కనుక, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా వివిధ దేశాల ప్రజలకు - విద్యా, వైద్యం, ఆహారభద్రతలను హామీ చేస్తే వారు ఉపశమనం పొందుతారు. రేపటి గురించిన భరోసాతో వారు నేడు తమ వద్ద వున్న కాస్తంత డబ్బునూ వెచ్చించేందుకు వెనుకాడరు. ఫలితం పలువురు ఆర్థిక వేత్తలు ఆశిస్తోన్న ప్రైవేటు కొనుగోళ్ళు (ప్రభుత్వ వ్యయాలు కాక) పెరిగి మార్కెట్లో డిమాండ్ మరలా పుంజుకుంటుంది. ఇది, కొత్తతరం నిపుణులు అందివచ్చే వరకూ పరిస్థితులు పెట్టుబడిదారీ దేశాల చేతి నుంచి చేయిజారిపోకుండా కాపాడగల ఏకైక ఆశ.

అయితే పరిస్థితి తాలూకు జటిలత వ్యవస్థలోని ఫైనాన్స్ పెట్టుబడుల నుంచి వస్తోంది. ఈ పెట్టుబడులు ప్రధానంగా అనుత్పాదకమైనవి. అంటే, రియల్ ఎస్టేట్, షేర్మార్కెట్ల వంటివి. ఈ రంగాలు ఉపాధికల్పన ద్వారా కాక కేవలం స్పెక్యులేషన్ ద్వారా లాభాలను కోరుకుంటాయి. ఫలితంగా, కొద్దిపాటి మంది బిలియనీర్లు మరింతగా ఎదగడం తప్ప అత్యధిక సామాన్యులకు ఒరిగేదేమీ లేదు. ఈ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడుల వత్తిడి నించి బయటపడగలడమే నేటి ప్రపంచ రాజకీయనేతల విజ్ఞతలకు కొలబద్ద. వ్యవస్థలో ఇంధనంగా పనిచేయవలసిన ద్రవ్యచలామణిని సక్రమంగా నిర్వహించు కుంటూనే, ఆ ద్రవ్యచలామణి శృతిమించి రాగానపడి వ్యవస్థనే మింగేయాకుండా వీరు చూడగలరా? అన్నదే నేడు అసలు ప్రశ్న.

ప్రపంచ ఆర్థిక పరిణామాలలో కొంతమేర ఈ దిశగా ఆలోచన, ప్రయత్నం మొదలయినట్లు గోచరిస్తోంది. ముందు, ముందు కాలంలో జరుగనున్న ప్రధాన ఘర్షణ నిజఆర్థిక వ్యవస్థకూ, ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థకు సంబంధించినదిగానే వుండగలదు. దీని పర్యవసానాలే రానున్నకాలపు చరిత్ర. వేచి చూద్దాం!

09.02.2010

విశాలాంధ్ర

ఒక దేశం - రెండు కరెన్సీలు

మానవ చరిత్రలో బంగారానికి ఉన్న ప్రాధాన్యత అందరికీ తెలిసిందే. తొలి దశలో అలంకరణకు మాత్రమే బంగారం తాలూకు ఈ ప్రాధాన్యత, పరిమితం అయ్యింది. అయితే, ఆర్థిక పరిస్థితులు మారి, నిత్యావసరాల పరిమితికంటే - మనుషులు అధికంగా ఉత్పత్తి చేయగల స్థితికి ఆర్థిక శక్తులు ఎదిగిన అనంతరం పరిస్థితిలో మార్పు వచ్చింది. వస్తు మార్పిడికి మధ్యవర్తిగా అంటే, డబ్బు లేదా కరెన్సీగా బంగారం మరో “అదనపు విలువను” పొందింది. చరిత్రలో సుదీర్ఘకాలం పాటు అరుదైన లోహం బంగారం ఈ విధంగా నాణేల కరెన్సీగా తన సేవలను అందించింది.

అయితే, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ: రంగ ప్రవేశం, దానితో పాటుగా “కాగితం” ఉత్పత్తి అనే ఆవిష్కరణలు మెల్లమెల్లగా పరిస్థితిలో మార్పును తెచ్చాయి. ఉత్పత్తి చేయడం అనేది సొంత వినియోగం లేదా అవసరాలకు మాత్రమే కాక ప్రధానంగా అమ్మకానికే అయ్యే - “సరుకుల” వ్యవస్థ వచ్చింది. అంటే, పరిశ్రమలు పెట్టడం వంటి నూతన కార్యకలాపాలు అన్నీ - ఆ పరిశ్రమల ఉత్పత్తులయిన సరుకుల మారకం కోసం - డబ్బుకు ప్రాధాన్యతను పెంచాయి. అయితే, ప్రకృతిలో - బంగారం లోహం అందుబాటు - సహజంగానే పరిమితం. కాగా, పెట్టుబడిదారీ సరుకుల వ్యవస్థ - వేగంగా అభివృద్ధి చెందడం వలన - ఈ పరిమిత లోహపు సరఫరా వ్యవస్థ “సరుకు మారకం” అనే భారీ అవసరానికి సరిపోనిది అయ్యింది. దానితో, చారిత్రక అవసరంగా - కాగితం కరెన్సీ లేదా డబ్బు ప్రాధాన్యత - ఇనుమడించి, వేగంగా పెరిగింది.

ఈ నేపథ్యంలోనే; బంగారం అనే లోహం స్థానంలో - కాగితం కరెన్సీ అనే దానికి - ఒకేసారి, సంపూర్ణ మార్పు జరగలేదు. చాలాకాలం పాటు ఈ కాగితం కరెన్సీకి, బంగారం వెన్నుదన్నుగా వుంది. అందుచేతనే, కరెన్సీ కాగితాలపై వాటి విలువకు

అనుగుణంగా "I promise to pay the Bearer the sum of... rupees" వంటి మాటలు వుంటాయి. కాబట్టి, బంగారం అనేది - కాగితం కరెన్సీకి వెనుదన్నుగా వున్నప్పుడు - ఆ కాగితం కరెన్సీ ద్వారా - ఆయా ప్రభుత్వాలు - ఆ కాగితం నోటు 'విలువ' ప్రాతిపదికన (అంటే అది 100 డాలర్లదా - అనే ప్రాతిపదికన) - దాని వెనుకన వున్న నాటి బంగారం తాలూకు విలువ మేర - ప్రతిఫలాన్ని అందిస్తామనే వాగ్దానం చేసాయి. ఈ వాగ్దానానికి కారణం - కాగితం, కరెన్సీని అపరిమితంగా (బంగారం తాలూకా ప్రకృతి సహజ పరిమితులు లేకుండా) ముద్రించగలిగే అవకాశం వుండటం. అంటే పెట్టుబడిదారీ డిమాండ్ - సరఫరాల వ్యవస్థలో - సహజంగానే; శ్రుతిమించి లభించే దేని విలువ అయినా పడిపోతుంది. దీనర్థం, డిమాండ్ అవసరాల కంటే మించి, సరఫరాలో వున్న ఏ సరుకు విలువ అయినా - తగ్గుతుంది. ఈ కారణం చేతనే, మనం నిత్యం కొనే పలు - కూరగాయలూ, పండ్లు, బియ్యం వంటి వాటి విషయంలో - సీజన్లో వాటి సరఫరా పెరిగి - ధరలు తగ్గడం లేదా అన్ - సీజన్లో - సరఫరా తగ్గి, ధరలు పెరగడం జరుగుతుంది. అంటే, ఇక్కడ వర్తించేది డిమాండ్ - సరఫరాల సూత్రం. సరఫరా కంటే, డిమాండ్ ఎక్కువగా వుంటే ధరలు లేదా విలువ పెరుగుతాయి. డిమాండ్ కంటే, సరఫరా అధికంగా వుంటే - ధరలు లేదా విలువ తగ్గుతాయి. కాగా, వాస్తవానికి ఈ డిమాండ్ - సరఫరాల సూత్రానికి మధ్యవర్తిగా వ్యవహరించే - డబ్బు విషయంలో కూడా - స్వయంగా - ఈ సూత్రం వర్తిస్తుంది. అంటే "డబ్బు" సరఫరా (లేదా చలామణి) ఎక్కువైతే దాని నిజ విలువ పడిపోతుంది. దాని సరఫరా తగ్గితే దాని నిజ విలువ పెరుగుతుంది. అందుచేతనే ఉద్యోగస్థుల జీతాలు పెరిగిన ప్రతీసారీ దరిదాపుగా - మారకంలో డబ్బు సరఫరా పెరిగి - మార్కెట్లో ధరలు పెరగడం... వంటివి జరుగుతాయి. అయితే, ఈ సూత్రం (సహజంగా - ఉత్పత్తి పరిమితులు అధికంగా వున్న) బంగారం విషయంలో కంటే - అపరిమితంగా (సరఫరా) ముద్రించగల - కాగితం కరెన్సీ విషయంలో - అతిపెద్ద నిజం. అందుకే 1945లో రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం అనంతరం - డబ్బు చలామణి అవసరాల కోసం, అంటే, వాణిజ్య అవసరాల కోసం - డాలర్ను అంతర్జాతీయ కరెన్సీగా ముందుకు తెస్తూనే - దానికి విలువను - హామీ చేయడం ద్వారా - ప్రజలలో, దేశాలలో - దాని విశ్వసనీయతకు వెన్నుదన్నుగా నిలిపేందుకు - దానిని బంగారంతో అనుసంధానించారు. అంటే, ఒక డాలరు = ఇన్ని గ్రాముల బంగారం అనే ముడిని వేశారు. దీనినే, బ్రెట్టన్ ఉడ్స్ ఒప్పందం అంటారు. దానితో, డాలర్ అనే అమెరికా కరెన్సీ - బంగారానికి సరిసమానంగా - ప్రపంచ దేశాల ఆదరణను పొందింది. అయితే, ఉత్పత్తిని క్రమేణ

విపరీతంగా పెంచగల స్థాయికి - పారిశ్రామిక పాటవాలు ఎదగడం, వంటి కారణాల వలన మెల్లమెల్లగా - సరఫరాలో వున్న డాలర్లను కూడా పెంచవలసి రావడం వంటి మార్పులు - అనంతరం వచ్చి చేరాయి. ఏడయితేనేం, 1970ల అనంతర కాలంలో - ఈ బంగారాన్ని డాలరునూ ముడేసిన - బ్రెట్టన్ ఉడ్స్ ను చెత్తబుట్టలో పడేసారు. అంటే, ఇక అప్పటి నుంచీ - డాలరు - ఏ వెన్ను దన్ను లేకుండానే, దానంతటకదే - విలువైనదిగా మారికూర్చుంది. ఈ క్రొత్త విధానాన్నే - ఫ్లోటింగ్ కరెన్సీగా (తేలియాడే డబ్బు) చెప్పసాగారు. అంటే, బంగారం అనే తీరాన్ని లేదా లంగరునూ వదిలి - డాలరు అనే (యుద్ధ) నౌక - ప్రపంచ పెట్టుబడి దారీ వ్యవస్థ అనే - మహా సముద్రంలో ప్రయాణం ప్రారంభించింది. కథ, ఇక్కడ ముగియ లేదు.

2008, సెప్టెంబర్ లో - ఈ ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ మహా సముద్రం - దాని కేంద్ర బిందువు అమెరికా నుంచి ఆరంభమైన మహా ఆర్థిక సంక్షోభం అనే పెను తుఫానులో చిక్కుకున్న విషయం నేడు అందరికీ సుపరిచితమే. ఈ క్రమంలోనే, డాలర్ నౌక కూడా - ఆటుపోట్లకు లోనవ్వసాగింది. దశాబ్దాల తరబడి, అమెరికా తన దేశపు వాస్తవ ఆర్థిక వునాదితో సంబంధం లేకుండా - కేవలం - డాలరు ద్వారా గతంలో లభించిన - గౌరవనీయత అనే - తాతలు నేతులు తాగిన కథతో - ప్రపంచాన్ని ఏలింది. అంటే, చౌక శ్రమశక్తిని వెతుక్కుంటూ అమెరికా సరుకు ఉత్పత్తి రంగం చైనా వంటి దేశాలకూ, సేవారంగం భారతదేశం వంటి చోట్లకూ తరలిపోయింది. దీనితో అమెరికా దేశం దిగుమతులు - దాని - ఎగుమతులకంటే అపరిమితంగా పెరిగిపోయాయి. ఈ క్రమంలోనే, అది - ప్రపంచంలో - తనకు గౌరవనీయతను తెచ్చిన - ఆ డాలరు కాగితాన్ని విశృంఖలంగా - దుర్వినియోగం చేసింది. విపరీతంగా కాగితం డాలర్లను ముద్రించింది. అప్పుచేసి పప్పుకూడుగా డాలర్ కాగితం ముద్రణతో - ప్రపంచంలోని నిజమైన సంపద సృష్టికర్తలనూ, సంపదనూ అపరిమితంగా కొల్లగొట్టింది. ప్రపంచ ఇంధన వినియోగ మొత్తంలో - ప్రపంచ జనాభాలోని కేవలం 5 శాతంలోపే వున్న - అమెరికా వినియోగమే దాదాపు పావు భాగంపైన (సుమారు 25-26 శాతం) కావడం ఇక్కడ గమనించాలి. కానీ, ఎల్లకాలం - కేవలం వాగ్దానాలు, పాతకాలపు గౌరవనీయతతోనే సాగదు కదా? అందుకే విచ్చలవిడి ముద్రణతో - నేడు - డాలరు సంక్షోభంలో పడి, విలువను కోల్పోసాగింది. మరి, ఇక ఇప్పుడు - అమెరికా - డాలర్ యుద్ధ నౌక - సంక్షోభంలో వున్న - ఆర్థిక సాగరంలో - మునిగిపోయే పరిస్థితి, వేగంగా ముంచుకు వస్తోంది. దానితో, ఆ నౌకలోని నిన్నామొన్నటి వరకూ - దానిని నడిపిన - ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ పెద్దలు - దానిని వదిలేసి లైఫ్ బోట్లతో (మర పడవలు)

సముద్రంలోకి దూకేసి - మరలా “బంగారం” అనే తీరాన్ని చేరుకునేందుకు - ఉద్యుక్తులవుతున్నారు. కాగా, ఈ తీవ్ర సంక్షోభంలో - ఎవరికి వారే, యమునాతీరే కావడం మరువ రానిది. నిన్నటిదాకా, ఈ పెట్టుబడిదారీ నౌక మనందరిదీ, దానికి మనం ఉమ్మడి యజమానులం అని సమ్మబలికి - తమ దేశ సామాన్యులనూ - తమ ప్రపంచ పెత్తనం కోసరం “వాడుకున్న” ఈ పెద్దలు నేడు తమదారి తాము చూసుకుంటున్నారు. ఈ క్రమంలోనే - నేడు, అమెరికాలో కొత్తగా “బంగారం డాలర్లు” అనేవి పుట్టుకొస్తున్నాయి. అపరిమిత ముద్రణ, సరఫరాతో - విలువ కోల్పోయిన - కాగితం డాలర్ (యుద్ధ) నౌకను దానిలోని సామాన్యులకు వదిలేసి - ఈ పెద్ద తిమింగళాలు - బంగారం డాలర్ అనే మరపడవను ఎక్కేస్తున్నాయి. లిబర్టీ డాలర్ల వంటి పేరిట క్రొత్త డాలర్లను తమ తమ ధనికులను చిన్నపాటి స్థానిక సమాజాలలో ప్రాచుర్యంలోకి తెచ్చే ప్రయత్నం జరుగుతోంది. ఈ లిబర్టీ డాలర్లకు బంగారం వెన్నుదన్ను అంటే వీటిని గోల్డ్ డాలర్లు లేదా బంగారం డాలర్లు అనవచ్చు. దీనర్థం, ఈ డాలర్ల విలువ బంగారం ధర పెరుగుదల, తరుగుదలకు అనుగుణంగా మారుతూవుంటుంది. కాగా, మామూలుగా చలామణిలో వున్న అమెరికా ప్రభుత్వపు నేటి ఫెడరల్ డాలర్ విలువ మాత్రం అమెరికా దేశం ఋణ భారం కింద, ఆ దేశం విశ్వంఖలంగా దానిని ముద్ర కొట్టడం వల్ల అనివార్యంగా పతనం అవుతూనే వుంటుంది.

ఈ నేపథ్యంలోనే - పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను - అవపోశనపట్టి - దాని గుట్టును విప్పిన - కారల్ మార్షాల్స్ ఇక్కడ - ఉల్లేఖించి తీరాలి. ఒక్క అమెరికాలోనే కాక - దరిదాపు యావత్ ప్రపంచానికి నేడు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ - దాని “సరుకు మారకం” అనేవి ప్రాతిపదికలు. ఈ ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు - చోదకశక్తి - అమెరికా. మించి, దాని కరెన్సీ అయిన డాలర్. అంటే నేటి డాలరు పతనం - మొత్తం ప్రపంచానిది. అలాగే, అమెరికా, ఆర్థిక సంక్షోభం కూడా - మొత్తం ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ సంక్షోభం. అందుకే, ఈ డాలరు స్థితిని, మొత్తం ప్రపంచ స్థితిగా కాకుండా వేరే చూడలేం. అందుకే, ఇక్కడ మార్షాల్స్ ఉల్లేఖన : “.. మన యుగం, అంటే బూర్జువా యుగం... వర్గ వైరుధ్యాలను సరళతరం చేసింది. సమాజం యావత్తూ రోజు, రోజుకూ... రెండు శత్రు శిబిరాలుగా చీలిపోతోంది... ముఖాముఖీ ఢీకొనే రెండు వర్గాలుగా - బుర్జువాలు, కార్మికులుగా (అది చీలిపోతోంది)...” (కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక 1948 నుంచి). ఈ మాటలు, నేడు వాస్తవరూపం ధరిస్తున్నాయి. అమెరికా - దానితో పాటు - పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ సమాజాలు యావత్తూ - రెండు మహా వర్గాలుగా, చీలిపోతున్నాయి. దోపిడీ చేసే వర్గానికీ, దోపిడీకి గురయ్యే వర్గానికీ మధ్యన ఉమ్మడిగా వుండే ప్రయోజనం మరేదీ

మిగలని స్థితి వేగంగా ఏర్పడుతోంది. కనీసం, నిన్నటివరకూ - డబ్బుకు - అందరూ సమానమేననే - సమాజాన్ని ఉమ్మడిగా కలిపి వుంచిన - చివరి 'వాణిజ్య' (మనుష్యుల మధ్యన ఇప్పుడు మిగిలివుంది అదే) ఒప్పందం కూడా - రద్దయిపోతోంది.

కాబట్టి నేడు మెల్లమెల్లగా అమెరికాలో రెండు రకాల డాలర్లు (రెండు మహా వర్గాలలా గానే) ఏర్పడుతున్నాయి. వాటిలో ఒకటి నిన్నటి కాగితం కరెన్సీగా ప్రపంచాన్ని ఏలిన డాలర్లు, అంటే నేడు సామాన్యులకు వదిలివేయబడిన డాలర్లు. రెండవది, నేడు తమ నిన్నటి ఘనతకు కారణమైన - ఈ కాగితం డాలర్‌ను వదిలివేసి నేడు ధనవంతులు సృష్టించుకొంటున్న కొంగ్రొత్త స్వర్గం తాలూకు - బంగారం డాలర్.

ముందు, ముందు డాలరు విలువ పతనవేగం పెరిగిన కొద్దీ దానికి వాస్తవంగా సదా దీటైన బంగారం విలువ పెరిగిపోతుంది. మరో, ప్రత్యామ్నాయ అంతర్జాతీయ కరెన్సీ ఏర్పడితే మినహా ఇది తిరుగులేని నిజం. దానితో బంగారం డాలర్ల విలువ కూడా పెరుగుతుంది. కాగా, అమెరికా సామాన్య ప్రజల కాగితం డాలరు విలువ నిరవధికంగా అధోముఖంగా వెడుతుంది. మరి, నేటి వరకూ తన దేశ సామాన్యులను, ఇతరేశ దేశాల కులీనులను తన డాలరు ఆధిపత్యంతో తన మత్తులో వుంచి అమెరికా పాలకవర్గాల వారు, నేడు తమ కాగితం డాలరు విలువ శూన్యం కావడంతో మేల్కొనడాన్ని ఆపగలరా? లేదు... అనేది, తిరుగులేని జవాబు. అంటే ఈ పరిస్థితి అమెరికాలో వర్గ వైరుధ్యాలను పరాకాష్టకు చేర్చి ప్రపంచ వ్యాప్తంగా అమెరికా పెత్తనాన్ని అంతమొందించ గలదు. ఇది, 2008 సెప్టెంబరు 'ఆర్థిక' సంక్షోభం అనంతరకాలంలో ఏర్పడుతున్న దాని పర్యవసానమైన కులీన వర్గాల ఆధిపత్య రాజకీయాలకు చరమగీతం పాడనున్న కొంగ్రొత్త రాజకీయ సంక్షోభం. సోషలిజం స్థాపనతోనే ఈ పతన రాజకీయాల బూర్జువాయిగుం ముగియగలదు. అంతిమ విజయం, కార్మికవర్గానిదే. నేటి, కర్తవ్యం అంతర్జాతీయంగా ఏర్పడుతున్న కాగితం డాలరు సంక్షోభం కాలంలో సజీవ సామాన్యుల ఐక్యపోరాటాల నిర్మాణం.

జనవరి 2010

ఈభూమి

ఉన్నాదికి ఉపదేశం సాధ్యమా?

ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థకు - రెండు పార్శ్వాలు వున్నాయి. వాటిలో ఒకటి - నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ. రెండవది - ఫైనాన్స్ లేదా ద్రవ్య ఆర్థిక వ్యవస్థ. నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ అంటే, సరుకులు లేదా సేవలను ఉత్పత్తిచేసి వాటి అమ్మకాల ద్వారా లాభాలు గడించుకునే ఆర్థిక వ్యవస్థ. ఈ ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రజలకు ఉపాధిని కల్పించడం ద్వారా వారికి కొనుగోలు శక్తిని కల్పిస్తుంది. ఇక, రెండవదైన - ద్రవ్య ఆర్థిక వ్యవస్థ - పెట్టుబడిదారీ విధానం క్రింద - డబ్బు చలామణికి సంబంధించింది. ఇది, నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలోని - పారిశ్రామికాలకు రుణాలను సరఫరా చేయడం వంటి వాటి ద్వారా మొత్తం వ్యవస్థలకు ల్యూబ్రికెంట్ గా పనిచేస్తూ వచ్చింది.

అయితే, 1970వ దశకం (1973-79) కాలం నాటికి - పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాలూకు ఈ పార్శ్వాలు లేదా ముఖాలలోని - నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థకు పక్షవాతం వచ్చింది. అది, పనిచేయడం ఆగిపోయింది. దీనికి కారణం - 1973-79 నాటికల్లా - సాంకేతిక పరిజ్ఞానం (ఉత్పత్తి శక్తులు) విపరీతంగా ఎదిగిపోయి యాంత్రికరణ (అటోమేషన్) వంటి పరిణామాలు సంభవించాయి. దీనితో, పారిశ్రామిక సేవారంగాలలో యంత్రాల (కంప్యూటర్ల వంటి వాటితో సహా) వినియోగం పెరిగిపోయింది. మర మనుష్యులు - సామాన్య కార్మికులు, ఉద్యోగుల ఉపాధికి ఎసరు పెట్టసాగారు. ఫలితంగా, 1973 - 79 దశ చివరి నాటికల్లా - పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో-ఉపాధికల్పన భారీగా పడిపోయింది. మించి, నిరుద్యోగ పెనుభూతం - జడలువిప్పింది. యాంత్రికరణతో పాటుగా - పెరిగిపోయిన అవుట్ సోర్సింగ్ వలన- ప్రధాన పెట్టుబడిదారీ దేశాలలోని ఉద్యోగాలు చౌక శ్రమశక్తిని వెతుక్కుంటూ అభివృద్ధి చెందుతున్న చైనా, భారతదేశం వంటి వాటికి తరలిపోయాయి. అయితే, ఈ క్రమంలో అవుట్ సోర్సింగ్ ద్వారా - పారిశ్రామిక,

సేవారంగాలను విస్తరింపచేసుకున్న - ఈ అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలు - తమ సరుకుల, సేవల ఎగుమతులకై - అభివృద్ధి చెందిన దేశాలపైనే ఆధారపడ్డాయి. దేశీయ మార్కెట్లలో ప్రజల కొనుగోలుశక్తి - చాలా పరిమితంగా ఉండడం - ఈ ఎగుమతుల ఆధారిత స్థితికి కారణం. ఈ మొత్తం యాంత్రికరణ, అవుట్ సోర్సింగ్ల క్రమంలోనే - పారిశ్రామికంగా నిర్ణీపం అయిపోయిన - అమెరికా వంటి దేశాలలో నేడు పరోక్ష నిరుద్యోగం - 17.3 శాతం మేరకు చేరుకుంది. పరోక్ష నిరుద్యోగం లేదా అండర్ ఎంప్లాయిమెంట్ అంటే - పూర్తిస్థాయి నిరుద్యోగులు, పార్ట్ టైమ్ ఉద్యోగులూ, ఉపాధి వేటలో విసిగివేసారి ఈ ప్రయత్నం మానుకున్న వారందరితోనూ కలగలపిన సంఖ్య. అంటే - దీనినర్థం - ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలో సరకులూ, సేవల డిమాండ్ పడిపోయే స్థితి (ఉపాధి లేక) - 1973-79 నాటికే ఏర్పడవలసింది. అయితే, పక్షవాతం పాలయిన ఈ నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థను వాపు రూపంలో నిలబెట్టింది, వ్యవస్థ తాలూకు రెండవ పార్శ్వం అయిన ద్రవ్య ఆర్థిక పార్శ్వం. ఈ పార్శ్వం - ద్రవ్య చలామణిపై ఆధారపడినదని ముందే చెప్పుకున్నాం. అంటే, 1980ల నుంచి 2008 సెప్టెంబర్ సంక్షోభం వరకూ వ్యవస్థలో - ప్రజల కొనుగోలు దారీ శక్తిని కృత్రిమంగా కాపాడింది, ఈ ఫైనాన్స్ లేదా ద్రవ్య పార్శ్వమే. 1980 దశకం యావత్తు క్రెడిట్ కార్పల్ల వంటి వాటి ద్వారానూ, 1990వ దశకంలో డాట్.కామ్ (షేర్ మార్కెట్) బుడగ ద్వారానూ, 2001లో డాట్.కామ్ బుడగ బ్రద్దలయ్యిన అనంతరం - రియల్ ఎస్టేట్ బుడగ ద్వారానూ - ద్రవ్య పెట్టుబడులు - పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని కాపాడాయి. అయితే, 2008 సెప్టెంబర్లో ఈ ద్రవ్య లేదా ఫైనాన్స్ పార్శ్వం కూడా కుదేలయ్యింది. విచ్చలవిడిగా రియల్ ఎస్టేట్ రుణాలను ఇచ్చిన పలు పెట్టుబడిదారీ దేశాల బ్యాంకులు - దివాలా తీయడం వేగంగా మొదలయ్యింది. దీనితో - పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ - రెండు ముఖాలు పక్షవాతం బారిన పడినట్లయ్యింది.

మరి, పరిష్కారం ఏమిటి? నిజఆర్థిక వ్యవస్థలో-ప్రస్తుత ఆటోమేషన్, యాంత్రికరణల స్థాయిలో - కొత్త ఉపాధి కల్పన అసాధ్యం. పైగా, లాభాల కోసమే నడిచే వ్యవస్థలో - ప్రస్తుతం ప్రజలకు కొనుగోలు శక్తి లేనందున ఏ పెట్టుబడిదారుడూ ఉదారంగా - కొద్దిమంది కైనా ఉపాధి కల్పిస్తానని పరిశ్రమే పెట్టదు. కాబట్టి, ఇక మిగిలింది - దివాలా తీసి శవమాత్రంగా మిగిలిన ద్రవ్యపెట్టుబడికి తిరిగి అలంకారం చేయడమే. అంటే, ఇక ఫ్రైవేట్ బ్యాంకులూ, ద్రవ్య సంస్థలూ - (దివాలాతీసి) ప్రజలకు రుణాలను ఇవ్వలేవు గనుక - ప్రభుత్వాలే పూనుకుని - ఆర్థిక వ్యవస్థలో డిమాండ్ను కాపాడేందుకు - విచ్చలవిడిగా డబ్బును చలామణి చేయడం. ఈ కారణం చేతనే, అమెరికా ఫెడరల్

బ్యాంక్ - గత పలు సంవత్సరాలుగా విశ్వంఖలంగా డాలర్లను ముద్రకొడుతోంది. దానితో, నేడు డాలర్ పతనం అంచుకు చేరుకుంది.

ఈ స్థితిలో వారి - అవుట్ సోర్సింగ్ ద్వారా - లబ్ధిపొందిన అభివృద్ధి చెందుతోన్న దేశాల పరిస్థితి ఏమిటి? ఈ దేశాలు తాము అవుట్ సోర్సింగ్ అవకాశం ద్వారా ఉత్పత్తి చేసిన సరుకులూ లేదా సేవలను - నిన్నమొన్నటివరకూ - అమెరికా, యూరప్ ల వంటి అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలకు ఎగుమతి చేశాయి. నేడాస్థితి లేదు. ప్రజల కొనుగోలు శక్తి కుదేలయి డిమాండ్ లేక - నేడు, ఆ దేశాలు - ఇక, ఎంత మాత్రమూ దిగుమతులు చేసుకోగల స్థితిలో లేవు. ఫలితంగా, అవుట్ సోర్సింగ్ క్రమంలో ఎదిగిన అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలూ - నేడు డోలాయమానంలో పడ్డాయి. అంటే, నేడు ప్రపంచ వ్యాప్త పెట్టుబడిదారీ సంక్షోభం నెలకొని వుంది. దీనితో, కాళ్ళకింద భూమి కదిలిపోయిన - పెట్టుబడిదారీ దేశాల పాలకులు కొత్త అవతారాలు ఎత్తుతున్నారు. ప్రజలకు కొత్త ఆశలు రేపే - పెద్ద పెద్ద వాగ్దానాలు చేస్తున్నారు. అయితే, మొత్తం ఆర్థిక పరిస్థితి దృష్ట్యా - ఈ వాగ్దానాలను సహజంగానే నిలబెట్టుకోలేకపోతున్నారు. ఫలితమే 2009 జనవరిలో అమెరికాలో మార్పు నినాదంతో గద్దెనెక్కిన ఒబామా - సంవత్సరం తిరక్కుండానే - ప్రజల తిరస్కారాన్ని ఎదుర్కొంటున్నాడు. ఆయన ప్రాతినిధ్యం వహిస్తోన్న డెమోక్రటిక్ పార్టీ - పలు స్థానిక ఎన్నికలలో తీవ్రంగా దెబ్బతింటోంది. ఇక, అలాగే - జపాన్ లో కూడా, అయిదు దశాబ్దాల లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ ఆధిపత్యాన్ని కులద్రోసి అధికార పీఠం ఎక్కిన కొద్దినెలలు కూడా గడవకుండానే - జపాన్ ప్రధాని హటయూమా - పలుకుబడి ప్రజలలో భారీగా సన్నగిల్లుతోంది. ఈ రెండు దేశాలే కాదు - ప్రపంచంలో స్వేచ్ఛా మార్కెట్ తో అంటకాగుతున్న - ప్రతి పెట్టుబడిదారీ పాలకవర్గం పరిస్థితి ఇదే. అంటే, పెద్ద పెద్ద వాగ్దానాల ద్వారా - అధికారంలోకి వీరు రాగలిగారు. అయితే, ఆచరణలో వేగంగా విఫలమై ప్రజల అభిమానాన్ని చూరగొన్నంత వేగంగానేదానిని కోల్పోతున్నారు. దీనితో, ఈ దేశాల పెట్టుబడిదారీ పాలకవర్గాలు నేడు తీవ్ర గందరగోళంలో వున్నాయి. ఈ గందరగోళం, భయాందోళనల నుంచి - పలుమార్లు దుందుడుకుగా వ్యవహరిస్తున్నాయి. హేతుబద్ధతను కోల్పోయి జారి పోతున్న తమ కలల ప్రపంచాన్ని - బిగించి పట్టుకునేందుకు - ఉన్మాదంగా వ్యవహరిస్తున్నాయి. తమ చేతిలో మిగిలిన ఏకైక పాటవం (ఇక, ఆర్థిక పాటవం ఎటూ లేదు గనుక) అయిన బలప్రదర్శనను - స్వీయ వినాశకరంగా ప్రపంచ ప్రజలపై రుద్ద జూస్తున్నాయి. నేడు, భూకంపంతో అతలాకుతలమైన - హైతీ దేశంలోకి అమెరికా సాయం పేరిట సైన్యాలను పంపినా, తనకు పెనుసవాలుగా మారిన - వెనిజులా చుట్టూ - ఉచ్చు

బిగించాలనే ఉన్నతతకు దిగుతున్నా.. ఇదంతా హేతురాహిత్యమే. ఈ ఉన్మాదపు ప్రవర్తన కాలం చెల్లిన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలను కాపాడలేదు. మించి, అది ఈ సోషలిస్టు ఉషోదయంలో ఆలోచనాపరులుగా, జాగృతులుగా మారుతోన్న ప్రజల నుంచి తీవ్ర ప్రతిఘటనను మాత్రమే ఎదుర్కోగలదు. ఈ దాడి - ఎదురుదాడుల ఫలితం నేటి అణ్ణాయుధ యుగంలో - ఎటుదారితీస్తుంది అనేది - నేటి తక్షణ ప్రశ్న ఇటువంటి పరిణామాలు - అంతిమంగా యావత్ మానవాళి భవిష్యత్తునూ ప్రశ్నార్థకం చేయగలవు. అంటే, అవి నేడు పెట్టుబడిదారీ వర్గంగా - పిలువబడుతోన్న ఒక తరహా చారిత్రక దోపిడీ వర్గంలోని వారికి కూడా వినాశనకరం.

నేడు ఈ భూమి మీద వున్నది - రెండే రకాల మనోస్థితులు. ఒకటి, పాత భ్రమల తాలూకు కైపు దిగనిది. రెండవది, జాగృతంగా, చైతన్యంగా వాస్తవాలను చూస్తున్నది. ఉన్మాదాన్ని - తర్కబద్ధత ద్వారా - చక్కదిద్దడం సులువుకాదు. కాబట్టి, నేటి ప్రపంచ మానవాళి భవిష్యత్తు యావత్తూ - హేతుబద్ధంగా జాగృతంగా ఉన్న మానవాళి చేతిలో వుంది. అటు, ఉన్మాదానికి అడ్డుకట్టలు వేస్తూనే, రెండవ పక్కన - జాగృత జనావళిని అప్రమత్తంగా ముందుకు నడిపే బాధ్యత, కర్తవ్యం నేడు మానవాళి సంక్షేమం కోరే అందరిదీ...

27.01.2010
ఆంధ్రప్రభ

నూతన ఉత్పత్తి సంబంధాలు - నేటి ఆగత్యం

ఉత్పత్తి శక్తులు, ఉత్పత్తి సంబంధాలు అనేవి - మార్క్సిస్టు ఆర్థిక శాస్త్ర వివరణలోని మూలఅంశాలు. ఉత్పత్తి శక్తులు అంటే ఒకానొక చారిత్రకదశలోని - సాంకేతిక పరిజ్ఞానం, యంత్రాలు మొదలైనవి. ఉత్పత్తి సంబంధాలు అంటే - ఈ ఉత్పత్తి శక్తుల సాయంతో సంపదను సృష్టించే క్రమంలో ఆయా సమాజాలలోని మనుష్యుల మధ్యన ఏర్పడే సంబంధాలు. అంటే, బానిస వ్యవస్థలో ఈ ఉత్పత్తి సంబంధాలు బానిస యజమాని బానిసల మధ్య వున్న సంబంధాలు. పూర్వదల్ (భూస్వామ్య) వ్యవస్థలో భూమి యజమాని, కౌలుదారుల మధ్యన ఏర్పడే సంబంధాలు. ఇక, నేటి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ఇవి పెట్టుబడిదారుడూ, కార్మికుడికి మధ్యన నెలకొన్న దోపిడీ చేసే, దోపిడీకి గురయ్యే సంబంధాలు.

కాగా, ఉత్పత్తి శక్తులు అనేవి అంటే, ఏ సాంకేతిక పరిజ్ఞానం, పనిముట్లు లేదా యంత్రాలతో, అయితే మనిషి ఒకానొక కాలంలో సంపదను సృష్టిస్తాడో అవి. అవి నిరంతరంగా వృద్ధి చెందుతూనే ఉంటాయి. ఈ క్రమంలో భాగమే ఆదిమ సమాజంలో రాతి పనిముట్లతో ప్రకృతిశక్తులపై పనిచేస్తూ శ్రమద్వారా సంపదను సృష్టించిన స్థితి నుంచి మానవుడు, నేడు (పెట్టుబడి దారీ వ్యవస్థలో) కంప్యూటర్లు, రోబోట్లు, యాంత్రీకరణల వంటి వాటి ద్వారా సంపదను సృష్టించే స్థాయికి రావడం. అయితే, ఇక్కడే చరిత్ర క్రమంలో మానవ సమాజ అభివృద్ధిలో దశల వారీ పరిణామం తాలూకు మూలం వుంది. అంటే, ఆదిమ సమాజం బానిస వ్యవస్థగా రూపొందడం. అనంతరం... ఆ బానిస యుగం... భూస్వామ్య వ్యవస్థగానూ తరువాత దాని స్థానంలో నేటి

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అవిచ్ఛిన్నం వరకూ ఈ ఉత్పత్తి శక్తులు వాటితో పనిచేసే క్రమంలో మనుషులు ఏర్పరుచుకునే 'ఉత్పత్తి సంబంధాల' పాత్ర వుంది. స్పష్టంగా చెప్పుకోవాలంటే ఈ ఉత్పత్తి శక్తులూ ఉత్పత్తి సంబంధాల మధ్యన ఉన్న వైరుధ్యం - చారిత్రక దశ లేదా వ్యవస్థలో, పరిష్కారం సాధ్యం కానప్పుడు పెనుమార్పులు, విప్లవాలు జరిగి మరోకొత్త వ్యవస్థ లేదా చారిత్రక దశలోకి మానవాళి ప్రవేశించింది. దీనికి, ప్యూడల్ లేదా భూస్వామ్య వ్యవస్థలో ఉత్పత్తి శక్తులు ఒక స్థాయికి అభివృద్ధి చెందిన అనంతరం అవి నాటి ఉత్పత్తి సంబంధాలతో ఘర్షణపడి ఇక, తాము ఎదిగే అవకాశంలేని స్థితిలో జరిగిన విప్లవకర మార్పుల ఉదాహరణను చూద్దాం. భూస్వామ్య వ్యవస్థలోని పట్టణ ప్రాంతాలలో (గ్రామీణ ప్రాంతాలు కాదు) ఉత్పత్తి అనేది గిల్డ్ వ్యవస్థ పరిమితులలో జరిగింది. అంటే, ఏ సరుకునైనా ఉత్పత్తి చేసేందుకూ, దానిని అమ్మేందుకూ గాను ఉత్పత్తిదారుడు సంబంధిత గిల్డు వ్యవస్థలో తప్పనిసరిగా సభ్యుడై వుండాలి. ఆ సభ్యత్వం కోసమై స్థానిక పాలకుని నుంచి లైసెన్సును, తగిన రుసుము చెల్లించి పొందాలి. ఈ లైసెన్సెల కొరత అనేది ఆ లైసెన్సుల ధరను లేదా రుసుమును ఎక్కువ స్థాయిలో వుంచి, పాలకుని ఆదాయాన్ని పెంచేందుకే. అంటే, ఈ లైసెన్సు వ్యవస్థలో ప్యూడల్ పట్టణ ప్రాంత ఉత్పత్తిదారులు పోటీ నుంచి చట్టపరంగానే రక్షించబడ్డారు. ఇక, దీనికి అదనంగా వృత్తి రహస్యాలు అనబడే వాటి ద్వారా కూడా ఈ ఉత్పత్తిదారులు పోటీ నుంచి తమను కాపాడుకున్నారు. తద్వారా ప్యూడల్ వ్యవస్థలోని (పట్టణాలలో) చేతి వృత్తులను వృత్తి నిపుణులు, తమ అప్రంటిస్ల సాయంతో సాంప్రదాయబద్ధంగా నిర్వహించుకుంటూ వచ్చారు. అయితే, ఈ ఉత్పత్తి శక్తులు (ఈ వృత్తినిపుణులు ఉత్పత్తికి వాడే పరికరాలు లేదా యంత్రాలు లేదా నిపుణతలు) ఎల్లకాలం స్థబ్ధంగా వుండిపోవు. అవి, నిరంతరం అభివృద్ధి చెందుతూనే వుంటాయి. ఈ క్రమంలోనే, శ్రమ విభజన అనేకొత్త వృత్తి నిపుణత అనంతర కాలంలో రంగ ప్రవేశం చేసింది. ప్యూడల్ వృత్తి నిపుణుల శ్రమలో ఈ శ్రమ విభజన అనేది లేదు. ఎందుచేతనంటే, ఆ రకం చేతివృత్తులలో మొత్తంగా ఒక సరుకునూ లేదా వస్తువులను ఒకే వ్యక్తి ఉత్పత్తి చేస్తాడు. అనంతరం డబ్బును, కొనుగోళ్ళు లేదా వస్తు మార్పిడి తోను; ఉత్పత్తి చేసిన సరుకును ఇతరేతర ఉత్పత్తిదారుల సరుకులతో పరస్పర మార్పిడితోనూ అతను పొందుతాడు. ఈ పద్ధతిని ఒకే వస్తువు ఉత్పత్తిలో పెద్ద స్థాయి శ్రమవిభజన ప్రవేశించడం దెబ్బతీసింది. ఈ శ్రమవిభజన భావననే ఆడమ్ స్మిత్ తన వెల్త్ ఆఫ్ నేషన్స్ లో మొదటగా వివరించారు. దానికి, ఆయన తీసుకున్నది గుండుసూదుల

ఉత్పత్తి. వృత్తి నిపుణులు సరుకును శ్రమ విభజనా, దానిని అనుమతించే ఇతర నూతన ఉత్పత్తి శక్తుల ద్వారా తయారు చేయడం అనేది ఈ శ్రమ విభజనను వినియోగించుకునే వెసులుబాటులేని ప్యూడల్ గిల్డ్ వ్యవస్థ కాలిపోవడానికి కారణం అయ్యింది. అంటే ఒకానొక దశలో ప్యూడల్ వ్యవస్థలోని ఉత్పత్తి సంబంధాలు కనీసం (పట్టణాలలో) దానిలో ఉత్పత్తి శక్తుల మరింత అభివృద్ధికి ఆటంకం అయ్యాయి. ఈ క్రమంలోనే, విదేశీ నౌక వాణిజ్యం ద్వారా డబ్బు గడించిన కొందరు సాహసికులు ఈ ప్యూడల్ పట్టణాల చట్టాలు అమలులోలేని గ్రామాలు లేదా సముద్ర తీర ప్రాంతాలలో తమ నూతన ఉత్పత్తి శక్తుల తాలూకు శ్రమ విభజనతో కూడిన కొత్తతరం పరిశ్రమలను స్థాపించారు. తద్వారా ఉత్పత్తినీ, ఉత్పాదకతనూ భారీగా పెంచారు. దీనితో, కారు చౌకగా (గిల్డ్ వ్యవస్థ కంటే) సరుకులు తయారు చేయసాగారు. మెల్లమెల్లగా ఈ చౌక సరుకుల సెగ గిల్డ్ వ్యవస్థను తాకింది. దాని, పునాదులను కదిలించింది. అంతిమంగా ఈ కొత్త ఉత్పత్తి శక్తులూ, పాత గిల్డ్ (ప్యూడల్) ఉత్పత్తి శక్తుల మధ్యన బలాబలాల పొందిక మారిపోయింది. ఫలితంగా, జరిగినవే పెట్టుబడిదారీ విప్లవాలు. ఈ నూతన ఉత్పత్తి శక్తులకు అనుగుణమైనవే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలు, అవి ప్రపంచంలోని దేశాలలో విజయం సాధించాయి. చివరకు, నేడు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ విశ్వజనీనం అయ్యింది. నేటి, ప్రపంచీకరణ కూడా పెట్టుబడి దారి వ్యవస్థ తాలూకు ఈ ఉత్పత్తి శక్తుల విస్తరణను విశ్వజనీనం చేసే క్రమంలో భాగమే.

అయితే, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో కూడా అనివార్యంగా ఉత్పత్తి శక్తులు నిరంతరం వృద్ధి చెందాయి. నేటి, ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభం అనేది సమకాలీన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ఏర్పడిన వృద్ధి చెందిన, ఇక ఈ వ్యవస్థ పరిమితులలో ఎదగలేక స్తబ్ధించి పోయిన ఉత్పత్తి శక్తులూ; వాటి వృద్ధికి ఆటంకం అయిన ఉత్పత్తి సంబంధాల మధ్యన ఘర్షణే. ఈ కారణం చేతనే నేడు సాధారణ స్థితిలో అయితే ప్రపంచంలో ప్రజలందరికీ సమిష్టి అవసరాలను తీర్చగల నూతన ఉత్పత్తి శక్తులూ; ప్రస్తుత దోపిడీ ఉత్పత్తి సంబంధాల పరిమితిలో ప్రజలకు వినాశనాన్ని (నిరుద్యోగం వంటి వాటి రూపంలో) తెచ్చిపెడు తున్నాయి. కేవలం, లాభం కోసమే జరిగే పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి క్రమంలో, ఆ లాభాలు నొల్లుకోవడం సాధ్యంకాక (విస్తరించిన నిరుద్యోగంతో డిమాండ్ కుదేలయ్యి) పరిశ్రమలు మూతపడు తున్నాయి. అంటే, ఇప్పుడు మరో కొత్తతరహా ఉత్పత్తి సంబంధాలు అవసరం. అవి, దోపిడీపై, లాభాలపై ఆధారపడిన పెట్టుబడిదారుడూ, శ్రామికుడూ అనే పరిమితిని

దాటాలి. అప్పుడే ఉత్పత్తిశక్తులు మరింత ముందుకు వెళతాయి. అప్పటిదాకా ఉత్పత్తిశక్తుల వృద్ధిలో నేటి ఉత్పత్తి సంబంధాల పరిమితి వలన ప్రతిష్టంభన కొనసాగి తీరుతుంది. ఈ కారణం చేతనే ఇప్పటి ఉత్పత్తి శక్తులను తమ ఉత్పత్తి సంబంధాల (లాభాల, దోపిడీ) పరిమితులతో ముందుకు తీసుకువెళ్ళి యావన్ముందికి ఉపాధి అవకాశం కల్పన వంటి డిమాండ్ పెంపుదల దిశగా సాగలేక పెట్టుబడిదారీ దేశాలు కేవలం “డబ్బు చలామణిని” పెంచడం అనే ఫైనాన్స్ చిట్కాలపై చివరి శ్వాస పీలుస్తున్నాయి.

ప్రస్తుతం, ఈ ఉత్పత్తి సంబంధాలను బద్దలు చేయాల్సిన తప్పనిసరి అగత్యం వున్న వర్గమే శ్రామికవర్గం. కాబట్టి, నేటి తప్పనిసరి అవసరం (దోపిడీ రహిత) లాభార్జనే పరమావధిగా ఉత్పత్తి జరిగే ఈ క్రమానికి చరమగీతం పాడే నూతన సోషలిస్టు ఉత్పత్తి సంబంధాలే.

28.12.2009

ప్రజాశక్తి

అందరం పరాజితులమే

కోపెన్ హాగన్ లో జరిగిన “ప్రపంచ పర్యావరణ సదస్సు” అవాంఛిత రూపంలో ముగిసింది. ప్రపంచంలోని మానవాళి యావత్తు ప్రయోజనాలతో ముడిపడి ఉన్న ఈ సమావేశంలో ధనిక దేశాలు “పైచేయి” సాధించాయి. పర్యావరణ విషయంలో ఉమ్మడి మొత్తంగా మానవాళి భవిత ప్రశ్నార్థకం అయిపోయింది. దీనికి, కారణాలు అనేకం. ప్రధానంగా ఈ పరిణామం ధనిక దేశాలలోని బహుళ జాతి కంపెనీల సంకుచిత ప్రయోజనాల కారణంగా జరిగింది. దీనికి, మరో మూలం ఈ ధనిక దేశాల ప్రపంచ ఆర్థిక పాటవాన్ని కాపాడే, వాటి రాజకీయ ఆధిపత్యంలో ఉంది. గతంలో, సుదీర్ఘకాలం క్రితం వాయుశక్తి, ప్రధాన ఇంధన వనరుగా ఉన్నప్పుడు డచ్ దేశం (నెదర్లాండ్స్) ప్రపంచ శక్తిగా, వెలుగొందింది. అనంతరం, బొగ్గు ప్రధాన ఇంధన వనరు అయిన తర్వాత ఆ స్థానంలోకి బ్రిటన్ వచ్చింది. ఇక, నేటి అగ్రరాజ్యం అమెరికా ఆ స్థానంలోకి, రాగలగడంలో మానవ ఉత్పత్తి చరిత్రలో చమురు లేదా పెట్రోలియం ప్రధాన ఇంధన వనరు కావడం అనే మూల కారణం కూడా వుంది.

కాగా, నేడు వేగంగా పరిస్థితి, మరోసారి మారిపోతోంది. చమురుస్థానంలో, సరికొత్త ఇంధన వనరు కోసం అన్వేషణలు ఆరంభం అయ్యాయి. పెరుగుతోన్న పర్యావరణ కాలుష్యం, తరిగిపోతోన్న చమురు నిల్వలూ ఈ అన్వేషణ వెనుకనవున్నాయి. ఈ సరికొత్త ఇంధన వనరులనే, మనం ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరులు అంటున్నాం. వీటిలో భాగమే సౌరశక్తి వినియోగంతో విద్యుత్ ఉత్పత్తి, వాయుశక్తిని భారీగా వినియోగించుకునే యత్నాలు.

అయితే, ఇప్పటికే దరిదాపు శతాబ్ద కాలంగా పాతుకుపోయిన చమురు కంపెనీలు, వాటిపై ఆధారపడి ఏర్పడిన ఆటోమొబైల్ పరిశ్రమలూ తదితరాల ఆర్థిక ప్రయోజనాలకు ఈ నూతన ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరులు ప్రమాద ఘంటిక. అంటే నేడు మానవాళి

భవిష్యత్తుకై కొత్త ఇంధన వనరును ఆవిష్కరించుకోగలగడం కంటే తమ “పాత” సంకుచిత ప్రయోజనాలను కాపాడుకోవడమే ఈ కంపెనీలకు ముఖ్యంగా మారింది. కాబట్టి, నేడిది పాత కొత్తల నడుమ ఘర్షణ. ఈ ఘర్షణలో పాత ఆర్థిక వునాదిలో ప్రయోజనాలు వున్న ధనిక దేశాలు (అమెరికా నేతృత్వంలో) ఒక ప్రక్కనూ, నూతన అంతర్జాతీయ ఆర్థిక వ్యవస్థల నిర్మాణంలో ఆసక్తి ఉన్న దేశాలు మరోప్రక్కన కోపెన్హేగన్లో ముఖాముఖీ మోహరించాయి. అయితే, దురదృష్టవశాత్తు ఈ ఘర్షణలో “పాత” కాలం చెల్లిన ప్రయోజనాలే ‘పైచేయి’ సాధించాయి. అందుకే, ఒక ప్రఖ్యాత వినియోగదారుల హక్కుల నాయకుడు పేర్కొన్నట్లుగా “సూర్యుడు తమ అధీనంలో లేడు కనుక చమురు కంపెనీలు సౌరశక్తిని కొత్త ఇంధనంగా రూపొందించడం లేదు”.

ఇక, చమురు కంపెనీలు ఒక అడుగు ముందుకు వేసి ఈ తమ పాత ప్రయోజనాలను కాపాడుకునేందుకై ప్రజలను రెచ్చగొడుతున్నాయి. తమ సంస్థలలోని ఉద్యోగులూ, కార్మికులనూ, అలాగే చమురుపై ఆధారపడిన కంపెనీల ఉద్యోగులనూ, అంతిమంగా వీటిపై ఆధారపడి జీవిస్తోన్న పౌర సమాజంలోని వారందరినీ ఈ చమురు కంపెనీలు తమ “సంకుచిత” ప్రయోజనాలను కాపాడుకునేందుకై సమీకరించ చూస్తున్నాయి. ఈ నేపథ్యంలోనే ఈ మధ్యకాలంలో అమెరికాలో కొన్ని ఆందోళనలు జరిగాయి. కాగా, ఇక చమురు ప్రధాన ఇంధన వనరుగా వుండగా తమకు లభించిన ప్రపంచ ఆధిపత్యాన్ని కాపాడుకునేందుకై నేడు అమెరికా కోపెన్హేగన్లో మానవజాతి పర్యావరణ భవిష్యత్తును పణం పెట్టింది. దీనితో నిన్ను మొన్నటివరకూ అప్పుడప్పుడైనా బహుళజాతి సంస్థల నుంచి కాస్తంత “స్వతంత్ర”త ప్రదర్శించిన ధనిక దేశాల రాజకీయాలూ నేడు నిర్లక్ష్యంగా, బహిరంగంగా ఆ బహుళజాతి సంస్థలకు దాసోహం అన్నాయి.

ఈ మొత్తం, నేపథ్యంలోనే ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల అన్వేషణలో కూడా అగ్రగామిగా ఉండాలన్న అమెరికా కలలు సొంత దేశంలోని బహుళజాతి సంస్థల ఆటంకంతో వెనుకతట్టు పడుతున్నాయి. సాంకేతికంగా ఎంతో పురోగమించిన అగ్ర రాజ్యం అమెరికా నేడు తన స్వీయ అంతర్గత “కొత్త” “పాత”ల వైరుధ్యం వలన ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల (సౌరశక్తి వంటి) పోటీలో ఓడిపోతోంది. ఈ కారణంతోనే, నూతన యుగం ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా, వ్యవహరిస్తోన్న చైనా నేడు ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల ఆవిష్కరణలో కూడా అగ్రగామిగా ఉంది. చౌకగా, ఆచరణాత్మకంగా సౌరశక్తి వంటి వాటిని, విద్యుత్ ఉత్పత్తికి వినియోగించగల సాంకేతిక పరిజ్ఞానాలను వేగంగా ఆవిష్కరిస్తోంది. హైగా, యూరప్, అమెరికా దేశాలకు ఈ సౌరశక్తి ఇంధన పరికరాలను ఎగుమతి చేయగల స్థితిలోకి వస్తోంది.

ఈ మొత్తం, అంతర్జాతీయ మార్పుల (పాత, కొత్తల ఘర్షణ) నేపథ్యంలోనే మనం, నిన్నమొన్నటి కోపెన్‌హేగన్, పర్యావరణ సదస్సును చూడగలం. కాగా, కోపెన్‌హేగన్‌లో నేడు ఓడింది ధనిక దేశాలతో సహా, మొత్తం మానవాళి ప్రయోజనాలు. గెలిచింది గుప్పెడుమంది బహుళజాతి సంస్థల యజమానుల, వాటాదారుల ప్రయోజనాలు. అయితే, ఈ “స్వార్థ” పరులు మరిచిపోతున్నది, ఓడిన యావత్ మానవాళి ప్రయోజనాల లోనే తమ ప్రయోజనాలు కూడా ఇమిడి వున్నాయనే విషయాన్ని. అంటే, పర్యావరణ విధ్వంసం, ఇలాగే కొనసాగితే, అనతికాలంలో ఈ భూమి మీద ధనిక దేశాలు, పేద దేశాలు అనే తేడా లేకుండా అందరం నాశనం అవుతామనే ఇంగితం లేని “గెలుపు” ఇది. తాను కూర్చున్న కొమ్మని తానే నరుక్కున్న మూర్ఖుడి పని. కాబట్టి, కోపెన్‌హేగన్‌లోని ఈ ధనికుల గెలుపు వాస్తవానికి, వారి (మనందరి) పరాజయం కూడా.

23.12.2009

ఆంధ్రప్రభ

ఆశ నిరాశల నడుమ జపాన్

అమెరికా, యూరప్ లతో పాటు జపాన్ కూడా ఆర్థిక సంక్షోభంలో చిక్కుకొని వుందనే విషయం పలువురికి తెలిసిందే. అయితే, ఆ జపాన్ లో ఇప్పుడు 2 సంవత్సరాల అనంతరం, మరలా ఈ త్రైమాసికంలో 1.2 శాతం స్థూలజాతీయోత్పత్తి వృద్ధిని సాధించిందట.

ఈ నేపథ్యంలోనే ఈ “ప్రోత్సాహకర” పరిస్థితిని కొనసాగింపగలిగేటందుకు ముందు ముందు మరో 3000 కోట్ల డాలర్ల ఉద్దీపన పథకం ఊసువస్తోంది. అదీకాకుండా, 2010వ సంవత్సరంలో ఆర్థికవృద్ధి రేటు బహుశా మరలా పడిపోవచ్చుననే ఆర్థికవేత్తల అంచనాలు కూడా ఈ కొత్త 3000 కోట్ల డాలర్ల ఆలోచనకు కారణం. కాగా 2010లో ఆర్థికవృద్ధి మరలా పడిపోవడం వెనుక వున్న వ్యవస్థాగత సమస్యలు; వ్యక్తుల వ్యయాలు లేక కొనుగోళ్ళు లేదా వినిమయం, మందకొడిగా వుండడం, కంపెనీల గోడౌన్లలో పేరుకుపోతోన్న సరుకుల నిల్వలు అనేవి.

1980లో ఆర్థిక ఒడుదుడుకులు ఆరంభం అయిన తర్వాత జపాన్ లో ఇలా ఆశా - నిరాశల దోబూచులాట నిరంతరంగా జరుగుతూనే వుంది. కొద్దికాలం పాటు ఆశలు రేకిత్తిస్తూ - ఆర్థిక “ఎదుగుదల” - ఆ వెనువెంటనే మరలా “పతనం” ఇదీ వరస. ఇదొక విషవలయంలా సాగుతోంది. జపాన్ లో ఆరంభం అయిన ఈ ఆశ-నిరాశల విషవలయంలోనే నేడు యాహత్ ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ కొట్టుమిట్టాడుతోంది. అమెరికాలో 2009 మూడవ త్రైమాసికంలో 3.8 శాతం ఆర్థిక“వృద్ధి” జరిగిందని చెప్పుకుంటున్నారు. మరో ప్రక్కన నిరుద్యోగం అక్టోబరు నెలలో 26 సంవత్సరాల రికార్డు స్థాయిలో 10.2 శాతాన్ని చేరుకుంది. అంటే, 3.5 శాతం స్థూలజాతీయోత్పత్తి

అనంతరం కూడా - పెరిగిన నిరుద్యోగం వలన సామాన్యుల వినిమయం లేదా కొనుగోళ్ళు పెరగడం ద్వారా - మార్కెట్లో డిమాండ్ పెరిగే అవకాశాలు అమెరికాలోనూ లేవు. యూరప్ దీ ఇదే దోబూచులాట.

మరి, జపాన్ మాటకొస్తే ఆ దేశం ఇప్పటికే 5 శాతం మేర (తన స్థూలజాతీయోత్పత్తిలో) ఉద్దీపన పథకాలకు వెచ్చిస్తోంది. ఈ క్రమంలో స్థూల జాతీయోత్పత్తిలో 170 శాతం మేర అప్పులపాలైవుంది. ప్రజల కొనుగోలు శక్తి పెంచేందుకు జపాన్ బ్యాంకులు దీర్ఘకాలం నుంచే తమ ఋణాలవడ్డీ రేట్లను “0” శాతంగానే వుంచినా ఫలితం కనపడడం లేదు. జపాన్, తన ఆర్థిక వ్యవస్థను సంక్షోభం నుంచి గట్టెక్కించేందుకు ఇప్పటికి 18 సార్లు ఉద్దీపన పథకాలను ప్రకటించింది. ఈ ఉద్దీపన పథకాల తాలూకు డబ్బు ఏదో ఒక రూపంలో ప్రజలకు చేరగానే వినిమయం, కొనుగోళ్ళు (డిమాండ్) పెరగడం దానితో కొద్దికాలంపాటు ఆర్థిక వ్యవస్థపై ఆశలు చిగురించడం జరిగింది. ఎప్పుడైతే, ఈ ఉద్దీపన పథకం డబ్బు ప్రజల చేతిలో ఖర్చు అయిపోయిందో మరలా ఆ వెనువెంటనే కొనుగోళ్ళు పడిపోవడం, “ఎదుగుదల” (వాపు) కుప్పకూలడం, మరలా “నిరాశ”....

దీనంతటికీ, కారణం ఏమిటి? ఈ ఉద్దీపన పథకాలు బలుపు రూపంలో ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఉపాధి కల్పన ద్వారా ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని పెంచేవికావు. అవి, కేవలం తాత్కాలిక “వాపు”గా పండగచేసుకోవడం ఉపాధి లేని ప్రజల చేతిలో కాస్తంత డబ్బును పెట్టేవి మాత్రమే. అందుకే జపాన్ లో నేడు నిరుద్యోగం అనధికారికంగా 12 శాతాన్ని మించే వుంది. జీవితకాల ఉపాధి భద్రతకు నిన్నమొన్నటి వరకూ పేరు మోసిన జపాన్ లో నేడు పార్ట్ టైమ్ ఉద్యోగాలు పెరిగి పోతున్నాయి. ఈ ఆర్థిక పరిస్థితి కారణంగా యువతి, యువకులు పెళ్ళి చేసుకోవాలంటేనే భయపడుతున్నారు. ఒంటరిగా జీవించే యువకుల సంఖ్య పెరిగిపోతోంది. ఇదంతా, జపాన్ లో నేడు నెలకొనివున్న సామాజిక సంక్షోభానికి మచ్చుతునక మాత్రమే.

ఈ స్థితిలోనే నిన్నమొన్నటి ఎన్నికలో 1990లలో పుట్టిన కొత్త పార్టీ అయిన డెమోక్రటిక్ పార్టీ ఆఫ్ జపాన్ అధికారాన్ని కైవసం చేసుకుంది. నిన్నమొన్నటి వరకూ 50 ఏళ్ళ వాడు సుదీర్ఘకాలం జపాన్ ను పాలించిన లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ పరాజయం పాలయ్యింది. కాగా, తమకు కొత్త పాలక పార్టీ ఏమైనా కొత్తగా ఒరగబెడుతుందనే ఆశలు లేవని ప్రజలు భావిస్తున్నారని ఎన్నికల విజయం అనంతరం ప్రజల తీరును చూసిన విశ్లేషకులు చెబుతున్నారు. ఎన్నికలలో తాము ఓటు వేసిన పార్టీ ఘనవిజయాన్ని సాధించినా రాజధాని టోక్యోలో ప్రజల సంబరాలు ఏవీ కనపడక పోవడమే దీనికి కారణం. మరి, జపాన్ సామాన్య ప్రజలలో వ్యవస్థ పట్ల నిరాశకు, నిర్దిష్టంకు కారణం

ఏమిటి? ఆ ఉద్దీపన ప్యాకేజీలు తెచ్చిపెట్టిన కృత్రిమ ఆర్థిక వృద్ధి (వాపు)ని వారు చూశారు. అలాగే, ఆ “వృద్ధి” కలలా కరిగి పోవడాన్ని వారు పలుమార్లు చూశారు. ఈ నిరంతర ఆశ-నిరాశ దోబూచులాట వారిని నిర్లిప్తంగా మార్చేసింది. పైగా, జపాన్‌లో కమ్యూనిస్టు భావజాలానికి మంచి ప్రజాదరణ ఉంది. ఈ భావజాలం వెలుగులో ప్రజలలోని పలువురికి పెట్టుబడి దారీ వ్యవస్థ స్వభావాన్ని గురించిన రేఖా మాత్రమైన అవగాహన అయినా వున్నది. మొత్తం మీద, తమ సుదీర్ఘ స్వీయ అనుభవం వ్యవస్థ గురించిన అవగాహనలు కలగలసి మరో పెట్టుబడిదారీ పార్టీ అయిన డెమోక్రటిక్ పార్టీ ఆఫ్ జపాన్ ఎన్నికల విజయం తమకేదో ఒరగబెడుతుందనే భ్రమ వారిలో రాలేదు. మరి, వారు లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీని ఎందుకు ఓడించారు అనే దానికి పరిశీలకుల జవాబు... అది ఆ పార్టీ పట్ల ప్రజల ఆగ్రహం తాలూకు వ్యక్తీకరణ. అంటే లిబరల్ డెమోక్రాట్లను శిక్షించడానికి మొన్నటి ఎన్నికలలో ప్రజలు ఓటువేశారు. డెమోక్రటిక్ పార్టీ ఆఫ్ జపాన్ మీద విశ్వాసంతోనే లేదా సానుకూలతతోనే మాత్రం కాదు.

స్థూలంగా, జపాన్‌లో ఆర్థిక స్థితి ఇది. ఈ ఆశ - నిరాశల, అభద్రతా పరిస్థితిని జపాన్ ప్రజలు మరెంతో కాలం భరించలేరు. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాలూకు లోతుపాతులనూ కేవలం లాభార్జన ధ్యేయంగా పనిచేసేదాని స్వభావాన్ని వారు అర్థం చేసుకొని తీరుతారు. ఇది, అనివార్యం, చరిత్ర అంతిమ తీర్పు జపాన్ సామాన్యుల పక్షమే. ఆ తీర్పు అమలు దారు జపాన్ వామపక్షమే...

07.12.2009

ప్రజాశక్తి

అంతఃసారం లేని అభివృద్ధి అర్థరహితం

ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థకు రెండు ముఖాలు వున్నాయి. ఒకటి, నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ, రెండవది, ద్రవ్య చలామణిపై ఆధారపడిన ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థ. నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ అనేది సమాజంలోనూ, వివిధ దేశాలలోనూ ప్రజల అవసరాలైన సరకులూ, సేవలను ఉత్పత్తి చేసేది. దీనికోసమే పారిశ్రామిక రంగం, సేవారంగాలు వున్నాయి. కాగా, ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థ ఈ నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలోని పారిశ్రామికలకు పెట్టుబడులను (డబ్బును) సమకూర్చేవనిని చేస్తుంది. 1973-79 వరకూ వ్యవస్థ తాలూకు ఈ రెండు ముఖాలూ తమ, తమ పాత్రలను పోషించిన తీరు ఇది.

అయితే, 1973-79 నాటికి వ్యవస్థలోని ఈ రెండు ముఖాల సమతుల్యతలో తేడా వచ్చింది. నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ 'ప్రాధాన్యత' తగ్గిపోయింది. ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థది పైవేయి అయ్యింది. దీనికి, కారణాలు అనేకం. ప్రధానంగా యాంత్రికరణ లేదా ఆటోమేషన్ల వలన, నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఉపాధి అవకాశాలు సన్నగిల్లడం ఆరంభం అయ్యింది. అలాగే, ఈ యాంత్రికరణ అనంతరం అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో ఇక మిగిలిన కొద్దిపాటి ఉద్యోగాలు కూడా చౌక శ్రమశక్తిని వెతుక్కుంటూ చైనా, భారతదేశం వంటి దేశాలకు తరలిపోయాయి. దీనికి కారణం ఆమెరికా వంటి ధనిక దేశాలలో కార్మికులూ, ఉద్యోగులకు చెల్లించవలసిన వేతనాలు అధికంగా ఉండడమే. కాగా, పోటీ మార్కెట్ వ్యవస్థలో ఏ సరుకు లేదా సేవా ఉత్పత్తిదారు తక్కువ ధరకు సరకును అందించగలడో అతని సరకుకు లేదా సేవకు మాత్రమే మార్కెట్ పోటీలో ఆదరణ వుంటుంది.

యాంత్రికరణ వివిధంగా ఉపాధిని దెబ్బతీయగలదో ఒకటి, రెండు ఉదాహరణలతో చూడవచ్చు. మనదేశంలోని ఒక ప్రధాన వ్యాపార కుటుంబానికి రెండు రకాల ఉక్కు

కర్మాగారాలు ఉన్నాయి. వాటిలో ఒక రకంది పాతకాలపు సాంకేతిక పరిజ్ఞానంతో నడుస్తోంది. రెండవది, ఆటోమేషన్ (యాంత్రికరణ)తో నడుస్తోంది. మొదటి కర్మాగారంలో సుమారు (రెండేళ్ళ క్రితం గణాంకం) 24,000 మంది కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. కాగా, రెండవది అయిన యాంత్రికరణతో పనిచేస్తోన్న ఆధునిక కర్మాగారంలో ఉద్యోగుల సంఖ్య కేవలం 200 లోపే. ఇదీ, 1970వ దశకంలో రంగప్రవేశం చేసిన కంప్యూటర్లు, రోబోట్లు, సాఫ్ట్వేర్ విప్లవాల పరిణామం. ప్రతి ఒక్క పారిశ్రామిక రోబోట్ (మరమనిషి) ముగ్గురు కార్మికుల ఉపాధిని తొలగించగలదనేది 1970ల చివరి నాటి లెక్క. పైగా, ఈ మరమనిషిపై పెట్టిన పెట్టుబడిని పరిశ్రమ యజమాని 18 నెలలలోనే తిరిగి రాబట్టుకోగలడు. అంటే, ఒక కార్మికుడికి ఉపాధి కల్పించి అతనికి అతను ఉపాధిలో వున్నంతకాలం వేతన రూపంలో తన లాభాలలోని డబ్బును అతనికి చెల్లించవలసిన అవసరం ఇక పరిశ్రమ యజమానికి లేదు. ఈ కారణం చేతనే, మొత్తం పారిశ్రామిక వ్యవస్థలో అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో వేగంగా ఆటోమేషన్ జరిగింది. ఇక మిగిలిన కాసిన్ని ఉద్యోగాలూ చౌక శ్రమశక్తి వేటలో ముందుగానే చెప్పుకున్నట్లుగా వెనుకబడిన దేశాలకు తరిలిపోయాయి. దీనితో అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలోని నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలకు మెజారిటీ ప్రజలకు కొనుగోలుశక్తిని కల్పించే సత్తా అడుగుంటి పోయింది.

ఈ నేపథ్యంలోనే, వ్యవస్థ రెండవ ముఖం అయిన ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థ పాత్ర ముందుకు వచ్చింది. అంటే, ఉపాధి ద్వారా పొందే వేతనాలతో ప్రజలు తమ కొనుగోలు శక్తిని పొందడం స్థానంలో, ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థ తాలూకు డబ్బు చలామణిపై తమ కొనుగోళ్ళకై ఆధారపడసాగారు. ఈ కారణం చేతనే 1980వ దశకం మొదలుకొని పలు ధనిక దేశాలలో క్రెడిట్ కార్డ్స్ హవా ఆరంభం అయ్యింది. దీనికి, 1990వ దశకంలో వచ్చిన షేర్ మార్కెట్ (డాట్ కామ్.బబుల్) అనంతరం వచ్చి చేరింది. ధనిక దేశాలలో పలువురు సామాన్యులకు కూడా షేర్ మార్కెట్లో వాటాలు వుండడం ఇక్కడ గమనార్హం (అమెరికా ప్రజలలో 50 శాతం పైగా షేర్ మార్కెట్లో వాటాలు కలిగినవారే).

అయితే, 2001లో ఈ డాట్ కామ్ బబుల్ బ్రద్దలు కావడంతో షేర్ మార్కెట్ల కుప్పకులాయి. దానితో, ప్రజల ఆదాయానికి గండిపడింది. ఆ తరుణంలోనే వచ్చిన రియల్ ఎస్టేట్ బుడగ 2008 సెప్టెంబర్ వరకూ మరలా ప్రజల ఆదాయాలను పెంచింది. పెరిగిన, ఆస్థల విలువపై ఆధారపడి 2008 వరకూ ప్రజలు తమ జీవితాలను గడిపారు. కాగా, 1980ల క్రెడిట్ కార్డు బూమ్ కానీ, 1990ల షేర్ మార్కెట్ బుడగ గానీ, అనంతరపు రియల్ ఎస్టేట్ బూమ్ కానీ వాస్తవానికి కొత్తగా తెచ్చిన నిజ ఉత్పత్తి (నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో లాగా) గానీ, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం కానీ ఏమీ లేదు. ఇవన్నీ, కేవలం,

డబ్బును విపరీతంగా ముద్రించి చలామణి చేయడంపై ఆధారపడిన స్పెక్యులేషన్ కార్యకలాపాలు.

పై స్థితిలోనే, అమెరికా వంటి ధనిక దేశాల ఆర్థిక వ్యవస్థలలో వచ్చిన గుణాత్మక మార్పుకు ప్రతిబింబమే ఈ క్రింది పట్టిక. ఈ పట్టిక 1996 దాకా అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థలో సరకు ఉత్పత్తి రంగం (నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ) తాలూకు అంశాల ప్రాధాన్యతనూ (వెయిటేజీని) అది, 2001 నాటికి పూర్తిగా ఫైనాన్స్ (డబ్బు) చలామణి దిశగా తన వెయిటేజీలను మార్చుకున్న తీరునూ చూపగలదు. అంటే, 1973-79 నుంచీ ఆరంభమైన నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రాధాన్యత సన్నగిల్లే క్రమానికి ఈ పట్టిక సజీవ సాక్షి.

1996కు ముందర - 1996 అనంతరం - ప్రధాన ఆర్థిక సూచికలలో మార్పులు

ప్రధాన సూచికలు	ప్రాధాన్యత ప్రాధాన్యత	
	1996 (శాతం)	2001 (శాతం)
1. సరకు ఉత్పత్తి రంగంలో, వారంలో సగటు గంటలు	15.6	18.3
2. నిరుద్యోగ భీమా కింద వారంలో సగటు చెల్లింపులు	1.5	2.5
3. సరకు ఉత్పత్తి దారులకు వచ్చిన కొత్త ఆర్డర్లు, వినియోగసరకులు	3.3	5.0
4. ముడిసరకు సరఫరా దారుల పనితీరు	1.5	2.8
5. కొత్త కర్మాగారాల నిర్మాణం, పరికరాలకు ఒప్పందాలు, ఆర్డర్లు	1.2	0.0
6. కొత్త భవంతులకు అనుమతులు, కొత్త ప్రైవేట్ గృహ యూనిట్లు	1.2	1.9
7. సరకు ఉత్పత్తిదారులు పరిపూర్ణ చేయని ఆర్డర్లు, నిల్వవుండే సరకులు	15.8	0.0
8. అత్యంత ప్రాధాన్యత గల ముడిసరకుల ధరలలో వచ్చిన తేడా	40.5	0.0
9. 500 ప్రధాన షేర్ల ప్రాతిపదికన, షేర్ల విలువల సూచీ	2.3	3.1
10. ద్రవ్య (డబ్బు) చలామణి	15.8	30.1
11. వినియోగదారుల ఆకాంక్షల సూచీ	1.3	1.8
12. వడ్డీ రేట్లు, ప్రభుత్వ బాండ్ల అమ్మకం	0.0	32.2
13. రక్షణ రంగీతర యంత్రాలు, సరకులకై ఉత్పత్తిదారులకు వచ్చిన కొత్త ఆర్డర్లు	0.0	1.3
మొత్తం	100.0	100.0

పట్టికలో గమనించవలసినవి 7, 8, 10, 12 సంఖ్యలలోని అంశాలలో, 1996 2001 మధ్యన వచ్చిన పెద్ద తేడాలు. నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థకు ప్రాధాన్యత వహించే 7, 8 అంశాల వెయిటేజీ 1996 వరకూ 15.8, 40.5 (ఆ వరుస క్రమంలో) గా వుండగా,

అది 2001 నాటికి 0.0, 0.0 అయిపోయింది. అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థలో తగ్గిపోయిన పారిశ్రామిక నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రాధాన్యతకు ఇది దర్పణం. ఇక, 10, 12 సంఖ్యలలోని గణాంకాలు ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రాధాన్యతను తెలుపుతాయి. 1996లో 10, 12 అంశాలకు వున్న వెయిటేజీ (ఆ వరుస క్రమంలో) 15.8, 0.0గా వుండగా... 2001 నాటికి అది 30.1, 32.2కు భారీగా పెరిగిపోయింది. ఇదీ, నేటి ప్రపంచంలో ప్రధానంగా, అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలోని ఆర్థిక ముఖచిత్రం.

కేవలం; అప్పులు చేయడం, డబ్బును ముద్రవేయడం వంటి పైపై ఆర్థిక కార్యకలాపాల పై ఆధారపడడం వలన 2008 సెప్టెంబర్లో అమెరికా ఫైనాన్స్ సంక్షోభంలో పడింది. ఇప్పటికీ, పీకల లోతు అప్పులపాలై విలవిల లాడుతోంది. ఈ బాటనే నడిచిన పలు దేశాలు (ఐస్‌ల్యాండ్ వంటివి) ఇప్పటికే దివాళా బాట పట్టాయి. నిన్న మొన్నటి దుబాయ్ కూడా ఈ డబ్బు చలామణి అనే 'వాపు' వ్యవస్థ (నిజమైన బలం కాదు) పై ఆధారపడే కుప్పకూలింది. ఈ క్రమంలో ముందు ముందు దివాళాబాట పట్టే దేశాల జాబితా చాలా పెద్దదే వుండచ్చుననేది ఆర్థిక నిపుణుల అంచనా. కాబట్టి, మన దేశం తన ఆర్థిక పటిష్టతను నిజమైన, బలంపై ఆధారపడిన ఉపాధి కల్పనా రంగాల దిశగా మరింతగా మరలించుకోవడం శ్రేయస్కరం.

09.12.2009
ఆంధ్రప్రభ

అమెరికా మేధా దివాళా!

బంగారం ధర రోజు రోజుకూ రికార్డులను బద్దలు కొడుతోంది. ఒబామా చైనా పర్యటనలో వున్నాడు. ఈ రెండింటికీ సంబంధం ఏమిటనే ప్రశ్న మనకు రావచ్చు. కానీ, ఈ రెండింటి మధ్యన వున్న సంబంధం మనకు, సమకాలీన ప్రపంచంలోని పరిణామాలను వివరించగలదు.

2008, ఆర్థిక సంక్షోభం అనంతరం అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ దొల్లతనం బయటపడి పోయింది. ఆ దేశం కొన్ని దశాబ్దాలుగా అప్పుచేసి పప్పుకూడుగా బతుకుతోందనే సగ్గు సత్యం నేడు ప్రపంచానికి బహిర్గతం అయిపోయింది. 2008 వరకూ బింకంగా, పళ్ళబిగువున తన ఆయువుపట్టు డాలరు విలువను అమెరికా ఏదో ఒక విధంగా, కాపాడుకుంటూ వచ్చింది. అయితే, అమెరికా బలహీనతలు బయటపడిపోయి దాని, ఆర్థిక “వాపు” బ్రద్దలు కావడంతోనే, అసలు సమస్య ఆరంభం అయ్యింది. ఏ దేశపు కరెన్సీ విలువ అయినా ఆ దేశపు, ఆర్థిక వ్యవస్థ పటిష్టతపై ఆధారపడి వుంటుంది. కాగా, బహిర్గతమైన బలహీనతల వలన నేడు నిన్నటివరకూ బంగారాన్ని మించి ప్రపంచాన్ని ఏలిన అమెరికా డాలరు విలువ వేగంగా పతనం అవుతోంది. ఒక్క చైనాతోనే అమెరికాకు అంతులేని వాణిజ్య లోటు వుంది. ఇక మిగతా ప్రపంచం మాట చెప్పనవసరం లేదు. అంటే, అమెరికా తాను చైనాకు ఎగుమతులు చేసిన దానికంటే ఎన్నో రెట్లు ఎక్కువగా చైనా నుంచి దిగుమతులు చేసుకుంది. ఇప్పటికీ చేసుకుంటోంది. దీనితో, చైనా వద్ద సుమారు 2.5 లక్షల కోట్ల అమెరికా డాలర్ల విదేశీ మారకం నిల్వలుగా వున్నాయి.

పై నేపథ్యంలో డాలరు విలువ వేగంగా పతనం అవుతోంది. ఇక్కడే నేటి బంగారం ధర పెరుగుదలకూ, ఒబామా చైనా పర్యటనకు లింకు వుంది. ఒబామా ప్రస్తుత చైనా

పర్యటనలోని ప్రధాన అజెండా చైనాను తన కరెన్సీ అయిన (యువాన్) రెనింబీ విలువను దాలరుతో పోలిస్తే పెంచుకోమని అభ్యర్థించడం. అలా చేస్తే అమెరికాలోకి వస్తోన్న చైనా ఎగుమతుల ఖరీదు లేదా విలువ అధికం అవుతోంది. తద్వారా అమెరికాలో చైనా ఎగుమతుల ఖరీదు పెరిగి, మరో ప్రక్కన తగ్గిన దాలరు విలువ వలన అమెరికా ఎగుమతులు చైనాలో చౌక అవుతాయి. ఈ రకంగా, ప్రస్తుతం తన ఎగుమతులను పెంచుకొని తన బడ్జెట్ లోటునూ, వాణిజ్య లోటునూ తగ్గించుకోవాలన్న అమెరికా ఆశ నెరవేరుతుంది. అందుకే, చాలాకాలం క్రితం నుంచి చైనా, తన కరెన్సీ విలువను పెంచుకోవాలని అమెరికా పదే పదే కోరుతోంది. అయితే, తమ కరెన్సీ విలువ కేవలం ఒక్క అమెరికా దాలర్లతోనే ముడిపడి లేదనీ అది ప్రపంచంలోని పలు ఇతరేశ్వర దేశాల కరెన్సీలతో కూడా ముడిపడి ఉన్నది గనుక అమెరికా కోరిక సబబైనది కాదనేది చైనా భావన. గతంలో అమెరికా కోశ మంత్రి, బుష్ హయాంలోనే, ఈ విషయంలో చైనాపై వత్తిడి తెచ్చేందుకు పలుమార్లు బీజింగ్ కు చక్కర్లు కొట్టాడు. ఇక ఇప్పుడు ఆ ప్రయత్నాలు ఏవీ ఫలించక స్వయానా ప్రపంచంలోని అత్యంత శక్తివంతమైన నాయకుడిగా ఈ మధ్యన సర్వేలు పేర్కొన్న ఒబామానే స్వయంగా రంగంలోకి దిగినట్లు కనపడుతోంది. అయితే, ఆయన బీజింగ్ పర్యటనకు రెండు రోజుల ముందే చైనా వాణిజ్య మంత్రిత్వ శాఖ అమెరికా ప్రతిపాదనలను తిరస్కరిస్తూ ప్రకటన చేసింది. మరో పక్కన, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి అధిపతి అయిన డొమినిక్ స్ట్రాస్ కాన్ కూడా రంగంలోకి దిగి చైనాపై ఒత్తిడి తెచ్చేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నారు. కానీ, ఈ విషయంలో చైనా విముఖత దాలరు విలువ మరింత పతనానికే కారణం అవ్వగలదు.

ఈ నేపథ్యంలోనే బంగారానికి డిమాండ్ పెరిగిపోతోంది. ఒబామా చైనా పర్యటన రోజు దగ్గర పడిన కొద్దీ బంగారం ధర రికార్డులను బద్దలు కొడుతోంది. చైనా వాణిజ్య మంత్రిత్వ శాఖ నవంబరు 16 సోమవారం (2009)న ఈ విషయంలో విముఖత వెల్లడించిన రోజు నుంచే బంగారం ధర మరింతగా పెరగడానికి కారణం ఇదే. ఇక అమెరికా వ్యవస్థ తన దేశంలో కొనుగోళ్ళ డిమాండ్ ను పెంచుకునేటందుకు ఉపాధి కల్పన ద్వారా ప్రయత్నించాలనీ (కీన్స్ విధానాలు), దానికి కేవలం దాలర్ల చెలామణిని పెంచడం వంటి ద్రవ్య విధానాలు అనేవి ప్రమాదకరమనీ నిన్నటిదాకా వాదించిన పాల్ క్రుగ్ మన్ వంటి మేధావులు, నేడు ప్లేటు ఫిరాయిస్తున్నారు. క్రుగ్ మన్ నవంబరు 17వ తేదీ, మంగళవారం తన కరెన్సీ విలువను తగ్గించుకోనందుకు చైనాపై విమర్శలు గుప్పిస్తూ కొన్ని పత్రికలకు రాసిన వ్యాసమే దీనికి తార్కాణం. అంటే నిన్నటి వరకూ ఉపాధిని పెంచడం ద్వారా వ్యవస్థలో డిమాండ్ ను పెంచుకోవాలని సూచించిన క్రుగ్ మన్

వంటి మేధావులు కూడా నేడు, దాలరు విలువ పెంపుదల లేదా తగ్గుదల సూత్రంపై ఆధారపడిన ద్రవ్య విధానాలకు తలొగ్గుతున్నారు. ఇది, అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ నేడున్న దుస్థితికి తారాణం. తాను, దశాబ్దాల తరబడి ఆర్థికంగా విచ్చలవిడిగా ప్రవర్తించిన తీరుకు నేడు అమెరికా మూల్యం చెల్లిస్తోంది. కాగా, నేటి తన సమస్యలకు చైనాను, దాని స్వతంత్ర, సార్వభౌమాధికార కరెన్సీ విధానాన్ని విమర్శించ వూనుకోవడం అమెరికా దివాళాకోరుతనం మాత్రమే. పైగా, క్రుగ్మన్ వంటి ఆర్థికరంగంలో నోబెల్ బహుమతి పొందిన మేధావులు కూడా తమకు, ఆ బహుమతిని తెచ్చిపెట్టిన సిద్ధాంతీకరణాలనే ప్రక్కన పెట్టి సరిగ్గా, ఆ విధానాల వ్యతిరేక విధానాలను తలకెత్తుకోవడం సిగ్గుచేటు. ఇదంతా, అమెరికా ఆర్థికంగానే కాదు, మేధాపరంగా కూడా దివాళా తీసిందనే దానికే తారాణం.

18.11.2009

ఆంధ్రప్రభ

చైనాతో అమెరికా “డబుల్ గేమ్”

2009 నవంబర్ 14వ తేదీన - అంటే తన బీజింగ్ పర్యటనకు ముందుగా - ఒబామా - చైనా గురించి వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయాలు గమనార్హం. చైనాను నియంత్రించాలనే ఆలోచన అమెరికాకు లేదని ఆయన తెలిపారు. కాగా, ఇక్కడ అసలు ప్రశ్నల్లా అసలు అమెరికా చైనాను, నియంత్రించగలదా అన్నది. అంతర్జాతీయ రాజకీయాలలో ఇతరేతర దేశాలను నియంత్రించాలి, పెత్తనం చేయాలి అన్నది సామ్రాజ్యవాద అమెరికా ధోరణి. ఈ ధోరణి వున్న దేశం, పెత్తనానికి అలవాటుపడ్డ దేశం ఆ పెత్తనాన్ని, పెత్తందారీ మనస్థత్వాన్ని అంతతేలికగా విడనాడగలదా? లేదు, అనేదే సరళమైన జవాబు.

మరి, అయితే ఒబామా నేడు చెబుతున్న ఈ “ప్రజాతంత్ర” నీతివాక్యం “చైనాను నియంత్రించాలనే ఆలోచన అమెరికాకు లేదు” అనేది ఎందుకు ముందుకు వచ్చింది. నేటి, చైనా తన అంతర్గత, ఆర్థిక, సామాజిక, రాజకీయ పటిష్ఠతను ధృఢపరుచుకుంటూ, కలిసి ఎదుగుదాం అంటుంటే; తన అంతర్గత - ఆర్థిక పరిపుష్టితో - బాహ్య ప్రపంచంపై తన ఆధిపత్యాన్ని చూపిన అమెరికా నేడు తన పాత లక్షణాలను వదులుకోలేకపోతున్నది. ఇది, తాతలు నేతులు తాగిన వైనం. అందుకే, ఒక పక్కన చైనాను నియంత్రించే ఆలోచన లేదని చెప్పుకుంటూనే మరో పక్కన టిబెట్, గ్విన్జియాంగ్ ల వంటి చైనా అంతర్గత వ్యవహారాలపై ఎనలేని ఆసక్తి చూపడం... చైనాకు ప్రత్యర్థిగా తనకు ఎవరు పనికివస్తారా? తన తరపున ఎవరు (కాగల కార్యం గంధర్వులే అన్నట్లుగా) నిర్వహించి పెడతారా అనే నిరంతర అన్వేషణ... ఇది, ముమ్మాటికీ, అమెరికా నేడు చైనాతో ఆడుతోన్న డబుల్ గేమ్.

సుమారు 3 ట్రీలియన్ల డాలర్ల విదేశీ మారకం నిల్వలు వున్న చైనా, అమెరికాలో భారీ పెట్టుబడులు వున్న చైనా, రండి అని ప్రపంచంలోని - ఇతరతర దేశాలతో చేయి కలప చూస్తోంది. మార్కెట్ల తత్వశాస్త్రం ప్రాథమిక సూత్రం అంతర్గత వైరుధ్యం, బహిర్గత వైరుధ్యాలలో ప్రధానమైనది - అంతర్గత వైరుధ్యమే. అంటే, ఒక వ్యవస్థ అయినా, వ్యక్తి అయినా తన అంతర్గత వైరుధ్యాలను ముందుగా చక్కబెట్టుకోకుండా తన బాహ్య వైరుధ్యాలను పరిష్కరించుకోలేరు.

ఈ నేపథ్యంలో చూస్తే - నేటి చైనా అంతర్గతంగా (ఆర్థికంగా) పటిష్టపడి దాని ప్రాతిపదికన తన బాహ్యప్రపంచ సంబంధాలను నిర్ణయించుకునే దిశగా సాగుతోంది. కాగా, అంతర్గత ఆర్థిక వైరుధ్యాల పుట్టగా మారిన అమెరికా తన బలహీనతలతో, బాహ్యప్రపంచంతో వ్యవహరిస్తోంది. ఈ అంతర్గత ఆర్థిక - రాజకీయ బలహీనతల తాలూకు “అభద్రతా భావమే, నేటి ఒబామా మాటల వెనుకన దాగివున్న అసలు సత్యం.

అయితే, నిరంతరంగా మహాశక్తిగా ఎదుగుతున్న జన చైనాను అమెరికా విస్మరించ లేదు. మించి, నేటి తన ఆర్థిక దుస్థితిలో - చైనా సాయం లేకుండా - “గట్టెక్కలేమేమో” ననేభయం అమెరికాను ఒక పక్కన పీడిస్తోంది. మరో, పక్కన - నిన్నమున్నటి తన ప్రపంచాధిపత్యానికి చైనా ఎదుగుదల - ముప్పు అవుతుందేమోనన్న భయం. అందుకే, యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలతో కన్నా చైనాతోనే సావాసం మేలని - అమెరికా ఆర్థిక, విదేశాంగ పండితులు చెబుతున్నారు. చైనాతో కలిపి అమెరికా - జి2ను ఏర్పరిస్తే మెరుగనేది వారి సూచన. అంటే, నిన్నటి జి8 ను నట్టేట వదిలేసి - తన ఉనికి కోసం నేడు - చైనాతో జి-2 ఏర్పరాలచన్నది వీరి వాదన. ఇది కూడా పచ్చి అవకాశవాద అమెరికా రాజనీతి చరిత్ర కొనసాగింపే.

ఒక పక్కన జి-2 గురించి వ్యాఖ్యలు చేస్తూనే - అదే జి-2లో తమ సహపక్షం కావాలని కోరుకుంటున్న - చైనాతో డబుల్ గేమ్ ఆడడం - నేటి అమెరికా నీతి తాలూకు సారం. ఈ డబుల్ గేమ్ - అమెరికా బలం నుంచి కాక - నేటి దాని బలహీనతల నుంచి పుట్టుకువస్తోంది. విధిలేని స్థితిలో చైనాతో దోస్తీ, వీలైతే రేపటి రోజుచైనా - మరలా “సామ్రాజ్యం”గా ప్రపంచాన్ని ఏలలేకపోతానా, అన్న మిణుకు మిణుకు మంటోన్న అడియాసల మధ్యన - నేటి అమెరికా నలుగుతోంది. గత్యంతరం లేక చైనాతో “న్నేహం” నటిస్తూనే - మరోపక్క వెనుకన గోతులు త్రవ్వే పనిలో ఉంది.

అయితే, ఈ ప్రయత్నాలు మరింతగా బెడిసికొడతాయి. తన, దేశపు అంతర్గత బలహీనతల వైరుధ్యాన్ని పరిష్కరించుకుంటే అమెరికాకు డబుల్ గేమ్ తాలూకు

ఆగత్యంరాదు. కానీ, అపరిష్కృత పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ వైరుధ్యాలలో చిక్కుకున్న అమెరికాకు అంతర్గత వైరుధ్యాల పరిష్కారం అసాధ్యంగా మారింది.

ఈ మూలం నుంచి పుట్టిన అభద్రతా భావమే, చైనాతో డబుల్ గేమ్ గా వ్యక్తమవు తోంది. అందుచేత, ఈ డబుల్ గేమ్ (బలహీనతల నుంచి వచ్చినది)కు ఇతరేతర దేశాలు ఎంతదూరంగా జరిగి తమ నిజమైన ప్రయోజనాల కోసం, తమ అంతర్గత శక్తిపాటవాలను పెంచుకోగలిగితే అది అంత మెరుగైన వైఖరి కాగలదు. తన చేతికి మట్టి అంటకుండా పబ్బం గడుపుకోవాలన్న నేటి అమెరికా వైఖరిని ప్రతీ ఆసియా దేశమూ గమనంలో వుంచుకోగలగాలి. అంతిమంగా అమెరికా కత్తిమీద సాములా ఆడుతోన్న ఈ నాటకం - దానికి బెడిసికొట్టి తీరుతుంది.

17.11.2009

విశాలాంధ్ర

సోషలిస్టు ఉషోదయం

2008, సెప్టెంబరులో అమెరికాలో ఫైనాన్స్ ఆర్థిక సంక్షోభం ఆరంభం కాకముందు - వాల్స్ట్రీట్లోని ఉన్నత స్థానాలలోని వారి బోనస్లు, వేతనాలకు ఆకాశమే హద్దు. అది అప్పట్లో పెద్దగా వివాదాంశం కాలేదు. అయితే 2008లో ఆర్థిక సంక్షోభంతో సామాన్యుల (మెయిన్ స్ట్రీట్) బ్రతుకులు పెనంమీద నుండి పొయ్యిలో పడ్డట్లుగా కావడంతో వాల్స్ట్రీట్ పెద్ద తిమింగలాల వేతనాలు, బోనస్లు తీవ్ర దుమారాన్ని లేపాయి. ఈ చర్చలో అమెరికా అధ్యక్షుడు ఒబామా కూడా వాల్స్ట్రీట్ తీరుతెన్నులను దుమ్మెత్తి పోశాడు. అయితే, అదంతా నిన్నటిమాట. వాల్స్ట్రీట్ “పెద్ద మనుషుల” బోనస్లు శృతిమించ కూడదంటూ సాగిన చర్చలూ, నైతికవాదనలూ నేడు మరలా పలుచబడిపోతున్నాయి. 2010కి గాను ప్రకటించే వాల్స్ట్రీట్ బోనస్ల సీజన్, అంటే 2009 చివరిమాసాలు వచ్చేశాయి. వాల్స్ట్రీట్ బోనస్లు మరలా 2008 సంక్షోభం ముందరినాటి స్థాయిలో వుండగలవన్న వార్తలువస్తున్నాయి. అసలు, ఇదంతా ఎలా? ఎందుకు? జరుగుతోంది. ఒకప్రక్కన అమెరికాలో సుమారు 25 సంవత్సరాల రికార్డుస్థాయిలో 10.2 శాతం నిరుద్యోగం లెక్కలు వచ్చి వారం గడవలేదు. ఈ గణాంకానికి కొద్దిరోజుల ముందు అమెరికా ఆర్థికవ్యవస్థ పుంజుకుంటుందంటూ, దాని ప్రస్తుత త్రైమాసిక ఎదుగుదల (3.5 శాతం) ను ప్రకటిస్తూ లెక్కలు వెలువడ్డాయి. మరోప్రక్కన, నిరుద్యోగం పెరుగుతుంటే ప్రజల కొనుగోలు శక్తి పడిపోయి ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఎదుగుదల తగ్గాలి లేదా కనీసం స్థంభించాలి. మరైతే ఒకప్రక్క ప్రజలు నిరుద్యోగులు అవుతుంటే అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ మాత్రం ఎందుకు ఎదుగుతోంది? ఇదే వాల్స్ట్రీట్ (ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి) మెయిన్స్ట్రీట్ (నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ) వైరుధ్యం. నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలోని సరుకులు, సేవల ఉత్పత్తిరంగాలలో

ఉపాధి కల్పించడంలోని తన అశక్తతను, డబ్బు చలామణిని మాత్రం పెంచడం ద్వారా (ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి ద్వారా) అధిగమించే నేటి యుగపు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అంతిమ వైరుధ్యం ఇది. ఈ వైరుధ్య నేపథ్యంలో ఒబామా “గొప్ప” ఆశయాలు వున్న అశక్తుడు.

ఆయన తాను ఎన్నికలలో గెలిస్తే - ప్రజలకు తిరిగి ఉపాధి కల్పిస్తానని వాగ్దానాలు చేశాడు. అయితే, 2009 జనవరిలో ప్రమాణస్వీకారం అనంతరం ఆయన ప్రకటించిన 800 బిలియన్ల డాలర్లపైబడిన ఉద్దీపన పథకం, అటు తరువాతి చర్యలూ అన్నీ ఉపాధి కల్పనకు (నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థకు) కాక డబ్బు చలామణిని పెంచేందుకు (ఫైనాన్స్ వ్యవస్థ) తోడ్పడేవే. అమెరికా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తన అంతిమ ఘడియల్లో పడుతోన్న మరణవేదనకు ఒబామా మౌనసాక్షి మాత్రమే. అందుచేతనే ఆయన ఎన్ని సుద్దులు చెబుతున్నా నేడు మరలా వాల్‌స్ట్రీట్‌లో జరగనున్న బోనస్‌ల సంబరం. ఈ “వాల్‌స్ట్రీట్” “ఫైనాన్స్” బలుపునే దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థలో తిరిగి “పచ్చని మొలకలు” వస్తున్నాయన్న అందమైన మాటలతో కప్పిపుచ్చవలసిన ఒబామా దుస్థితి. వ్యక్తికి ఎంతగొప్ప ఆలోచనలు వున్నా పరిస్థితుల అనుకూలత లేకుంటే అవి కేవలం ఆలోచనలుగానే మిగిలిపోతాయన్న దానికి నేడు ఒబామాయే తార్కాణం. ఒక వ్యవస్థ మరణ వేదన పడుతోన్న సమయంలో దాని ఉన్నత స్థానాలలో వున్నవారందరికీ పట్టే దుస్థితే ఇది. అందుచేతనే నిన్నుగాక మొన్నటి ఎన్నికలలో విపరీతమైన ప్రజాదరణ పొందిన ఒబామా నేడు సంవత్సరం తిరక్కముందే ప్రజలలో గౌరవాన్ని కోల్పోతున్నాడని సర్వేలు చెబుతున్నాయి. అలానే ఆయన ప్రాతినిధ్యం వహిస్తోన్న డెమోక్రటిక్ పార్టీ ఈ మధ్యన మూడు రాష్ట్రాలకు జరిగిన గవర్నర్‌ల ఎన్నికలో చావుదెబ్బతింది. మితవాదు(రిపబ్లికన్)లకు గత్యంతరం లేని స్థితిలో ప్రజలు మరలా ఓటేసారు. అంటే నేడు ఆర్థిక సంక్షోభం ఆరంభమైన సంవత్సరం తరువాత అమెరికా రాజకీయాలు కూడా సంక్షోభంలోకి వెళ్ళిపోతున్నాయి. ఇది వ్యక్తుల ఆమోదయోగ్యత తాలూకు సంక్షోభం కాదు. వాల్‌స్ట్రీట్, మెయిన్‌స్ట్రీట్‌లుగా చీలిపోయిన కొద్దిపాటి మంది కులీనులు, అధిక సంఖ్యక సామాన్యుల నడుమ నెలకొన్న అపరిష్కృత వైరుధ్యం తాలూకు సంక్షోభం. 2010లో మరలా నింగినంటనున్న వాల్‌స్ట్రీట్ బోనస్‌లు ఈ సంక్షోభం పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పరిమితులలో, నీతివాక్యాలతో పరిష్కారం కాదనే దానికి తార్కాణం.

ముఖాముఖీ ఢీ కొననున్న రెండు శిబిరాలుగా, వర్గాలుగా నేటి అమెరికా, దానిపై ఆధారపడిన ప్రపంచం చీలిపోయివున్నాయనేదే ఈ మొత్తం తాలూకు నిర్ధారణ కాగలదు.

మార్బ్ మాటలలో చెప్పాలంటే “ఇంతవరకు నడిచిన సమాజపు చరిత్ర అంతా వర్గ పోరాటల చరిత్రే... ప్యూడల్ సమాజపు శిథిలాల నుండి ఉద్భవించిన ఆధునిక బూర్జువా సమాజం వర్గవైరుధ్యాలను నిర్మూలించలేదు... కానీ, బూర్జువాయుగం అంటున్న ఈ మన యుగానికి ఒక విశిష్టమైన లక్షణం వుంది. అది వర్గ వైరుధ్యాలలోని సంకీర్ణతను తొలగించింది. అంతకంతకూ మొత్తం సమాజమంతా బూర్జువా వర్గం, కార్మికవర్గం అనే రెండు మహత్తర శత్రు శిబిరాలుగా, పరస్పరాభిముఖాలైన రెండు మహావర్గాలుగా చీలిపోతున్నది”. నేటి అమెరికాలో ఈ రెండు పరస్పరాభిముఖ మహావర్గాలే, కులీనుల వాల్‌స్ట్రీట్, సామాన్యుల మెయిన్‌స్ట్రీట్‌లు. ఇది ఒక యుగపు అంతర్గత గతితర్కపు అనివార్య చారిత్రక మలుపు. అంతిమ విజయం సోషలిజానిదే అనే దానికి తిరుగులేని రుజువిది.

10.11.2009

ప్రజాశక్తి

“ఆత్మత్యాగం” దిశగా ద్రవ్యనిధి

నవంబర్ 3వ తేదీ, మంగళవారం - భారతదేశం - అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి నుంచి 200 టన్నుల బంగారాన్ని ఒకే మారుగా కొనుగోలు చేసి సంచలనం సృష్టించింది. ఈ 200 టన్నుల బంగారం విలువ డాలర్లలో 670 కోట్లు లేదా 6.7 బిలియన్లు. కాగా భారతదేశం వద్ద ఉన్న మొత్తం - విదేశీ మారక ద్రవ్యం విలువ - 285.50 బిలియన్ల డాలర్లు, కాగా ఈ కొత్త బంగారం కొనుగోలుతో - మొత్తం మన విదేశీ మారక ద్రవ్యంలో - పెద్దగా మార్పురాదు. మన దేశ విదేశీ మారక ద్రవ్యంలో - 3.5 శాతం భాగం బంగారం నిల్వల రూపంలో వుంది. కాబట్టి ప్రస్తుతం మనం ఖరీదు చేసిన ఈ 200 టన్నుల బంగారం ప్రభావం - మొత్తంగా మన నిల్వల నిష్పత్తి ప్రకారం - అది మనం ప్రపంచంలో మారుతున్న ఆర్థిక ప్రాధాన్యతలలో - చూపిన మానసిక ప్రభావం మాత్రమే.

1991వ సంవత్సరంలో విదేశీ మారకం నిల్వలు అడుగంటి - ముడిచమురు దిగుమతికి అల్లాడుతూ మన దేశం - నాటి చంద్రశేఖర్ ప్రభుత్వ హయాంలో మన నిల్వలలోని -67 టన్నుల బంగారాన్ని - ఇంగ్లండ్, స్విస్ బ్యాంకులకు కుదవగా పెట్టింది. కాబట్టి 18 సంవత్సరాల అనంతరం ఈ 200 టన్నుల బంగారం కొనుగోలుతో ఆ స్థితి కాస్తంత ఉపశమించింది. మన దేశంలో సాంప్రదాయంగా బంగారానికి కుటుంబ ప్రతిష్ఠ ఆత్మగౌరవం, విలువలతో చాలా సన్నిహిత సంబంధం వుంది. 1991లో గాయపడిన ఆ మధ్యతరగతి, ఉన్నత వర్గాల మనోభావాన్ని - 2009 కొనుగోలు కాస్తంత తగ్గించగలదు అంతే.

ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభ నేపథ్యంలో తన వద్ద ఉన్న బంగారం నిల్వలలో - సాలీనా 400 టన్నులను కేంద్ర బ్యాంకులకు అమ్మాలని - అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి

నిర్ణయించింది. ద్రవ్యనిధి వద్ద మొత్తం 3,217 టన్నుల బంగారం నిల్వలు ఉన్నాయి. ఈ అమ్మకం ఉద్దేశ్యం - సంక్షోభ కాలంలో ఆర్థికంగా నిధులు లేక పతనం అవుతోన్న బదుగు దేశాలను ఆదుకోవడం అని ద్రవ్యనిధి చెబుతోంది. అయితే ఈ లక్ష్య సిద్ధి సందేహాస్పదమే. దీనికి మూలం - నానాటికి పతనం అవుతోన్న డాలరు విలువలో ఉంది. నిన్న మొన్నటి వరకూ - ప్రపంచంలో బంగారానికి ధీటుగా, సరిసమానంగా (మించి కూడా) డాలరు ఆమోదం పొందింది. విదేశీ వాణిజ్యంలో మిగులు ఉన్న పలు దేశాలు - తమ మిగులు డాలర్లను అమెరికాలో ట్రెజరీ బాండ్లు కొనేందుకు వినియోగించాయి. ఈ కొనుగోళ్ల వలన డాలరు విలువ అప్రతిహతంగా కొనసాగింది. అయితే నేడు వేగంగా పరిస్థితి మారిపోతోంది. ఆర్థిక సంక్షోభం నేపథ్యంలో - డాలరు విలువ తగ్గుముఖం పడుతుంటుంటే ప్రపంచ కేంద్ర బ్యాంకులు - ఇక ఎంత మాత్రమూ అమెరికా ట్రెజరీ బాండులను కొనడంలో ఆసక్తి చూపడం లేదు. మించి వున్న డాలరు నిల్వలను కూడా - ఇతరేతర కరెన్సీలలోకో లేదా బంగారం రూపంలోకో మార్చు కుంటున్నాయి. దీనితో, డాలరుకు గడ్డుకాలం వచ్చింది. అయితే డాలరు విలువను ఒక పెద్ద కుదుపుగా కాక - మెల్ల మెల్లగా క్రమబద్ధంగా తగ్గేలా చూసుకోవాలన్న అమెరికా ఆశలు నేడు కుప్పకూలే పరిస్థితి వస్తోంది. డాలరు విలువ పతనం గుణాత్మకంగా వేగం పుంజుకుంటోంది.

ఈ నేపథ్యంలో అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి బంగారాన్ని అమ్మిపోగు చేసిన డాలర్లతో వెనుకబడిన దేశాలలో వ్యవస్థలను నిలపెట్టాలనిచూసే ప్రయత్నం విస్మయకరం. ఎందుచేతనంటే ప్రపంచ కేంద్ర బ్యాంకులకు ద్రవ్యనిధి బంగారాన్ని అమ్మిన కొద్దీ - అది డాలరు విలువ మరింత క్షీణతకే కారణం అవుతుంది. అంటే ఈ అమ్మకాలలో తాను పొందుతున్న - డాలర్లు వాటి విలువా తక్షణమే - క్షీణతకు లోనవుతున్నాయి. ఇది ద్రవ్యనిధి ఆర్థిక వేత్తలకు తెలియదనుకోవడం పొరపాటు. కాబట్టి ద్రవ్యనిధి బంగారం అమ్మకాలలో మరో కనపడని కోణం ఖచ్చితంగా ఉంటుంది. అదే ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ శిబిరం పునాదులు కదులుతోన్న తరుణంలో కొద్దిపాటి దేశాలలోనైనా - ఆ శిబిరపు ఆశలను కాపాడుకొని తద్వారా తాను తిరిగి పుంజుకోగల శుభముహూర్తం కోసం వేచి చూడడం. అయితే ఈ క్రమంలో అనతికాలంలో ద్రవ్యనిధి దివాళా తీయడం మాత్రం ఖాయం. తనవద్ద వున్న బంగారాన్ని అమ్ముకొని - విలువ కోల్పోతున్న డాలర్లను పోగేసుకుంటే - ద్రవ్యనిధికి అంతకంటే జరిగేదేమీ వుండదు. అయితే తనకు జన్మనిచ్చిన వ్యవస్థకు ప్రాణం పోసేందుకు ద్రవ్యనిధి చేస్తోన్న “ఆత్మ త్యాగానికి” ఇది చిహ్నం మాత్రమే.

09.11.2009

ప్రజాశక్తి

అలెండీ నుంచి జెలియా వరకు

లాటిన్ అమెరికా దేశం హోండురాస్ లో 2009, జూన్ 29న సైనిక తిరుగుబాటు ద్వారా ప్రజాస్వామ్యయుతంగా ఎన్నికైన నేత మాన్యుయెల్ జెలయాను - రాబర్ట్ మిచెలెట్టి తొలగించాడు. ఆ రోజునే జెలయాను విదేశాలకు బలవంతంగా తరలించారు. కాగా, తాము ఎన్నికలలో ఎన్నుకున్న నేతను - ఈ విధంగా అర్థంతరంగా పదవీచ్యుతుణ్ణి చేసి, ప్రవాసం పంపి వేయడంపై - హోండురాస్ ప్రజలు తీవ్ర నిరసలను వ్యక్తం చేశారు. ఈ ఆందోళన క్రమం - పలు అణచివేతలను ఎదుర్కొని రోజు రోజుకూ పెరుగుతూ వచ్చింది. ఇదే నేపథ్యంలో జెలయా తిరిగి స్వదేశంలో ప్రవేశించేందుకు పలుమార్లు ప్రయత్నం చేశారు. చివరకు ఆయన సెప్టెంబర్ నెలలో దేశంలోకి రహస్యంగా ప్రవేశించి బ్రెజిల్ దౌత్య కార్యాలయంలో తలదాచుకున్నారు. తమనేత, దేశంలోకి ప్రవేశించడంతో ఉత్సాహం పెరిగిన - హోండురాస్ కార్మికులు, సామాన్య ప్రజలు తమ ఆందోళనలను ఉధృతం చేశారు.

జెలయాను తిరిగి అధ్యక్షుడిగా పదవిలో పునరుద్ధరించి - హోండురాస్ ప్రజలు, లాటిన్ అమెరికా, పలు ప్రపంచ దేశాల ప్రజలు, ప్రభుత్వాల అభిప్రాయాలకు విలువ నివ్వాలన్న వత్తిడిని - నిన్న మొన్నటివరకూ మిచెలెట్టి తిరస్కరిస్తూ వచ్చాడు. దీనికి అమెరికా పాలనాయంత్రాంగం తనకు పరోక్షంగా మద్దతునివ్వడం - మిచెలెట్టికి కలిసి వచ్చింది. గత చరిత్రలో యావత్తూ అమెరికా పాలకులు లాటిన్ అమెరికాలో నిరంతరంగా ప్రత్యక్షంగా జోక్యం చేసుకుంటూ వచ్చారు. ఆ ఖండాన్ని తమ పెరటిదొడ్డిగా మార్చుకొని - దారుణంగా (అర్ధికంగా) కొల్లగొట్టారు. ఈ క్రమంలో భాగంగానే శతాబ్దం పైబడి- లాటిన్ అమెరికాలో-అమెరికా ప్రేరిత సైనిక నియంతృత్వాలు కూడా కొన సాగుతూ

వచ్చాయి. ఈ పరిస్థితిని మార్చి - ఆ ఖండపు దేశాల ప్రజల అభీష్టాన్ని, వారి ఆకాంక్షలను నెరవేర్చాలని గతంలో పలువురు ప్రజాస్వామిక వాదులూ, పోరాట కారులు చేసిన ప్రయత్నాలు ఒక్క క్యూబాలో మినహా విఫలం అయ్యాయి. అయితే, ఈ పోరాటక్రమం - ప్రజలలో చైతన్య జ్వాలను తరతరానికి పెంచుతూ వచ్చింది.

అమెరికా తమ ఖందాన్ని దోపిడీ చేయడం పట్ల - వ్యతిరేకతను చూపిన పలువురు - దేశాధినేతలు గత చరిత్రలో పదవీచ్యుతులయ్యారు. మృత్యువు పాలయ్యారు. వీరిలో ప్రముఖుడు - ప్రపంచ చరిత్రలోనే తొలిమారుగా - చిలీ దేశంలో - ప్రజాస్వామ్య యుత ఎన్నికల ద్వారా అధికారం చేపట్టిన వామపక్షనేత సాలెస్టాడార్ అలెండీ. అధికారం లోకి వచ్చిన అనంతరం అలెండీ - తన దేశ ప్రజల సొత్తయిన ఇత్తడి గనులను జాతీయం చేశాడు. కాగా, అప్పటి వరకూ - ఈ ఇత్తడి గనుల ఖనిజాన్ని కొల్లగొడుతున్న - అమెరికా బహుళజాతి కంపెనీ ఎటి అండ్ టికి ఇది కంటగింపు అయింది. తన దేశ ప్రభుత్వ సాయంతో - కుట్ర ద్వారా ఆ సంస్థ అలెండీని - పదవీచ్యుట్టు చేసి, హత్య చేసింది. సైనిక తిరుగుబాటు నాయకుడు - పినోచెట్ నియంతృత్వ, అమెరికా అనుకూల పాలన సుదీర్ఘకాలం కొనసాగింది. ఆ నియంత పాలనలో - ప్రజాస్వామిక హక్కులు అడుగంటాయి. పలువురు వామపక్షవాదులూ, ప్రజాస్వామిక వాదులూ హత్యలకు గురవడమో అదృశ్యం కావడమో జరిగింది.

అయితే క్రమేణా చరత్ర గతి మారిపోయింది. 1998 - 99 మొదలుకొని లాటిన్ అమెరికా దేశాలలో శరవేగంగా మార్పులు వచ్చాయి. దరిదాపు ఆ ఖండంలోని డజనుకు పైగా దేశాలలో ప్రజాస్వామ్యయుత ఎన్నికలలో వామపక్ష లేదా ప్రగతిశీల ప్రభుత్వాలు అధికారంలోకి వచ్చాయి. యావత్ ఖండంలోని ప్రజాభిప్రాయం దరిదాపుగా అమెరికాకు వ్యతిరేకంగా ఒక గుణాత్మక స్థాయికి చేరుకుంది. లాటిన్ అమెరికా యావత్తు ఒక ఉప్పెనలా జరిగిన ఈ మార్పులను అమెరికా చేష్టలుడిగి చూస్తూ ఉండిపోయింది. అయితే ఈ క్రమంలో వెనిజులాలో ఎన్నికలలో నిలిచి అమెరికాను పెనుసవాలుగా మారిన హుగోఛావెజ్ పై అమెరికా కన్నెర్ర చేయసాగింది. అతనిని, సైనిక కుట్ర ద్వారా అధికారం నుంచి తొలగించే యత్నం చేసింది. కుట్ర జరిగిన పదవీచ్యుతుడైన ఛావెజ్ కొద్దిరోజులలోనే తనదేశ ప్రజాభిప్రాయం, లాటిన్ అమెరికాలోని ఇతర ప్రగతిశీల భావాల నేతలూ, ప్రజల ప్రయత్నంతో మరలా అధికారంలోకి వచ్చాడు. క్యూబా నేత, తన కంటిలో నలుసు అయిన ఫైడల్ కాస్ట్రోను 632 సార్లు హత్య చేసేందుకు యత్నించి విఫలమైన అమెరికా పాలకులు నేడు ఛావెజ్ పై హత్యా ప్రయత్నాలు చేస్తోన్న ఆరోపణలు ఉన్నాయి.

కానీ విడి విడి దేశాలలో కాక యావత్ ఖండంలోనూ కాంతివేగంతో, తనకు వ్యతిరేక ప్రభుత్వాలు అధికారంలోకి రావడంతో, అమెరికా నేడు ఆ ఖండపు ప్రజల ప్రజాతంత్ర ఆకాంక్షలను అణచివేయలేని స్థితిలో పడిపోయింది. దీనికి తోడుగా 2001 నుంచీ పలు ఒడిదుడుకులకు లోనై - 2008 సెప్టెంబర్లో స్వయానా తన పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థే పతనం కావడం ఆరంభం కావడం నేడు అమెరికా చేతులను కట్టివేస్తోంది. మరో ప్రక్కన ఇరాక్లో తిన్న చావు దెబ్బలూ, ఇరాన్ వంటి దేశాలు తనను ధిక్కరించి నిలవడం అమెరికాకు పాలుపోని స్థితిని తెచ్చిపెట్టాయి. ఈ మొత్తం నేపథ్యంలోనే నేడు హోండురాస్ తాత్కాలిక ప్రభుత్వం ఎట్టకేలకు అంతర్జాతీయ వట్టిడికి తలొగ్గి దిగివచ్చింది. ప్రజాస్వామికంగా ఎన్నికైన నేత - జెలయాను తిరిగి పదవిలో నియమించేందుకు వీలు కల్పించే దానికై చర్చలకు గురువారం రాత్రి అంగీకరించింది. ఈ వారంలోనే అమెరికా సీనియర్ అధికారుల బృందం అక్కడ పర్యటించిన విషయం ఇక్కడ గమనార్హం.

ఈ మొత్తం చరిత్ర, నేటి దాని పరిణామాల క్రమం నుంచి నేర్చుకోవలసిన గుణపాఠాలు కొన్ని వున్నాయి. నిన్న మొన్నటి వరకూ - ప్రపంచంలోని దేశాలలో ప్రజాస్వామ్యాన్ని పరిధవిల్లచేయడమే తన లక్ష్యమని అమెరికా బీరాలు పలికింది. తన అసలు సినలు ఆర్థిక అజెండాకు ముసుగువేసి ఇరాక్లో తన యుద్ధం నియంత సద్దామ్ను తొలగించి - ప్రజాస్వామ్యాన్ని తెచ్చేందుకేనని బొంకింది. అయితే, యావత్ లాటిన్ అమెరికాలోనూ, ఇవాళ హోండురాస్, నిన్నగాక మొన్న ఆసియాలోని ఇరాన్లోనూ జరిగిన ఎన్నికలలో, ప్రజాస్వామ్యయుతంగానే ప్రజలు - అమెరికా నమ్మిన పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని తిరస్కరించడం నేటి అమెరికా పాలకులకు అశనిపాతం. స్వయానా స్వదేశంలోనే ఎన్నికల క్రమంలో ప్రజలు రీగన్, బుష్ల పరంపర తాలూకు మితవాద అజెండాను రాజకీయంగా మట్టి కరిపించడం దీనిలో హైలెట్. మారుతోన్న ప్రపంచంలో - మారిపోయిన రాజకీయ సమీకరణాలకు ఇదంతా మచ్చుతునక. అయితే, ప్రతిష్టంభన పెద్దస్థాయిలోనే ఉంది. “ప్రపంచీకరణ”, సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ, వ్యతిరేకశక్తులూ - మితవాద, పెట్టుబడిదారీ అనుకూల శక్తుల మధ్యన నేడు పై చేయికై పెనుగులాట కీలక దశలో ఉంది. ఈ క్రమంలో మితవాద తీవ్రవాద శక్తి అయిన అమెరికా రిపబ్లికన్ పార్టీని ఓడించి - అమెరికా ప్రజలు డెమోక్రటిక్ పార్టీ నేత బారక్ ఒబామాను గెలిపించారు. అయితే, ఇది రాజకీయ విజయం మాత్రమే. ఆర్థిక విధానాల విషయంలో ఇంకా సమీకరణ సంపూర్ణంగా మారలేదు. అందుచేత, ఈ మార్పును రాజకీయ “స్యాడీల్” (కొత్త ఒప్పందం) గా పేర్కొనవచ్చు. అంటే, అమెరికా సామాన్య ప్రజలు - ఆ దేశ పెట్టుబడిదారుల మధ్యన జరిగిన రాజకీయ పెనుగులాటలో పైచేయి సాధించి-అమెరికా ప్రజలు సాధించుకున్న ఒప్పందం ఇది.

ఇక, ఇప్పుడు అమెరికాలో 2008 లో ఆరంభమై ప్రపంచ వ్యాప్తం అయిన - పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక సంక్షోభం నేపథ్యంలో - ఆర్థిక శక్తుల, బలా బలాల పొందికలో మార్పుకోసం పెనుగులాట జరుగుతోంది. ఈ పెనుగులాటలో విజయాలు అంతసులువుగా ఉండవు. పెట్టుబడిదారీ భావజాలం, మితవాద భావజాల విస్తృతి అధికంగా ఉన్న అమెరికా వంటి దేశాలలో ఇది మరింత క్షిప్రమైన ప్రక్రియ. అయితే, మార్పులు చాపకింద నీరులా వేగం పుంజుకుంటున్నాయి. ఉపాధి కల్పన ద్వారా - ఆర్థిక వ్యవస్థలో డిమాండ్‌ను పెంచుకోలేక, కేవలం డబ్బు చలామణీని పెంచడం ద్వారా ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని కాస్తంత కాపాడి నేడు అమెరికా ఉపశమనం పొందుతోంది. ఈ పరిస్థితి ఎల్లకాలం కొనసాగింప సాధ్యం కానిది. ఈ వాపు తాలూకు వైరుధ్యాలు ఇప్పటికే ప్రపంచం అంతటా చాలాదేశాలలో కనపడుతున్నాయి. ద్రవ్యచలామణీని శృతిమించి పెంచితే ద్రవ్యోల్బణం - ఒక పరిమితి మించి తగ్గిస్తే - ప్రజల కొనుగోలు శక్తి పడిపోయే స్థితి - ఇదీ నేటి వ్యవస్థ వైరుధ్యం. ఈ రెంటిలో ఏ అంచుకు వెళ్ళినా - వ్యవస్థకు పొంచి వున్నది - సంక్షోభం, పతనమే.

ఈ మొత్తం స్థితిలో ప్రపంచం యావత్తూ వేగంగా మారుతోన్న రాజకీయ - ఆర్థిక సమీకరణలు ముందరికాలపు పెనుగులాటలకూ, ఘర్షణలకూ సూచికలు. హోండురాస్ ప్రజల ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షల విజయం - జెలయా తిరిగి అధికారం పొందగలిగే స్థితి దరిదాపు రావడం - రానున్న కాలపు మార్పులకు బలమైన సూచిక.. నిన్నటి అలెండీది వీరమరణం... నేటి జెలయాది... వీరోచిత విజయం...

04.11.2009

ఆంధ్రప్రభ

ధనికులున్న పేదదేశం - అమెరికా

ప్రపంచంలోనే ధనవంతమైన దేశంగా వెలుగొందిన అమెరికాలో ధనిక - పేద వ్యత్యాసాలు నింగిని అంటుతున్నాయి. 2008 సెప్టెంబర్ ఆర్థిక సంక్షోభ ఆరంభం అనంతరం కూడా ధనిక పేద వ్యత్యాసాలను పెంచే పరిస్థితులు యథావిధిగానే కొనసాగు తున్నాయి. ఒబామా అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత సామాన్యులకు అనుకూలంగా విధానాలు మారుతాయి అనుకునే వారికి జరుగుతున్న పరిణామాలు నిరాశనే మిగల్చగలవు. అమెరికాలో నేటికి ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి అనుకూల, ధనవంతుల అనుకూల విధానాలదే పైచేయి. నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఉపాధి కల్పన ద్వారా అమెరికాలోను కోట్లాది మంది సామాన్యుల జీవన ప్రమాణాలను పెంచే పరిస్థితి ఈ సంక్షోభ కాలంలో కూడా కనపడడం లేదు.

కాలిఫోర్నియా బర్కిలీ విద్యాలయ ఆర్థికవేత్తల అధ్యయనం ప్రకారం అమెరికాలోని అత్యంత ధనిక 15,000 కుటుంబాలు (సాలీనా ఒక్కొక్క కుటుంబం 11.5 మిలియన్ల డాలర్లు పైన పొందేది అనే ప్రాతిపదిక) జాతి సంపదలోని 6.04 శాతాన్ని సొంతం చేసుకున్నాయి. అంటే జాతీయ వార్షిక సంపద అయిన 8.7 ట్రిలియన్లలో 6.04 శాతంతో సమానం. అంతకు మనుపటి సంవత్సరం ఈ 15,000 కుటుంబాలు అమెరికా మొత్తం వార్షిక సంపదలోని 5.46 శాతం మొత్తాన్ని సొంతం చేసుకున్నాయి. దీనిరథం అత్యంత ధనిక కుటుంబాల ఆదాయవాటా ఒక సంవత్సరం కాలంలో 0.58 శాతం పెరిగింది. ఈ 15,000 కుటుంబాలు అమెరికా జనాభాలోని 0.01 శాతంతో మాత్రమే సమానం.

అదే అధ్యయనాల ప్రకారంగా 1929లో ఆరంభం అయిన మహామాంద్యానికి ముందరి సంవత్సరం, అంటే 1928లో అమెరికాలోని అత్యంత 15,000 మంది

ధనికుల ఆదాయవాటా 5.04 శాతం. అంటే నేడు ధనవంతుల ఆదాయం వాటా అమెరికాలో 80 సంవత్సరాల క్రితం కంటే ఎక్కువగా వుంది. మరో ప్రక్కన పేదలు మరింత పేదలుగా మారుతున్నారు. 2006 సంవత్సరంలో అమెరికాలోని 66 మిలియన్ల మంది సామాన్య ప్రజల ఆదాయం తలసరిన 149 డాలర్లు తగ్గింది. ఇది 2006 - 2007లో 2.3 శాతం కుదించుకుపోయింది. ఈ 66 మిలియన్ల మందిని సాలీనా 30,000 డాలర్లలోపు ఆదాయాన్ని పొందే ప్రాతిపదికన నిర్ణయించారు.

1970లలో నయా ఉదారవాద విధానాలు (రోనాల్డ్ రీగన్ మితవాద నాయకత్వంలో) అమెరికాలోకి వచ్చిన అనంతరం దేశంలోని మిగతా వారికంటే అత్యంత ధనికుల (0.01 శాతం మంది) ఆదాయాలు మరింత భారీగా పెరిగాయట. 1973- 2007ల నడుమ ఈ అత్యంత ధనిక విభాగంలోని వారి ఆదాయాలు 758 శాతం పెరిగాయి.

మరో పక్కన చాలా కాలం కిందటి అధికారిక గణాంకాల ప్రకారమే అమెరికాలో 34.6 మిలియన్ల మంది పేదరికంలో మగ్గుతున్నారు. 2005 నాటికే ఈ సంఖ్య అమెరికా జనాభాలోని ప్రతీ ఎనిమిది మందిలో ఒక్కరితో సమానం. ఇక నేటి ఆర్థిక సంక్షోభ పరిస్థితుల్లో అమెరికా పేదరికం స్థాయిని ఊహించుకోవచ్చు. 2005 లో అమెరికాలో పేదల సంఖ్య మొత్తం కెనడా జనాభా కంటే ఎక్కువ. ఈ పేదల జనాభాకు ప్రతి ఏటా అదనంగా 1.7 మిలియన్ల మంది ప్రజలు వచ్చి చేరుతున్నారు. అయితే, ఈ అదనపు చేరిక 2008 సంక్షోభం ముందరిది. నేడది మరింత పెరిగింది. రోజు రోజుకూ మరింతగా పెరుగుతోంది. కనీసం రెండుపూటలా తిండికి నోచుకోని వారు కూడా అమెరికాలో మిలియన్ల సంఖ్యలో వున్నారు. 2005 నాటికే అమెరికా వ్యవసాయ విభాగం గణాంకాల ప్రకారంగా ఆ దేశంలో 35 మిలియన్ల మంది ఆహార అభద్రతలో వున్నారు. కాగా, వీరిలో 9.4 మిలియన్ల మంది ప్రజల పరిస్థితి - కేవలం ఆహార అభద్రతకు మాత్రమే పరిమితం కానంత దుర్భరంగా వుంది. అమెరికాలో పసిపిల్లల్లో కూడా పేదరికం స్థాయి దారుణంగా వుంది. లగ్జరిబర్గ్ అధ్యయనాల ప్రకారం స్వీడన్, నార్వే, జర్మనీల్లోని బాలలు అమెరికాలోని బాలలతో పోల్చితే, పేదరికం బారిన పడకుండా తప్పించుకునే అవకాశాలు 6 రెట్లు అధికం.

1930వ దశకపు ఆర్థిక మహా మాంద్యం తరువాత అమెరికాలో “న్యూడీల్” అమలులోకి వచ్చింది. దీనికి అనుగుణంగా సామాన్య ప్రజల బాగోగులను పట్టించుకునే “సంక్షేమ రాజ్య” వ్యవస్థ ఏర్పడింది. కాగా, ఈ పరిస్థితి 1973-79 వరకూ కొన సాగింది. ఈ కాలాన్నే (1939 -73) పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ “స్వర్ణయుగం”గా పిలుచు కున్నారు. అయితే 1973 లో అమెరికా పెట్టుబడిదారుల లాభాలు తగ్గనారంభించాయి.

1955 కాలంలో సరుకు ఉత్పత్తి రంగంలో 25 శాతంగా వున్న అమెరికా పెట్టుబడి దారుల లాభాలు 1973 నాటికి 14 శాతానికి తగ్గాయి. దీనితో, పెట్టుబడిదారుల లాభాలను మరలా పెంచేందుకు ప్రపంచీకరణ, నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలు అమలులోకి వచ్చాయి. ఈ విధానాలలో భాగంగా కార్మికుల హక్కులపై దాడి మొదలయ్యింది. సంక్షేమ రాజ్యవ్యవస్థ నీరుకార్చివేయబడింది. న్యూడీల్ శకం ముగిసింది. సామాన్యుల పరిస్థితి మరలా 1930 మహామాంద్యం ముందరి స్వేచ్ఛా మార్కెట్ విధానాల నాటి స్థితికి దిగజారిపోయింది.

ప్రస్తుత సంక్షోభం పరిస్థితిని మరింత దిగజారుస్తోంది. ఉపాధిని కోల్పోతున్న అప్పుల బారిన పడి నీడ కోల్పోతున్న వారి పరిస్థితి దయనీయంగా మారుతోంది. ఈ మొత్తం నేపథ్యంలోనే గొప్ప ప్రజాదరణతో 2009లో అమెరికా అధ్యక్ష బాధ్యతలను చేపట్టిన ఒబామాకు నేడు ప్రజాదరణ క్రమంగా క్షీణిస్తోంది. అంటే, మొత్తం మీద నేడు అమెరికా రాజకీయాలలో ఒక స్థబ్దతా, శూన్యస్థితి ఏర్పడుతున్నాయి. ముందు ముందు ఈ పరిణామాలు అమెరికా సామాన్యులను ఏ దిశగా నడిపిస్తాయో వేచి చూడాల్సిందే.

26.10.2009

ప్రజాశక్తి

నోబెల్ బహుమతులు - చరిత్ర “చరమాంకం”

2009కి గాను ఆర్థిక శాస్త్రంలో నోబెల్ బహుమతి ఎరినార్ ఓస్ట్రామ్ అనే మహిళకు లభించింది. అయితే ఆమె అధ్యయనాలు హెచ్చుగా రాజకీయ శాస్త్రంలో జరిగాయి. అమెరికాలోని ఇండియానా విశ్వవిద్యాలయంలో ఆమె రాజనీతి శాస్త్ర అధ్యాపకురాలు. ఆమెతో పాటుగా, ఈ బహుమతిని ఆలివర్ విలియం సన్ అనే ప్రొఫెసర్ పంచుకున్నారు. ఆయన కూడా అమెరికా దేశీయుడే.

స్విడన్ జాతియుడూ, డైనమైట్‌ను కనుగొన్న ఆల్ఫ్రెడ్ నోబెల్ పేరిట ఈ నోబెల్ బహుమతులు అమలులోకి వచ్చాయి. నాటి నుంచి నేటి వరకూ, పెట్టుబడిదారీ దేశాల తాలూకూ పలు అవార్డులలాగానే ఈ “ప్రతిష్ఠాత్మక అవార్డులు” కూడా పెట్టుబడి దారీ వ్యవస్థ తాలూకూ సైద్ధాంతిక సేవలో తరిస్తున్నాయి. ఈ కారణం చేతనే ఫ్రెంచి రచయితా, తాత్వికుడూ జీన్‌పాల్‌సార్త్రే తనకు సాహిత్యంలో లభించిన నోబెల్ బహుమతిని తిరస్కరించాడు. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాలూకూ వివిధ దశలలో దాని సైద్ధాంతిక అవసరాలను పరిపూర్తి చేయగలవారిని గుర్తించడం వారికి నోబెల్ బహుమతిని అందించడం పరిపాటిగా మారింది.

1973- 79 కాలంలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో సంక్షేమ రాజ్యకాలం ముగిసిన యా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలకు తెరలేచింది. ఈ కాలంలో 1930ల చివరి నుంచీ, 1973 వరకూ నడిచిన సంక్షేమ రాజ్యానికి తూట్లు పొడిచే పనిని అమెరికాలో రోనాల్డ్ రీగన్, బ్రిటన్‌లో మార్గరేట్ థాచర్ స్వీకరించారు. వీరి వర్గ పరిపాలనకు అనుకూలమైన ద్రవ్య విధానాలు నాడు చలామణీలోకి వచ్చాయి. అంటే, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తన నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ చతకిలపడడంతో కీన్స్ “డిమాండ్ యాజమాన్య విధానాలకు” తిలోదకాలిచ్చి ఫైనాన్స్ అనుకూల “ద్రవ్య ఆర్థిక విధానాలకు” నాడు శ్రీకారం చుట్టింది.

ఈ క్రమంలో భాగంగానే రీగన్, థాచర్ల “అచరణాత్మక” కార్మిక వ్యతిరేక ద్రవ్య విధానాలకు ప్రపంచ మేధావుల మద్దతును సమీకరించేందుకు అనుగుణంగా నాటి ఆర్థిక శాస్త్ర నోబెల్ బహుమతి ద్రవ్య విధాన సమర్థకుడు ఫ్రెడరిక్ హోయెక్కు కట్టబెట్టారు. హోయెక్ ఉద్దేశ్యంలో ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రభుత్వం జోక్యం అనేది ప్రజలకు బానిసత్వంగా పరిణమిస్తుంది. ప్రజలు “స్వేచ్ఛగా” వుండాలంటే వారి జీవితాల్లో ప్రభుత్వ జోక్యం ఏ విధంగానూ వుండరాదు. దీనిలో భాగంగా ప్రభుత్వం కార్మికుల సంక్షేమానికై ఏర్పరిచిన సంక్షేమ రాజ్యవ్యవస్థ నుంచి తప్పుకోవాలి. స్వేచ్ఛా మార్కెట్ సర్వ సంపూర్ణంగా అమలు జరగాలి.

మనం ఇక్కడ గమనించవలసింది 1973 నాటికే నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో సంక్షోభంలోకి అడుగిడుతున్న పాలకవర్గాలకు కావల్సింది ఇదే. ఇకనేం వారి అచరణాత్మక విధానాలకు, నోబెల్ బహుమతి తాలూకు గౌరవనీయత సైద్ధాంతిక, మేథో పనిముట్లను జోడించింది. అయితే, కాల చక్రం వేగంగా తిరిగింది. అనతి కాలంలోనే సంక్షేమ రాజ్యానికి తూట్లు పొడిచిన ఈ ద్రవ్య విధానాలు ధనవంతులూ, పెట్టుబడిదారుల సేవలో తరించడానికేనని ప్రజలకు అర్థం అయింది.

ధనిక - పేద వ్యత్యాసాలు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పెరిగిపోయాయి. సియాటెల్ నుంచి మొదలుకొని సామాన్య ప్రజలు నేటి వరకూ ద్రవ్య విధానాలనూ వాటి మారుపేరైన నయా ఉదారవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలనూ నిరసిస్తూ ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఆందోళనలూ, ఉద్యమాల బాటను పట్టారు. ఈ ద్రవ్య విధానాలు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పలు ఆర్థిక సంక్షోభాలకు కారణం అయ్యాయి. తూర్పు ఆసియా సంక్షోభం, లాటిన్ అమెరికాలో ఆర్థిక సంక్షోభాలూ, రష్యాలో ఏర్పడిన ఆర్థిక సంక్షోభం ఈ విధానాల పర్యవసానమే. అయితే ఈ ప్రాంతీయ సంక్షోభాలు పెట్టుబడిదారీ సామ్రాజ్యవాద విధానాలలో పెద్దగా మార్పులు తేలేకపోయాయి. ప్రపంచీకరణ, సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ విధానాలను సమర్థవంతంగా అమలు జరపలేకపోవడమే ఆయా దేశాల సంక్షోభాలకు కారణమని సామ్రాజ్యవాద పాలకులూ, ఆర్థిక వేత్తలూ మరింతగా బుకాయించారు.

కాగా, 2008 సెప్టెంబర్ నాటికి అమెరికాలోనే ఆర్థిక (ఫైనాన్స్) సంక్షోభం తలెత్తింది. అనతి కాలంలో ఇది ప్రపంచ వ్యాప్తం అయింది. ఇక, ఇది ఎంత మాత్రం పరిమిత ప్రాంతీయ సంక్షోభం కాదు. ఈ సంక్షోభ పరిష్కారానికి వాడిన ద్రవ్య విధాన ప్రేరిత ఉద్దీపన పథకాలు పనిచేస్తున్న దాఖలాలు ఇప్పటివరకు కనపడడం లేదు. ఈ నేపథ్యంలో గత సంవత్సరపు నోబెల్ బహుమతి కాస్తంత ప్రభుత్వ జోక్య విధానాలు, అంటే డిమాండ్ మేనేజ్మెంట్ విధానాల ప్రతిపాదకర్త పాల్ క్రుగ్మన్ కు ఇచ్చారు. అయితే, ఈ విధానాలను

అనుసరించడం నేటి పెట్టుబడిదారి వ్యవస్థకు సాధ్యం కాని పని. దీనికి కారణం పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలోని నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో డిమాండ్‌ను పెంచగలగాలంటే దానికి గాను గరిష్ట స్థాయిలో ప్రజలకు (మెజారిటీ కొనుగోలు దారులకు) ఉపాధి కల్పించడం తప్పనిసరి. కానీ, నేటి ఆటోమేషన్ (యాంట్రీకరణ) యుగంలో ఇది ఆ వ్యవస్థకు వల్లగాని పని. పైగా నేడు, అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాల నుంచి పరిశ్రమలు, సేవారంగం చౌక శ్రమశక్తిని వెతుక్కుంటూ ఇతరతర అభివృద్ధి చెందుతోన్న దేశాలకు మరింతగా తరలి పోతోంది.

నేటి సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ప్రధాన వైరుధ్యం ఇదే. ఒక ప్రక్కన ఉపాధి కల్పన ద్వారా డిమాండ్‌ను పెంచేందుకు, నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఉద్దీపన ప్యాకేజీల ద్వారా ప్రయత్నించలేని దుస్థితి. మరో ప్రక్కన ఫైనాన్స్ చిట్కాలతాలూకు వ్యవస్థాగత పరిమితులూ. ఇది, అడకతైర. దీనిలో నేటి వ్యవస్థ చిక్కుకుని వుంది. ఫైనాన్స్ పద్ధతులు (ద్రవ్య చలామణిని పెంచడం) ఉద్దీపన ప్యాకేజీల రూపంలో పలు పరిమితులను కలిగి వున్నాయి. ద్రవ్య చలామణిని అతిగా పెంచితే అది ద్రవ్యోల్బణానికి దారి తీయ గలదు. ద్రవ్య చలామణిని కుదిస్తే అది ప్రజలకు ద్రవ్య అందుబాటును కుదించి ఆర్థిక వ్యవస్థలో డిమాండ్‌ను పడగొడుతుంది. ఈ కారణం చేతనే నేడు పెట్టుబడిదారీ ప్రచార మాధ్యమాలలో ఫైనాన్స్ ఆధారిత (2008 సంక్షోభం తర్వాత ఆరంభం అయిన) ఉద్దీపన ప్యాకేజీలను ఎప్పుడు, ఎలా ఉపసంహరించుకోవాలనే తీవ్ర చర్చ జరుగుతోంది. సంక్షోభానికి ప్రతి స్పందనగా ప్రపంచ కేంద్ర బ్యాంకులు పెంచిన ద్రవ్య చలామణీ, నేడు విపరీత ద్రవ్యోల్బణం ముప్పుకు దారితీసే పరిస్థితులు ఏర్పరుచుతుండడమే దీని నేపథ్యం. అంటే, ద్రవ్య చలామణీ ఇదే విధంగా పెంచుతూపోతే డాలరు వంటి కరెన్సీలు చిత్తు కాగితంగా మారిపోతాయి. ద్రవ్య చలామణీని ఉపసంహరించుకుంటే ప్రజల కొనుగోలు శక్తి దారుణంగా పడిపోతుంది. ఇదే, నేటి సంక్షోభం ధనిక - పేద వ్యత్యాసాలు విపరీతంగా పెంచి మెజారిటీ ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని హరించిన ఫలితం. కొద్దిపాటి మంది ధనవంతుల కొనుగోలు శక్తి మాత్రమే ఈ వ్యవస్థలో డిమాండ్‌ను కొనసాగించలేదు. ఇదే విషయాన్ని ప్రఖ్యాత ఆర్థికవేత్త గాల్ బ్రెత్ గతంలోనే పలుమార్లు ప్రస్తావించారు. మరి, అడకతైరలో చిక్కుకున్న వ్యవస్థ ఎటుపోతుందో వేచిచూద్దాం. ఈ లోగా, ప్రజలను సమీకరించి వాస్తవాలను చెప్పడమే ప్రగతి శీల శక్తులపని. ఆలోగానే, 2009 నోబెల్ బహుమతి తాలూకు అర్థం, పరమార్థం కూడా ఆలోచిద్దాం.

20.10.2009

ప్రజాశక్తి

సంక్షోభంలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ

ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థకు నేడు రెండు ముఖాలు వున్నాయి. వాటిలో ఒకటి నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ. రెండవది ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థ. నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో లాభాలు, వ్యవస్థలోని సరుకులు, సేవలపై వచ్చే అదనపు విలువ ద్వారా వుంటాయి. కాగా, ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థలో లాభాలు ఎటువంటి ఉత్పత్తి లేకుండానే వడ్డీ వ్యాపారం రూపంలోని డబ్బును అదనపు డబ్బుగా మార్చడంపై ఆధారపడి వుంటాయి. వాస్తవానికి ఈ ఆర్థిక వ్యవస్థ అనుత్పాదకమైనది. అయితే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాలూకు తొలి దశలలో ఈ వ్యవస్థకూ ప్రాధాన్యత వుంది. నాడు, ఈ వ్యవస్థ నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలోని పారిశ్రామికలకు పెట్టుబడులను (రుణాలను) సమకూర్చేదిగా వుంది.

అయితే, కాలగమనంలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి ప్రాధాన్యత విపరీతంగా పెరిగిపోయింది. అది తాను ఊతంగా వుండవలసిన నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థపై పెత్తనం సంపాదించింది. అంటే వ్యవస్థ తాలూకు తోక, దాని తలను నిర్దేశించసాగింది. నేటి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ చిక్కుకున్న అపరిపూత సంక్షోభానికి ఈ తర్కాన్ని అర్థం చేసుకోవడం తప్పనిసరి. నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో చలామణిలో వున్న పెట్టుబడులకంటే, ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థలో నేడు కొన్ని వందల, వేల రెట్లు ఎక్కువ డబ్బు చలామణిలో వుంది. సుమారు 1973-79 కాలం నుండి నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థపై ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థ ఆధిపత్యం పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ఒక పరిష్కార రహిత వైరుధ్యంగా స్థిరపడింది.

1929లో మొదలైన ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థ సంక్షోభానికి నాడు, నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థను చక్కదిద్దే కీన్స్ “ప్రజాహిత కార్యక్రమాల” చిట్కాను వాడారు. అంటే వ్యవస్థలో నిరుద్యోగం పెరిగి డిమాండ్ పడిపోవడంతో ఏర్పడిన సంక్షోభానికి పరిష్కారంగా ఉపాధికల్పనా పనులను ప్రభుత్వమే చేపట్టే పరిష్కారానికి పెట్టుబడిదారీ పాలకులు

శ్రీకారం చుట్టారు. దీనితో పాటుగా, 1939-45 ల మధ్యన జరిగిన రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం ద్వారా కూడా పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో యుద్ధ అవసరాల నిమిత్తం ప్రభుత్వం పాత్ర, ఆర్థిక కార్యకలాపాలు ముమ్మరం అయ్యాయి. ఫలితంగా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం ముగిసే నాటికి ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ, 1930లలో నిరుద్యోగం పెరిగి పోవడంతో ఏర్పడిన డిమాండ్ కొరత, దాని ఫలితమైన సంక్షోభం నుండి బయటపడింది. నాటి నుండి 1973- 79 కాలం వరకూ నడిచిన కాలాన్ని “పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ స్వర్ణయుగం” అంటారు. ఈ కాలం యావత్తూ అమెరికా వంటి పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో కార్మికులు (శ్రమశక్తి) పెట్టుబడిదారుల (పెట్టుబడి) నడుమ “రాజీ” నడిచింది. కార్మికుల బాగోగులను ప్రభుత్వం కూడా తన బాధ్యతగా తీసుకుంది. ఫలితంగా ఏర్పడిన “సంక్షేమ” రాజ్యం ఇక పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో, సంక్షోభాలతాకిడి లేని శాశ్వత సుసంపన్న యుగం ఆరంభం అయ్యిందా అన్న భ్రమను కల్పించింది.

1973-79 కాలం నాటి పరిస్థితులు మారిపోయాయి. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాలూకు నిజ ఆర్థిక ముఖం మరలా సంక్షోభంలో పడింది. దీనికి కారణాలు అనేకం. ప్రధానమైనది ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు ఇంజను వంటి అమెరికా, దానితో పాటుగా నుమారు అదే కాలంలో ఇతరేతర ప్రధాన పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో పెట్టుబడిదారుల (నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ తాలూకు) లాభాలు తగ్గడం. 1973-79 నాటికి అమెరికాలోని సరుకు ఉత్పత్తి రంగంలో పెట్టుబడిదారుల లాభాలు 14 శాతానికి తగ్గాయి. 1950 నుండి 1973 -79 వరకూ ఈ లాభాల మార్జిన్లు 25 శాతంగా వున్నాయి. దీనితో పెట్టుబడిదారులు గగ్గోలు పడసాగారు. కార్మికుల వేతనాల కోత, పని గంటల పెంపు వంటి చర్యలు మాత్రమే తిరిగి తమ లాభాలను పెంచగలవని భావించారు. దీని ఫలితమే, పెట్టుబడిదారీ మీడియా ప్రచారాల ఊతంతో బ్రిటన్ లో మితవాది ధాచర్, అమెరికాలో కార్మిక వ్యతిరేక రీగన్ లు అధికారంలోకి వచ్చారు. రాజీశకం ముగిసి పోయింది. (శ్రమశక్తి (కార్మికుల)పై, వారి హక్కులపై మరోసారి దాడి మొదలయ్యింది. 1929ల ముందరి నాటి పరిస్థితులు పునరావృతం అయ్యాయి. ఇక ఇప్పుడు ప్రశ్నల్లా - ఏం చెయ్యాలి అనేది. మరలా కీన్స్ విధానాలకు మరలా? ప్రభుత్వమే పూనుకొని ప్రజలకు ఉపాధికల్పించాలా? కాగా, అసలు సమస్య, కీన్స్ పరిష్కారం ప్రస్తుత కాలపు పెట్టుబడిదారీ సంక్షోభంలో ఆచరణ సాధ్యమా? అన్నది. కాదన్నది సూటైన జవాబు.

దీనికి పలు కారణాలు వున్నాయి. అవి నూతనయుగపు ఉత్పత్తి సాధనాలు, మారిన ప్రపంచ భౌగోళిక చిత్రం వంటివి. మొదటగా, ఆటోమేషన్ (యాంత్రికరణ) పెరిగి పోయింది. ఫలితంగా కొత్త ఉపాధి కల్పన మాట అటువుంచి, పాత వారిని ఉద్యోగాల

నుండి తొలగింపకుంటే అదే చాలనే పరిస్థితి వచ్చింది. రెండవది చౌక శ్రమశక్తి అన్వేషణ. పెట్టుబడిదారుడు తన లాభాల వేటలో నిరంతరం చౌక శ్రమశక్తి వేటలో వుంటాడు. దీనికి నేటి ప్రపంచంలోని పెరిగిన రవాణా, సమాచార సాధనాలు అక్కరకు వచ్చాయి. ఆధునిక రవాణా సాధనాలు, కంప్యూటర్లతో ప్రపంచంలో ఏ మూలనైనా సరుకును ఉత్పత్తి చేసి ఇతరేతర ప్రాంతాలకు తరలించడం సులువయ్యింది. దీనితో పరిశ్రమలు, సేవారంగం - చౌకైన శ్రమశక్తిని వెతుక్కుంటూ వేతనాలూ, ఉత్పత్తి వ్యయం అధికంగా వున్న పెట్టుబడిదారీ దేశాల నుండి వ్యయాలు తక్కువగా (చౌక శ్రమశక్తితో పాటుగా) అన్ని దేశాలకూ మరలాయి.

దీనితో, సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో నిరుద్యోగం తామరతంపరగా పెరిగిపోసాగింది. కీన్స్ పరిష్కారం ద్వారా కూడా ప్రభుత్వాలే పూనుకొని నిజ ఆర్థిక రంగాన్ని పునరుత్తేజపరిచే అవకాశం లేకుండా పోయింది. ఫలితంగా సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిదారీ దేశాలు, ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థను ఆశ్రయించాయి. ఈ కారణం చేతనూ, నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో నిరుద్యోగం వలన పడిపోయిన డిమాండ్ వలననూ పెట్టుబడిదారీ దేశాలలోని పెట్టుబడిదారులు తమ లాభాల కోసం ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థను మరింతగా ఆశ్రయించసాగారు. ఫలితమే గతంలో నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలోని సరుకు ఉత్పత్తి రంగంలో వున్న జనరల్ ఎలక్ట్రిక్ వంటి సంస్థలు కూడా ఫైనాన్స్ రంగంలోకి అడుగు పెట్టాయి. ఈ విధంగా ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి ఆధారిత యుగం ఆరంభం అయ్యింది. ఈ యుగమే 1980ల నుండి నేటి వరకూ నడుస్తోంది. ఈ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి షేర్ మార్కెట్ ద్వారానూ, 2001లో షేర్ మార్కెట్ పతనం అనంతరం తక్కువ వడ్డీలకు రుణాల ద్వారా, రియల్ ఎస్టేట్ ద్వారాను, నిరుద్యోగం వలన పడిపోయిన ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని నిలబెట్టి వుంచింది. కాగా, 2008 సెప్టెంబరులో ఈ చివరి బుడగైన రియల్ ఎస్టేట్ బుడగ కూడా పగిలిపోయింది. మరలా సమస్య మొదటికి వచ్చింది. నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో డిమాండ్ను పెంచేందుకు అవకాశం లేక బద్దలైన ఫైనాన్స్ బుడగను తిరిగి ప్రేరేపించలేక పెట్టుబడిదారీ దేశాలు సతమతం అవుతున్నాయి.

ఇక, ఇప్పటి సమస్య పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాలూకు ప్రగాఢ సంక్షోభానికి తారాణం అయ్యింది. ఇది ఆ వ్యవస్థ చివరగా ఆధారపడగలిగిన ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి ముఖం తాలూకుది. నేడు సంక్షోభానికి విరుగుడుగా పెట్టుబడిదారీ దేశాలు ఉద్దీపన ప్యాకేజీలను ప్రకటిస్తున్నాయి. అయితే ఇవి నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఉపాధిని కల్పించేవికావు. అవి కేవలం డబ్బు చలామణిని తక్కువ వడ్డీరేట్లు, పన్ను రాయితీల వంటి వాటి ద్వారా పెంచి, ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని కృత్రిమంగా పెంచి వుంచేవి. అయితే పెట్టుబడిదారీ

వ్యవస్థ చేతిలో వున్న ఈ చివరి ఫైనాన్స్ చిట్కాలలోనే దాని చిట్టచివరి వైరుధ్యం వుంది. అది ఈ డబ్బు చలామణిని ఉద్దీపన ప్యాకేజీల రూపంలో ఒక పరిమితి దాటి పెంచితే అది శృతిమించిన ద్రవ్యోల్బణానికి దారితీస్తుంది. దానివలన డబ్బు విలువ దారుణంగా పడిపోయి ఆర్థిక వ్యవస్థలు కుప్పకూలుతాయి. కాగా, ద్రవ్యోల్బణానికి భయపడి ఉద్దీపన ప్యాకేజీలను ఉపసంహరించుకుంటే దానివలన ప్రజల కొనుగోలు శక్తి దారుణంగా పడిపోతుంది. నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ తాలూకు ఉపాధి ద్వారా జీవనభృతిని సంపాదించుకునే అవకాశం ప్రజలకు కుదించుకుపోవడం దీని వెనుకన ఉంది.

పై కారణం చేతనే నేడు పెట్టుబడిదారీ మీడియాలో ఉద్దీపన ప్యాకేజీలు కొనసాగించాలా లేక ఉపసంహరించాలా అనే అంశంపై పెద్ద చర్చ నడుస్తోంది. మొత్తం మీద ఇది ఈ యుగపు సంక్షోభం. పెట్టుబడి దారీ వ్యవస్థలో దీనికి పరిష్కారం సోపలిజం స్థాపనే. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో లాభాల కోసమే సాగే ఉత్పత్తి, ఉత్పత్తి శక్తులపై విధించిన పరిమితులను బద్దలుకొట్టడమే నేటి కర్తవ్యం. ఉత్పత్తిశక్తులను విముక్తి చేసి ప్రపంచంలోని యావన్ముంది ప్రజలకూ, వారి శక్తి సామర్థ్యాల మేర ఉపాధిని కల్పించి కూలి బానిసత్వం స్థానంలో స్వేచ్ఛా శ్రమశక్తి కొత్తయగానికి తెరలేపడమే నేటి మన విధి.

13.10.2009

విశాలాంధ్ర

ఒబామా మరో రూజ్‌వెల్ట్ కాగలడా?

2008, సెప్టెంబర్ నెలలో అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ సంక్షోభంలో పడిపోయిన సంగతి తెలిసింది. ఈ సంక్షోభం అనతి కాలంలోనే ప్రపంచవ్యాప్తం అయ్యింది. ఈ సంక్షోభ నేపథ్యం నుంచే అమెరికా ప్రజలలో ఆశలను రేకెత్తిస్తూ బారక్ ఒబామా - దేశాధ్యక్షునిగా ఎన్నికయ్యాడు. ఆయన డెమోక్రటిక్ పార్టీ అభ్యర్థిగా పోటీచేసి గెలిచాడు. అమెరికా ఆధునిక చరిత్రలో బహుశా అతికొద్దిమంది నాయకులు మాత్రమే బరాక్ ఒబామా పొందినంత ఆదరణను పొందారు. ఆయన ప్రజాదరణ రేటింగ్‌లకు ఆకాశమే హద్దయ్యింది.

2009, జనవరిలో ఒబామా అమెరికా అధ్యక్షునిగా పదవీ ప్రమాణం చేశాడు. అంటే, ఇప్పటికి 11 నెలల కాలం క్రితం నుంచీ - అమెరికాకు ఆయన పదనిర్దేశం "చేస్తున్నాడు". అయితే, సదాశయాలు వున్న ఆయన ఆచరణలో వాటిని, నిలబెట్టుకోవడంలో విఫలం అవుతున్నాడు. ఆయన జనాదరణ రేటింగ్స్ ఈ మధ్యకాలంలో బాగా పడిపోయాయి. 1930వ దశకంలో ఏర్పడిన ఆర్థిక మహామాంద్యం కాలంలో అమెరికాను, నాటి డెమోక్రటిక్ పార్టీనేత - దేశాధ్యక్షుడు - ఫ్రాంక్లిన్ డిలారో రూజ్‌వెల్ట్ - విధానాలు గట్టెక్కించాయి. అందుచేత ఒబామా నేడు మరలా మరో రూజ్‌వెల్ట్ కాగలడనీ - తమకు దారిచూపగలడనీ ఆయనపై అమెరికా ప్రజలు పలు ఆశలు పెట్టుకున్నారు.

కానీ నేడు అమెరికాలోనూ, ప్రపంచంలోనూ నడుస్తున్నది - 1930ల తరహా పెట్టుబడి దారీ విధానం కాదు. ప్రతి వ్యవస్థలోనూ దాని ఎదుగుదలకూ, దానిలో సంస్కరణలకూ కొంత పరిధి మేరకే అవకాశాలు వుంటాయి. ఈ దశనే "పరిణామానికీ ఆస్కారం వుండే" దశగా పేర్కొనవచ్చు. కాగా, వ్యవస్థ ఒక స్థితికి చేరుకున్న తర్వాత దానిలో "సంస్కరణలకు ఇక ఎంతమాత్రమూ ఆస్కారం లేని" దశ వస్తుంది. మొదటి దశలో

వ్యవస్థలో ఎటువంటి విప్లవాత్మక మార్పులూ లేకుండానే కొద్దిపాటి సర్దుబాట్లతో ముందుకు సాగవచ్చు. ఇక దీనికి ఆస్కారం లేని రెండవ దశలో వ్యవస్థను సమూలంగా మార్చుకోవడం అవసరం అవుతుంది. 1930లలో నాటి ఆర్థికమాంద్య కాలంలో నడిచింది - వ్యవస్థలో ఈ సంస్కరణలు వీలయ్యే యుగం. అందుచేతనే నాడు - రూజ్‌వెల్ట్ నిరుద్యోగ సమస్యతో మార్కెట్లో కుదేలయిన డిమాండ్‌ను పెంచే - కీన్స్ అనే ఆర్థికవేత్త విధానాలను అనుసరించగలిగాడు. కీన్స్ విధానాల ప్రకారంగా ప్రభుత్వమే పూనుకొని ప్రజలకు ఉపాధి కల్పించడం ద్వారా సంక్షోభానికి పరిష్కారం చూపాలి. నాడది జరిగింది - మించి, సాధ్యం అయ్యింది. అయితే నేడు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ రూపురేఖలు మారిపోయాయి. తొండముదిరి ఊసరవెల్లి అయ్యింది. నేడా వ్యవస్థలో సంస్కరణలు లేదా మార్పులూ, సర్దుబాట్లు సాధ్యం కాని పరిస్థితి ఏర్పడింది. అంటే ఉపాధికల్పన ద్వారా డిమాండ్‌ను పెంచే - రూజ్‌వెల్ట్ కాలం నాటి కీన్స్ విధానాలు నేడు అమెరికాలో అమలు జరపలేని పరిస్థితి ఏర్పడింది. దీనికి, కారణం పెరిగిన ఆటోమేషన్, యాంత్రికరణల వలన - పరిశ్రమలు పెట్టడం అయితే సాధ్యం అవుతోంది కానీ ఆ పరిశ్రమలలో మానవ వనరులతో పనిలేకుండా పోయింది. మరమనుష్యులూ, యంత్రాలే స్వయానా పరిశ్రమలను నడపగల స్థాయికి సాంకేతిక పరిజ్ఞానం చేరుకుంది. మరో పక్కన చౌక శ్రమ శక్తిని వెతుక్కుంటూ పాశ్చాత్య దేశాల పారిశ్రామికవేత్తలూ, బహుళజాతి సంస్థలూ - చైనా వంటి దేశాలకు తమ పరిశ్రమలను ఇప్పటికే భారీగా తరలించారు. అందుచేత; నేడు అమెరికాలో, సరుకు ఉత్పత్తి, సేవా రంగాలలో ఉపాధికల్పన ద్వారా డిమాండ్‌ను పెంచే కీన్స్ విధానాల అమలు సాధ్యం కాదు. దీనికి, 15 రోజుల క్రితం వచ్చిన గణాంకాలే తార్కాణం. ఆ గణాంకాల ప్రకారంగా - అమెరికాలో నిరుద్యోగం పాతిక సంవత్సరాల రికార్డు స్థాయిలో 10.2 శాతానికి చేరుకుంది. మరో ప్రక్కన దానికి ముందరి వారాల గణాంకాల ప్రకారం అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ మాంద్యం నుంచి కాస్తంత పుంజుకొని - గత మూడు నెలల కాలంలో 3.5 శాతం వృద్ధిని సాధించింది. ఇక్కడ, మన ముందువున్న ప్రశ్న - నిరుద్యోగం రికార్డులను తిరగరాస్తుంటే ఆర్థిక వ్యవస్థ ఎలా పుంజుకుందనేది. ఇదేమీ, విచిత్రం కాదు. ఉపాధి కల్పన ద్వారా - మాంద్యాన్ని అధిగమించలేని అమెరికా పాలకులు - డాలర్ల ముద్రణ ద్వారా సమస్యను పరిష్కరించాలని చూస్తున్నారు. తమ ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని కాపాడేందుకు వారు బ్యాంకు వడ్డీ రేట్లను “సున్నా” శాతానికి తగ్గించారు. పలు పన్ను రాయితీలను ప్రకటించారు. సబ్సిడీలు ఇస్తున్నారు. అంటే సూక్ష్మంగా చెప్పాలంటే డాలర్లను విపరీతంగా ఆర్థిక వ్యవస్థలోకి కుమ్మరించడం వలన వచ్చిన “వాపే” - ముందుగా పేర్కొన్న గత

మూడు నెలల కాలపు 3.5 శాతం వృద్ధి. అయితే, ఈ పరిస్థితి అట్టేకాలం సాగదు. దాలరు విలువ ఇప్పటికే పడిపోయింది. ఇలాగే దాని చలామణి పెరుగుతూపోతే - తొందరలోనే అది “చిత్తుకాగితంగా” మారినా ఆశ్చర్యపడనక్కరలేదు. సో... ఇదీ కథ. కాబట్టి రూజ్‌వెల్ట్ కాలం నాటి పరిస్థితులు నేడు అమెరికాలో లేవు. వ్యవస్థ గుణాత్మకంగా మారింది. అందుచేత, ఎంత తాపత్రయ పడ్డా - ఒబామా, రూజ్‌వెల్ట్ కాలేదు. కాలం కలిసివచ్చిన నాటికథ - రూజ్‌వెల్ట్‌ది. కాలం వ్యవస్థను వెక్కిరిస్తున్న నాటి కథ - ఒబామాది. అందుచేత, వ్యవస్థాగత పరిమితులలో మార్పు, సంస్కరణా సాధ్యం కాకా - కొత్త వ్యవస్థను నిర్మించుకోగల భావాల స్పష్టతా, పరిపక్వతా లేకా - నేడు అమెరికా అంధకారంలోకి జారిపోతోంది. అందుచేతనే, తన నవంబర్ 10వ తేదీ (2009) వ్యాసంలో కీన్స్ ఆర్థిక విధానాల సమర్థకుడూ - 2008 సంవత్సరపు ఆర్థిక శాస్త్ర నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత అయిన - పాల్ క్రుగ్‌మన్ ఇలా అన్నారు. “ఇక్కడ (అమెరికాలో) కనీవినీ ఎరుగనిది ఏదో జరుగుతున్నది - ఇది అమెరికాకు చాలా విపత్కరం.” ఈ “కనీవినీ ఎరుగనిదే” అమెరికాలో రానున్న రాజకీయ సంక్షోభం. ఆర్థిక సంక్షోభానికి పరిష్కారాన్ని వ్యవస్థాగత రాజకీయ పరిమితులలో కనుక్కోలేని అమెరికా, నేడు తన రాజకీయాలను కూడా ప్రశ్నించుకోవలసిన స్థితి వస్తోంది. ఈ రాజకీయ సంక్షోభాన్ని అమెరికా - అట్టేకాలం వాయిదా వేయలేదు. ఈ కొత్త ఆలోచనల యుగం - మౌలిక మార్పుల యుగం ఆరంభం అయ్యేవరకూ అమెరికా రాజకీయాలు అట్టుడుకుతూనే ఉంటాయి. అమెరికా ప్రజలు అంతిమంగా చరిత్రను తమచేతిలోకి తీసుకొని తీరుతారు.

11.10.2009

ఆంధ్రప్రభ

పనిచేసే ప్రజాస్వామ్యం.. మాట్లాడే ప్రజాస్వామ్యం

ప్రపంచ వ్యాప్తంగా కాలుష్యం ముప్పు పెరుగుతోంది. వాతావరణంలో తీవ్ర మార్పుల కారణంగానే, ప్రపంచంలోని కొన్ని చోట్ల అనావృష్టి పరిస్థితులు ఏర్పడగా, మరికొన్ని చోట్ల అతివృష్టి ఏర్పడుతోంది. పర్యావరణ సమతుల్యతను తక్షణ కాల ప్రాతిపదికన పునరుద్ధరించకపోతే అనతికాలంలో భూగోళం మీద జీవం పరిస్థితే అగమ్యగోచరంగా మారుతుంది.

ఈ నేపథ్యంలో నేడు ప్రపంచంలోని పలుదేశాలలో ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల కోసం అన్వేషణ, పరిశోధన ఆరంభం అవుతున్నాయి. ఈ క్రమంలో భాగంగానే సౌరశక్తి, వాయుశక్తి వంటి వనరులపై పరిశోధనలు జరుగుతున్నాయి. ఇప్పటికే విద్యుత్ శక్తితో నడిచే హైబ్రిడ్ కార్లవంటివి మార్కెట్లోకి వస్తున్నాయి. అయితే, ఈ దిశగా ఇంకా చాలా పురోగమనం జరగవలసి వుంది. పైగా ప్రపంచంలో చమురు ఉత్పత్తి తగ్గి పోతుండడం, చమురు ఉత్పత్తి దేశాలైన ఇరాక్, నైజీరియా వంటి చోట్ల - రాజకీయ వాతావరణం కల్లోల భరితంగా వుండడంతో కూడా భవిష్యత్తులో ఈ ఇంధన వనరుపై ఎంత మేరకు ఆధారపడగలమన్న ప్రశ్నలు కూడా ఉదయిస్తున్నాయి. ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల గురించి - అందరికంటే ఎక్కువగా అమెరికా మాట్లాడుతోంది. అమెరికా అధ్యక్షుడు ఒబామా - అమెరికాను ప్రపంచంలో ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల ప్రధాన ఎగుమతిదారుగా మార్చాలని “కలలు” కంటున్నారు. అయితే, ఈ ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల అభివృద్ధి తొలిదశలో ఖర్చుతో కూడుకున్నది. ఫలితంగా, దీనిని మార్కెటింగ్ చేసుకొని, లాభాలునొల్లుకునే అవకాశం అంతంతమాత్రమే. ఈ కారణం చేతనే ఒబామా ఎంతగా ఆత్మత పడుతున్నా, అమెరికా పెట్టుబడిదారులూ, బహుళజాతి సంస్థలూ ఈ దిశగా ఉత్సాహంగా కృషి సల్పడం లేదు.

మరో ప్రక్కన జన చైనా తన పనితాను చేసుకుపోతోంది. మాటలకంటే, ఆచరణే సదా శ్రేష్టమైనదనే విశ్వాసం వున్న చైనా నాయకత్వం ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల అభివృద్ధికి బ్రహ్మాండమైన చేయూతను ఇస్తోంది. ఫలితంగా, నేడు ప్రధానంగా సౌరశక్తి విషయంలో చైనా ప్రధాన పాత్రదారిగా మారుతోంది. చైనా కంపెనీలు ఇప్పటికే సౌరశక్తిని తయారు చేసేందుకు అవసరమైన ప్యానళ్ళ తయారీ ఖర్చును సగానికి సగం తగ్గించగలిగాయి. దీనికి వెనుకన వున్నది ప్రధానంగా చైనా ప్రభుత్వపు ఊతం. తమ ప్రభుత్వ సహకారంతో అమెరికాలోనే సౌరశక్తి ఉత్పత్తి పరికరాల అసెంబ్లీంగ్ కర్మాగారాలను నిర్మించేందుకు చైనా పారిశ్రామికాలు సిద్ధం అవుతున్నారు. ఇక, యూరప్ పరిస్థితి కూడా భిన్నంగా ఏమీలేదు. ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల విషయంలో చాలా మాటలు చెప్పిన పలు యూరోపియన్ దేశాలు నేడు అమెరికాతో పాటుగా సౌరశక్తి ద్వారా ఇంధన ఉత్పత్తి జరిపే పరికరాలను దిగుమతి చేసుకునే పరిస్థితిలోకి వెళ్ళిపోతున్నాయి.

చైనా ప్రభుత్వ బ్యాంకులు సౌరశక్తి ప్యానళ్ళ పరికరాల ఉత్పత్తి జరిపే పరిశ్రమకు ఇబ్బడి ముబ్బడిగా రుణాలను ఇస్తున్నాయి. ఈ రుణాలపై వడ్డీరేట్లు యూరప్, అమెరికా బ్యాంకులు వసూలు చేసే వడ్డీరేట్ల కంటే అతి స్వల్పం. 2020 నాటికి తన స్వదేశంలో కూడా 20,000 మెగావాట్ల సౌరవిద్యుత్ను ఉత్పత్తి చేసే దిశగా చైనా వేగంగా సాగుతోంది.

మరో ప్రక్కన చైనాకు అధునాతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానం విషయంలో - మరో ప్రత్యేకమైన అవకాశం కూడా వుంది. హైట్రీడ్ కార్లు, ఐపాడ్ల వంటి అత్యాధునిక సాంకేతిక పరికరాల తయారీకి అవసరమైన ఇట్రీయం వంటి అరుదైన మూలకాలు చైనాలో పుష్కలం. ఈ అరుదైన మూలకాల సరఫరాలో నేడు చైనాది 95 శాతం వాటా. ప్రపంచంలోని ఈ మూలకాల వనరులో 60% పైగా చైనాలోనే వున్నాయని అంచనా. ఈ మూలకాలు లేదా లోహాలు ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన సాంకేతిక పరిజ్ఞానాలకు తప్పనిసరి అవసరం. ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరులకు పెరిగిన డిమాండ్ దృష్ట్యా, ఈ లోహాలలో నేటికే ప్రపంచంలో 200 కోట్ల డాలర్ల వ్యాపారం జరుగుతోంది. ఈ నేపథ్యంలో చైనా తన ఈ సహజ వనరుపై పట్టును బిగిస్తోంది. ఈ లోహాల ఎగుమతులపై నియంత్రణలు విధించే దిశగా సాగుతోంది. ఈ నియంత్రణల ఉద్దేశ్యం విదేశీ ప్రత్యామ్నాయ ఇంధన వనరుల పరికరాల ఉత్పత్తిదారులు చైనాలోకి వచ్చి పరిశ్రమలు స్థాపించేలా చేయడం. దీని వలన ప్రస్తుత ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభ కాలంలో చైనాలో ఉపాధి సృష్టికి మరింత ఆస్కారం ఏర్పడుతుంది.

పలు వెనుకబడిన దేశాలు తమ దేశాలలోని వివిధ ఖనిజాల గనులను అభివృద్ధి చెందిన దేశాలకు ముడి సరుకు ఎగుమతులను చేసే, తద్వారా తమదేశంలోని ప్రైవేటు వ్యాపారస్థులకు అప్పనంగా లాభాలను సమకూర్చే బంగారు బాతులుగా చూస్తున్న నేపథ్యంలో చైనా ప్రభుత్వం చూపుతున్న ఈ చొరవలు ముదావహం. అవి చైనా నాయకత్వం దేశభక్తికి ప్రగాఢ తార్కాణం.

కేవలం, లాభాలు కళ్ళబడితే తప్ప “దేశభక్తి” కనపడని ప్రభుత్వ జోక్యం “లేని” పెట్టుబడిదారీ దేశాల పరిస్థితికి, నిజమైన దేశభక్తియుత చైనా నాయకత్వ పరిస్థితికి మధ్యన వున్న తేడా ఇది. ఈ కారణం చేతనే, ఇప్పటికీ పలు సమస్యలు వున్నా, చైనా ప్రజలలోని 85 శాతం మందికి పైగా తమ నాయకత్వం దేశ ప్రయోజనం కోసం పనిచేస్తోందని విశ్వసిస్తున్నారు. కాగా, అమెరికాలో ఈ సంఖ్య ఆ దేశ జనాభాలోని పావువంతుగా మాత్రమే వుండడం గమనార్హం. అంటే, మాట్లాడే ప్రజాస్వామ్యం కంటే పనిచేసే ప్రజాస్వామ్యం ప్రజలకు చేయగలిగిన మేలు ఎక్కువని చైనా చొరవలు రుజువు చేస్తున్నాయి. విశ్వంఖల పెట్టుబడిదారీ విధానం వినాశనకరమని ఈ సంక్షోభం కాలంలో పాశ్చాత్య అభివృద్ధి చెందిన దేశాల అచేతన స్థితి రుజువు చేస్తోంది.

06.10.2009

విశాలాంధ్ర

డాలర్ కు వీడ్కోలు...

బంగారం ధర అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో ఔన్నతుకు 1000 డాలర్లకు చేరుకుంది. 1999లో ఈ ధర ఔన్నతుకు 250 డాలర్లుగా వుంది. 2003 డిసెంబరు నాటికి 400 డాలర్లను చేరుకుంది. ఈ నేపథ్యంలో 2007 నాటికి పెరుగుతోన్న బంగారం ధరలు డాలరు బలహీనతకు చిహ్నంగా చెబుతూ పలువురు విశ్లేషకులు అభిప్రాయాలనూ వెలిబుచ్చారు. నేటి ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలో నిన్నా మొన్నటి వరకూ డాలరు కరెన్సీ గౌరవనీయతా, ప్రతిష్ఠా బంగారం విలువతో సరిసమానంగా ఉండేవి. అయితే, నేడు పరిస్థితి వేగంగా మారిపోతోంది. పతనమవుతోన్న అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థతో పాటు డాలరు విలువ కూడా తీవ్రమైన బలహీనతను ఎదుర్కొంటుంది.

నేడు బలహీనపడుతోన్న అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థతో పాటుగా డాలరు కూడా బలహీన పడుతుండడంతో బంగారం విలువ, ధర పెరిగిపోతున్నాయి. డాలరుకు ప్రత్యామ్నాయ మదుపుగా గౌరవనీయతా, విలువా బంగారానికి వుండడమే దీనికి మూలం. అంతేకాకుండా, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా నేడు ఇతరేతర మదుపు మార్గాలు కూడా మూసుకుపోతున్నాయి. సెప్టెంబరు, 2008 ఆర్థిక సంక్షోభం ఆరంభం అయిన తర్వాత ప్రపంచ వ్యాప్తంగా షేర్ మార్కెట్లు దారుణంగా దెబ్బతిన్నాయి. ప్రస్తుతం మన దేశం వంటి కొన్నిచోట్ల కొంత కోలుకున్నట్లు కనపడుతున్నప్పటికీ ఇప్పటికీ షేర్ మార్కెట్లో సందిగ్ధ వాతావరణం కొనసాగుతూనే వుంది. ఇక, అనంతరం రియల్ ఎస్టేట్ విలువల పతనంతో ఆ మదుపు మార్గం కూడా డోలాయమానంలో పడింది. ఈ విధంగా ఒక పక్కన డాలర్, మరో పక్కన షేర్ మార్కెట్, రియల్ ఎస్టేట్ పతన దిశగా సాగుతుండడంతో భద్రత కలిగిన ఏకైక పొదుపు మార్గంగా బంగారం ప్రాధాన్యతను సంతరించుకుంది. అలానే, కొంతమేర చమురు ధరలు (కమోడిటీస్ మార్కెట్లో భాగంగా) కూడా పెరుగుతున్నాయి.

పై కారణాలతో పాటుగా, ప్రపంచంలోని డాలరుకు కాస్తంత ప్రత్యామ్నాయ కరెన్సీలుగా పేరున్న యూరో కరెన్సీ, జపాన్ యెన్ల పరిస్థితి మరింత దారుణంగా వుండడం బంగారం విలువ పెరగడానికి మరో కారణం. అందుచేతనే తనకు తానుగా తీవ్ర ఒడిదుడికులలో ఉన్న బలహీన డాలరు యూరో, యెన్లతో పోలిస్తే అంతర్జాతీయ కరెన్సీ మార్కెట్లో హెచ్చు సందర్భాలలో బలపడుతూ వస్తోంది. మరో పక్కన, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పలుదేశాలు ద్రవ్యోల్బణం పెనుముప్పు అంచున వున్నాయి. దీనికి కారణం సెప్టెంబరు 2008 ఆర్థిక సంక్షోభం తరువాత పలు దేశాలు ఉద్దీపన ప్యాకేజీల కోసమై విపరీతంగా తమ కరెన్సీలను ముద్రించడమే.

వాస్తవ ఆర్థిక వ్యవస్థలో పటుత్వం లేని ఈ దేశాలలో ద్రవ్యచలామణి భారీగా పెరిగిపోవడం నేడు ప్రపంచంలో హైపర్ ఇన్ఫ్లేషన్ (శృతిమించిన ద్రవ్యోల్బణం) కు దారితీస్తోంది. కాగా, బంగారం మాత్రమే ఈ ద్రవ్యోల్బణం ముప్పులో దానిని తట్టుకొని నిలబడగల ఏకైక మదుపు మార్గంగా మిగిలింది. అంటే, నేటి బంగారం ధరల పెరుగుదల ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థను చుట్టుముడుతోన్న పెను సంక్షోభానికి తార్కాణం. మరో గత్యంతరం లేని స్థితిలో ప్రపంచ వ్యాప్తంగా మదుపుదారులు బంగారాన్ని ప్రత్యామ్నాయ మదుపుగా ఎంచుకుంటున్నారు. దీనితో, డిమాండు విపరీతంగా పెరిగిపోయి బంగారం ధర నేడు రికార్డు స్థాయికి చేరుకుంది.

ఈ మొత్తం నేపథ్యంలో, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా నేటికీ బలహీనంగా వున్న వివిధ కరెన్సీల పతనాన్ని మనం మున్ముందు చూడనున్నాం. ఐక్యరాజ్యసమితి వంటి విశ్వసనీయత గల అంతర్జాతీయ సంస్థే స్వయంగా డాలరు విలువ ముప్పులో వుందని భావిస్తోంది. ఈ సంస్థకు చెందిన విభాగం అయిన యుఎన్సిటిఎడి (ఐక్యరాజ్యసమితి వాణిజ్య, అభివృద్ధి విభాగం) అభిప్రాయం ప్రకారం నేడు ప్రపంచానికి, దేశాలకు అతీతమైన ఒక నూతన కరెన్సీ తప్పనిసరి. పతనం అవుతోన్న డాలరు స్థానంలో వివిధ దేశాలు ఈ నూతన కరెన్సీ మార్గాన్ని ఎంచుకోవాలని ఆ సంస్థ చెబుతోంది. 2009, ఆరంభంలో అమెరికా మాజీ ఫెడరల్ బ్యాంకు చైర్మన్ అలన్ గ్రీన్స్పాన్ వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయం ప్రకారం విలువైన లోహాలు, ఇతర కమోడిటీల ధరలు పెరుగుతూ పోవడం, మదుపుదారులు కాగితం కరెన్సీల నుంచి దూరంగా వెళ్ళిపోవడం తాలూకు తొలిదశకు తార్కాణం. అంటే, గ్రీన్స్పాన్ చెప్పిన దాని ప్రకారం ప్రపంచంలోని పలు కాగితం కరెన్సీలు తమ విలువను కోల్పోతోన్న ఆఖరి దశలో వున్నాయి.

పై స్థితిలోనే, ప్రపంచంలో స్థూల జాతీయ ఉత్పత్తి అభివృద్ధి రేటులో (ఆర్థిక సంక్షోభాన్ని చాలా మేర తట్టుకొని నిలబడి) అగ్రగామి దేశంగా నిలబడి వున్న చైనాలో కూడా

బంగారానికి డిమాండ్ భారీగా పెరగడం గమనార్హం. 2002 వరకూ చైనాలో ప్రైవేటు వ్యక్తులు బంగారాన్ని కలిగి వుండడం నిషిద్ధం. కాగా, 2009లో ఈ నిషేధాన్ని తొలగించారు. దానితో, నిన్నా మొన్నటి వరకూ బంగారం తలసరి వినియోగంలో కనిష్ట స్థాయిలో వున్న చైనా నేడు - 2010 నాటికి - బంగారం వినియోగంలో అగ్రగామిగా మారనుంది. సాధ్యమైనంత హెచ్చుమంది ప్రజల చేతిలో బంగారం వుంటే - ఈ ఆర్థిక మాంద్యం - కరెన్సీల విలువల పతన కాలంలో తన దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ పటిష్టంగా వుంటుందని చైనా భావిస్తోంది. ఆ మధ్యనే జరిగిన బ్రిక్ దేశాల (బ్రెజిల్, రష్యా, భారత్, చైనాలు) సమావేశంలో ప్రపంచంలో ఒక కొత్త రిజర్వు కరెన్సీ అవసరం అని కూడా చైనా ప్రతిపాదించింది. ఇప్పటికే తన వద్ద నిల్వవున్న 2 లక్షల కోట్ల డాలర్ల విదేశీ మారకాన్ని ఇతరేశాల దిశలలోకి మళ్ళించే ప్రయత్నం చేస్తోంది. బంగారాన్ని భారీస్థాయిలో కొనుగోలు చేస్తోంది. ఇతరేశాల దేశాలలో ముఖ్యంగా లాటిన్ అమెరికాలోని మిక్రదేశాలలో బంగారం గనులను అభివృద్ధి చేసే ఒప్పందాలను కుదుర్చుకునే ప్రయత్నం చేస్తోంది.

ఈ మొత్తం పరిస్థితి - ప్రపంచంలోని వివిధ కరెన్సీలు అందునా ముఖ్యంగా డాలరు ఎంత బలహీనంగా మారనుందో మనకు అద్దంపట్టగలదు. గతంలో, ఇరాన్ అధినేత చమురు దేశాల సమావేశంలో ప్రసంగిస్తూ డాలరును చిత్తుకాగితంతో పోల్చడం కూడా మరువరానిది. అంటే, మున్ముందు అనతి కాలంలో మనం - డాలరు - దాని గౌరవనీయ స్థానం, విలువపై నేటివరకూ ఆధారపడిన ప్రపంచంలో సమూల మార్పు లను చూడనున్నాం. ఆవిష్కృతం కానున్న కొత్త ప్రపంచానికి మానవీయ కోణాన్ని ఇవ్వగలగడం ప్రతీ ప్రగతిశీల ఆలోచనా పరుడి కర్తవ్యం. ఫేర్వెల్ టు డాలర్.. ఫేర్వెల్ టు ఇంపీరియలిజం...

21.09.2009

ప్రజాశక్తి

ఎన్నికల తర్వాతైనా జపాన్ జవసత్వాలు పుంజుకుంటుందా?

2009 ఆగస్టు 30వ తేదీన జపాన్ లో పార్లమెంటరీ ఎన్నికలు జరిగాయి. భూకంపాలకు అలవలమైన ఆ దేశంలో జరిగిన ఈ ఎన్నికలు అటు ప్రపంచంలోనూ, ఇటు స్వదేశంలోనూ కూడా రాజకీయ ప్రకంపనలను సృష్టించాయి. దీనికి కారణం, ఆ దేశంలోని 50 సంవత్సరాల సుదీర్ఘ లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ పాలనకు ఈ ఎన్నికలు చరమగీతం పాడటమే. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతర జపాన్ రాజకీయ చరిత్రను మార్చివేస్తూ 1990లో ఏర్పడిన డెమోక్రటిక్ పార్టీ ఆఫ్ జపాన్ ఈ ఎన్నికలలో అధికారాన్ని కైవసం చేసుకొంది. తన నేత యుకియో హటోయామా నాయకత్వంలో డెమోక్రటిక్ పార్టీ హౌస్ ఆఫ్ రిప్రజంటేటివ్ కు జరిగిన ఎన్నికలలో మొత్తం 480 సీట్లలో 308ని గెలుచుకుంది. పరాజిత లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ సీట్లు గత పార్లమెంటులో 303గా వుండగా, నేడు అవి 119కి తగ్గిపోయాయి.

లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ పరాజయానికి కారణాలు అనేకం. 1990వ సంవత్సరం నుంచి జపాన్ లో నెలకొన్న ఆర్థిక స్తబ్ధత, దిగజారుడుతనం దీని వెనుక వున్న మూల కారణం. నేడు అమెరికాలో జరుగుతున్న తీరులోనే 1990లలో జపాన్ లో రియల్ ఎస్టేట్, షేర్ మార్కెట్ లు కుదేలయ్యాయి. ఇక అప్పటి నుంచి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థనూ, అమెరికాతో శ్రుతిమించిన సాన్నిహిత్యాన్ని నమ్ముకున్న లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీకి కష్టాలు మొదలయ్యాయి. రెండో ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత అత్యధిక స్థాయిలో నేడు జపాన్ లో నిరుద్యోగం 5.7%గా వుంది. అయితే, వాస్తవానికి పార్ట్ టైమ్ ఉద్యోగాలు పెరిగిపోవడం వలన నిరుద్యోగ స్థాయి 12% కి మించి వుండవచ్చనేది పరిశీలకుల అభిప్రాయం.

నిన్నమొన్నటి వరకూ, జీవితకాల ఉపాధి పేరిట ఉద్యోగ భద్రతకు హామీ ఉన్న జపాన్ లో ఇది పెను సంచలనమే. జపాన్ సాంప్రదాయక సామాజిక భద్రతా వ్యవస్థలో ఇది ప్రతికూల మార్పు. యువతలో పార్ట్ టైమ్ ఉద్యోగాలు చేసే ధోరణి పెరిగిపోవడం వల్ల వారిలో చాలీచాలని వేతనాలతో గడుపుతున్న వారి సంఖ్య పెద్ద స్థాయికి చేరుకుంది. దీనితో, వినాహాలు చేసుకొని కుటుంబాలను నడుపుకోగలమనే ఆశ వారిలో సన్నగిల్లింది. మరో ప్రక్క జపాన్ లో జనాభా పరిస్థితి ప్రతికూల దిశగా సాగుతోంది. వృద్ధుల సంఖ్య పెరిగిపోతోంది. 2050 నాటికి జపాన్ జనాభాలో సగం మంది 60 సంవత్సరాల పైబడినవారే వుంటారని అంచనా. అలాగే 2050 నాటికి జపాన్ జనాభా ప్రస్తుత స్థాయి కంటే 25% మేర పడిపోతుందని అంచనా. ఈ నేపథ్యంలో, దేశాన్ని కాపాడుకునేందుకు జనాభాను పెంచుకోవడం ఒకటే ప్రస్తుతం జపాన్ పాలకుల ముందున్న సవాలు. ఈ కారణం చేతనే చిన్న పిల్లలున్న కుటుంబాలకు నగదు ఇస్తామని డెమోక్రటిక్ పార్టీ తన ఎన్నికల హామీగా ప్రకటించింది. అలాగే జాతీయ రహదారులపై వాహనాల ప్రయాణానికి వసూలు చేసే టోల్ గేట్ పన్ను వంటి వాటిని కూడా వారికి రద్దు చేస్తానని డెమోక్రటిక్ పార్టీ ఎన్నికలలో వాగ్దానం చేసింది.

కాగా ఇప్పటికే జపాన్ బుణభారం దాని స్థూల జాతీయోత్పత్తిలో 170%గా వుంది. మొత్తం అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలోనే ఇది అత్యధిక స్థాయి. దీనికి కారణం లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ అధికారంలో వుండగా తన మౌలిక పెట్టుబడిదారీ మార్కెట్ విధానాలను మార్చుకోకుండానే 1992-2002 ఆర్థిక సంక్షోభ కాలంలో 18 మార్లు ఆర్థిక ఉద్దీపన ప్యాకేజీలను ప్రకటించడం. ఐతే “కోల్పోయిన దశాబ్ద” కాలంలో ఈ ఉద్దీపన ప్యాకేజీల వలన ఏ మార్పురాలేదు. జపాన్ ఆర్థిక స్థితి కునారిల్లుతూనే వుంది. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో 1992 నుంచి లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ అధికారంలోనే కొనసాగగలగడానికి కారణం దానికి బలమైన ప్రత్యామ్నాయం లేకపోవడమే.

లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ 50 ఏళ్ల సుదీర్ఘ పరిపాలనలో కమ్యూనిస్టు, సోషలిస్టు పార్టీలు మాత్రమే దానికి ప్రత్యామ్నాయంగా వున్నాయి. కాగా, 1990 వ దశకం మధ్య నుంచి మాత్రమే ప్రస్తుతం ఎన్నికలలో గెలిచిన డెమోక్రటిక్ పార్టీ ఆవిర్భవించింది. ఇది మితవాద లిబరల్ పార్టీకి వ్యతిరేకంగా మధ్యేవాద విధానాలను ప్రకటించింది. లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ మార్కెట్ పెట్టుబడిదారీ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా డెమోక్రటిక్ పార్టీ, ప్రజలకు సామాజిక సంక్షేమాన్ని హామీగా ఇచ్చింది. అదే విధంగా అంతర్జాతీయ రాజకీయాలలో అమెరికాకు దూరం అవుతాననీ, ఇరుగు పొరుగు ఆసియా దేశాలతో సాన్నిహిత్యాన్ని ఏర్పరచుకుంటానని వాగ్దానం చేసింది. దీంతో లిబరల్ డెమోక్రటిక్

పార్టీ కూడా ప్రస్తుతం గొంతు మార్చింది. శ్రుతిమించిన మార్కెట్ విధానాలను విడనాడుతానంటూ సన్నాయి నొక్కులు నొక్కుతోంది. ఐతే, ప్రజలు వారిని విశ్వసించే పరిస్థితి లేదు. మామూలుగానే జపాన్ లో బలంగా వున్న వామపక్ష భావజాలం ప్రస్తుత పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభ నేపథ్యంలో మరింత బలపడి ఉండటం గమనార్హం. ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రభుత్వం పాత్ర పెరగాలనీ, అమెరికాతో అంటకాగే అంతర్జాతీయ రాజకీయ విధానాలు మారాలని జపాన్ ప్రజలు ఇప్పుడు మరింత బలంగా కోరుకుంటున్నారు.

పై పరిస్థితుల్లో లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీలో ఒక ఆశాకిరణంగా 2011 జూనిచ్చిరో కొయిజుమి రంగ ప్రవేశాన్ని మనం ఇక్కడ కాస్తంత చూడాలి. ఆయన; తన 50 ఏళ్ల పరిపాలనా కాలంలో ఇనుప చట్రంలో బిగుసుకుపోయిన లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీని మార్చుగలరని అందరూ ఆశించారు. వ్యవస్థాగత సంస్కరణలే ఆర్థిక పురోగతికి మార్గమంటూ కొయిజుమి ప్రజలలో ఆశలను రేకెత్తించాడు. దేశంలోని అవినీతి, తన పార్టీలోని మురాల వ్యవస్థపై యుద్ధం ప్రకటించాడు. లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ నమ్ముకున్న స్వేచ్ఛా మార్కెట్ సంస్కరణలను మరింత వేగంగా అమలు జరిపాడు. దేశంలోనే అతి పెద్దదైన, సుమారు 2,50,000 మందికి ఉపాధిని కల్పిస్తున్న, 2 లక్షల కోట్ల డాలర్ల ఆస్తులున్న ఫోస్టల్ వ్యవస్థను 2005 లో ప్రైవేటీకరించాడు. అయితే ఆయన అమలు జరిపిన రాజకీయ, ఆర్థిక సంస్కరణలన్నీ ప్రజల పరిస్థితిని పెనంపై నుంచి పొయ్యిలో పడ్డట్టుగానే చేశాయి. సమస్యలు పరిష్కారం కాకపోగా మరింత పెరిగాయి. జీవిత కాల ఉపాధి భద్రతపోయి, పార్ట్ టైమ్ ఉద్యోగుల సంఖ్య పెరిగిపోయింది. దీనితో ప్రజల ఆదాయాలు తగ్గి ఆర్థిక వ్యవస్థలో డిమాండ్ మరింత కుదించుకుపోయింది.

ఈ నేపథ్యంలోనే డెమోక్రటిక్ పార్టీ బలం పుంజుకుంది. ఆ పార్టీ నేత హటోయామా అమెరికా నమూనా స్వేచ్ఛా మార్కెట్ వ్యవస్థపై దుమ్మెత్తి పోశారు. సంక్షేమ రాజ్యం కావాలన్నాడు. తూర్పు ఆసియాతో సత్సంబంధాలను ఏర్పరుచుకుంటానన్నాడు. చైనా, జపాన్ ల మధ్య వివాదానికి కేంద్రబిందువైన తమ దేశంలోని యుసుకునే దేవాలయాన్ని సందర్శించటం మానివేస్తామని డెమోక్రటిక్ పార్టీ నేతలూ చెబుతూ వచ్చారు. ఈ దేవాలయం దగ్గరే, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ కాలంలో, చైనాలో పలు అకృత్యాలకు పాల్పడ్డ జపాన్ యుద్ధ నేరస్థులను ఖననం చేశారు. దీనితో ఈ అంశం చైనా - జపాన్ ల మధ్య ఇప్పటికీ వివాదాస్పదంగానే వుంది. ఇక అంతర్జాతీయంగా అమెరికాతో సంబంధాల విషయంలో కూడా హటోయామా ఎన్నికలకు ముందు కటువైన మాటలను వాడాడు. జపాన్ లో తిష్ట వేసి వున్న అమెరికా సైనికులు, స్థావరాల విషయంలో తన తీవ్ర

వ్యతిరేకతను ప్రకటించాడు. జపాన్ నౌకాశ్రయాలకు, విమానాశ్రయాలకు, అణ్వాయుధాలు వున్న అమెరికా నౌకలు లేదా విమానాలు రాకూడదంటూ గట్టిగా వాదించాడు. అయితే ఇదంతా కేవలం హటాయామా పగటి కలేనంటూ ఇప్పటికే పలు పాశ్చాత్య పత్రికలు పరిహాసం చేశాయి.

ఏదేమైనా, జపాన్ లోని ప్రస్తుత ఆర్థిక పరిస్థితులను మెరుగు పరచగలగటం డెమోక్రటిక్ పార్టీకి బహుశా ఎన్నికలలో గెలవడం కంటే అత్యంత క్లిష్టమైన సమాల కాగలదు. ఇప్పటికే జపాన్ తన స్థూల జాతీయోత్పత్తిలో 5% మేర ఉద్దీపన ప్యాకేజీలకు వెచ్చిస్తున్నది. స్థూల జాతీయోత్పత్తిలో 170% మేర అప్పులు చేసింది. ప్రజల కొనుగోలు శక్తి పడిపోవడంతో కుదేలైన ఆర్థిక వ్యవస్థలో డిమాండును పెంచేందుకు జపాన్ బ్యాంకులు వడ్డీరేట్లను దీర్ఘకాలంగా 0%గానే వుంచినా పరిస్థితిలో మెరుగుదల లేదు. ఇన్నాళ్ళ లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ పరిపాలనా కాలంలో జపాన్ రాజకీయ నాయకులు, వ్యాపారస్తులు, పరిపాలన యంత్రాంగం బాగా లబ్ధిని పొందాయి. 50 ఏళ్లుగా పాతుకు పోయిన ఈ సంకుచిత ప్రయోజనాలను పెకిలించటం అంత సులువా అన్నది ఒక ప్రశ్న. అలాగే ఇప్పటికే పీకల లోతు అప్పుల్లో వున్న ఆర్థిక వ్యవస్థను సమూలంగా మార్చకుండా డెమోక్రటిక్ పార్టీ తాను ఎన్నికలలో వాగ్దానం చేసిన సంక్షేమ పథకాలను అమలు జరపగలదా అనేది మరో ప్రశ్న. అంతేకాకుండా, నిన్నామొన్నటి వరకూ జపాన్ ఆర్థిక వ్యవస్థకు, దాని ఎగుమతులు మూల స్తంభం. అయితే నేడు మరింత చౌకగా సరుకులను తయారు చేసి విదేశాలకు ఎగుమతి చేయగల చైనా వంటి పలు ఆసియా దేశాలు జపాన్ కు పోటీగా ఆవిర్భవించాయి. మరో ప్రక్క ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభ నేపథ్యంలో ఎగుమతులకు వున్న కాస్తంత అవకాశాలు కూడా భారీగా తగ్గిపోయాయి. ఈ స్థితిలోనే నిన్నా మొన్నటి వరకూ (అమెరికా తరువాత) ప్రపంచంలో రెండో పెద్ద ఆర్థిక వ్యవస్థగా వున్న జపాన్, నేడు ఆ స్థానాన్ని చైనాకు ఇచ్చివేయవల్సి వచ్చింది.

ఈ విధంగా సామాజిక, రాజకీయ, ఆర్థిక రంగాల పతనంలో పరాకాష్టకు చేరుకుంటున్న జపాన్ ను హటాయామా కాపాడగలదా అన్నది సందేహామే. పైగా హటాయామా నేపథ్యం పలు సందేహాలకు తావిస్తోంది. ఆయన ఒక్క వ్యాపార కుటుంబానికి చెందినవాడు. అమెరికాలో ఇంజనీరింగ్ విద్యను అభ్యసించాడు. అంతేకాదు నిన్నామొన్నటి తన అమెరికా వ్యతిరేక వాగ్దాతీని ఎన్నికల విజయం తరువాత కాస్తంత మెతక పరిచాడు. “అమెరికా - జపాన్ సయోధ్య, జపాన్ దౌత్య విధానాలకు మూల స్తంభంగా వుంటుంది.” అంటూ ఆయన నేడు షేటు ఫిరాయించాడు. తాను అమెరికా వ్యతిరేకిని కాదని ప్రకటిస్తూ ఎన్నికల తరువాత గొంతు మార్చాడు.

పై నేపథ్యంలోనే వాషింగ్టన్ లోని హెరిటేజ్ ఫౌండేషన్ విశ్లేషకులలో ఒకరైన బ్రూస్ క్లింగ్సన్ ఈ విధంగా పేర్కొనడం గమనార్హం. “జపాన్ రాజ్య నౌక నాటకీయంగా వామపక్ష దిశగా తన పయాన్ని మార్చుకుంటుందనే తీవ్ర ఊహగానాలు పొరపాటు అని తెలుసుకోవడం నుంచి వాషింగ్టన్ (అమెరికా) కాస్త సాంతస్వన పొందవచ్చు.” అంటే, నిన్నా మొన్నటి వరకూ జపాన్ విదేశాంగ విధానం వాషింగ్టన్ కు ఇక ముందు తల్లిగ్గి వుండడంటూ హాటోయామా చేసిన ప్రకటనలపై నేడు సందేహాల నీలినీడలు ముసురుకుంటున్నాయి.

అంతర్జాతీయ రాజకీయ, దౌత్య విధానాలలో నేడు గొంతు మారుస్తున్న డెమోక్రటిక్ పార్టీ నేత హాటోయామా ముందు ముందు స్వదేశంలో గతంలోని లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ విధానాలకు భిన్నమైన సంక్షేమ విధానాలను అమలు పరచగలదా అని ప్రస్తుతం ఎవరికైనా సందేహం రాక మానదు. అంటే 1980ల నుంచి మొదలై 90లలో ఊపందుకొని సాగిన జపాన్ మార్కెట్ ఆర్థిక వ్యవస్థ పతనాన్ని హాటోయామా నిలువరించగలదా? 2001-06 కాలంలో లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ నాయకుడు కొయిజుమి నాయకత్వంలో మరింత ఊపందుకొని పెరిగిపోయిన సామాజిక, ఆర్థిక, ప్రాంతీయ అసమానతలను డెమోక్రటిక్ పార్టీ పరిష్కరించగలదా? అమెరికాను కాదని చైనాతో సత్సంబంధాలను కొనసాగించగలదా? పాతుకుపోయిన పరిపాలనా యంత్రాంగపు స్వార్థ సంకుచిత ప్రయోజనాలను పెకిలించగలదా? అలా చేసి పరిపాలనా యంత్రాంగపు ఆగ్రహానికి గురైతే దేశాన్ని సక్రమంగా పరిపాలించగలదా? ఈ ప్రశ్నలకు బహుశా మొన్నటి డెమోక్రటిక్ పార్టీ ఎన్నికల విజయం అనంతరం జపాన్ సామాన్య ప్రజల ప్రతిస్పందనే జవాబు కావచ్చు. ఎన్నికలలో తాము ఓటువేసిన పార్టీ ఇంత ఘన విజయాన్ని సాధించినా జపాన్ రాజధాని టోక్యోలో ప్రజల సంబరాలేమి కనపడలేదు. పలువురు విశ్లేషకుల అభిప్రాయం ప్రకారం జపాన్ ప్రజలు లిబరల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీకి వ్యతిరేకంగా ఈ ఎన్నికల ద్వారా తమ ఆగ్రహాన్ని ప్రదర్శించారు. అంటే, ఇది లిబరల్ డెమోక్రట్లను శిక్షించడానికి వేసిన ఓటు. డెమోక్రటిక్ పార్టీ మీద గాఢ విశ్వాసంతోనో, సానుకూలతతోనో వేసినది కాకపోవచ్చు. జపాన్ ప్రజానీకంలో నేటి రాజకీయాల పట్ల నెలకొన్న నిర్దిష్టతకు మొన్నటి ఎన్నికలు కేవలం ప్రతిబింబం మాత్రమే. బహుశా రానున్న సంవత్సరాలలో చెలరేగనున్న పెను రాజకీయ తుఫానులకు జపాన్ లో నేడు నెలకొని ఉన్న “ప్రశాంతత” అద్దం పడుతుందని అనుకోవచ్చు.

అక్టోబర్ 2009

ఈభూమి - సామాజిక రాజకీయ మాసపత్రిక

మతం - మార్క్సిజం - సమకాలీన పరిణామాలు

“మతం హృదయం లేని ప్రపంచానికి హృదయం, ఆత్మ లేని ప్రపంచానికి ఆత్మ, అణచివేయబడే జీవి నిట్టూర్పు, అది ప్రజల పాలిటి మత్తుమందు” - ఈ ప్రఖ్యాత వాక్యం కార్లమార్క్సిడి. మతం గురించిన మార్క్స్ అభిప్రాయాలకు అది సవివర దర్పణం. అయితే, ఈ వాక్యాన్ని సూక్ష్మీకరించి - దానిలోని “మతం ప్రజల పాలిటి మత్తుమందు” అనే భాగాన్ని మాత్రమే తీసుకొని - ప్రజల మత విశ్వాసాల పట్ల - కమ్యూనిస్టులకు గౌరవం, అవగాహన లేవంటూ ఇప్పటికే విస్తారమైన దుష్ప్రచారం జరిగి వుంది. కాగా, మొత్తంగా మతం పట్ల కమ్యూనిస్టుల అవగాహనను ప్రతిబింబించే మార్క్స్ చెప్పిన పై మాటలు వాటిని సంపూర్ణంగా పరిశీలిస్తే అవి ఎంత మానవీయమో, వాస్తవమో కూడా బోధపడుతుంది.

దోపిడీ ప్రపంచానికి హృదయం లేదనీ - ఆ ఖాళీని భర్తీ చేసిందే మతం అనీ మార్క్స్ వాదించాడు. అలాగే దోపిడీ ప్రపంచానికి లేని ఆత్మ విషయం కూడా. కాగా, ఈ దోపిడీ ప్రపంచంలో ఉక్కుపాదం క్రింద నలుగుతోన్న బాధా సర్పద్రష్టుల నిట్టూర్పు మతం అన్నది మార్క్స్ భావన. ఈ విధంగా దోపిడీ వ్యవస్థలలో ఆత్మిక, భౌతిక అణచివేతకు గురవుతోన్న సామాన్యులు, తమ వేదనను, బాధలను మరచిపోయేందుకు దిగమింగుతున్న “మత్తుమందే” మతం అనేది స్థూలంగా మార్క్స్ అభిప్రాయం. అయితే, దోపిడీ వ్యవస్థలోని సామాన్య ప్రజల కడగండ్లకు నిజమైన కారణాలను వారికి విశదీకరించి, వారి చైతన్యాన్ని పెంచడం ద్వారా అణచివేత, దోపిడీ లేని ప్రపంచాన్ని సృష్టించడం, తద్వారా మతాన్ని బాధలకు విరుగుడుగా తీసుకునే ప్రపంచాన్ని మార్చడం, ఇదీ మార్క్సిస్టు భావనల సారం. కాగా, ఈ భావనలు వక్రీకరించబడి, మార్క్సిజం ప్రజల “విశ్వాసాలను” గౌరవించడం లేదనే దురభిప్రాయం విస్తృతంగా ప్రచారంలో పెట్టబడింది.

కాగా, యాపత్ ప్రపంచంలోనూ, ముఖ్యంగా పెట్టుబడిదారీ, అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో జరుగుతోన్న పరిణామాలు మతం పట్ల మార్కిస్టు దృక్పథం ఎంత సరైనదో నిరూపిస్తున్నాయి. 2008వ సంవత్సరంలో ప్రఖ్యాతి గాంచిన - సర్వేసంస్థ - పూర్వ ఘోరం 35,000 మందిని ఇంటర్వ్యూ చేయడం ద్వారా 1990-2008ల మధ్యన అమెరికాలో మత విశ్వాసాలలో వస్తోన్న మార్పులను గుర్తించింది. దీని ప్రకారంగా 1990-2008ల నడుమ అమెరికాలో మత (దైవ) విశ్వాసం లేని వారి సంఖ్య రెట్టింపు అయ్యింది. ఇతరేతర, అభివృద్ధి చెందిన ప్రజాస్వామ్యాలలో మత విశ్వాసం లేని వారి సంఖ్య మరింత గణనీయంగా పెరిగింది. 1990 సంవత్సరంలో ప్రపంచ జనాభా కేవలం 0.2% (32 లక్షలు)గా వున్న నాస్తికులు, సందేహ భావుల సంఖ్య కొద్ది సంవత్సరాలలోనే 69.70 కోట్లకు పెరిగింది. ఇది 2000 సంవత్సరం నాటికి, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా 91.8 కోట్లకు పెరిగింది. దీనంతటికీ, ప్రధానంగా రెండు కారణాలు వున్నాయి. మొదటిది, పలుదేశాలలో భౌతిక సంపద పెరుగుదల, దాని పంపిణీలో మెరుగుదల, మెరుగైన ప్రజాస్వామిక స్వేచ్ఛలు ఏర్పడడం. రెండవది, అణచివేతకు గురవుతున్న వర్గాల ప్రజలు తమ “ఇహ లోక” బాధలకు కారణాలనూ, పరిష్కారాలను “పరలోకం” లో వెతుక్కునే స్థితి నుండి చాలా మేరకు బయటపడడం.

ఈ రెండు కారణాల దృష్టానే నేడు, ప్రపంచంలో మత - దైవ విశ్వాసాలు లేని వారి సంఖ్య సాలీనా 85 లక్షల చొప్పున పెరుగుతోంది. ఈ తీరు ప్రకారంగా అనతి కాలంలో ప్రపంచంలో 100 కోట్ల మంది నాస్తికులు వుండగలరు. స్కాండినేవియా దేశాలు, ఫ్రాన్స్, జపాన్ లలో అత్యధిక జనాభా మత విశ్వాసాలు లేని వారేనని పలు సర్వేలు తెలుపుతున్నాయి. ఇది, అంత తేలిగ్గా కొట్టిపారేయగలిగిన విషయం కాదు. ప్రపంచంలోని ప్రజాస్వామ్య స్ఫూర్తికి అడ్డంపట్టే, విద్యావంతులు అధికంగా వున్న, సంపన్న దేశాలైన - ఈ దేశాలలో పెరుగుతున్న నాస్తికత ముందుగా పేర్కొన్న మార్క్స్ మాటలకు ప్రతిబింబంగా వుండగలదు. ఒక సర్వే (షాంఘై విశ్వవిద్యాలయం) ప్రకారంగా చైనాలోని ప్రతి ముగ్గురు పౌరులలో ఇద్దరు మత విశ్వాసాలు లేనివారే. ఈ సంఖ్యను కూడా కలిపితే (సుమారు 100 కోట్లు) ప్రపంచంలో నేడు మతాన్ని విశ్వసించని వారి సంఖ్య చాలా భారీదే. అమెరికాలో మతం తమ జీవితంలో అత్యంత ప్రధానమైనదని భావించే వారి సంఖ్య 1960లలో దేశ జనాభాలో మూడింట రెండువంతులుగా వుండేది. కాగా, ఈ సంఖ్య 1980ల నాటికి దరిదాపు 50 శాతానికి కాస్తంత పైగా వుంది. క్రిటన్ పరిపాలనా కాలంలో కాస్తంతగా వుండీ లేనట్లుగా కనపడినప్పటికీ మొత్తం మీద మత విశ్వాసాలు వున్న వారి సంఖ్య అమెరికాలో రోజు రోజుకూ గణనీయంగా తగ్గిపోతూనే

వుంది. 1970 -80 ల కాలంలోనే అమెరికాలో సంక్షేమ రాజ్యానికి తూట్లు పడడం ఇక్కడ గమనార్హం. అంటే, కాలక్రమేణా అమెరికాలోని సామాన్యులు తమ ఈతిబాధలకు తమ శాపగ్రస్తతలో కాక ప్రపంచంలోని పెట్టుబడిదారీ దోపిడీలోకారణాలను చూస్తున్నారనేది సుస్పష్టం. అంటే, వారు తమ బాధలకు మతాన్ని మత్తుమందుగా తీసుకోవడం నుంచి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ హృదయ రాహిత్యాన్ని, అణచివేత, దోపిడీలను సూటిగా చూడగలిగే దిశగా పయనిస్తున్నారు. సెప్టెంబరు 11, 2001 తీవ్రవాదుల దాడి అనంతరం కొద్ది మాసాలపాటు అమెరికాలో పెరిగిపోయిన మత విశ్వాసుల సంఖ్య అంతే వేగంగా మళ్ళీ పాలపొంగులా తగ్గిపోయింది. నేడు అమెరికాలోని మత విశ్వాసాలు లేనివారిలో అత్యధికులు వున్నత విద్యావంతులు కావడం కూడా గమనార్హం.

ప్రజల మత విశ్వాసాలు బలహీనంగా వున్న ప్రతీ పాశ్చాత్య దేశాల్లోనూ వున్న సాధారణ లక్షణాలు ఇవి. తుపాకీల లైసెన్సుపై మంచి అదుపు, నేరాలకు శిక్ష అనేది ప్రధానంగా ఖైదీలను సంస్కరించే విధంగా వుండడం, పిల్లలకు విస్తారమైన లైంగిక విద్యాబోధన, ఆర్థిక అసమానతలు తక్కువగా వుండడం, వైద్య- ఆరోగ్య సదుపాయాలు అందరికీ అందుబాటులో వుండడం, ఎక్కువ పని వత్తిడి లేకపోవడం, ఖాళీ సమయం ఎక్కువగా వుండడం తద్వారా వత్తిడి తగ్గడం, కుటుంబ వ్యవహారాలకు ఎక్కువ సమయం లభించడం వగైరా ఫలితంగా ఆయా దేశాలలోని అత్యధికులు సుదీర్ఘ ఫలవంతమైన, సుఖప్రదమైన, మధ్యతరగతి జీవితాన్ని గడపగలుగుతున్నారు. ఈ జీవిత భద్రతను తాము కోల్పోతామేమోనన్న ఆందోళన కూడా వారిలో లేదు. యూరప్, కెనడా, స్కాండినేవియా దేశాలలో కనీసం మధ్యతరగతి జీవితానికి బాగా హామీ వుంది. ఆదాయంతో నిమిత్తం లేకుండా ప్రజలకు ఆధునిక వైద్యం ఆ దేశాలలో అందుబాటులో వుంది. పైగా ప్రపంచంలో విజయానికి కొలబద్దగా పరిగణించే కేవలం భౌతిక సంపద సాధించడం మాత్రమే ఆయా దేశాలలో ఏకైక కొలబద్దగా లేదు. అంటే మానవీయ, ప్రగతిశీల పరిస్థితులు వున్న దేశాల ప్రజలలో మత విశ్వాసాలు తగ్గుముఖం పట్టాయి.

కాగా, అమెరికాలో మాత్రం పరిస్థితి ప్రత్యేకమైనది. అక్కడ బాగా విద్యా వంతమైన సుఖప్రదమైన పెద్ద మధ్యతరగతి వుంది. కాగా, ఇతరతర (ముందుగా చెప్పుకున్న) దేశాలతో పోలిస్తే అమెరికాలో మత విశ్వాసాలు సాపేక్షంగా చాలా ఎక్కువే. దీనికి కారణం అమెరికాలో ప్రజల ఆర్థిక, సామాజిక స్థితిగతులలో వున్న అభద్రతా భావమే. ఉపాధి భద్రత లేకపోవడం, ఆరోగ్య భద్రతకు హామీ లేకపోవడం, విలాసవంతమైన జీవితపు వెంపర్లాటలో అప్పుల పాలు కావడం వంటివి అన్నీ ఈ అభద్రతా భావపు

మూలాలు. అంటే, అమెరికా వ్యవస్థలో నిలదొక్కుకొని వుండగలగాలంటే అది నిరంతర అభివృద్ధి, ఆటవిక పోటీతో కూడుకుని వున్న స్థితి. ఈ స్థితిలోనే ఇప్పటికీ అమెరికాలో మత విశ్వాసాలు సాపేక్షంగా అధికమే. ఏదేమైనా నేడు అమెరికాలో 1980ల నుంచీ క్రమేణా దిగజారుతోన్న ఆర్థిక పరిస్థితుల నేపథ్యంలో, సంక్షేమ రాజ్యవిచ్ఛిత్తి క్రమంలో కూడా మొత్తం మీద మత విశ్వాసాల పట్టు ప్రజలపై తగ్గుతోందంటే నేడు, అమెరికా ప్రజలు తమ కడగండ్లకు - మతం లేదా దైవంలో కాక ప్రాపంచిక వర్గ దోపిడీ, విభజనలలో కారణాలను చూస్తున్నారనేది సుస్పష్టం.

రాసున్న కాలంలో నిన్న మొన్నటి ప్రపంచ ధనిక దేశం అమెరికాలో ముమ్మరం కానున్న వర్గ పోరాటాలకు ఇది బలమైన సంకేతం. మార్క్స్ మత సంబంధిత భావనల శాస్త్రీయతకు తార్కాణం.

22.09.2009

విశాలాంధ్ర

ఆయుధాలతో ఆర్థిక సంక్షోభ పరిష్కారాలు

అధిక ఉత్పత్తి సంక్షోభం - స్వేచ్ఛా మార్కెట్ వ్యవస్థలో సర్వసాధారణం. ఇటువంటి - సంక్షోభంలోనే 1930 వ దశకపు మహా ఆర్థిక మాంద్యం నుంచి గట్టెక్కేందుకు అమెరికా ప్రభుత్వం - కీన్స్ ఆర్థిక విధానాలైన - ప్రభుత్వ వ్యయాలపై ఆధారపడిన సంగతి తెలిసిందే. అయితే, 1930ల మాంద్యాన్ని పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థ అధిగమించడం వెనుక మరో ప్రధాన కారణం కూడా ఉంది. అదే రెండో ప్రపంచ యుద్ధం. ఈ యుద్ధ కాలంలో భారీగా వినాశకరంగా - పెరిగిన ప్రభుత్వ వ్యయాలు నాడు అమెరికాను గట్టెక్కించాయి. ప్రజల శ్రేయస్సుకు ఉపయోగపడవలసిన ప్రభుత్వ వ్యయాలు, విధానాలు నాటి నుంచి అమెరికాలో ఆయుధాల పరిశ్రమకు ఉపయోగపడేవి గా రూపుదిద్దుకున్నాయి.

1930ల సంక్షోభం నుంచి గట్టెక్కేందుకు ప్రభుత్వం స్వయంగా పూనుకొని ఉపాధిని కొనుగోలు శక్తిని కల్పించాలన్నది కీన్స్ విధానం. అయితే అమెరికా ప్రభుత్వం ఈ దిశగా పాక్షికంగా మాత్రమే ప్రయత్నించింది. దీనికి తారాణమే 1929, 1933 - 39, 1944 (యుద్ధ కాలం) సంవత్సర కాలాలలో అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రభుత్వం పోషించిన పాత్ర. సంక్షోభం ఆరంభం అయిన 1929లో అమెరికా ప్రభుత్వ వ్యయం ఆ దేశ స్థూల జాతీయోత్పత్తిలో కేవలం 3 శాతం మాత్రమే. కాగా సంక్షోభం ముదిరిన నేపథ్యంలో 1933-39 నడుమ ఈ వ్యయం మూడింతలు పెరిగి 9 శాతం అయ్యింది. అంటే కీన్స్ విధానాల అమలు ఆరంభకాలం అయిన 1930-39 మధ్య అమెరికా దేశంలో - ఆర్థిక వ్యవస్థలోని వ్యయాలలో - ప్రభుత్వం వాటా 9 శాతం మాత్రమే. కాగా 1944 నాటికి ఈ వ్యయం 40 శాతానికి పెరిగింది. ఈ పెరుగుదలకు అమెరికా ప్రజల సంక్షేమం పట్ల ఆ దేశ ప్రభుత్వానికి వున్న శ్రద్ధ కారణం కాదు. వాస్తవానికి

1939-45 సంవత్సరాల మధ్యకాలంలో రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం జరిగింది. యుద్ధ అవసరాల దృష్ట్యా అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రభుత్వ పాత్ర ప్రణాళికా బద్ధత పెరగవలసి వచ్చింది. దీనితో ప్రభుత్వం యుద్ధంలో విజయం కోసం స్వయంగా పూనుకొని ఆర్థిక వ్యవస్థను నియంత్రించవలసి వచ్చింది. ప్రభుత్వం పాత్ర కీన్స్ విధానాల కింద నామమాత్రంగా పెరుగుతుండగానే ఆ విధానాలను ప్రభుత్వం ఆర్థిక వ్యవస్థలో జోక్యం చేసుకోవడాన్ని వ్యక్తి స్వేచ్ఛకు హానికరంగా అభివర్ణించిన మితవాదులూ వున్నారు. వారి విమర్శలకు నాటి అమెరికా అధ్యక్షుడు రూజ్ వెల్ట్ ఇలా జవాబును ఇచ్చాడు :

“పారిశ్రామిక సంస్థలలో పెట్టుబడి స్థాయి పెరిగింది. ఈ స్థితిలో అటువంటి సంస్థలలోని వ్యక్తులు విడివిడిగా నిస్సహాయులు... కాబట్టి వాటిలో వ్యక్తిగతంగా ఎటువంటి నిర్ణయాలవైనా తీసుకోగల పరిస్థితి నేడు లేదు... ప్రభుత్వం అని మనం పిలిచే వ్యవస్థీకృత జోక్యం నేడు తప్పనిసరి... ప్రభుత్వ పాత్ర ఎలా వుండాలన్న విషయంలో అభిప్రాయభేదాలు వుండవచ్చు.. కానీ ప్రైవేటు సంస్థలను నేడు వాటి ఇష్టనుసారం వదిలివేయలేం. తగిన నియంత్రణలు అవసరం. లేకుంటే అవి స్వయం వినశకరంగానే కాక మన నాగరికతకే వినశకరంగా మారతాయి.”

నేడు, నిన్నా మొన్నటి వరకూ ఆర్థిక రంగంలో ప్రైవేటు పాత్రను విపరీతంగా ప్రవచించిన వారు బహుశా ఈ మాటలను మరచిపోయారు. వారు, 1970ల అనంతరం అమెరికా “న్యూడీల్” (సంక్షేమ రాజ్యం) విధానాలకూ తిలోదకాలు ఇచ్చారు. ఏదేమైనా 1945 అనంతరం పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ - భారీ ప్రభుత్వ వ్యయంతో - సంక్షోభం నుంచి బయటపడింది. కానీ ఆ వ్యవస్థ చరిత్ర నుంచి తీసుకున్న పాఠాలు పూర్తిగా అసంబద్ధమైనవి. దీనికి తార్కాణమే - ప్రభుత్వ ప్రణాళికాబద్ధ విధానాలూ - ప్రజల శాంతి, సుభిక్షాలకు ఉపయోగపడవలసిన వాటిని విస్మరించి; వినాశకర యుద్ధాలనూ, ఆయుధ రంగ పరిశ్రమలనూ అమెరికా తన వ్యవస్థలో సుస్థిరతకై రెండవ ప్రపంచ యుద్ధపు పాఠంగా తీసుకోవడం. ఈ కారణం చేతనే - రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం అనంతరం కూడా “ప్రచ్ఛన్నయుద్ధం” పేరిట అమెరికా, బ్రిటన్లు ఆయుధాల పోటీకి తెరలేపడం. 1930వ దశకం తాలూకు మాంద్యాన్ని 1945 అనంతరం అధిగమించినా, తరువాత కూడా తరచుగా వచ్చిన ఆర్థిక సంక్షోభాలకు పరిష్కారంగా ప్రాంతీయ ఘర్షణలు, ఉద్రిక్తత, యుద్ధాలను అమెరికా ప్రోత్సహించింది. కడకు 2003 లో ఇరాక్ తో యుద్ధానికి దిగడం వెనుక కూడా 2001 నుంచే అమెరికాలో ఆరంభం అయిన ఆర్థిక మాంద్య కారణాలున్నాయి. అయితే యుద్ధాలు, ఆయుధాల అమ్మకం, తయారీ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు ఎందుకు ఆసరాగా మారుతున్నాయన్నది ఇక్కడి ప్రశ్న. దీనికి జవాబు రెండో

ప్రపంచ యుద్ధం అనంతరం ఏర్పడిన పారిశ్రామిక-సైనిక సముదాయం. ఈ పరిణామం అనంతరం మార్కెట్లో పోటీదారుల మధ్యన బిడ్డింగ్ ద్వారా ఆయుధాల కొనుగోలు బదులుగా కాంట్రాక్టర్ల నుంచి కొనుగోళ్లు మొదలయ్యాయి. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి ముందరే రూజ్‌వెల్ట్ ఈ వ్యవస్థను ఏర్పరచడం గమనార్హం. అంటే ఈ ఆయుధాల మధ్యన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలోని ఇతర సరుకుల మధ్యన ఉండే తరహా పోటీ వుండదు. తయారు చేసిన ప్రతీ యుద్ధ విమానానికీ, క్షిపణికీ, సైనిక ట్యాంకుకు ప్రభుత్వ కొనుగోలు హామీ అయ్యింది. అందుచేత ఈ సరుకుల విషయంలో - మార్కెట్లోని ఇతర తరహాల సరుకుల విషయంలో లాగా - “అధిక ఉత్పత్తి సంక్షోభం” లేదు. ఇది ఒక రకమైన (వినాశనకర) ప్రణాళికాబద్ధ ఉత్పత్తి.

ఈ విధంగా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం అమెరికా పాలకులు ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రణాళికాబద్ధత గురించి తాము నేర్చుకున్న పాఠాలను చాలా మేరకు వినాశనకరంగా అమలు జరిపారు. “సంక్షేమరాజ్యం” లేదా న్యూడీల్ రూపంలో - ప్రభుత్వ పాత్ర - అమెరికాలో 1977 వరకు సామాన్యులకు కాస్తంత మేలు చేసినా మొత్తం మీద 1930 స్వేచ్ఛావిపణి సంక్షోభపాఠాలు, అనంతరం సైనిక పారిశ్రామిక సముదాయవృద్ధికీ, ప్రచ్ఛన్న యుద్ధ తీవ్రతకూ, ప్రాంతీయ ఘర్షణలూ, యుద్ధాలకూ కారణం అవ్వడం గమనార్హం. ఈ మొత్తం నేపథ్యంలో ప్రజల శాంతి, సుభిక్షతలకు పెద్దపీటవేసే కొత్త వ్యవస్థ దిశగా సాగే యుద్ధ వ్యతిరేక, ఆయుధాల వ్యాపార వ్యతిరేక ఉద్యమం కీలకమని గుర్తించడం తాలూకు ప్రాధాన్యత మరువరానిది.

18.08.2009

ప్రజాశక్తి

అమెరికా “ఆఖరి కల”

“అమెరికా కల” (అమెరికన్ డ్రిమ్) అనే మాట పలువురు వినే వుంటారు. ఈ కల ఒక విధంగా వినియోగదారీ సమాజంపై ఆధారపడింది. అమెరికా సామాన్య ప్రజలకు ఈ కలను ఎరగా వేసి అమెరికాపాలక వర్గలు ఇంతకాలమూ-తమ ప్రపంచాధిపత్యం దోపిడీ కలలను నెరవేర్చుకున్నాయి. ప్రపంచీకరణ విధానాల అనంతరం ఈ కల తాలుకు కొత్త రూపమే “వాషింగ్టన్ కన్ఫెడరేషన్”. అంటే అమెరికా విశ్వంఖల వినియోగదారీ కలను ప్రపంచ వ్యాప్తం చేసే ప్రయత్నం.

కాగా, నేడు “అమెరికా కల”కు అమెరికాలోనే గండిపడింది. విశ్వంఖల వినియోగదారీ వ్యవస్థ అప్పుల ఊబిలో కూరుకుని చతికిల పడింది. అయితే, ఇప్పటికే తన స్వదేశంలో - స్వేచ్ఛా విపణికి కాస్తంత శెలవును ప్రకటించి - ప్రభుత్వ పెత్తన ఆర్థిక విధానాలను అనుసరిస్తోన్న అమెరికా తన స్వేచ్ఛా విపణి కలను ఇంకా ఎలాగోలా సజీవంగా ఉంచుకోవాలనే ప్రయత్నిస్తోంది. ఈ ప్రయత్నంలో భాగంగానే, నేడు ప్రపంచంలో సంక్షోభం బారినుండి తప్పించుకుని విజయవంతంగా పురోగమిస్తోన్న చైనాను తన పగటికల అయిన వినియోగదారీ సమాజాన్ని కాపాడే పనిముట్టుగా మార్చివేసే ప్రయత్నం చేస్తోంది. చైనా ప్రభుత్వం తన దేశంలో వినియోగాన్ని పెంపొందించుకునే విధంగా తన దేశ ప్రజలను ప్రోత్సహించాలని ఉపదేశిస్తున్నది. దీనికోసమై తాను నిత్యం నిందించే ప్రజల సామాజిక భద్రతలో ప్రభుత్వం పాత్రను నేడు చైనా అనుసరించాలని సూచనలు చేస్తోంది. చైనా ప్రభుత్వం గనుక చొరవ చూపి - విద్యావైద్య రంగాల్లో - తన దేశ ప్రజలకు సామాజిక భద్రతను పెంచితే వారు ధైర్యం చేసి - పొదుపును తగ్గించుకొని - కొనుగోళ్ళవైపు మళ్ళుతారనేది ఈ సూచన. ఈ క్రమంలో భాగంగా కొన్ని పాశ్చాత్య పత్రికలు చైనాకు, టైవాన్ ఉదాహరణను చెబుతున్నాయి. టైవాన్ లో 1995 వరకూ

ప్రజల పొదుపు మొత్తాల స్థాయి వారి ఆదాయంలో 23 శాతంగా వుండేది. అయితే, 1995 లో సమగ్ర జాతీయ ఆరోగ్య బీమాను ప్రవేశపెట్టిన అనంతరం తైవాన్ లో గృహస్తుల పొదుపు మొత్తాలు 14%నికి తగ్గాయి. అంటే, ఈ పొదుపు మొత్తాల తగ్గుదల 9% మేర వుంది. దీనినర్థం, ప్రజలు తమ వైద్య అవసరాల గురించిన ఆందోళన కుదుట పడడం వలన భవిష్యత్ వైద్య అవసరాల గురించి చింతించడ మానేసి పొదుపును తగ్గించుకొని కొనుగోళ్ళను పెంచారు. ఇదే సూచనను నేడు చైనా కూడా పాటించాలన్నది అమెరికా పత్రికల ఉవాచ.

ఈ క్రమంలో భాగంగా 1995-2008ల మధ్యన చైనాలో ఆరోగ్య సంరక్షణ విషయం లో సామాజిక భద్రత తగ్గినప్పుడు ఆ దేశంలో ప్రజల పొదుపు మొత్తాలు 17% నుంచీ 28% పెరిగాయని ఒక పత్రిక పేర్కొంది. అంటే వైద్య రంగంలో సామాజిక భద్రత తగ్గుదల వలన - ప్రజలు తమ వైద్య అవసరాలకై స్వీయ ఆదాయాలపై ఆధారపడవలసి రావడం పెరిగి-వారి పొదుపు మొత్తాలు 1995-2008 కాలంలో 11% పెరిగాయి. 2009 ఏప్రిల్ నుంచీ మొదలుకొని రూపొందించిన ప్రణాళిక ఆధారంగా చైనా ప్రభుత్వం 2020 సంవత్సరం నాటికి సార్వజనీన ఆరోగ్య సదుపాయ అందుబాటును లక్ష్యంగా చేసుకుంది. 2011 నాటికి 90% ప్రజాసేకానికి ఏదో ఒక తరహా కనీస ఆరోగ్య బీమాను హామీ చేయాలని నిర్ణయించింది. ఈ కార్యక్రమం కోసమై 850 బిలియన్ల యువాన్నను కేటాయించాలని నిర్ణయించింది. అయితే ఇదంతా అమెరికా కోర్కెలను నెరవేర్చేందుకు అనుకుంటే పొరపాటే. చైనా ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభం మొదలవ్వడానికి చాలాకాలం ముందునుంచే తన దేశీయ డిమాండ్ ను పెంచుకునే ప్రయత్నంలో ఉంది. ఈ ప్రయత్నం ఆర్థిక సంక్షోభం అనంతరం ముమ్మరం అయ్యింది. అలాగే, తన పంథాను అవసరాలకు అనుగుణంగా మార్చుకునే క్రమంలో భాగంగా ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభం మొదలు కావడానికి 3-4 సంవత్సరాల ముందు నుంచే ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రభుత్వం పాత్రను గణనీయంగా పెంచుకోసాగింది. కాబట్టి ప్రస్తుతం అమెరికా పత్రికలు, ప్రభుత్వం, మీడియా ఎన్ని రకాలుగా తమ ప్రపంచాధిపత్యాన్ని సైద్ధాంతికంగా కాపాడుకునేందుకు చైనాను పావుగా చేసుకునేందుకు చూసినా అది కేవలం వారు పగటికలే కాగలదు.

చైనా నాయకత్వానికి స్వతంత్ర్య సార్వభౌమాధికార ఆర్థిక పంథా, విధానం వున్నాయి. అవి తాత్కాలికంగా అమెరికా ఆకాంక్షలకు అనుగుణంగా వున్నట్లు కనపడినా స్థూలంగా ఆ విధానాలు చైనా ప్రజల శ్రేయస్సు ఉద్దేశించినవి. ఇటువంటి విధానాల ద్వారానే చైనా ప్రపంచంలోని అతిపెద్ద 10 ఆర్థిక వ్యవస్థలలో; సంక్షోభంలో కూడా ఎదుగుతోన్న ఏకైక ఆర్థిక వ్యవస్థగా నిలవగలిగింది. అనతికాలంలోనే జపాన్ ను అధిగమించి అమెరికా

అనంతరం ప్రపంచంలోని రెండవ పెద్ద ఆర్థిక వ్యవస్థగా ఎదగగలదని స్వయానా పాశ్చాత్య పత్రికలే అంగీకరించక తప్పడం లేదు. అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి అంచనాల ప్రకారంగా 2010 నాటికల్లా ప్రపంచ ఆర్థికవృద్ధిలో చైనావాటా మిరుమిట్లు గొలిపే 3/4 వంతులుగా వుండగలదు. కాగా మరోపక్కన అప్పుచేసి పప్పుకూడుగా బ్రతికిన అమెరికా ఆర్థికవ్యవస్థ 2009లో 2.6% మేర కుంచించుకుపోతుందని ద్రవ్యనిధి అంచనా వేసింది.

ఏదేమైనా అమెరికా కలను నిలువు లోతుగోతిలో పాతిపెట్టడం నేడు ప్రపంచ మానవాళి మనుగుడ దృష్ట్యా తప్పనిసరి. ఈ అవసరాన్ని నిరూపించేందుకు ఒక్క చిన్న ఉదాహరణ చాలు. నేడు ప్రపంచ జనాభాలో సుమారు 4% కలిగివున్న అమెరికా ప్రపంచ ఇధన వనరులలో 25% వినియోగిస్తోంది. దీనివలన జరుగుతున్న కాలుష్యం వంటి వినాశాలనూ, వనరుల దుర్వినియోగాన్ని వేరే చెప్పనవసరం లేదు. మరి ఇదే అమెరికా వినియోగదారి “కలను” ఆ దేశం ప్రపంచం యావత్తూకూ ఎగుమతి చేయచూస్తోంది.

దురాశా, వ్యక్తిగతవాదం, లాభాపేక్షల పునాదుల ప్రాతిపదికన నడిచిన అమెరికా కల మానవజాతికి వినిశకరం. ఈ కలను అనుసరించి దివాలా తీసిన అమెరికా నేడు దానిని ప్రస్తుతం చైనాకూ, మిగతా ప్రపంచానికి ముఖ్యంగా ఆసియా దేశాలకూ ఎగుమతి చేయచూస్తోంది. అయితే, విజ్ఞత, దూరదృష్టి, దేశభక్తి మెండుగా గల చైనా సోషలిస్టు, నాయకత్వం ఈ ఉచ్చులో పడుతుందనుకోవడం అమెరికా పాలకవర్గాల భ్రమ మాత్రమే. మించి, ఇది నీటిలో మునిగిపోయేవాడు. (అమెరికాలాగా) దొరికిన ఏ గడ్డిపోచనయినా ఆసరాగా చేసుకోచూసే పిచ్చి ప్రయత్నం మాత్రమే.

10.08.2009
ప్రజాశక్తి

వ్యవస్థ మూలాలను ప్రశ్నిస్తున్న సంక్షోభం

అమెరికా ఆర్థికవ్యవస్థ 2008లో ఆరంభం అయిన ఆర్థిక సంక్షోభాన్ని తట్టుకొని, ఇప్పుడప్పుడే నిలదొక్కుకుంటోందన్న వార్తలు వస్తున్నాయి. కాగా, ఆర్థిక వ్యవస్థ కాస్తంత స్థిరపడింది. కానీ అది బాగా కుదుట పడేందుకు మరింత సమయం పడుతుందని చెబుతున్నారు. ఈ వార్తలకు ఊతాన్ని ఇస్తోంది, ఆర్థిక సంక్షోభం ఆరంభం అయిన కొద్ది మాసాలకు అమెరికా, అమలు జరిపిన 850 బిలియన్ల డాలర్ల ప్యాకేజీ. అయితే, ఆ ప్యాకేజీ అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థకు ఇచ్చిన ఊతం తాత్కాలికమైనదేననీ, దీని ప్రభావం 2010 ఆరంభ మాసాలలో సమసిపోతుందనీ పలువురు ఆర్థికవేత్తలు పేర్కొంటున్నారు. అంటే ఈ నేపథ్యంలో అమెరికా స్థిరంగా, నిలకడగా 2010 తర్వాత కూడా ముందుకు సాగగలగాలంటే దానికి మరిన్ని ప్రభుత్వ ఉద్దీపన ప్యాకేజీలు అవసరం అవుతాయి. లేని పక్షంలో ప్రైవేటు వినియోగం, అయినా పుంజుకోవలసి వుంటుంది. కాగా అమెరికా ప్రభుత్వం నిరవధికంగా ఉద్దీపన ప్యాకేజీలను ఇస్తూ పోగలగడం సాధ్యం కాకపోవచ్చు. దీనికి కారణం ఆ దేశం ఇప్పటికే పీకలలోతు అప్పుల ఊబిలో కూరుకుపోయి వుండడం. మరో ప్రక్కన అమెరికా కొనుగోలు దారుడి ఆర్థిక స్థోమత కూడా సంక్షోభంలో తీవ్రంగా దెబ్బతిని వుంది. సంక్షోభం ఆరంభంలోనే 13 ట్రిలియన్ డాలర్ల (13 లక్షల కోట్ల డాలర్లు) అమెరికా వినియోగదారుడి సంపద ఆవిరైపోయింది. ఆస్థలు, వాటాల విలువ పతనం చెందడం దీనికి కారణం. ఈ స్థితిలో అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థకు వెన్నుముకగా వున్న ఆ దేశ కొనుగోలుదారుడు ప్రస్తుతం కోలకోగల స్థితిలో లేడు, 1980లలో 67%గా వున్న అమెరికా గృహస్థుల రుణాలు (వారి ప్రాథమిక వ్యయానంతరం) 2007 నాటికల్లా 132%నికి పెరిగాయి. ఈ స్థితిలో అమెరికా స్థూల జాతీయోత్పత్తిలో 1980లలో 67% వాటా కలిగి వున్న వినియోగదారుల వ్యయాలు 2007 నాటికి

75% శాతానికిపెరగడం గమనార్హం. అంటే నేడు అమెరికా స్థూల జాతీయోత్పత్తి మందగింపులో మూడొంతుల వాటా ఆ దేశ ప్రజల వ్యయాలదే! కాబట్టి ఇంతగా వినియోగదారుల కొనుగోళ్లపై ఆధారపడిన అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ నేడు వెనువెంటనే వినియోగదారుల స్థితి గతులు మెరుగుపడి కోలుకోలగలదను కోవడం సాధ్యం కాని పని. పైగా 2007 ఆరంభం నాటికి అమెరికా ప్రజల పొదుపు మొత్తాల స్థాయి 0% శాతానికి చేరుకుంది. సంక్షోభం అనంతరం నేడు అమెరికా ప్రజలు “అప్పుచేసి పప్పుకూడుగా” సాగుతున్న తమ జీవితాలను కాస్తంత మార్చుకొని మరలా పొదుపు స్థాయిని తమ ఆదాయంలో 5శాతానికి పెంచుకో గలిగారు. అయితే ఇప్పటికీ ఈ పొదుపు మొత్తాల స్థాయి కూడా తక్కువే. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం అంటే 1946-1980 ల మధ్య అమెరికా గృహస్థుల పొదుపు మొత్తాల స్థాయి వారి ప్రాథమిక అవసరాల వ్యయాల అనంతరం 8 నుంచి 10 శాతం మేర వుండేది.

పై పరిస్థితిలో అమెరికా, తన ప్రజల కొనుగోలు శక్తిపై ఆధారపడి (నేడు అప్పులు చేసే స్థితి కూడా లేనందున), ఇక ఎంత మాత్రమూ తిరిగి తన పూర్వ వైభావాన్ని తిరిగి పొందలేదు. దీనివలన, నేడు అమెరికా ఆర్థిక స్థితి మెరుగుదలపై కొత్త తరహా సూచనలు వస్తున్నాయి. వాటిలో భాగమే అమెరికా ప్రజలు, ఆ దేశమూ దిగుమతులూ, వినియోగంపై ఆధారపడిన స్థితి నుంచి; ఎగుమతులూ చేసే, తక్కువస్థాయి వినియోగ స్థితికి చేరుకోవాలనే వాదన. తద్వారా మాత్రమే అమెరికాకు ముందు ముందు ప్రభుత్వం ఇచ్చే ఉద్దీపన ప్యాకేజీలు అవసరం వుండదు. ఈ ఉద్దీపన ప్యాకేజీలకై అమెరికా ప్రభుత్వం ఇప్పటికీ భారీ స్థాయిలో డాలర్ల ముద్రణపై ఆధారపడుతోంది. ఇదే, కొనసాగితే త్వరలోనే డాలరు పతనం, భారీ స్థాయి ద్రవ్యోల్బణం తప్పవు. అలాగే ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రభుత్వం పాత్రను వ్యతిరేకించే నయా మితవాదులకు కూడా ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రభుత్వం పాత్ర ఇచ్చుగించకపోవడం దీనికి కారణం.

కాగా, అమెరికా ఎగుమతులపై ఆధారపడిన ఆర్థిక వ్యవస్థగా మధ్యే లేదా దీర్ఘకాలిక ప్రాతిపదిక అయినా రూపొందగలదా అన్నది అసలు ప్రశ్న. పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థ ఆరంభం నుండి దాని బలం యంత్రాలను వినియోగించి చౌకగా వస్తువులను తయారు చేయడంపై ఆధారపడి వుంది. కాగా, వేతనాలు, వ్యయాలు అధిక స్థాయిలో వుండే, అమెరికాలో చౌకైన సరుకులు సేవలు తయారవ్వగలవా అన్నది మౌలిక ప్రశ్న. ఈ నేపథ్యంలోనే చౌకగా వస్తువులు తయారు చేయడం ప్రాధాన్యత గురించి 1848లోనే కారల్ మార్క్స్ కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలో చెప్పిన మాటలను మనం ఇక్కడ గుర్తు చేసుకోవచ్చు. మార్క్స్ ఇలా అంటారు. “నమస్త ఉత్పత్తి సాధనాల సత్వరాభివృద్ధి ద్వారానూ, వార్తా

రవాణా సాధనాల అపారమైన అభివృద్ధి ద్వారానూ బూర్జువా వర్గం సకల జాతులనూ, అత్యంత ఆటవిక జాతులను సైతం నాగరికతలోకి లాగుతుంది. తాను ఉత్పత్తి చేసే సరుకుల చౌక ధరలు అనే భారీ ఫిరంగులతో బూర్జువా వర్గం ఎటువంటి కోటగోడలపైనా పడగడుతుంది". ఈ అర్థంలో చూస్తే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ యావత్ ప్రపంచానికీ విస్తరించడం వెనుక దానికి వున్న బలం, దాని ఉత్పత్తి శక్తులూ, ఉత్పాదకత లేననేది స్పష్టం అవుతుంది. చౌకగా సరుకులను ఉత్పత్తి చేయగలగడం అనే ఈ ప్రాతిపదికపై ఆధారపడే వ్యవస్థ 20వ శతాబ్దపు చివరి దశాబ్దాలలో తన పారిశ్రామిక, సేవల రంగాలను వాటికి చౌక శ్రమశక్తిని అందించగల వైనా, భారతదేశం వంటి దేశాలకు తరలించింది. దీనికి అంతటికీ మూలం వియత్నాం. యుద్ధకాలంలో అభివృద్ధి చెందిన వాయు రవాణా. అలాగే కంప్యూటర్ రంగ వ్యాప్తితో వచ్చిన సమాచార విప్లవం కూడా దీనికి వెనుకన వుంది.

కాగా, నేడు అమెరికా గనుక ఆర్థిక సంక్షోభం నుంచి కోలుకోగలిగేందుకు ఎగుమతులపై ఆధారపడిన దేశంగా మారగలగాలంటే, అది వస్తువులను, సేవలను చౌకగా అందించగలిగిన స్థితిలో వుండాలి. అలాగే, ఆ దేశ ప్రజలు వినియోగదారీ మనస్తత్వాన్ని మార్చుకోగలగడం దీనికి మరో షరతు. ఈ పరిస్థితి సాకారం అయ్యేందుకు గాను ముందుగా డాలరు మారకం విలువ తగ్గవలసి వుంది. అంటే ప్రపంచంలోని ఇతర దేశాల కరెన్సీలతో పోలిస్తే డాలరు విలువ భారీగా తగ్గవలసి వుంది. అలాగే, అమెరికా కార్మికులు, ఉద్యోగులు వేతనాలు కూడా బాగా తగ్గాలి. దీనితో పాటుగా, వారి ఉత్పాదకత పెద్ద స్థాయిలో మరింత మెరుగవ్వాలి. ప్రస్తుతం అమెరికాలో నెలకొని వున్న పరిస్థితులు ఇలాగే కొనసాగితే డాలరు విలువ పతనం తధ్యం. అయితే, అమెరికా ఉద్యోగులు, కార్మికులు తమ వేతనాలను తగ్గించుకోగలగడం అనేది అంత సులువుగా జరగదు. ఇక ఉత్పాదకత పెరుగుదలకై పని గంటలను మరింత పెంచడం, మరింత ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అనేవి తప్పనిసరి. కాగా, ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అంటే రోబోట్లు, యాంత్రికరణలు. అవి ఉత్పాదకతను అయితే పెంచగలవుగానీ, కొత్తగా ఉపాధిని సృష్టించలేవున్నది ఇప్పటికే రుజువైన వాస్తవం. ఈ మొత్తం స్థితిలో మనకు కనపడేది అమెరికాతో సహా మొత్తం ప్రపంచంలో ఒక ప్రక్కన భారీ స్థాయిలో వినియోగం చేస్తున్న కొద్దిపాటి మంది ధనవంతులూ, మరో ప్రక్కన పెద్ద సంఖ్యలో నిత్యావసరాలకు నోచుకోని నిరుపేదలు మాత్రమే. కాగా, ఆధునిక ఉత్పత్తి శక్తులకు ప్రపంచంలోని ప్రజలందరి కనీస అవసరాలను తీర్చగల స్థాయి వుందన్నది మనం గమనించగల వాస్తవం. అంటే నేడు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాను సృష్టించిన ఉత్పత్తి శక్తుల పురోగమనానికి

తానే ఆటంకంగా మారింది. పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ ఉత్పత్తి సంబంధాలు దానికి ఆటంకంగా మారాయి. ఈ కారణం చేతనే నేడు ఆ వ్యవస్థ “అంగట్లో అన్నీ వున్నాయి - అల్లుడి నోట్లో శనిగా” మారింది. కేవలం కొద్దిపాటి మంది పెట్టుబడిదారుల లాభాల కోసం ఉత్పత్తి జరిగే వ్యవస్థలోని దోపిడీ సంబంధాలు నేడు ఉత్పత్తి శక్తుల అభివృద్ధికి, మానవజాతి సుఖ సంతోషాలకూ ఆటంకంగా మారాయి.

ఈ మొత్తం అర్థంలోనే నేడు మనం అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థలో నెలకొని వున్న ప్రతిష్టంభనను చూడగలం. అమెరికా పరిస్థితి ప్రస్తుతం ముందు నుయ్యి వెనుక గొయ్యిగా వుంది. దాని అప్పులపై ఆధారపడిన పాత వినియోగదారీ నమూనా కొనసాగించ వీలు లేనిదిగా మారిపోయింది. రెండవ ప్రకృత ఎగుమతులపై ఆధారపడటం, వినియోగాన్ని తగ్గించుకోవడం అనే ఊహజనిత బాటలో ప్రయాణం కూడా సాధ్యం కానిదిగానే వుంది. కాబట్టి, ముందర అనతి కాలంలోనే ఆ మేరకు ఆర్థిక వ్యవస్థలో మౌలిక మార్పులు రావడం తప్పనిసరి. ఆ దేశ ప్రజల సుఖశాంతులకు ఇది ముందస్తు షరతు.

04.08.2009

విశాలాంధ్ర

తూర్పు యూరప్ : మరో సంగ్రామానికి

“నేడు తూర్పు యూరప్ యావత్తు భగ్గుమంటోంది. పలు ఆశలను రేకెత్తించి... అరచేతిలో స్వర్గం చూపించి - ఆకస్మాత్తుగా తమను దివాలా బాట పట్టించిన నేతలపై తూర్పు యూరప్ దేశాల ప్రజలు ఆగ్రహంతో ఉన్నారు. ఇప్పటికే తూర్పు యూరప్ లో ప్రజల నిరసన ప్రదర్శనలు జరుగుతున్నాయి. తూర్పు యూరప్ ను - సోవియట్ యూనియన్ తాలూకు సోషలిజమ్ నుంచి విముక్తి చేసామని బెర్లిన్ గోడ కూలి పోవటంతోనే సంబరాలు జరుపుకున్న వాళ్ళు నేడు మొదటికే మోసం వచ్చి కుడితిలో పడ్డ ఎలుకల్లా తయారయ్యారు. నేడు తూర్పు యూరప్ ను సోషలిజమ్ నుంచి విముక్తి చేయటం మాట అటువుంచి - అసలు తమ అస్థిత్వానికే ముప్పు వచ్చిన పరిస్థితిని పశ్చిమ యూరప్ దేశాలు ఎదుర్కొంటున్నాయి.

తూర్పు యూరప్ లోని సోషలిస్టు దేశాలు పెట్టుబడిదారి పంథాను చేపట్టి ఇప్పటికి దాదాపు రెండు దశాబ్దాలు గడిచిపోయాయి. ఈ రెండు దశాబ్దాల కాలంలో వారు అరచేతిలో వైకుంఠం చూశారు. ప్రధానంగా పశ్చిమ యూరప్ దేశాలనుంచి వచ్చిపడిన పెట్టుబడులు, ఋణాల సహాయంతో తూర్పు యూరప్ దేశాలు భారీ స్థాయి “అభివృద్ధిని” చవిచూశాయి. అయితే ఈ అభివృద్ధికి మూలస్తంభంగా నిలిచింది ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలోని - నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ పార్శ్వం కాదు. ఈ ఆర్థిక అభివృద్ధికి మూలం - ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి.

నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ అంటే - సరుకులు, సేవలను ఉత్పత్తి చేసి వాటిపై లాభాలను గడించే ఆర్థిక వ్యవస్థ. ఈ ఆర్థిక వ్యవస్థను ఫార్ములా రూపంలో చెప్పుకోవాలంటే, దానిని డబ్బు - సరుకు లేదా సేవా - అదనపు డబ్బుతో కలగలిపిన డబ్బుగా చెప్పుకోవచ్చు. అంటే ఈ ఆర్థిక వ్యవస్థలో పెట్టుబడిదారులు - పెట్టుబడిని పెట్టి తద్వారా

సరుకు లేదా సేవను ఉత్పత్తి చేసి దానిపై లాభాన్ని ఆర్జిస్తారు. కానీ, ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిలో పెట్టుబడిగా డబ్బు ఉంటుంది. అయితే ఇక్కడ సరుకు లేదా సేవ ఉత్పత్తి ఉండదు. పెట్టుబడిగా పెట్టబడిన డబ్బు సూటిగా అదనపు డబ్బుగా మారుతుంది. అంటే ఇది వడ్డీ వ్యాపారం వంటిది. తూర్పు యూరప్ లోకి వచ్చిన పెట్టుబడులు ప్రధానంగా ఇటువంటివే. అంటే తూర్పు యూరప్ లోని పోలెండ్, హంగరీ వంటి దేశాలలోకి వచ్చిన పెట్టుబడులు ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి రూపంలోవే. అయితే ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థ 2008 ఆగస్టు నుంచి సంక్షోభంలో పడిపోవడంతో ఈ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులు కూడా ఇగిరిపోయాయి. పశ్చిమ యూరప్ లోని ప్రధాన ఆర్థిక వ్యవస్థలయిన బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్, జర్మనీ, స్పెయిన్ లు ఆర్థిక సంక్షోభంలో కూరుకుపోవడంతో - ఆ దేశాలలోని బ్యాంకులు తూర్పు యూరప్ కు ఋణాలను ఇచ్చే పరిస్థితి అడుగుంటి పోయింది.

పై నేపథ్యంలోనే ఆ ఋణాల సాయంతో - “నింగినంటే” అభివృద్ధిని సాధించిన తూర్పు యూరప్ దేశాల పరిస్థితి అగమ్యగోచరంగా మారింది. 2007 వ సంవత్సరంలో సుమారు 5.4% గా ఉన్న ఈ దేశాల అభివృద్ధి రేటు 2008వ సంవత్సరంలో 3.2% కి పడిపోయింది. ఇక 2009లో ఈ ఆర్థిక వ్యవస్థలు - ఎడగకపోగా 0.4% లేదా ఆ పైబడి కుంచించుకు పోతాయి అనేది ఒక అంచనా. 1989లో బెర్లిన్ గోడ కూలిపోయి - తూర్పు యూరప్ లోని సోషలిస్టు దేశాలు - పశ్చిమ యూరప్ లోని పెట్టుబడిదారీ దేశాలతో కలిసి పోయిన తరువాత ఏర్పడిన ఈ సంక్షోభం బహుశా 1997- 98ల నాటి తూర్పు ఆసియా దేశాల ఆర్థిక సంక్షోభం కంటే పెద్దదే. 2008వ సంవత్సరంలో అత్యున్నత స్థాయికి చేరుకున్న పోలెండ్ కరెన్సీ అయిన జ్లోటీ అనంతరం యూరోపియన్ యూనియన్ కరెన్సీ అయిన యూరోలతో పోలిస్తే భారీగా నష్టపోయింది. అలాగే జెక్ దేశం, హంగరీల కరెన్సీలు కూడా తీవ్రంగా దెబ్బతిన్నాయి. పశ్చిమ యూరప్ లోని బ్యాంకులు ఇక ఎంత మాత్రము తూర్పు యూరప్ లో తామిచ్చిన ఋణాలను వసూలు చేసుకునే స్థితిలో లేవు. మరో రకంగా చెప్పాలంటే నేడు తూర్పు యూరప్ ఋణ సంక్షోభంలో ఉంది. పశ్చిమ యూరప్ లోని బ్యాంకులు, ఫించను నిధులు, ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీల వంటి సంస్థలు తూర్పు యూరప్ లో భారీగా పెట్టుబడులను పెట్టి ఉన్నాయి. ఫలితంగా నేడు తూర్పు యూరప్ లో ఏర్పడ్డ సంక్షోభం బహుశా పశ్చిమ యూరప్ లోని ఈ సంస్థలకు పెనుముప్పును తెచ్చిపెట్టగలదు. ఈ మధ్యకాలం వరకు తూర్పు యూరప్ లో అమెరికా కార్ల తయారీ సంస్థలకు లాభాల పంట పండింది. అయితే నేడు ఆ సంస్థల కార్ల అమ్మకాలు కూడా భారీగా పడిపోతున్నాయి. ఋణాల అందుబాటు తగ్గదల, ప్రబలుతోన్న నిరుద్యోగం దీనికి ప్రధానకారణం. తూర్పు యూరప్

దేశాలలో సోషలిజం పతనం తరువాత ఏర్పడిన అత్యుత్సాహ పూరిత వాతావరణం నేడు లేదు. ఎస్టోనియన్లు, లాట్వియన్లు, లెతునియన్లు, హంగేరియన్లు, జెక్, పోలెండ్ దేశాల వారు తీవ్ర నిరుత్సాహంలో ఉన్నారు. హంగేరి దేశం ఇప్పటికే అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధుల నుంచి 2,700 కోట్ల డాలర్ల సహాయాన్ని తీసుకుంది. రుమేనియా పరిస్థితి కూడా అదే. జెక్లో నిరుద్యోగం 12%ని దాటిపోతోంది. అంటే, సోషలిజం పతనంతో 1989లో తూర్పు యూరప్ ప్రజలు కలలుగన్న భూతల స్వర్గం నేడు హుళక్కి అవుతోంది. ఇక, నేడు తూర్పు యూరప్ నుంచి పశ్చిమ యూరప్ దేశ పెట్టుబడిదారులు వేగంగా తరలిపోతున్నారు. 2007వ సంవత్సరంలో జూలై నెల నుంచి 22% పెట్టుబడులు వెనక్కు మళ్ళాయి. మరో రకంగా చెప్పాలంటే నేడు తూర్పు యూరప్, మించి మొత్తం యూరోపియన్ యూనియనే అస్థిత్వ సమస్యను ఎదుర్కొంటుంది. పెళుసైన పునాదులపై ఏర్పడ్డ యూరోపియన్ యూనియన్ నేడు మరలా - రాజకీయ, ఆర్థిక శిబిరాలుగా చీలిపోయే పరిస్థితికి మంచుకువస్తోంది. 2009 నవంబరు నాటికి బెర్లిన్ గోడ కూలిపోయి రెండు దశాబ్దాలు అవుతోంది. అంటే, ఈ దశాబ్దాల సుభిక్షిత కల కూడా ముగిసి పోతుందా అన్నదే నేటి అసలు ప్రశ్న. తూర్పు యూరప్ దేశాలలో ప్రైవేటు పెట్టుబడులకు మార్గాన్ని సుగమం చేసేందుకు 1991వ సంవత్సరంలో ఏర్పడ్డ పునర్నిర్మాణం, అభివృద్ధిల యూరోపియన్ బ్యాంకు పరిస్థితి అగమ్యగోచరంగా మారింది. ప్రపంచంలో అత్యంత ఎక్కువగా ఋణపడ్డ 8 దేశాలలో అన్నీ (ఋణభారం స్థూల జాతీయ ఉత్పత్తి కంటే ఎక్కువగా ఉన్నది) ఈ బ్యాంకు పరిధిలోకి వచ్చే దేశాలుగానే ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు లాట్వియా దేశపు ఋణభారం ఆ దేశ స్థూల జాతీయోత్పత్తితో పోలిస్తే 120 శాతం. ఈ ఋణభారం కూడా యూరోపియన్ యూనియన్ కరెన్సీ అయిన యూరోలోనూ, స్విస్ దేశపు ఫ్రాంకులలోనూ, డాలర్లలోనూ ఉండడం గమనార్హం. అంటే స్థానిక కరెన్సీల విలువ పడిపోవటంతో - తూర్పు యూరప్ దేశాలు చెల్లించవలసిన ఋణాల స్థాయి కూడా భారీగా పెరిగిపోతోంది. తూర్పు యూరప్ దేశాలలోని ప్రజలను నమ్మించి యూరోపిన్ యూనియన్లో చేర్చుకోవాలనే తాపత్రయంతో పశ్చిమ యూరప్ దేశాల అధినేతలు 2004-07ల నడుమ-తూర్పు యూరప్ ప్రజలను తాము సుభిక్షంగా ఉన్నామనే భావన కలిగించేందుకు-ఈ సుభిక్షతకు పశ్చిమ యూరప్ తరహా పెట్టుబడిదారీ పంథాయే మార్గమని నమ్మించేందుకు-ఆ దేశాల ప్రజలకు ఇబ్బడి ముబ్బడిగా తమ బ్యాంకులు ఋణాలను ఇవ్వడాన్ని చూసి చూడనట్లు ఊరుకున్నారు. అంటే పశ్చిమ యూరోపియన్ దేశాల నేతల రాజకీయ అజండా వల్ల నేడు తూర్పు యూరప్ దేశాల ఆర్థిక వ్యవస్థపై

నీలి నీడలు కమ్మింది. ఈ రాజకీయ అజండాతో తూర్పు యూరప్ లో విపరీతంగా బుణాలను ఇచ్చిన ఆస్ట్రీయా, ఇటలీ వంటి దేశాల బ్యాంకుల పరిస్థితి అగమ్యగోచరంగా మారింది.

పై మొత్తం వాతావరణం తూర్పు యూరప్ ప్రజలలో తీవ్ర ఆగ్రహవేశాలను రగిలిస్తోంది. నేడు తూర్పు యూరప్ యావత్తు భగ్గుమంటోంది. పలు ఆశలను రేకెత్తించి, అరచేతిలో స్వర్ణం చూపించి - ఆకస్మాత్తుగా తమను దివాలా బాట పట్టించిన నేతలపై తూర్పు యూరప్ దేశాల ప్రజలు ఆగ్రహంతో ఉన్నారు. ఇప్పటికే తూర్పు యూరప్ లో ప్రజల నిరసన ప్రదర్శనలు జరుగుతున్నాయి. తూర్పు యూరప్ ను - సోవియట్ యూనియన్ తాలూకు సోషలిజమ్ నుంచి విముక్తి చేసామని బెర్లిన్ గోడ కూలి పోవటంతోనే సంబరాలు జరుపుకున్న వాళ్ళు నేడు మొదటికే మోసం వచ్చి కుడితిలో పడ్డ ఎలుకలా తయారయ్యారు. నేడు తూర్పు యూరప్ ను సోషలిజమ్ నుంచి విముక్తి చేయటం మాట అటువుంచి - అసలు తమ అస్థిత్యానికే ముప్పు వచ్చిన పరిస్థితిని పశ్చిమ యూరప్ దేశాలు ఎదుర్కొంటున్నాయి.

బహుశా అనతికాలంలోనే జరగనున్న పరిణామాలు మొత్తం ప్రపంచ దృష్టిని యూరప్ వైపు - ముఖ్యంగా తూర్పు యూరప్ వైపు ఆకర్షించినా ఆశ్చర్యం లేదు. ఈ నేపథ్యంలో భవిష్యత్తులో తూర్పు యూరప్ భిన్న భావజాలాల మధ్య సంకుల సమరానికి మరోసారి కేంద్ర బిందువు అయ్యే అవకాశం మెండుగానే ఉంది. వేచి చూద్దాం.

జూన్ 2009

ఈభూమి - సామాజిక రాజకీయ మాసపత్రిక

జనరల్ మోటార్స్ పతనం- జగతికిస్తాన్న సంకేతం

జనరల్ మోటార్స్ సంస్థ జూన్ 1వ తేదీన దివాలా పిటీషన్ వేసింది. సంస్థను ఆదుకునేందుకు ఒబామా ప్రభుత్వం 50 బిలియన్ల డాలర్ల ఆర్థిక సహాయాన్ని ప్రకటించింది. తద్వారా సంస్థలో 60 శాతం వాటాను తీసుకుంది. ఈ దివాలా పిటీషన్ పై చర్యలు పూర్తయ్యేందుకే రెండు - మూడు నెలల సమయం పడుతుంది. 1999లో సుమారు 87 డాలర్లు పలికిన ఈ సంస్థ షేరు ధర నేడు డాలరుకు లోపుగానే పడిపోయింది. 1725లో అమెరికా షేర్ మార్కెట్ డౌజ్ డిండెక్స్ సూచికలోకి ఎక్కిన జనరల్ మోటార్స్ సంస్థ నేడు ఆ సూచిక నుంచి వైదొలగవల్సి వచ్చింది. ఈ సంస్థ దివాలా పిటీషన్ తో అమెరికాలోని వేలాది మంది కార్మికుల జీవితాలు డోలయమానంలో పడ్డాయి. అలాగే, ప్రపంచవ్యాప్తంగా పలు దేశాల్లో వున్న సంస్థ అనుబంధ పరిశ్రమల పరిస్థితి కూడా ఆగమ్యగోచరంగా మారింది. ఇక జనరల్ మోటార్స్ కార్ల డీలర్ల పరిస్థితి, విడిభాగాల తయారీ దారుల పరిస్థితి చెప్పనవసరం లేదు.

నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ సంక్షోభానికిది సంకేతం

ఈ పతనానికి కొద్దికాలం ముందరే అమెరికా కార్ల తయారీ సంస్థలలోని మరో అతిపెద్ద సంస్థ అయిన క్రిస్లర్ కూడా పతనం అయ్యింది. ఇక ఇప్పుడు మిగిలి వున్న మూడవ పెద్ద కార్ల సంస్థ ఫోర్డ్ కంపెనీ మాత్రమే. జనరల్ మోటార్స్ పతనం అమెరికా పారిశ్రామిక రంగ సంస్థ దివాలల చరిత్రలో అతిపెద్దది. కాగా, అమెరికా పారిశ్రామిక సంస్థలలోని ఫైనాన్స్ సంస్థలను కూడా కలుపుకుంటే ఇది నాల్గవ అతి పెద్ద పతనం. 2008 సెప్టెంబరు 15వ తేదీన దివాలా పిటీషన్ ను వేసిన లేహమన్ బ్రదర్స్ ది (ఫైనాన్స్ సంస్థ) అమెరికా దేశ చరిత్రలో అతి పెద్ద దివాలా. ఈ దివాలాల చరిత్రలో రెండవ స్థానం వాషింగ్టన్ మ్యూచునల్ ది. మూడవ స్థానం వరల్డ్ కెమ్ సంస్థది. ఈ

నేపథ్యంలో చూస్తే నిన్నా మొన్నటి వరకూ ఫైనాన్స్ రంగంలోని వాల్‌స్ట్రీట్ సంస్థలకే పరిమితమైనట్లుగా కనపడ ఆర్థిక సంక్షోభ ప్రభావం నేడు సరుకులను సేవలను ఉత్పత్తి చేసే నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలోని సంస్థలపై కూడా వుందని స్పష్టం అవుతోంది. ఇక ఇప్పుడు 2008లో అమెరికాలో ఆరంభమైన ఆర్థిక సంక్షోభం కేవలం ఫైనాన్స్ రంగ సంక్షోభమనీ, దీనికి నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో సంబంధం లేదనీ ఎవ్వరూ బుకాయించలేరు. ఫైనాన్స్ సంక్షోభం, అప్పులపై ఆధారపడి జీవిస్తోన్న అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థపై రుణ కొరత సంక్షోభాల రూపంలో పడుతోంది. అంటే, ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థకు చోదకశక్తిలా పనిచేస్తోన్న అమెరికా సగటు కొనుగోలుదారుడి పరిస్థితి అగమ్యగోచరంగా మారుతోంది. ఒక పక్కన నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఉపాధి అవకాశాలు సన్నగిల్లిపోతూ లేదా ఉద్యోగంలో తగిన స్థాయి ఉపాధి అవకాశాలు సన్నగిల్లిపోతూ లేదా ఉద్యోగంలో వున్న కార్మికుల వేతనాలు బొటాబొటిగానే ఉండిపోతున్న పరిస్థితిలో అమెరికాలో మెజారిటీ ప్రజల కొనుగోలు శక్తి 1970ల చివరి నుంచి సన్నగిల్లుతోంది. మరో పక్కన, 1980వ దశకం నుంచీ ఈ పడిపోతున్న కొనుగోలు శక్తిని కృత్రిమంగా కొనసాగించిన ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి నేడు చతికిల పడిపోయి వుంది. ఈ స్థితిలో జనరల్ మోటార్స్ సంస్థ పతనం ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థను మరింతగా చుట్టుముట్టనున్న నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ సంక్షోభానికి అతిపెద్ద సంకేతంగా వుంది.

అమెరికాలో పెద్ద జీతాలు ఇక గగనమే..

1930వ దశకపు ఆర్థిక సంక్షోభ కాలంలో అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థను గట్టెక్కించింది ఆదేశ ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని పెంచిన “న్యూడీల్” లేదా కీన్స్ ఆర్థిక విధానాలు. అంటే, చతకిలపడ్డ సామాన్యుల కొనుగోలు శక్తిని పెంచటం ద్వారా నాటి విధానాలు “పెట్టుబడి దారీ స్వర్ణయుగానికి” తెరలేపాయి. కానీ నేడు ఆర్థిక సంక్షోభం ముదిరిపోతున్న స్థితిలో కార్మికుల కొనుగోలు శక్తిని పెంచే రాజీ మార్గాలేవీ కనపడటం లేదు. హైగా ప్రస్తుతపు జి.ఎమ్ ఉదంతంలో కనపడుతున్నట్లుగానే ఆ సంస్థ పతనానికి గాను సంస్థలోని ఉద్యోగులకు చెల్లిస్తున్న భారీ వేతనాలే కారణమయ్యాయని విశ్లేషణలు ముందుకు వస్తున్నాయి. నిజమే అమెరికాలోని కార్మికుల వేతనాలు ప్రపంచంలోని ఇతరేతర కార్మికుల వేతనాలతో పోలిస్తే చాలా ఎక్కువే. కానీ ఈ భారీ వేతనాలే అభివృద్ధి చెందిన సామ్రాజ్య వాద దేశాలలో ఇప్పటివరకూ సంతృప్తి చెంది ఒక కులీన కార్మిక వర్గాన్ని సృష్టించి వుంచాయి. ఈ కులీన కార్మికవర్గం జీవన ప్రమాణాలు ప్రపంచంలోని ఇతరేతర కార్మిక వర్గాలతో పోలిస్తే గణనీయంగా ఎక్కువే. ఈ కారణం చేతనే గత 100 సంవత్సరాలుగా మార్క్స్ అంచనా వేసినట్లుగా అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో కార్మికుల

పోరాటాలు బలంగా జరగలేదు. అయితే నేడు మార్క్స్ శాస్త్రీయ అంచనాలు సరైనవేనని జి.ఎమ్ పతన అనంతరపు చర్చలూ, విశ్లేషణలూ రుజువు చేస్తున్నాయి. సుదీర్ఘ కాలం పాటు “సంపన్నవంతమైన” జీవితాన్ని గడిపిన సామ్రాజ్యవాద దేశాలలోని కులీన కార్మికవర్గపు చాపకిందకి నేడు నీరు వస్తోందన్నది తిరుగులేని నిజం. ఈ స్థితిలో ఆయా దేశాలలోని కార్మికుల జీవన ప్రమాణాలు భారీగా పడిపోయే అవకాశం వుంది. ఫలితంగా కార్లమార్క్స్ బోధించిన విధంగానే అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో కూడా కార్మికవర్గం విప్లవాల బాటను పట్టే అవకాశం ఏర్పడుతోంది.

పై పరిస్థితిలో అమెరికాను గురించి సిగ్మండ్ ఫ్రాయిడ్ (ప్రముఖ మానసిక విశ్లేషకుడు) విశ్లేషణలను కూడా చూడవచ్చు. సుమారు 100 సంవత్సరాల క్రితమే ఆయన అమెరికా దబ్బు జబ్బు వుందని వివరించాడు. ఈ జబ్బునే ఆయన ‘డలేరియా’ (డాలర్ పేరు మీద)గా వర్ణించాడు. ఫ్రాయిడ్ దృష్టిలో నాజీవాదం ఉన్నాడని భరితంగా నియంతృత్వ పూరితమైనది, కాగా అమెరికా సమాజం క్రింది స్థాయి నుంచి (జర్మనీలో లాగా ఉన్నత స్థానాల నుంచి కాక) ఆధిపత్యం వహించబడేది. అది దుందుడుకు ప్రజాస్వామ్యం. అంటే ఫ్రాయిడ్ దృష్టిలో అమెరికా ప్రజాస్వామ్యం నాయకులను పరిత్యజించేది. అటువంటి నాయకులు ఎంత సరైనవారైనా, ఉపయోగపడే వారైన సరే. అమెరికాలోని అత్యధికులు ముతక రకం, తక్షణ సంతృప్తులను కోరుకుంటారనే ఫ్రాయిడ్ విశ్లేషణ. అన్ని రకాల నాయకులను పరిత్యజించే సమాజం ఏ నాటికైనా అరాచకంలోకి పడిపోతుందనేది, ఇటువంటిది ఎప్పుడైనా అమెరికాలో జరగవచ్చుననేది ఫ్రాయిడ్ భావన. కాగా అమెరికాను రక్షిస్తుందల్లా ఆ దేశ ప్రజలు తమ వినాశకర ధోరణులను సంపద వెంపర్లూ దాహంలో తీర్చుకుంటూ వుండటమేనని ఫ్రాయిడ్ అంటాడు. కానీ 1930వ దశకంలోలాగా సంపద వెంపర్లూకు బ్రేక్ పడితే అమెరికన్లు సులువుగా, వెనువెంటనే అరాచకం వైపు మళ్ళుతారని ఫ్రాయిడ్ పేర్కొన్నాడు. ఈ నేపథ్యంలోనే నేడు మనం అమెరికాలో ఒబామా నాయకత్వ స్థితిని, ఇంతకాలం ఒక కులీన కార్మిక వర్గంగా బతికిన అమెరికా కార్మిక వర్గ మనో స్థితిని గమనించాలి.

అడ కత్తెరలో ఒబామా

1930వ దశకపు ఆర్థిక సంక్షోభాన్ని అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలు చాలా మేరకు విజయవంతంగా అధిగమించగలిగాయి. దానికి కారణం నాడు ప్రపంచ ఆర్థిక పరిస్థితిలో పెద్దగా గుణాత్మక పరిణామం లేకపోవటమే. నాడు సామ్రాజ్యవాద దేశాలు తమ దేశాలలోనే పరిశ్రమలను స్థాపించుకోని ఉత్పత్తి చేసిన సరుకును మాత్రమే వెనుకబడిన దేశాలకు ఎగుమతి చేసేవి. అవి పరిశ్రమల ముడిసరుకు కోసం మాత్రమే వెనుకబడిన

దేశాలపై ఆధారపడేవి. అంటే ఆయా సామ్రాజ్యవాద దేశాల, పారిశ్రామిక పునాది మౌలికంగా వాటి భౌగోళిక పరిధిలోనే వుండేది. కానీ నేడు ఆ పరిస్థితి మారిపోయింది. ఈ సమీకరణలోకి నేడు చౌక శ్రమశక్తి అనే అంశం కూడా వచ్చి చేరింది. అంటే పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి సంస్థలను చౌకగా శ్రమశక్తి లభించే ప్రపంచంలోని ఏ మారుమూల ప్రాంతానికైనా తరలించే అవకాశం ఏర్పడింది. వియత్నాం యుద్ధం తరువాత వాయు రవాణాలో ఏర్పడిన మార్పుల ప్రభావం ఇది. వియత్నం యుద్ధ కాలంలో విమానాల ద్వారా భారీ స్థాయిలో కార్గోను రవాణా చేయగల అవకాశం ఏర్పడటమే ఈ మార్పుకు కారణం. దీని వలన ప్రపంచంలో చౌకగా శ్రమశక్తి లభించే ఏ మారుమూలనైనా పరిశ్రమలను స్థాపించి అవి ఉత్పత్తి చేసిన సరుకును సులువుగాను, చౌకగానూ కూడా ప్రపంచంలోని మరే మూలకైనా తరలించగల అవకాశం ఏర్పడింది. ప్రస్తుత జి.ఎమ్. సంక్షోభంలో ఇది కీలక కోణం. జి.ఎమ్ ను అమెరికా ప్రభుత్వం రక్షించగల్గాలంటే జి.ఎమ్. సంస్థ ఉత్పత్తి చేసే కార్ల ధరలు కూడా నేడు ప్రపంచంలో పోటీ స్థాయికి తగిన విధంగా తక్కువగా ఉండగలగాలి. ఈ స్థితిలో నేడు జి.ఎమ్ సంస్థకి, అమెరికా ప్రభుత్వానికి అడకత్తెరలో పడిన పరిస్థితి. ప్రస్తుతం ఎంత కోతలు పెట్టినా, అమెరికా కార్మికులకు చెల్లించే వేతనాలతో జి.ఎమ్ సంస్థ ప్రపంచ పోటీ మార్కెట్ స్థాయిలో జి.ఎమ్. కార్లను ఉత్పత్తి చేయలేదు. పరిశ్రమలను ఇతర దేశాలకు తరలించి అమెరికా ప్రభుత్వం ప్రజల ఆగ్రహాన్ని మూటకట్టకోలేదు. కాగా అమెరికాలో సంస్థ జి.ఎమ్ కార్మికుల వేతనాల్లో, ప్రయోజనాల్లో భారీ కోతలను పెట్టి ఆ సంస్థను అంతర్జాతీయ స్థాయిలో పోటీల నిలబెట్టాలని ప్రయత్నించినా కులీన కార్మిక వర్గంగా ఉండేందుకు అలవాటుపడ్డ అమెరికా కార్మిక వర్గానికి బహుశా ఇది సయించదు. కాబట్టి అమెరికా నేడు తన కలను ప్రపంచానికి ఎగుమతి చేసి, ప్రపంచంలోని వెనుకబడిన దేశాల సుదీర్ఘ దీనస్థితిని తాను దిగుమతి చేసుకుంటోందన్నది పచ్చి నిజం. అంటే అమెరికా జీవిత విధానాన్ని ప్రపంచానికి వాగ్దానం చేసిన ఆ దేశం నేడు ఆ కలను సాకారం చేయలేకపోగా... తాను స్వయంగా వెనుకబడిన దేశాల దుస్థితిలోకి మళ్లుతోంది. కాబట్టి నేటి జి.ఎమ్. దివాలా, దాని దుస్థితి అనతికాలంలోనే ప్రపంచాన్ని మరింతగా చుట్టముట్టనున్న పెట్టుబడిదారీ దుస్థితికి సంకేతాలుగా భావించవచ్చు. అయితే సూర్యోదయానికి ముందర మరింతగా చీకటి అధికంగా వున్నట్లే రానున్న మానవజాతి సువర్ణాధ్యాయానికి ముందు నిరాశలు నిస్పృహలు పరాజయాల చీకట్లు కూడా అధికంగా వుంటాయి.

08.06.2009

ప్రజాశక్తి

వేతనం లేకుండా పని చేస్తాం

పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థ, నిరుద్యోగం కవలలు. ప్రతీ పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థలోనూ ఏదో ఒక స్థాయిలో నిరుద్యోగం కొనసాగుతూ ఉంటుంది. మరో రకంగా చెప్పాలంటే ప్రతీ పెట్టుబడిదారీ దేశానికి ఏదో ఒక స్థాయిలో నిరుద్యోగం తప్పనిసరి అవసరం. ఇది, విచిత్రంగా కనపడే వాస్తవం. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ప్రజలందరికీ ఉపాధిలభిస్తే ఉద్యోగులకు మంచి డిమాండ్ ఏర్పడి వారి వేతనాలు బాగా పెరుగుతాయి. కార్మికులకు ఈ విధంగా అధిక వేతనాలు చెల్లించవలసిన రావడం యాజమానులకు పొసగదు. అందుచేత, ప్రతీ పెట్టుబడిదారీ దేశంలోని పారిశ్రామికవేత్తలూ, యాజమానులూ, కార్మికులతో బేరసారాలతో తమదే పైచేయిగా ఉంచుకోగలిగేటందుకు ప్రయత్నిస్తారు. వ్యవస్థలో నిరుద్యోగం ఎంతో కొంత ఉంటేనే ఉద్యోగార్థులు తమ మధ్యన పోటీలో ఎంత కనీసవేతనానికైనా ఉద్యోగంలో చేరేందుకు సిద్ధపడతారు. ఇది పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థ దోపిడీ తర్కం.

అయితే, పరిస్థితి ఒక్కోసారి శృతిమించి రాగాన పడుతుంది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో యాజమానులది పై చేయిగా ఉంచేందుకు ఎంతో కొంత స్థాయిలో తప్పనిసరి ఆగత్యం అయిన నిరుద్యోగం ఆర్థిక మాంద్యాల కాలంలో వ్యవస్థ మనుగడకే ప్రమాదకరంగా పరిణమిస్తుంది. 1930 వ దశకంలో అమెరికాలో నిరుద్యోగం 25 శాతం దాటడమే దీనికి మచ్చుతునక. నాటి, మహామాంద్యకాలంలో దరిదాపు ప్రతీ పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచం వినాశం అంచుకు చేరి, చావుతప్పి కన్నులొట్టపోయినట్లుగా బయటపడింది. 2008 నుంచే మొదలైన ఆర్థిక సంక్షోభ నేపథ్యంలో నేడు మరలా పరిస్థితులు పాత సంక్షోభకాలం నాటి స్థితికి చేరుకుంటున్నాయి.

నేటి పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో నిరుద్యోగానికి దాని స్థాయికీ అద్దం పట్టే కొన్ని గణాంకాలను పరిశీలిద్దాం. స్పెయిన్ దేశంలో నిరుద్యోగం ఉధృతరూపం దాల్చి 2009 ఏప్రిల్ మాసం నాటికి 18.1% శాతాన్ని చేరుకుంది. దక్షిణాఫ్రికాలో ఇది 2009 మార్చి నాటికి 23.5%గా ఉంది. ఐర్ల్యాండ్లో 11.8%గానూ, లాట్వియాలో 16.11% గానూ, స్లోవేకియాలో 10.9% గానూ, ఎస్టోనియాలో 11.1%గానూ, రష్యాలో 10.2% గానూ, పోలండ్లో 11%గానూ, బెల్జియంలో 11.2%గానూ, అమెరికాలో 9.4%గానూ, యాపత్తు యూరోపియన్ యూనియన్ ప్రాంతాన్ని కలగలిపి చూస్తే 9.2% గానూ ఉంది. అయితే ఈ గణాంకాలు అన్నీ - అవి వెలువడే నాటికి - ఉపాధి వేటలోఉన్న వారిని పరిగణనలోకి తీసుకుని నిర్ధారించినవే. తమ నిపుణత, విద్యార్హతల స్థాయికి తగిన ఉపాధిని పొందలేక చిరుద్యోగాలు, పార్ట్ టైమ్ ఉద్యోగాలతో సరిపెట్టుకుంటోన్న వారి సంఖ్యను దీనిలో కలపలేదు. అలాగే ఉపాధి వేటలో అలసిపోయి ఆ ప్రయత్నాలు విరమించుకున్న వారి సంఖ్యలు కూడా ఈ గణాంకాలలో పరిగణనలోకి రావు.

నేడు అమెరికా వంటి దేశాల్లోని నిరుద్యోగులు ఒకపక్కన ఉద్యోగం కోసం వెతుక్కుంటూనే మరో పక్కన తమ ఉచిత సేవలను (ఎటువంటి వేతనం లేకుండానే) వివిధ కంపెనీల యజమానులకు అందించేందుకు సిద్ధపడటం పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లో నేటి ఆర్థిక సంక్షోభ కాలంలో నిరుద్యోగ తీవ్రతకు నిదర్శనం. భవిష్యత్తులో ఎప్పటికైనా తమకు ఉద్యోగం దొరికేందుకు ఈ ఉచిత సేవల అనుభవం ఉపయోగపడుతుందనేదే ఆ అభాగ్యుల ఆలోచన. వాస్తవానికి - లాభాల కోసమై - వాణిజ్యపరంగా పనిచేస్తున్న కంపెనీలు ఇలా ఉచితంగా ఉద్యోగులతో పని చేయించుకోవడం నిషిద్ధం. ఇటువంటి కంపెనీలు తమ ఉద్యోగులకు, చట్ట ప్రకారం నిర్ణయించిన కనీస వేతనాన్ని చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. అయితే, ఖాళీగా ఉన్న ప్రతి ఒక్క ఉద్యోగానికి వేలాదిగా దరఖాస్తులు రావటం-నిరుద్యోగుల మధ్య పోటీని తీవ్రతరం చేసి-వారు వివిధ కంపెనీల ముందు ఎంతటి పెద్ద రాజీకైనా సిద్ధమయ్యేలా చేస్తోంది. ఈ విధంగా అమెరికాలోని వాణిజ్య సంస్థలు నిరుద్యోగుల దైన్యస్థితిని చట్ట విరుద్ధంగా తమకు అనుకూలంగా మలుచు కుంటున్నాయి.

కాగా నేటి సంక్షోభ కాలంలో పెట్టుబడిదారీ దేశాలు అన్నింటిలోనూ మళ్ళీ నిరుద్యోగం నింగినంటుతోంది. అంతర్జాతీయ కార్మిక సమాఖ్య గణాంకాల ప్రకారం (2009 మే) ప్రపంచంలో నిరుద్యోగం కనిష్ట స్థాయిలో 290 లక్షల నుంచి - గరిష్ట స్థాయిలో 590 లక్షల వరకూ పెరగవచ్చును. (2009లోనే) ప్రస్తుత సంక్షోభం ఆరంభానికి ముందర ప్రపంచ వ్యాప్తంగా 120 కోట్ల మంది కార్మికులు పేదరికంలో జీవిస్తున్నారు. ఇక,

మరో 62 కోట్ల మంది రోజువారీగా 1.25 డాలర్ల లోపు ఆదాయంతో దుర్బర దారిద్ర్యంలో ఉన్నారు. ఈ పెనువిపత్తుకు తూర్పు యూరోపు దేశాలు అత్యంత తీవ్ర స్థాయిలో గురౌతున్నాయి. ఆ దేశాల ఆర్థిక వ్యవస్థలు 2009లో 3.6% మేర కుంచించుకుపోవచ్చు. ఎగుమతులపై ఆధారపడిన ఆగ్నేసియాలో ఈ ఆర్థిక పతనం 0.7%గా ఉండొచ్చు. లాటిన్ అమెరికా, కరేబియన్ దేశాల్లో 1.5% మేర ప్రతికూల అభివృద్ధి రేటు నమోదు కావచ్చు. మధ్యప్రాచ్యం, ఉత్తర ఆఫ్రికా, సబ్-సహారన్ ఆఫ్రికాలలో ముందు ఊహించిన దానికంటే (సానుకూలమే అయినప్పటికీ) అభివృద్ధి తక్కువగానే ఉంటుంది. చైనా, భారత్ లో ఊహించిన దానికంటే తక్కువే అయినప్పటికీ మొత్తం మీద సానుకూల ఎదుగుదలే ఉంటుంది. వివిధ దేశాల ఆర్థిక వ్యవస్థలలో - ఈ ప్రతికూల, పరిమిత ఎదుగుదల ప్రభావం - నేడు, ప్రపంచవ్యాప్తంగా తీవ్ర నిరుద్యోగానికి కారణం కాగలదు.

నేటి నిరుద్యోగ తీవ్రత ప్రధానంగా ప్రభావితం చేస్తోంది మహిళలను, యువకులను. 2009వ సంవత్సరంలో యువకులలో నిరుద్యోగరేటు 13 శాతం నుంచి 15.1 శాతం మేర పెరుగుతుందని అంచనా. అంటే ఈ సంఖ్య 177 లక్షలుగా ఉంటుంది. మరో పక్కన ఉద్యోగభద్రత కూడా క్షీణిస్తోంది. 2009వ సంవత్సరంలో సుమారు 53% మంది మహిళలు స్థిరత్వం లేని ఉద్యోగాల్లో పనిచేస్తున్నారు. ఉపాధిలో ఉన్న కార్మికుల వేతనాలు, జీవన స్థితిగతులు కూడా వేగంగా దిగజారుతున్నాయి. మొత్తంమీద వెనుకబడిన దేశాలలో నిరుద్యోగ తీవ్రతతో పాటుగా, నిరుద్యోగభృతి వంటి సామాజిక సంక్షేమ రక్షణలు కూడా లేని స్థితి ఈ దేశాలలో రాజకీయ, సామాజిక అస్థిరత్వానికి కారణమయ్యే అవకాశం ఉంది.

చివరగా, భారతదేశంపై ఈ సంక్షోభం ప్రభావం ఇప్పటి వరకూ తీవ్రంగా లేకపోవడానికి ప్రధాన కారణాలు రెండు. అవి వామపక్షాల ఒత్తిడి వల్ల యుపిఎ ప్రభుత్వం బ్యాంకింగ్, ఇన్సూరెన్స్ రంగాల్లో సంస్కరణలు ప్రవేశపెట్టకపోవడం, గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథకాన్ని విస్తృతంగా అమలు చేయటం. అయితే ఏదేమైనా భారతదేశపు ఎగుమతులపై ఆర్థిక మాంద్యం ప్రభావం పడటం కొంత మేరకు దేశంలో నిరుద్యోగం పెరుగుదలకు కారణం అవుతోంది. భారతదేశపు స్థూల జాతీయోత్పత్తిలో 16-17 శాతం మేర ఇతరేతర దేశాలకు ఎగుమతి అవుతోంది. ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభ నేపథ్యంలో ఈ ఎగుమతుల పరిస్థితి అగమ్యగోచరం కావడం నిరుద్యోగం పెరుగుదలకు కారణమౌతోంది. మన దేశంలోని దుస్తులు, ఆభరణాల తయారీ, సమాచార సాంకేతిక పరిజ్ఞానం, ఔట్ సోర్సింగ్ వంటి రంగాల్లో నిరుద్యోగిత పెరుగుతోంది. 2008లో సంక్షోభం ఆరంభమైన తరువాత

మనదేశ ప్రభుత్వం ఇప్పటి వరకూ మూడు ఉద్దీపన ప్యాకేజీలను ప్రకటించింది. అయితే ఫలితాలు ఆశించిన మేరకు లేవు. వాస్తవానికి జూన్ మాసంలో ప్రతి డ్రవ్యోల్బణం నెలకొనడం - తగ్గిపోయిన ప్రజల కొనుగోలుశక్తికి తార్కాణమే కావచ్చు. మరో పక్కన బడ్జెట్ లోటు మరో సమస్య. భారతదేశంలో నిజమైన ఆర్థికాభివృద్ధి సాధించబడటం లేదని, స్థూల జాతీయోత్పత్తిలా కనపడుతున్న ప్రగతి కేవలం ప్రభుత్వం ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఖర్చుపెడుతోన్న మొత్తం నుంచే ఏర్పడుతోందని బిజినెస్వీక్ వంటి పాశ్చాత్య పత్రికలు వ్యాఖ్యానించడం గమనార్హం. కాబట్టి మరింత తీవ్ర నిరుద్యోగం రూపంలో ప్రపంచ ఆర్థిక మాంద్యం ప్రభావం భారతదేశంపై కూడా పడే అవకాశాలే మెండు.

20.07.2009

ప్రజాశక్తి

ఇక రాజకీయ సంక్షోభమా?

(ఈ రచయిత) 2000సంవత్సరం నుంచి వేస్తున్న అంచనాల ప్రకారంగానే నేడు అమెరికాలో ఆర్థిక సంక్షోభం ఉధృతరూపం దాల్చింది. వాల్ స్ట్రీట్ కు మూల స్తంభాలుగా వున్న ఐదు బడా సంస్థలు దివాలా దిశగా చేతులెత్తేశాయి. నిన్నటి వరకూ మార్కెట్ లో ప్రభుత్వ జోక్యం పనికిరాదంటూ స్వేచ్ఛా విపణి మంత్రాన్ని జపిస్తూ - ప్రపంచమంతటికీ దానినే బోధించిన అమెరికా పాలకులు నేడు దివాలాతీసిన సంస్థల్లో కొన్నింటిని బాగు చేసేందుకు జాతీయకరణ మంత్రాన్ని జపిస్తున్నారు. దివాలాతీసిన ఆర్థిక సంస్థల నుంచి విలువ కోల్పోయిన ఆస్తులను కొనుగోలు చేసేందుకు అమెరికా ట్రెజరీ కార్యదర్శి హెన్రీ పాల్సన్ 70,000 కోట్ల డాలర్ల ప్యాకేజీని ప్రకటించాడు. కాగా, బిజినెస్ బ్రేక్ త్రూ ఇన్ కార్పొరేటెడ్ సంస్థ అధ్యక్షుడు కెన్చీఓహ్ వంటి వారు ఈ ప్యాకేజీ మొత్తం సముద్రంలో నీటిబొట్టే అంటున్నారు. పరిస్థితిని గట్టెక్కించేందుకు కనీసం 5,00,000 కోట్ల డాలర్లు అవసరం అంటున్నారు.

కాగా, అమెరికా ప్రభుత్వం ఇప్పటికే పీకల బంటి అప్పులలో మునిగిపోయి ఉంది. 2001 సంవత్సరపు ఆర్థిక శాస్త్రవేత్త నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత జోసెఫ్ స్టిగ్లిజ్ అంచనాల ప్రకారంగా ఇరాక్ లో యుద్ధానికి అమెరికా మొన్నటి మే నెల నాటికే 3,00,000 కోట్ల డాలర్లు ఖర్చు పెట్టి ఉంది. ఈ సొమ్మంతా అమెరికా పాలకులు అప్పు చేసి తెచ్చిందే. ఇక అమెరికా ద్రవ్య, వాణిజ్య లోటులను గురించి వేరే చెప్పనవసరం లేదు. 2000 సంవత్సరంలో 236 బిలియన్ల డాలర్ల మేర సానుకూల ద్రవ్యస్థితిని కలిగి ఉన్న అమెరికా బుష్ హయాంలో 2008 నాటికి 410 బిలియన్ల డాలర్ల మేరకు ద్రవ్యలోటుకు దిగజారింది. ఇక వాణిజ్యలోటు 2007 నాటికి 7000 బిలియన్ల డాలర్ల మేరకు చేరుకుంది. కాగా గతసంవత్సర కాలంలో డాలర్ విలువ భారీ పతనం వలన, అమెరికా నుంచి దిగుమతి

చేసుకోవటం ఇతరేతర దేశాలకు చౌక కావటం వల్ల ఈ వాణిజ్య లోటు 2008లో ఇప్పటివరకూ 62 బిలియన్ డాలర్లకు చేరుకుంది. అయితే ఇప్పటికీ ఈ లోటు గణనీయ స్థాయిలోనే కొనసాగుతుంది. మరో ప్రక్కన, డాలర్ విలువ పతనంతో వాణిజ్యలోటు తగ్గుదల పరిస్థితి ఎలా ఉన్నా - ఇప్పటివరకూ అమెరికాలో లక్షల కోట్ల కొద్దీ డాలర్ల ట్రెజరీ బాండ్లను కలిగి ఉన్న దేశాలు (ముఖ్యంగా ఆసియా, పశ్చిమ ఆసియాలు) గనుక తాము కొనుగోలు చేసిన డాలర్ రూపబాండ్లను అమ్మివేయటం మొదలుపెడితే డాలర్ విలువలో మరింత పతనం తథ్యం. ఈ విధంగా నేడు అమెరికా ఆర్థిక పరిస్థితి అగమ్యగోచరంగా మారింది.

పై మొత్తం నేపథ్యంలో అమెరికాలో రాజకీయ సామాజిక సంక్షోభాలకు అవకాశం తీవ్రంగా ఉంది. ఇప్పటికే నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలతోను, బడ్జెట్ లోటులతోను అమెరికా సామాన్య ప్రజలకు ఆ దేశ ప్రభుత్వం కల్పించిన సంక్షేమ చర్యలు తీవ్రంగా కుంటుపడ్డాయి. అమెరికాలోని పలు నగరాలు, రాష్ట్రాల ప్రజారోగ్య, అత్యవసర స్థితి యాజమాన్య విభాగాలు తీవ్రమైన నిధుల కొరతను ఎదుర్కొంటున్నాయి. అమెరికా పౌరులలోని ప్రతి పదిమందిలో తొమ్మిదిమంది నేడు భూకంపాలు, వరదలు, పెను తుఫానులు, దావానలాల వంటి వాటి తాకిడికి గురయ్యే ప్రాంతాలలో జీవిస్తున్నారు. మరోపక్క శిథిలవాస్తవంలోని మౌలిక సదుపాయాల వ్యవస్థ (రోడ్లు, ఇతరేతర రవాణా మార్గాలు) పరిస్థితిని మరింత జరిలం చేస్తోంది. 2005వ సంవత్సరంలో పలు తరహాల మౌలిక సదుపాయాలపై అధ్యయనం అనంతరం అమెరికా సివిల్ ఇంజనీర్ల సొసైటీ జాతీయ పవర్ గ్రేడ్, ఆనకట్టలు, వంతెనలు వంటి వాటి పరిస్థితి దారుణంగా ఉందంటూ పెదవి విరిచేసింది. దేశంలోని సుమారు 6 లక్షల వంతెనలలో 1,60,000లకు పైగా తీవ్రమైన నిర్మాణ గత లోపాలను కలిగి ఉన్నట్లు లేదా వినియోగానికి పనికిరాని స్థితిలో ఉన్నట్లు ఆ సర్వే తేల్చింది. ఇక రహదారుల పరిస్థితి వేరే చెప్పనవసరం లేదు. 2006వ సంవత్సరంలో అమెరికా పౌరులు సుమారు 350 కోట్ల గంటలు రోడ్లపై చిక్కుకుపోయి గడిపారు. ఇక ఆనకట్టలను కొత్తగా నిర్మించే సామర్థ్యం లేక తాత్కాలిక రిపేర్లు చేస్తున్నారు. దీనివలన లోతట్టు ప్రాంతాల ప్రజలు వరదముంపు పరిస్థితిని ఎదుర్కొంటున్నారు.

పై మొత్తం నేపథ్యంలో ఇక ఇప్పుడు దివాలాతీసిన బడా సంస్థలను ఆదుకునేందుకు లక్షల కోట్ల డాలర్ల - అమెరికా ప్రజల పన్నుల డబ్బును వినియోగించటం - పరిస్థితిని పూర్తిగా దిగజార్చగలదు. విద్యా, వైద్య సదుపాయాల వంటి మౌలిక రంగాలు సంపూర్ణంగా వినాశం పాలవుతాయి. సామాజిక సంక్షేమం - ఇప్పటికే దిగజారి ఉన్న పరిస్థితి నుంచి పతనమై తీవ్ర సంక్షోభంలో పడిపోతోంది. ప్రస్తుతం బుష్ ప్రభుత్వం

ప్రకటించిన 700 బిలియన్ల డాలర్ల (ఆర్థిక సంస్థల) రక్షణ ప్యాకేజీ వల్ల ప్రతి అమెరికా కుటుంబంపై సుమారుగా 6,500 డాలర్ల (3,00,000 రూపాయల) భారం పడనున్నది. అంటే సగటున ఇది తలసరిన 2,000 డాలర్ల మేర భారంగా ఉండగలదు.

పై స్థితిలో ఇప్పటికే అగమ్యగోచరంగా ఉన్న అమెరికా సామాన్య ప్రజల జీవితాలు అతలాకుతలం అవుతాయి. ఇటువంటిపరిస్థితిని ఇంతకాలం ఎంతోకొంత సుఖమయమై జీవితం గడిపిన అమెరికా ప్రజలు భరించగలరా అన్నది సందేహోస్పదమే. సుమారు నూరు సంవత్సరాల క్రితమే ప్రఖ్యాత మానసికవేత్త సిగ్మండ్ ఫ్రాయిడ్ అమెరికాకు డబ్బు జబ్బు ఉందని పేర్కొన్నాడు. ఈ జబ్బునే ఆయన 'డలేరియా' (డాలర్ పేరు మీద) గా వివరించారు. ఫ్రాయిడ్ దృష్టిలో నాణానికి ఒకవైపు - నాజీ జర్మనీ అయితే రెండవవైపు అమెరికా. జర్మనీ ఉన్మాదభరితంగా నియంతృత్వపూరితమైనది. కాగా అమెరికా సమాజంలోని కిందిస్థాయి నుంచి (జర్మనీలో బాగా ఉన్నత స్థానాలలో నుంచి కాక) అధిపత్యం వహించబడేది. అమెరికా దుందుడుకు ప్రజాస్వామ్యం. ఫ్రాయిడ్ దృష్టిలో నాయకులను పరిత్యజించేది. అంటే, ఆ నాయకులు ఎంతసరైనవారైనా, ఉపయోగపడేవారైనా. ఆ దేశంలోని అత్యధికులు ముతకరకం, తక్షణ సంతృప్తులను కోరు కుంటారనేది ఫ్రాయిడ్ భావన. అన్ని రకాల నాయకులను పరిత్యజించే సమాజం ఏనాటికైనా అరాచకంలోకి పడిపోతుందనేది - ఇటువంటిది ఎప్పుడైనా అమెరికాలో జరగవచ్చుననేది ఫ్రాయిడ్ భావన. కాగా, అమెరికాను రక్షిస్తున్నదల్లా - ఆ దేశ ప్రజలు తమ వినాశకర శక్తులను, సంపద వెంపర్లాట దాహం తీర్చుకుంటూ ఉండటమేననేది ఫ్రాయిడ్ అభిప్రాయం.

కానీ 1929 సంవత్సరపు గొప్ప ఆర్థికమాంద్యంలో లాగా సంపద వెంపర్లాటకు భ్రేకుపడితే అమెరికన్లు సులువుగా, వెనువెంటనే అరాచకం వైపు మళ్ళుతారని ఫ్రాయిడ్ పేర్కొన్నాడు. ఈ మొత్తం నేపథ్యం నుంచే నేడు మనం అమెరికాలో రాజకీయ, సామాజిక సంక్షోభం ఏర్పడగల పరిస్థితులను ఊహించగల అవకాశం ఉంది. ఇదే గనుక జరిగితే యావత్ ప్రపంచమూ మరో కొత్త సామాజిక ఆర్థిక వ్యవస్థను వెతుక్కుంటూ పయనించవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడినా ఆశ్చర్యం లేదు.

01.10.2008

వార్త

ఇది పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ సంక్షోభమా?

నేడు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ - అమెరికా కేంద్రంగా ఒక ప్రగాఢ సంక్షోభంలోకి వెళుతోంది. ఆర్థిక సంస్థలు, బ్యాంకులూ దివాలా తీస్తున్నాయి. ఆర్థికవ్యవస్థ యావత్తు చిన్నాభిన్నం అవుతోంది. కోటానుకోట్ల మంది ప్రజల జీవితాలు దుర్భర పరిస్థితుల్లోకి దిగజారిపోతున్నాయి. ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ - కీలక పట్టుగొమ్మలైన అమెరికా, జపాన్, యూరోప్ లు మూడింటి పరిస్థితి అగమ్యగోచరంగా ఉంది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ భవిష్యత్తును గురించిన, మౌలిక ప్రశ్నలను ఈ పరిస్థితి లేవనెత్తుతోంది.

కాగా, పై తరహా పరిస్థితి మూలాలు ఎక్కడ ఉన్నాయి, ఈ పరిస్థితి ఇప్పుడు ఇలా ఎందుకు వచ్చిందనేదే అసలు ప్రశ్న. సంక్షోభాలు పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థ మూలాలలోనే ఉన్నాయనేది అసలు సత్యం. ఈ వ్యవస్థ ఉన్నంతకాలం ఇలాంటి సంక్షోభాలు దాపురిస్తూనే ఉంటాయని మార్క్సిస్టు సిద్ధాంతకారుడు కారల్ మార్క్స్ 19వ శతాబ్దంలోనే వివరించాడు. అయితే, ఇదంతా ఉత్తరదేశాల్లోనే అప్పట్లో పెట్టుబడిదారీ ఆర్థికవేత్తలు కొట్టిపారేశారు. చిన్నా, చితక తేడాలతో వ్యవస్థ సజావుగా సాగిపోతుందనేది వారి అంచనా. ఈ అంచనా సుదీర్ఘకాలం పాటు సరైనదిగానే కన్పించింది. అయితే 1929లో 'ఆకస్మాత్తుగా' పరిస్థితి తల్లకిందులైంది. 1930వ దశాబ్దపు గొప్ప ఆర్థిక మాంద్యంగా చెప్పేది 1929లోనే ఆరంభమయింది. 1920వ దశాబ్దంలో యావత్తు ఉజ్వలంగా కనిపించిన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ఆకస్మాత్తుగా 1929లో కుప్పకూలి పోయింది. స్టాక్ మార్కెట్ లు కుప్పకూలడంతో ఇది ఆరంభం అయింది. అమెరికాలో ఆరంభం అయిన ఈ సంక్షోభం యావత్ పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచాన్ని ఆనాడు చుట్టు ముట్టింది. 1848లో రచించిన మార్క్స్, ఎంగెల్స్ ల 'కమ్యూనిజం ప్రణాళిక' ఈ తరహా సంక్షోభం సందర్భంలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో పరిస్థితులను ఈ విధంగా ముందుగానే ఊహించింది.

వాణిజ్య సంక్షోభాలు

‘వాణిజ్య సంక్షోభాలు వచ్చినప్పుడల్లా అంతకంతకు మరింత ప్రమాదకరంగా మొత్తం బూర్జువా సమాజానికే చావు బతుకుల సమస్యను తెచ్చిపెడుతున్నాయి. ఈ సంక్షోభాలు వచ్చినప్పుడల్లా ఉత్పత్తి అయిన సరుకుల్లోనే గాక, గతంలో సృష్టించిన ఉత్పాదక శక్తుల్లో కూడా పెద్ద భాగాన్ని నాశనం చేయడం జరుగుతుంది. గత యుగాల్లో అసంభవంగా కనిపించే ఒక అంటురోగం. ఈ సంక్షోభ సమయాల్లో చెలరేగుతుంది. అది మితిమీరిన ఉత్పత్తి అనే అంటురోగం. హఠాత్తుగా మానవ సమాజం తాత్కాలిక ఆటవిక దశలో ప్రవేశించినట్లుంటుంది. కాటకమో, సర్వ విధ్వంసక ప్రపంచ యుద్ధమో వచ్చి సకల ప్రాణాధార వస్తువుల సరఫరాను ఖండించినట్లుంటుంది. పరిశ్రమలూ, వాణిజ్యమూ ధ్వంసమైపోతుంటుంది. కారణమేమంటే మితిమీరిన నాగరికత, మితిమీరిన వాణిజ్యం.’ ఇది మార్క్స్, ఎంగెల్స్ ల ఆర్థిక సంక్షోభ సమయంలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో పరిస్థితులను ఉహించినతీరు.

కాగా, పై విధమైన సంక్షోభాలు అసలు ఏ విధంగా వస్తాయన్నది ఇక్కడి ప్రశ్న దానికి స్పష్టమైన వివరణ ఉంది. మౌలికంగా ఈ సంక్షోభాలకు మూలకారణాన్ని ‘అధిక ఉత్పత్తి సంక్షోభం’ అని అనవచ్చు. ఈ అధిక ఉత్పత్తి సంక్షోభం ఈ విధంగా ఏర్పడుతుంది. ప్రైవేటు లాభార్జన పరమావధిగా నడిచే మార్కెట్టు వ్యవస్థలో అధిక ఉత్పత్తి రుగ్మత సర్వసహజం. ఎందుచేతనంటే - పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో పెట్టుబడిదారులందరి అంతిమ లక్ష్యం లాభాలను పోగేసుకోవడమే. ఈ వెంపర్లలో వారికి కార్మికులకు చెల్లించే వేతనాలు కూడా అనవసర వ్యయంగానే కనపడతాయి. అందుచేత, తమ లాభాలను పెంచుకునేందుకు నూతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానం కోసం ఎదురు చూస్తుంటారు. ఈ నూతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానం కార్మికుల జీవన స్థితిగతులను మెరుగుపరచవలసింది పోయి, అది కార్మికుల పాలిట ఆశనిపాతం అవుతుంది. లెక్కకు మించిన సంఖ్యలో కార్మికులు, ఉద్యోగులు, ఉపాధిని కోల్పోతారు. నిరుద్యోగం ప్రబలుతుంది. ఫలితంగా ఆర్థిక వ్యవస్థలో మెజారిటీ ప్రజల కొనుగోలు శక్తి పడిపోతుంది. ఇది మొదటికే మోసం తెస్తుంది. అంటే, తమ లాభాలను పెంచుకునేందుకు పరిశ్రమాధి పతులు ప్రవేశపెట్టిన అధునాతన యంత్రాలు ఉత్పత్తిని అయితే పెంచుతాయి. కానీ, ఈ యంత్రాల వలన ఉపాధి కోల్పోయిన మెజారిటీ ప్రజానీకం ఈ అధిక ఉత్పత్తిని కొనుగోలు చేయగల స్థితిలో ఉండరు.

1929లో ఆరంభమైన ఆర్థిక మాంద్యపు పరిస్థితులలో కూడా జరిగింది ఇదే. ఈ తీవ్ర ఆర్థికమాంద్యానికి ముందర చాలా కొత్త సాంకేతిక పరిజ్ఞాన ఆవిష్కరణలు జరిగాయి.

ఆర్థిక వ్యవస్థలో అభివృద్ధి నింగినంటుతోందా అనే ఆశలు రేకెత్తాయి. “పెట్టుబడి” గ్రంథం రెండవ భాగంలో కార్లమార్పు ఇలా అంటాడు - ‘సంక్షోభానికి ముందర’ అన్నిసార్లు వార్షిక ఉత్పత్తిలో కార్మిక వర్గానికి సాపేక్షంగా పెద్దభాగం లభిస్తుంది. ప్రస్తుతం 2001వ సంవత్సరం నుంచి తడబడుతూ తీవ్ర సంక్షోభం ముంగిట్లోకి వస్తోన్న ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అంతకు ముందర “2” దశాబ్దాల కాలంపాటు పలు కొత్త ఆవిష్కరణలకు, ఆశలకు తెరలేపిన విషయం గమనార్హం. దీనిని గురించి చర్చించే ముందుగా - 1930వ దశకపు ఆర్థిక మాంద్యం నుంచి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ఎలా బయటపడిందో, నేడు ఆ పరిస్థితులు ఉన్నాయో లేదో చూద్దాం. 1930వ దశకపు ఆర్థిక సంక్షోభం నుంచి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను కీన్స్ అనే ఆర్థికవేత్త కాపాడాడు. కీన్స్ సూచించిన పరిష్కారమార్గం ఇది - నూతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానపు ఆవిష్కరణల వలన బుక్కాపకీరులై, కొనుగోలు శక్తిని కోల్పోయిన మెజారిటీ ప్రజలకు ఉపాధిని కల్పించి, వారి కొనుగోలు శక్తిని పెంచే పనిని ఆయా పెట్టుబడిదారీ దేశాల ప్రభుత్వాలే చేయాలి. దీనికై ఆ ప్రభుత్వాలు ‘ప్రజాహిత కార్యక్రమాలను’ (పబ్లిక్ వర్క్స్) అమలు జరపాలి. అంటే ప్రభుత్వాలే పూనుకొని తమవద్ద ఉన్న డబ్బుతో రోడ్లు వేయడం, రహదారి భవనాలను నిర్మించడం, రైలు మార్గాలను నిర్మించడం, ఆసుపత్రులను, పాఠశాలలను నిర్మించడం వంటి మౌలిక సదుపాయాలను కల్పించే ఉపాధి కల్పనా పనులను చేపట్టాలి. ఉపాధి లభించిన మెజారిటీ ప్రజల కొనుగోలు శక్తి పుంజుకుంటుంది. ఫలితంగా అధిక ఉత్పత్తి సంక్షోభంలో తమ సరుకులకు మార్కెట్లో డిమాండ్ లేక ఆ సరుకులు గోడౌన్లో పేరుకుపోయి, మూసివేసిన ప్రైవేటు పరిశ్రమలు కోలుకునే అవకాశం లభిస్తుంది. ప్రభుత్వం కల్పించిన ఉపాధి వలన కొనుగోలు శక్తి ఏర్పడిన ప్రజలు తమ అవసరాల కోసమై మరల మార్కెట్లోకి రావడం వలన ప్రైవేటు పెట్టుబడిదారుల గోడౌన్ల నుంచి సరుకులు మార్కెట్లోకి కదలనారంభిస్తాయి. దీనితో మిల్లుల సైరన్లు మరలా మోగుతాయి. ఉత్పత్తిని తిరిగి ఆరంభించేందుకై ప్రైవేటు యజమానులు కూడా కార్మికులకు ఉపాధిని కల్పించనారంభిస్తారు. ఈ క్రమం అంతటి ఫలితంగా మార్కెట్ వ్యవస్థలో అధిక ఉత్పత్తి పెనుభూతం తొలగిపోయి, నిరుద్యోగ సైన్యపు సంఖ్య గణనీయంగా తగ్గిపోతుంది. మొత్తం మీద గాడితప్పిన మార్కెట్ వ్యవస్థ మరలా పట్టాలు ఎక్కుతుంది. ఈ విధంగా ప్రైవేటు యజమానుల అరాచకత్వంతో శ్రుతితప్పిన ఆర్థిక వ్యవస్థ, ప్రభుత్వ జోక్యంతో కూడిన ఆర్థిక విధానాల ద్వారా గట్టెక్కుతోంది. కీన్స్ సూచించిన ఆర్థిక సంక్షోభ పరిష్కారం పనిచేసే తీరు ఇది. అంటే ఇది డిమాండ్ను మేనేజ్ చేయటం (పెంచటం) ద్వారా ఆర్థిక వ్యవస్థను కాపాడటం.

పై విధానపు రూపాంతరమే సుమారు 1973 వరకూ పలు అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో కొనసాగిన సంక్షేమ రాజ్యవ్యవస్థ. ఈ సంక్షేమ రాజ్యవ్యవస్థలో కార్మికులు, ఉద్యోగుల ప్రయోజనాల కోసమై పెట్టుబడిదారీ ప్రభుత్వాలు ఆర్థిక వ్యవస్థలలో జోక్యం చేసుకుంటున్నాయి. స్వయంగా సామాజిక సంక్షేమ కార్యక్రమాలను (విద్య, వైద్యం వంటివి) అమలు జరుపుతాయి. అయితే 1973వ సంవత్సరం నాటికల్లా ఈ పరిస్థితి మారిపోయింది. 1973-79 కాలంలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలలో పెట్టుబడి దారుల లాభాలు గతంతో పోలిస్తే తగ్గుముఖం పట్టాయి. దీనికి కారణాలుగా - అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాల మధ్య పెరిగిన పోటీని, సంక్షేమ రాజ్యకాలంలో సంఘటితపడిన కార్మిక సంఘాలశక్తి వంటి వాటిని పేర్కొనవచ్చు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ అనంతరం మార్షల్ షాన్ అనే ఆర్థిక ప్రణాళిక ద్వారా పశ్చిమ యూరోప్ పునర్నిర్మాణానికి, అలాగే జపాన్ ఆర్థికవ్యవస్థ పునర్నిర్మాణానికి అమెరికా సాయపడింది. కాలక్రమేణా ఈ పశ్చిమ యూరోప్, జపాన్ ఆర్థిక వ్యవస్థలు పుంజుకొని అవి పెట్టుబడిదారీ దేశాల మధ్య మార్కెట్ పోటీని తీవ్రతరం చేశాయి. మరో పక్కన చౌక శ్రమశక్తి, సరుకుల ద్వారా ఉత్పత్తి జరగటం పెరిగింది. అలాగే, సంక్షేమ రాజ్యకాలంలో బలపడ్డ కార్మిక సంఘాల శక్తి, కార్మికుల నుంచి డిమాండ్లను పెంచింది. అంటే, మెరుగైన వేతనాలు, పని పరిస్థితులు, బోనస్ల వంటి వాటి కోసం డిమాండ్ చేయగల, బేరసారాలు చేయగల కార్మిక సంఘాల శక్తి పెరిగింది. ఇవన్నీ కలగలిసి 1973-79 నాటికల్లా అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో, ముఖ్యంగా అమెరికాలో పెట్టుబడిదారుల లాభాలు తగ్గసాగాయి. అలాగే, ఉత్పాదకత, అభివృద్ధి రేటు కూడా కుంటుపడింది. ఉదాహరణకు 1949-59ల మధ్య అమెరికాలో సగటు లాభాల రేటు (సరుకు ఉత్పత్తి రంగంలో) 25 శాతంగా ఉంది. 1973-79 నాటికి ఈ సగటు లాభాల రేటు 14 పడిపోయింది. ఇక, ఉత్పాదకత అభివృద్ధి (సరుకు ఉత్పత్తి రంగంలోనే) 1938-50 ల మధ్య 2.7 శాతం ఉండగా, 1973-79 నాటికల్లా ఇది 0.4 శాతానికి తగ్గింది. మరోపక్కన అమెరికాకు మినహాయిస్తే జి-7 దేశాలలో 1960 దశకం ఆరంభంలో 3.4 శాతంగా ఉన్న ఉత్పాదకత అభివృద్ధి 1970వ దశకం ఆరంభం నాటికల్లా 6.2 శాతానికి పెరిగింది. కానీ 1978-79 కాలంలో, ఈ దేశాలలో కూడా ఉత్పాదకత రేటు, అభివృద్ధి వేగం తగ్గి ఈ రేటు 3.5 శాతానికి తగ్గింది.

నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలు

పై నేపథ్యంలోనే పలు అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలోని పెట్టుబడిదారులకు తగ్గిపోతున్న లాభాలు కలవరపాటును కలిగించాయి. అయితే, తమదేశ ప్రభుత్వాలు సంక్షేమ రాజ్యాల పేరిట కార్మికులకు కూడా న్యాయం చేస్తున్నంత కాలం వారు తమ లాభాలను పెంచు

కునేందుకు చేయగలిగింది తక్కువ. ఇక ఇప్పుడు ఈ సంక్షేమ రాజ్యవ్యవస్థనూ, అది కార్మికులకు కలిగించే ప్రయోజనాలనూ, తమపై ప్రభుత్వం విధిస్తున్న పన్నులను తగ్గించుకోవడం ద్వారా మాత్రమే లాభాలను తిరిగి బాగా పెంచుకోగలమన్నది పెట్టుబడిదారుల ఆలోచనగా మారింది. దీనంతటి కోసమై ముందుకు వచ్చిన విధానాలే - నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలు. వీటిలో అంతర్జాగ్రమే ప్రపంచీకరణ, సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ. నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాల ద్వారానే సంపద పెరుగుతుందనీ, దానిలో తమ, దేశాల కార్మికులకు కూడా భారీ వాటా లభిస్తుందని ప్రచారహోరు మొదలైంది. బ్రిటన్ లో మితవాది మార్గరెట్ థాచర్, అమెరికాలో రోనాల్డ్ రిగన్ ల శకానికి తెరలేచింది. మరో ప్రత్యామ్నాయం లేదంటూ ఈ ఇరువురు నేతలూ నయా ఉదారవాద విధానాలకు శ్రీకారం చుట్టారు. వాస్తవానికి ప్రత్యామ్నాయం లేనిది - పెట్టుబడిదారులకు, కార్మికులకు కాదు. అంటే, లాభాలను పెంచుకునేందుకు పెట్టుబడిదారులకు నయా ఉదారవాద విధానాలు మినహా మరో మార్గాంతరం లేదు. కాగా, వర్గాతీత భావనగా - అంటే సకల జనులకు మేలు చేసేవిగా (వర్గాలకు అతీతంగా) ఈ నయా ఉదారవాద విధానాలకు ప్రచారం లభించింది.

పరిష్కరించని ఫైనాన్స్ చిట్కాలు

ఇక థాచర్, రిగన్ ల పరిపాలనా కాలంలో - కార్మిక సంఘాలపై తీవ్రవాద దాడులు జరిగాయి. కార్మికుల హక్కులు కాలా రాచివేశాయి. ఫలితంగా ఏర్పడిన వాతావరణంలోని కార్మికుల బేరసారాల శక్తి తగ్గి పెట్టుబడిదారుల ఆధిపత్యం మరలా బాగా పెరిగింది. దీనితో సంక్షేమ రాజ్యవ్యవస్థకూ, 1930 ల సంక్షోభం అనంతరపు కీన్స్ విధానాలకు తెరపడింది. దీనంతటికీ తోడుగా ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానపు ఆవిష్కరణలు మరలా కార్మికుల నిరుద్యోగాన్ని పెంచసాగాయి. లేఆఫ్ లు, పిన్ స్కెన్లిప్పులు మామూలు అయిపోయాయి. కంప్యూటరీకరణతో, రోబోట్ల యుగంతో నిరుద్యోగం తీవ్రతరం అయింది. ప్రజల జీవితాలను సుఖమయం చేయవలసిన ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానమే వారి పాలిట శాపం అయింది. పెట్టుబడిదారుల లాభాల వేటలో కార్మికులు కరివేపాకులయ్యారు. దీనితో వివిధ పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో కార్మికుల, ఉద్యోగులలో నిరుద్యోగం మరలా పెరగసాగింది. మరోపక్కన పెట్టుబడిదారులకిచ్చే పన్నురాయితీల వలన ప్రభుత్వాల ఆదాయాలు తగ్గి నిరుద్యోగ భృతి, విద్య, వైద్యాలపై వ్యయం వంటివి కుంటుబడ్డాయి. ఫలితంగా అప్పటికే ఆదాయాలు పూర్తిగా లేక, లేదా కుంటుపడి ఉన్న కార్మికుల దుస్థితి మరింత తీవ్రం అయింది. ఒక పక్కన కార్మికులు, ఉద్యోగులలో నిరుద్యోగం పెరుగుతుండగా మరో పక్కన నిజ వేతనాల పెరుగుదలలో పెరుగుదల

క్షీణించి పోవటం, అదే విధంగా సామాజిక సంక్షేమ పథకాలు కుంటుపడటం వల్ల కార్మికుల నిజ కొనుగోలు శక్తి భారీగా తగ్గిపోయింది.

ఈ మొత్తం పరిస్థితి మరలా 1930 వ దశాబ్దపు సంక్షోభ పరిస్థితులను పోలిన పరిస్థితులకు శ్రీకారం చుట్టసాగింది. కార్మికులు, ఉద్యోగుల కొనుగోలు శక్తి భారీగా పడిపోవటం మొదలైంది. అయితే, 1980వ దశకంలో క్రెడిట్ భూమ్ ద్వారా ఈ కొనుగోలు శక్తిని కృత్రిమంగా పెరిగిన స్థాయిలోనే కొనసాగించగలిగారు. 1990వ దశకంలో డాట్.కామ్ బుడగను పెంచి పోషించటం ద్వారా షేర్ మార్కెట్లలో బూమ్ను తెచ్చి కొనుగోలు శక్తిని పెద్ద స్థాయిలో కొనసాగించగలిగారు. 2001 సంవత్సరంలో ఈ షేర్ మార్కెట్ బుడగ కూడా పేలిపోయింది. మరలా సంక్షోభ పరిస్థితులు వునరావృతం కాసాగాయి. ఈ నేపథ్యంలోనే 2001 సెప్టెంబర్ 11 తీవ్రవాద దాడులు అమెరికాకు కలిసివచ్చాయి. ఆఫ్ఘానిస్తాన్, ఇరాక్ లలో యుద్ధాలు చేయడం - అనంతరం వినాశనమైన ఆ దేశాలలో వున్న ర్నిర్మాణం పేరిట తన దేశంలో బడా బహుళజాతి సంస్థలకు కాంట్రాక్టుల ద్వారా నిరుద్యోగ సమస్యను పాక్షికంగా పరిష్కరించుకోవటం ఒక మార్గాంతరంగా ముందుకు వచ్చింది. అయితే, ఈ చిన్న దేశాలలో యుద్ధాల స్థాయి అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ వునరుజ్జీవనానికి తగిన మోతాదుకాదు. దీనికి మించి ఈ దేశాలలోని యుద్ధాలు కూడా ఊహించని విధంగా బెదిసికొట్టాయి. 3 లక్షల కోట్ల డాలర్ల మేర అప్పు తెచ్చిన డబ్బుతో అయిదు సంవత్సరాలు యుద్ధం నడిపినా - వునర్నిర్మాణ కాంట్రాక్టుల అమలుదలకు కావలసిన శాంతియుత వాతావరణం - ఇరాక్, ఆఫ్ఘానిస్తాన్ లలో ఆ దేశంలోని ప్రతిఘటనల తీవ్రత వలన అమెరికాకు లభించలేదు. దీంతో మొదటికే మోసం వచ్చింది. డబ్బుపోయి శనిపట్టినట్టుగా అమెరికా పరిస్థితి మారింది.

ఇక, 2001 స్టాక్ మార్కెట్ ల పతనం తరువాత పైన పేర్కొన్న యుద్ధాలతో పాటుగా - అమెరికా పాలకులు బాగా తక్కువ వడ్డీరేట్ల ద్వారా రియల్ ఎస్టేట్ బూమ్ కు తెరలేపారు. 1980వ దశకంలోని క్రెడిట్ బూమ్ మొదలుకొని, అనంతరకాలపు 1990వ దశకంలోని డాట్.కామ్ బూమ్, తరువాతి కాలపు రియల్ ఎస్టేట్ బూమ్ వరకూ, అమెరికా ప్రజలు - ఆ మాటకొస్తే పలు అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారి దేశాల ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని కాపాడింది పైనాన్స్ పెట్టుబడి. ఈ పైనాన్స్ పెట్టుబడి స్వభావం, నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలోని పెట్టుబడులకు భిన్నమైనది. అంటే సరుకులు, సేవలను ఉత్పత్తి చేసి, వాటిపై లాభాలను ఆర్జించుకునే ఆర్థిక వ్యవస్థ. ఈ ఆర్థికవ్యవస్థనే ఒక సమీకరణ రూపంలో వ్యక్తం చేయాలంటే అది, డబ్బు - సరుకు లేదా సేవా ఉత్పత్తి, అదనపు డబ్బుగా ఉంటుంది. ఇదే నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ స్వభావం. ఈ నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ మెజారిటీ

కార్మికులకు, ఉద్యోగులకూ ఉపాధిని కల్పిస్తుంది. ఇక ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థ లేదా పెట్టుబడిని ఒక సమీకరణ రూపంలో వ్యక్తం చేయాలంటే అది ఇలా ఉంటుంది డబ్బు - అదనపు డబ్బు (M-M) అంటే ఇక్కడ కూడా డబ్బే పెట్టుబడి. కానీ అది ఎటువంటి సరుకునూ లేదా సేవను ఉత్పత్తి చేయకుండానే సరాసరి లాభంతో కూడిన అదనపు డబ్బుగా మారుతుంది. ఇది వడ్డీ వ్యాపారపు డబ్బు వంటింది.

వాస్తవానికి నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో యాంత్రీకరణ పెరిగిపోయిన కొద్దీ ఆ ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఉపాధి అవకాశాలు బాగా సన్నగిల్లిపోయాయి. రోజు రోజుకూ ఇంకా తగ్గుతున్నాయి. ఈ పరిస్థితిలోనే నిరంతరం లాభాల వేటలో వెంపర్లాడే పెట్టుబడులు మరింత తీవ్రరూపంలో ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి రూపాన్ని తీసుకున్నాయి. ఉపాధి అవకాశాలు తగ్గిన ప్రజలు, నిజ వేతనాలు బాగా కుంటుబడ్డ ప్రజలు కొనుగోలు శక్తిని కొల్పోయి ఉండటం వలన నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో పెట్టుబడుల అవకాశాలు రోజురోజుకూ మరింత క్షీణించాయి. 1973-79 సంవత్సరాల కాలంలో ఆరంభమైన కార్మికవర్గంపై దాడి అనంతరకాలపు నయా ఉదారవాద విధానాల కాలంలో ఉధృతరూపం దాల్చి కార్మికుల కొనుగోలు శక్తిని, నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థను భారీగా క్రుంగదీసింది. అంటే, నేడు అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థలోనూ - యావత్ పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థలోనూ వెల్లడవుతోన్న ఆర్థిక సంక్షోభం మూలాలు వాస్తవానికి 1973-79 కాలం నుంచీ, నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఉన్నాయి. కాగా, ఇక అప్పటి నుంచే తన లాభాల వేటలో పెట్టుబడి మరింత ఉధృతరూపంలో ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి రూపాన్ని తీసుకుంది. సరకులను, సేవలను ఉత్పత్తి చేసే పలు నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలోని బడా సంస్థలు కూడా తమ ఫైనాన్స్ విభాగపు శాఖలను ఏర్పరచాయి. నిజానికి నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో పెట్టుబడులకంటే, ఫైనాన్స్ ఆర్థిక వ్యవస్థలో పెట్టుబడులు లెక్కలేనన్ని రెట్లు ఎక్కువ నేడు ఉన్నాయి. ఈ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులే 1980వ దశకంలో నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో మాంద్యం వల్ల కుంటుపడిన ప్రజల కొనుగోలు శక్తికి క్రెడిట్ బూమ్ రూపంలో ఊతాన్ని ఇచ్చింది. అనంతరం, 1990వ దశకపు డాట్ కామ్ బూమ్లోనూ, 2001 అనంతర కాలపు రియల్ ఎస్టేట్ బూమ్లోనూ కూడా ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిదే కీలకపాత్ర.

ఇబ్బడిముబ్బడిగా పేరుకుపోయిన పెట్టుబడులను ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి - రియల్ ఎస్టేట్ బూమ్ కాలంలో వెనకాముందూ చూసుకోకుండా ప్రజలకు రుణాలుగా ఇచ్చింది. ఈ రుణాలు కడకు నింజా రుణాల రూపం కూడా తీసుకున్నాయి. అంటే, నో ఇన్ కమ్, నో జాబ్, నో అసెట్స్ పరిస్థితి ఉన్న వారికి కూడా వెనుకా ముందూ చూసుకోకుండా గృహ రుణాలు మంజూరు అయ్యాయి. ఈ రుణాలనే సబ్ - ప్రైమ్ రుణాలు అంటున్నారు.

ఇటువంటి రుణ గ్రహీతలు తగ్గుతున్న వడ్డీరేట్లను ఆసరాగా చేసుకొని తాము రుణంపై కొనుక్కున్న ఇళ్ళను తిరిగి మరలా తక్కువ వడ్డీ రేట్లకు తనఖా పెట్టడం ద్వారా తమ చేతిలో అదనపు డబ్బుతో ఇప్పటి వరకూ జీవితాన్ని వెళ్ళబుచ్చారు. అయితే, ఈ పరిస్థితి ఎంతోకాలం కొనసాగలేదు. 2007వ సంవత్సరం మొదలుకొని సబ్ ప్రైమ్ గృహరుణాల సంక్షోభం మొదలైంది. రుణాలు తిరిగి చెల్లించే ఆర్థిక స్థోమత లేనివారికి కూడా రుణాలను ఇవ్వడం వలన వారు తిరిగి రుణ వాయిదాలను చెల్లించే పరిస్థితి లేకపోవటంతో రుణాలను ఇచ్చిన ఫైనాన్స్ బ్యాంకులు సంక్షోభంలో పడ్డాయి. ఈ సంక్షోభం నేడు ఆర్థిక పరిస్థితి మెరుగ్గా ఉన్నవారికి కూడా పాకింది. ఈ నేపథ్యంలోనే ఈ మధ్యన అమెరికా అధ్యక్ష పదవికి పోటీ చేస్తోన్న బారక్ ఒబామా మాటలను చూడవచ్చును. ఆయన ఇలా అన్నారు. ‘మనసంపద పై స్థాయి నుంచి కింది స్థాయికి మోచేతి నీళ్ళలా వస్తుందని చెప్పుకున్నాము. అయితే నేడు భయాందోళన మాత్రమే (సమాజంలోని) కిందిస్థాయి నుంచి పై స్థాయికి పాకుతోంది.’ దీనంతటి ఫలితమే వరుసగా వాల్ స్ట్రీట్ ఇన్ వెస్ట్ మెంట్ బ్యాంకుల ఐదింటి దివాళా, సంక్షోభం. నేడు ఈ సంక్షోభం మరింత విస్తరించి ఇతరేతర బ్యాంకులకు కూడా పాకుతోంది. దీనిలో భాగమే వాషింగ్టన్ మ్యూచువల్ సంచనలం. అంటే, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ నేడు అడుగులేని బావిలోకి పడిపోతున్నట్లుగా కనపడుతోంది.

ఈ పరిస్థితులలో అమెరికా ప్రభుత్వం దివాలా తీసిన పలు సంస్థలను జాతీయం చేసింది. నిన్నమొన్నటి వరకు ప్రజా జీవితంలో ప్రభుత్వ పాత్ర శాంతి భద్రతలను కాపాడడం మాత్రమేననీ, దేశ సరిహద్దులను రక్షించటమే అని చెబుతూ వచ్చిన పెట్టుబడిదారీ ప్రభుత్వం, ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రభుత్వ జోక్యం ఉండరాదంటూ చెబుతూ వచ్చిన నయా ఉదారవాద ప్రభుత్వం; నేడు - బడా సంస్థలు సంక్షోభంలోపడినారీ ఈ విధానానికి తిలోదకాలిచ్చి ఆర్థిక వ్యవస్థలో జోక్యం చేసుకొని ఆ సంస్థలను జాతీయకరణ ద్వారా కాపాడేవరకూ వెళ్ళింది. సామాన్య ప్రజల కనీస అవసరాలైన విద్య, వైద్యం వంటి వాటిని కూడా ప్రభుత్వ జోక్యం పనికిరాదంటూ ఇదే పాలకులు మార్కెట్ శక్తుల దయా దాక్షిణ్యాలకు వదిలివేశారు. సాంఘిక సంక్షేమ నిధులపై భారీ కోత పెట్టారు. అమెరికాలో జరిగిన జాతీయకరణల తరువాత ఆ దేశాన్ని ‘యునైటెడ్ స్టేట్స్ ఆఫ్ సోషలిస్టు అమెరికా’ అంటూ కూడా వ్యంగ్య వ్యాఖ్యానాలు వస్తున్నాయి. ప్రస్తుత ఆర్థిక సంక్షోభం ఇంకా మధ్యస్థదశలో మాత్రమే ఉందనీ, చేరుకోవలసిన పాతాళం చాలా ఉందని జోసెఫ్ స్టిగ్లిట్జ్ వంటి ఆర్థికవేత్తలు పేర్కొంటున్నారు. ఇక, న్యూయార్క్ టైమ్స్ పత్రిక ఈ సెప్టెంబర్ 20వ తేదీన ఇలా పేర్కొంది. ‘మీ కంపెనీల వాటాలతో (షేర్లు) ఏదైనా చేసే ముందుగా, మిమ్ములను మీరు ఈ ప్రశ్న వేసుకోండి. మీకు ఇప్పటికీ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థపై విశ్వాసం

ఉందా?' ఇదీ నేటి అమెరికా దుస్థితి. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా విస్తరిస్తోన్న ఆర్థిక సంక్షోభపు పరిస్థితి. ఈ నేపథ్యంలో కీన్స్ పరిష్కారాలు ఏమైనా తిరిగి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను కాపాడగలవా అన్నది మిగిలి ఉన్న ప్రశ్న. దీనికి ముందుగా నేడు అమెరికాతో పాటుగా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు మూలస్తంభాలు అయిన యూరోపియన్ యూనియన్, జపాన్ లు కూడా ఆర్థిక సంక్షోభంలో ఉన్నాయన్న విషయాన్ని మరిచిపోరాదు. కీన్స్ ఆర్థిక పరిష్కారాలను అమలు జరపాలంటే ఆయా ప్రభుత్వాల దగ్గర ధనబలం ఉండాలి. అయితే, నేడు ఆ పరిస్థితి కనపడటం లేదు. అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ ఇప్పటికే అప్పుచేసి పప్పుకూడులా నడుస్తోంది. ఆ దేశం ఇతరేశాల దేశాల నుంచి, ముఖ్యంగా పలు ఆసియా దేశాల నుంచి తీసుకున్న అప్పులపై ఆధారపడి మనుగడ సాగిస్తోంది. ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలో సరుకులు, సేవల వినిమయంలో అమెరికాదే సింహభాగం. ఈ అతిపెద్ద ఆర్థిక వ్యవస్థ నేడు తన ప్రభుత్వం వద్ద ఆర్థిక స్థోమత లేక కీన్స్ పరిష్కారాన్ని అమలు జరిపే స్థితిలో లేదు. జపాన్ పరిస్థితి కూడా అదే. యూరోపియన్ యూనియన్ దీ అదేబాట. కాగా, అమెరికాకూ, ఇతరేశాల అభివృద్ధి చెందిన దేశాలకు ఎగుమతులు చేయటంపై ఆధారపడిన పలు ఆసియా ఆర్థిక వ్యవస్థలు కూడా నేడు ఆ ఎగుమతులు కుదేలై చతికిలపడే పరిస్థితికి చేరుకుంటున్నాయి. అంటే స్థూలంగా నేడు యావత్తు ప్రపంచ ఆర్థిక పరిస్థితి 1930లను మించిన ఆర్థిక సంక్షోభం దిశగా మరులుతోండా అనిపిస్తోంది. ఇది వాస్తవ రూపం ధరిస్తే బహుశా ప్రపంచంలో పెనుమార్పులే సంభవిస్తాయి. అవి పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థనే మౌలికంగా సవాలు చేసేవి కావచ్చు. యావత్ ప్రపంచంలోనూ సామాన్య ప్రజల జీవితాల్ని అతలాకుతలం చేయగల ఈ సంక్షోభాన్నించి వ్యవస్థలను గట్టెకించి (అవసరమైతే సమూలంగా మార్చి) నడిపించగలిగేటండకుగాను నేడు ప్రపంచ ప్రజానీకానికి విజ్ఞత, లోతైన అవగాహన ఉన్న నాయకత్వం తక్షణ అవసరం. ఇది కొరవడితే సంక్షోభం సుదీర్ఘకాలం కొనసాగి వినాశకర పరిణామాలకు దారితీయగలదు. శ్రేయం అవిభాజ్యం అనేది వాస్తవం. ఈ సంక్షోభ కాలంలో దాని ప్రభావం తాకని సుఖశాంతులతో కూడిన ద్వీపాలంటూ ఏమీ మిగలవు. కాబట్టి నా చిన్న బొజ్జకు శ్రీరామరక్ష అనుకునే ధోరణుల నుంచి కులీన వర్గాలు కూడా బయటపడాలి.

03, 04.10.2008

వార్త

ఇది పెట్టుబడిదారీ చరమాంకమా?

ప్రస్తుత అమెరికా సంక్షోభానికి మూలాలు ప్రధానంగా ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థ తాలూకు రెండు పార్శ్వాలలో ఉన్నాయి. ఒకటి నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ, రెండోది ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి ఆర్థిక వ్యవస్థ. నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థ అంటే డబ్బును పెట్టుబడిగా పెట్టి సరుకులను, సేవలను ఉత్పత్తి చేసి, వాటిని అమ్మడం ద్వారా, లాభాలతో కలుపుకొని, తొలి పెట్టుబడిపై అదనపు డబ్బును పొందే ఆర్థిక వ్యవస్థ. ఈ ఆర్థిక వ్యవస్థనే ఒక సమీకరణ రూపంలో చెప్పాలంటే ఇది ఇలా ఉంటుంది. ఎం- సి- ఎం అంటే వీటిలోని మొదటి అక్షరం ఎం తొలి పెట్టుబడిని సూచిస్తుంది. రెండో అక్షరం సి దీని నుంచి ఉత్పత్తి అయిన సరుకు, చివరి అక్షరం ఎం అనేది లాభంతో కలగలసి వచ్చిన డబ్బును సూచిస్తుంది. అంటే ఇటువంటి పెట్టుబడి స్థూలంగా ఉత్పాదక పెట్టుబడి.

ఇక రెండవరకం ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి గురించి... ఈ పెట్టుబడికి ఎం - ఎం సమీకరణంగా చూడొచ్చు. అంటే ఇక్కడ మొదటి అక్షరం ఎం పెట్టుబడిని సూచిస్తుంది. అది ఎటువంటి సరుకును లేదా సేవను ఉత్పత్తి చేయకుండానే రెండవ ఎం అనే అదనపు డబ్బుగా మారుతుంది. బ్యాంకింగ్ సంస్థలు, ఫైనాన్స్ సంస్థలు చేసే వ్యాపారం ఇది. ఇది దరిదాపుగా వడ్డీ వ్యాపారం లాంటిది. ప్రస్తుతం అమెరికాలో ఆరంభమై యావత్ ప్రపంచానికి విస్తరిస్తోన్న ఆర్థిక సంక్షోభం మూలాలు ఆర్థిక వ్యవస్థ తాలూకు ఈ రెండు పార్శ్వాలలోనూ ఉన్నాయి. పైపైన చూస్తే ప్రస్తుత ఆర్థిక సంక్షోభం కేవలం ఫైనాన్స్ సంక్షోభంగా మాత్రమే కనపడుతోంది. కాగా అసలు సంక్షోభం నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో (సరుకులనూ, సేవలను ఉత్పత్తి చేసే ఆర్థిక వ్యవస్థలో) సుదీర్ఘకాలం క్రితమే ప్రారంభమయ్యింది.

1930వ దశకపు మహా సంక్షోభానికి కూడా నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలోని సంక్షోభమే ప్రధాన పునాది. అసలు నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో సంక్షోభం ఎందుకు వస్తోంది అనేది

అసలు ప్రశ్న లాభాల వేటలో ఇంగితాన్ని కోల్పోయిన పెట్టుబడిదారులు తమ పరిశ్రమలలో నూతన ఆధునిక యంత్రాలను ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా లెక్కకు మించిన సంఖ్యలో కార్మికులను నిరుద్యోగులుగా మారుస్తున్నారు. ఇలా నిరుద్యోగులైన లెక్కకు మించిన కార్మికుల వద్ద సహజంగానే కొనుగోలు శక్తి ఉండదు. ఫలితంగా నూతన యంత్రాలను ప్రవేశపెట్టి ప్రయివేటు యజమాని చేసిన అదనపు ఉత్పత్తి మార్కెట్లో అమ్ముడుపోదు. దీంతో తమ ఉత్పత్తిని అమ్ముకోలేక పరిశ్రమలను మూత వేసుకున్న ప్రయివేటు పెట్టుబడిదారులు ఒకవైపు, భారీ సంఖ్యలో నిరుద్యోగులై కొనుగోలు శక్తి లేక కుదేలైన కార్మికులు మరోవైపు వ్యవస్థలో ఏర్పడతారు. అంటే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ యావత్తు స్తంభించి పోతుంది. ఇటువంటి పరిస్థితుల్లోనే కార్మికవర్గ విప్లవాలకు అనుకూల పరిస్థితులు ఏర్పడుతాయి. 1930 వ దశకంలో పెద్ద స్థాయిలో అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారుల దేశాలలోనూ, చాలామేరకు ఇతరేతర దేశాలలోనూ ఏర్పడిన పరిస్థితి ఇదే. అయితే ఈ పరిస్థితిని గట్టెక్కించేందుకు పెట్టుబడిదారీ ప్రభుత్వాలు ఆనాడు ఆర్థిక వ్యవస్థలో జోక్యం చేసుకున్నాయి. పబ్లిక్ వర్క్స్ లేదా ప్రజాహిత కార్యక్రమాలను అమలు జరపడం ద్వారా ప్రభుత్వాలు తామే స్వయంగా నిరుద్యోగులైన కార్మికులకు ఉపాధిని కల్పించాయి. తద్వారా, తమ కొనుగోలు శక్తి కాస్తంతా పుంజుకుని కార్మికులు మార్కెట్లో ఉన్న సరుకులను తిరిగి కొనగలిగారు. ఫలితంగా ప్రయివేటు పెట్టుబడిదారులకు ఉత్పత్తిని ఆరంభించే అవకాశం మరలా లభించింది. ఉత్పత్తి తిరిగి ప్రారంభం కావడం వలన నిరుద్యోగులుగా ఉన్న కార్మికులకు మరలా మిల్లులలో పని దొరకటంతో కార్మికుల కొనుగోలు శక్తి మరింత పెరిగింది. ఎలాగైతేనే పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థ గట్టెక్కింది. అయితే ఇదంతా జరగాలంటే ప్రజాహిత కార్యక్రమాలు లేదా పబ్లిక్ వర్క్స్ అమలు జరిపేందుకు ఆయా పెట్టుబడిదారీ ప్రభుత్వాల వద్ద పుష్కలంగా డబ్బుండాలి.

ఇక ఇప్పటి పరిస్థితి. 1973 కాలం నుంచి మరలా కొత్తగా ఆర్థిక సంక్షోభానికి పునాదులు ఏర్పడ్డాయి. 1930 సంక్షోభాన్ని గట్టెక్కిన తరువాత 1940ల నుంచి 1970వ దశకం మొదటి వరకు సాఫీగా నడిచిన పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థ 1973లో మరలా సంక్షోభ కాలంలోకి అడుగుపెట్టింది. అంటే సరుకులు లేదా సేవలను ఉత్పత్తి చేసే నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలోని పరిశ్రమల లాభాలు 1973 నుంచి తగ్గుముఖం పట్టనారంభించాయి. ఫలితంగా, తిరిగి లాభాలను పెంచుకునే ప్రయత్నంలో భాగంగా కార్మికవర్గ బేరసారాలను దెబ్బకొట్టేందుకు కార్మిక సంఘాలను ప్రభుత్వాలు విచ్ఛిన్నం చేశాయి. అదే సమయంలో నూతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానాలను పారిశ్రామిక ఉత్పత్తిలో ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా మరలా కోటాను కోట్ల కార్మికులు ఉపాధి కోల్పోయే పరిస్థితి ఏర్పడింది. దీనికి తార్కాణమే ఈ కింది పట్టిక. ఈ పట్టిక అమెరికా, జర్మనీ, జపాన్ లాగే జి -7 దేశాలలో 1950-73, 1973-93 కాలాలలో నిరుద్యోగ రేటును సూచిస్తుంది.

నిరుద్యోగ రేటు

దేశం	1950-73	1973-93
అమెరికా	4.2	2.7
జర్మనీ	2.3	5.7
జపాన్	1.6	6.2
జి-7	3.1	6.2

గోరుచుట్టుపై రోకటిపోటులా కార్మికవర్గానికి ఈ కష్టకాలలోనే మరో సమస్య వచ్చి పడింది. అదే, పలు పెట్టుబడిదారీ ప్రభుత్వాలు విద్యా, వైద్య రంగాల వంటి సామాజిక సేవా రంగాలలో తమ పెట్టుబడులను కుదించుకోవడం దీనికి కారణం. 1973 నాటికి లాభాలు కుంటుపడ్డ ప్రయివేటు సంస్థలను ఆదుకునేందుకై పెట్టుబడిదారీ ప్రభుత్వాలు ప్రయివేటు వ్యాపారులపై విధించే పన్నుల్లో కోత పెట్టడం, ఫలితంగా ఆయా ప్రభుత్వాల ఆదాయాలు తగ్గి సామాజిక వ్యయాలు కుంటుబడ్డాయి. దానికి తారాణంగా ఈ కింది పట్టికను చూడొచ్చు.

నిజ సామాజిక వ్యయాలలో పెరుగుదల లేదా తగ్గుదల

(సగటు వార్షిక మార్పుశాతం)

దేశం	1960-75	1975-80	1980-85
అమెరికా	6.5	2.0	2.7
జర్మనీ	4.8	2.0	0.7
జపాన్	8.5	8.2	3.2
జి-7	7.6	4.2	2.6

పై క్రమంలో అమెరికా నిజ ఆర్థిక వ్యవస్థలో సంక్షోభం ఏర్పడింది. సామాన్య ప్రజల కొనుగోలు శక్తి భారీగా పడిపోయే పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. నేటి సంక్షోభానికి ఇదే పునాది. కాగా ఇక్కడ ఒక మెలిక ఉంది. ఆ మెలికే ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి తాలూకు పాత్ర. ఈ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి తాలూకు పాత్రలేకుంటే 1973-79 ప్రాంతంలోనే ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ 1930ల తరహా లేదా బహుశా అంతకుమించిన స్థాయి ఆర్థిక సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొని ఉండేది. 1973 నుంచి మొదలుకొని కుదేలయిన కార్మికుల కొనుగోలు శక్తిని నిలబెట్టి ఉంచడంలో ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి తనదైన పాత్రను పోషించింది. 1980వ దశకంలో క్రెడిట్ బూమ్ రూపంలోనూ, 1990వ దశకంలో డాటకామ్ (షేర్ మార్కెట్) బుడగ రూపంలోనూ, 2001 నుంచి రియల్ ఎస్టేట్ బుడగ రూపంలోనూ ఈ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి కృత్రిమంగా ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని కొనసాగించగలిగింది. ఈ

క్రమంలో భాగంగానే ఈ కృత్రిమ బుడగలలో చివరిదయిన రియల్ ఎస్టేట్ బూమ్ లో సబ్ ప్రైమ్ రుణాలు రంగ ప్రవేశం చేశాయి. అంటే, రుణగ్రహీతకు తిరిగి చెల్లించే శక్తి ఉన్నదో లేదో చూసుకోకుండా ఫైనాన్స్ సంస్థలు రుణాలను ఇచ్చాయి. ఈ రుణాలను NINJA (నిన్జా) రుణాలు అంటారు. అంటే దీని అర్థం నో ఇన్ కమ్, నో జాబ్, నో అసెట్స్. అంటే ఒక వ్యక్తి తీసుకున్న రుణాన్ని తిరిగి చెల్లించగలగాలి అంటే అతనికి లేదా ఆమెకు ఆదాయమైనా ఉండాలి. ఉద్యోగమైనా ఉండాలి లేదా ఆస్తులయినా ఉండాలి. ఈ మూడూ లేని వారికి కూడా ఇచ్చిన రుణాలే సబ్ ప్రైమ్ రుణాలు లేదా నిన్జా రుణాలు. ఇటువంటి రుణాల ఫలితంగా, చివరకు ఈ రుణ గ్రహీతలు రుణ వాయిదాలను కట్టలేని పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఫలితంగా రుణాలిచ్చిన సంస్థలు దివాళా ముఖం పట్టాయి. ఇదే నేడు నడుస్తున్న సంక్షోభం. ఈ సంక్షోభపు లోతులు అంతుబట్టనివిగా ఉన్నాయి.

ఈ సంక్షోభాన్ని పరిష్కరించి రుణదాత సంస్థలను బ్యాంకులను గట్టెక్కించేందుకు అమెరికా ప్రభుత్వం 70 వేల కోట్ల డాలర్ల ప్యాకేజీని ప్రకటించింది. అయితే ఈ సాయం సముద్రంలోని నీటి బొట్టేనని ఇప్పటికే తేలిపోయింది. ఇక ఇప్పుడు పెట్టుబడిదారీ సంక్షోభం ప్రపంచ వ్యాప్తం అయ్యింది. ఇది ఏ మలుపు తీసుకుంటుందో అనేది మన ముందున్న ప్రశ్న. ఈ నేపథ్యంలోనే మనం పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ సంక్షోభాల గురించి మొట్టమొదటిసారిగా వివరించిన కార్లమార్కెట్, ఏంగిల్స్ కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక నుంచి ఈ మాటలను ఉల్లేఖించుకోవచ్చు. 'అవి (సంక్షోభాలు) వచ్చినప్పుడల్లా అంతకంతకు మరింత ప్రమాదకరంగా మొత్తం బూర్జువా సమాజానికే చావు బతుకుల సమస్యను తెచ్చి పెడుతున్నాయి... సంక్షోభం వచ్చినప్పుడు హఠాత్తుగా మానవ సమాజం తాత్కాలిక ఆటవిక దశలో ప్రవేశించినట్లుంటుంది. కాటకమో, సర్వ విధ్వంసక ప్రపంచ యుద్ధమో వచ్చి సకల ప్రాణాధార వస్తువుల సరఫరాను ఖండించినట్లుంటుంది.... కారణం ఏమిటంటే మితిమీరిన నాగరికత, మితిమీరిన ప్రాణాధార వస్తుసంపద, మితిమీరిన పరిశ్రమలు, మితిమీరిన వాణిజ్యం. సమాజం చేతిలో ఉన్న ఉత్పాదక శక్తులు ఇక ఎంత మాత్రమూ బూర్జువా ఆస్తి వ్యవస్థ అభివృద్ధికి అనుకూలంగా లేవు. అంతేగాక, తమకు శృంఖలాలగా తయారయిన ఆ ఆస్తి వ్యవస్థ కంటే అవి బలీయమైనాయి. అవి ఆ శృంఖలాల నుంచి బయటపడినప్పుడల్లా వెంటనే మొత్తం బూర్జువా సమాజంలో సంక్షోభం తలెత్తుతుంది. బూర్జువా సమాజపు నియమాలు తాము సృష్టించిన సంపదను ఇముడ్చుకోవడానికి తామే ఇరుకైనాయి.'

13.10.2008

ప్రజాశక్తి

అమెరికా - మళ్ళీ 1930 ల వెనక్కు

ప్రస్తుతం అమెరికాలో ఆరంభమైన ఆర్థిక సంక్షోభం ప్రపంచం నలుదిక్కులా వ్యాపిస్తోంది. ఈ సంక్షోభ ప్రభావం కార్మికవర్గంపై తీవ్రంగా పడుతోంది. సమకాలీన సంక్షోభపు ముందరి పరిస్థితులూ, అనంతర పర్యవసానాలున 1930వ దశకపు సంక్షోభం, దాని ముందరి పరిస్థితులను పోలి వుండటం గమనార్హం. 1930వ దశకపు సంక్షోభం ముందర అమెరికాలో స్థితిగతులు ప్రస్తుత సంక్షోభపు ముందరి కార్మికుల స్థితిగతులనే పోలి వున్నాయి. 1930వ దశకపు సంక్షోభ కాలంలో ఫ్రాంక్లిన్ డిలాన్ రూజ్‌వెల్డ్ అమెరికా అధ్యక్షుడిగా ఎన్నికయ్యారు. అప్పటి సంక్షోభాన్ని పరిష్కరించేందుకు రూజ్‌వెల్డ్ పలు సంస్కరణలకు శ్రీకారం చుట్టాడు. అప్పటివరకూ ధనవంతుల ఇష్టారాజ్యంగా సాగిన దోపిడీపై కాస్తంత అదుపు పెడుతూ న్యూడీల్ వచ్చింది. ఈ న్యూడీల్ పెట్టుబడికి - శ్రమకు మధ్యన కుదిరిన ఒప్పందం. లేదా రాజీ వంటిది. దీని ఫలితమే - సంక్షేమ రాజ్యం. ఈ సంక్షేమ రాజ్యం ధనవంతులపై భారీ పన్నులు విధించింది. కార్మికులు సంఘటిత పడటాన్ని, సంఘాలు పెట్టుకోవడాన్ని సహించింది. ఫలితంగా పన్నుల ఆదాయం పెరగటం, కార్మికుల బేరసారాల శక్తి పెరగటం వలన పెట్టుబడిదారీ ప్రభుత్వాలు విద్యా, వైద్యం, సాంఘిక సంక్షేమ రంగాలలో కార్మికులకు మెరుగైన సదుపాయాలను కల్పించగలిగాయి. అలాగే కార్మికులకు మెరుగైన సదుపాయాలను కల్పించగలిగాయి. అలాగే కార్మిక సంఘాలు బలపడటంతో కార్మికులు బేరసారాల శక్తి పెరిగి వారి వేతనాలు, పని పరిస్థితులు మెరుగుయ్యాయి. కాగా 1920వ దశకం చివరి నాటి వరకు (1930వ దశకపు సంక్షోభం వరకూ) కార్పొరేట్ సంస్థలు, అమెరికా ప్రభుత్వం అందతో కార్మిక సంఘాలను విచ్ఛిన్నం చేసేందుకు తీవ్ర నిర్బంధానికి పాల్పడ్డాయి. ఈ పరిస్థితి 1933 వరకూ కొనసాగింది. ఫలితంగా కార్మిక సంఘాలు

చాలా బలహీనంగా వున్నాయి. 1920లలో ఈ సంఘాల సభ్యత్వం 11 శాతానికి మించిలేదు. కాగా సంక్షేమ రాజ్య కాలంలో కార్మిక సంఘాల సభ్యత్వం దీనికి దరిదాపు మూడురెట్లు పెరిగింది.

పై తరహా సంక్షేమ రాజ్యం అమెరికాలోను, ఇతరతర పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లోను దరిదాపు 1973-79 వరకూ కొనసాగింది. 1938-73 కాలంలో పెట్టుబడిదారీ 'స్వర్ణయుగానికి' తెర లేపింది. అలాగే 1920వ దశాబ్దకాలంలో ధనవంతుల ఆదాయం లో పన్ను మోతాదు బహు స్వల్పం. అత్యధిక స్థాయి ఆదాయపు పన్ను శాతం 24 శాతం మాత్రమే. ఇక ఆస్తులను వంశ పారం పర్యంగా తను సంతానానికి బదలాయించు కునేందుకు నిర్దేశించిన పన్ను 20 శాతం మాత్రమే. కాగా, న్యూడీల్ లేదా సంక్షేమ రాజ్య కాలంలో ఈ పన్ను శాతం అత్యధికంగా 91 శాతానికి పెరిగింది. కార్పొరేట్ సంస్థలపై పన్ను 1920ల నాటి 14 శాతం నుంచి 1955 నాటికల్లా 45 శాతానికి పెరిగింది. ఫలితంగా 1929లో అమెరికాలో జాతీయ సంపదలో 20 శాతం పైగా వాటా కలిగిన, 0.1 శాతం మంది అత్యధిక ధనవంతుల సంపద 1950ల నాటికల్లా 10 శాతానికి తగ్గింది. ఈ విధంగా అమెరికా ప్రభుత్వం తనదే శాసనాన్ని విద్యా వైద్యం సామాజిక భద్రతకు వెచ్చించేందుకు అందుబాటులో వున్న పన్నుల ఆదాయం పలు రెట్లు పెరిగింది. 1920 ల నాటి అమెరికా అత్యధిక ధనవంతుల పరిస్థితి; సంక్షేమ రాజ్యం విచ్చిన్నమైన 2005 నాటికల్లా మళ్ళీ 1920ల నాటి పరిస్థితి పునరాగమనాన్ని పట్టిక - 1 విశదీకరిస్తుంది.

పట్టిక -1 లో అమెరికా ఆదాయంలో ధనవంతుల వాటా మరల 1920ల సగటుకు పెరిగిపోవటానికి కారణం 1973 - 79 కాలం నుంచి ధనవంతులపై పన్నులు మరల భారీగా తగ్గిపోవటమే.

ధనవంతులపై పన్నుల పరిస్థితి (పట్టిక -2లో) ఇలా వుండగా మరో పక్కన నయా ఉదారవాద విధానాల కాలంలో (1973 అనంతరం) కార్మిక సంఘాలపై మళ్ళీ దాడి పెరిగింది. రోనాల్డ్ రీగన్ పరిపాలన కాలం నుంచి జరిగిన ఈ దాడి క్రమంలో అమెరికా లో కార్మిక సంఘాల సభ్యత్వం భారీగా పడిపోయింది. దానికి నిదర్శనమే సంక్షేమ రాజ్యం అమలులో వున్న కాలంలో (1960లో) కార్మిక సంఘాల సభ్యత్వం స్థాయి 1999 నాటికల్లా దాని స్థాయి అమెరికాలో పడిపోవడం, ఈ పట్టిక-3, 1960, 1999 లలో అమెరికా, కెనడాలో కార్మిక సంఘాల సభ్యత్వాన్ని సూచించగలదు.

సంక్షేమ రాజ్యానికి రెండు మూల స్తంభాల వంటి ధనవంతులపై ప్రభుత్వ పన్నుల ఆదాయం, కార్మిక సంఘాల శక్తి సామర్థ్యాలకు మళ్ళీ గండిపడటమే; 1973-79

కాలంలో ఆరంభమైన నయా ఉదారవాద విధానాల సారం. ఈ క్రమంలోనే ధనిక పేద వ్యత్యాసాలు మళ్ళీ నేడు 1920ల నాటి స్థాయికి పెరిగిపోయాయి. జనాభాలోని అత్యధిక శాతం ప్రజల కొనుగోలు శక్తి పడిపోయి ప్రస్తుత సంక్షోభానికి తెర లేచింది. కార్మిక సంఘాల బేరసారాల శక్తి పడిపోవటంతో కార్మికుల ఆదాయాల పెరుగుదల కూడా భారీగా పడిపోవటం దీనికి ప్రధాన కారణం. 1947-73 సంక్షేమ రాజ్య కాలంలో అమెరికాలో పారిశ్రామిక ఉత్పాదకత 103.5 శాతానికి పెరిగింది. సగటు కుటుంబ ఆదాయం దరిదాపు అదే స్థాయిలో అంటే 103.9 శాతం పెరిగింది. కాగా సంక్షేమ రాజ్యం విచ్ఛిన్నమైన కాలంలో (1973- 2003) ఉత్పాదకత 71.3 శాతం మేర పెరగగా, సగటు కుటుంబ ఆదాయం 2.19 శాతం మాత్రమే పెరిగింది. ఒక్క 2000-2006 మధ్య కాలంలోనే అమెరికా కార్మికుల ఉత్పాదకత 19 శాతం మేర పెరిగింది. కాగా, ఈ కాల వ్యవధిలో అమెరికాలోనే సూపర్ వైజర్లెతర 124 మిలియన్ల మంది కార్మికులు మొత్తం వేతనాల పెరుగుదల (ఆ ఆరు సంవత్సరాల కాలం మొత్తానికి) 200 మిలియన్ల డాలర్ల లోపే. అంటే తలసరి ఈ పెరుగుదల 1.60 డాలర్లు మాత్రమే. అంటే ఈ పెరుగుదల ఒక గంట కాలం పని సమయానికి లభించింది కాదు. మొత్తం 2000 -08 కాలానికి లభించినది. మరో పక్కన వాల్స్టీట్ కు చెందిన ఐదు ఇన్వెస్ట్మెంట్ సంస్థలు (నేడు దివాలా తీసినవి) తమ సంస్థలోని యాజమాన్య స్థాయి వారికి ఈ కాలంలో 3800 కోట్ల డాలర్ల మొత్తాన్ని కేవలం బోనస్ లుగానే (వేతనాలు కాక) చెల్లించాయి.

సూక్ష్మంగా ఇది నయా ఉదారవాద విధానాల అనంతర కాలంలో 1930ల సంక్షోభపు ముందరి కాలపు పరిస్థితి పునరుద్ధరణను సూచిస్తుంది. ఫలితమే నేడు ప్రపంచం మళ్ళీ మరో మహా సంక్షోభం అంచున నిలవటం. ఈ సంక్షోభాలకు, అభద్రతా భావానికి పరిష్కారం మార్కెట్ ఆర్థిక వ్యవస్థకు చరమగీతం పాడటమే.

పట్టిక-1

మొత్తం అమెరికా ప్రజల ఆదాయంలో ధనవంతుల వాటా

	అత్యధిక ఆదాయం గల 10 శాతం మంది	అత్యధిక ఆదాయం గల 1 శాతం మంది
1920ల సగటు	43.6 శాతం	17.3 శాతం
2005	44.3 శాతం	17.4 శాతం

పట్టిక-2

మూడు అత్యధిక స్థాయి పన్నురేట్లు (ఖాతాలు)

	ఆదాయాలపై	దీర్ఘకాలిక క్యాపిటల్ గెయిన్స్పై	కార్పొరేట్ లాభాలపై
1979	70	28	48
2006	35	15	35

పట్టిక -3

వేతన కార్మికులలో కార్మిక సంఘాలలో వున్న వారి శాతం

	అమెరికా	కెనడా
1960	30.4 శాతం	32.3 శాతం
1999	13.5 శాతం	32.6 శాతం

15.2.2008

ప్రజాశక్తి

చైనా బాట అనుసరణీయం

చైనా నేడు అమోఘమైన అభివృద్ధిని సాధిస్తోంది. 2006వ సంవత్సరంలో చైనా ఆర్థిక వ్యవస్థ 10.7 శాతం పెరిగింది. ఇది ఆ దేశ చరిత్రలో ఒక దశాబ్ద కాలపు రికార్డు. అంతే కాదు ఇలా రెండంకెల అభివృద్ధిని సాధించడం చైనా వరుసగా 2006తో ముగిసిన 4 సంవత్సరాల పాటు సాధించగలిగింది. ప్రపంచంలో నాల్గవ అతి పెద్ద ఆర్థిక వ్యవస్థగా రూపుదిద్దుకుంది. ఈ ఆర్థికాభివృద్ధి వేగం ఇలాగే కొనసాగితే 2008 నాటికల్లా చైనా, జర్మనీ కూడా అధిగమించి ప్రపంచంలో మూడవ అతిపెద్ద ఆర్థిక వ్యవస్థగా ముందుకు రాగలదు. అంచనాల ప్రకారంగా 2007వ సంవత్సరంలో చైనా, స్థూల జాతీయోత్పత్తి ఎదుగుదల 10.7 శాతంగా వుండగలదు. 2006తో ముగిసిన ఐదేళ్లకాలంలో చైనా తన జాతీయ ఉత్పత్తిని ఐదురెట్లు పెంచుకుంది. మార్కెట్ మాత్రమే ఆర్థిక పురోగతి సర్వస్వమనీ, ఆ మార్కెట్లో డిమాండు - సరఫరాకు మినహా ప్రభుత్వ జోక్యానికి తావులేదనీ చెప్పజూసేవారికి చైనా అభివృద్ధి చెంపపెట్టు.

2006 ఏప్రిల్ - మే నెలల కాలంలో జోసెఫ్ స్టిగ్లిజ్డ్ అనే నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత అయిన ప్రఖ్యాత ఆర్థికవేత్త ఒక వ్యాసంలో పేర్కొన్న అంశాలు - చైనా, తన దేశ ఆర్థిక పురోగతి క్రమంలో ఏర్పడిన లోటుపాట్లను సరిదిద్దుకునేందుకు ఏ విధంగా ప్రయత్నిస్తోందో వివరించగలవు. ఆయన ఆ వ్యాసంలో ఇలా పేర్కొన్నారు - "... మిగతా అభివృద్ధి చెందుతోన్న ప్రపంచమంతా వాషింగ్టన్ ఏకీభావం (నయా ఉదారవాద విధానాలకు సైద్ధాంతిక నామం) ను అనుసరిస్తూ కేవలం స్థూల జాతీయోత్పత్తిని పెంచుకునే ప్రయత్నం చేస్తుండగా చైనా మాత్రం తన నిజ జీవన ప్రమాణాలలో కొనసాగించవీలైన, మరింత సమ పంపిణీగల ఎదుగుదలను కోరుకుంటోంది..." అలాగే చైనా తన 11వ పంచవర్ష ప్రణాళికలో పర్యావరణంపై కూడా ఎక్కువ శ్రద్ధను పెడుతోందని స్టిగ్లిజ్డ్

వ్యాఖ్యానించారు. చైనా 11వ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఆర్థిక అసమానతల తొలగింపుకు పెద్దపీట వేశారు. అలాగే చైనా ప్రభుత్వం చాలా సంవత్సరాల నుంచి సమత్యులత గల సమాజం గురించి మాట్లాడుతోందని, ఈ పంచవర్ష ప్రణాళిక ఆ లక్ష్యసాధన కోసమై భారీ ప్రణాళికలను వేసుకుంటోందని స్టిగ్లిజ్ చెప్పారు.

2005వ సంవత్సరంలో చైనాలో గ్రామీణ తలసరి ఆదాయం 400 డాలర్లుగా వుండగా, నగటు నగరవాసి తలసరి ఆదాయం 1300 డాలర్లుగా వుంది. అంటే పట్టణ - గ్రామీణ ప్రాంతాల మధ్య ఆదాయ వ్యత్యాసం 3.22:1గా వుంది. 2006వ సంవత్సరంలో ఈ వ్యత్యాసం 3.28:1గా వుంది. ఈ విషయంలో పరిస్థితి తాలూకు తీవ్రతను చైనా అధిగమించేందుకు తీవ్రంగా కృషి చేస్తోంది. ఈ పరిస్థితిని చక్కదిద్దేందుకు చైనా ప్రభుత్వం గ్రామీణ ప్రాంతాలలో ప్రత్యక్ష పెట్టుబడిని 2006లో 5.4 బిలియన్ల మేరకు పెంచింది. అలాగే, చైనా గ్రామీణ ప్రాంతాలలో ఉపాధి అవకాశాలనూ పెంచేందుకూ, ఆదాయాలను పెంచేందుకూ, నగర ప్రాంతాలకు వలసలను నివారించేందుకూ గాను ప్రభుత్వం గ్రామాలలో ఆహార, మాంసం ప్రాసెసింగ్ పరిశ్రమలను, వ్యాపారాలను ప్రోత్సహిస్తోంది. ఈ విధంగా చైనా ప్రభుత్వం గ్రామీణ పేదరికాన్ని తగ్గించడం తన అత్యున్నత లక్ష్యంగా చేసుకుంది. డైబావో విధానం క్రింద నిర్దేశిత స్థానిక ప్రమాణాల కంటే తక్కువ ఆదాయాన్ని సంపాదించేవారికి నగదు బదలాయింపును చేయాలని చైనా ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. అలాగే గ్రామీణ - నగర ప్రాంత ఆదాయ సమతుల్యతా లోపాన్ని అధిగమించేందుకు వ్యవసాయక పన్నులు, రుసుములను తగ్గించేందుకు కూడా చర్యలు చేపట్టింది. మౌలిక విద్య, ఆరోగ్య రక్షణ కోసం - వెనుకబడ్డ గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో కేటాయింపులను పెంచింది. 1990లలో ప్రతి ముగ్గురులో ఒకరు పేదరికంలో పేదరికంలో ఉండా, నేడు ఈ సంఖ్య ప్రతీ 10 మందిలో ఒకరికి తగ్గింది. ఈ గణాంకం ఐక్యరాజ్యసమితి, ఆసియా అభివృద్ధి బ్యాంకుల నుంచి వచ్చింది. ప్రపంచబ్యాంకు నివేదికల ప్రకారం సంస్కరణలు ఆరంభమైన తర్వాత (2004 నాటికల్లా) చైనాలో పేదరికం 64 శాతం నుంచి 10 శాతానికి తగ్గింది. అంటే, ఒక్కతరం ఎడంలో 500 మంది మిలియన్ల ప్రజలను చైనా పేదరికంనుంచి బయటపడవేసింది. మధ్యస్థాయి ఆదాయ దేశాలలో - పేదరికాన్ని కొలిచేందుకు వినియోగించే 2 డాలర్ల దారిద్ర్యరేఖ స్థాయిని 1993లోని 64.5 శాతం నుంచి - 2004 నాటికల్లా 37.8 శాతానికి చైనా తగ్గించుకోగలిగింది. ఈ రికార్డుకు దరిదాపుకు సమాన స్థాయిలో ఉన్నది వియత్నాం దేశం మాత్రమే. ఇక ఇప్పుడు తన 17వ జాతీయ మహాసభలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ మరింత సమున్నత లక్ష్యాన్ని నిర్దేశించుకుంది. దీని ప్రకారంగా

(200 సంవత్సరం ప్రాతిపదికన) 2020 కల్లా తలసరి స్థూల జాతీయ ఉత్పత్తిని 4 రెట్లు పెంచే కృషి చేయాలని చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్ణయించింది.

పై నేపథ్యంలోనే చైనా నేడు మార్కెట్ సంస్కరణలను అమలు జరుపుతున్న విషయాన్ని మనం గుర్తు చేసుకోవాలి. ఈ క్రమంలో భాగంగానే నేడు చైనా సోషలిజం నుంచి తిరోగమిస్తుందా అనే ప్రశ్నకు చూడాలి. వాస్తవానికి చైనాలో కమ్యూనిస్టు విప్లవం జరిగే నాటికి, ఆ దేశం ప్రధానంగా ప్యూడల్ వ్యవస్థ పరిమితులలో ఉంది. సమస్య ఇక్కడే మొదలువుతుంది. అటు గతంలో సోవియట్ యూనియన్ లోనైనా, ఇటు నేడు చైనాలోనైనా - పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు విస్తృతంగా అభివృద్ధి చెందని దేశాలు - ఒక్క గంతులో సోషలిజంలోకి ప్రవేశించగలవా? అన్నదే అసలు ప్రశ్న.

కాగా పై అంశానికి సంబంధించి కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతకారులైన మార్క్స్, ఎంగెల్స్ సంకలిత రచనలు - భాగం 5, పేజీ 9) పేర్కొనట్లుగా - 'ఉత్పత్తి శక్తుల ఈ అభివృద్ధి తప్పనిసరై ఆచరణాత్మక వునాది. అది లేకపోతే లేమి, కొరత అంతటా వ్యాపిస్తాయి. కొరతల వలన నిత్యావసరాల కోసం మరలా పోరు ఆరంభమవుతుంది. పాత చెత్త వ్యవహారమంతా తిరిగి ప్రారంభమవుతుంది..'

1858 అక్టోబర్ 8వ తేదీన ఎంగెల్స్ కు మార్క్స్ లేఖ రాస్తూ, "రేఖా మాత్రంగానైనా ప్రపంచ మార్కెట్ ను, దాని పునాదిపై ఆధారపడిన ఉత్పత్తి విధానాన్ని ఏర్పరచడం బూర్జువా సమాజపు చారిత్రక కర్తవ్యం" అని ఉద్ఘాటించాడు. సోవియట్ పతనానికీ, చైనాలో మార్కెట్ సోషలిజానికీ, లెనిన్ 'నూతన ఆర్థిక విధానాన్ని' ప్రవేశపెట్టడానికి గల కారణాలు మార్క్స్ సిద్ధాంతాలలోనే దొరుకుతాయి. సాధారణ ప్రజాస్వామ్య పద్ధతిలో చైనాలో ఎన్నికలు జరగనప్పటికీ చైనా ప్రజలకు తమ ప్రభుత్వంపై విశ్వాసం మెండుగా వుంది. 2006వ సంవత్సరంలో జరిపిన ప్రపంచ విలువల సర్వే ప్రకారంగా - 96.7 శాతం మంది చైనీయులు తమ ప్రభుత్వంపై విశ్వాసం ప్రకటించారు. కానీ, అమెరికాలో ఇది కేవలం 37.3 శాతంగా మాత్రమే ఉంది. అలాగే - తమ దేశ ప్రభుత్వం ప్రజల శ్రేయస్సు కోసం నడపబడుతోందని, అది కొద్దిపాటి మంది ధనవంతుల ప్రయోజనం కోసం కాదని విశ్వసించే వారి సంఖ్య చైనాలో 83.5 శాతంగా వుంది. కాగా అమెరికాలో ఈ సంఖ్య 36.7 శాతం మాత్రమే. ఈ నేపథ్యంలో చూస్తే - చైనా ప్రభుత్వం ప్రజలలో తనకున్న పలుకుబడితో - తాను నిర్దేశించుకున్న ఆర్థిక లక్ష్యాలను సాధించగలదన్నది సాధ్యంగానే కనిపిస్తోంది. మరో ప్రక్కన తన దేశీయ పరిశ్రమలను కాపాడుకునేందుకు చైనా ప్రభుత్వం 2006వ సంవత్సరంలో, గుత్త సంస్థలకు వ్యతిరేక చట్టాన్ని చేయనారంభించింది. ఈ చట్టం ప్రధాన ఉద్దేశాలు మార్కెట్ లో పోటీని కాపాడడం,

దేశీయ పరిశ్రమలను పరిరక్షించుకోవడం వంటివి. మరో ప్రక్కన పర్యావరణ పరిరక్షణకై 2006వ సంవత్సరంలో చైనా 256.6 బిలియన్ల యువాన్లను (చైనా కరెన్సీ) ఖర్చు పెట్టింది. ఈ మొత్తం ఆ దేశ స్థూల జాతీయ ఉత్పత్తిలో 1.22 శాతానికి సమానం.

ఈ విధంగా ఏ రకంగా చూసినా ప్రపంచ పటంపై చైనా కొత్త శకానికి తెరతీస్తోంది. సోషలిస్ట్ మార్కెట్ సంస్కరణలను అమలు జరుపుతూనే కార్మికుల హక్కులను కాపాడేందుకై నిబద్ధతతో వ్యవహరిస్తోంది. వాల్- మార్ట్ వంటి బహుళజాతి సంస్థలలో కూడా కార్మిక సంఘాలు ఉండాలని పట్టుబట్టి తన మాటను నెగ్గించుకుంది. స్థూలంగా చూస్తే చైనా పాలకులు ఎంపిక చేసుకున్న ఆర్థిక విధానాలు, కాలానుగుణంగా చేసుకుంటున్న సర్దుబాట్లు ప్రతీ అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశానికి ఆదర్శప్రాయం.

24.01.2008

ప్రజాశక్తి

పెట్టుబడిదారీ మానసపుత్తుడు మిల్టన్ ఫ్రీడ్మన్

ప్రఖ్యాత మితవాద ఆర్థికవేత్త మిల్టన్ ఫ్రీడ్మన్ తన 94వ ఏట అంటే 2006 నవంబర్ 16వ తేదిన శాన్ ఫ్రాన్సిస్కోలో గుండెపోటుతో మరణించాడు. ఆయన 1912 జూలై 30వ తేదిన న్యూయార్క్ నగరంలో ఒక నిరుపేద యూదు కుటుంబంలో పుట్టాడు. ఆయన పూర్వీకులు ఉక్రెయిన్ ప్రాంతం నుంచి అమెరికాకు వలస వచ్చారు. ఆయన వివాహం 1958లో రోజ్ అనే మహిళతో జరిగింది. ఆ దంపతులకు ఇద్దరు సంతానం. భార్య రోజ్, కొన్ని పుస్తకాలకు సహ రచయిత కూడా. మిల్టన్ ఫ్రీడ్మన్ ఆర్థిక శాస్త్రంలో చేసిన కృషికిగాను 1976లో ఆయనకు నోబెల్ బహుమతి లభించింది. 1988లో ఆయనకు “ఫ్రెసిడెన్షియల్ మెడల్ ఆఫ్ ఫ్రీడమ్” లభించింది. వినియోగ విశ్లేషణ, ద్రవ్య చరిత్ర, స్థిరీకరణ విధానాలలో ఆయన చేసిన కృషికి గాను నోబెల్ బహుమతిని ఇచ్చారు.

ఆయన ప్రఖ్యాత రచనలు డజనుకు పైగా ఉంటాయి. వాటిలో ముఖ్యమైనది 1962లో ఆయన రచించిన ‘ఫ్రైన్ థియరీ’, 1962లోనే రచించిన ‘కాపిటలిజం అండ్ ఫ్రీడం,’ 1972లో ‘ఏన్ ఎకనామిక్ ప్రొటెస్ట్,’ 1975లో ‘దేర్ ఈజ్ నో సచ్ థింగ్ యాజ్ ఏ ఫ్రీ లంచ్’, 1979లో ‘ఫ్రీ టూ చూజ్’ రచనలు వచ్చాయి. వీటిలోని చివరి పుస్తకం పబ్లిక్ ట్రాడ్ కాస్టింగ్ సర్వీస్ అనే ఛానల్ లో వెలువడిన కార్యక్రమపు అక్షర రూపం. ఇక 1966-83 మధ్య కాలంలో ప్రఖ్యాత వారపత్రిక న్యూస్ వీక్ లో ఆయన రచనలు చేసారు.

‘షికాగో స్కూల్ ఆఫ్ ఎకనామిక్స్’ అనే ఆలోచనా ధోరణికి ఆయనను ఆద్యుడుగా పరిగణిస్తారు. ఈ ఆలోచనా విధానపు సారాంశం - ద్రవ్య పరిమాణం అనేది ప్రభుత్వ విధాన పనిముట్టుగా ఉండాలి అనేది. ద్రవ్య పరిమాణమే ద్రవ్యోల్పణం, వాణిజ్య ఒడిదుడుకులకు మూలకారణం అనేది ఫ్రీడ్మన్ సూత్రీకరణ. ఫ్రీడ్మన్ సంప్రదాయక

కీన్స్ ఆర్థిక విధానాలకు వ్యతిరేకి. ఈ ఆర్థిక విధానాల ప్రకారంగా ప్రభుత్వ వ్యయం, వడ్డీరేట్ల నియంత్రణ పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థలో స్థిరత్వానికి మూలాలు. కీన్స్ ప్రతిపాదిత ఆ ఆర్థిక విధానాలు, 1930వ దశకపు ఆర్థిక మాంద్య కాలంలో అమెరికా అధ్యక్షుడు ఫ్రాంక్లిన్ రూజ్ వెల్ట్ ముందుకు తెచ్చిన న్యూడీల్ మొదలుకొని - 1960వ దశకపు చివరి వరకూ అమలు అయ్యాయి. 1960 వ దశకం చివరిలోను, 70వ దశకం ఆరంభంలోను పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో పారిశ్రామిక సంస్థల లాభాలు కుంచించుకుపోవటంతో కీన్స్ ఆర్థిక విధానాలపై నీలినీడలు పడ్డాయి.

పెట్టుబడిదారుల లాభాలను పెంచేందుకు కార్మిక అనుకూల విధానాలను తిరగదోడేందుకు ఉద్దేశించిన ఆర్థిక విధానాలది 1970వ దశకం ఆరంభం నుంచి పెద్దపీట అయ్యింది. ఈ కాలంలోనే అమెరికాలో రోనాల్డ్ రీగన్ అధ్యక్ష పదవిని ఎక్కాడు. బ్రిటన్ లో 'మరో ప్రత్యామ్నాయం లేదు' అనే పేరిట ఐరన్ లేడీగా పేరు పొందిన మార్గరెట్ థాచర్ ప్రధాని అయ్యారు. ఈ మొత్తం నేపథ్యంలోనే ఫ్రీడ్ మన్ ఆర్థిక ఆలోచనలకు ప్రాధాన్యత పెరిగింది. స్వేచ్ఛా ఆర్థిక విధానాలను ఫ్రీడ్ మన్ ప్రతి పాదించాడు. ఆయన భావాలు ముగ్గురు అమెరికా అధ్యక్షులను (నిక్సన్, ఫోర్డ్, రీగన్), ప్రపంచంలోని పలువురు దేశాధినేతలను, పారిశ్రామికవేత్తలను, ఆర్థికశాస్త్ర విద్యార్థులను ప్రభావితం చేసాయి. రాజకీయాల్లోను, ఆర్థిక శాస్త్ర విద్యార్థులపైన ప్రభావం చూపాయి. రాజకీయాల్లోను, ఆర్థికశాస్త్రంలోనూ కూడా ఫ్రీడ్ మన్ వేదవాక్కు ఒక్కటే - అదే వ్యక్తి స్వేచ్ఛ. 2002వ సంవత్సరంలో ఫ్రీడ్ మన్ అభిప్రాయాల గురించి మాట్లాడుతూ నేటి అమెరికా అధ్యక్షుడు బుష్ ఇలా అన్నాడు. 'ఎంపిక చేసుకునే స్వేచ్ఛ సమాజంలోని వ్యక్తులకే ఉండాలని, ప్రభుత్వం దీనిలో జోక్యం చేసుకోరాదు. ఆ ఆలోచన అమెరికాను మార్చి వేసింది, ఇప్పుడు ప్రపంచాన్ని మార్చి వేస్తోంది.'

ఒక ఆర్థిక వ్యవస్థలో ద్రవ్య సరఫరా నిలకడగాను, పరిమితులకు లోబడి ఉండాలనేది ఫ్రీడ్ మన్ భావన. ఆయన వేతన, ధరల నియంత్రణను వ్యతిరేకించాడు. ఫెడరల్ రిజర్వ్ ఆర్థిక వ్యవస్థలో జోక్యం చేసుకోవటాన్ని నిశితంగా విమర్శించాడు. ఆయన భావాలకు మూలం 18 వ శతాబ్దపు ఆర్థికవేత్త ఆడమ్ స్మిత్ ఆర్థిక సిద్ధాంతాలు. అయితే, ఫ్రీడ్ మన్ "సంపూర్ణ పెట్టుబడిదారీ" విధానాలను ప్రబోధించినా - వాస్తవ పరిస్థితులలో చేయగల్గిందల్లా సాధ్యమైనంతగా ఆ ఆదర్శానికి దరిదాపులకు వెళ్ళటం మాత్రమేనని విశ్వసించాడు.

కీన్స్ విధానాల బద్ధ వ్యతిరేకి అయిన ఫ్రీడ్ మన్ 1930 దశకపు ఆర్థిక మాంద్యం గురించి విస్తారంగా రచనలు చేసాడు. ఆయన ఆ ఆర్థిక మాంద్యాన్నే 'గొప్ప సంకోచం'గా

అభివర్ణించాడు. అంటే, ఫ్రీడ్మన్ ఉద్దేశ్యంలో వాటి ఆర్థిక మాంద్యానికి కారణం ఫెడరల్ బ్యాంకు అప్పట్లో తీసుకున్న పొరపాటు విధానమైన ద్రవ్య సరఫరాలను సంకోచింప చేయటమే (కుదించటమే). దీనర్థం, నాటి ఫెడరల్ బ్యాంకు విధానాలు గోటితో పోయే దాన్ని గొడ్డలి దాకా తీసుకువచ్చాయనేది ఆయన విశ్వాసం. నాటి ఆర్థిక మాంద్యం స్వేచ్ఛా వ్యాపార వ్యవస్థ వైఫల్యం కాదని, అది ప్రభుత్వ విచారకర వైఫల్యమనేదే ఫ్రీడ్మన్ వాదన. ద్రవ్యోల్బణాన్ని, ఇతర ఆర్థిక సమస్యలను పరిష్కరించే పనిని స్వేచ్ఛా మార్కెట్ మాత్రమే చేయాలన్నది ఆయన విశ్వాసం. అలాగే ఆయన 'నెగటివ్ ఆదాయ పన్ను' విధానాన్ని కోరాడు. దీని ప్రకారంగా తక్కువ ఆదాయ వర్గం వారు ప్రభుత్వం నుంచి డబ్బును పొందగలరు. అయితే, ఫ్రీడ్మన్ ఆర్థిక విధానాలను నమ్మిన అమెరికా అధ్యక్షులలో కూడా ఏ ఒక్కరూ ఆయన ప్రతిపాదనలను సంపూర్ణంగా అమలు జరిపేందుకు సాహసించలేదు. వీరిలో ఒకరైన నిక్సన్, ఫ్రీడ్మన్ సలహాలకు భిన్నంగా ద్రవ్యోల్బణాన్ని తగ్గించేందుకే ఆర్థిక నియంత్రణలను అమలుపరిచారు.

ఫ్రీడ్మన్ ఆలోచనలను తీవ్రంగా వ్యతిరేకించిన వారిలో ఈ మధ్యనే అంటే సుమారు ఆరు నెలల క్రితం చనిపోయిన జాన్ కెన్నేత్ గాల్ బ్రెత్ ముఖ్యుడు. గాల్ బ్రెత్ అభిప్రాయాల ప్రకారంగా వేతన, ధరల నియంత్రణలు ఆర్థిక వ్యవస్థ మునుగడకు తప్పనిసరి. ఆర్థిక వ్యవస్థలో ప్రభుత్వ జోక్యం తగిన మేరకు ఉండాలనేది గాల్ బ్రెత్ ఆలోచన. స్వేచ్ఛా మార్కెట్ విధానాలకు పట్టం కట్టాలని వాదించిన ఫ్రీడ్మన్ వ్యక్తిగత జీవితం ఆ విశ్వాసాలకు విరుద్ధ దిశలో సాగింది. ప్రభుత్వం కంటే ప్రైవేట్ రంగానికే సామర్థ్యం ఎక్కువని వాదించిన ఆయన ఏనాడూ ప్రైవేట్ రంగంలో పని చేయలేదు. అమెరికా పన్ను చెల్లింపుదారుల డబ్బుతో నడిచిన ప్రభుత్వ ఏజెన్సీలు, విశ్వవిద్యాలయాల్లోనే ఆయన పనిచేశాడు. అలాగే, 1960వ దశకం యావత్తు ఆయన ప్రభుత్వ జోక్యంతో కూడుకున్న 1930 వ దశకపు న్యూడీల్ ఆర్థిక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రచారం చేస్తూనే గడిపాడు. అయితే 1930 వ దశకపు ఆర్థిక మాంద్య కాలంలో ఆయన అదే న్యూడీల్ ను అమలు పరిచిన ఏజెన్సీలలో పనిచేశాడు. ఇక కార్పొరేట్ సంస్థల దాతృత్వాన్ని వ్యతిరేకించిన ఆయన పని చేసింది రాక్ ఫెల్లర్ సంస్థ స్టాండర్డ్ ఆయల్ దాతృత్వంతో ఉసికిలోకి వచ్చిన షికాగో విశ్వ విద్యాలయంలో, వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛను అత్యున్నతమైనదిగా ప్రతిపాదించిన ఫ్రీడ్మన్ - ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వాన్ని కూలదోసి పినోచెట్ అనే సైనిక నియంత నేతృత్వంలో చిలీ దేశంలో ఏర్పడ్డ ప్రభుత్వానికి సలహాలు ఇవ్వటం, ఆ దేశంలో ఆర్థికశాస్త్రంపై ఉపన్యాసాలు ఇవ్వటం కూడా వివాదాస్పదమే.

ఆర్థిక సంపత్తి పెరిగితే అన్ని పడవలూ నీటిలో పైకి లేస్తాయి. అంటే సంపదను పెంచగలిగితే తుదకు పేదలకు కూడా లబ్ధి కలుగుతుంది అనేది ప్రపంచీకరణ సమర్థకుల వాదన. అయితే వాస్తవానికి సుమారు రెండున్నర దశాబ్దాల పైబడిన ప్రపంచీకరణ సమర్థకుల ఈ వాదనలకు ఆర్థికశాస్త్ర రంగంలో నేలను చదునుచేసి సిద్ధం చేసిన వారిలో ముఖ్యుడైన ఫ్రీడ్మన్ మాత్రం ఈ కాలంలో ఒక వెలుగు వెలిగాడు. ఆయన జీవిత చరమాంకంలోనే ప్రపంచంలో జరిగిన పలు మార్పులు ఆయన ప్రతిపాదించిన ఆర్థిక సిద్ధాంతాలకు పూర్తిగా భిన్నంగా సాగాయి. ముఖ్యంగా లాటిన్ అమెరికా వంటి దేశాలలో వీస్తున్న వామపక్ష పవనాలు ఫ్రీడ్మన్ ప్రతిపాదిత స్వేచ్ఛా విపణి ఆర్థిక విధానాలను సవాలు చేసేవిగా ఉన్నాయి. అంతేకాకుండా, అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో మార్కెట్ ఆర్థిక విధానాలు సృష్టించిన, రోజు రోజుకూ మరింతగా సృష్టిస్తున్న ప్రకంపనలు ఆ దేశాల ఆర్థిక వ్యవస్థలనే సమూలంగా కుదిపివేసే దిశగా సాగుతున్నాయి. ఏదమైనా కీన్స్ విధానాలను కొనసాగించలేని పరిస్థితిలో 1970వ దశకం ఆరంభం నాటికి పడిపోయిన పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థలకు అందివచ్చిన ఆర్థిక సిద్ధాంతకారుడు మిల్టన్ ఫ్రీడ్మన్. సుమారు రెండున్నర, మూడు దశాబ్దాల పాటు ఆయన విధానాలకు పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచం నీరాజనాలు పడుతూ వచ్చింది. కాబట్టి మనం ప్రపంచీకరణ యుగపు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ మాసపుత్రుడిగా మిల్టన్ ఫ్రీడ్మన్ ఆర్థిక భావాలను చూడటం అనివార్యం.

జనవరి 2007

వీక్షణం

ప్రపంచీకరణ చివరి పాదం

ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ, ప్రపంచీకరణ ఆర్థిక విధానాలు ఆరంభమై సుమారు రెండు దశాబ్దాలకు పైబడి అవుతోంది. ఈ విధానాలు ఆరంభమైన తరువాత వాటిని అనుసరించిన అన్ని దేశాలలోను ఉపాధి అవకాశాలు తీవ్రంగా కుంటుపడుతున్నాయి. కంప్యూటరీకరణ పెరిగిన తరువాత గత దశాబ్ద కాలంగా ఈ పరిస్థితి మరింత ముమ్మరం అవుతోంది. లాభాపేక్ష మినహా ప్రజాహితం పట్టని, మానవీయ కోణం లేని ఈ ఆర్థిక విధానాలు సామాన్య ప్రజల జీవితాలను అతలాకుతలం చేస్తున్నాయి. ఈ క్రమంలో భాగంగానే 1990 వ దశకం నుంచి మనదేశంలో కూడా ఆరంభమైన ప్రపంచీకరణ ఆర్థిక విధానాలు ఉపాధి అవకాశాలు దారుణంగా తగ్గిపోయే పరిస్థితికి దారితీశాయి. మరో ప్రక్కన నూతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానపు దాడి క్రింద సాంప్రదాయక ఉపాధి అవకాశాలు, వృత్తులు నశించి పోతున్నాయి. మరో ప్రత్యామ్నాయం లేకుండా తాము నమ్ముకున్న వృత్తులు ఇక ఎంత మాత్రమూ తాము పొట్టపోసుకునేందుకు కొరగాని పరిస్థితిలో కోటాను కోట్లమంది వృత్తిదారులు, సామాన్యులు నలిగిపోతున్నారు.

కార్లమార్బ్, ఏంగెల్స్లు తమ కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలో పేర్కొన్న ఈ మాటలు పై పరిస్థితికి అద్దం పడతాయి. - “మధ్యతరగతిలోని క్రింద వర్గం-చిన్న చిన్న వ్యాపారస్థులు, దుకాణదారులు, రిటైర్ అయిన వర్తకులు, చేతపని వాళ్ళూ, రైతులూ - వీళ్ళందరూ క్రమక్రమంగా కార్మిక వర్గంలోకి దిగజారిపోతాయి. దీనికి కొంత కారణం ఏమంటే, వీళ్ళ దగ్గర వున్న స్వల్ప పెట్టుబడి ఆధునిక పరిశ్రమలు నడపటానికి చాలదు. పెద్ద పెట్టుబడి దార్లతో పోటీ పడలేక వీళ్ళు దివాళా తీస్తారు. మరో కారణం ఏమంటే, కొత్త

ఉత్పత్తి పద్ధతులు అమలులోకి వచ్చినందువల్ల చేతిపనివాళ్ళ ప్రత్యేక వృత్తి నైపుణ్యం ఎందుకూ కొరకాకుండా పోతుంది...”

పెట్టుబడిదారీ దేశాలలోని ప్రభుత్వాలు అంగీకరించినా అంగీకరించకున్నా అంకెల గారడీలు ఎంతగా చేసినా, తిరస్కరించలేని వాస్తవం నేడు ఆ దేశాలలో పెరిగిపోతున్న ఉపాధి రాహిత్యం, నిరుద్యోగం. సరళీకృత ఆర్థిక విధానాలు అమలు జరుగుతోన్న మన దేశంలో కూడా నిరుద్యోగ పెనుభూతం ముద్రిచెట్టులా ఊడలు చాస్తోంది. ఈ నేపథ్యంలోనే ఈ మధ్యకాలంలో మన రాష్ట్ర ఆర్థికశాఖమంత్రి రోశయ్య చదువుకున్న వారందరికీ ఉద్యోగాలు ఇవ్వలేమని పేర్కొంటూన్న చూడాలి. రోశయ్య గారి ఈ ప్రకటన ప్రధానంగా ఉన్నత విద్యావంతులకు వర్తిస్తుంది. ఎందుచేతనంటే కేవలం ప్రాథమిక - మాధ్యమిక విద్య వున్న వారికి ఉపాధి అవకాశాలు వుండే పరిస్థితి ఈ నూతన ఆర్థిక విధానాలకు ముందు కూడా బహు స్వల్పం. కాబట్టి రోశయ్య ప్రకటనను ఉన్నత విద్యావంతులకు ఉద్దేశించినదిగా చూడగలిగే అవకాశమే ఎక్కువ. కాగా, ఈ తరహా విద్యావంతులలో కూడా నిరుద్యోగం అనేది ఎంతో కొంత మేరకు గతంలో కూడా వుంది. అయితే రోశయ్య గారి ప్రస్తుత ప్రకటన కొత్తగా దేనిని సూచిస్తుంది? ఖచ్చితంగా ఉన్నత విద్యావంతులకు ఉపాధి కల్పించే స్థితి నేటి మనదేశ వ్యవస్థలో అన్యూహంగా పడిపోవటాన్నే ఇది సూచిస్తోందనేది నిర్వివాదం. ఇటువంటి ప్రకటనల ద్వారా బహుశా పాలకులు సాధించగలిగినది ఒక్కటే. ఉన్నత విద్యను అభ్యసించి మంచి ఉపాధిని పొందుదామనే కాస్తంత ఆశ ఉన్న వారిని ఉన్నత విద్యారంగం వైపు కన్నెత్తి చూడకుండా చేయగలగటమే అది సాధించగలిగింది. అంటే పెద్ద చదువులు చదువుకొని జీవితంలో పెద్ద ఆశలు పెట్టుకొనే వారు ఈ ఆశలు అడియాశలై వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా తిరగబడే పరిస్థితిని ముందస్తుగానే నివారించుకోవటం ఇటువంటి ప్రకటనల అసలు ఉద్దేశ్యమూ అనే సందేహం రాకమాసదు. ఉన్నత విద్యకు బడ్జెట్ కేటాయింపులను కుదించివేయటం, విద్యను ప్రైవేటీకరించటం చాలా కాలంగా జరుగుతున్నదే...

అయితే ఈ విధంగా ఉన్నత విద్యపై వేటు వేస్తోన్న అసలు ఉన్నత విద్యకు వెళ్ళటాన్నే నిరుత్సాహపరుస్తున్న పాలకులు మరో ప్రక్కన రెండు ఉపాధి రంగాలలో మాత్రం ఉధృతంగా ఉపాధి అవకాశాలను కల్పిస్తున్నారు. ఆరెండు రంగాలు - ఒకటి, ప్రాథమిక ఉపాధ్యాయులు, రెండు రక్షణ దళాలు. ఒక వైపు ఉన్నత విద్యపై వేటు వేస్తానే, విద్యావంతులకు ఉపాధి అవకాశాలను కల్పించలేమంటూనే మరోవైపు ప్రాథమిక విద్యారంగం, రక్షణ దళాల్లో ఉపాధి అవకాశాలను భారీ స్థాయిలో కల్పిస్తోన్న పాలక వర్గాల ప్రవృత్తి విచిత్రంగా కనపడవచ్చు. అయితే దీనిలో ఆశ్చర్యపోవాల్సినది ఏమీ లేదు.

నేడు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా దోపిడీ సమాజాలన్నీ సర్వ సంపూర్ణంగా బహుళజాతి సంస్థలు, పెట్టుబడిదారులకు నిర్లజ్జగా ఊడిగం చేసే పరిస్థితికి దిగజారి పోయాయి. కంప్యూటరీకరించిన అత్యాధునిక పరిశ్రమలు, విలీనాలు, కొనివేయడాల ద్వారా ఈ బహుళజాతి సంస్థలు తమ ఉద్యోగుల సంఖ్యను రోజు రోజుకు కుదించి వేసు కుంటున్నాయి. ప్రపంచ వ్యాపితంగా కోటాను కోట్లమంది ఉద్యోగులను ఉపాధి నుంచి తొలగించి వేస్తున్నాయి. ఈ ప్రైవేటీకరణ క్రమంలో ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలు కొరవై ఉపాధి అవకాశాల కోసం ప్రైవేటు రంగంపై రాను రాను ఎక్కువగా ఆధారపడాల్సిన పరిస్థితి అందరికీ తెలిసినదే. అంతేకాకుండా చిన్న చేపను పెద్ద చేప మింగినట్లు చిన్న తరహా, మధ్య స్థాయి పరిశ్రమలను భారీ ప్రైవేటు పరిశ్రమలు రోజు రోజుకూ మరింతగా మింగి వేస్తున్నాయనేది కళ్ళకు కనబడే వాస్తవం. అది కూడా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా వున్న కొద్దివేల బహుళజాతి సంస్థలే నేడు నలుమూలలా విస్తరిస్తుండడం జరుగుతున్న క్రమం. అంటే, హెచ్చు సందర్భాలలో ఉపాధి అవకాశాల కోసం ప్రత్యక్షంగానే లేదు పరోక్షంగానే బడా కంపెనీలపై ఉద్యోగార్థులు ఆధారపడాల్సి రావటం గమనార్హం. ఈ నేపథ్యంలోనే పైన పేర్కొన్న రెండు ఉపాధి రంగాలలో మాత్రమే ఉద్యోగ అవకాశాలు ఎందుకు పెరిగిపోతున్నాయనేది ఆలోచించవల్సిన విషయం.

మొదటగా ప్రాథమిక స్థాయి ఉద్యోగాలు పెంచేందుకు సంస్కరణలు అమలు జరుపుతోన్న ప్రభుత్వాలు ఉత్సాహం చూపటాన్ని చూద్దాం. ఈ ఉత్సాహం వెనుక ప్రధానంగా రెండు కారణాలున్నాయి. ఒకటి, యావన్ముంది ప్రజల మెదళ్ళను తమ పెట్టుబడిదారీ అనుకూల ప్రచారంతో అదుపు చేసే ప్రయత్నంలో భాగం. రెండవది, బహుళజాతి కంపెనీల సరకుల కొనుగోలు దిశగా సామాన్య ప్రజలను కండ్లీషన్ చేసే ప్రయత్నం. మొదటగా, దోపిడీకి తలవొగ్గి నిశ్చేష్టులుగా మారిపోయే విధంగా ప్రజలను వారి మెదళ్ళను కండ్లీషన్ చేసే ప్రయత్నాన్ని కాస్తంత పరిశీలిద్దాం. ఇక్కడ జాక్వార్స్ ఎల్ లుల్ అనే రచయిత రచించిన ప్రోపగాండా (ప్రచారం) అనే పుస్తకంలో ఆయన పేర్కొన్న అంశాన్ని ఉటంకించవచ్చు.

“ఒక కనీస జీవన ప్రమాణంతో పాటు మరొక స్థితి కూడా అవసరం. ఒక మనిషిని విజయవంతంగా ప్రచారానికి ఎర చెయ్యాలంటే అతనికి కనీసమైన సంస్కృతి ఉండాలి. పాశ్చాత్య సంస్కృతి గురించి ఏమీ తెలియని వాళ్ళను ప్రచారంలో ముంచెత్తలేం. ఇక్కడ నేను జ్ఞానం గురించి మాట్లాడడం లేదు. చాలా ఆదిమ తెగలకు మనకు తెలియని జ్ఞానం ఉంది. కానీ కావలసింది కొంత విద్య, చదవడం రానివాళ్ళు, చదవడంపై ఆసక్తి లేనివాళ్ళూ ప్రచారానికి లోబడలేరు. అక్షరాస్యత మానవ ప్రగతి అని, నిరక్షరాస్యతను తగ్గించడమే గొప్ప విజయమని కొందరనుకుంటారు. ఎక్కువమంది నిరక్షరాస్యులున్న

దేశాలను వాళ్ళు విమర్శిస్తారు. చదువే ప్రగతి మార్గమని వాళ్ళనుకుంటారు. ఇదంతా సందేహాస్పదమే. ఎందుకంటే చదవరావడం మాత్రమే ముఖ్యం కాదు. చదువుతున్న దేమిటో అర్థం చేసుకోవడం, దాని గురించి ఆలోచించడం, నిర్ధారణకు రావడం ముఖ్యం. ఇవి లేకపోతే చదువుకు అర్థం లేదు. విమర్శనాత్మకంగా చదవడం అనేది లేకపోతే చదువుకు అర్థం లేదు. విమర్శనాత్మకంగా చదవడం అనేది ప్రాథమిక విద్యకు మించిన, అతి కొద్దిమందికి మాత్రమే సంబంధించిన అంశం. అత్యధిక సంఖ్యాకులు బహుశా 90% మంది చదవడం వచ్చినప్పటికీ ఈ విమర్శనాత్మక నైపుణ్యాన్ని కలిగి ఉండరు. వాళ్ళు అచ్చయిన అక్షరానికి అధికారాన్ని, గొప్ప విలువనూ ఆపాదిస్తారు. లేదా మొత్తంగా తిరస్కరిస్తారు. విమర్శనాత్మక నైపుణ్యం లేనందువల్ల చదివిన దాన్ని మొత్తంగా అంగీకరిస్తారు. లేదా తిరస్కరిస్తారు. అందువల్ల ఎక్కువ కష్టకుండా సులభంగా తమకు అందే దాన్ని అంటే ఏ వ్యతిరేకతా లేకుండా తమని ప్రభావితం చేసేదాన్ని అంటే ప్రచార సామాగ్రిని మాత్రమే చదువుతారు”.

పైన పేర్కొన్న ఉటంకింపు నేడు సంస్కరణలు అమలు జరుగుతున్న దేశాలలో ప్రాథమిక విద్యపై ప్రభుత్వాలు ఇంతగా శ్రద్ధ ఎందుకు పెడుతున్నాయో తెలియజేయ గలదు. నిరక్షరాస్యుడైన వ్యక్తి తమ ప్రచారాలకు లొంగడనే భయమే దీనికి కారణం. కాగా కాస్తంత అక్షరాస్యుడు ప్రచారంలో పెట్టబడుతోన్న దోపిడీ వర్గ భావనలను విమర్శనారహితంగా స్వీకరించే అవకాశాలే ఎక్కువ. అలా కాకుండా ప్రాథమిక విద్యా వ్యవస్థలోకి లాగబడి అప్పటికీ పాలక వర్గాల ప్రచారాలకు లొంగని వారికోసం ఎటుగూడీ రక్షణదళాల ‘కరసేవ’ వుండనే వుంది. ఇటువంటి వారికోసమే నేను పైన పేర్కొన్న రక్షణ దళాలలో రిక్రూట్మెంట్ పెంపుదల, అంటే సాధ్యమైతే తమ ప్రచారం ద్వారా మెదళ్ళను మచ్చిక చేయటం, సాధ్యం కాకుంటే భౌతిక బల ప్రదర్శన ద్వారా అణచివేయటం - ఇది నేటి పాలక వర్గాల “సరళీకృత” రాజకీయ విధానం, మూడో కారణం మరొకటి వుంది. వ్యవసాయ రంగంలో ప్రవేశించడానికి, వ్యవసాయాధార పరిశ్రమలు నెలకొల్పడానికి పావులు కదుపుతున్న బహుళజాతి సంస్థలు, కార్పొరేట్లు, నిరక్షరాస్యులతో వారి ప్రణాళికను అమలు జరపలేరు. కాస్తో కూస్తో చదువు వచ్చి, మాన్యువల్స్ చదవగలిగిన వారు అవసరం. అందుకనే ప్రాథమిక విద్యకు ఆర్థిక సహాయం చేయటం, ఉపాధ్యాయుల రిక్రూట్మెంట్పైన ఆంక్షలు విధించకుండా, తమ సహాయం అందుకొంటున్న దేశాలకు, రాష్ట్రాలకు పూర్తి స్వేచ్ఛనిచ్చారు.

ఇక, ప్రాథమిక విద్య, రెండవ లక్ష్యం బహుళజాతి కంపెనీల బ్రాండ్లను గుర్తించి, వాటి ప్రచారానికి లోబడి వినియోగదారులుగా మారే విధంగా సామాన్యులను తయారు

చేయటం. పూర్తి నిరక్షరాస్యుడు తమ ప్రకటనలను చదువలేడు. కనుక ఆ ప్రచారానికి లోబడడు. కనుక అతనిని లేదా ఆమెను ప్రాథమిక “విద్యావంతులు” గా చేసి తమ సరుకులను ఇబ్బడి ముబ్బడిగా అమ్ముకోవటం మాత్రమే వీరి ధ్యేయం. అయితే దీనంతటి అర్థాన్ని ప్రజలు విద్యావంతులు కావటాన్ని వ్యతిరేకించటంగా దయచేసి తీసుకోవద్దు, ప్రజలు ఆలోచనా పరులుగా, చైతన్యశీలురుగా, విమర్శనాత్మకంగా అంశాలను పరిశీలించుకోగలిగేవారిగా తయారు కావటం వారి మేలుకొరే ఎవ్వరికీ అభ్యంతరకరం కాదు. కానీ ప్రజలు తమ సమావేశాలలో తమను నిలదీసి ప్రశ్నిస్తేనే “ఏమ్మా బాగా ఉపన్యాసం ఇస్తున్నావు, నీవు కమ్యూనిస్టువా?” అని ప్రశ్నించిన మన మాజీ ముఖ్యమంత్రి గారి ఉదాహరణ పైన పేర్కొన్న తరహా విద్యను పాలకులు ప్రోత్సాహించగలరా లేదా ఆమోదించగలరా అనే దానిని చెప్పకనే చెబుతున్నది.

మరో ప్రక్కన మానసిక శాస్త్ర రంగంలో రూపుదిద్దుకొంటోన్న కొత్త పరిశోధనా రంగాలైన - న్యూరో ఎకనామిక్స్, న్యూరో మార్కెటింగ్ వంటివి నేడు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సామాన్య ప్రజలకు కేవలం బడా సంస్థల సరుకుల కొనుగోలుదారులుగా కండీషన్ చేసే ప్రయత్నాన్ని వెల్లడిస్తున్నాయి. 2002వ సంవత్సరంలో ఆర్థిక శాస్త్రంలో ఇరువురు అమెరికన్లకు వారి పరిశోధనలకు గాను ఇచ్చిన నోబెల్ పురస్కారం పై దిశగా జరుగుతోన్న ప్రయత్నాలకు లభిస్తోన్న ప్రోత్సాహానికి నిదర్శనం. డెనియల్ కాహ్నెమెన్, వెర్రాన్ స్మిత్ అనే ఈ ఇరువురు ఆర్థికవేత్తలు ప్రజల కొనుగోళ్ళ నిర్ణయాలను వారి మనస్తత్వం ఎలా ప్రభావితం చేస్తుందనే అంశంపై ప్రయోగశాలలో పరిశోధనలు జరిపారు. అంటే ప్రజలకు దగా చేసే “కళను” మరింత “మెరుగు” పరిచినందుకు వీరికి ఈ పురస్కారం లభించింది. మానవులను అజ్ఞానంలోకి అంధకారంలో ఉంచి, వారిని కేవలం యాంత్రిక కొనుగోలు దారులుగా మార్చి పబ్బం గడుపుకునేందుకు బహుళజాతి సంస్థలు సాగిస్తోన్న కుట్రలలో ఇదీ భాగమే. ఇక మనుష్యులు తమ స్వభావరీత్యా తమ మెదళ్ళను ప్రధానంగా మనుగడకోసం వాడతారు మినహా ఏది సరైనదో తెలుసుకొనేందుకు కాదని ప్రముఖ మానసిక శాస్త్రవేత్త గోల్డ్బర్గ్ తన ‘ది విజ్డమ్ పారడాక్స్’ అనే పుస్తకంలో పేర్కొన్నారు. ఈ అర్థంలో చూస్తే పాలక వర్గాలు, బహుళజాతి సంస్థల ప్రచారాలను తాత్కాలికంగా నైనా సామాన్య ప్రజానీకం స్వీకరించే ప్రమాదం మెండుగానే వుంది. అయితే, తక్షణం తన ఆస్తిత్వానికి ఏది సరైనదో ఆలోచించుకునే శక్తి మానవుల మెదళ్ళకు లేకున్నా, తమ మనుగడలే డోలాయమాన స్థితిలో పడ్డప్పుడు ఆలోచించక తప్పనిసరి పరిస్థితి,

పాలక వర్గాల ప్రచారపు చిక్కుముడుల నుంచి బయటపడక తప్పని పరిస్థితి అంతిమంగా, అనివార్యంగా సామాన్యుడిపై పడుతుంది. ఈ విధంగా సామాన్యుడి

మనుగడనే ప్రశ్నార్థకంగా చేసే దిశగానే ప్రపంచీకరణ ప్రభావాలు సాగుతున్నాయి. రోజు రోజుకు పెరిగి పోతోన్న ధనిక, పేద వ్యత్యాసాలు దీనికి తార్కాణం.

పైన పేర్కొన్న మాటలకు తార్కాణంగా మళ్ళీ కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలోనే పేర్కొనబడిన మాటలను ఉల్లేఖించుకోవచ్చు. “గత చరిత్రలో, మనం యిప్పటికే గమనించినట్లు, ప్రతి సమాజమూ పీడిత పీడక వర్గాల వైరుధ్యం మీద ఆధారపడింది. కానీ, ఒక వర్గాన్ని పీడించాలంటే, ఆ పీడిత వర్గం కనీసం తన బానిస బతుకును యధాస్థితిలో కొనసాగించడానికైనా కొన్ని పరిస్థితులు సమ్మతంగా వుండాలి. ప్యూడల్ యుగంలోని ప్యూడల్ దాసులు కమ్యూనల్ సభ్యత్వం పొందే స్థితికి అభివృద్ధి చెందారు. ప్యూడల్ నిరంకుశ పెత్తనం కింద పెటి బూర్జువాలు బూర్జువాలుగా అభివృద్ధి చెందారు. కానీ, ఆధునిక కార్మికుడు పరిశ్రమలు అభివృద్ధి అయ్యే కొద్దీ పైకి రాకుండా ఇంకా కిందికి పోతున్నాడు. కార్మిక జీవన విధానానికి కూడా అంటి పెట్టుకోలేక దినదినానికి యింకా అడుక్కు ఇంకా లోతుకు పోతున్నాడు. కార్మికుడు బుక్కా ఫకీరవుతున్నాడు. మరి ఈ బుక్కా ఫకీరుతనం జనసంఖ్య కంటే వేగంగా, దేశ సంపద కంటే వేగంగా పెరుగుతున్నది. కాబట్టి, ఒక విషయం స్పష్టమవుతున్నది. సమాజంలో పాలక వర్గంగా వుండటానికి బూర్జువా వర్గానికికెంత ఎంత మాత్రమూ యోగ్యతలేదు. తన జీవిత విధానాన్ని, అత్యున్నత శాసనంగా, సమాజం మీద నిర్బంధించటానికి దానికికెంత ఎంతమాత్రమూ అర్హతలేదు. సమాజాన్ని పాలించడానికి అది అనర్హం. ఎందుకంటే, తన బానిసకు బానిస బతుకునైనా సమ్మతంగా చూపించగల సామర్థ్యం లేదు దానికి. తన బానిస బిచ్చమెత్తుకోవాల్సిన దుస్థితికి దిగజారిపోతే, బానిస శ్రమమీద తాను బతకడానికి బదులు తన బిచ్చం మీద బానిస బతకవల్సిన దుస్థితి సంభవిస్తే, ఏమి చేయడానికి సామర్థ్యం లేదు దానికి. ఈ బూర్జువా వర్గం కింద సమాజమిక ఎంతమాత్రమూ మనలేదు. అంటే సమాజానికి బూర్జువావర్గం ఉనికికీ ఇక ఎంత మాత్రం పొత్తు కుదరదు”.

కాగా, ప్రపంచీకరణ క్రమంలో కొడిగట్టిపోతోన్న దీపాల్లావున్న సామాన్య ప్రజలను, వారి కడగండ్ర తాలూకు క్లిష్ట దశను కుదించి వారిని సర్వ మానవ సమానత్వం, దోపిడీ రాహిత్యం దిశగా నడిపే గురుతర కర్తవ్యం నేడు వామపక్షాల భుజస్థండాలుపై వున్నది. ఈ కర్తవ్యాన్ని అవి ఎంత సమర్థవంతంగా నిర్వహించగలిగితే అంత తక్కువ మానవ మారణ హోమంతో దోపిడీ వ్యవస్థ చరిత్ర చెత్తబుట్టలోకి విసిరి వేయబడగలదు.

నవంబర్ 2005

వీక్షణం

భవిష్యత్తే సోషలిజం

ఫ్రెంచి విప్లవపు నినాదాలైన “స్వేచ్ఛా సమానత్వం, సౌభ్రాతృత్వం” చాలామందికి తెలిసినవే. ఈ నినాదాల ప్రాతిపదికనే పెట్టుబడిదారీ వర్గం ప్రజలను ఆకట్టుకోగలిగింది. అధికారాన్ని కైవసం చేసుకోగలిగింది. ప్రపంచంలోని ప్రతిమూలా పెట్టుబడిదారీ విప్లవాలకు ఈ నినాదం ఆలంబనగా వుంటూ వచ్చింది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు ముందు వున్న ప్యూడల్ సమాజంలోని పెత్తందారీతనాన్నీ, అధిపత్యాన్నీ ఈ నినాదం సవాలు చేసింది. ప్రజలందరూ సమానమేనని, వారందరికీ స్వేచ్ఛా, సోదరభావాలను ప్రసాదిస్తానని పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ వాగ్దానం చేసింది. ఈ క్రమంలో భాగమే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ క్రింద; వర్గాలతో సంబంధం లేకుండా ప్రతివ్యక్తికీ ఒకే ఓటు, తమ పాలకులను ఎన్నుకునే హక్కు వంటివి వచ్చాయి. అంటే యావన్నుంది ప్రజలు “ప్రజాస్వామ్యం”లో భాగస్వాములేనని పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ హామీని ఇచ్చింది. ఈ మేరకు చట్టాల రూపేణా కూడా ఒక వ్యవస్థను నెలకొల్పుకుంది. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే ఈ నూతన వ్యవస్థ పాత ప్యూడల్ వ్యవస్థ రాజ్యాంగ యంత్రాన్ని బద్దలు చేసి ఒక నూతన రాజ్యాంగ వ్యవస్థను (బ్యూరాక్రసీ లేదా అధికార గణం) ఏర్పరుచుకుంది. చరిత్ర క్రమంలో దోపిడీ వ్యవస్థలు ఆరంభమైన తరువాత మారిన ఈ దోపిడీ రూపాలకు అనుగుణంగా రాజ్య వ్యవస్థలూ మారుతూ వచ్చాయి. దీనికి తార్కాణాలే చరిత్రలో మొట్టమొదటి దోపిడీ వ్యవస్థ అయిన బానిస వ్యవస్థ నుంచి దాని తరువాత కాలపు ప్యూడల్ వ్యవస్థలోకి మార్పు అనంతరం రూపురేఖలు మారిన రాజ్యవ్యవస్థ. ఇక అనంతరం ప్యూడల్ భూస్వామ్య వ్యవస్థా తరువాత ఏర్పడిన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ కూడా నూతన తరహా రాజ్యాన్ని పరిపాలనా వ్యవస్థనూ ఏర్పరుచుకుంది. అంటే మారిన దోపిడీ రూపాలతో పాటుగా రాజ్యవ్యవస్థ మారుతూ వచ్చింది. ఈ నూతన రాజ్య వ్యవస్థల తీరు తెన్నులు ఆయా

కాలాల ఉత్పాదక శక్తుల అభివృద్ధి స్థాయి, తదనుగుణమైన ప్రజల చైతన్యం స్థాయికి తగినవిగా వుంటూ వచ్చాయి. దీనర్థం చారిత్రకంగా మొట్టమొదటి దోపిడీ వ్యవస్థ అయిన బానిస వ్యవస్థ తలెత్తే నాటికి ఉన్న, అతి తక్కువగా అభివృద్ధి చెందిన ఉత్పాదక శక్తులు, మానవుల విజ్ఞానం, సాంస్కృతిక స్థాయి మొదలైన పలు అంశాలకు అనుగుణంగానే ఆనాటి రాజ్యాంగ వ్యవస్థ ఉంటూ వచ్చింది. అయితే ఈ బానిస వ్యవస్థలో కాలక్రమేణా ఉత్పాదక శక్తులు, తదనుగుణంగా మానవ చైతన్యం పెరిగిన కొద్దీ మెల్లమెల్లగా ఆ వ్యవస్థలోనే మార్పులు చోటు చేసుకోసాగాయి. బానిసలుగా జీవించి ఆ వ్యవస్థలోని ప్రజానీకం తమ జీవితాలు మెరుగు పడాలని కోరుకోవడానికి మెల్లమెల్లగా భౌతిక ఉత్పాదకశక్తుల అభివృద్ధి కారణం అయ్యింది. అంటే మార్క్సిస్టు పరిభాషలో చెప్పాలంటే ఉత్పత్తి శక్తులకూ, ఉత్పత్తి సంబంధాలకూ మధ్య అపరిచ్ఛేత ఘర్షణ ఏర్పడింది. దీనర్థం అప్పటివరకూ బానిసలుగా జీవిస్తున్న ప్రజల ఆ వ్యవస్థ తాలూకు బానిస - బానిస యజమాని సంబంధాలను బ్రద్దలు చేసుకొని అంతకంటే మెరుగైన వేరొక రకమైన వర్గ సంబంధాలను ఏర్పరుచుకునేందుకు అవసరమైన ఉత్పత్తి శక్తులు ఆవిర్భవించాయి. ఈ పరస్థితిలోనే బానిస వ్యవస్థలోని బానిస - బానిస యజమాని సంబంధంపై బానిసల తిరుగుబాట్లు జరిగాయి. ఈ తిరుగుబాట్లు పలు ఒడిదుడుకుల తరువాత అంతిమ విజయాన్ని సాధించగలిగాయి. ఫలితంగా నూతన దోపిడీ రూపమైన, బానిస వ్యవస్థ కంటే మెరుగైన వర్గ సంబంధాలు గల ప్యూడల్, భూస్వామ్య వ్యవస్థ ఏర్పడింది. అయితే ఇక్కడ దోపిడీ రూపం మారింది. కానీ దోపిడీ మరో రూపంలో కొనసాగింది. దీనికి కారణం నాటి ఉత్పాదక శక్తుల అభివృద్ధి స్థాయిలో భూస్వామ్య దోపిడీ వ్యవస్థ రూపాన్ని మించిన దానిని ఆశించటం, కోరుకోవటం సాధ్యమయ్యే పనికాదు. వివిధ కాలాలలో వున్న భౌతిక, ఉత్పత్తి శక్తుల అభివృద్ధికి అనుగుణంగానే ఆనాటి ప్రజల చైతన్యం, విజ్ఞానం, సాంస్కృతిక స్థాయి, ఆశలు, ఆకాంక్షలు అనివార్యంగా ఆధారపడి వుంటాయనే సత్యాన్ని మనం గుర్తుంచుకోవాలి.

ఇక అటు తరువాత ప్యూడల్ వ్యవస్థ కూడా దాని తాలూకు ఉత్పాదక శక్తుల అభివృద్ధికి ఒక పరాకాష్ఠ స్థాయిని చేరుకొనే వరకూ మాత్రమే కొనసాగగలిగింది. అనంతరం ఆ వ్యవస్థ కూడా అనివార్యంగా బానిస వ్యవస్థ లాగానే కుప్పకూలింది. అయితే తాను యధేచ్ఛగా కొనసాగగలిగినంత కాలం ప్యూడల్ వ్యవస్థకు దాని ముందరి వ్యవస్థ అయిన బానిస వ్యవస్థకు భిన్నమైన మరో రాజ్యాంగ యంత్ర రూపం తాలూకు అనుభవాలు, వాస్తవ జీవన పరిస్థితులు చాలు.

కానీ ఇక్కడ ఫ్రెంచి విప్లవ నినాదం తాలూకు అసలు స్వరూపాన్ని అందరూ అర్థం చేసుకోగలిగేందుకు గాను కాస్తంత వివరణ అవసరం. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ నినాదపు

గుట్టును బహిరంగం చేస్తూ లెనిన్ చేసిన రచనలైన అయిన “రాజ్యం, విప్లవమూ”, “రాజ్యం” దీనికి చక్కగా సరిపోతాయి. వర్గ సమాజంలో స్వేచ్ఛా, సమానత్వమూ, సౌభ్రాతృత్వాల నిజమైన పనితీరును లెనిన్ బహిర్గత పరిచాడు. ఈ సందర్భంలోనే ఆయన కొన్ని ప్రశ్నలను లెవనెత్తారు. ఈ నినాదాన్ని ప్రశ్నించకుండా స్వీకరించరాదని కార్మిక వర్గానికి తెలియజెప్పాడు. ఆయన లెవనెత్తిన ప్రశ్నలలో మొదటిది స్వేచ్ఛను గురించినది. పెట్టుబడిదారీ సిద్ధాంతకారులు, పాలకులు స్వేచ్ఛగురించి మాట్లాడిన మరుక్షణం, మనం స్వేచ్ఛ ఎవరి నుంచి ఎవరికి అని ప్రశ్నించి తీరాలని తెలియజెప్పాడు. వర్గ సమాజంలో అనివార్యంగా దోపిడీ చేయబడే వర్గంపై రాజ్యాంగ యంత్రం తాలూకు అణచివేత వుంటుంది. కాబట్టి పరస్పరం వైరుధ్యపూరితమైన ప్రయోజనాలు గల వర్గాల సమాజంలో, దోపిడీ చేయబడే వర్గం తాలూకు స్వేచ్ఛ అనివార్యంగా హరించబడుతుంది. అలాగే ఇక “సమానత్వం” విషయంలో కూడా. ఈ విషయంలో ఎవరికి ఎవరితో సమానత్వం అనే సాధారణ సమస్యను లెనిన్ వివరించారు. దోపిడీ చేసే వర్గానికీ - దోపిడీ చేయబడే వర్గానికీ మధ్యన సమానత్వం ఎండమావివంటిదేనని ఆయన వివరించాడు. దీనికి కోకొల్లలుగా తార్కాణాలను పేర్కొనవచ్చు. ఒక పెట్టుబడిదారీ రాజ్యం అందరూ “సమానమేనని” తాను చేస్తున్న ప్రకటనలకు అనుగుణంగా ఒక అత్యంత సాధారణ స్థాయి చట్టాన్ని చేయడాన్నే ఉదాహరణగా తీసుకుందాం. ఫ్లాట్ ఫారమ్ల మీద ఎవ్వరూ ఏ వస్తువునూ అమ్మరాదని పెట్టుబడిదారీ పరిపాలనా యంత్రాంగం ఒక చట్టాన్ని చేసిందనే అనుకుందాం. “ప్రజాస్వామ్యంలో అందరూ సరిసమానులే కనుక ఈ చట్టం యావన్మంది ప్రజలకూ ఒకే విధంగా వర్తిస్తుందని ఈ దోపిడీ వ్యవస్థను విశ్వసించే ఎవరైనా నమ్మితిరుతారు. చట్టం ముందు అందరూ సమానులే. చట్టం తన పని తాను చేసుకుపోతోంది. అనే తరహా ప్రకటనలను మనం తరచుగా వింటుంటాం. అయితే ముందుగా పేర్కొన్న ఫ్లాట్ ఫారమ్లపై ఎవ్వరూ ఏదీ అమ్మరాదనే చట్టం భిన్న వర్గాలకు ఎలా విభిన్నంగా వర్తిస్తుందో చూద్దాం”. వేల, వందల కోట్ల రూపాయల ఆస్తులు గల ఒక ధనవంతుడైన పెట్టుబడిదారు తాను ఉత్పత్తి చేసే సరుకును షోరూమ్లలో అమ్ముకోగలడు. అతనికి తన సరుకును ఫ్లాట్ ఫారమ్లపై అమ్ముకునే అగత్యం లేదు. కానీ, తన దగ్గర వున్న కాస్తంత దబ్బుతో బరాణీలను కొని అమ్ముకొనే పేదవాడు అనివార్యంగా ఆ బరాణీలను ఫ్లాట్ ఫారమ్లపైనే అమ్ముకోగలరు. షోరూమ్లు పెట్టటం ఆ సామాన్యుడికి సాధ్యమయ్యే పనికాదు. కాబట్టి చట్టం ముందు అందరూ సమానులేనని చెప్పే కల్లబొల్లి మాటలకు బలయ్యేది ఫ్లాట్ ఫారమ్ లనే తమ జీవనోపాధికి అడ్డాలుగా చేసుకొన్న పేద ప్రజానీకమే. ఇలా చెబుతూ పోతే స్వేచ్ఛా, సమానత్వాల తాలూకు

నిర్దిష్ట రూపాలైన సమావేశ స్వేచ్ఛ, అభిప్రాయాలను వెల్లడించే స్వేచ్ఛ (వాక్ స్వాతంత్ర్యం) పత్రికలను పెట్టుకునే స్వేచ్ఛ వంటివి కూడా దోపిడీ సమాజంలోని భిన్న వర్గాలకు విభిన్నంగా అన్వయిస్తాయి. పెట్టుబడిదారీ దోపిడీలో రాజ్యాంగ యంత్రపు నిష్పక్షపాతం మాటున ధనికులను, పేదలకు భిన్నమైన పరస్పర విరుద్ధమైన న్యాయం మాత్రమే అనివార్యంగా జరుగుతుంది.

అయితే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాలూకు ఉత్పాదక శక్తుల అభివృద్ధి పరాకాష్టకు చేరుకున్న తరువాత ఆ వ్యవస్థ ఇచ్చిన నినాదమైన “స్వేచ్ఛా, సమానత్వం, సౌభ్రాతృత్వం” నికార్సయిన ఆచరణాత్మక రూపం ధరించేందుకు కావల్సిన వస్తుగత, భౌతిక సన్నివేశం ఏర్పడుతుంది. కానీ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలోని ఉత్పత్తి తాలూకు దోపిడీ సంబంధాలు ఈ నినాదాలు వాస్తవరూపం ధరించేందుకు ఆటంకంగా నిలుస్తాయి. ఆ పరిస్థితిలోనే ఈ ఉత్పత్తి సంబంధాలను అంతమొందించే శ్రామిక ప్రజా విప్లవాలు జరుగుతాయి.

కాగా, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తొలుత ఏర్పడిన కాలంలో వున్న భౌతిక పరిస్థితుల (సాంకేతిక పరిజ్ఞానం వంటివి) పరిమితులలో ఆ వ్యవస్థను నడిపేందుకు బ్యూరాక్రాటిక్ పరిపాలనా యంత్రాంగం మాత్రమే అనువుగా వుండగలదు. కానీ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ఉత్పత్తిశక్తులు అనివార్యంగా కాలక్రమేణా అభివృద్ధి చెందుతాయి. అంటే ఈ ఉత్పత్తి శక్తులు, వాటిపై ఆధారపడి ఏర్పడిన ఉత్పాదక సంబంధాల మధ్య అపరిష్కృత తీవ్ర ఘర్షణ ఏర్పడే అనివార్య పరిస్థితి ఉత్పాదక శక్తుల పురోగమన క్రమంలో ఏర్పడి తీరుతుంది.

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ఏర్పడిన తొలిదశలోను, దాని పురోగమన దశలోను వున్నటు వంటి సమాచార వ్యవస్థ, ఇతర భౌతిక పరిస్థితుల వంటి ఉత్పత్తి శక్తుల పరిమితులలో బ్యూరాక్రాటిక్ రాజ్యాంగ యంత్రాంగం మాత్రమే ఏకైక పరిపాలనా రూపంగా కొనసాగ గలదు. అటువంటి పరిపాలనా రూపం మాత్రమే వంచనాభరితమైన “స్వేచ్ఛా, సమానత్వం, సౌభ్రాతృత్వం” నినాదాన్ని ప్రజల ముందు తీపిపూత పూసిన చేదు మందులా అమలు చేయగలదు. అంటే, బ్యూరాక్రసీ తాలూకు లక్షణాలుగా చెప్పబడే నియమ, నిబంధనల ప్రకారం పని చేయటం, పక్షపాత ధోరణి లేకపోవటం, బంధుప్రీతి, ఆశ్రిత పక్షపాతం లేకపోవటం (భూస్వామ్య వ్యవస్థ, ప్యూడలిజం తాలూకు వాసనలైన) వంటి పైపై మెరుగులు; పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాలూకు ముందుగానే పలుమార్లు పేర్కొన్న పాలకవర్గ నినాదాలకు అనుగుణంగా వుంటాయి. తద్వారా బ్యూరాక్రాటిక్ రాజ్యాంగ వ్యవస్థ, ఒక్క ప్రక్క పాలక దోపిడీ వర్గపు నినాదాలు, ఆలోచన సరళికి; మరో ప్రక్కన సామాన్య ప్రజానికానికి మధ్య వారధిగా వుంటుంది. సమాచార వ్యవస్థ, రవాణా వ్యవస్థ

వంటి భౌతిక పరిస్థితులు పాలకులకు - పాలితులకూ మధ్య వున్న దూరాన్ని, అందుబాటును వూడ్చి, అగాధం లేని నూతన వ్యవస్థను ఏర్పరచలేనంత కాలం ఇదే పరిస్థితి కొనసాగుతుంది. అంటే పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ వ్యవస్థను అంతం చేసి, నిజమైన ప్రజాస్వామ్యాన్ని నెలకొల్పేందుకు తప్పనిసరి అవసరమైన సోషలిస్టు వ్యవస్థ నిర్మాణం ఆచరణలో సాధ్యం అయ్యేందుకు అవసరమైన వస్తుగత సన్నివేశం, ఉత్పత్తి శక్తుల అభివృద్ధి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ గర్భంలోనే పరాకాష్ఠకు చేరుకోవాల్సి వుంటుంది దీనర్థం. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాలూకు బ్యూరాక్రటిక్ రాజ్యాంగ వ్యవస్థ రూపాన్ని బద్దలు చేసి దాని స్థానంలో మెజారిటీ శ్రామిక ప్రజానీకపు ప్రజాస్వామ్యానికి అనుగుణమైన కొత్త తరహా రాజ్యాంగ వ్యవస్థను ఏర్పరించేందుకు అనివార్యంగా, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ఉత్పత్తిశక్తులు అభివృద్ధి తగిన స్థాయికి చేరుకోవాల్సి వుంటుంది. ఆ పరిస్థితి ఏర్పడే వరకూ ప్రపంచంలో జరిగే సోషలిస్టు విప్లవాలు సైతం అనివార్యంగా వాటి ఉద్దేశ్యాలు ఎంత మంచివైనా అవికూడా ఎంతో కొంతమేరకు బ్యూరాక్రటిక్ రాజ్యాంగ యంత్రంపైనే ఆధారపడల్సి వస్తుంది. ఇటువంటి పరిస్థితి ఫలితమే రష్యా విప్లవం మొదలుకొని నేటివరకూ జరిగిన అన్ని సోషలిస్టు విప్లవాలు నిజమైన శ్రామిక వర్గ ప్రజాస్వామ్యాన్ని నెలకొల్పటంలో ఎదుర్కొన్న ఒడిదుడుకులు, వైఫల్యాలు. ఈ వైఫల్యాలు, ఒడిదుడుకులకు పలు సందర్భాలలో సోషలిస్టు విప్లవనేతల నిబద్ధతా లోపం మాత్రమే కారణం కాదు. దీనికి ప్రధాన కారణం ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఉత్పత్తిశక్తుల అభివృద్ధి తగిన పరాకాష్ఠ స్థాయిని చేరుకోకపోవటం. అంటే వస్తుగత సన్నివేశం సోషలిస్టు సమాజ నిర్మాణానికి, నూతన సోషలిస్టు రాజ్య వ్యవస్థ ఆవిర్భావానికి తగిన స్థాయిలో వుండకపోవటం.

ఉదాహరణకు ఉత్పాదక శక్తులు అభివృద్ధి క్రమంలో ఒక అంశమైన సమాచార సాంకేతిక రంగ అభివృద్ధి ఈ మధ్యకాలం వరకూ నూతన సోషలిస్టు రాజ్యాంగ వ్యవస్థ ఏర్పాటుకు అవసరమైన స్థాయికి చేరుకోలేదు. దీని ఫలితంగా సోషలిస్టు వ్యవస్థలలో కూడా శ్రామిక ప్రజానీకానికి, వారిని నడిపించే విప్లవ నాయకులకు మధ్య వారధిగా ఒక తరహా బ్యూరాక్రటిక్ పాలనా యంత్రాంగమే తప్పనిసరి అయ్యింది. భౌగోళికంగా సువిశాల దేశాలలో జరిగిన సోషలిస్టు విప్లవాలు సమాచార, సాంకేతిక రంగ అభివృద్ధి పరిపక్వ స్థాయికి చేరుకోకపోవడం వలన విప్లవ అజెండాను అమలు పరిచేందుకు అనివార్యంగా ఒక పెద్ద స్థాయి అంచెలంచెల వ్యవస్థ అయిన బ్యూరాక్రటిక్ పాలనా యంత్రాంగంపై ఆధారపడే స్థితికి నెట్టివేయబడ్డాయి. ఈ సోషలిస్టు దేశాల నాయకులు శ్రామిక ప్రజల మనోభీష్టాలను తమకు తామే స్వయంగా, ప్రత్యక్షంగా తెలుసుకొనే అవకాశం లేకుండా పోయింది. దీనివలన ఆ నాయకత్వాలు అనేక సందర్భాలలో ఆయా

సోషలిస్టు దేశాల రాజధానులలో కూర్చొని నిర్ణయాలు చేసి, ఆ నిర్ణయాల అమలుకు బ్యూరాక్రటిక్ పరిపాలనా యంత్రాంగంపై ఆధారపడవల్సి వచ్చింది. ప్రజలతో దైనందిన ప్రత్యక్ష సంబంధాలు నెలకొల్పకునే అవకాశం లేకపోవటం వలన ఈ నూతన విప్లవ నాయకత్వం కాలక్రమేణా మెజారిటీ ప్రజాభీష్టంతో సంబంధం లేకుండా దూరంగా జరిగిపోయే పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. దీనివలన అటువంటి నాయకత్వం చేసే నిర్ణయాలు నికార్సంగా శ్రామిక ప్రజానీకపు మనోగతానికి అనుగుణంగా లేకుండా పోయే పరిస్థితి ఏర్పడతూ వచ్చింది. ఇక మరో ప్రకృత సోషలిస్టు విప్లవాన్ని సాధించిన ఈ దేశాలలోని బ్యూరాక్రటిక్ పరిపాలనా యంత్రాంగాలు స్థిరపడి, ఘనీభవించి విప్లవ వ్యతిరేకంగా మారాయి. ఈ నేపథ్యంలోనే శ్రామిక వర్గ రాజ్యాలలో సైతం నిరంతర ప్రజాందోళన లేకుండా (చైనాలో సాంస్కృతిక విప్లవం వంటివి), అప్రమత్తత లేకుండా రాజ్యాంగ యంత్రాన్ని ఉన్నత స్థాయిలోని విప్లవ నాయకత్వంలోని కొందరిని 'విప్లవ మనఃస్థితికి' దూరం కాకుండా 'కాపాడుకోలేని' పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఈ క్రమంలో భాగంగానే సోషలిస్టు విప్లవాలు జరిగిన ప్రతి ప్రదేశంలోనూ, ఆయా దేశాల పరిపాలనా యంత్రాంగం, ఉన్నత స్థాయి విప్లవ నాయకత్వంలో యధాతథవాదులకు, సిద్ధాంత నిబద్ధత కోల్పోయిన "ఆచరణాత్మక వాదులకు" విప్లవ స్ఫూర్తిని అంచెలంచెలుగా కాపాడుకోవాలనుకొనే నిరంతరం సజీవంగా వున్న వున్న శ్రేణులకూ మధ్య ఘర్షణ జరుగుతూ వచ్చింది. అయితే మానవ సహజ స్వభావం దృష్ట్యా శ్రామికవర్గ స్వభావం వున్న వారు సైతం ఏదో ఒక దశలో డస్సిపోయి ఏమరుపాటుకులోను కాక తప్పదు. లేక రంగం నుంచి తెర మరుగుకాక తప్పదు. అంటే నిరంతరం చలనశీలతను, అప్రమత్తతను కోరుకునే నాయకత్వం ఏదో ఒక రోజున స్థిరత్వం పేరుతో ప్రజలకు దూరమయ్యే, రోటీన్ పద్ధతులకు అలవాటు పడిపోయే వారి ముందు ఓడిపోక తప్పదు. ఈ కారణం చేతనే పలు దేశాల సోషలిస్టు విప్లవాలు నూతన సంస్కృతితో కూడిన రాజ్యాలను ఏర్పరచటం లో విఫలం అయ్యాయి. శ్రామిక ప్రజానీకానికి పరిమిత ప్రయోజనాల రూపంలో లబ్ధిని చేకూర్చిపెట్టగల సోషల్ డెమోక్రటిక్ సంస్కరణ వాదుల పరిపాలనా రూపాలుగా మాత్రమే ఈ విప్లవాల అంతిమ ఫలితం వుంటూ వచ్చింది.

దీనివంటి సారాంశం ప్రపంచంలో నేటి వరకు జరిగిన పలు సోషలిస్టు విప్లవాలలో వస్తుగత సన్నివేశం సోషలిస్టు విప్లవ లక్ష్యాల సాధనకు అవసరమైన స్థాయికి ఎదగలేదు అనేది. మార్క్సిస్టు సిద్ధాంతాన్ని శ్రామిక వర్గ రాజ్యరూపంలో వాస్తవీకరించేందుకు గానూ ఆయా విప్లవాల నాయకత్వాలు - శ్రామిక ప్రజలకు మధ్య నిరంతర ప్రత్యక్ష సంబంధం అవసరం. అయితే నిన్ను మొన్నటి వరకూ ఈ ప్రత్యక్ష సంబంధాన్ని నెలకొల్పకునేందుకు

అవసరమైన సమాచార సాంకేతిక వ్యవస్థ లేదు. బ్యూరాక్రటిక్ పాలనా యంత్రాంగాన్ని అధిగమించి నూతన శ్రామిక వర్గ పాలన యంత్రాంగాన్ని ఏర్పరచుకోగల భౌతిక పరిస్థితులు లేవు. ఉదాహరణకు సమాచార సాంకేతిక పరిజ్ఞానం తాలూకా ఒకానొక తరహా ఉత్పాదక శక్తుల అభివృద్ధి అనేది కేవలం రెండు దశాబ్దాల క్రితం మాత్రమే నిజ రూపం దాల్చింది. కంప్యూటర్ల రూపంలో నూతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఈ మధ్యనే రంగ ప్రవేశం చేసింది. దీనవలన వివిధ దేశాలలోను, ప్రపంచంలోను వున్న భౌతిక దూరాలు, ఆటంకాలను సమాచార మార్పిడిలో అధిగమించడం సాధ్యం అయింది. అంటే నేడు విప్లవకర పాలకులు ప్రజలతో ప్రత్యక్ష సంబంధాలను ఏర్పరచుకోగల భౌతిక సన్నివేశం ఏర్పడింది.

అయితే ఈ నూతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానపు ప్రజాస్వామికీకరణ సామర్థ్యానికీ, దాని ఆచరణాత్మక అమలుకు మధ్య పెట్టుబడిదారీ వర్గ సమాజంలో అగాఢం, పరిమితులు వుండే తీరుతాయి. పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ వర్గం తన స్వీయ సంకుచిత వర్గ ప్రయోజనాల దృష్ట్యా అనివార్యంగా ఈ సాంకేతిక పరిజ్ఞానపు ప్రజాస్వామికీకరణ సామర్థ్యంపై పరిమితులను వుంచుతూనే వుంటుంది. ఈ కారణం చేతనే దోపిడీ వర్గ పాలకులు బ్యూరాక్రటిక్ పరిపాలనా యంత్రాంగపు పనితీరును కేవలం మరింత “సమర్థవంతం”, వేగవంతం చేసే పరిమితుల మేరకు మాత్రమే ఈ సమాచార, సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని కుదించి వుంచుతున్నారు. అత్యున్నత స్థాయి చట్ట సభలు ప్రజలకు జవాబుదారీతనం వహించే పరిస్థితి వరకూ సమాచార, సాంకేతిక పరిజ్ఞానపు విస్తృతిని, స్థాయిని పెంచలేకపోతున్నారు. జవాబుదారీతనం పేరుతో ఏర్పరుస్తున్న నిర్విస్తూ ఇ - గవర్నెన్స్ వ్యవస్థలు మెజారిటీ శ్రామిక ప్రజానీకపు ఆకాంక్షలను నెరవేర్చలేకపోతున్నాయి. అంతేకాకుండా పలు వెనుకబడిన దేశాల దోపిడీ వ్యవస్థల పరిమితులలో తప్పనిసరిగా వుండే నిరక్షరాస్యత వంటి సమస్యలు శ్రామిక ప్రజలను ఈ అత్యున్నత సాంకేతిక పరిజ్ఞానపు ఫలితాల, ప్రయోజనాల పరిధికి ఆవలనే వుంచుతున్నాయి. దోపిడీ వర్గ ప్రయోజనాలను అమలు జరిపేందుకు, ఆ ప్రయోజనాలను కాపాడేందుకు ఏర్పడిన పెట్టుబడిదారీ రాజ్య వ్యవస్థ అయిన బ్యూరాక్రసీ వున్నంత వరకూ నిజమైన ప్రజాస్వామ్యం ఏర్పడటం కల్ల. ఏ సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అయినా ఇటువంటి వ్యవస్థలో పాలకవర్గపు ప్రైవేటు ఆస్తి ప్రయోజనాలకు మాత్రమే లోబడి ఉపయోగపడగలదు. పని చేయగలదు. దోపిడీని మరింత ముమ్మరం, మరింత ప్రగాఢం చేయడం మాత్రమే దోపిడీ వ్యవస్థ పరిమితులలో ఏ సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అయినా సాధించగలదు. అంటే అది వర్గ వైరుధ్యాలను, ఘర్షణలను మరింత తీవ్రతరం, ప్రగాఢం మాత్రమే చేయగలదు.

ఉత్పాదక శక్తుల ప్రస్తుత అభివృద్ధి దశలో నిజమైన శ్రామిక వర్గ రాజ్యాన్ని స్థాపించగల భౌతిక సన్నివేశం నేడు వాస్తవ రూపం ధరించింది. గతకాలపు సోషలిస్టు విప్లవాలలో లాగా కాక నేటి పరిపక్వ పరిస్థితులలోని సోషలిస్టు విప్లవ నాయకత్వం ప్రజలతో ప్రత్యక్ష సంబంధాలు ఏర్పరుచుకోగల సన్నివేశం ఏర్పడింది. పెట్టుబడిదారీ బూర్జువాటికి తరహా 'పరిపాలనా యంత్రాంగం' స్థానంలో ప్రజా జీవితంలో అంతర్భాగమై ప్రజాభీష్టం మేరకు పనిచేయగల నూతన రాజ్యాంగ వ్యవస్థ నిర్మాణానికి అవసరమైన పరిస్థితులు నేడు ఏర్పడ్డాయి. ఈ అవకాశాల తాలూకు మచ్చుతునకులే కంప్యూటర్లు, ఇంటర్నెట్, ఇ-మెయిల్ (సామాజిక నెట్వర్క్లు - రచయిత) వంటివి వాటిని ఉపయోగించి నిరంతర ప్రజలతో ప్రత్యక్ష సంబంధం కలిగి వుండటం, ప్రజాభిప్రాయ సేకరణ (రిఫరెండం) వంటి వాటి ద్వారా ప్రజల జీవితాలను ప్రభావితం చేసే సామాజిక - రాజకీయ - ఆర్థిక నిర్ణయాన్ని తీసుకునే అవకాశం, అనుకూలత నేడు సోషలిస్టు విప్లవ నాయకత్వానికి వుంది.

కాగా ఈ ప్రస్తుత సన్నివేశంలో సోషలిస్టు విప్లవ నాయకత్వాల ముందు వుండే సమస్యలు నిరక్షరాస్యత, డిజిటల్ డివైడ్ గా పేర్కొనబడే అంశం అయిన కంప్యూటర్లను వాడుకోవడం ఎలాగో తెలియని మరోరకం నిరక్షరాస్యత వంటివి. కాగా, సాధారణ నిరక్షరాస్యతా పరిష్కారంలో గతంలో జరిగిన రష్యా విప్లవం వంటివి సాధించిన విజయాలు, ఇటువంటి సమస్యను పరిష్కరించడం సోషలిస్టు విప్లవాలకు సుసాధ్యమేనని సుదీర్ఘకాలం క్రితమే నిరూపించాయి. ఇక నూతన సమాచార సాంకేతిక పరిజ్ఞానపు దశలో పుట్టుకువచ్చిన డిజిటల్ డివైడ్ వంటి వాటిని పరిష్కరించటం, ప్రజల విజ్ఞాన, స్థాయిని పెంచటం పాలక వర్గంగా ఏర్పడిన శ్రామిక వర్గానికి, దాని నాయకత్వానికి పెద్ద సమస్యమేమీ కాబోదు. అంటే, ఇటువంటి సమస్యలు కేవలం దోపిడీ వ్యవస్థ పరిమితులలోనే అధిగమించ వీలుకానివిగానూ, పరిష్కారం సాధ్యం కానివిగానూ కనపడుతాయి. మించి దోపిడీ వ్యవస్థలో పాలకవర్గానికి ప్రజల చైతన్య స్థాయి ఒక పరిమితిని మించి పెరగడం రుచించదు గనుక, ఇటువంటి సమస్యలు అపరిష్కృతంగా మాత్రమే వదిలి వేయబడతాయి. లేదా ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా యధాతథ స్థాయిలో అణచివేసి వుంచబడతాయి. దీనంతటితో పాటుగా నూతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానపు వినియోగం ఉద్దేశ్య పూర్వకంగానే పెడద్రోవలోకి మాత్రమే ప్రోత్సాహించబడుతుంది.

పైన పేర్కొన్న మొత్తం నేపథ్యంలో గతంలో జరిగిన సోషలిస్టు విప్లవాల పాక్షిక విజయాలకూ, అసంపూర్ణ అజెండా అమలుకూ, పతనానికి కారణాలను చూశాం. ఈ పరిస్థితి అంతటికీ కారణమైన వస్తుగత సన్నివేశం తాలుకు (ఉత్పాదక శక్తుల అభివృద్ధి)

పరిస్థితులను నేడు అధిగమించగల అవకాశాలు ఏర్పడ్డాయి. ఈ నూతన పరిస్థితుల్లో “ప్రపంచీకరించబడిన” పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ గర్భంలోనే నూతన శ్రామిక వర్గ రాజ్యం, రాజ్యాంగ వ్యవస్థ సాధనకు అవసరమైన భౌతిక పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. కాబట్టి ముందు కాలంలో జరిగే సోషలిస్టు విప్లవాలు శ్రామిక ప్రజల అజ్ఞానాను సర్వ సంపూర్ణంగా అమలు జరపగలిగేందుకు నేడు పరిస్థితులు పరిపక్వం అయ్యాయి. ఈ పరిస్థితులకు మార్గం సుగమం చేసేవిగా ఇంటర్నెట్లు, ఇ - మెయిల్లు, చాట్ రూమ్లు, అభివృద్ధి చెందిన టెలికమ్యూనికేషన్ సదుపాయాలు, రవాణా సదుపాయాల వంటివి వుండగలవు. ఎలక్ట్రానిక్ ఓటింగ్ ద్వారా కంప్యూటర్ల సహాయంతో వివిధ అంశాలపై యావన్ముది శ్రామిక ప్రజల ఓటింగ్ను, అభిప్రాయాన్ని (రిఫరెండంలు - రచయిత) క్షణాలలో సోషలిస్టు విప్లవ నాయకులు తెలుసుకోగల, సేకరించుకోగల అనుకూల పరిస్థితి, అవకాశం నేడు మన ముందు వున్నది. తద్వారా నిరంతరం చలన శీలమైన సజీవమైన సోషలిస్టు నాయకత్వాన్ని, ప్రజాస్వామ్యాన్ని ప్రజలు ఏర్పరచుకోగలరు. నిజమైన సోషలిస్టు ప్రజాస్వామ్యం వెల్లివిరియగలదు. రాజ్యాంగ యంత్రం, నాయకత్వాలు ప్రజలకు దూరంగా జరిగిపోయే పరిస్థితి నుంచి భవిష్యత్ సోషలిస్టు విప్లవాలను కాపాడుకోగలం. ప్రజలకు పాలకులకు మధ్య వున్న సంబంధాన్ని పాత దోపిడీ వ్యవస్థల తాలూకు విభజనలూ, పెత్తందారీ తనం నుంచి విముక్తి చేయవచ్చు. విప్లవ నాయకత్వాన్ని ప్రజలకు ఆజ్ఞలు జారీ చేసే దుస్థితి నుంచి బయటపడేసి, ఆ నాయకత్వాన్ని కేవలం ప్రజాభిప్రాయపు సమన్వయ కర్తగానే వుంచగల అనుకూల పరిస్థితులు వుంటాయి. అంతేకాకుండా కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతం సుదీర్ఘకాలం క్రితమే శాస్త్రీయంగా ప్రతిపాదించిన రాజ్యం డుల్లిపోవటం, స్వచ్ఛందంగా సంఘటితపడిన శ్రామిక ప్రజలు తమను తామే పరిపాలించుకోవడం. ఆచరణలో నిజం కావటానికి నేటి భౌతిక పరిస్థితులు మార్గాన్ని సుగమం చేయగలవు. కాబట్టి నేడు కమ్యూనిజానికి కాలం చెల్లించని ప్రవచిస్తున్న దోపిడీ వర్గ నేతలూ, మేధావులు అనివార్యంగా గుర్తించి తీరవల్సిన వాస్తవం కమ్యూనిజానికి నేడు కాలం చెల్లటం కాదు. వాస్తవానికి కమ్యూనిజానికి, ఇంకా సరిగ్గా చెప్పాలంటే దాని ముందు దశ అయిన సోషలిజానికి పరిస్థితులు కలిసి వస్తున్నాయి. తాను సృష్టించిన నూతన ఉత్పాదక శక్తులను తానే వ్యవస్థలో ఇముడ్చుకోలేక, ముందుకు తీసుకుపోలేక, ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ సామ్రాజ్యవాద వ్యవస్థ నేడు మరణవేదన పడుతోంది. ఈ చారిత్రక దశలో “విప్లవాల యుగం మనది, విప్లవిస్తే జయం మనది” అని శ్రామిక ప్రజానీకం ఎలుగెత్తి ఘోషించడం గతంలో కంటే మరింతగా, సంపూర్ణంగా వాస్తవ పరిస్థితులకు దగ్గరగా వున్న నిజం. ఈ పరిశీలన అంతటి ఉద్దేశ్యం గతంలోని సోషలిస్టు

విష్ణువాల వైఫల్యాలకు కారణాలను పరిశీలించటం. వర్తమానంలో సోషలిస్టు విప్లవానికి సర్వ సంపూర్ణంగా అనుకూలంగా వున్న వస్తుగత సన్నివేశాన్ని, వర్గ వైరుధ్యాలను వివరించటమే. ఇదే కమ్యూనిస్టు శ్రేణులలో కూడా అంతర్జాతీయ సోషలిస్టు ఉద్యమంలో గతంలో ఏర్పడిన పరిణామాల తాలూకు వైఫల్యాల వలన ఆ శ్రేణులలో ఏర్పడిన కాస్తంత వైర్యాగం, పరాజిత మనస్తత్వం నుంచి బయటపడవేసే ఒక చిన్న ప్రయత్నంగా, సోషలిజం భవిష్యత్తు ఏమటని ప్రశ్నించినప్పుడు భవిష్యత్తే సోషలిజం అని కమ్యూనిస్టు నాయకులు పూర్తి మనోసైర్ధ్యంతో ప్రకటించగలగడానికి కారణం. నేటి చారిత్రక పరిస్థితుల తాలూకు నేపథ్యం ఇది. సోషలిజం ఇక ఎంత మాత్రమూ కలగా మాత్రమే ఉండజాలని, వుండలేని నూతన ఉషస్సులను తెరలేస్తోన్న నేటి కాలంలో, శ్రామిక ప్రజారాజ్యం కోసం మరింత పట్టుదలతో ముందుకు సాగటమే శ్రామిక వర్గ పార్టీల నేటి గురుతర కర్తవ్యం. చరిత్ర నిర్మాతలు ఎవరో, చరిత్రహీనులు ఎవరో అంతిమంగా తేలిపోయే కాలపు అంచులలో నేడు మనం జీవిస్తున్నాం. సోషలిజం సాధనను భుజం భుజం కలిపి ముందుకు సాగుదాం. వట్టి మాటలుగానే మిగిలిపోయిన స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సోదరభావాలను నిజం చేద్దాం. సోషలిస్టు విప్లవం వర్ధిల్లుగాక! (ఈ వ్యాసంలో పేర్కొన్న వాదన ఉద్దేశ్యం కేవలం ఉత్పత్తి శక్తుల అభివృద్ధి పూర్తయిపోవడం తోనే సోషలిజం దాని అనంతరం కమ్యూనిజం ఏర్పడతాయని కాదు. సోషలిస్టుల పరివర్తన దశలో అనివార్యంగా అన్యవర్గ ధోరణులపై శ్రామికవర్గం నిరంతర పోరాటం జరపవలసి వుంటుంది. అప్రమత్తత చూపవలసి వుంటుంది. 'కాగా, ఈ విషయంలో కమ్యూనిస్టు శ్రేణులు, నాయకత్వం, మేధావులలో ఇప్పటికే సుదీర్ఘ చర్చ జరిగింది. ఇంకా జరుగుతోంది. అందుచేత సోషలిజం నిర్మాణంలో శ్రామిక వర్గం, దాని ఆలోచనల పాత్రను మినహాయించడం, లేదా కుదించడం ఈ వ్యాసం ఉద్దేశ్యం కాదు. సోషలిస్టు నిర్మాణం తాలూకు మరో పార్శ్యాన్ని తడమడమే ఈ వ్యాసం లక్ష్యం. - రచయిత).

22.06.2003

విశాలాంధ్ర

.....

'మహా'సామ్రాజ్య మరణవేదన

ఇటీ నేటి అమెరికా

2007 - జనవరి ప్రచురణ నుంచి

.....

'మహా'సామ్రాజ్య మరణవేదన

ఒక 'మహా' సామ్రాజ్యం నేడు మరణవేదన పడుతోంది. దానికి వలసలు లేవు... వలస కూలీలు, బహుళజాతి సంస్థలనే ఊడలు మాత్రమే ఉన్నాయి. దాని దగాకు పనిముట్లు ప్రపంచ బ్యాంకు, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధులు... ప్రపంచీకరణగా పిలువబడే నేటి యుగంలో సామ్రాజ్యవాదపు మరో రూపాంతరంగా ఈ సామ్రాజ్యం నేడు తనతో పాటు యావత్ పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచాన్నీ ఆర్థిక పతన దిశగా... రాజకీయ కల్లోలం దిశగా... సామాజిక సంక్షోభం దిశగా తీసుకువెడుతోంది. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత, ముఖ్యంగా ఏకదృవ ప్రపంచంలో (సోవియట్ పతనం తరువాత) డాలర్ కరెన్సీతో ప్రపంచాన్ని నిరాటంకంగా ఏలిన అమెరికా నేడు అగాధం అంచున నిలుచొని ఉంది. నేటి అమెరికా పరిస్థితి అంతర్జాతీయ పెత్తనం, అంతర్గత పతనంగా ఉంది.

గతంలో రాసిన ఒక (పతన దిశగా అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ - వ్యాసం చూడగలదు) వ్యాసంలో నేను అమెరికా బిలియనీర్ జార్జ్ సోరోస్ అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ గురించి చెప్పిన మాటలను ఉటంకించాను. ఇక ఇప్పుడు రాయటర్స్ సంస్థకు చెందిన టోనీ స్ట్రాకా మాటలలో చెప్పాలంటే - “ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థ పునాదులు నేడు కదిలి పోతున్నాయి. ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలో పెరిగిపోతోన్న సమతుల్యతా లోపం గురించి పాశ్చాత్య పైనాన్షియల్ అధినేతలు అలుపూ సొలుపూ లేకుండా ఆందోళనలు వెలిబుచ్చు తున్నారు. అయితే బహుశా ఇప్పటికే పుణ్యకాలం కాస్తా అయిపోయింది. ప్రపంచం ఇప్పటికే తల్లకిందులైనట్టుగా కనపడుతోంది”. ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే స్టీఫెన్ రోచ్ (మోర్గాన్ స్టాన్లీ సంస్థ ప్రధాన ఆర్థికవేత్త), మార్క్ ఆర్బర్టర్ (స్టాండర్డ్ అండ్ పూర్స్) ఇలా ఎంత మందినైనా కలియుగం అంతం గురించి మన పురాణ కథలలా ఉటంకించు కుంటూ పోవచ్చు.

రానున్న ఈ సంక్షోభ పరిస్థితుల నుంచి పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచాన్ని ముఖ్యంగా అమెరికాను గట్టెక్కించేందుకు నేడు కీన్స్ లేడు. 1950వ దశకపు ఆర్థిక మాంద్య పరిస్థితుల నుంచి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను జాన్ మేనాడ్ కీన్స్ అనే ప్రఖ్యాత ఆర్థిక వేత్త తన సలహాలతో బయటపడేశాడు,

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ఆర్థిక సంక్షోభాలకు మూలం 'అధిక ఉత్పత్తి'లో ఉంది. ప్రైవేటు లాభార్జననే పరమావధిగా నడిచే మార్కెట్ వ్యవస్థలలో 'అధిక ఉత్పత్తి' రుగ్మత సర్వసహజం. ఈ రుగ్మత పనితీరు ఇలా ఉంటుంది - పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో పెట్టుబడి దారులందరి అంతిమ లక్ష్యం లాభాలను పోగేసుకోవడమే. ఈ వెంపర్లాటలో వారికి కార్మికులకు చెల్లించే వేతనాలు ఊకదా అనవసర వ్యయంగానే కనపడతాయి. అందుచేత, తమ లాభాలను పెంచుకునేందుకు వారు నూతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానం కోసమై ఎదురు చూస్తుంటారు. ఈ నూతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానం కార్మికుల జీవన స్థితిగుతులను మెరుగు పర్చవలసిందిపోయి, కార్మికుల పాలిట అశనిపాతం అవుతుంది. లెక్కకు మించిన సంఖ్యలో కార్మికులు, ఉద్యోగులు ఉపాధిని కోల్పోతారు. నిరుద్యోగం ప్రబలుతుంది. ఫలితంగా ఆర్థిక వ్యవస్థలో మెజారిటీ ప్రజల కొనుగోలు శక్తి పడిపోతుంది. ఇది మొదటికే మోసం తెస్తుంది... అంటే, తమ లాభాలను పెంచుకునేందుకు పరిశ్రామాధి పతులు ప్రవేశపెట్టిన అధునాతన యంత్రాలు ఉత్పత్తినైతే పెంచుతాయి... కానీ ఈ యంత్రాల వలన ఉపాధి కోల్పోయిన మెజారిటీ ప్రజానీకం ఈ అధిక ఉత్పత్తిని కొనుగోలు చేయగల స్థితిలో ఉండరు.

1929 లో అరంభమై 1930వ దశకంలో చాలాకాలం పాటు సాగిన ఆర్థిక మాంద్యపు పరిస్థితులలో జరిగింది ఇదే. ఈ తీవ్ర ఆర్థిక మాంద్యానికి ముందర చాలా కొత్త సాంకేతిక పరిజ్ఞాన అవిష్కరణలు జరిగాయి. ఆర్థిక వ్యవస్థలో అభివృద్ధి నిగిసంటు తోందా అనే ఆశలు రేకెత్తాయి. 'పెట్టుబడి' గ్రంథం రెండవ భాగంలో కార్ల్ మార్ష్ ఇలా అంటాడు - 'సంక్షోభానికి ముందర అన్నిసార్లు వార్షిక ఉత్పత్తిలో కార్మికవర్గానికి సాపేక్షంగా పెద్ద భాగం లభిస్తుంది...'

ప్రస్తుతం 2001వ సంవత్సరం నుంచీ తడవడుతూ సంక్షోభం ముంగిట్లోకి వస్తోన్న మార్కెట్ వ్యవస్థ అంతకు ముందరి దశాబ్దంన్నర కాలం పాటు పలు కొత్త అవిష్కరణలకు, ఆశలకు తెరలేపిన విషయం గమనార్హం. 1930వ దశకపు ఆర్థిక సంక్షోభం నుంచి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను కీన్స్ అనే ఆర్థికవేత్త రక్షించాడని ముందుగానే చెప్పుకున్నాం. సంక్షిప్తంగా కీన్స్ సూచించిన పరిష్కారం ఇది - నూతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అవిష్కరణల వలన బుక్కాపకీరులై కొనుగోలు శక్తిని కోల్పోయిన మెజారిటీ ప్రజలకు ఉపాధిని కల్పించే, వారి కొనుగోలు శక్తిని పెంచే పనిని ఆయా పెట్టుబడిదారీ దేశాల ప్రభుత్వాలే చేయాలి.

దీనికై ఆ ప్రభుత్వాలు 'ప్రజాహిత కార్యక్రమాలను' (పబ్లిక్ వర్క్) అమలు జరపాలి. అంటే ప్రభుత్వాలే పూనుకొని తమ వద్ద ఉన్న డబ్బుతో రోడ్లు వేయడం, రహదారి భవనాలు నిర్మించడం, రైలు మార్గాలను నిర్మించడం వంటి మౌలిక సదుపాయాలు కల్పించే ఉపాధి కల్పనా పనులను చేపట్టాలి. తద్వారా ఉపాధి లభించిన మెజారిటీ ప్రజల కొనుగోలు శక్తి పుంజుకుంటుంది. ఫలితంగా అధిక ఉత్పత్తి సంక్షోభంలో తమ సరుకులకు మార్కెట్లో డిమాండ్ లేక ఆ సరుకులు గోడౌన్లలో పేరుకుపోయి మూసివేయ బద్ధ ప్రైవేట్ పరిశ్రమలు కోలుకునే అవకాశం లభిస్తుంది. ప్రభుత్వం కల్పించిన ఉపాధి వలన కొనుగోలు శక్తి ఏర్పడిన ప్రజలు తమ అవసరాల కోసమై మరలా మార్కెట్లోకి రావటం వలన ప్రైవేటు పెట్టుబడిదారుల గోడౌన్ల నుంచి సరుకులు మార్కెట్లోకి కదలనారంభిస్తాయి. దీనితో మిల్లుల సైరన్లు మరలా మోగుతాయి. ఉత్పత్తి తిరిగి ఆరంభించేందుకై ప్రైవేట్ యజమానులు కూడా కార్మికులకు ఉపాధి కల్పించనారంభిస్తారు. ఈ క్రమం అంతటి ఫలితంగా మార్కెట్ వ్యవస్థలో అధిక ఉత్పత్తి పెనుభూతం తొలగిపోయి నిరుద్యోగ సైన్యపు సంఖ్య గణనీయంగా తగ్గిపోతుంది. మొత్తం మీద గాడి తప్పిన మార్కెట్ వ్యవస్థ మరలా పట్టాలు ఎక్కుతుంది. ఈ విధంగా ప్రైవేట్ యజమానుల అరాచకత్వంతో శృతి తప్పిన ఆర్థిక వ్యవస్థ, ప్రభుత్వ జోక్యంతో కూడిన ఆర్థిక విధానాల ద్వారా గట్టెక్కుతుంది. కీన్స్ సూచించిన ఆర్థిక సంక్షోభ పరిష్కారం పనిచేసే తీరు ఇది. అంటే ఇది డిమాండ్ను మేనేజ్ (పెంచటం) చేయటం ద్వారా ఆర్థిక వ్యవస్థను కాపాడటం.

ఈ పరిష్కారం తాలూకు రూపాంతరమే సుమారు 1970వ దశకం వరకూ పలు అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో కొనసాగిన సంక్షేమ రాజ్య 'వ్యవస్థ'. అంటే, ఈ సంక్షేమ రాజ్య 'వ్యవస్థ'లో కార్మికులు, ఉద్యోగుల ప్రయోజనాల కోసమై ప్రభుత్వం తన దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థలో జోక్యం చేసుకుంటుంది. స్వయంగా సామాజిక సంక్షేమ కార్యక్రమాలను (విద్య, వైద్యం వంటివి) అమలు జరుపుతుంది.

ఇప్పుడు మన ముందున్న ప్రశ్న - ప్రస్తుత ఏర్పడుతోన్న ఆర్థిక సంక్షోభ కాలంలో కీన్స్ పరిష్కారం పనిచేస్తుందా అనేది. దీనికి సూటిగా జవాబు చెప్పాలంటే - మూడు దశాబ్దాలుగా అమెరికా పాలకవర్గం నయా ఉదారవాద విధానాలను భుజాన వేసుకు మోస్తున్నది. ప్రపంచీకరణ, ప్రైవేటీకరణ, సరళీకరణ విధానాల పేరిట కార్మికులు, ఉద్యోగులపై ఆర్థిక దాడికి పూనుకుంటున్నది. స్వదేశంలోనే కాక, ఇతర దేశాలలో కూడా తన జేబు సంస్థలైన ప్రపంచ బ్యాంకు, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధుల ద్వారా వ్యవస్థాగత సర్దుబాటు కార్యక్రమాల పేరిట ఇదే విధానాలను రుద్దింది... రుద్దుతోంది. అంటే నయా ఉదారవాద విధానాల పరిధిలో సామాన్యడి సంక్షేమానికి రోజురోజుకు మరింతగా గండిపడుతోంది.

పైన చెప్పుకున్న విధంగా నయా ఉదారవాద విధానాలపై విశ్వాసమే కాక - నేడు ప్రపంచంలోని పలు అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు (అమెరికాతో సహా) కీన్స్ సూచించిన విధంగా 'ప్రజాహిత' కార్యక్రమాలను అమలు జరపగల ఆర్థిక స్థోమత లేనివిగా ఉన్నాయి. ఇక అమెరికా పరిస్థితి మరింత దారుణం. ఆ దేశం నేడు అప్పుచేసి పప్పుకూడుగా నడుస్తోంది. ఈ మొత్తం నేపథ్యంలో రీగన్ కాలం నుంచి ఆరంభించిన నేటివరకూ అమెరికా ప్రభుత్వం ఆర్థిక సంక్షోభాలను అధిగమించేందుకు ద్రవ్య విధానంపై ఆధారపడు తోంది. అంటే ఆర్థిక వ్యవస్థలో డబ్బు అందుబాటును వడ్డీరేట్ల పద్ధతి ద్వారా నియంత్రించి దాని స్థిరత్వాన్ని కాపాడటం. కీన్స్ ప్రతిపాదించినట్టుగా డిమాండును మేనేజ్ చేయటం ద్వారాకాక, ఫెడరల్ బ్యాంకు, వడ్డీ రేట్ల తగ్గింపు లేదా పెంపుదలల ద్వారా ధనవంతులకు పన్ను రాయితీల ద్వారా - ఆర్థిక వ్యవస్థను గట్టెక్కించే ప్రయత్నం ఇది.

ధనవంతుల దగ్గర డబ్బు పెరిగితే అది మోచేతినీళ్ళలా (ట్రీకిల్ డౌన్ ఎఫెక్ట్) కింద వర్గాలకు కూడా చేరుతుందన్నది ఈ విధానాల వెనుక ఉన్న సారం. వాస్తవానికి ధనవంతులు తమ వద్దకు చేరే అదనపు డబ్బును ఖర్చు పెట్టరు. ఎందుకంటే అప్పటికే వారు పూర్తిస్థాయిలో వ్యయం చేస్తుంటారు. పేదలు, మధ్యతరగతి వారు మాత్రమే తమ వద్దకు అదనపు మొత్తం చేరితే, దానికి మార్కెట్లో ఖర్చు పెడతారు. కాబట్టి ధనవంతులకు, పారిశ్రామికవేత్తలకు లభించే అదనపు డబ్బు ఆర్థిక వ్యవస్థలో డిమాండ్ ను పెంచలేదు. అలాగే, డిమాండ్ లేకపోవడం వలన వారికి అదనంగా లభించే డబ్బును పారిశ్రామిక వేత్తలు పెట్టుబడులుగా మార్చారు.

కాగా ఈ మధ్య కాలంలో జాన్ కెన్నెత్ గాల్ బ్రెత్ అనే ప్రఖ్యాత ఆర్థికవేత్త రాసిన 'ది ఎకనమిక్స్ ఆఫ్ ఇన్నోసెంట్ ప్రాడ్' అనే పుస్తకంలోని ఒక అధ్యాయం ధనవంతులకే అదనంగా రాయితీలు ఇచ్చే తరహా వాదనను తుత్తునియలు చేసింది. దానికి మించి సుమారు మూడు దశాబ్దాల నయా ఉదారవాద విధానాల ఆచరణాత్మక ఫలితాలు కూడా దీనికి సజీవ తార్కాణం. అంటే, కీన్స్ పరిష్కారాన్ని అమలు జరిపే స్థితిలో లేకా (సైద్ధాంతికంగానూ, ఆర్థికంగానూ కూడా), ప్రస్తుతం అనుసరిస్తోన్న ద్రవ్య విధానాలు పనిచేయక నేడు అమెరికా, స్థూలంగా దానిపై ఆధారపడి ఉన్న ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థా మరణ వేదన పడుతున్నాయన్నది తిరుగులేని వాస్తవం. స్పెక్యులేషన్ పై ఆధారపడిన స్టాక్ మార్కెట్ ల వంటివి పెట్టుబడిదారీ సంక్షోభ సమయంలో కేవలం నీటిబుడగల వంటివే.

(తెలుగు పీపుల్స్ కామ్)

మళ్ళీ ఫ్రెంచి విప్లవం

ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థల నినాదమైన 'స్వేచ్ఛా, సమానత్వం, సోదరభావాల' పురిటిగడ్డ ఫ్రాన్స్, 1789లో నాటి ఫ్రాన్స్‌లోని రాచరిక పూడల్ వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా ఎగిసిపడిన విప్లవ కెరటాలకు ఈ నినాదమే సైద్ధాంతిక పునాది. అటు తరువాత దరిదాపు ఇదే లక్ష్యాలతో అనేక దేశాలలో పెట్టుబడిదారీ విప్లవాలు జరిగాయి. అయితే మరలా నేడు ఫ్రాన్స్‌లో ఈ సంవత్సరం అక్టోబరు 27వ తేదీ మొదలుకొని ఒక మహాకెరటంలా విప్లవ జ్వాలలు చెలరేగాయి. అక్టోబరు 27న పారిస్ సబర్బన్ ప్రాంతమైన క్లిషీ - సుస్ - బోయిస్ వద్ద వెంటాడుతున్న పోలీసులను తప్పించుకునేందుకు పారిపోతున్న ఇద్దరు ఉత్తర ఆఫ్రికా సవయువకులు విద్యుద్వాతానికి గురై మరణించారు.

ఫ్రాన్స్‌లో చెలరేగిన తిరుగుబాట్లకు ఈ ఘటన ప్రేరణ అయ్యింది. అయితే, నేడు నెలకొన్న తిరుగుబాట్ల పరిస్థితికి ఈ ఒక్క ఘటనే కారణం కాదు. శతాబ్దాలుగా పేరుకు పోయిన వివక్షలు, అసమానతలు, అసంతృప్తులు ఈ ఘటనతో బద్దలై వెల్లువెత్తాయి. ఒకే దేశంలో రెండు దేశాలను సృష్టిస్తోన్న అసమానతల వ్యవస్థపై ఫ్రెంచ్ యువజనులలోని పీడిత విభాగం పోరు బావుటాను ఎగురవేసింది. పెట్టుబడిదారీ విప్లవాల నినాదమైన 'స్వేచ్ఛా, సమానత్వం, సోదరభావం' తాలూకు డొల్లతనం బట్టబయలైంది.

స్వేచ్ఛ అంటే కేవలం వ్యాపార స్వేచ్ఛ మాత్రమేనని ప్రపంచ పీడిత ప్రజానీకం ముందు మరోసారి రుజువయ్యింది. కడుపు నిండిన వాడికి, కడుపు కాలేవాడికి మధ్యన సమానత్వం సాధ్యం కాదని ఫ్రాన్స్‌లో తిరగబడ్డ యువతరం మరోసారి ప్రపంచానికి చాటి చెప్పింది. ఇక ఆర్థిక అసమానతలు, దోపిడీ ఉన్న సమాజంలో పీడిత, పీడక వర్గాల మధ్య సోదరభావం నేతిబీరకాయ చందమేనని వెల్లడయ్యింది. పేదల దేశం ఫ్రాన్స్ ధనికుల ఫ్రాన్స్‌పై దాడికి దిగింది.

ఫ్రెంచి విప్లవ నినాదాలకు వాస్తవ రూపం ఇచ్చేందుకు నేడు ప్రపంచ వ్యాపితంగా ఆర్థిక అసమానతలతో అట్టుడుకుతున్న పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలలో మరో విప్లవాల శకానికి ఫ్రాన్స్ ఘటనలు అనివార్యంగా డ్రస్ రిహార్సల్ మాత్రమే. ప్రపంచీకరణ, సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణలు సమకాలీన పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచపు చరమ దశ లక్షణాలు మాత్రమే. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పూర్వపు బహిరంగ అసమానతల స్థానంలో మానవులంతా సమానమే నని 'స్వేచ్ఛా, సమానత్వం, సోదరభావాల' నినాదం చాటి చెప్పింది. అయితే ఈ నినాదం పెట్టుబడిదారీ ప్రైవేటు ఆస్తి సమాజంలో దోపిడీకి వూసిన పైపూత మాత్రమేనని నేడు మరింత స్పష్టంగా వెల్లడవుతుంది.

పెట్టుబడిదారీ వర్గపు నినాదం 'లిబర్టీ, ఈక్వాలిటీ, ఫ్రెటర్నిటీ' అనీ అయితే దాని వాస్తవ సారం 'ఇన్ఫెన్టీ, ఆర్టిల్లరీ, కావల్రీ' (పదాతి, శతఘ్ని, ఆశ్విక దళాలు) అని సుదీర్ఘకాలం క్రితమే కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతకారులు కార్డ్ మార్ష్ పేర్కొన్నారు. అంటే ప్రైవేట్ ఆస్తి సమాజంలోని వాస్తవ అసమానతలను కప్పిపెట్టి సామాన్య ప్రజలను భ్రమలలో ఉంచేందుకు మాత్రమే స్వేచ్ఛా, సమానత్వం, సోదరభావాల నినాదం ఉపయోగపడగలదు. కాగా వాస్తవ జీవితపు కోర సత్యాల వెలుగులో మేలుకొని తమకు నిజంగా సమానత్వం కావాలని, స్వేచ్ఛ కావాలని కోరే పీడిత ప్రజలకు నిర్బంధకాండ, అణచివేత మాత్రమే దోపిడీ అనుకూల పాలకుల సమాధానంగా ఉంటుందనడానికి ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ చరిత్రలో తార్కాణాలు కోకొల్లలు.

చట్టం ముందు అందరూ సమానమేనని, చట్టబద్ధ పాలన ఒక దేశంలోని ప్రజలందరి మధ్య సమానత్వాన్ని కల్పిస్తుందని ప్రభుత్వాలు చెబుతూ ఉంటాయి. అయితే ఈ పడికట్టు పదాలు ఒట్టి నీటిమూటేనని, ఆర్థిక అసమానతల ప్రైవేటు ఆస్తి సమాజాలలో అసమానుల మధ్య సమానత్వం సాధ్యం కాదనే దానికి ఒక ఉదాహరణను చూద్దాం. చట్టం ముందు అందరూ సమానమేననే పేరుతో ఒక పెట్టుబడిదారీ ప్రభుత్వం తన దేశం లోని ఫ్లాట్ ఫాంల మీద ఎవ్వరూ ఏమీ అమ్మరాదని చట్టం చేసిందనుకుందాం. చూడటానికి ఇది బాగానే ఉంటుంది. అందరికీ న్యాయం జరుగుతున్నట్టుగానే కనబడుతుంది. అయితే, టాటానో, బిర్లానో, అంబానీలో వచ్చి ఫ్లాట్ ఫాంలపై తమ సరుకు అమ్ముకోరు. వారు తమ సరుకుల అమ్మకం కోసం షోరూంలు పెట్టుకోగలరు. కాగా, ఎటువంటి ఆస్తి పాస్తులు లేని ఒక సామాన్య బరానీలు అమ్ముకునే వ్యక్తికి తన బతుకు తెరువుకై ఫ్లాట్ ఫాంను ఆశ్రయించడం తప్పనిసరి.

అంటే, అందరికీ సమానంగా వర్తిస్తుందనే చట్టం ఆర్థిక అసమానతల సమాజంలో సామాన్యుడికి వ్యతిరేకంగానే పని చేస్తుంది. పైకి సాదాసీదాగా కనబడే చట్టాలు, నీతిబోధనలు, ధర్మ పన్నాలు సామాన్యుడిని అణచివేసేవిగానే ఉంటాయి. ఇక మరో

ఉదాహరణను చూద్దాం. ప్రపంచంలోని ప్రతి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలోను సమావేశ స్వేచ్ఛ, వాక్ స్వేచ్ఛ, పత్రికా స్వేచ్ఛ ప్రజలందరికీ ‘హామీ’ చేయబడి ఉంటాయి. అయితే విద్యలేని, ఆర్థిక వనరులు లేని సామాన్య కూలి జనానికి ఈ స్వేచ్ఛలు వట్టి ఊకదంపుడు మాత్రమే. అందుకనే ఒక కవి అన్నట్టుగా - ‘స్వాతంత్ర్య గానాలు, స్వేచ్ఛా ప్రబోధాలు, కవుల ఊహలోక కమనీయ దృశ్యాలు సామాన్య జనులకవి ఆకాశ కుసుమాలు.’

పైన పేర్కొన్న మొత్తం నేపథ్యంలోనే మనం నేటి ఫ్రాన్స్ తిరుగుబాట్లను కానీ, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ముదిరి పాకాన పడుతున్న వర్గ పోరాటాల పరిస్థితిని గానీ చూడవచ్చు. గతంలో వర్గాలు అనేవి కమ్యూనిస్టుల సృష్టి అని, కమ్యూనిస్టులే వర్గ పోరాటాల పేరుతో ప్రజలను రెచ్చగొడుతున్నారని అపవాదు ఉండేది. అయితే, వర్గం అనే మాటనే వాడేందుకు అయిష్టత చూపే అమెరికాలోని ప్రచార మాధ్యమాలే నేడు స్వయంగా అమెరికా సమాజంలో వర్గ చీలికలను గురించి ప్రస్తావించవలసి రావటం గమనార్హం. ఈ మధ్య కాలంలో అమెరికాలోని రెండు ప్రముఖ పత్రికలు ఒక వరుస పరంపరగా అమెరికాలో వర్గాల గురించి విశ్లేషణాత్మక వ్యాసాలు రాయటం గుర్తించవలసిన విషయం.

అలాగే భారతదేశంలో కూడా కులమే ప్రధాన అంశమని వర్గానికి ఏమంత ప్రాధాన్యత లేదని నిన్నా మొన్నటి వరకూ చెప్పుజూసిన వారు నేడు వెలుగులోకి వస్తున్న వాస్తవాలను ఇంకే మాత్రమే విస్మరించలేని పరిస్థితి ఉంది. ‘మధ్య తరగతి - వినియోగ సంస్కృతి’ అన్న అంశంపై న్యూఢిల్లీలో జరిగిన ఒక సదస్సులో నిపుణులు పేర్కొన్న అంశాలే దీనికి తార్కాణం - ‘శతాబ్దాలుగా పాతుకుపోయిన కులవ్యవస్థను కూలదోసి ప్రజలను వర్గ దిశగా మళ్ళించే శక్తి వినియోగ సంస్కృతికి ఉంది. కులం ఏదైనా సామాజికంగా, వస్తు పరంగా, జీవనశైలి పరంగా తన స్థాయిలో ఉన్న వ్యక్తలతోనే కలిసి మెలసి ఉండడానికి ప్రజలు ఇష్టపడుతున్నారు. వినియోగ సంస్కృతి పెరిగిన కొద్ది కులం వెనుకకు వెళ్ళిపోయి వర్గం దాని స్థానాన్ని ఆక్రమిస్తుంది.’

ఈ మొత్తం నేపథ్యంలోనే కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలో మొదటి వాక్యమైన - ‘ఇంత వరకూ నడచిన సమాజపు చరిత్ర అంతా వర్గపోరాటాల చరిత్రే’ అనే మాటలను అదే విధంగా ఈ మాటల కొనసాగింపుగా మార్చి పేర్కొన్న - ‘... ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే పీదకుడు, పీడితుడు ఎల్లప్పుడూ పరస్పర శత్రువులుగా నిలబడి, ఒకప్పుడు ప్రచ్ఛన్నంగాను, మరొకప్పుడు బాహటంగాను, నిరంతరాయంగా పోరాటం చేస్తూ వచ్చారు...’ అన్న మాటలను చూడవచ్చు. మొత్తం మీద పైకి కనబడకున్నా, ప్రచ్ఛన్నంగా సాగిన వర్గ పోరాటాలే చరిత్ర చోదకశక్తి అనే వాస్తవాన్ని నేడు మనం గుర్తించక తప్పని పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది.

ప్రపంచ వ్యాప్తంగా నేటి యుగంలో ముమ్మరమాతున్న దోపిడీ, పెరిగిపోతున్న అసమానతలు ఇక బాహాటంగా వర్గపోరాటాలు జరిగే పరిస్థితిని తెచ్చిపెడుతున్నాయి. ఈ క్రమంలో భాగమే ఈ సంవత్సరం అక్టోబరు 27న కార్మిచ్చుగా రగిలిన పారిస్ తిరుగుబాట్లు. ఈ తిరుగుబాట్లు ఒక అలలా అనతి కాలంలో ఫ్రాన్స్‌లోని పలు నగరాలకు విస్తరించాయి. ఒక మతం వారి, జాతివారి అలజడిగా ఆరంభమైన ఈ తిరుగుబాటు అనతికాలంలోనే మొత్తం వర్గం తాలూకు, యావన్నంది పీడిత ప్రజల తాలూకు అసంతృప్తి జ్వాలలుగా విస్తరించాయి. ఫ్రాన్స్ పాలకవర్గం అత్యయిక పరిస్థితి విధించడం ద్వారా తాత్కాలికంగా ఈ పోరాటాలను వాయిదా వేయగలిగింది. అయితే స్వేచ్ఛా, సమానత్వం, సోదరభావం నినాదాలు వాస్తవ రూపం ధరించేంత వరకూ ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ రోజు రోజుకు మరింత కల్లోల భరితంగానే మారితీరుతుంది.

1789లో పెట్టుబడిదారీ విప్లవాలకు తెరలేపిన ఫ్రాన్స్ నేడు ఆధునిక సోషలిస్టు విప్లవాలకు తనదైన శైలిలో మరోమారు విప్లవ శంఖం పూరించినదన్నది వాస్తవం. నేడు ఫ్రాన్స్‌లో రగులుతున్న ఈ అగ్నికణం ఒక కార్మిచ్చులూ ప్రపంచమంతా విస్తరించేందుకూ, సమసమాజ స్థాపనకు ఎంతో కాలం పట్టదనేది పరిస్థితులను దగ్గరగా పరిశీలిస్తోన్న ఎవ్వరికైనా అర్థం అయి తీరుతుంది.

(తెలుగు పీపుల్.కామ్)

2005-06

పతన దిశగా అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ

అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ మరోమారు 1930 తరహా ఆర్థిక మాంద్యం దిశగా అడుగులు వేస్తోంది. ఇప్పటికే ఆర్థిక రంగాలన్నింటిలోను పతన సూచికలు కనబడు తున్నాయి. ఒక్క గృహ కొనుగోళ్ళు, అమ్మకాల రంగం మినహా నేడు మరే ఇతర రంగమూ అమెరికాలో ఆరోగ్యంగా లేదు. ఇక స్టాక్ ఎక్స్చేంజ్ పరిస్థితి వేరే చెప్పనవసరం లేదు. ఇప్పటికే గత ఐదారు సంవత్సరాలుగా షేర్ల విలువ పతన దిశగా సాగుతోంది.

అమెరికా ప్రజలలో సుమారు 50 శాతం మందికి పైన షేర్ మార్కెట్ లో వాటాలను కలిగి ఉండడం గమనార్హం. అంటే షేర్ మార్కెట్ లో వచ్చే తేడాలు, అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థను, ఆ దేశ ప్రజల జీవితాలను అతలాకుతలం చేయగలవు. ఈ నేపథ్యంలోనే స్టాండర్డ్ అండ్ పూర్స్ కు చెందిన ఆర్థిక నిపుణుడు మార్ష్ ఆర్బర్ట్ 2006వ సంవత్సరం లో అమెరికా స్టాక్ మార్కెట్ పతన దిశగా సాగే అవకాశాలే ఎక్కువ అని పేర్కొనటాన్ని గమనించాలి.

ఇక మరో ప్రక్కన సింగపూర్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ ఇంటర్నేషనల్ ఎఫైర్స్ లో జరిగిన ఒక కార్యక్రమంలో అమెరికాకు చెందిన బిలియనీర్ ఇన్ వెస్టర్ జార్జ్ సోరోస్ చెప్పిన మాటలను కూడా చూసే తీరాలి. ఆయన అభిప్రాయంలో 2007లో అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ మాంద్యంలోకి కూరుకుపోనుంది. దీనికి ప్రధాన ప్రాతిపదికలుగా అమెరికా హౌసింగ్ ధరలతో పాటు డాలర్ పతనం కూడా ఉండగలదని ఆయన అంచనా. ఇది చాలదన్నట్టు అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ పతనం ప్రభావం యూరోప్, జపాన్ లపై కూడా పడగలదని ఆయన వివరించారు.

అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థలో చివరి నీటి బుడగగా ఉన్న హౌసింగ్ రంగం పని కూడా అయిపోయిందని ఆయన వ్యాఖ్యానించారు. ఇక్కడ మనం హౌసింగ్ రంగానికి

సంబంధించిన కొన్ని ప్రాథమిక విషయాలను పరిశీలించాలి. గత పలు సంవత్సరాలుగా తమ గృహాలను రీమార్డ్ గేజ్ (తక్కువ వడ్డీలకు తిరిగి తనఖా)కి పెట్టడం ద్వారా హెచ్చుమంది మధ్య తరగతి అమెరికన్లు తమకు లభించిన అదనపు ఆదాయాన్ని బ్రతుకు ఈడ్చేందుకై వాడుకుంటున్నారు. కాగా, రియల్ ఎస్టేట్ విలువల పెరుగుదల నిలిచిపోతే వారు ఈ విధంగా అదనంగా ఎక్కువ విలువకు తమ గృహాలను రీఫైనాన్స్ చేసుకొనే అవకాశం లేకుండాపోతుంది - దానితో వారు దివాలా దిశగా పోతారు.

దీని ప్రభావం ఇటువంటి వారికి ఋణాలను ఇచ్చిన తనఖా సంస్థపై పడుతుంది. ఇప్పటికే ఈ సూచికలు స్పష్టంగా కనబడుతున్నాయి. గతకొద్ది సంవత్సరాలుగా గృహ తనఖా పరిశ్రమ తాను ఋణాలుగా ఇవ్వగల డబ్బు మొత్తాన్ని సాలీనా 3 ట్రిలియన్ డాలర్లకు పెంచుతుంది. అయితే గత కొంతకాలంగా ఈ డబ్బును ఋణగ్రహీతలు స్వీకరించగల అవకాశాలు క్రమేణా సన్నగిల్లిపోతున్నాయి. దీనికి తార్జాణమే కంట్రీవైడ్ ఫైనాన్షియల్ కార్పొరేషన్, నేషనల్ సిటీ కార్పొరేషన్, అమెరికా ఫెస్ట్ కాపిటల్ కార్పొరేషన్ వంటి పలు గృహ తనఖా సంస్థలు తమ బ్రాంచీలను కొన్నింటిని మూసివేసుకోవాల్సి రావటం - ఉద్యోగుల సంఖ్యను కుదించుకోవాల్సి రావటం.

అక్టోబరు (2005) నాటికి ముగిసిన 3 నెలల కాలానికి సిటీ కార్పొరేషన్ గృహ ఋణాల లాభాలు గత సంవత్సరం అదే కాలంతో పోలిస్తే 91 శాతం తగ్గిపోయాయి (అంటే సుమారు 13 మిలియన్ల డాలర్ల మేర). ఇక మిగిలిన గృహ ఋణాల సంస్థల పరిస్థితి కూడా ఇదే. ఈ పరిస్థితిలోనే అమెరికా ఫెడరల్ విధాన నిర్ణేతలు ఏమంటున్నారో కూడా చూడాలి, 2005 డిసెంబరు నెల సమావేశంలో ఈ విధాన నిర్ణేతలు గృహాల మార్కెట్ మెల్లమెల్లగా కుంటుపడే పరిస్థితులు కనబడుతున్నాయని తమ మినిట్స్ లో అంగీకరించారు. అంటే, అమెరికా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు చివరి మూల స్తంభంగా మిగిలిన రియల్ ఎస్టేట్ రంగం ఇప్పుడు కుప్పకూలేందుకు సిద్ధంగా ఉంది. మరో పక్కన అందరూ ఊహిస్తున్నట్లుగానే డాలర్ పరిస్థితి కూడా రోజు రోజుకు పతన దిశగానే సాగుతోంది. అంటే, అంతర్జాతీయంగా ఆప్టనిస్టాన్, ఇరాక్ వంటి యుద్ధాల ద్వారా అప్రదిష్ట పాలైన సామ్రాజ్యవాద అమెరికా, ఇక చివరగా అంతర్గత పతనం దిశగా కూడా సాగుతోంది.

మరో పక్కన అమెరికా సామాన్య ప్రజల జీవితాలు అతలాకుతలం అవుతుండగా అమెరికా స్థూలజాతీయ ఉత్పత్తి (జిడిపి) సూచికలు మాత్రం ఎదుగుదలనే సూచిస్తున్నాయి. అంటే, అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ ఎదుగుదలలో ఆ దేశ ధనవంతుల వాటా పెరిగి పోతుండగా, సామాన్యులకు దక్కుతున్నది మాత్రం మృగ్యమే. వాషింగ్టన్ పోస్టు పత్రిక

కాలమిస్ట్రు స్ట్రీవెన్ పెర్ స్ట్రైయిన్ 2006, జనవరి 4వ తేదీన ఇచ్చిన ఆన్లైన్ ఇంటర్వ్యూలో పేర్కొన్న విషయాలు మనం ఇక్కడ చూడవచ్చు.

జాతీయ ఆదాయంలో అత్యధికభాగం పెట్టుబడికే దక్కుతుందని, శ్రమ చేసే వారి వాటా తగ్గిపోతోందని ఆయన అంగీకరించాడు. పన్ను చెల్లింపుకు ముందు ఆదాయ అసమానత పెరిగిపోతోందని కూడా ఆయన పేర్కొన్నాడు. ఈ పరిస్థితి మారాలంటే వైట్ హౌస్ లోను, సెనెట్ లోను అధికారం మారాలని ఆయన సెలవిచ్చారు. అయితే, మరో పక్కన అమెరికా సామాన్యుల మనోగతం మాత్రం దేశంలో ఏ పార్టీ అధికారంలో ఉన్నా నిరాశజనకం మాత్రమే అన్నట్లుగా ఉంది. ఎన్ బిసి / ది వాల్ స్ట్రీట్ జనరల్ నిర్వహించిన అభిప్రాయ సేకరణ ప్రకారం 79 శాతం మంది అమెరికన్లు తమ దేశంలోని రెండు ప్రధాన పార్టీలలో అవినీతి సరిసమానంగానే ఉందని భావిస్తున్నారు. అలాగే, సిఎన్ఎస్ఎన్ / యుఎస్ఎ టుడే లు గతవారం నిర్వహించిన అభిప్రాయ సేకరణ ప్రకారంగా 49 శాతం మంది అమెరికన్లు వారి పార్లమెంటు సభ్యులు అవినీతిపరులని భావిస్తున్నారని తేలింది.

కాగా, జాక్ అబ్రహామ్ అనే కార్పొరేట్ లాబీయిస్టు గత మంగళవారం అమెరికా ఫెడరల్ కోర్టులో తాను పలువురు అధికారులకు, పార్లమెంటు సభ్యులకు లంచాలు ఇచ్చినట్లుగాను, దగాకు పాల్పడినట్లుగాను అంగీకరించాడు. ప్రస్తుతం ఆ ఉదంతం అమెరికా కాంగ్రెస్, సెనెట్ ల ప్రతిష్టను పాతాళానికి దిగజార్చి అవి ప్రజల విశ్వాసాన్ని కోల్పోయే దిశగా మరింతగా తీసుకువెళుతోంది. అవినీతి అనేది పాలకులలోని కొందరు విడి వ్యక్తుల లక్షణం కాదని, అది మొత్తం వ్యవస్థను తొలచి వేస్తోందని అమెరికా ప్రజలు గుర్తిస్తున్నారు.

అమెరికాలోని రాష్ట్రాలను రిపబ్లిక్ లను ఓటు వేసేవి, డెమోక్రట్ లను ఓటు వేసేవి అనే ప్రాతిపదికన రెడ్, బ్లూస్టేట్స్ గా పేర్కొంటారని అయితే మీరు ఎవరికి ఓటు వేసినా గెలిచేది మాత్రం గ్రీన్ (అమెరికా డాలర్) మాత్రమేనని కాలమిస్టు గ్యారీ ల్యూంగ్ పేర్కొన్న మాటలు నూటికి నూరుపాళ్ళు నిజం. చివరగా, ఈ మొత్తం నేపథ్యంలో జరుగుతున్న పర్యవసానాలన్నింటి ప్రభావమూ అమెరికా సామాన్య ప్రజలను పోరాట దిశగా మరల్చక తప్పదని గుర్తించి తీరాలి.

(తెలుగు పీపుల్.కామ్)

2005-06

ఆటుపోట్లలో ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ విధానం

కొద్దిపాటి మినహాయింపులతో మొత్తం మీద ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ మనుగడ సాగిస్తుంది. ఈ వ్యవస్థ ప్రధాన లక్షణం దాని లాభాపేక్ష. తగినంత లాభాన్ని కల్పిస్తే పెట్టుబడిదారుడు ఉరివేసుకు చనిపోవడానికి వెనుకాడడు అని కూడా గమనించాలి. అంటే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో పెట్టుబడికి దానంతట అది ఒక చలన నియమం ఉందనేది నిర్వివాదం. ఈ రకమైన వ్యవస్థలో సాధ్యమైనంతగా పెట్టుబడి నుంచి లాభాలను గడించడమే అంతిమ లక్ష్యంగా ఉంటుంది. ఈ కారణం చేత ఈ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో వేతన బానిసలుగా పనిచేసే కార్మికులకు ఇచ్చే వేతనాలు కూడా పెట్టుబడిదారులకు తమ లాభార్జనలో ఆటంకంగానే కనబడుతాయి. అందుచేతనే పెట్టుబడిదారులు కార్మికుల మీద ఆధారపడి పరిశ్రమలు నడుపుకునే స్థితి నుంచి సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అభివృద్ధి ద్వారా బయటపడాలని చూస్తారు. ఉదాహరణకు నేడు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా వివిధ అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో పరిశ్రమలలో ఉన్న మరమనుషులనే (రోబోట్లు) పేర్కొనవచ్చు. ఒక్క రోబోట్ పై పెట్టిన పెట్టుబడిని పరిశ్రమ యజమాని 18 నెలల కాలంలో రాబట్టుకోవచ్చునని సుదీర్ఘకాలం క్రితమే లెక్కించబడింది. పైగా ఈ రోబోట్లు సమ్మెల పేరిట, పని నిలిపివేత పేరిట తమ యజమానులను “ఇబ్బంది” పెట్టవు. వాస్తవానికి గత దశాబ్దకాలం క్రితం రంగంలోకి ప్రవేశించిన కంప్యూటర్ సాఫ్ట్ వేర్ వ్యవస్థ కూడా కార్మికులపై యజమానులు ఆధారపడే పరిస్థితిని కుదించేదే. ఈ క్రమంలో భాగంగానే ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఉపాధి అవకాశాలు కుంచించుకు పోతున్నాయి. నిరుద్యోగం పెరిగిపోతోంది. అంతేకాకుండా నిరుద్యోగ సైన్యంగా ఉన్న కార్మికులలో పరస్పర పోటీ వలన ఉద్యోగం ఇంకా ఊడిపోని కార్మికుల వేతనాలు కూడా అధోముఖం పడుతున్నాయి. దీనంతటి వలన ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సామాన్య

ప్రజానీకపు కొనుగోలు శక్తి తగ్గిపోతోంది. నేడు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ఆర్థిక మాంద్యంలో కూరుకుపోవడం వెనుక గల కారణం ఇదే.

1930వ దశాబ్దపు గ్రేట్ డిప్రెషన్ లో జరిగింది కూడా పైన పేర్కొన్నదే. అయితే అప్పట్లో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు ఈ సంక్షోభం నుంచి బయటపడే మార్గంగా కీన్స్ అనే ఆర్థికవేత్త సూచించిన పరిష్కారం ఉపయోగపడింది. కీన్స్ సూచించిన ప్రకారంగా నాడు వివిధ దేశాలలోని పెట్టుబడిదారీ ప్రభుత్వాలు తమ తమ దేశాలలో ప్రభుత్వమే ఉపాధి కల్పనా కార్యక్రమంలో పాల్గొనే దిశగా చొరవ చూపాయి. అంటే ప్రభుత్వ వ్యయం ద్వారా ఉపాధి కల్పనా ప్రాజెక్టులను చేపట్టి తమ తమ దేశాలలో ప్రజలకు ఉపాధి కల్పించటం ద్వారా వారి కొనుగోలు శక్తిని పెంచేందుకు కృషి జరిగింది. నాటి పరిస్థితులలో ఆర్థికమాంద్యం నుంచి బయటపడేందుకు ఈ మార్గం ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు ఉపయోగపడింది. అయితే నేటి ఆర్థిక మాంద్య పరిస్థితిలో ఇప్పటికే లోటు బడ్జెట్ లో ఉన్న వివిధ దేశాల ప్రభుత్వాలు ఈ పరిష్కార మార్గాన్ని ఎంచుకోగల స్థితిలో లేవు. పైగా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఊడలు విస్తరించిన బహుళజాతి సంస్థల అనుకూల ఆర్థిక విధానమైన నయా ఉదారవాదం పైన పేర్కొన్న పరిష్కారాన్ని ఆమోదించలేదు.

అయితే నేటి ఆర్థిక మాంద్య స్థితిలో వివిధ పరిశ్రమల అమ్మకాలు కుదేలౌతున్నాయి. క్షీణించిన కొనుగోలు శక్తి వలన సామాన్య ప్రజల జీవితాలు అతలాకుతలం అవుతున్నాయి. ఈ నేపథ్యంలోనే ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సామాజిక సంఘర్షణలు, అసంతృప్తి వెల్లువెత్తుతున్నాయి. కాగా పారిశ్రామిక రంగం ఎదుర్కొనే ప్రతి చిన్నా చితికా సమస్యకు “పరిష్కారాలను” చూపే మేనేజ్మెంట్ గురువులు నేటి పరిస్థితికి కూడా తమ వంతు శక్తిగా ఎవరికి తోచిన పరిష్కారాన్ని వారు ముందుకు తోస్తున్నారు. ఈ ప్రక్రియలో భాగమే స్వయం ఉపాధి అత్యుత్తమ మార్గాంతరం అంటూ పెట్టుబడిదారీ ప్రచారకులు కొత్త ప్రచారాన్ని లంకించుకున్నారు. పేదరికపు మహాసముద్రంగా ఉన్న ప్రపంచంలో చెదురుమదురుగా అక్కడక్కడా కనపడే విజయ గాథలను విస్తృతంగా ప్రచారంలో పెడుతున్నారు. అంటే ప్రజలకు ఉపాధి అవకాశాలను కల్పించలేని తమ వ్యవస్థ దివాళాకోరుతనాన్ని, నిస్సహాయంగా ఉన్న ప్రజల చేతకానితనంగా వేలెత్తి చూపాలని చూస్తున్నారు. అంటే ఏ వ్యక్తి అయినా ఈ సమాజంలో బ్రతకలేకపోతే దానికి కారణం ఆ వ్యక్తి చేతకానితనం మినహా సమాజం తప్పిదం ఏమీకాదనేది. అయితే ఈ స్వయం

ఉపాధిని గురించి మాట్లాడే పెద్ద మనుషులు నేడు ఇప్పటికే అస్థిత్వంలో ఉన్న పలు చిన్న పరిశ్రమలు దివాలా తీస్తుండటం గురించి మాట్లాడారు.

నేడు ప్రపంచంలో నడుస్తున్నది చిన్న చేపను పెద్ద చేప మింగ ఆర్థిక నీతి అనేది వాస్తవం. ఈ స్థితిలో ఇక కొత్తగా చిన్న స్థాయిలో కృషిని ప్రారంభించే వారికి అవకాశాలు మృగ్యం అనేది ఈ ప్రచారకులు తమకు అనుకూలంగా విస్మరిస్తున్నారు. ఇదే సందర్భంలో వ్యాపార వర్గాలకు, పేదలకు ఇరువురికీ లాభసాటిగా ఉండే మార్గం ఒకటుండంటూ సి.కె.ప్రహ్లాద్ అనే మిచిగన్ విశ్వవిద్యాలయం ఆచార్యులు, మేనేజ్మెంట్ గురువు ప్రపంచం ముందుకు మరో “కొత్త” పరిష్కారాన్ని తెచ్చాడు. నేటి వరకు ఉన్న పరిశ్రమల విధానం పేదలకు చేయూతనిచ్చి పైకి తీసుకు రావాల్సిన బాధితులుగా చూస్తోందని ఆయన సెలవిచ్చారు. ఈ ఆలోచనకు బదులుగా ప్రస్తుత పేదరిక సమస్య పరిష్కారంలో పేదలను కూడా భాగస్వాములుగా చూడాలని ఆయన బోధిస్తున్నాడు. నిన్న మొన్నటి వరకూ ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో పరిశ్రమల యజమానులు పదే పదే ఉచ్చరించే కార్పొరేట్ సామాజిక బాధ్యత అనే ఆలోచన కూడా సరైనది కాకపోవచ్చునని ఆయన పేర్కొంటున్నాడు. రెండు దాలర్ల లోపు ఆదాయంతో రోజు గడుపుకొనే 400-500 కోట్ల ప్రజానీకానికి “సేవ” చేయటం ద్వారా విశేషంగా లాభాలను గడించవచ్చని ప్రహ్లాద్ చెబుతున్నారు. ఆర్థికంగా కింది వర్గాల ప్రజల ఆర్థిక పరిస్థితులకు అనుగుణంగా పరిశ్రమలు తమ సరుకులను సర్వసంపూర్ణంగా మార్చుకోవాలని ఆయన చెబుతున్నాడు. అంటే చిన్నసైజు ప్యాకెట్లు, లాభాల మార్జిన్లను తగ్గించుకోవడం, పెద్దస్థాయిలో అమ్మకాలు - ఇవి ఆయన పరిష్కార మార్గాలు. అయితే ఈయన సూచిస్తోన్న పరిష్కార మార్గాలను ఇప్పటికే పలు కంపెనీలు ఆచరణలో పెడుతున్నప్పటికీ పేదల కొనుగోలు శక్తి వారి ఉపాధి అవకాశాల మీద ఆధారపడినదని గుర్తించకపోవడం వలన విఫలం అవుతున్నాయి. అంతేకాకుండా పేద దేశాలలో అవినీతిని అదుపు చేయటం కూడా తాను సూచించిన పరిష్కార మార్గం అమలుదలకు అవసరమని ఆయన సెలవిస్తున్నారు. కాగా ఎన్రూన్ వంటి అవినీతి భాగోతాలు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు సర్వసహజమని ఆయన మరిచిపోతున్నారు. కాగా ఇప్పటికే ప్రహ్లాద్ చేస్తున్న సూచనలను ఆచరణ సాధ్యం కానివిగా పలువురు మేనేజ్మెంట్ గురువులే సందేహాలు వెలిబుచ్చుతున్నారు.

లాభసాటిగా సరుకులను పేదలకు అందుబాటులో ఉండే విధంగా మార్పు చేయగలమా అనేది వీరందరి సందేహం. ఈ రకంగా వ్యాపారం చేసేందుకు పేదలకు పరపతి సౌకర్యం కూడా కల్పించాలని ప్రహ్లాద్ సూచిస్తున్నారు. అయితే ప్రపంచీకరణ వ్యతిరేకవర్గం మొత్తంగా దీనిని వ్యతిరేకిస్తుందని ఆయన వాపోతున్నారు. వడ్డీ వ్యాపారస్తుల

నుంచి 500% వడ్డీ రేటుకు అప్పు తీసుకోవటం కంటే 20% వడ్డీ రేటుకు ఒక అంతర్జాతీయ బ్యాంకు నుంచి ఋణం తీసుకోవటం పేదలకు వెసులుబాటు కాదా అని ఆయన ప్రశ్నిస్తున్నారు. అయితే కాస్తంత కల వారికి క్రెడిట్ కార్డులు ఇచ్చేందుకు యక్ష ప్రశ్నలు వేసే తమ ఋణాల నుంచి ఇబ్బడిముబ్బడిగా లాభాలను పొందజూసే, పలు బ్యాంకులు ఉన్న నేటి స్థితిలో పేదల కొనుగోలు శక్తిని పెంచేందుకు ఋణాలు ఇచ్చే బ్యాంకులు కూడా ఉంటాయా అనేది సందేహోన్నదమే.

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను దాని మాంద్యం నుంచి బయటపడేసేందుకు పైన పేర్కొన్న తరహా రకరకాల ఊహోజనిత పరిష్కార మార్గాలను సూచించే వారు నేడు పెరిగి పోయారు. అయితే ఈ పరిష్కార మార్గాలు అన్నీ కాగితాలకో లేదా ప్రచారానికో మాత్రమే పరిమితం కావటం నేటి ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ దివాళాకోరుతనానికి తార్కాణాలు. ఈ పరిస్థితిలో నేడు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా అలుముకొని ఉన్న ఆర్థికమాంద్య పరిస్థితులకు సర్వసంపూర్ణ వ్యవస్థాగత మార్పు మినహా మరోమార్గం కనబడటం లేదు. ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ శిబిరానికి గుండె దడపుట్టిస్తున్న ఈ పరిస్థితి నుంచే రకరకాల ఆచరణాత్మక లేని పరిష్కార మార్గాలు ముందుకు వస్తున్నాయి. వ్యవస్థాగత మార్పులో కీలకపాత్రను పోషించగల మధ్య తరగతి వర్గం ఈ తరహా పరిష్కారాల భ్రమలలో ఉన్నంతకాలం బహుశా మానవాళికి విముక్తి లేదు. అయితే సంక్షుభితంగా ఉన్న నేటి ప్రపంచ ఆర్థిక పరిస్థితిలో మధ్య తరగతి వర్గం భ్రమలు పటాపంచలు కావడానికి మరెంతో కాలం పట్టకపోవచ్చు.

4.9.2004

విశాలాంధ్ర

.....

అంతర్జాతీయ పెత్తనం - అంతర్గత పతనం

ఇదీ అసలు అమెరికా!

2003 - జనవరి ప్రచురణ నుంచి

.....

వర్గ రాజకీయాలలో కరుకుదేలుతున్న కార్మికవర్గం

సెప్టెంబర్ 11వ తేదీ 2001 సంవత్సరంలో తన దేశంలోని న్యూయార్క్ నగరంలో తీవ్రవాదులు జరిపిన దాడులకు ప్రతీకారంగా, అమెరికా ఆప్టనిస్టాన్‌ను లక్ష్యంగా ఎంచుకుని సాగించిన వినాశకర యుద్ధం అందరికీ తెలిసిందే. ఈ యుద్ధంలో వైమాని దాడులపై ఎక్కువగా ఆధారపడిన అమెరికా, దాని మిత్రదేశాలు ఆప్టనిస్టాన్ మరుభూమిగా మార్చివేశాయి. ఈ యుద్ధం ఫలితంగా ఆప్టన్ ప్రజాజీవితం కకావికలమైపోయింది. తాలిబన్ల ముప్పుర పాలన పీడ విరగడైనా, అమెరికా అమానుష దాడుల వలన అమాయక, సాధారణ ఆప్టన్ పౌరుల జీవితాలు కూడా ఛిన్నాఛిన్నం అయ్యాయి. ఆప్టన్ ఆర్థిక వ్యవస్థ (అసలంటూ అటువంటిది ఒకటుంటే) సర్వనాశనం అయ్యింది. అమెరికా దాడుల వెనుక పరమ లక్ష్యాలలో ఇది కూడా ఒకటి. మాంద్యంలో కూరుకుపోయిన తన ఆర్థిక వ్యవస్థను గట్టెక్కించుకునేందుకు ఆప్టన్ తరహా వినాశనాలు అమెరికాకు తప్పనిసరి. ఇలా వినాశనం చేసిన ఆర్థిక వ్యవస్థలను, ఆయా దేశాలలో తన తైనాతీ ప్రభుత్వాలను ఏర్పాటు చేసుకోవటం ద్వారా గట్టెక్కించే పేరుతో అమెరికా బహుళజాతి సంస్థలకు లాభాల పంటలను పండించడమే అసలు రహస్యం.

అమెరికా సామాన్య ప్రజీనాకం తమ శ్వేదం. శ్రమలతో చెల్లించిన పన్నుల కజానాను వినియోగించుకొని ఆ దేశ ప్రభుత్వం యుద్ధాలు చేస్తుంది. తరువాత “చదును చేసిన”, దాడికి గురైన దేశాల భూభాగాలలో పునర్నిర్మాణం పేరిట తన దేశ బహుళజాతి సంస్థలకు చేతినిండా పని కల్పిస్తుంది. వాటి బొక్కసాలను నింపుతుంది. ఆర్థిక మాంద్యాన్ని అధిగమించి, ఆర్థిక వ్యవస్థను మరలా పట్టాలపైకి ఎక్కించుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తుంది. దీనంతటికీ నా దగ్గర ఉన్న ఒక చిన్న తార్కాణమే గతంలో పలు దశాబ్దాల క్రితం అమెరికా, ఫిలిప్పైన్స్ చేసిన యుద్ధం. ఈ యుద్ధం, ఆ దేశంలో అమెరికా బహుళజాతి సంస్థల పెట్టుబడులను కాపాడుకునేందుకై జరిగింది. ఈ పెట్టుబడుల మొత్తం విలువ

ఒక బిలియన్ డాలర్ల మేర ఉంది. కాగా ఈ దాడిలో అమెరికా వెచ్చించిన మొత్తం 3 బిలియన్ల డాలర్లు. ఏమిటీ పిచ్చిపని అని కొందరికి అనిపించవచ్చు. వాస్తవానికి నాడు ఫిలిప్పైన్స్ లో జరిగింది, నేడు ఆఫ్ఘనిస్తాన్, పాలస్తీనా - ఇజ్రాయిల్, బహుశా రేపు ఇరాక్ ఇలా అన్ని దేశాలలోనూ జరుగుతున్నదంతా ఒకటే తంతు. అది, ఆ దేశాలను నేలమట్టం చేసేందుకు అమెరికా తన దేశ ప్రజలు చెల్లించిన పన్నుల డబ్బును నిరాఘటంగా వాడుకోవడం. ఈ వినాశనం నుండి ఉపశమనం కలిగించే పునర్నిర్మాణం పేరిట తన దేశ బహుళజాతి కంపెనీలకు కాంట్రాక్టులు సంపాదించి పెట్టడం.

ఇక ఈ రక్తపుకూడులో వాటాను పంచుకోవడంలో తాము కూడా తీసిపోమని మన దేశపు వ్యాపార సంస్థలూ ముందుకు దూకుతున్నాయి. ఆఫ్ఘన్ యుద్ధంలో అమెరికాతో చేతులు కలుపుతామని భారతదేశ దోపిడీ వర్గ పాలకులు నాడు ఉద్రూతలూగడం వెనుక రమస్యం కూడా ఇదే. యుద్ధ “బాధ్యత”లో భాగం పంచుకుంటే తరువాత “పునర్నిర్మాణం” లోనై వాటా దొరుకుతుందనేదే ఈ వ్యూహం. కానైతే, అమెరికాది ఎడతెగని లాభార్థి, దాహం. అందుచేతనే మన సాయం తీసుకునేందుకు మన అమెరికా దోస్తులు పెద్దగా ఆసక్తి చూపలేదు. యుద్ధంలో చేతులు కలిపితే మన దేశ పెట్టుబడిదారులు కూడా తరువాత లాభాల పంటలో వాటాను అడుగుతారనేది అమెరికా పాలకుల, గుత్త సంస్థల గుబులు.

అయితే, యుద్ధంలో పాల్గొని “పునర్నిర్మాణం”లో పెద్దవాటాను పొందలేకపోయినా మన దేశ పారిశ్రామిక వర్గానికి ఆఫ్ఘన్ కేకేలో చిన్నముక్కైనా దొరక్కపోతుందా అనే ఆశ మాత్రం ఉండిపోయింది. ఎంతైనా మనది ప్రపంచ దేశాలలో రెండవ పెద్ద జనాభా (మార్కెట్!) గల దేశం. దీనిని కాలదన్ని అమెరికా పూర్తిగా పెడసరంగా వ్యవహరించలేదు. ఇక ఈ బలంతోనే నేడు మనదేశ పారిశ్రామికాలు ఆఫ్ఘనిస్తాన్ లో సెప్టెంబరు 26వ తేదీ నుండి మొదలుకొని, నాలుగు రోజుల పాటు ‘మేడ్ ఇన్ ఇండియా’ పారిశ్రామిక ప్రదర్శనను ఏర్పాటు చేశాయి. మన దేశ విదేశాంగ శాఖలోని అధికారులు కూడా ఈ పారిశ్రామిక “జాతర”కు తమ శాయశక్తిలా చేయూతను అందించారు. ఈ “షో”లో భారతదేశం తాలూకు 150 ప్రముఖ పారిశ్రామిక సంస్థలు వారు పాల్గొన్నారు.

వినాశనంపాలై, ఆర్థికంగా చితికి పోయిన బుక్కాపకీరులుగా మారిన ఆఫ్ఘన్ ప్రజలకు, తమ తమ దేశాల శ్రమజీవులు, సామాన్యులు చెల్లించిన పన్నుల ధనంతో కొనుగోలు శక్తిని కల్పించే భారం “పునర్నిర్మాణంలో” భాగం పంచుకుంటున్న దేశాల ప్రభుత్వాలది. ఈ “కొనుగోలు శక్తిని సొమ్ముచేసుకుని లాభాలను ఆర్జించి ‘దేశ సేవ’ చేసుకునే ‘కర్తవ్యం’ ఆయా దేశాల పారిశ్రామిక సంస్థలది. ఈ విధంగా కనపడని రీతిలో ప్రజల సొమ్ము, పారిశ్రామిక సంస్థల జేబులలోనికి చేరుతుంది. తమ దేశం ఆఫ్ఘన్ నో, పాలస్తీనానో, లేక రేపు ఇరాక్ నో లేదా మరే యుద్ధంలో వినాశనం అయిపోయిన దేశాన్నో ఆర్థికంగా

అదుకుని నిలబెట్టిందని “దేశభక్తి” యుత మధ్యతరగతిలోని ఒక వర్గం సంబరపబడి పోతుంది. నిజమైన దేశభక్తి చితికి పోతున్న తమ బ్రతుకులతో వేసారిని శ్రామిక ప్రజానీకం, చైతన్యవంతులైన మధ్యతరగతి వారు వీధి ప్రదర్శనలు, నిరసనలు, ధర్నాలు, పికెటింగ్ల రూపంలో మిగిలిపోతుంది. ఇక, ఈ “అలజడిని నిలువరించేందుకు మన దేశంలోని రెండవ లేబర్ కమీషన్ సిఫార్సుల వంటివి సమయానికి సిద్ధంగా చేతికి అందివస్తాయి. దీనికి తోడుగా “కార్మిక బంధువులైన” కొన్ని కార్మిక సంఘాల నాయకత్వాలు తిన్న ఇంటి వాసాలు లెక్కపెట్టినట్లు, తమను నమ్ముకుని తమ వెనుక వన్న సామాన్య కార్మిక సభ్యులను బురిడీ కొట్టించి పారిశ్రామిక వాతావరణాన్ని ఇతరతర కార్మిక సంఘాలు ఏవో కలుషితం చేసేస్తున్నాయని వాపోతాయి.

ఈ మొత్తం పరిస్థితి మన దేశంలోనూ, ప్రపంచ వ్యాప్తంగానూ శ్రమ జీవుల ప్రయోజనాలకు నిఖార్సుగా కట్టుబడిన రాజకీయ పక్షాలు, కార్మిక సంఘాలకు; కార్మిక వర్గ ప్రయోజనాలను పారిశ్రామిక వేత్తలు సిద్ధం చేసి పెట్టిన బలిపీఠాలపైకి ఎక్కించే “లేబర్ అరిస్టోక్రసీ”కి మధ్య అంతిమ పోరాటంగా మారుతోంది. ఈ నేపథ్యంలోనే కార్లమార్చ్ కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలో పేర్కొన్న రెండు అంశాలను ఇక్కడ ఉల్లేఖించవచ్చు. “యూరప్స్ ను ఒక పెనుభూతం వెంటాడుతోంది. అదే కమ్యూనిజం పెనుభూతం పాత యూరప్ లోని అన్ని శక్తులూ ఈ పెనుభూతాన్ని పారద్రోలేందుకు ఒక పవిత్ర కూటమిలో చేరాయి... “నేను ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ, మన దేశంతో సహా సర్వత్రా సంక్షోభంలో కొట్టుమిట్టాడుతోన్న తరుణంలో ఈ రకం “పవిత్ర” కూటమి దోపిడీవర్గపు దళారులకు, ప్రతినిధులకు అనివార్య ప్రత్యామ్నాయం. ఈ క్రమంలో ప్రపంచంలోని ప్రతి దేశమూ నిట్టనిలువుగా “చీలిపోతోంది”. ఇది, ఒకపక్క దోపిడీదారులు, మరోపక్క పీడిత ప్రజలుగా ఏర్పడుతోన్న చీలిక. ఇక ఇదే పరిణామాన్ని మార్చ్ తన కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలో ముందే ఊహించిన దానికి తార్కాణమే ఆ పుస్తకంలోని ఈ మాటలు. “మనయుగం, అంటే బూర్జువావర్గ యుగం ఈ విలక్షణ గుణాన్ని కలిగి ఉంది. అది వర్గ వైరుధ్యాలను సరళతరం చేసింది. మొత్తం సమాజం రాసురాసు మరింతగా రెండు శత్రు శిబిరాలుగా చీలిపోతోంది, అంటే పరస్పరం ఎదురుబొదురుగా నిల్చున్న రెండు పెద్ద వర్గాలుగా - బూర్జువాలు మరియు కార్మికలుగా - చీలిపోతోంది. ఈ మాటలు నేటి కఠోర వాస్తవం గురించిన ఒక మహాదార్శనికుడి నుడికారాలు. ఈ నేపథ్యంలో దాడోపేడో, అమీతుమీ తేల్చుకోవలసిన పోరాటాలకు దోపిడీకి గురయ్యే యావన్నంది ప్రజలు సమాయత్తం, సమైక్యం కావడం అనే పరిణామం రోజురోజుకూ మరింతగా పురోగమిస్తోంది. వాస్తవం అవుతోంది.

దట్స్ తెలుగు.కామ్ ఇండియా ఇన్ఫో

ఆర్థిక సంక్షోభం దిశగా “పురోగమిస్తున్న” ప్రపంచం

ప్రపంచ వ్యాపితంగా ఆర్థిక సంక్షోభపు కారుమబ్బులు కమ్ముకుంటున్నాయి. ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థకు మూలస్తంభాలైన అమెరికా, జపాన్, యూరోపియన్ యూనియన్లు మూడూ శర వేగంతో ఆర్థికంగా సంక్షోభపు ఊబిలో కూరుకుపోతున్నాయి. ఈ పరిస్థితి 1930ల నాటి గ్రేట్ డిప్రెషన్ పునరావృతం కానుండా అనిపిస్తోంది. 1930 నాటి సంక్షోభ కాలంలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు ఇంకా తనను తాను సంస్కరించుకునే శక్తి మిగిలి ఉంది. కాబట్టే అప్పటి సంక్షోభాన్ని అధిగమించేందుకు కీన్స్ విధానాలు అలాగా సంక్షేమ రాజ్యం ఏర్పరచడానికి నిరాకరించాయి. నేడు కమ్ముకుంటున్న సంక్షోభం, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ సంస్కరణలను ఇక ఎంత మాత్రమూ భరించలేని ఒకానొక ప్రత్యేక దశలో ముంచుకువస్తోంది. దీనికి తార్కాణమే గత దశాబ్ది కాలంగా పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లో సామాన్య ప్రజల శ్రేయస్సుకు, సంక్షేమ రాజ్య నిర్వహణకు వెచ్చిస్తున్న మొత్తాలను, అమలు జరుపుతున్న పథకాలను ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా నిలుపులోతుగోతిలో పాతిపెట్టడం. రీగనామిక్స్, ధాచరిజం పేరుతో మొదలైన ఆర్థిక విధానాలు ఊపందుకున్న కొద్దీ ప్రపంచ వ్యాపితంగా ధనిక, పేదల మధ్య అంతరం పెరిగిపోతోంది. ప్రపంచంలోని వివిధ పెట్టుబడిదారీ దేశాల ఆర్థిక విధానాలు అత్యుపాత్యా సద్భ్రశంగా మారిపేద ప్రజాసేకాన్ని పీల్చి పిప్పి చేస్తున్నాయి.

గతంలో సమాజంలో, ఆర్థిక విధానాలలో విప్లవాత్మక మార్పులు లేకుండానే నెమ్మది నెమ్మదిగా సంస్కరణల విధానాల ద్వారా ప్రపంచాన్ని లేదా కనీసం తతమ దేశాలను సామాన్య జనుల పాలిట స్వర్ణధామాలగా మార్చివేస్తామని రంగుల కలలు చూపించిన సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీలు నేడు నగ్నంగా పెట్టుబడిదారుల శిబిరంలో చేరిపోయాయి. గత కొద్ది సంవత్సరాలుగా యూరప్ లో పలు సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీలు అధికారంలో

కొనసాగుతున్నాయి. అయితే ఈ పార్టీల విధానాలు ఆయా దేశాలలోని మితవాద పార్టీల విధానాలకు ఏ మాత్రమూ తీసిపోనివిగా ఉన్నాయి. జర్మనీలో ఆ దేశ అధ్యక్షుడు ఖ్రోడర్ అతని పార్టీకే చెందిన మితవాద వర్గీయుడు లాఫెన్బైన్ మధ్య విధానాలపై జరిగిన ఘర్షణను ఈ సందర్భంలో ఉదహరించవచ్చు. ఈ ఘర్షణ ఫలితంగా తుదకు పార్టీనుండి లాఫెన్బైన్ తప్పుకోవలసి వచ్చింది. లాఫెన్బైన్ విధానాలు పలు పరిమితులకు లోబడి జర్మన్ కార్మిక వర్గానికి అలాగే పేద ప్రజానీకానికి అనుకూలమైనవి. ఈ కారణంగానే విధాన నిర్ణయాలలో అతని ప్రభావం జర్మన్ కార్పొరేట్ సంస్థలకు వాటితో పాటు సామ్రాజ్యవాద శిబిరపు పెద్దన్న అయిన అమెరికాకు కంటిగంపు అయింది.

ఇక రాజకీయ పార్టీల మాట అలా ఉంచితే అమెరికాతో సహా ప్రపంచంలోని ప్రతి పెట్టుబడిదారీ దేశంలోనూ సామాన్య ప్రజానీకం ప్రపంచీకరణ పేరుతో అమలు జరుగుతున్న ఆర్థిక విధానాలను అడుగుడుగునా ప్రతిఘటించడం ప్రపంచ రాజకీయ వాతావరణ పరిస్థితికి అద్దం పడుతుంది. సియాటిల్లో, వాషింగ్టన్లో ఇలా మరిన్ని చోట్ల సామాన్య ప్రజల జీవితాలను రోజురోజుకు దుర్భరం చేస్తున్న వివిధ ఆర్థిక సంస్థల విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రతిఘటన ఎదురౌతోంది. ఈ సంవత్సరం మే దినోత్సవ ప్రదర్శనలు ప్రపంచం నలుమూలల వ్రామిక వర్గంలో పెల్లుబుకుతున్న అసంతృప్తిని చాటి చెప్పాయి. ఇటీవల స్వీడన్ పర్యటన సందర్భంగా అమెరికా అధ్యక్షుడు బుష్కు ఎదురైన నిరసనలు, ఆస్ట్రీయాలో ఈ మధ్య జరిగిన శ్రామిక ప్రజల మహా ప్రదర్శన ప్రపంచ చరిత్ర అంతా వర్ణ పోరాటాల చరిత్రైనన్న 150 సంవత్సరాల నాటి కమ్యూనిస్టు మానిఫెస్టోలోని తొలి పలుకులకు మచ్చు తునకలుగా ఉన్నాయి.

ఈ నేపథ్యంలోనే ప్రపంచ వ్యాపితంగా కార్మిక వ్యతిరేక మితవాద రాజకీయ గాలులు వీస్తున్నాయి. ఆస్ట్రీయాలో ఫాసిస్ట్ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి రావడం, అమెరికాలో ప్రపంచ పెట్టుబడిదారుల తాబేదారు బుష్ అధికార పగ్గాలు చేపట్టడం, జపాన్లో మితవాద నాయకుడు జునిచిరో కాయిజుమి ప్రధాని పదవిని చేపట్టడం రానున్న మితవాద దాడికి కొన్ని తార్కాణాలు. అలాగే బ్రిటన్లో అత్యంత మితవాద నేషనలిస్టు పార్టీకి గత ఎన్నికలలో ఊహించని స్థాయిలో ఓట్లు రావడం గమనించవచ్చు. జర్మనీలో స్కిన్ హెడ్లు - బ్రిటన్లో జాతి ఘర్షణలు - రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ కాలపు ముందటి పరిస్థితిని సూచించే సూచికవాదం ఇవన్నీ ప్రపంచ వ్యాపితంగా దివాలా తీసిన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ చివరి ఎదురుదాడిని సూచిస్తున్నాయి.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం ఆర్థిక సంక్షోభాల నుండి గట్టెక్కేందుకు పనిముట్టుగా వాడుకుంటూ వస్తున్న “ద్రవ్యవిధానం” ఇక ఎంతమాత్రమూ పనిచేయకపోవడం

గమనార్హం. దీనికి నిదర్శనమే ప్రస్తుత ఆర్థిక సంక్షోభంలో అమెరికా ఫెడరల్ బ్యాంకు ద్రవ్య విధానాలు దివాలాకోరుగా మారడం. ఈ సంవత్సర కాలంలో, తన ఆర్థిక వ్యవస్థను పునరుజ్జీవింపజేసేందుకు అమెరికా ప్రభుత్వం ఐదు, ఆరుసార్లు వడ్డీరేట్లను తగ్గించింది. మరెన్నిసార్లు వడ్డీరేట్లు తగ్గించినా వ్యాపార పెట్టుబడులు పెరగవని అమెరికా ఫెడరల్ బ్యాంకు అధికారులే స్వయానా అంగీకరిస్తున్నారు. ఈ వడ్డీరేట్లు తగ్గింపు వలన డాలరు బలహీనపడి అమెరికా ఎగుమతులు పెరిగే అవకాశం కూడా లేదని వారు సెలవిస్తున్నారు. వీటితోపాటుగా వ్యాపార లాభాలు తగ్గుతున్నంతకాలం స్టాక్ మార్కెట్ కూడా (అమెరికాలో) పుంజుకునే అవకాశాలు లేవు. గతంలో మామూలు పరిస్థితుల్లో స్వల్పకాలిక వడ్డీ రేట్లు తగ్గింపు, దీర్ఘకాలిక వడ్డీరేట్ల తగ్గుదలకు దారితీసేవి. తద్వారా వివిధ వ్యాపార సంస్థలు, నూతన కర్మాగారాలు పరికరాలపై హెచ్చు మొత్తం వెచ్చించడానికి ముందుకు వచ్చేవి. కానీ నేడు ఈ పరిస్థితి కూడా లేదు. తగిన మేరకు సరుకుల అమ్మకాలు లేక పలు కంపెనీలు దివాలా తీస్తున్నాయి. ప్రస్తుతం అమెరికాలో వడ్డీరేటు నాలుగు శాతంగా అంటే గత 19 సంవత్సరాలలో ఎన్నడే లేని కనీస స్థాయిలో ఉండడం గమనార్హం. చమురు, గ్యాస్ తవ్వకాల రంగంలో మిసహాయిస్తే దాదాపు అన్ని రంగాలలోనూ అమెరికా ఆర్థిక పరిస్థితి దీనంగా ఉంది. మరోపక్క ప్రపంచ వ్యాపితంగా పేదరికం పెరుగుదల అమెరికాను కూడా కుదిపివేస్తున్నది. అక్కడ కూడా ధనిక - పేదల మధ్య అంతరాలు పెరుగుతున్నాయని ప్రస్తుతం 44 శాతం మంది అమెరికన్లు భావిస్తున్నారు. 13 సంవత్సరాల క్రితం కేవలం 26 శాతం మంది మాత్రమే ఈ రకమైన అభిప్రాయం వెల్లెబుచ్చారు. ప్రస్తుతం అమెరికా అధ్యక్షుడు పేదల శ్రేయస్సుకై పని చేస్తున్నాడని కేవలం 4 శాతం మంది అమెరికన్లు మాత్రమే భావిస్తున్నారు. బుష్ విధానాలు అమెరికా పారిశ్రామిక వేత్తలకు మాత్రమే అనుకూలమైనవి అని, అవి సగటు అమెరికా పౌరునికి మేలు చేసేవి కావని మూడింట రెండు వంతుల మంది అమెరికన్లు భావిస్తున్నారు. అలాగే, తాము అప్పుల ఊబిలో కూరుకుపోయామని భావిస్తున్న అమెరికన్ల సంఖ్య 1992లో 20 శాతంగా ఉండగా 2001 సంవత్సరం నాటికి 30 శాతానికి పెరిగింది. మొత్తమ్మీద తమ ఆర్థిక భవిష్యత్తు గురించి ధనిక వర్గాల వారు ఆశావహ దృక్పథం వెల్లడించగా ఈ విషయంలో పేదలు నిరాశలో ఉన్నారు. తమను తాము ధనికులుగా భావించుకునే అమెరికన్ల సంఖ్య 1999 అక్టోబరు నెలలో 67 శాతంగా వుంది. ప్రస్తుతమిది 52 శాతానికి పడిపోయింది. కేవలం ఏడాదిన్నర కాలంలో ఈ సంఖ్య 15 శాతం పడిపోవడం వేగంగా మారుతున్న అమెరికా సామాన్య ప్రజల జీవన స్థితిగతులకు తారాగ్రణం.

ఇక జపాన్‌లో గత దశాబ్ది కాలంలో సరాసరి వార్షికాభివృద్ధిరేటు కేవలం ఒక శాతంగా మాత్రమే ఉంది. ఒక పెద్ద ఆర్థిక వ్యవస్థ ఇంత దారుణంగా విఫలం చెందడం రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత బహుశా ఇదే మొదటిసారి. ఆ దేశంలో ప్రస్తుతం వడ్డీరేట్ల స్థాయి దరిదాపుగా సున్నా శాతంగా ఉంది. అయినా ఆర్థిక వ్యవస్థ పతనం మాత్రం ఆగడం లేదు. గత నాలుగు నెలల కాలంలో (మే నెల నాటికి) జపాన్‌లో పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి ఏడాదికి 20 శాతం పైగా పడిపోయింది. నిరుద్యోగం 4.8 శాతానికి పెరిగింది. ఇతర దేశాలలో కూడా ఆర్థిక వ్యవస్థలు కుంటుపడడం వలన జపాన్ ఎగుమతులు తగ్గుముఖం పడుతున్నాయి. గోరుచుట్టుపై రోకటిపోటులా ఆ దేశంలోని వినియోగదారులు కూడా తమ వ్యయాలపై కోత విధించుకుంటున్నారు. దీనితో జపాన్ వ్యాపార సంస్థలు తమ పెట్టుబడుల ప్రణాళికలపై కోత విధించుకుంటున్నాయి. ఒక దశాబ్ది కాలంలోనే ఆ దేశం నాల్గవ పర్యాయం ఆర్థిక సంక్షోభంలో కూరుకుపోయింది.

యూరప్ పరిస్థితి ఇప్పుడిప్పుడే పెనం నుండి పొయ్యిలో పడుతున్నట్లు కనబడుతోంది. అక్కడ కూడా ఉత్పత్తి స్థాయి రాసురాసు పడిపోతోంది. ద్రవ్యోల్బణం రేటు పెరిగిపోతోంది. ఈ సంవత్సరం ఒక్క నెల రోజుల కాలంలో (ఏప్రిల్ - మే) ద్రవ్యోల్బణం 2.9 శాతం నుండి 3.4 శాతానికి పెరిగింది. ఈ పరిస్థితిలో గనుక అక్కడ వడ్డీ రేట్లను తగ్గిస్తే కొండనాలుకకు మందువేస్తే ఉన్న నాలుక ఊడిపోయిన చందంగా ఉంటుంది.

స్థూలంగా ఇది ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ మూలస్తంభాలైన అమెరికా - జపాన్ - యూరప్‌ల పరిస్థితి. ఈ నేపథ్యంలో మొత్తం ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థ ఒక తీవ్ర సంక్షోభం దిశగా మరలుతోంది. ఇది 1930ల నాటికి పరిపూర్ణంగా అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక సంక్షోభానికి భిన్నమైంది. ఇక ఇప్పుడు మిగిలినదల్లా రాసున్న సంక్షోభ కాలంలో బతికి బట్టకట్టడం ఎలాగో సూచనలు చేస్తూ ఆర్థికవేత్తలుపుస్తకాలు రాసుకోవడం మాత్రమే. ఈ దుర్భర స్థితిని అధిగమించడానికి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అంబుల పొదిలో ఇంకా ఆయుధాలు మిగిలి ఉన్నాయా అనేది వేచి చూడాల్సిందే.

25.07.2001

ప్రజాశక్తి

సంక్షోభంలో 'డాలరు స్వర్గం'

అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ నిన్నా మొన్నటివరకూ మూడుపువ్వులు ఆరు కాయలుగా వున్నట్లు కనపడింది. కాని నేడు ఆకస్మాత్తుగా పరిస్థితి తలక్రిందులైనట్లు కనిపిస్తోంది. గత చాలా సంవత్సరాలుగా అమెరికా ఆర్థిక పరిస్థితి అప్పుచేసి పప్పుకూడుగా సాగుతోంది. ఒకప్పుడు తమ ఆదాయాలను పొదుపు చేసి ఉత్పాదకంగా పెట్టుబడులు పెట్టటంలో అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో అగ్రగామిగా వున్న అమెరికా, ప్రస్తుతం పొదుపులో అట్టడుగు స్థాయిలో వుంది. వ్యక్తిగత సూక్ష్మస్థాయి నుండి ప్రభుత్వ స్థాయి వరకూ అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ అప్పుల ఊబిలో వుంది. విచ్చలవిడి కన్నూమరిజం దీనికి ప్రధాన కారణం. తమ వ్యవస్థలో వినియోగ స్థాయిని మించి అదనపు ఉత్పత్తి జరిగితే అది తమ వ్యవస్థను ఆర్థిక మాంద్యం రూపంలో కబళించగలదనే భయంతో కూడా అమెరికా ప్రభుత్వం ఈ ధోరణిని ప్రోత్సహిస్తూ వచ్చింది. దీనంతటి వలన ఒకచోట పడిన గొయ్యిని పూడ్చేందుకు మరోచోట అంతకంటే పెద్దగొయ్యి తవ్వటంలాగా అమెరికా వ్యవహార శైలి నడిచింది.

నిఖారైన లెక్కలు గనుక వేస్తే, నేడు ఉద్యోగాలలోకి ప్రవేశిస్తున్న తరానికి చెందిన అమెరికా వారిని, అమెరికా చరిత్రలోనే మొట్టమొదటిసారిగా పూర్తిగా దివాళా తీసిన పరిస్థితిలో వున్న తరంగా భావించవచ్చును. ఈ తరానికి చెందినవారు తలసరిన వేలాది డాలర్ల రుణభారాన్ని మోస్తున్నారు. 30 సం॥రాల క్రితం, అమెరికాలోనాటి పసిపిల్లల భవిష్యత్తుకు సంబంధించిన అంశం ప్రధాన ఎజెండాగా వుండేది. నాడు 6 సంవత్సరాల లోపు పిల్లలకు సంబంధించిన పేదరికం రేటు, నాటికి 65 సంవత్సరాలు పైబడ్డ వృద్ధులలో కంటే తక్కువగా వుండేది. నేడు ఈ పరిస్థితి పూర్తిగా మారిపోయింది. 6 సంవత్సరాల లోపు పిల్లలలో సగం మందికి పైగా ప్రధాన వ్యాధులకు సంబంధించిన ప్రాథమిక ఇమ్మునైజేషన్ కూడా జరగటం లేదు. అమెరికా ఫెడరల్ ప్రభుత్వం తాను

పసిపిల్లలపై వెచ్చించే మొత్తం కంటే వృద్ధులపై 11 రెట్లు ఎక్కువగా వెచ్చిస్తోంది. అంటే నేటి తరం విందు భోజనాలకై, అమెరికా విధాన నిర్ణేతలు భావితరాలపై తలకు మించిన రుణ భారాన్ని మోపుతున్నారు.

1970వ దశకంతో ప్రారంభించి అమెరికా తన స్థూల జాతీయోత్పత్తిలో 93 శాతాన్ని వినిమయ దిశగా వాడుకుంటోంది. అంటే నాటికి అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడి దేశాలలో అమెరికా దేశపు పొదుపు శాతం అత్యంత తక్కువగా వుంది. 1980వ దశకం నాటికి ఈ వినిమయ మొత్తం స్థూల జాతీయోత్పత్తిలో 97 శాతానికి పెరిగింది. విదేశాల నుండి తీసుకున్న రుణాలలో కూడా హెచ్చు భాగాన్ని పెట్టుబడులకు కాక వినిమయానికే ఉపయోగించసాగారు. ఒకపక్క అమెరికా ఫెడరల్ బడ్జెట్లోటు పెరుగుతుండగా మరోపక్క ప్రభుత్వ పెట్టుబడులు మాత్రం తగ్గిపోసాగాయి. కేవలం వడ్డీరేటు చెల్లించేందుకు నేడు అమెరికా బడ్జెట్లో సుమారు 200 మిలియన్ డాలర్లు వెచ్చిస్తున్నారు. ఈ మొత్తం అమెరికా ప్రభుత్వం విద్యారంగంపై వెచ్చిస్తున్న మొత్తం కంటే 10 రెట్లు ఎక్కువ. అలాగే, ఇది రక్షణేతర పరిశోధన, అభివృద్ధికి వెచ్చిస్తున్న మొత్తం కంటే సుమారు 8 రెట్లు ఎక్కువ. దీనంతటి ఫలితంగా అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థలో లోటు 21 శాతానికి పైబడి ఉంది. ఫెడరల్ ప్రభుత్వ బడ్జెట్లో సుమారు 32 శాతం పైనే వడ్డీల చెల్లింపునకు సరిపోతోంది.

పై పరిస్థితిని చక్కదిద్దేందుకు రీగన్ వంటి రిపబ్లికన్ అధ్యక్షులు పేదలపై పన్నుల రూపంలో, సబ్సిడీల కోత రూపంలో, సంక్షేమ రాజ్యం కూలదోయడం రూపంలో అదనపు భారం మోపారు. క్లింటన్ నాయకత్వంలోని డెమోక్రటీలు అత్యంత ధనికవర్గంపై పన్నులు మోపారు. ఈ విషయంలో క్లింటన్ వ్యవహారశైలి, పలు పరిమితులకు లోబడి అభినందనీయం. అయితే అమెరికాలో అత్యంత ధనార్థవర్గ శాతం ఆ దేశ జనాభాలో కేవలం ఒక శాతం మాత్రమే. ఫలితంగా అత్యంత తక్కువ శాతం జనాభాపై అదనపు పన్నులను మోపటం ద్వారా మాత్రమే ఆ దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థలో లోటు భర్తీ చేయటం సాధ్యపడదు. ఇక ఇప్పుడు మిగిలినదలాల్ల మధ్యతరగతి వర్గంపై కూడా (ప్రపంచంలోని అత్యంత ధనవంతమైన, ఇప్పటికే కుచించుకుపోతున్న వర్గంపై) అదనపు పన్నులను మోపటం.

కానీ ప్రస్తుతం అమెరికా షేర్ మార్కెట్లో నెలకొన్న సంక్షోభం దృష్ట్యా ఇది కూడా సాధ్యపడకపోవచ్చు. ఎందుచేతనంటే, అమెరికా మధ్యతరగతి ప్రజల ఆస్తులలో హెచ్చు భాగం షేర్ల రూపంలో వుంది. ఈ మొత్తం నేపథ్యంలో అమెరికా ఒక తీవ్రమైన సంక్షోభం దిశగా పయనిస్తోంది. తన వ్యవస్థ తాలూకు మోయలేని రుణభారం దృష్ట్యా, తన ఆర్థిక వ్యవస్థలో మాంద్యమే కనుక ఏర్పడితే ప్రముఖ ఆర్థికవేత్త 'కీన్స్' సూచించిన తరహా

ఆర్థిక పరిష్కారాలను కూడా అమలు జరిపే స్థితిలో అమెరికాలేదు. 1930వ దశకంలో తీవ్ర ఆర్థిక మాంద్యం ఏర్పడినప్పుడు 'కీన్స్' సూచించిన పరిష్కారమైన పబ్లిక్ వర్క్సును అమలు జరపడం ఆ్వరా అమెరికాతో పాటుగా పలు ఇతర అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు సంక్షోభం నుండి గట్టిక్కాయి. అంటే ప్రభుత్వ చొరవతో ప్రజోపయోగ కార్యక్రమాలైన రవాణా సదుపాయాల వంటి వాటిని చేపట్టడం ద్వారా లక్షలాది మందికి ఉపాధిని కల్పించటం, తద్వారా వారి కొనుగోలు శక్తిని పెంచటం చేయగలిగారు. దీనంతటి వలన ఆర్థిక వ్యవస్థలోకి అదనంగా డబ్బువచ్చి చేరింది. ప్రజల కొనుగోలుశక్తి పెరిగింది. ఈ రకంగా ప్రైవేటు రంగంలోని సంస్థలు ఉత్పత్తి చేసే సరుకులకు డిమాండ్ పెరిగింది. తాడు వల్లించే ప్రతిధర్మ సూత్రంలోనూ స్వేచ్ఛా విపణి వ్యవస్థను కొనియాడే అమెరికా నాయకులు తమ ఆర్థిక వ్యవస్థను రక్షించుకోవడానికి (ప్రైవేట్ పెట్టుబడిదారులను కాపాడటానికి) ప్రభుత్వ జోక్యంపైననే ఆధారపడవలసి వచ్చింది.

మరి నేడు నెలకొంటున్న ఆర్థికమాంద్య పరిస్థితులలో తన అస్థిత్వాన్ని, ఆధిపత్యాన్ని కాపాడునేందుకు అమెరికా ఎలా వ్యవహరిస్తోందో వేచిచూడాల్సిందే. అటు ఇప్పటికే తమ ఆస్తుల విలువ తరిగిపోవటం వలన కొనుగోలుశక్తి క్షీణించిన అత్యధిక శాతం ప్రజానీకం, అలాగే ఆ ప్రజలు ఇప్పటికే తీవ్రమైన రుణభారంతో కూరుకుపోవటం, మించి అమెరికా ప్రభుత్వం సైతం రుణాల భారం క్రింద వుండటం - ఇదీ నేటి అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ మౌలిక లక్షణాలు. ఈ పరిస్థితిలో మూలిగే నక్కపై తాటికాయ పడ్డట్లు ఆర్థిక మాంద్యం కనుక తీవ్రతరమైతే ఆ దేశం ఏ దిశగా పయనిస్తుందో ఊహించటం ఏ మంత కష్టంకాదు. ఇక ఇదంతా చాలదన్నట్లు ఘనత వహించిన అమెరికా స్వేచ్ఛా విపణి వ్యవస్థ దైనందినం వేలాదిమందిని నిరుద్యోగులను చేసి వీధులపాలు చేస్తోంది. ఇలా నిరుద్యోగ సైన్యం పెరిగిపోవటంతో ప్రజల కొనుగోలుశక్తి కూడా పడిపోతోంది. ఈ పరిణామాలను “డాల్ (డ్రీమ్)”లో వున్నవారికి మింగుడు పడకపోవచ్చు. కానీ, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ మౌలిక స్వభావం, అలాగే దానిలోని ఆత్మహత్యా సదృశ్యపోటీ గురించిన ఓనమాలు తెలిసినవారికెవరికైనా ఈ పరిస్థితి కరతలామలకం. ఈ పరిస్థితి తాలూకు మూల సూత్రాలు, మార్ప్ ఊహించినట్లుగా ప్రపంచంలోని అత్యంత అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో విప్లవాలు జరగలేదని ఎత్తిపొడిచే వారికి కనువిప్పు కావాలి. నిన్నామొన్నటి సియాటెల్ ప్రతిఘటన రానున్న విస్ఫోటానికి కానున్న “నిప్పురవ్వ”గా ఇప్పుడైనరా కనపడుతుందేమో వేచి చూద్దాం.

03.05.2001

ప్రజాశక్తి

క్షీణిస్తున్న మధ్య తరగతి

అత్యంత అభివృద్ధి చెందిన దేశాలైన అమెరికా, జపాన్ లో ప్రస్తుతం అనేక మార్పులు జరుగుతున్నాయి. ఈ దేశాలలో రాసురాసు మధ్యతరగతి వర్గం స్థాయి, స్థానం తగ్గిపోతోంది. నిన్నమొన్నటివరకు బలమైన మధ్యతరగతి వర్గానికి ఆలవాలంగా ఉన్న అమెరికాలో నేడు ఆ వర్గం పలుచబడుతోంది. మధ్యతరగతి వర్గంలో ఒక పెద్ద భాగం క్రమేణా కార్మికశ్రేణులలో చేరిపోతోంది. ఉద్యోగుల కుదింపు పేరుతో, ఆ దేశంలో జరుగుతున్న విధానాల వల్ల పలువురు మధ్యతరగతికి చెందిన వారు తమ ఉపాధిని కోల్పోతున్నారు. మన దేశం వంటి దేశాలలో, రోజువారీ కూలీలు ఉదయాన్నే అడ్డాల వద్ద చేరి కూటి కోసం శ్రమశక్తిని అమ్ముకోవడం కోసం వెతుకులాడుకోవడం మనకు తెలిసిందే. అయితే నేడు, అమెరికా వంటి దేశాలలో కూడా ఇటువంటి రోజువారీ కూలీలు పెరిగిపోతున్నారు. వీటికి ఆ వ్యవస్థ పెట్టుకున్న ముద్దుపేరు 'కన్సల్టెంట్లు'. మన రోజువారీ కూలీలకు, వారి వారి పనిముట్లు వారికున్నట్లుగానే ఈ కన్సల్టెంట్ల చేతులోల వారి లాప్ ట్యాప్ కంప్యూటర్లుంటాయి. అమెరికాలోని కంపెనీలు, అదిక వేతనాలు, సౌకార్యాలు కల్పించే అవసరం ఉన్నా ఉద్యోగుల సంఖ్యను తగ్గించుకుంటున్నాయి. యాంత్రికరణ వల్ల, ఉద్యోగులను చేర్చుకోవడం లాభదాయకంగా ఉన్నప్పుడు మాత్రమే మానవ శ్రమశక్తిని కోరుకుంటున్నాము. ఒకప్పుడు మధ్యతరగతి వేతనాలు చెల్లించిన పారిశ్రామికరంగం ఉద్యోగాల స్థానంలో, పేదరికం స్థాయిలో జీవితం గడపడానికి మాత్రమే వేతనాలు సరిపోయే ఉద్యోగాలు పెరిగిపోతున్నాయి. 1973వ సంవత్సరంలో 11.4శాతంగా ఉన్న పేద కుటుంబాల సంఖ్య 1995 సంవత్సరం నాటికి 18.5 శాతానికి పెరిగిపోయింది. ఈ విషయంలో యూరప్ పరిస్థితి కూడా ఏమంత మెరుగ్గా లేదు. ఉదాహరణకు అమెరికా కంపెనీలు కార్మికులను ప్రత్యక్షంగా

ఉద్యోగాల నుండి తొలగిస్తుండగా, జర్మనీ వంటి దేశాలలో తక్కువ వేతనాలతో తక్కువ పని గంటలను కల్పిస్తున్నారు. జీవిత కాలపు ఉపాధిని తమ దేశపు ఉదాత్త లక్షణంగా జపాన్ ప్రజలు గర్వపడేవారు. అయితే నేడు ఈ పరిస్థితి దరిదాపుగా 30 శాతం ఉద్యోగులకు మాత్రమే వర్తిస్తోంది. 70 శాతం జపాన్ ఉద్యోగుల పరిస్థితి డోలాయమానం గా వుంది.

1980 దశకం వరకు అమెరికా తాత్కాలిక ఉద్యోగుల జాబితాలో రిసెప్షనిస్టులు, సెక్రటరీలు మాత్రమే ఉండేవారు. ప్రస్తుతం కంపెనీ ప్రధాన యాజమాన్య బాధ్యత వహిస్తున్న వ్యక్తి మినిహా దరిదాపుగా ఆ క్రింది వారంతా తాత్కాలిక ఉద్యోగులే. జపాన్ లో తాత్కాలిక ఉద్యోగుల సంఖ్య మరింత ఎక్కువగా ఉంది. ఆ దేశంలో ఈ సంఖ్య మొత్తం ఉద్యోగులలో 16శాతంగా ఉంది. జర్మనీలో ఇది 10శాతంగా ఉంది. 1970వ సంవత్సరపు గణాంక వివరాల ప్రకారం అమెరికా ప్రజలలోన 70శాతం మంది మధ్య తరగతి ఆదాయాన్ని కలిగి ఉన్నారు. 1980 దశకం చివరి నాటికి ఈ సంఖ్య 67 శాతం తగ్గిపోయింది. 1980 దశకంలో 30 సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చే నాటికి మధ్య తరగతి వర్గంలో చేరుకొన్న వారి సంఖ్య 50 శాతంగా ఉంది. 1980 దశకం తర్వాత ఈ సంఖ్య 32 శాతానికి తగ్గిపోయింది. గతంలో అమెరికాలో మధ్యతరగతి వర్గానికి సేవలు అందించే రీటైల్ దుకాణాలు గణనీయమైన సంఖ్యలో ఉండేవి. అయితే నేడు ఈ రకమైన దుకాణాల సంఖ్య పెరుగుతోంది. కొత్తకార్ల కొనుగోళ్లలో 54 శాతం మేరకు అమెరికాలోని 20 శాతం మందిపై ఆదాయ వర్గాల వారే చేస్తున్నారు. మిగతా 80 శాతం మంది కేవలం వాడిన కార్లను కొనుగోలు చేయడంతో సరిపెట్టు కుంటున్నారు. సెకండ్ హ్యాండ్ వస్త్రాలను అమ్మే దుకాణాల సంఖ్య దరిదాపు రెట్టింపు అయ్యింది. ఈ రకంగా తగ్గిపోతున్న మధ్యతరగతి సంఖ్య బలాన్ని పేర్కొనేందుకు పలు ఇతర దాఖలాలు కూడా ఉన్నాయి.

గతంలో అమెరికాలో ట్రక్కు డ్రైవర్లు, అసెంబ్లీ లైన్ కార్మికులు మధ్యతరగతి జీవితాన్ని సౌకార్యాలను కల్గి ఉండేవారు. అయితే ఇప్పుడు ఉద్యోగాలు అంతర్ధానమై పోతున్నాయి. ఉదాహరణకు అమెరికా యుఎస్ స్టీలు కంపెనీలో 1,25,000 మంది కార్మికులుండేవారు. నేడు ఈ సంఖ్య 20,000 మందికి పడిపోయింది. ఆ కంపెనీ ఉత్పత్తి స్థాయి మాత్రం అలాగే ఉంది. అమెరికా ప్రభుత్వరంగ గణాంక వివరాల ప్రకారమే 25, 24 సంవత్సరాల మధ్య వయస్సు గలవారు తమ ఉద్యోగం కోల్పోతే తదుపరి ఉద్యోగంలో వారి ఆదాయ స్థాయి 20 శాతం వరకు తగ్గిపోతోంది. అలాగే వివాహం, పిల్లల పుట్టుక వంటి గణాంక వివరాలు కూడా మధ్య తరగతి వర్గం కుంచించుకుపోవడాన్ని సూచిస్తున్నాయి. 1950 దశకంలో పురుషులు 22 సంవత్సరాల ప్రాయంలోను, స్త్రీలు 20 సంవత్సరాల

ప్రాయంలోను వివాహమాడేవారు. 1990 నాటికి ఈ వయస్సు పురుషులకు 26 సంవత్సరాలకు, స్త్రీలకు 24 సంవత్సరాలకు పెరిగింది. దీనితోపాటుగా స్త్రీలు తొలిబిడ్డను కనే వయస్సు 21 సంవత్సరాల నుండి 25 సంవత్సరాలకు పెరిగింది.

అమెరికా సంపదలోని అత్యధిక భాగం ఆ దేశంలోని 1 శాతం సిరిగల వారి చేతిలో చిక్కుకుని ఉంది. ఈ వర్గం వారు అమెరికా కంపెనీల వాటాలలో 46 శాతం, ఫైనాన్షియల్ కెక్యూరిటీలలో 50 శాతంకు పైగా కలిగి ఉన్నారు. అలాగే రియల్ ఎస్టేట్ రంగంలోని పెట్టుబడులలో వీరి వాటా 40 శాతం. అమెరికా జనాభాలోని పై 10 శాతం కుటుంబాలు కంపెనీ వాటాలలో 90 శాతం, రియల్ ఎస్టేట్లో 80 శాతం కలిగి ఉన్నాయి. ఇక క్రింది 80 శాతం జనాభా వాటా ఆ దేశ సంపదలో 1983లో 19 శాతంగా ఉంది. 1989 నాటికి ఈ వాటా 15.4శాతం తగ్గిపోయింది. ఈ అసమానతలు రోజురోజుకు మరింత తీవ్రతరమవుతున్నాయి.

జపాన్ విషయంలో చూసినా పరిస్థితి ఏమంత మెరుగ్గా లేదు. ఆ దేశంలోని రెండవ పెద్ద పట్టణమైన వసాకాలో నిలువనీడలేని వారి సంఖ్య దారుణంగా పెరిగిపోతున్నదని ఈ మధ్య ఒక అమెరికా పత్రిక వార్తా కథనాన్ని ప్రచురించింది.

అంటే నేడు ప్రపంచంలోని పలు దేశాలలో మధ్యతరగతి ఆదాయ వర్గం సంఖ్య తగ్గిపోతుంది. దీని అర్థం ఆధునిక సమాజాలు కేవలం రెండే వర్గాలుగా విడిపోతున్నాయి. మధ్యతరగతి వర్గంలోని పలువురు కార్మికశ్రేణులలో చేరిపోతున్నారు. ఫలితంగా ఎటువంటి ఊగిసలాటలకు తావులేని భవిష్యత్ వర్గపోరాటాలకు రంగం సిద్ధం అవుతున్నది. కమ్యూనిజానికి, వర్గపోరాటాలకు కాలం చెల్లిపోయిందని గావుకేకలు పెడుతున్న వారు ఇక ఇప్పుడు తామే పక్షమో తేల్చుకోవాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడుతోంది. ప్రపంచ కార్మికవర్గ ఐక్యతకు కమ్యూనిస్టు మ్యూనిఫెస్టో ఇచ్చిన పిలుపు నేటి పరిస్థితులకు మరింతగా అన్వయిస్తుంది. రకరకాల వర్గాల గజిబిజితో సాగిన వర్గపోరాటపు చదరంగం నేడు మరింత సరళమైన రూపంలో, మరింత స్పష్టంగా ముందుకు సాగనున్నది.

28.3.2001

ప్రజాశక్తి

అమెరికా సృష్టించిన ఆటవికులే తాలిబాన్లు

కొద్ది రోజులుగా మనం తాలిబన్ ముప్పుల విధ్వంసం తాలూకు వివరాలను వింటున్నాం. వారు ఆఫ్ఘన్ చరిత్రను, అంతకుమించి యావత్ ప్రపంచ చరిత్రలో అంతర్భాగమైన పలు బుద్ధ విగ్రహాలను నేలమట్టం చేస్తున్నారు. ఇది నిస్సందేహంగా అనాగరిక చర్య. దీనికి ఏదో ఒక రోజున తాలిబాన్లు మూల్యం చెల్లించకతప్పదు. ఈ నేపథ్యంలోనే ఆధునిక ఆఫ్ఘనిస్తాన్ చరిత్రను ఒక్కసారి పునరావలోకించుకోవలసి ఉంది. కొద్ది దశాబ్దాల క్రితం ఆఫ్ఘనిస్తాన్ మధ్యయుగాలకు ముందున్న చరిత్రలో జీవించింది. అప్పట్లో ఆ దేశానికి మిగతా ప్రపంచంలో సంబంధం లేదు. మిగతా ప్రపంచం దృష్టిలో కూడా ఆ దేశ అస్తిత్వానికి ఏ మాత్రం ప్రాధాన్యత లేదు. ఈ పరిస్థితులలోనే అక్కడ నూర్ మహమ్మద్ తరక్కి నాయకత్వంలోని కమ్యూనిస్టులు తిరుగుబాటు ద్వారా అధికారంలోకి వచ్చారు. ఈ పరిస్థితి అమెరికాకు కంటగింపు అయింది. నాటి సోవియట్ యూనియన్ తో ఆధిపత్య పోరులో ఆఫ్ఘనిస్తాన్ లో ఎవరు అధికారంలో ఉంటారు అనేది కీలకాంశంగా ముందుకు వచ్చింది. దానితో నాటి తమ సమ్మనబంటు అనుంగు దేశమైన పాకిస్తాన్ తో కలిసి ఆఫ్ఘన్ కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పరోక్ష యుద్ధాన్ని ప్రకటించింది. ఆఫ్ఘనిస్తాన్ లోని ఛాందసవాదులను కూడగట్టి వారికి ఆయుధాలనిచ్చి ఆఫ్ఘన్ ప్రభుత్వం పైకి ఉసిగొల్పింది.

ఈ స్థితిలో ఆఫ్ఘనిస్తాన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీల మధ్య వైరుధ్యంలో భాగంగా నూర్ మహమ్మద్ తరక్కిని పదవీచ్యుతుడిని చేసి బ్రాక్ కర్మల్ అధికారంలోకి వచ్చాడు. అనతి కాలంలోనే కర్మల్ ఆహ్వానంపై రష్యా సైన్యాలు ఆఫ్ఘనిస్తాన్ లో ప్రవేశించాయి. దానితో అమెరికా, పాకిస్తాన్ సహాయంతో ఆఫ్ఘనిస్తాన్ లోని కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వంపై పవిత్ర యుద్ధం ప్రకటించిన తాలిబాన్లు మరింత రెచ్చిపోయారు. దీనితో పాటుగా బ్రాక్ కర్మల్

నాయకత్వంలోని ఆధునిక దృక్పథం గల ప్రగతి శీల ప్రభుత్వం చేపట్టిన పలు సంస్కరణలు కూడా ఆ దేశంలోని ఛాంసవాదులకు కంటగింపుగా మారాయి. దీనంతటి వలన పలువురు ఛాందసవాదులు పాకిస్తాన్, అమెరికా మద్దతు గల తాలిబాన్ల పక్షాన చేరారు. ఇక దీనితో ఆఫ్ఘనిస్తాన్లో ఒక భయానక యుద్ధ వాతావరణం నెలకొంది. సుదీర్ఘకాలం పాటు తాలిబాన్లకు, రష్యా సైన్యం మద్దతుతో నడుస్తున్న బ్రాక్ కర్మల్ ప్రభుత్వానికి మధ్య యుద్ధం కొనసాగింది. అయితే అప్పటికే ఆర్థికంగానూ, రాజకీయంగానూ బలహీన పడుతున్న సోవియట్ నాయకత్వం తుదకు బ్రాక్ కర్మల్ను ఆయన ఖర్గానికి ఆయనను వదిలిపెట్టి వెనక్కు మరలింది. కానీ సోవియట్ మద్దతు లేకుండా బ్రాక్ కర్మల్ ప్రభుత్వం దీర్ఘకాలం పాటు తాలిబాన్ ముప్పుర సైన్యాన్ని పాకిస్తాన్, అమెరికాల జోక్యాలను తట్టుకుని నిలబడింది. అయితే సోవియట్ యూనియన్ పతనంతో కర్మల్ ప్రభుత్వానికి నైతిక, పాదార్థిక, రాజకీయ మద్దతు అడుగంటింది. తుదకు తాలిబాన్లు ఎలాగైతేనేం ఆఫ్ఘనిస్తాన్లోని హెచ్చు భూభాగాన్ని ఆక్రమించుకోగలిగారు. మతఛాందసవాద ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరిచారు. అయితే ఇక్కడే చరిత్రలో ఒక మడతపేచీ వచ్చిపడింది. కమ్యూనిస్టు 'భూతాన్ని' అంతమొందించేందుకు అయితే మాత్రం గుడ్డిగా తాలిబాన్లను సమర్థించిన అమెరికా, పాకిస్తాన్లు అనంతర కాలంలో అదే తాలిబాన్ల ఆగ్రహవేశాలకు లోనయ్యారు. ఉస్మాన్ బిన్ లాడెన్ వంటి మత ఛాందసవాదులకు స్థావరంగా మారడం ద్వారా ఆఫ్ఘనిస్తాన్ అమెరికాకు సవాలుగా తయారైంది. అంటే ఒక రకంగా ఇది అమెరికా తనంతట తానుగా సృష్టించుకున్న సమస్య.

నేడు తాలిబాన్లు ఆఫ్ఘనిస్తాన్లోని చారిత్రక వారసత్వ సంపదను సర్వనాశనం చేయడాన్ని గర్హించితిరాలి. అయితే ఈ విషయంలో అమెరికా బాధ్యత ఎంత అనేది అసలైన ప్రశ్న. నాటి సోవియట్ యూనియన్కు వ్యతిరేకులెవరైనా సరే, వారెటువంటి వారైనా వారికి అన్ని రకాలుగా అమెరికా చేదోడువాదోడుగా నిలిచింది. ఈ గుడ్డి సోవియట్ వ్యతిరేక ఉన్మాదం కారణంగా అమెరికా ప్రభుత్వాలు పలు నియంతృత్వ దేశాలను కూడా సమర్థిస్తూ వచ్చాయి. ఇదంతా ఆఫ్ఘనిస్తాన్ ప్రజలపై ప్రేమతో జరిగింది ఏ మాత్రమూ కాదు. ప్రపంచంలో ఏ మూల ఏది జరిగినా దానిని తన స్వీయ ప్రయోజనాల బూతద్దంలో చూసి ప్రతిస్పందించడం అమెరికాకు ఆనవాయితీ. దీనికి తార్కాణమే చిలీలో ప్రజాతంత్రయంతంగా అధికారంలోకి వచ్చిన సాల్వడార్ అలెండీ ప్రభుత్వాన్ని కూలదోయడానికి అమెరికాకు కుట్ర చేయడం. అంటే మెజారిటీ ప్రజల మనోభీష్టం కానీ లేదా మద్దతు కానీ ఒక దేశంలోని ప్రభుత్వాన్ని సమర్థించడం లేదా వ్యతిరేకించడానికి అమెరికాకు కొలబద్ధ కాదు. ఇక్కడ అసలు సిద్ధాంతం అల్లా తన ప్రపంచ పోలీసు పెత్తనాన్ని కొనసాగించడం, కమ్యూనిజాన్ని వ్యతిరేకించడం మాత్రమే.

అందుచేత నేడు ఆప్టనిస్టాన్ లో జరుగుతున్న మత మారణ హోమానికి ఆ దేశ వ్యవహారాలలో జోక్యం చేసుకున్న అమెరికాకు బాధ్యత ఉంది. కాబట్టి ఈ రోజున తాము స్వయంగా సృష్టించిన తాలిబాన్ భూతాన్ని విమర్శించే హక్కు అమెరికాకు ఎంత వరకూ ఉన్నదనేది ఆ దేశం ఆత్మవిమర్శ చేసుకోవలసిన ప్రశ్న. అలాగే మన దేశ చరిత్రలో కూడా బౌద్ధమతాన్ని అణచివేసి దేశం నుండి తరిమివేసిన మచ్చ హైందవ మతంపై ఉంది. అయితే వేల సంవత్సరాల క్రితం జరిగిన ఈ తప్పిదానికి నేడు మనం ఎవరినీ బాధ్యులను చేయలేం. కాకపోతే సమకాలీన ఆర్ఎస్ఎస్ తాలిబాన్ల ప్రేలాపనలను, చర్యలను మనం విస్మరించలేము. సుదీర్ఘకాల మతోన్మాద పూరిత ప్రచారం ద్వారా మెజారిటీ మతస్థుల మనస్సులో విషం నింపి, మతద్వేషం నింపి దేశంలోని ఇతర మైనారిటీ మతాలపై అకృత్యాలకు పూనుకున్న చరిత్ర వీరికి ఉంది. ఎక్కడో యూరప్ ఖండంలో ఉన్న పారిస్ నగరం అసలు పేరు పారిసోరియం అని, అది పార్వతీ నిలయం అని ప్రచారం చేసేవారు. లండన్ లోని చర్చిలు సైతం హిందూ దేవాలయాలేనని ప్రకటించుకునేవారు. బాబ్రీ మసీదు కూల్చివేసి మన దేశ చరిత్రకు మచ్చతెచ్చిన వారు. వీరి నైతిక మద్దతుతో అధికారంలో కొనసాగుతున్న వారికి తాలిబాన్ల చర్య తమ ముప్పుర స్వభావాన్ని కప్పిపుచ్చుకునేందుకు ఒక మేలి ముసుగుగా మాత్రమే ఉపయోగపడగలదు. కాబట్టి నేడు ఆప్టనిస్టాన్ లో జరుగుతున్న అనాగరిక చర్యలను ఖండించే హక్కు ప్రపంచంలో ఎవరికి తక్కువ ఉందో వారే నేడు బిగ్గరగా గొంతెత్తి తాలిబాన్లను విమర్శిస్తున్నారు. నేడు ప్రపంచంలో కొనసాగుతున్న ఆటవిక నీతికి ఇది పరాకాష్ఠ. కాబట్టి ప్రపంచంలోని ప్రతి మతమూ, దేశమూ, ద్వంద్వ నీతికి స్వస్థిచెప్పి ఇతర దేశాలు, మతాల పట్ల సహనంతో వ్యవహరించడం నేర్చుకున్నప్పుడే ఆ దేశాలు లేదా మతాల మాటలకు, చేతలకు గౌరవనీయత, ఆమోదయోగ్యత ఏర్పడతాయి. మహాకవి శ్రీశ్రీ చెప్పినట్లు “ఆకలిలో, అజ్ఞానంలో తెలియని ఏ తీవ్ర శక్తులో నడిపిస్తే నడిచే మనుష్యులు అంతా తమ ప్రయోజకత్వం తామే భువికి అధినాథులమని” తలపోసే మధ్యయుగాల మనస్తత్వానికి తెరదించకుండా మనం నిజంగా ఆధునికులం కాలేం.

13.3.2001

ప్రజాశక్తి

పతన దిశగా పెట్టుబడి విధానం?

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ, అన్ని మానవ సంబంధాలను ఆర్థిక సంబంధాలుగా, వస్తు మార్పిడి సంబంధాలుగా మార్చివేస్తుందని మార్చి 19వ శతాబ్దంలోనే చెప్పాడు. ఈ మొత్తం ప్రక్రియలో పరాయికరణ (Alienation) పాత్రను కూడా ఆయన వివరించాడు. మార్క్స్, శాస్త్రీయ దృక్పథంతో ముందే ఊహించి చెప్పినట్లుగా 20 శతాబ్దం చివరికి మానవుడు మరింత పరాయికరణకు తనను తాను మార్కెట్ సరుకుగా చేసుకొనే స్థాయికి మార్పుచెందాడు. ఇలా మానవ సంబంధాలు అన్నింటినీ పరిపూర్ణంగా మార్చివేసిన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ, నేడు ఒక పెద్ద అగాధం ముందు నిలబడి ఉంది. మార్కెట్ వ్యవస్థ ప్రాతిపదికపై, లాభార్జనపై ఆధారపడి నడిచిన ఈ వ్యవస్థ నేడు మరణశయ్యపై ఉంది. తన ఉత్పాదకశక్తులు అన్నింటినీ వినియోగించుకోవడం పరిపూర్ణి చేసుకొని దివాలా పరిస్థితిలో ఉంది. నూతన ఉత్పాదక సంబంధాలకు ఆటంకంగా నిలుస్తోంది.

ప్రస్తుత పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తన పతనావస్థలో చివరకు సాంస్కృతిక రంగాన్ని కూడా విడిచిపెట్టడం లేదు. సరుకుల ఉత్పత్తితో ఆరంభించి, తరువాత సేవా రంగానికి విస్తరించి, అనంతరం మానవ సంబంధాలు అన్నింటినీ వస్తు మార్పిడి సంబంధాలుగా మార్చివేసి, తుదకు సాంస్కృతిక రంగాన్ని కూడా కబళిస్తోంది. ఈ ప్రక్రియతో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తన చివరి దశను చేరుకొందని “ది ఏజ్ ఆఫ్ యాక్సెస్” అనే పుస్తకంలో జెరెమిరిఫేకిన్ అంటాడు. పారిశ్రామిక యుగంలో మానవులు, వస్తువులను తయారు చేయడం, లేదా సేవలను అందించడం ద్వారా జీవనోపాధిని పొందారు. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ చివరిదశలో, అది నూతన సోషలిస్టు సంబంధాలకు, వ్యవస్థకు కావలసిన ఉత్పాదక శక్తులను స్థిం చేస్తోంది. మేధస్సు గల యంత్రాలు (రోబోట్ల వంటివి)

తయారు చేయడం ద్వారా వ్యవసాయం, పరిశ్రమలు సేవా తదితర రంగాలలో మానవుడి శ్రమను అవి క్రమేణా తొలగిస్తున్నాయి. ఇది సాఫ్ట్‌వేర్ విప్లవ రూపంలో జరుగుతోంది. అలాగే ఆర్టిఫిషియల్ ఇంటెలిజెన్స్ వంటి రంగాలలో జరుగుతున్న కృషి కూడా దీనికి తోడు అవుతోంది. వ్యవసాయం, ఫ్యాక్టరీలు, పలు సేవా రంగ పరిశ్రమలు మరింతగా యాంత్రిక పరిధులలోకి వెళ్లిపోతున్నాయి. 21వ శతాబ్దంలో భౌతిక, మానసిక శ్రమలను యంత్రాలే నిర్వహించే పరిస్థితి కనపడుతోంది. ఫలితంగా మానవుడి శ్రమకంటే యంత్రాలను వినియోగించుకోవడమే చౌక అయ్యే పరిస్థితి వస్తోంది. రిఫేకిన్ అంచనాల ప్రకారం 2050 సంవత్సరం నాటికి, జనాభాలోని కేవలం 5 శాతం మంది శ్రమతోనే అత్యధిక శాతం ప్రజలకు కావల్సిన సరుకులు, సేవలను అందించవచ్చు. పొలాలు, కర్మాగారాలు, కార్యాలయాలలో కేవలం యంత్రాలే పనిచేసే పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది.

ఈ మొత్తం పరిస్థితిని, వ్యవస్థని 'హైపర్ క్యాపిటలిస్ట్' వ్యవస్థగా అభివర్ణిస్తున్నారు. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాలూకు ఈ నూతన దశలో, మార్కెట్లో వస్తువులను కొనడం, ఆస్తులను సొంత అదుపులో ఉంచుకోవడం పాతబద్ధ పద్ధతులు కానున్నాయి. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా, పలు పెద్ద కంపెనీలు తమ రియల్ ఎస్టేట్ ఆస్తులను అమ్మివేయడం, యంత్ర పరికరాలను సైతం లీజుకు తీసుకోవడం, తమ కార్యకలాపాలను వెలుపలి వారికి సబ్-కాంట్రాక్ట్ చేయడం వంటివి అన్నీ ఈ నూతన పరిస్థితిలో భాగమే. భౌతికంగా ఆస్తులపై యాజమాన్యం కలిగి ఉండడం నేడు పలు కంపెనీలకు అదనపు భారంగా పరిణమిస్తున్నది. ఈ నేపథ్యంలోనే ప్రైవేటు ఆస్తి అంతమై తీరుతుంది అన్న మార్క్స్ మాటలను గుర్తు చేసుకోవచ్చు.

మానవ శ్రమను యంత్రాలు తొలగించి వేసే పరిస్థితిలో ఇక ఉపాధికల్పనా రంగంగా మిగిలేదల్లా సాంస్కృతిక రంగం మాత్రమే. ఇతరులకు సాంస్కృతిక అనుభవాలను అందించడం ద్వారా పొట్టపోసుకునే వారి సంఖ్య పెరుగుతుంది. ఈ రకంగా చూస్తే ప్రకృతి వనరులను సరకులుగా మార్చివేయడంతో ప్రారంభమైన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ప్రయాణం, మానవుడి సమయాన్ని సరుకుగా మార్చివేయడంతో ముగిసిపోబోతుంది. ఈ చివరి దశలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ, మానవుడి ప్రతి అనుభవాన్ని, ఆనందాన్ని డబ్బు చెల్లించి పొందేదిగా మార్చి వేస్తుంది. మానవుల మధ్య విశ్వాసం, అవగాహన, సుహృద్భావాల స్థానంలో కాంట్రాక్టు సంబంధాలను ఏర్పరుస్తుంది. ఇతరుల నుండి గౌరవం పొందడం, ప్రేమను పొందడం, సానుభూతిని పొందడం వంటివి కూడా కొనుగోలు చేయవలసిన పరిస్థితి రావచ్చు. అంటే మానవ జీవితం యావత్తు, మార్క్స్ పెట్టబడి గ్రంథంలో వివరించిన మారకం సరుకుగా మారిపోతోంది.

ఈ మధ్య కాలం వరకూ, పరిపక్వమైన మార్కెట్ వ్యవస్థలో కూడా, వ్యాపారం అనేది మనిషి జీవితంలో పాక్షిక భాగంగా మాత్రమే ఉంటూ వచ్చింది. వస్తువుల సేవల మార్పిడికి అమ్మకందారులు, కొనుగోలుదారులు తాత్కాలిక ప్రాతిపదికన కలవడం జరిగేది. దీని తరువాత అమ్మకందారులు, కొనుగోలుదారుల మధ్య సంబంధం తొలగిపోయేది. వ్యక్తుల మధ్య సంబంధం తొలగిపోయేది. వ్యక్తులు మిగతా జీవితమంతా మార్కెట్ వ్యవస్థకు వెలుపల గడిచేది. అంట, వస్తు రూపం దాల్చని, వ్యాపార ధోరణి లేని సాంస్కృతిక సమయం ఇంకా కొంత మిగిలి ఉండేది. అయితే హైపర్ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో (పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ చివరిదశగా పేర్కొన్నది) మానవుడి మొత్తం సమయాన్ని వినిమయ సరుకుగా మార్చివేయబోతున్నది. ఉదాహరణకు ఒక కొనుగోలు దారుడు కారును కొన్న తరువాత, అతనికీ, ఆ కారును అమ్మిన డీలరుకూ అంతటితో సంబంధం ముగిసిపోయేది. అయితే ప్రస్తుతం జరుగుతున్నట్లుగా (అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో) ఆ కారునే గనుక లీజుకు తీసుకుంటే కారు సరఫరాదారుతో ఒప్పందం ఉన్నంత కాలం వినియోగదారుడికి, సరఫరాదారుకు మధ్య సంబంధం ఉండి తీరుతుంది. ఇటువంటి సంబంధాన్నే అమ్మకందారుడు నేడు అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో కోరుకుంటున్నాడు. లీజులు, భూస్వామ్యాలు మొదలైన వాటి ద్వారా మానవుని సమయం అంతా వ్యాపార పరిధిలోకి వచ్చేస్తోంది. దీనితో, ఇంతకుముందు వ్యాపార పరిధిలో లేని వ్యక్తిగత సాంస్కృతిక జీవితం కూడా వ్యాపార సంబంధాల పరిధిలోకి వస్తుంది. వాస్తవానికి ఇది నేటి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ సంక్షోభం. 1980-90 దశకాలలో పలు రంగాలపై ప్రభుత్వం అడుపు తగ్గించి వేయటం వేలం వెర్రిగా సాగింది. అనంతరం రెండు దశాబ్దాల కాలంలో రవాణా, పౌర సదుపాయాలు, టెలికమ్యూనికేషన్ల వంటి రంగాలు అన్నీ ప్రైవేట్ వ్యాపారంగా మారిపోయాయి. ఇక ఇప్పుడు ప్రైవేటు వ్యాపారం విస్తరణకు మిగిలినదల్లా సాంస్కృతిక రంగమే. సాంస్కృతిక ఆచారాలు, వేడుకలు, కళలు, క్రీడలు, సామాజిక ఉద్యమాలు కూడా వ్యాపార సంబంధాల పరిధిలోకి వచ్చేస్తున్నాయి. కాగా ఈ పరిస్థితిలో నాగరికత మనుగడ సాగించగలదా అన్నదే ప్రశ్న.

ఈ సందర్భంలోనే మనం కార్లమార్ఫ్ చెప్పిన మాటలను గుర్తు చేసుకోవచ్చు. కమ్యూనిస్టులు, సివిల్లైజేషన్ స్థానంలో సోషలైజేషన్ తీసుకువస్తారని, ఆయన ఒక సందర్భంలో పేర్కొన్నారు. కాబట్టి, ప్రస్తుత నాగరికతా సంక్షోభం మానవీకరించబడిన సమాజం ఏర్పాటులో మాత్రమే ముగియగలదు. తద్వారా మమాత్రమే మానవ జాతి పరాయికరణను అధిగమించగలదు.

ఏ వ్యవస్థ అయినా తన పూర్తి ఉత్పాదక శక్తి సామర్థ్యాలు ఉడిగిపోయిన తరువాతే అంతమవుతుంది. ఇప్పుడు ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ఉత్పాదకశక్తుల అభివృద్ధిలో అంతిమ దశను చేరుకుంటున్నది. నూతన ఉత్పాదక సంబంధాలకు ఇది ఆటంకంగా నిలుస్తోంది. మానవుడి సహజ ప్రవృత్తికి పూర్తిగా విరుద్ధమైన దిశలో అది ప్రయాణిస్తున్నది. ఫలితంగా ప్రపంచ మానవాళి ఇక ఎంతమాత్రమూ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను సహించి, భరించలేని పరిస్థితి ఏర్పడుతోంది. అమెరికా వంటి దేశాలలో సైతం, ఈ వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా తలెత్తుతున్న నిరసనలే దీనికి తార్కాణం. సంఘజీవిగా మానవుడి సహజ స్థితిని తిరిగి పునరుద్ధరించవలసిన దశకు మనం చేరుకుంటున్నాం. వేలాది సంవత్సరాలు దోపిడీ వ్యవస్థల చరమాంకాన్ని చవిచూస్తున్నాం. ఈ పరిణామ దశ తాలూకు, సంక్షోభాలను ఒడిదుడుకులను తట్టుకుని నిలబడేందుకు ప్రగతి శీలురందరూ సిద్ధం కావాలి.

30.6.2000

ఆంధ్రప్రభ

ఆర్థిక సంక్షోభం వైపు అమెరికా అడుగులు?

అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ అప్రతిహతంగా ఎదుగుతూ పోతోంది. గత తొమ్మిది సంవత్సరాలుగా అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ విస్తరణ ఊహకు అందని స్థాయిలో జరుగుతోంది. ఇది మొత్తం అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ చరిత్రలోనే రికార్డు. అయితే ఇక్కడ మనం గుర్తించవలసిన విషయం ఒకటుంది. గతంలో తూర్పు ఆసియా దేశాల ఆర్థిక వ్యవస్థ ఇంతకంటే సుదీర్ఘ కాలమే తిరుగులేకుండా విస్తరించింది. ఉదాహరణకు జపాన్ ఆర్థిక వ్యవస్థ సుమారు దశాబ్దంపైగా నింగి వైపు దూసుకుపోయింది. అయితే ఈ ఆర్థిక పురోగమనం. జపాన్ లో 1990వ దశకం ఆరంభంలో ఆగిపోయింది. జపాన్ ఆర్థిక వ్యవస్థనాటి నుండి నేటి వరకూ ఆర్థిక సంక్షోభంలో కొట్టుమిట్టాడుతూనే ఉంది. కాగా ప్రస్తుత అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ విస్తరణ అన్ని రకాల మౌలిక ఆర్థిక సూత్రాలను తిరగరాసేలా ఉంది. ఉదాహరణకు ఆ దేశంలో నిరుద్యోగుల సంఖ్య ఒక స్థాయి కంటే తగ్గిన ప్రతిసారీ ఆ దేశంలో ద్రవ్యోల్బణం విపరీతంగా పెరిగింది. కానీ ఈసారి అలా జరగడం లేదు. అయితే తూర్పు ఆసియా దేశాలలో లానే అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ పురోగతికి కూడా ఏదో ఒక రోజు తెరపడక తప్పదు. తమ దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ పురోగతిని తిరుగులేనిదిగా ఊహించుకుంటున్న కొందరు అమెరికా ఆర్థికవేత్తలు, ఇక తమ దేశంలో ఆర్థిక సంక్షోభం, ఆర్థికమాంద్యం వంటి వాటికి కాలం చెల్లినట్టేనని భావించుకుంటున్నారు. కానీ ఈ ఊహ ఒక భ్రమ మాత్రమేననేది రుజువు కావడానికి ఎక్కువ కాలం పట్టదు.

నేడు అమెరికా ఆర్థికవేత్తలలోని పలువురు ప్రస్తుత అమెరికాన్ ఆర్థిక వ్యవస్థ 1920ల నాటి పరిస్థితిని తలపింపజేస్తున్నదని అందోళన వ్యక్తం చేస్తున్నారు. 1920లో కూడా అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ ఇలాగే విస్తరించింది. అప్పటి ఆర్థిక విస్తరణకు ఆటోమొబైల్, ఎలక్ట్రానిక్ రంగాలు పునాదిగా వున్నాయి. 1920వ దశకంలో ఇప్పటిలాగే తక్కువ

శాతం ద్రవ్యోల్బణంతో, విపరీతమైన ఉత్పాదకతతో విస్తరించిన అమెరికాన్ ఆర్థిక వ్యవస్థ 1929 చివరి నాటికి కుప్పకూలిపోయింది. నాడు ఈ సంక్షోభంలోకి అమెరికాతో పాటు పలు ఇతర దేశాలు కూడా లాగబడ్డాయి. అందుచేతనే దీనిని యావత్ ప్రపంచమూ “గ్రేట్ డిప్రెషన్”గా గుర్తించుకుంటోంది. నేడు కూడా అమెరికాలో అత్యంత తక్కువ ద్రవ్యోల్బణంతో హెచ్చు ఉత్పాదకతతో అభివృద్ధి కొనసాగుతోంది. నేటి పరిస్థితి, 1920ల నాటి పరిస్థితినే పోలి ఉండడం గమనార్హం.

ఇప్పుడు అలన్ గ్రీన్ స్పాన్ నాయకత్వంలోని అమెరికా ఫెడరల్ బ్యాంక్ పై అటు ప్రజలకు, ఇటు రాజకీయ వేత్తలకు కూడా తిరుగులేని విశ్వాసం ఉంది. మనం చరిత్రలో ఓసారి వెనుకకు తిరిగి చూస్తే 1920లో కూడా, వాణిజ్య రంగంలోని ఒడుదుడుకులను ఎదుర్కోవడంలో అమెరికా ఫెడరల్ బ్యాంక్ సమర్థవంతమైనదనే విశ్వాసం అప్పటి ఆర్థిక వేత్తలలో కూడా ఇంతే ప్రగాఢంగా ఉండేది.

అయితే ఆ విశ్వాసం చివరకు వచ్చింది. ఫెడరల్ బ్యాంక్ నిర్ణయాలలోని అనేక లోటుపాట్లు 1929లో అమెరికా షేర్ మార్కెట్ పతనానికి, ఆ తర్వాత దీర్ఘకాలిక ఆర్థిక మాంద్యానికి దారితీయించాయి. దానితో అమెరికా ఫెడరల్ బ్యాంక్ చాలా గుణపాఠాలను నేర్చుకుంది. అయితే 1920వ దశకం నాటి ఆర్థిక పురోగమన చోదక శక్తులకు, ఇప్పటి అమెరికా ఆర్థిక పురోగమన శక్తులకు చాలా తేడా ఉంది. ప్రస్తుతం అమెరికా ఆర్థిక రంగంలో పురోగతి ఆత్మ్యాధునిక సమాచార సాంకేతిక రంగ విప్లవం ద్వారా జరుగుతోంది. ఈ సమాచార సాంకేతిక రంగంలో పెట్టుబడుల తీరు, 1920వ దశకం నాటి ఆటోమొబైల్ రంగపు పెట్టుబడుల తీరుకు భిన్నమైనది. 1920లో పారిశ్రామిక రంగంలో ఉత్పాదకత లాభాల పెరుగుదలకు గాను నిరంతరం ఒకే మోతాదులో పెట్టుబడులు పెట్టవలసిన పరిస్థితి ఉండేది. అయితే ఇప్పటి సమాచార సాంకేతిక రంగం విస్తరణకు గాను, తొలిదశలోనే అత్యంత భారీ స్థాయిలో పెట్టుబడులు కావలసి వస్తున్నాయి. అనంతరం ఈ పెట్టుబడుల అవసరం తగ్గిపోతోంది. కాబట్టి అమెరికన్ ఆర్థిక రంగంలో ఇప్పుడు సంక్షోభం అంటూ వస్తే అది గతంలో లాగా ఉండదు. ఒకపక్క స్థిరంగా ఉండిపోయిన ఆధునిక సాంకేతిక రంగ పరిశ్రమల ఏర్పాటు వ్యయం, మరోపక్క ఆర్థిక మాంద్యం ఏర్పడడం వలన తగ్గిపోయే ఆదాయం, పరిశ్రమలలో లాభాలు, ఉపాధి అవకాశాలు తీవ్రంగా తగ్గిపోయే ప్రమాదకర పరిస్థితి కల్పిస్తాయి. తమ డిమాండ్ - లాభాలు తగ్గడం గమనించిన ఈ నూతన ఆర్థికరంగ పరిశ్రమలు, ధరలను తగ్గించడం లేకా ఇతర సేవలను పెంచడం వంటి చర్యలకు పూనుకుంటున్నాయి. తద్వారా తమ బలహీనతలను అధిగమించేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాయి. కంప్యూటర్ చిప్స్ తయారు చేసే ఇంటెల్ కంపెనీ 1990 వ సంవత్సరంలో తన పెట్టుబడి వ్యయ మొత్తాన్ని 60

శాతం మేరకు పెంచింది. అదే కంపెనీ 1991లో ఈ వ్యయాన్ని మరో 40 శాతం పెంచింది. ఓ పక్క ఆర్థిక సంక్షోభ పరిస్థితిలో చిక్కుకుని ఉన్న ఆ కంపెనీ అదనపు పెట్టుబడులను పెట్టవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. మరెన్నో ఆధునిక సాంకేతిక రంగ పరిశ్రమలు కూడా ఇదే పరిస్థితిలో ఉన్నాయి. లాభాలు - డిమాండ్ తగ్గడంతో తమ పెట్టుబడి వ్యయాన్ని తగ్గించుకోవలసిన ఈ కంపెనీలు తమ పరిశోధన, అభివృద్ధి రంగాలపై వ్యయాన్ని తగ్గించుకోలేవు. ఈ స్థితిలో ఆధునిక సాంకేతిక రంగ పరిశ్రమల సేవలకు డిమాండ్ మరింత తీవ్రంగా పడిపోయిన మరుక్షణం అవి అంతులేని నష్టాల ఊబిలోకి కూరుకుపోతాయి.

ఆధునిక సాంకేతిక రంగ పరిశ్రమలు చేసే కొనుగోళ్లు కూడా దినదిన ప్రవర్ధమాన మౌతున్నాయి. ఉత్పాదక పరికరాల కొనుగోలులో సగానికి పైగా ఈ సమాచార - సాంకేతిక రంగ పరిశ్రమలే. మరోపక్క సాంప్రదాయక రంగ పరిశ్రమలలో మార్కెట్, కొనుగోళ్లు స్తబ్ధంగా ఉండిపోవడమో లేదా తగ్గిపోవడమో జరుగుతోంది. అంటే నేటి అమెరికా షేర్ మార్కెట్ అభివృద్ధి అంతా సమాచార - సాంకేతిక రంగ పరిశ్రమలపైనే ఆధారపడి ఉంది. అమెరికన్ ఆర్థికరంగంలోని చాలా విభాగాలు (ప్రస్తుతానికి సమాచార - సాంకేతిక రంగ పరిశ్రమ మినహా) తరచూ అనేక ఒడిదుడుకులకు లోనవుతున్నాయి. కానీ ఆధునిక సాంకేతిక పరిశ్రమల శక్తి సామర్థ్యాలు ఆ లోసుగులను కప్పిపెట్టి ఉంచగలుగుతున్నాయి. అంటే వాస్తవానికి అమెరికా ఆర్థిక పరిస్థితి నివురుగప్పిన నిప్పులా ఉందన్నమాట.

అంతేకాకుండా వినియోగదారుల ఆదాయాలు కూడా నిరంతరం ఒడిదుడుకులకు లోనవుతున్నాయి. ఉద్యోగుల ఆదాయాలు కంపెనీల లాభాలతోనూ, మార్కెట్ దయాదాక్షిణ్యాలతోనూ హెచ్చుగా ముడిపడి వుంటున్నాయి. లాభాలు సాఫీగా వచ్చింత వరకు అమెరికాలోని ఉద్యోగుల కొనుగోలు శక్తికి ఢోకా ఉండదు. అయితే ఎప్పుడైతే పరిశ్రమల లాభాలు కుంటుపడతాయో మరుక్షణం అది మార్కెట్లోనూ, ఉద్యోగుల కొనుగోలు శక్తి పడిపోవడంలోనూ ప్రతిబింబిస్తుంది. అలాగే అమెరికా కంపెనీలలో రానురాను తాత్కాలిక ఉద్యోగుల సంఖ్య పెరుగుతోంది. అమెరికా కంపెనీలలో పనిచేస్తున్న కాంట్రాక్టు కార్మికులను కూడా కలుపుకుంటే ఇటువంటి ఉద్యోగుల సంఖ్య మొత్తం ఉద్యోగుల సంఖ్యలో సుమారు 13 శాతం ఉంది. దీనితో పాటుగా అమెరికాన్ కుటుంబాల ఆర్థిక స్తోమత కూడా డోలాయమాన స్థితిలో పడే అవకాశం నేడు గతంలో కంటే హెచ్చుగా ఉంది. 1989లో అమెరికా షేర్ మార్కెట్లో 28 శాతం మాత్రమే ఉన్న ఈ కుటుంబాల వాటాలు నేడు 54 శాతానికి చేరుకున్నాయి. ఇది చాలదన్నట్లు అమెరికన్ కుటుంబాలలో చాలా భాగం, తమ అవసరాలకై కంపెనీలు కూడా బ్యాంకుల నుండి

పెద్ద మొత్తంలో రుణాలు తీసుకున్నాయి. ఈ పరిశ్రమలు లాభాల బాటలో నడిచినంత కాలం ఈ రుణభారం పెద్ద ఇబ్బంది కలిగించదు. ఆర్థిక పరిస్థితిలో ఏ మాత్రం సంక్షోభం ఏర్పడినా ఈ రుణాలు మోయలేని భారమౌతాయి. అమెరికన్ ప్రజలు పొదుపు చేసే మొత్తం కూడా గతంలో కంటే చాలా తగ్గింది. తాము షేర్ మార్కెట్లో పొందిన లాభాలను ప్రజలు విశ్వంఖలంగా ఖర్చు పెడుతున్నారు.

1999 అమెరికాలో సుమారు 700 బిలియన్ల డాలర్ల విదేశీ ధనం వచ్చి చేరింది. అయితే అమెరికాలో ఆర్థిక అభివృద్ధి రేటు సన్నగిల్లితే ఈ ధన ప్రవాహం ఆగిపోతుంది. డాలర్ మారకంలో కొనుగోళ్లకు విదేశీ రుణదాతలు సిద్ధంగా ఉన్నంత వరకు మాత్రమే అమెరికా ఆర్థిక పరిస్థితి స్థిరంగా ఉండగలదు.

పెరుగుట విరుగుట కొరకే అన్నట్లు ప్రతి రంగానికి ఏదో ఒక రోజు తిరోగమనం తప్పదు. సమాచార - సాంకేతిక రంగ విప్లవం కూడా ఏదో ఒక రోజున తప్పనిసరిగా వెనుకపట్టుపట్టక తప్పదు. అంటే నూతన ఆర్థిక రంగంలోని ఈ తిరోగమనం అమెరికా ఆర్థిక వ్యవస్థ ఆర్థిక మాంద్యంలోకి కూరుకుపోవడానికి తొలిమెట్టు కాగలదు. 150 సంవత్సరాల క్రితం, కార్లమార్చ్ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో తరచుగా ఆర్థిక సంక్షోభాలు వస్తాయని ముందుగానే తన రచనలలో రుజువు చేశాడు. ఈ ఆర్థిక సంక్షోభాలు ఒకదాని తరువాత ఒకటి పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థను నాశనం చేస్తాయని వివరించాడు. ప్రస్తుతం అమెరికాలో మరో ఆర్థిక సంక్షోభమే వస్తే అది బహుశా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు సమాధి కట్టేదిగా పరిణమించవచ్చు. అంతేకాకుండా నేడు ప్రపంచంలోని పలు దేశాలలో “గ్లోబలైజేషన్” పేరుతో అమలు జరుగుతున్న ఆర్థిక విధానాలు ఈ సంక్షోభాన్ని విశ్వజనీనం చేయగలవు. ప్రస్తుతం “పెట్టుబడి”, దేశాల సరిహద్దులను చెరిపివేస్తున్నట్లు గానే రానున్న ఆర్థిక మాంద్యం కూడా అన్ని సరిహద్దులను చెరిపివేయగలదు. కాబట్టి మన దేశం వంటి దేశాలు అమెరికా నాయకత్వంలోని పెట్టుబడిదారీ దేశాలు, సర్వరోగ నివారిణిగా భావిస్తున్న సరళీకృత ఆర్థిక విధానాలను ఎంత తక్కువగా స్వీకరిస్తే అంత మంచిది. ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమల ప్రైవేటీకరణ వంటి విధానాలకు, మన దేశం వంటి మూడవ ప్రపంచ దేశాలు స్వస్తి చెప్పాలి. అంతకుమించి ఆర్థిక వ్యవస్థపై ప్రభుత్వం పట్టును పెంచేందుకు మరింత హెచ్చుగా కృషి చేయాలి. ఈ విధానం మాత్రమే మన దేశం వంటి దేశాలకు ఆర్థికంగా సరైన పంథా. ఈ విషయంలో మనం చైనా వంటి దేశాలను ఎంత ఎక్కువగా ఆదర్శంగా తీసుకుంటే అంత మంచిది. తద్వారా మాత్రమే మనం ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలో రానున్న ఉత్పాతాలను తట్టుకోగలుగుతాము.

19 ఫిబ్రవరి 2000

ఆంధ్రప్రభ

‘విప్లవం’ వెలుగులో పాంచి ఉన్న చీకట్లు

ఒకప్రక్క పెరుగుతున్న ఉత్పాదత, మరోపక్క పడిపోతున్న కొనుగోలు సామర్థ్యం. రాసున్న సంక్షోభాన్ని సూచిస్తున్నాయి. గత దశాబ్ద కాలంలో అమెరికాలోని శారీరక శ్రమ చేసే కార్మికులు 15 శాతం తమ కొనుగోలు శక్తిని కోల్పోయారు. అదే కాలంలో వివిధ కంపెనీలలో ఉన్నత స్థానాలలో ఉన్నవారూ సాధారణ ఫ్యాక్టరీ కార్మికులని కంటే 29 రెట్లు అధికంగా వేతనాలు పొందుతున్నారు. ఇది 1992 నాటికి 100 రెట్లకు చేరుకుంది.

మన దేశంలో ముఖ్యంగా మన రాష్ట్రంలో నిన్నమొన్నటి నిశ్చల, నిశ్చింతాల పరిస్థితి మారిపోతోంది. నేటివరకూ దేశంలో కొనసాగిన సోకాల్డ్ “సోషలిస్టు” వ్యవస్థ రంగు వెలిసిపోతోంది. గతంలో పలు రూపాలు, ముసుగులలో సాగిన పెట్టుబడిదారీ, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ, నేడు నగ్నంగా విలయతాండవం చేస్తోంది.

ఓపక్క ప్రభుత్వరంగ సంస్థల మూసివేతలు, సిబ్బంది తగ్గింపులు, దీనితో పెరిగి పోతున్న సైన్యం జాబితా... రాబోయే ఐదు సంవత్సరాల కాలంలో మూడు లక్షల మందికిపైగా నిరుద్యోగులు తోడవుతారని అంచనా. నేడు మన రాష్ట్రంలో 16 వేలకు పైగా పరిశ్రమలు మూతపడడంగానీ, ఖాయిలాపడడం గానీ జరిగింది. ప్రపంచ బ్యాంకు ఏజెంటుగా వ్యవహరిస్తున్న రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అన్ని రంగాలలోనూ యంత్రాల వినియోగం పేరుతో నిరుద్యోగ సైన్యాన్ని సృష్టిస్తోంది. రోడ్లు వేయడం, కాల్వలు తవ్వడం, భవనాల నిర్మాణంతో సహా అన్ని రంగాలలోనూ భారీ యంత్రాల వినియోగం జరుగుతోంది. వాస్తవానికి మానవుల భౌతిక శ్రమను తగ్గించి, వారికి వరప్రసాదంగా మారవలసిన కంప్యూటరీకరణ, మన దేశంలోని లక్షలాదిమంది కార్మికులు, విద్యార్థుల పట్ల శాపంగా మారుతోంది. మన రాష్ట్రంలో ఇప్పటికే 40 లక్షల మంది నమోదైన నిరుద్యోగులున్నారు.

సంవత్సరానికి 10 లక్షల వంతున రాసున్న 20 సంవత్సరాలలో 2 కోట్ల మందికి ఉపాధి కల్పిస్తున్నామని ముఖ్యమంత్రి చెబుతున్నారు. టూరిజం, ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీల ద్వారా ఈ ఉపాధి అవకాశాలు ఏర్పడతాయని అంటున్నారు. కానీ వాస్తవానికి ఆర్థిక సంస్కరణలు అమలు జరిగిన ప్రతి దేశం అనుభవం దీనికి విరుద్ధంగా ఉంది. మానవాళి పట్ల వరప్రసాదం కావలసిన ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానం పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ వ్యవస్థలో ప్రజల పాలిట శాపమాతోంది. ఈ సాంకేతిక పరిజ్ఞానం తాను సృష్టించే ఉద్యోగాల కాన్న పోగొట్టే ఉద్యోగాలే ఎక్కువగా వునాదని చేసుకుంటుంది. ఈ ప్రక్రియ ముద్దు పేరే ఉపాధిరహిత అభివృద్ధి.

మనం ప్రస్తుతం కంప్యూటర్ యుగంలో ఉన్నాం. కంప్యూటర్లు మొత్తం మన జీవిత గమ్యాన్నే మార్చివేస్తున్నాయి. పారిశ్రామికీకరణ రంగాలలో ఉత్పాదకతను ఊహకందనంత గా మెరుగుపరుస్తున్నాయి. ఈ మొత్తం ప్రక్రియ వాస్తవానికి మానవజాతికి వరం లాంటిది. అయితే ఈ ప్రక్రియ వెనుక గొప్ప సామాజిక, రాజకీయ సంక్షోభాలు వేళ్లాను కుంటున్నాయి. సమాచార విప్లవ సాంకేతిక పరిజ్ఞానం మెల్లమెల్లగా కోట్లాది మందికి ఉపాధి లేకుండా చేస్తోంది. పలువురు ఉద్యోగాలు కోల్పోతున్నారు. నేడు ఏ కంపెనీ యాజమాన్యం వారు వారి బోర్డు రూములలో జరిపే చర్చలు చూసినా కనపడే ప్రధాన అంశం ఉద్యోగులను తగ్గించడం. అదే సమయంలో ఆధునిక యంత్రపరికరాల ద్వారా ఉత్పాదకతను పెంపొందించడం.

ఈ పరిణామాలకు పలు ఉదాహరణలు పేర్కొనవచ్చు. జెరోమీ రిఫ్లెయిన్ రాసిన పుస్తకం “ది ఎండ్ ఆఫ్ వర్క్”లో ఈ క్రింది ఉదాహరణలు ఇచ్చారు. 1981-1991 దశాబ్ది కాలంలో అమెరికాలో 1.8 మిలియన్లు పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి తాలూకు ఉద్యోగాలు అంతర్ధానమయ్యాయి. అదే సమయంలో ఆ రంగంలో ఉత్పాదకత 35 శాతం పెరిగింది. 1986వ సంవత్సరంలో యూరోపియన్ సమాఖ్యలో 18 మిలియన్ల మంది నిరుద్యోగులయ్యారు. (మిలియన్ : 10 లక్షలు)

అమెరికాలోని కార్మికవర్గంలో నేడు కేవలం 17 శాతం మంది మాత్రమే శారీరక శ్రమ చేసే ఉద్యోగాల్లో ఉన్నారు. కేవలం రెండు శాతం మంది మాత్రమే వ్యవసాయ రంగంలో ఉన్నారు.

పారిశ్రామిక వేత్తలు తయారు చేసే ప్రతి రోబోట్ 3-4 మంది ఉద్యోగుల అవసరం లేకుండా చేస్తోంది. ఈ రోబోట్ల సంఖ్య నాలుగురెట్లు పెరిగి అసతికాలంలో 2.5 మిలియన్లకు చేరుకోనుంది. గత రెండు దశాబ్దాల కాలంలో 60 శాతం మంది గని

కార్మికులు 50 శాతం మంది స్త్రీలు మిల్లుల కార్మికులు ఉపాధి కోల్పోయారు. ఇలా లెక్కకు మించిన ఉదాహరణలు పేర్కొంటూ పోవచ్చు. పలువురికి ఉపాధి కల్పిస్తామని మనం ఆశించడగిన అత్యాధునిక పరిశ్రమలలో కూడా ఉద్యోగాల కోత పీడిస్తున్నది. ఉదాహరణకు ఎలక్ట్రానిక్స్ రంగంలో అంతర్జాతీయ స్థాయిలో గుర్తింపు గల జనరల్ ఎలక్ట్రిక్ కంపెనీ 1981-1993 మధ్య 17వేల మంది ఉద్యోగులను తొలగించింది.

సర్వీసుల రంగం మరిన్ని ఉపాధి అవకాశాలు కల్పిస్తుందన్న ఆశలు కూడా నిరాశలే అవుతున్నాయి. దీనికి తార్కాణం ఈ కింది ఉదాహరణే.

అమెరికాలోని వాణిజ్య బ్యాంకింగ్ రంగం రుణాలిచ్చే కంపెనీలు గత కొద్ది సంవత్సరాలలో 3 లక్షల మంది ఉద్యోగులను తొలగించాయి. 1999వ సంవత్సరం ఆఖరుకు ఈ తొలగింపుల సంఖ్య మరో 7 లక్షల వరకు ఉంటుందని అంచనా. అంటే ఈ రంగంలోని ఉద్యోగులలో దాదాపు 30 శాతం మంది ఉపాధి కోల్పోతున్నారు. ఇన్నూవేన్స్ కంపెనీలు కూడా అదే బాటలో పయనిస్తున్నాయి. ఎటి అండ్ టి టెలిఫోన్ కంపెనీ పదేళ్ల కాలంలో 40 శాతం మంది కార్మికులను తొలగించింది. కాగా అదే కాలంలో ఆ స్థల ఉత్పాదకత మాత్రం 50 శాతం పెరిగింది. టెలికమ్యూనికేషన్ల రంగం యావత్తు కలిసి 8 సంవత్సరాల కాలంలో సుమారు లక్షా ఎనభైవేల మందిని నిరుద్యోగులను చేసింది. గత ఆరేళ్లలో అమెరికాలోని తపాల ఉద్యోగులలో 40వేల మంది ఉపాధి కోల్పోయారు.

ఇవి అమెరికాకు సంబంధించిన కొన్ని ఉదాహరణలు. కాగా, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా జరుగుతున్నది కూడా ఇదే. అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలలో సాంకేతిక పరిజ్ఞాన వినియోగం పెరిగిన కొద్దీ ఈ రకమైన పరిణామం భారీఎత్తున చోటుచేసుకుంటోంది. ఈ స్థితిలో వైద్యులు, సంగీత కళాకారులు, ఇతర కళాకారులు నటులు మొదలైన వారి వృత్తులకు కూడా భద్రత లేకుండాపోతోంది. రోబోట్లతో చేసే ఆపరేషన్లు, సింథసైజర్లను వాడే సంగీత కళాకారులు మొదలైన పరిణామాలు ఈ రంగాలో కూడా భారీ నిరుద్యోగానికి కారణమౌతున్నాయి.

అయితే సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అభివృద్ధి చెందిన ప్రతిసారి గత చరిత్రలో కూడా ఇదే రకం పరిణామాలు చోటు చేసుకున్నాయని పలువురు వాదించవచ్చు. వ్యవసాయక విప్లవం పారిశ్రామిక విప్లవానికి దారితీయగా, పారిశ్రామిక విప్లవం సర్వీసురంగ విప్లవానికి దోహదపడింది. ఈ ప్రతి విప్లవంలోనూ అనేకమంది ఉపాధి కోల్పోయారు. కాగా నూతనంగా వచ్చిన విప్లవం పలు ఉపాధి అవకాశాలను కొత్తగా కల్పించింది.

కానీ ఈమారు జరుగుతున్న సమాచారరంగ విప్లవం తాను ఉద్యోగాలను తొలగిస్తున్న స్థాయిలో ప్రత్యామ్నాయ ఉపాధి అవకాశాలను కల్పించలేకపోతేంది. 1996 ఐక్యరాజ్య సమితి వివరాల ప్రకారం ప్రపంచంలో మూడవవంతు మంది, సామర్ల్యం ఉన్నవారు నిరుద్యోగులుగా ఉన్నారు.

అంతేకాకుండా ఈ నూతన సమాచార విప్లవం సృష్టిస్తోన్న ఉద్యోగాలకు కావలసిన విద్య, తదితర అర్హతలు కూడా అధికంగానే ఉంటున్నాయి. ప్రపంచంలోని కోట్లాది మంది కనీస విద్యకు కూడా నోచుకోని దుస్థితిలో ఉన్నారు. దీనివల్ల సమస్య మరింత జరిలమౌతోంది. కొన్ని అంచనాల ప్రకారం అమెరికా, పశ్చిమయూరప్ లో నిరుద్యోగుల సంఖ్య అనతికాలంలోనే 20 శాతానికి పెరుగుతుంది. ఈ స్థితిలో మన బడుగు దేశాల పరిస్థితిని ఊహించుకోవచ్చు. ఆర్థిక వ్యవస్థలు సంక్షోభంలో ఉన్న “ఆసియా పులులు”, జపాన్ ల వంటి అభివృద్ధి చెందిన దేశాల పరిస్థితి కూడా ఏ మాత్రం బాగా లేదు.

ఈ మొత్తం పరిస్థితి వినాశకరంగా ఉంది. నిరుద్యోగులు కనీస కొనుగోలు శక్తి లేక బాధపడుతున్నారు. కాగా వీరి రక్షణార్థం ఏర్పరుస్తున్న సామాజిక రక్షణ కవచాల వలన ఉపాధి ఉన్న వారిపై కూడా అదనపు పన్నుల భారం పడుతోంది. దీనితో వారి కొనుగోలు శక్తి కూడా అంతంత మాత్రంగానే ఉంటోంది. ఒకపక్క పెరుగుతున్న ఉత్పాదకత, మరోపక్క పడిపోతున్న కొనుగోలు సామర్ల్యం రానున్న సంక్షోభాన్ని సూచిస్తున్నాయి. గత దశాబ్ద కాలంలో అమెరికాలోని శారీరక శ్రమ చేసే కార్మికులు 15 శాతం తమ కొనుగోలు శక్తిని కోల్పోయారు. అదే కాలంలో వివిధ కంపెనీలలో ఉన్నత స్థానాలలో ఉన్నవారు సాధారణ ఫ్యాక్టరీ కార్మికునికంటే 29రెట్లు అధికంగా వేతనాలు పొందుతున్నారు. కాగా ఇది 1992 నాటికి వందరెట్లకు చేరుకుంది. అంటే ధనవంతులు మరింత ధనవంతులయ్యారు. పేదలు మరింత పేదలయ్యారు.

1996 నాటి ఐక్యరాజ్య సమితి లెక్కల ప్రకారం ప్రపంచంలోని 358 మంది అత్యధిక ధనవంతుల వద్దనున్న సంపద ప్రపంచంలోని 45 శాతం జనాభాకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న దేశాల మొత్తం ఆదాయంతో సమానం. అమెరికాలోని 37 శాతం కంపెనీల వాటాలు, 50 శాతం పైగా ప్రయివేటు వ్యాపార ఆస్తులు కేవలం వారి జనాభాలోని ఒక్క శాతం ధనికుల చేతిలో ఉన్నాయి. ఆ దేశంలో 38 మిలియన్ల మంది పేదరికంలో బాధపడుతున్నారు. 1929 నాటి ఆర్థిక సంక్షోభం నుండి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను

రక్షించిన కీన్స్ సిద్ధాంతాలు కూడా ప్రస్తుత ఆర్థిక సంక్షోభంలో పనిచేస్తున్న దాఖలాలు లేవు. ప్రపంచంలోని పలు దేశాల ప్రభుత్వాలు ఇప్పటికే రుణాల ఊబిలో ఉన్నాయి. ఈ దేశాలు రుణాలపై వడ్డీలు చెల్లించేందుకే పెద్దమొత్తంలో భారం మోయవలసి వస్తున్నది. ప్రస్తుత పరిస్థితిలో ఈ దేశాలు కీన్స్ సూచించిన పబ్లిక్ వర్బ్ (ప్రజోపయోగ కార్యక్రమాలను చేపట్టే స్థితిలో లేవు. భారతదేశం వంటి దేశాలు ఐఎంఎఫ్, ప్రపంచ బ్యాంకు సూచనల మేరకు పేదలు కొనుగోలు చేసే వస్తువులపై ఇస్తున్న సబ్సిడీలను క్రమేణా తొలగిస్తున్నాయి. ఈ స్థితిలో మన దేశంలోని సామాన్యుల జీవితం రోజురోజుకు మరింత దిగజారుతున్నది. ఈ స్థితిలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ఉత్పాదకశక్తులకు, ఉత్పాదక సంబంధాలకు మధ్య ఏర్పడే ఘర్షణ సంక్షోభాలకు దారితీస్తుందని కార్లమార్ప్ చెప్పిన మాటలు నిజమవుతాయని పిస్తోంది.

18.01.2000

అంధ్రప్రభ

